



RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2020
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 3

Inhoud

[Zitting van 17 augustus 2020](#)

rolnummer 2020/183

rolnummer 2020/205

rolnummer 2020/206

rolnummer 2020/211

rolnummer 2020/215

[Zitting van 21 augustus 2020](#)

rolnummer 2020/200

rolnummer 2020/217

rolnummer 2020/218

rolnummer 2020/225

rolnummer 2020/226

[Zitting van 24 augustus 2020](#)

rolnummer 2020/201

rolnummer 2020/210

rolnummer 2020/212

rolnummer 2020/214

[Zitting van 26 augustus 2020](#)

rolnummer 2020/207

rolnummer 2020/221

rolnummer 2020/223

rolnummer 2020/224

rolnummer 2020/230

rolnummer 2020/232

[Zitting van 28 augustus 2020](#)

rolnummer 2020/212

[Zitting van 2 september 2020](#)

rolnummer 2020/231

rolnummer 2020/236

rolnummer 2020/239

rolnummer 2020/242

rolnummer 2020/243

Zitting van 17 augustus 2020

Arrest nr. 5.884 van 17 augustus 2020 in de zaak 2020/183

In zake: Mohamad NAGAA
Woonplaats kiezend te 1932 Sint-Stevens-Woluwe
Waaienberg 28

Tegen: ODISEE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefanie De Proost
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antoine Dansaertstraat 92
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 3 juli 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 6 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “ICT en Marketing”.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Stefanie De Proost, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in het bedrijfsmanagement’.

Het opleidingsonderdeel “ICT en Marketing” bestaat uit twee onderwijsleeractiviteiten: “Business Applications”, waarvoor verzoeker een score van 15/20 heeft behaald, en “Business Intelligence”, waarvoor verzoeker een score van 6/20 heeft behaald. Het resultaat voor het opleidingsonderdeel wordt vastgesteld op 6/20.

Verzoekende partij stelde geen intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij aangetekend schrijven van 8 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat het verzoekschrift niet werd ondertekend. Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs stelt dat dit op straffe van onontvankelijkheid is voorgeschreven en de rechtspraak van de Raad is ook in die zin gevestigd. Het beroep moet dan ook als onontvankelijk worden afgewezen.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft met betrekking tot de indiening van een beroep bij de Raad het volgende voor:

§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.

De ondertekening van een bij de Raad ingesteld beroep is door de decreetgever uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De Raad stelt vast dat verzoekers verzoekschrift niet is ondertekend.

Het beroep wordt derhalve onontvankelijk verklaard.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.894 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/205

In zake: Cindy VAN ACKER
Woonplaats kiezend te 2100 Deurne
Waasdonk 59

Tegen: KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij het resultaat ‘NG (niet geslaagd)’ werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 2 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in het onderwijs: buitengewoon onderwijs’.

Voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” bekommt verzoekende partij het resultaat ‘NG (niet geslaagd)’.

Verzoekende partij stelde op datum van 23 juni 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 2 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente aanhaalt dat zij recht had op een alternatieve opdracht en dat de taak die werd ingediend op 10 juni 2020 moet worden beschouwd als eerste examenkans. Zij verwijst naar de ECTS-fiche en merkt op dat er maximaal drie studenten per taak kunnen samenwerken. De studente heeft per e-mail aan de betrokken lector aangegeven dat zij niet in de mogelijkheid verkeerde de taak tot een goed einde te brengen omwille van haar praktijkcontext. Ze verzocht een alternatieve opdracht te kunnen uitvoeren. De interne beroepsinstantie citeert het antwoord van de lector en zij is van mening dat de lector voldoende alternatieven naar voren schuift om tegemoet te komen aan het probleem van de studente. Zo kon de studente gebruik maken van de hypothetische uitwerkmogelijkheid of samenwerken met twee andere studenten en op basis van hun materiaal de opdracht tot een goed einde brengen.

Het voorzien van een alternatieve opdracht is naar het oordeel van de interne beroepsinstantie geenszins aan de orde daar er initieel reeds voldoende mogelijkheden werden geboden om de opdracht naar behoren uit te voeren eender in welke praktijkcontext een student zich bevindt.

De studente dient vervolgens een taak in die resulteert in de beoordeling ‘NG (niet geslaagd)’. Dit wordt haar door de lector per e-mail van 16 mei 2020 meegedeeld.

De interne beroepsinstantie verwijst naar wat in de ECTS-fiche is ingeschreven omtrent de tweede examenkans. Zij leidt uit de e-mail van de studente aan de studiebegeleider d.d. 16 mei 2020 ook af dat het voor de studente zeer duidelijk was dat het herexamen wel degelijk als tweede examenkans moest worden beschouwd. Dit werd bovendien nogmaals verduidelijkt door de lector per e-mail op 18 mei 2020. Het opleidingshoofd heeft dit

vervolgens per e-mail bevestigd op 18 juni 2020. Zij geeft daarbij aan dat de taak ingediend in de eerste zitting niet voldoet aan de criteria en bijgevolg resulteert in ‘NG (niet geslaagd)’. Zij is bovendien van mening dat het weinig respectvol is een dergelijke taak in te dienen. Het opleidingshoofd stelt nogmaals duidelijk dat het resultaat voor de taak ingediend op 10 juni 2020 zal worden vastgesteld door de examencommissie van augustus. Zij voegt daaraan toe dat er in de eerste communicatie een verkeerde datum werd meegedeeld (waarbij de interne beroepsinstantie opmerkt dat die volgens haar reeds werd rechtgezet op 18 mei 2020). Daarom werd toegestaan dat de taak al mocht worden ingediend en dat de studente op de hoogte werd gebracht van het resultaat. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat het resultaat officieel in augustus wordt vastgelegd. Ten slotte deelt het opleidingshoofd ook mee dat de studente geslaagd is voor het opleidingsonderdeel.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de lector geenszins verplicht was een alternatieve opdracht toe te staan omwille van de praktijkcontext van de studente. Er waren voldoende mogelijkheden binnen de bestaande opdracht om te kunnen slagen en die werden expliciet per e-mail meegedeeld.

De interne beroepsinstantie is ook van oordeel dat er geen sprake is van een ongelijke behandeling ten opzichte van medestudenten in een gelijkaardige situatie, noch van een alternatieve opdracht voor die medestudenten voor het opleidingsonderdeel in kwestie. De opdracht ‘afstandsleren’ is immers de opdracht voor de studenten die zich in het buitenland bevinden in het kader van een buitenlandse onderwijsactiviteit (artikel 44 Onderwijs- en examenreglement). Het verschil in opdrachten is alleen al om die reden voor de interne beroepsinstantie voldoende gemotiveerd en leidt geenszins tot een ongelijke behandeling of benadeling. Vermits de studente zich niet in het buitenland bevond in het kader van een buitenlandse onderwijsactiviteit is er volgens haar ook geen enkele reden voorhanden die zou rechtvaardigen dat de studente de taak ‘afstandsleren’ zou maken tijdens de eerste zitting.

Daarnaast is de interne beroepsinstantie van mening dat door de weinig respectvolle opdracht in te leveren de studente haar eerste examenkans heeft benut. Bijgevolg vormde de opdracht ‘afstandsleren’, zoals door de lector en door de studente zelf per e-mail aangegeven, wel degelijk het “herexamen”, met andere woorden het benutten van de tweede examenkans.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat het voor alle betrokkenen op 16 mei 2020 reeds duidelijk was dat de nieuwe opdracht het herexamen en dus de herkansing uitmaakte en geenszins een alternatieve opdracht. Zij betreurt de initieel verkeerd gecommuniceerde deadline, maar is van mening dat dit door de lector reeds naar behoren werd rechtgezet op 18 mei 2020. Bovendien werd dit nogmaals uitdrukkelijk bevestigd door het opleidingshoofd. De interne beroepsinstantie vindt geen enkel expliciet bericht terug dat deze informatie zou tegenspreken.

Het feit dat de studente de opdracht ondanks de tijdige rechtzetting alsnog binnen de verkeerdelijk gecommuniceerde deadline heeft ingeleverd, heeft volgens de interne beroepsinstantie niet tot gevolg dat de opdracht plotsklaps een “alternatieve opdracht” ingeleverd voor de eerste examenkans zou vormen. De interne beroepsinstantie bevestigt dan ook de beslissing van de examencommissie. Het behaalde resultaat (‘NG (niet geslaagd)’)) blijft behouden. De deadline voor het inleveren van de opdrachten tijdens de tweede zittijd is, zoals op 18 mei 2020 door de lector en op 18 juni 2020 door het opleidingshoofd aangegeven, 17 augustus 2020.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 11 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp van het beroep

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het extern beroep onontvankelijk is in de mate waarin dit is gericht tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing van 22 juni 2020. Deze beslissing is namelijk vervangen door de beslissing van de interne beroepsinstantie en is derhalve uit de rechtsorde verdwenen, zodat geen extern beroep mogelijk is tegen die oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing.

In haar *wederantwoordnota* merkt verzoekster op dat zij alleen in de inleiding van haar verzoekschrift voor extern beroep de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling van de examencommissie vermeldt. Zij heeft dit gegeven bij de inleiding opgenomen omdat dit zo staat vermeld in het modelverzoekschrift dat op de website van de Raad is terug te vinden. Verzoekster stelt daarnaast vast dat verwerende partij zelf ook naar de initiële studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020 verwijst. Zij benadrukt ten slotte dat haar bezwaren wel degelijk zijn gericht tegen de bepaling van de interne beroepsinstantie.

Beoordeling

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij het resultaat ‘NG (niet geslaagd)’ werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” (eerste bestreden bepaling) en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 2 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard (tweede bestreden bepaling).

Uit artikel 72 van het onderwijs- en examenreglement (verder: OER) van verwerende partij blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden bepaling te herzien.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de examencommissie. In dat geval verdwijnt de bepaling van de examencommissie uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Het beroep van verzoekende partij wordt derhalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden bepaling.

Wel kan verzoekende partij onregelmatigheden die kleven aan deze bepaling, nog op ontvankelijke wijze aanvoeren tegen de bepaling op intern beroep.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

B. Belang

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat verzoekster blijk moet geven van een actueel en persoonlijk belang opdat een extern beroep bij de Raad als ontvankelijk wordt gekwalificeerd. Zo heeft de Raad in een eerdere zaak geoordeeld dat een student die een credit heeft behaald zonder beperkingen geen belang heeft om de beslissing omtrent dat opleidingsonderdeel aan te vechten. Volgens verwerende partij kan deze uitspraak worden doorgetrokken naar de huidige procedure. Het opleidingshoofd heeft immers al aan verzoekster laten weten dat zij geslaagd is voor het betrokken opleidingsonderdeel. Verwerende partij verwijst naar artikel 66 OER, wat volgens haar een student niet toelaat om nog op te komen tegen een verkregen credit. Verzoekster heeft reeds de zekerheid dat zij een credit heeft verworven, zij het dat die credit zal worden aangerekend op de tweede examenperiode. Dat doet echter geen afbreuk aan het feit dat de credit werd toegekend. Volgens verwerende partij moet het extern beroep van verzoekster dan ook worden afgewezen als onontvankelijk bij gebrek aan een actueel en persoonlijk belang.

In haar *wederantwoordnota* stelt verzoekster dat uit haar resultatenoverzicht en uit de interne beroepsbeslissing blijkt dat ze nog geen credit heeft verworven voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen”. Ze heeft hiervoor een score ‘NG (niet geslaagd)’ en de toekenning van het diploma werd uitgesteld. Volgens haar is artikel 66 OER dan ook niet van toepassing.

Verder werpt verzoekster op dat dit argument van verwerende partij ingaat tegen de ziel van het recht. De bedoeling is altijd om onrecht proberen recht te zetten. Dat onrecht is altijd al gebeurd, dus het recht loopt hoe dan ook altijd achterop. Volgens verzoekster schuilt in het actuele belang daarom een aspect ‘verleden’. Het feit dat onrecht wordt rechtgezet en erkenning wordt gegeven, maakt dat een individu het verleden kan afsluiten en verder kan met zijn leven in het heden. Daarin schuilt net het actueel en persoonlijk belang van verzoekster: de score ‘NG (niet geslaagd)’ moet worden veranderd naar ‘G (geslaagd)’ en het diploma dat ze nog niet heeft gekregen moet dan de datum van de eerste zitting krijgen. Deze rechtzetting is heel belangrijk voor verzoekster.

Beoordeling

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat op het resultatenoverzicht van verzoekster de score ‘NG (niet geslaagd)’ staat vermeld voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk

kwetsbare groepen”. Aangezien niet vaststaat dat verzoekster een credit heeft behaald voor dit opleidingsonderdeel, heeft ze naar het oordeel van de Raad nog steeds het vereiste actuele en persoonlijke belang bij haar beroep bij de Raad.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van de ECTS-fiche alsook van het redelijkheids- en motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt vast dat de interne beroepsinstantie aangeeft dat de alternatieve taak enkel voor buitenlandse studenten zou zijn bedoeld. Zij verwijst hiervoor naar artikel 44 OER, dat volgens verzoekster veel informatie over de buitenlandse studenten bevat. Verzoekster stelt dat de interne beroepsinstantie dit artikel evenwel niet schriftelijk in verband brengt met zaken die worden aangegeven over deze taak en zij staat dit ook niet.

Zij stipt vervolgens aan dat in de ECTS-fiche enkel staat dat de evaluatie een schriftelijke opdracht moet zijn. Er wordt verder verwezen naar de evaluatiefiche. Volgens verzoekster werden twee evaluatiefiches voorzien: één voor de klassieke taak en één voor een alternatieve taak. Zij benadrukt dat die taak benoemd wordt als een ‘taak voor afstandsleren’ voor april 2020, zijnde in de periode dat zij vroeg om een alternatieve taak.

Verzoekster verwijst vervolgens naar de e-mail van de lector van 16 mei 2020, waarin hij de taak als een ‘taak voor afstandsleren’ benoemt, alsook naar wat op Canvas vermeld staat over de taak, met name dat het bedoeld is ‘voor studenten die een taak maken binnen afstandsleren’. Zij stelt dat zij recht had op de alternatieve taak, aangezien ze vanaf half maart zelf afstandsstudent was: haar praktijkschool was vanaf maandag 16/03/2020 gesloten voor de leerlingen en vanaf woensdag 18/03/2020 volledig dicht tot het einde van het schooljaar. De lessen op de hogeschool verliepen volledig digitaal. Verzoekster wijst erop dat in diezelfde periode via Canvas werd meegedeeld dat zelfs afgeweken mocht worden van de ECTS-fiches omdat er moeilijkheden konden zijn bij evaluaties omwille van het ‘afstandsleren’.

Volgens verzoekster kan dit argument van de interne beroepsinstantie ook als ongepast worden beschouwd. Ze heeft de alternatieve taak immers aangevraagd omdat zij in Franstalig België lesgeeft en zij omwille van deze specifieke context problemen heeft ondervonden met de klassieke taak. Verzoekster verduidelijkt dat zij lesgeeft in een Franstalige school, die zowel op gebied van onderwijs als op gebied van digitalisering een heel andere eigen evolutie heeft doorgemaakt dan de scholen in Vlaanderen. Zij stelt dat men wel kan betwisten dat Franstalig België officieel tot ‘het binnenland’ behoort, maar zij behoeft evengoed een alternatieve taak. Verzoekster vindt de bewering van de interne beroepsinstantie des te absurder, wetende dat net in de periode dat zij expliciet vroeg naar een alternatieve taak en waarin de taken werden gemaakt en ingediend, de buitenlandse studenten wegens corona terug naar België werden geroepen en er geen enkele student nog naar het buitenland mocht vertrekken. De buitenlandse studenten zaten aldus eveneens in het binnenland.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst dat, hoewel de stage van verzoekster plaatsvond buiten de Vlaamse Gemeenschap, verzoekster niet valt onder de andere voorwaarden van artikel 44 OER die zij bepaalt voor buitenlandse onderwijsactiviteiten. Zo moest verzoekster zich bijvoorbeeld niet registreren in ‘Mobility online’ en ‘Travellers online’, noch moest zij een geldig visum hebben. Verwerende partij benadrukt dat de taak ‘afstandsleren’ enkel bedoeld was voor studenten die zich effectief in het buitenland bevinden in het kader van een buitenlandse onderwijsactiviteit. Het feit dat de hogeschool gesloten was omwille van de COVID-19 maatregelen of dat de buitenlandse studenten naar België waren teruggeroepen doet daaraan geen afbreuk.

Waar verzoekster aanstipt dat de ECTS-fiche aangepast mocht worden omwille van de COVID-19 maatregelen, wijst verwerende partij erop dat dit *in casu* niet is gebeurd door de opleiding aangezien dit niet nodig werd geacht voor dit opleidingsonderdeel. De originele ECTS-fiche was derhalve nog steeds van kracht.

Ten slotte merkt verwerende partij op dat de examenopdracht voor verzoekster hoe dan ook van bij aanvang was bepaald. Voor de problemen die verzoekster en haar zus ondervonden, heeft de docent bovendien de nodige oplossingen aangereikt, waarop verder wordt teruggekomen.

In haar *wederantwoordnota* verwijst verzoekster uitvoerig naar haar argumentatie in haar verzoekschrift.

Daarnaast merkt zij op dat zij wel onder de toepassing van artikel 44 OER valt. Deze bepaling heeft immers betrekking op studenten die binnen het opleidingsprogramma onderwijsactiviteiten in het buitenland of in België buiten de Vlaamse Gemeenschap volgen en/of daar afleggen. Aangezien de praktijkcontext van verzoekster in België buiten de Vlaamse Gemeenschap gesitueerd is, valt deze volgens haar dan ook onder de voorwaarden die verwerende partij in artikel 44 OER bepaalt voor buitenlandse onderwijsactiviteiten. Verzoekster stelt vast dat verwerende partij in haar antwoordnota erkent dat haar stage buiten de Vlaamse Gemeenschap viel, doch zij stelt vervolgens dat verzoekster niet onder de voorwaarden van artikel 44 OER valt. Waar verwerende partij verwijst naar de registratie in ‘Mobility online’ en ‘Travellers online’ en naar een visum, stipt verzoekster aan dat dit voorwaarden zijn om te vertrekken, die niet op haar van toepassing zijn. Ze benadrukt dat haar praktijkervaring in Franstalig België wel degelijk is doorgegaan. Deze werd overigens volledig conform de procedure van de opleiding ingediend en goedgekeurd.

Ten slotte vindt verzoekster het tegenstrijdig dat verwerende partij eerst aanhaalt dat de taak afstandsleren enkel bedoeld is voor studenten die zich effectief in het buitenland bevinden, waarna zij vervolgt dat het feit dat de buitenlandse studenten naar België werden teruggeroepen hieraan geen afbreuk doet. Wat verwerende partij aanstipt inzake de examenopdracht, wordt verder behandeld.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat de evaluatie voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” zowel bij de eerste als bij de tweede examenkans bestaat uit een opdracht. Uit het dossier blijkt dat verzoekster op 2 april 2020 aan de lector heeft aangegeven dat zij de opdracht niet kon uitvoeren in haar praktijkcontext. Ze heeft toen ook gevraagd om een alternatieve opdracht, waarop de lector antwoordde dat dit niet mogelijk was. Vervolgens heeft verzoekster op 3 april 2020 een opdracht ingediend.

Nadien bleek volgens verzoekster echter, middels een e-mail van de lector op 16 mei 2020, dat er wel reeds een alternatieve opdracht bestond op het ogenblik dat zij daarom had verzocht (op 2 april 2020). Niettegenstaande de omschrijving van de opdracht door de lector in zijn e-

mail van 16 mei 2020 tot enige verwarring aanleiding kan hebben gegeven, blijkt naar het oordeel van de Raad evenwel onmiskenbaar dat sprake is van een taak in het kader van een herkansing in de tweede examenzittijd. De lector geeft in deze e-mail immers duidelijk aan dat verzoekster niet geslaagd is voor de taak van ‘Maatschappelijke kwetsbaarheid en systeemdenken’ en dat er een herexamen is voorzien. Daarvoor wordt verzoekster uitgenodigd de taak als bijlage (taak ‘afstandsleren’) te maken. Dat deze taak reeds bestond op het ogenblik dat verzoekster de lector om een alternatieve taak verzocht, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het behoort immers tot de autonomie van de lector om te bepalen wat de opdracht voor elke examenkans inhoudt. Met inachtname van de ECTS-fiche kan hij daarbij perfect kiezen voor een andere opdracht bij de tweede examenkans en niets staat eraan in de weg dat hij bij de tweede examenkans een reeds bestaande doch niet bij de eerste examenkans aangeboden opdracht, zoals *in casu*, oplegt.

De Raad kan verzoekster daarnaast niet bijtreden waar zij stelt dat zij wel onder het toepassingsgebied van artikel 44 OER valt. Deze bepaling heeft naar het oordeel van de Raad betrekking op uitwisselingsstudenten, die elders opleidingsonderdelen volgen. Aangezien verzoekster voor het kwestieuze opleidingsonderdeel is ingeschreven bij verwerende partij en het aldaar volgt alsook er de in het kader van de evaluatie gevraagde opdracht indient, is artikel 44 OER niet op haar van toepassing. Dat de hogeschool alsook haar praktijkschool als gevolg van de maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus gesloten waren, betekent niet dat verzoekster overschakelde op afstandsleren in de zin van artikel 44 OER en kan claimen dat zij recht had op een alternatieve opdracht bij de eerste examenkans. De Raad stipt ook aan dat de toevalligheid dat als gevolg van de coronapandemie in het buitenland verblijvende uitwisselingsstudenten naar België zijn teruggekeerd niet betekent dat het ‘absurd’ zou zijn, zoals verzoekster beweert, de alternatieve taak voor afstandsleren voor te behouden aan de in artikel 44 OER bedoelde studenten. De Raad oordeelt dat verwerende partij op regelmatige wijze en in overeenstemming met haar regelgeving kon beslissen dat verzoekster zich niet binnen het toepassingsgebied van voormeld artikel 44 OER bevond.

Waar verzoekster ten slotte aanhaalt dat omwille van de overmachtssituatie naar aanleiding van het coronavirus afwijkingen op de ECTS-fiches toegestaan werden, kan de Raad niet besluiten dat verzoekster om die reden als afstandsstudent zou moeten worden aangemerkt, noch dat zij recht zou hebben op een alternatieve taak bij de eerste examenkans. De Raad stelt vast dat verzoekster van mening is dat – anders dan de lector in zijn e-mailverkeer aangeeft –

zij de haar toegemeten klassieke taak niet kon afwerken. Hij stelt ook vast dat de lector verzoekster heeft gewezen op concrete mogelijkheden om in de initiële opdracht te slagen. Het komt de Raad niet toe zich in de plaats van de lector te stellen wat dit betreft en de inschatting van de mogelijkheid om de taak alsnog succesvol af te werken door de ter zake deskundig geachte lector over te doen. De Raad merkt daarenboven ten overvloede op dat verzoekster geen elementen aanbrengt die de Raad ervan overtuigen dat de opinie van de lector ter zake kennelijk onredelijk zou zijn.

Rekening houdend met de door de interne beroepsinstantie opgebouwde argumentatie en verantwoording kan de Raad het middel niet bijtreden.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt vast dat de interne beroepsinstantie van oordeel is dat (1) er voldoende alternatieven of mogelijkheden zijn binnen de klassieke taak, (2) het voorzien van een alternatieve taak niet aan de orde is, (3) de klassieke taak kon worden gemaakt in eender welke praktijkcontext waarin een student zich bevindt en (4) er geen sprake is van een ongelijke behandeling. Volgens verzoekster gaat de interne beroepsinstantie hier zo vluchtig heen over de argumenten, dat ze vergeten is ze tegen te spreken.

Ze vraagt zich af waarom een alternatieve taak bestaat als het zo is dat een student in eender welke context hij zich bevindt de klassieke taak kan maken, omdat hij kan leunen op ‘het materiaal van andere studenten’ of omdat hij ‘de taak hypothetisch kan maken’. In dat geval zou toch elke student (in binnen- of buitenland) van deze mogelijkheid gebruik kunnen maken? Volgens verzoekster bevestigt de interne beroepsinstantie hiermee juist de ongelijke behandeling in plaats van die te weerleggen.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat de interne beroepsinstantie heeft aangegeven dat er voldoende mogelijkheden waren om te slagen binnen de praktijkcontext

van verzoekster voor de desbetreffende opdracht, dus voor de opdracht die van bij aanvang was meegedeeld. Verwerende partij wijst erop dat de alternatieve taak ‘afstandsleren’ een andere taak is, die bedoeld was voor de buitenlandse studenten en die hier niets mee te maken heeft. Van een tegenstrijdigheid is derhalve geen sprake.

In haar *wederantwoordnota* werpt verzoekster op dat verwerende partij niet weerlegt of beargumenteert waarom er geen sprake is van een tegenstrijdigheid. Voor het overige verwijst ze naar het verzoekschrift en de andere middelen.

Beoordeling

Zoals reeds uiteengezet bij het eerste middel is de Raad van oordeel dat verwerende partij op regelmatige wijze en in overeenstemming met haar regelgeving kon beslissen dat verzoekster zich niet binnen het toepassingsgebied van voormeld artikel 44 OER bevond. De vergelijking van verzoekster met studenten die wel binnen het toepassingsgebied van dit artikel vallen en de taak ‘afstandsleren’ moesten maken gaat dan ook niet op.

De Raad herhaalt ook dat het tot de autonomie van de lector behoort om te bepalen wat de opdracht voor elke examenkans inhoudt en de Raad treft in het dossier geen overtuigende aanwijzingen voor het argument dat de lector deze autonomie niet met inachtnaam van de ECTS-fiche of het OER zou hebben ingevuld. Het behoort, zoals reeds aangegeven, eveneens tot de autonomie van de lector om te bepalen of een student een bepaalde opdracht onmogelijk kan uitvoeren en of aldus een alternatieve opdracht moet worden gegeven. De Raad kan *in casu* niet anders dan vaststellen dat de lector van mening was dat verzoekster in de mogelijkheid was om de initiële opdracht te maken. Hij heeft bovendien aan verzoekster, niettegenstaande zij het hier ten gronde niet eens mee lijkt, binnen de initiële opdracht een weg getoond om deze succesvol af te werken. Dat de getoonde weg naar de mening van verzoekster niet afdoende is, maakt de beslissing niet onregelmatig, noch kennelijk onredelijk. De Raad merkt in deze context ook op dat verzoekster een banaba-student is en dat ook in het licht hiervan de door de lector verwachte zelfstandigheid in hoofde van de student om op basis van zijn, misschien summiere, aanwijzingen de taak tot een goed einde te brengen, niet onredelijk is.

Dat de lector er bij de eerste examenkans voor gekozen heeft om voor de studenten die niet onder het toepassingsgebied van artikel 44 OER vallen een andere opdracht te voorzien dan

voor de studenten die wel onder het toepassingsgebied van dit artikel vallen, behoort volledig tot de autonomie van de lector en is overigens in overeenstemming met de ECTS-fiche en het OER van verwerende partij. Dit geldt zelfs indien het zo is zoals verzoekster beweert dat een student in eender welke context hij zich ook bevindt de klassieke taak kan maken en er aldus geen alternatieve evaluatievorm moest worden voorzien.

De Raad ziet in de beslissing van de interne beroepsinstantie geen ongelijke behandeling.

Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op een schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Wat de alternatieve mogelijkheden voor de klassieke taak betreft, stelt verzoekster vast dat de interne beroepsinstantie twee opties ziet: (1) een hypothetische uitwerkingsmogelijkheid en (2) het samenwerken met andere studenten en hun materiaal gebruiken. Volgens haar baseert de interne beroepsinstantie zich hiervoor op wat de lector in een e-mail van 3 april 2020 heeft aangehaald.

Verzoekster gaat vooreerst in op de hypothetische uitwerkingsmogelijkheid. Op basis van de uitspraak van de lector in zijn e-mail van 3 april 2020, waarin hij lijkt te doen uitschijnen dat hij in zijn filmpjes een hypothetische uitwerkingsmogelijkheid aanbood die als oplossing kon dienen voor het probleem van verzoekster met gegevens door haar specifieke praktijkcontext bij de klassieke taak, neemt de interne beroepsinstantie aan dat de lector het over een volledige hypothetische uitwerkingsmogelijkheid heeft en dat hij dus een oplossing bood voor het niet geraken aan gegevens binnen haar praktijkcontext. Volgens verzoekster kan dit worden weerlegd.

Verzoekster merkt op dat het gaat om twee opgenomen filmpjes die ter vervanging waren van de zesde en laatste les, die door corona niet meer fysiek kon doorgaan. Het eerste filmpje is sinds 26 maart 2020 raadpleegbaar op Canvas en het tweede sinds 30 maart 2020. Volgens

verzoekster geeft de lector in het eerste filmpje uitleg over (1) een casus die je nodig hebt uit je eigen klaspraktijk, (2) juiste gegevens die je nodig hebt en hoe je die data mooi moet ordenen/schikken, (3) de uitwerking van het voorlaatste puntje van de taak en (4) een voorbeeld van hoe collega-studenten de taak in het verleden hebben gemaakt. Verzoekster merkt op dat hieruit alvast kan worden afgeleid dat je een casus met gegevens nodig hebt.

In het tweede filmpje legt de lector volgens verzoekster uit dat (1) je voor de taak een schema gaat opstellen waarin je alle participanten zet, (2) je in de bundel een voorbeeld kan lezen van hoe collega's in het verleden zo'n casus hebben uitgewerkt, (3) die collega's het hulpschema heel erg hebben geoperationaliseerd, (4) het niet de bedoeling is dat wordt herhaald wat in de probleemanalyse / bij de data al staat vermeld, maar wel dat je nieuwe geoperationaliseerde stappen schrijft die de school kan zetten, verdeeld over alle betrokken participanten, (5) je bij de taak nog een laatste opdracht hebt om te tonen hoe je aan een positieve beïnvloeding hebt gedaan. Dit zou je hebben kunnen doen mits een daadwerkelijke aanwezigheid in de school, maar dat mag je nu in veronderstellende hypothetische zin doen. Verzoekster merkt op dat hieruit kan worden afgeleid dat je gegevens van alle participanten van de school nodig hebt en dat enkel het laatste stukje hypothetisch kan.

Verzoekster verwijst naar de taakomschrijving van de klassieke taak om aan te duiden wat dit laatste stukje inhoudt. Volgens haar wordt gevraagd naar een casus rond maatschappelijke kwetsbaarheid, meer bepaald rond een kind dat zich in een verontrustende opvoedingssituatie bevindt en ernstige kenmerken vertoont. Het gaat aldus om zeer vertrouwelijke informatie, die je enkel kan bekomen als interne persoon binnen bepaalde functies in de school. Verzoekster stipt aan dat bovendien wordt gevraagd om héél gedetailleerde informatie over deze casus alsook de opvolgfiche te geven. Vervolgens moet je die gegevens ordenen, een schema maken en één element uit het systeemdenken erop toepassen. Ten slotte moet je beschrijven hoe je deze casus positief hebt beïnvloed of (hypothetisch) zou beïnvloeden.

Verzoekster stipt aan dat deze gegevens wel nog steeds nodig zijn voor het maken van de taak. Zij had hieromtrent evenwel aangegeven dat zij die niet kon bekomen in haar specifieke praktijkcontext in een Franstalige school. Verzoekster merkt ook op dat het CLB vanuit het beroepsgeheim geen data en informatie doorgeeft aan leerkrachten. Wanneer een student een hypothetische taak maakt, zou volgens haar bovendien zijn vermogen om goed te fantaseren geëvalueerd worden en niet of de doelstellingen voor het opleidingsonderdeel bereikt zouden zijn.

Verzoekster stelt vast dat de interne beroepsinstantie daarnaast nog een tweede mogelijkheid ziet, met name door samen te werken met andere studenten en hun materiaal te gebruiken. Volgens haar neemt de interne beroepsinstantie aan dat de lector tegemoet komt aan het probleem dat zij naar voren schuift, wat echter niet het geval is.

Verzoekster merkt op dat ze haar probleem op 2 april 2020 bij de lector heeft aangekaart. Tijdens de lessen daarvoor wilde hij immers niet ingaan op vragen over de taak en zei hij dat alles de laatste les duidelijk zou worden. Aangezien verzoekster autisme heeft, nam ze die uitspraak letterlijker dan andere studenten dat zouden doen. Deze laatste les werd omwille van corona vervangen door drie opgenomen filmpjes. Na het bekijken van de eerste twee filmpjes en na het gesprek met de studieloopbaancoördinator op 2 april 2020, heeft verzoekster diezelfde dag haar probleem uitgelegd aan de lector. Verzoekster wijst erop dat de groepjes op dat moment al lang gevormd waren. Er waren groepjes van twee of drie personen. Zij vormde al een groepje met haar zus. Volgens verzoekster kon er ook niet zomaar gewisseld worden van groep. Dit heeft ze overigens nagevraagd bij haar medestudenten.

Verzoekster vindt het ook belangrijk te weten dat zij autisme heeft én dat de lector dit weet. Dit is belangrijk omdat sociaal contact en groepswork voor personen met autisme moeilijker en dus niet vanzelfsprekend zijn. Volgens haar moet de opmerking van de lector daarom niet als een ‘tegemoetkoming voor het probleem rond de taak’, maar als een verwijt, dat bovendien wijst op een ontkenning van de problematiek, worden geïnterpreteerd.

Vervolgens vraagt verzoekster zich af of de klassieke taak rond de casus zich wel leent voor een samenwerking in een groepswork, laat staan of groepswork een meerwaarde en voordeel zou hebben voor deze specifieke taak en dus een aanmoediging verdient. Om dit te doen onderzoekt verzoekster de mogelijke inbreng van elk groepslid bij alle deelopdrachten die in de opdrachtomschrijving van de klassieke taak zijn opgenomen. Ze doet dit telkens voor een student die de specifieke casus aanbrengt vanuit zijn specifieke schoolpraktijk enerzijds, en voor een student die gaat ‘samenwerken’ met deze student anderzijds. Volgens haar krijgt de student die zelf een casus aanbrengt vanuit zijn specifieke schoolpraktijk veel meer kansen tot een bijdrage, zodat er geen sprake is van een evenwichtige bijdrage, noch van een volwaardige samenwerking. Vanuit didactisch en pedagogisch oogpunt moeten dan ook vraagtekens worden gesteld bij de uitspraak van de lector en de beslissing van de interne

beroepsinstantie hieromtrent. Verzoekster benadrukt ook dat als ze een taak moet maken, ze er echte leerwinst wil uithalen, en niet enkel kleine aanvullingen doen.

Verder merkt verzoekster op dat zij in haar intern beroepsschrift reeds heeft aangehaald dat waar de lector in zijn e-mail van 16 mei 2020 vermeldt dat samenwerking niet toegelaten is, hij haar onjuiste informatie en een ongelijke behandeling geeft. De interne beroepsinstantie gaat hier echter niet op in.

Verzoekster stelt vast dat in de ECTS-fiche, noch in de evaluatiefiches van de klassieke en alternatieve taak wordt vermeld dat het om een individuele opdracht gaat of dat samenwerken niet mag. In de evaluatiefiches is samenwerken overigens opgenomen als richtlijn. Daarnaast schrijft de lector in zijn e-mail van 3 april 2020 samenwerking aan te moedigen, terwijl hij in zijn e-mail van 16 mei 2020 schrijft dat samenwerking niet toegelaten is.

Deze ongelijke behandeling had nadelige gevolgen voor verzoekster: zij en haar zus hebben dubbel zo hard gewerkt aan de taak en deze in dubbele hoeveelheid gemaakt. Ze hebben dus een tegemoetkoming gedaan naar de lector toe, wat niet nodig was omdat groepswork de richtlijn was. Daarnaast hebben ze hiervoor ook een onterechte berisping gekregen van het opleidingshoofd, per e-mail van 18 juni 2020, die aanhaalt dat verzoekster en haar zus de richtlijnen niet hebben gevolgd.

Vervolgens vraagt verzoekster zich af of het pedagogisch en didactisch gezien te verantwoorden is om voor deze taak groepswork voor haar af te keuren en individueel werk te eisen. Daarvoor onderzoekt verzoekster de mogelijke inbreng van elk groepslid bij alle deelopdrachten die in de opdrachtschrijving van de alternatieve taak zijn opgenomen. Ze doet dit telkens voor haar enerzijds, en voor haar zus anderzijds. Volgens haar krijgt elke student eventueel kansen tot bijdrage aan de taak. Er kan dus wel sprake zijn van een evenwichtige bijdrage en van een volwaardige samenwerking via de werkvorm 'groepswork'. Verzoekster verduidelijkt daarna hoe zij en haar zus deze taak als duo hebben aangepakt. Daarvoor overlopen zij wat voor werk zij voor elke deelopdracht hebben verricht. Volgens verzoekster is het overigens absurd dat de lector een samenwerking aanmoedigde voor een groepswork waarvan zij aantoonde dat slechts één student een volwaardige bijdrage kon leveren, en hij nadien samenwerking verbood voor een groepswork waarvoor elke student wel een volwaardige inbreng kon leveren.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het argument dat de alternatieve mogelijkheden geen oplossing zouden bieden pas voor het eerst in het extern beroep wordt opgeworpen, zodat het – conform artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs en de rechtspraak van de Raad – als onontvankelijk moet worden afgewezen. De Raad kan dit middelenonderdeel niet beoordelen aangezien het niet aan de interne beroepsinstantie werd voorgelegd.

Als de Raad toch van oordeel zou zijn dat het ontvankelijk is, is het alleszins ongegrond. Zo doet volgens verwerende partij het feit dat de laatste les via een video-opname gebeurde geen afbreuk aan de mogelijkheid om de docent na de les te contacteren om vragen te stellen. Verzoekster had dit bovendien veel eerder moeten doen, wat zij overigens zelf toegeeft in haar e-mail van 3 april 2020 aan de docent: *‘het klopt dat we vrij laat zijn om dit op te merken’*. Verwerende partij benadrukt dat verzoekster de docent al veel eerder had kunnen contacteren om hulp te vragen met betrekking tot een hypothetische uitwerking van de opdracht. Dat de docent tijdens de les niet wilde antwoorden op haar vraag doet hieraan geen afbreuk.

Verwerende partij stelt vervolgens dat het argument dat het tegen verzoekster haar principes is om de opdracht in een ander groepje studenten te doen absoluut niet aanvaard kan worden. Het is niet omdat een student zich principieel niet kan vinden in een opdracht dat hij/zij deze daarom niet zou moeten maken. De redenering van verzoekster houdt dan ook geen steek.

Ten slotte blijkt volgens verwerende partij uitdrukkelijk uit de opdrachtschrijving van de taak ‘afstandsleren’ dat het om een individuele opdracht ging aangezien er steeds in ‘je-vorm’ wordt geschreven. In de ECTS-fiche wordt ook expliciet naar deze instructiefiche verwezen. Hoewel de docent in zijn e-mail van 16 mei 2020 aan verzoekster heeft opgelegd om de taak individueel te maken, heeft zij deze alsnog met haar zus gemaakt. Ondanks het voorgaande heeft de docent de taak echter toch goedgekeurd. Volgens verwerende partij lijkt verzoekster tot op heden dan ook niet in te zien dat haar een enorme gunst werd toegekend.

In haar *wederantwoordnota* benadrukt verzoekster vooreerst dat zij dit argument wel reeds in het kader van de interne beroepsprocedure heeft opgeworpen. In haar verzoekschrift voor de

Raad heeft ze vervolgens weerlegd wat de interne beroepsinstantie hieromtrent had overwogen.

Verder verwijst verzoekster naar wat zij in haar verzoekschrift heeft gesteld omtrent de hypothetische uitwerkingsmogelijkheid. Waar verwerende partij stelt dat ze de docent al veel eerder had kunnen contacteren om hulp te vragen met betrekking tot een hypothetische uitwerking van de opdracht, merkt verzoekster op dat dit een niet relevante conclusie is, die bovendien tegenstrijdig is aan de grond van de zaak. De hulpvraag was er immers helemaal niet op gericht om de hypothetische mogelijkheid duidelijker te krijgen, maar wel over de specifieke praktijkcontext van verzoekster in Franstalig België, waardoor zij niet aan de nodige gegevens kon geraken.

Deze conclusie van verwerende partij is volgens verzoekster bovendien ook in tegenstrijd met de chronologie. Ze verduidelijkt dat ze reeds tijdens de eerste les op 8 januari 2020 vragen probeerde te stellen, doch de lector zei dat alles tijdens de laatste les duidelijk zou worden. Die laatste les werd vervangen door video-opnames en op 2 april 2020 alsook op 3 april 2020 heeft verzoekster de lector per e-mail gecontacteerd in verband met haar probleem bij de klassieke taak. Als reactie op deze e-mails heeft de lector verwezen naar de hypothetische mogelijkheid in de video-opnames. Volgens verzoekster werd deze hypothetische mogelijkheid pas voor het eerst aangebracht in het filmpje dat op 30 maart 2020 op Canvas werd geplaatst. Zij heeft op 2 april 2020 de lector gecontacteerd, zodat ze onmogelijk de docent ‘veel eerder’ – zoals verwerende partij aanhaalt – had kunnen contacteren met vragen omtrent een hypothetische mogelijkheid van de opdracht.

Verzoekster benadrukt ook dat ze al veel eerder pogingen heeft ondernomen om de lector vragen te stellen over de taak, met name tijdens de eerste les op 8 januari 2020. Toen mochten de studenten echter geen vragen stellen over de taak. Waar verwerende partij stelt dat het feit dat de laatste les via een video-opname gebeurde geen afbreuk doet aan de mogelijkheid om de docent na de les te contacteren om vragen te stellen, wijst verzoekster erop dat het gaat om een opname, zodat zij de docent na deze les geen vragen kon stellen. Volgens verzoekster is deze opmerking van verwerende partij ook niet relevant aangezien zij wel meteen actie heeft ondernomen.

Daarnaast verwijst verzoekster naar wat zij in haar verzoekschrift heeft aangekaart omtrent de andere mogelijkheid rond het samenwerken met andere studenten en hun materiaal gebruiken. Ze benadrukt dat de opmerking over samenwerking geen tegemoetkoming was voor haar probleem bij de klassieke taak. Samenwerken verdiende bovendien helemaal geen aanmoediging, maar was integendeel vanuit pedagogisch en didactisch oogpunt zelfs onverantwoord.

Verzoekster stelt ten slotte vast dat verwerende partij verwijst naar de taalvorm die de lector in zijn taakomschrijving gebruikt: uit het feit dat de lector in de ‘je-vorm’ schrijft, kan volgens verwerende partij worden afgeleid dat het om een individuele opdracht gaat. Verzoekster vergelijkt de opdrachtoomschrijvingen van de klassieke taak enerzijds en de alternatieve taak anderzijds en stelt vast dat beiden in dezelfde taalvorm zijn geschreven. De lector schrijft overigens niet in de ‘je-vorm’, maar wel in de imperatief of gebiedende wijs.

Beoordeling

Waar verzoekster aanvoert dat de mogelijkheden die de lector bood om de opdracht alsnog met succes te kunnen afwerken geen oplossing bieden, is het voor de Raad niet duidelijk waarom verzoekster dit argument niet reeds in haar intern beroepsschrift heeft bijgebracht. In tegenstelling tot wat verzoekster hieromtrent in haar wederantwoordnota aanstipt, is de Raad van oordeel dat dit argument niet op ontvankelijke wijze kan worden aangevoerd in het kader van het extern beroep. De Raad ziet immers geen enkele reden waarom verzoekster niet voor de interne beroepsinstantie kon uiteenzetten van mening te zijn dat de door de lector aangereikte alternatieven (hypothetische uitwerking of samenwerking met anderen die een goede casus ter beschikking hadden) niet afdoende waren, aangezien de lector hen deze reeds lange tijd voorheen per e-mail had meegedeeld. Volledig ten overvloede wijst de Raad hierbij nog op wat hij reeds bij het vorige middel heeft uiteengezet betreffende de autonomie van de lector om te bepalen of een student een bepaalde opdracht onmogelijk kan uitvoeren en of aldus een alternatieve opdracht moet worden gegeven en de *in casu* redelijke houding van de lector wat dit betreft.

Wat daarnaast de opmerking betreffende het individuele karakter van de opdracht betreft, benadrukt de Raad dat uit het dossier blijkt dat voor de opdracht bij de eerste examenkans samenwerken in een groep van twee of drie studenten vereist was. De e-mail van de lector van 16 mei 2020 heeft onmiskenbaar betrekking op de opdracht voor de tweede examenkans.

Zoals reeds vermeld, behoort het tot de autonomie van de lector om te bepalen waaruit de opdrachten voor de eerste en de tweede examenkans bestaan. Vanuit deze autonomie kan hij eveneens bepalen dat de opdracht bij de eerste examenkans een groepswork betreft en dat de opdracht bij de tweede examenkans individueel moet worden uitgevoerd.

Waar verzoekster de interne beroepsinstantie verwijt in de aangevochten beslissing niet te zijn ingegaan op haar argument dat de lector haar in zijn e-mail van 16 mei 2020 onjuiste informatie en een ongelijke behandeling heeft gegeven, stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie op gemotiveerde wijze heeft geoordeeld dat de betrokken taak zich niet in de eerste maar wel in de tweede zitting situeert. Het resultaat voor de taak in de tweede zitting is echter nog niet formeel vastgesteld door de examencommissie en huidig beroep strekt zich enkel uit tot het resultaat dat verzoekster heeft behaald in de eerste zitting. Dat verzoekster, niettegenstaande de richtlijnen van de lector, van mening is “dubbel” werk te hebben verricht nu zij de opdrachten extensiever heeft benaderd omdat zij met haar zus heeft samengewerkt, terwijl zij van mening is dit niet te hebben hoeven doen nu volgens haar toch sprake was van groepswork, valt eigenlijk buiten de context van de aangevochten beslissing. Dit argument heeft immers betrekking op de taak ‘afstandsleren’ die verzoekster – ruim op tijd, doch wel degelijk – voor de tweede examenkans heeft ingediend. De Raad merkt ten overvloede op dat uit het dossier blijkt dat de lector verzoekster voor de tweede examenkans een individuele taak heeft gegeven. Verzoekster besliste echter zelf de taak toch samen met haar zus te maken en deze, in het kader van de samenwerking “dubbel” af te leggen. De Raad moet vaststellen dat de lector, die een individuele herkansing voor ogen had, verzoekster hiertoe niet heeft verplicht. Daarbij komt bovendien dat de taak die door verzoekster met haar zus is gemaakt finaal is aanvaard voor de tweede examenkans, ondanks het feit dat de lector een individuele opdracht had opgelegd.

De Raad acht het derde middel bijgevolg niet gegrond.

D. Vierde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vierde middel beroept op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster verduidelijkt dat zij een taak heeft ingediend, waarbij zij een nul heeft aangevraagd. Dit gebeurde op 3 april 2020, nadat zij expliciet aan de lector had gevraagd om een alternatieve taak en waarbij de lector beweerde dat die mogelijkheid niet bestond. Verzoekster stelt hierbij dat de lector overigens niet altijd de regels van de hogeschool opvolgt. Verzoekster merkt ook op dat zij deze nul heeft aangevraagd voordat haar studieloopbaancoördinator haar op de hoogte had gebracht van het bestaan van een ombuds.

Waar de interne beroepsinstantie aanhaalt dat verzoekster per e-mail van de lector op 16 mei 2020 op de hoogte werd gebracht van de beoordeling ‘NG (niet geslaagd)’ voor de ingediende taak, merkt verzoekster op dat de lector in deze e-mail als ‘herexamen’ plots verwijst naar een taak ‘afstandsleren’ in bijlage. Deze bijlage betreft overigens geen ‘herexamen-taak’, maar staat gedateerd op ‘april 2020’ (zijnde de periode van het e-mailverkeer betreffende het probleem bij de klassieke taak). Verzoekster kwam dus pas op 16 mei 2020 te weten dat dergelijke alternatieve taak bestond.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst niet te begrijpen wat verzoekster met dit middel tracht te bereiken. Daarnaast is het feit dat verzoekster niet wist dat zij naar de ombuds kon gaan geen rechtvaardiging voor het feit dat zij een alternatieve taak opnieuw zou kunnen afleggen in eerste zitting.

Verwerende partij is van mening dat studenten van een bachelor-na-bacheloropleiding ondertussen wel al behoren te weten dat er een ombuds is waar zij terecht kunnen indien er onregelmatigheden zouden opduiken in verband met onderwijs- en examenactiviteiten. Ze verwijst hiervoor naar artikel 76 OER. Verwerende partij stelt vast dat verzoekster geen gebruik heeft gemaakt van deze mogelijkheden. Door het indienen van de zogenaamde ‘nultaak’ heeft zij haar eerste examenkans benut.

In haar *wederantwoordnota* herhaalt verzoekster wat zij in haar verzoekschrift reeds had aangehaald. Ze merkt nog op dat zij op 17 mei 2020 een gesprek had met de studieloopbaancoördinator, die de week nadien met de ombuds, het opleidingshoofd en de opleidingscoördinator is gaan praten. Verzoekster heeft de ombuds gecontacteerd op 12 juni 2020 en had er een gesprek mee op 15 juni 2020, waarna deze het opleidingshoofd heeft gecontacteerd. Verzoekster kreeg geen gehoor en daarom werd een interne beroepsprocedure

opgestart. Volgens haar heeft ze aldus wel degelijk gebruik gemaakt van de aangeboden mogelijkheden binnen de hogeschool.

Daarnaast merkt verzoekster op dat zij de alternatieve taak nooit ‘opnieuw’ heeft afgelegd. Ze was immers niet op de hoogte van het bestaan van deze alternatieve taak.

Beoordeling

De Raad, die de inhoud van het verzoekschrift welwillend benadert om de juiste draagwijdte ervan te achterhalen, leest in het verzoekschrift dat verzoekster bij het indienen van de taak op 3 april 2020 om een ‘nul’ heeft gevraagd omdat de lector had aangegeven dat een alternatieve opdracht niet tot de mogelijkheden behoorde. Op dit ogenblik was verzoekster, naar zij aanvoert, ook niet op de hoogte van het bestaan van een ombudspersoon.

De Raad verwijst naar datgene wat hij reeds bij het eerste middel heeft overwogen en herhaalt dat het feit dat de taak ‘afstandsleren’ reeds bestond op het ogenblik dat verzoekster de lector om een alternatieve taak heeft verzocht, geen afbreuk doet aan het feit dat de lector deze taak aan verzoekster heeft opgelegd in het kader van een herkansing in de tweede examenzitting. Het behoort immers tot de autonomie van de lector om te bepalen wat de opdracht voor elke examenkans inhoudt. Met inachtnaam van de ECTS-fiche kan hij daarbij perfect kiezen voor een andere opdracht bij de tweede examenkans en niets staat eraan in de weg dat hij bij de tweede examenkans een reeds bestaande doch niet bij de eerste examenkans aangeboden opdracht, zoals *in casu*, oplegt. De Raad moet ook vaststellen dat de interne beroepsinstantie op regelmatige wijze kon beslissen dat verzoekster door het indienen van de opdracht op 3 april 2020 haar eerste examenkans heeft benut.

Dat verzoekster ‘een nul heeft gevraagd’, door het indienen van een taak op 3 april 2020, alvorens contact te hebben gehad met de ombudspersoon en zelfs alvorens op het bestaan van een ombudspersoon te zijn gewezen, brengt de Raad niet tot een andere beslissing. De ombudspersoon is vermeld in het OER en ten overvloede overweegt de Raad dat het niet onredelijk is van een banaba-student te verwachten dat deze op de hoogte is van het bestaan en de functie van een ombudspersoon.

De Raad ziet in het middel dan ook geen grond om de aangevochten beslissing te vernietigen. Het vierde middel is niet gegrond.

E. Vijfde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vijfde middel beroept op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stipt aan dat de lector in zijn e-mail van 16 mei 2020 aangeeft dat (1) zij niet geslaagd is voor de taak, (2) een herexamen is voorzien, waarvoor wordt verwezen naar de taak ‘afstandsleren’, (3) de procedure het niet toelaat om samen te werken en (4) de deadline van het herexamen 17 juni is.

Verzoekster verduidelijkt dat ze dezelfde dag een e-mail heeft gestuurd naar haar studieloopbaancoördinator. Ze was verrast, bezorgd, in de war en verontwaardigd omdat de opdracht die de lector geeft geen ‘herexamen-opdracht’ is, maar een alternatieve taak die gedateerd staat op april 2020. Deze taak bestond dus al in de periode dat zij aan de lector om een alternatieve mogelijkheid had gevraagd, terwijl de lector had geantwoord dat die er niet was. Daarnaast maakt de lector haar wijs dat de deadline van tweede zit 17 juni is, wat schandalig snel is, en dat ze niet mocht samenwerken met haar zus. Verzoekster heeft de dag nadien, op 17 mei 2020, een gesprek met de studieloopbaancoördinator. De studieloopbaancoördinator contacteert de week nadien de ombuds, het opleidingshoofd en de opleidingscoördinator.

Vervolgens plaatst de opleidingscoördinator op 25 mei 2020, volgens verzoekster als reactie op het contact met de studieloopbaancoördinator, een bericht op Canvas. Er wordt ook een e-mail verzonden naar de lectoren. Daarin wordt aangegeven dat (1) de punten van eerste zit moeten worden ingediend voor 18 juni 2020 om 12u, (2) de resultaten op 22 juni 2020 om 18u zichtbaar zullen zijn voor de studenten, (3) de afspraken betreffende de tweede zitting op Canvas moeten verschijnen (de lectoren moeten zich ook aan de assessmentvorm en de deadlines houden die eerder werden bepaald), (4) de opdrachten van de tweede zitting worden ingeleverd op 17 augustus 2020, (5) de punten van tweede zit moeten worden ingediend voor 21 augustus 2020 om 12u en (6) de studenten op 24 augustus 2020 zullen vernemen of ze al dan niet geslaagd zijn.

Op 1 juni 2020 ontvangt verzoekster een bericht van de lector. Zij vindt dit evenwel geen rechtzetting, zoals de interne beroepsinstantie vermeldt. Verzoekster merkt hieromtrent nog op dat de interne beroepsinstantie het heeft over een e-mail van de lector met een rechtzetting van 18 mei 2020, maar volgens haar vergist de interne beroepsinstantie zich van datum. Het gaat niet om een e-mail van 18 mei 2020, maar wel om een e-mail van 1 juni 2020. Verzoekster stipt aan dat het weinig overtuigend is aan te nemen dat de lector niet zou hebben geweten dat de deadline van de tweede zit-opdracht in augustus valt en niet half juni. Volgens haar hebben bovendien alle lectoren op 14 mei 2020 van de opleidingscoördinator een e-mail ontvangen waarin de deadline van 17 augustus 2020 stond vermeld, zodat het vreemd is dat hij zich twee dagen later zou hebben vergist.

In deze e-mail van de lector van 1 juni 2020 leest verzoeker ook dat de lector de punten wou integreren, maar dit was niet mogelijk. Volgens haar zag de lector dan ook in dat de alternatieve opdracht een eerste zit-opdracht was die hij voor de eerste zit moest laten meetellen. Hij maakte verzoekster evenwel wijs dat het een herexamen was. Zo probeerde de lector dus stiekem een fout recht te zetten zonder heisa voor hemzelf. Verzoekster wijst erop dat ze de alternatieve opdracht heeft gemaakt en ingediend als eerste zit op 10 juni 2020.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het feit dat de alternatieve opdracht reeds ‘bestond’ in april 2020 er niet toe doet. Door het indienen van de zogenaamde ‘nultaak’ heeft verzoekster haar eerste examenkans benut. Bijgevolg vormde de opdracht ‘afstandsleren’ wel degelijk het herexamen, met andere woorden het benutten van de tweede examenkans. Uit de e-mail van de lector van 16 mei 2020 blijkt volgens verwerende partij ook duidelijk dat hij spreekt van een herexamen, en niet van een herkansing in eerste zitting: “*er is een herexamen voorzien. Hiervoor moeten jullie de taak ‘afstandsleren’ maken.*”. De initieel verkeerd gecommuniceerde deadline – die nadien werd rechtgezet – doet daaraan geen afbreuk.

In haar *wederantwoordnota* merkt verzoekster op dat verwerende partij niet beargumenteert waarom het feit dat de alternatieve opdracht reeds ‘bestond’ in april 2020 er niet toe doet, noch waarom de initieel verkeerd gecommuniceerde deadline geen afbreuk doet aan het gegeven dat het een herexamen zou betreffen. Ze baseert zich ook op een cirkelredenering.

Beoordeling

Zoals reeds vermeld, is de Raad van oordeel dat waar de lector in zijn e-mail van 16 mei 2020 aangeeft dat verzoekster niet geslaagd is voor de taak ‘Maatschappelijke kwetsbaarheid en systeemdenken’ en hij voor de tweede examenzittijd verwijst naar de taak ‘afstandsleren’, die gedateerd is op april 2020, niet belet dat deze taak als tweedekansexamentaak aan verzoekster is opgelegd. De Raad ziet niet in dat een reeds eerder gedateerde taak niet gebruikt zou kunnen worden in het raam van een evaluatie die later plaatsvindt, bijvoorbeeld in het kader van de tweede examenzittijd.

Daarnaast maakt ook het feit dat de lector in de e-mail als indiendatum voor de taak van de tweede examenzittijd verkeerdelijk 17 juni 2020 en niet 17 augustus 2020 vermeldt, wat later en – naar het oordeel van de Raad los van de vraag of de lector de e-mail met de juiste indiendatum op 18 mei 2020 dan wel op 1 juni 2020 zou hebben verstuurd – tijdig, wordt rechtgezet, de beslissing dat het om een tweedekansexamentaak gaat niet onregelmatig. Naar het oordeel van de Raad heeft de lector het, zoals ook reeds eerder vermeld, in zijn e-mail van 16 mei 2020 onmiskenbaar over een taak die in het kader van een herexamen in de tweede examenzittijd wordt opgelegd. Zo kan uit het feit dat in de latere e-mail van de lector staat dat de indiendatum 17 augustus 2020 is en dat de punten bijgevolg pas in augustus geïntegreerd kunnen worden, terwijl verzoekster aanvoert dat 18 juni 2020 (om 12u) de uiterste indiendatum vormde voor de examencijfers van de eerste zittijd, in het licht van de elementen van het dossier, niet worden afgeleid dat de interne beroepsinstantie de opdracht onrechtmatig als herexamentaak kwalificeert. De beslissing wordt evenmin onregelmatig omdat de lector in het e-mailverkeer aangaf dat de taak niet samen met de zus van verzoekster mocht worden gemaakt, maar een individuele opdracht betrof, wat volgens verzoekster geen steek houdt. Hiervoor verwijst de Raad naar wat hij reeds bij het derde middel heeft overwogen omtrent het individueel karakter van de opdracht voor de tweede examenkans en de autonomie van de lector wat dit betreft.

Waar verzoekster er ten slotte op wijst dat ze de alternatieve opdracht heeft gemaakt en heeft ingediend als eerste zit op 10 juni 2020, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat het voor verzoekster op 16 mei 2020 onmiskenbaar duidelijk was dat zij niet geslaagd was voor de taak ‘Maatschappelijke kwetsbaarheid en systeemdenken’ en dat zij voor de tweede examenkans de taak ‘afstandsleren’ moest maken. Uit het dossier blijkt inderdaad dat verzoekster deze taak ruim op tijd, doch naar het oordeel van de Raad wel degelijk voor de tweede examenkans heeft ingediend. De vergissing met betrekking tot de mededeling van de datum van indiening

van de opdracht voor de tweede examenkans leidt er overigens niet toe dat verwerende partij niet regelmatig kon oordelen dat de betwiste taak als herexamen werd ingediend.

Het vijfde middel is naar het oordeel van de Raad dan ook niet gegrond.

F. Zesde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een zesde middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Waar de interne beroepsinstantie de beslissing van de examencommissie van 22 juni 2020 bevestigt, benadrukt verzoekster dat zij voorafgaand aan de samenkomst van de examencommissie reeds geslaagd was voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen”. Het opleidingshoofd heeft haar dit immers per e-mail van 18 juni 2020 meegedeeld. Volgens verzoekster heeft zij in eerste zit aangetoond dat zij de nodige competenties heeft verworven voor het opleidingsonderdeel en heeft zij een herkansing in juli en augustus niet nodig. Ze vindt het absurd dat zij, ondanks dat ze reeds voordat de examencommissie op 22 juni 2020 bijeenkwam had aangetoond over de vereiste competenties te beschikken, toch niet geslaagd werd verklaard en dat het behalen van het diploma werd uitgesteld.

In haar *antwoordnota* verwijst verwerende partij naar artikel 45 en 46 OER. Ze stelt dat verzoekster geen recht heeft op een vervroegde examenkans. Verwerende partij stipt aan dat, omdat er een onregelmatigheid was vastgesteld, namelijk melding van een foutieve datum voor de neerlegging van de tweede zit taak in de eerste communicatie, de opleiding verzoekster heeft toegestaan om de taak voor de tweede zittijd vroeger te maken en in te dienen, zodanig dat zij vroeger kennis kon hebben van de resultaten. Het opleidingshoofd heeft gemeld dat de resultaten officieel worden vastgelegd in de examencommissie van augustus 2020. Voor de goede orde heeft zij zelfs al meegedeeld dat verzoekster geslaagd is voor deze taak.

In haar *wederantwoordnota* stelt verzoekster dat de verwijzing van verwerende partij naar artikel 45 en 46 OER aantoont dat ze gelijk heeft proberen aan te tonen dat er iets onreglementair is gebeurd. Volgens haar gaat verwerende partij het onreglementaire

bovendien omschrijven als ‘goede zorg’ voor verzoekster. Deze interpretatie van de intentie van het opleidingshoofd kan verwerende partij evenwel niet hard maken. Het is minstens even waarschijnlijk – volgens verzoekster zelfs waarschijnlijker – dat deze intentie toe te schrijven is aan ‘gemakzucht’, ‘laksheid’ of ‘verdoezeling’.

Beoordeling

De Raad verwijst nogmaals naar zijn eerdere overwegingen waaruit is gebleken dat de opdracht die verzoekster heeft ingediend in navolging van de e-mail van 16 mei 2020 van de lector een taak in het kader van de tweede examenkans is.

Dit betekent dat – niettegenstaande aan verzoekster kan zijn meegedeeld dat de ingediende taak voldoet – verzoekster op dit ogenblik nog niet officieel geslaagd is voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” en dit *a fortiori* niet was op het ogenblik dat de examencommissie van 22 juni 2020, waarvan de beslissing in de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie is bevestigd, heeft beslist over de eerste examenkans. Het staat immers onomstotelijk vast dat verzoekster op 3 april 2020 haar taak voor de eerste examenkans heeft ingediend, waarvan de lector van oordeel was dat hiervoor aan verzoekster de score ‘NG (niet geslaagd)’ moest worden toegekend. Deze score werd nadien bevestigd door de examencommissie op 22 juni 2020. Dat verzoekster de taak voor de tweede examenkans ruim op tijd en zelfs vóór deze bijeenkomst van de examencommissie van 22 juni 2020 heeft ingediend, nu initieel een verkeerde indiendatum werd vermeld – wat naar het oordeel van de Raad overigens eveneens ruim op tijd werd rechtgezet – voert niet tot een andere conclusie. Verzoekster wist, of moest alleszins weten, dat de taak ‘afstandsleren’ die zij op 10 juni 2020 heeft ingediend haar tweede examenkans betrof. De Raad is dan ook van oordeel dat uit de mededeling van het opleidingshoofd op 18 juni 2020, door welk motief ook ingegeven, niet kan worden afgeleid dat verzoekster voor het opleidingsonderdeel in de eerste examenzitting een credit heeft verworven. Dat verzoekster het absurd acht dat zij niet geslaagd werd verklaard en het behalen van haar diploma is uitgesteld, niettegenstaande zij voordat de examencommissie op 22 juni 2020 bijeenkwam heeft aangetoond over de vereiste competenties te beschikken, brengt de Raad niet tot een andere beslissing.

Het zesde middel is evenmin gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.895 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/206

In zake: Sylvie VAN ACKER
Woonplaats kiezend te 2100 Deurne
Waasdonk 59

Tegen: KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij het resultaat ‘NG (niet geslaagd)’ werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 2 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in het onderwijs: buitengewoon onderwijs’.

Voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” bekomt verzoekende partij het resultaat ‘NG (niet geslaagd)’.

Verzoekende partij stelde op datum van 23 juni 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 2 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente aanhaalt dat zij recht had op een alternatieve opdracht en dat de taak die werd ingediend op 10 juni 2020 moet worden beschouwd als eerste examenkans. Zij verwijst naar de ECTS-fiche en merkt op dat er maximaal drie studenten per taak kunnen samenwerken. De studente heeft per e-mail aan de betrokken lector aangegeven dat zij niet in de mogelijkheid verkeerde de taak tot een goed einde te brengen omwille van haar praktijkcontext. Ze verzocht een alternatieve opdracht te kunnen uitvoeren. De interne beroepsinstantie citeert het antwoord van de lector en zij is van mening dat de lector voldoende alternatieven naar voren schuift om tegemoet te komen aan het probleem van de studente. Zo kon de studente gebruik maken van de hypothetische uitwerkmogelijkheid of samenwerken met twee andere studenten en op basis van hun materiaal de opdracht tot een goed einde brengen.

Het voorzien van een alternatieve opdracht is naar het oordeel van de interne beroepsinstantie geenszins aan de orde daar er initieel reeds voldoende mogelijkheden werden geboden om de opdracht naar behoren uit te voeren eender in welke praktijkcontext een student zich bevindt.

De studente dient vervolgens een taak in die resulteert in de beoordeling ‘NG (niet geslaagd)’. Dit wordt haar door de lector per e-mail van 16 mei 2020 meegedeeld.

De interne beroepsinstantie verwijst naar wat in de ECTS-fiche is ingeschreven omtrent de tweede examenkans. Zij leidt uit de e-mail van de studente aan de studiebegeleider d.d. 16 mei 2020 ook af dat het voor de studente zeer duidelijk was dat het herexamen wel degelijk als tweede examenkans moest worden beschouwd. Dit werd bovendien nogmaals verduidelijkt door de lector per e-mail op 18 mei 2020. Het opleidingshoofd heeft dit

vervolgens per e-mail bevestigd op 18 juni 2020. Zij geeft daarbij aan dat de taak ingediend in de eerste zitting niet voldoet aan de criteria en bijgevolg resulteert in ‘NG (niet geslaagd)’. Zij is bovendien van mening dat het weinig respectvol is een dergelijke taak in te dienen. Het opleidingshoofd stelt nogmaals duidelijk dat het resultaat voor de taak ingediend op 10 juni 2020 zal worden vastgesteld door de examencommissie van augustus. Zij voegt daaraan toe dat er in de eerste communicatie een verkeerde datum werd meegedeeld (waarbij de interne beroepsinstantie opmerkt dat die volgens haar reeds werd rechtgezet op 18 mei 2020). Daarom werd toegestaan dat de taak al mocht worden ingediend en dat de studente op de hoogte werd gebracht van het resultaat. Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat het resultaat officieel in augustus wordt vastgelegd. Ten slotte deelt het opleidingshoofd ook mee dat de studente geslaagd is voor het opleidingsonderdeel.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de lector geenszins verplicht was een alternatieve opdracht toe te staan omwille van de praktijkcontext van de studente. Er waren voldoende mogelijkheden binnen de bestaande opdracht om te kunnen slagen en die werden expliciet per e-mail meegedeeld.

De interne beroepsinstantie is ook van oordeel dat er geen sprake is van een ongelijke behandeling ten opzichte van medestudenten in een gelijkaardige situatie, noch van een alternatieve opdracht voor die medestudenten voor het opleidingsonderdeel in kwestie. De opdracht ‘afstandsleren’ is immers de opdracht voor de studenten die zich in het buitenland bevinden in het kader van een buitenlandse onderwijsactiviteit (artikel 44 Onderwijs- en examenreglement). Het verschil in opdrachten is alleen al om die reden voor de interne beroepsinstantie voldoende gemotiveerd en leidt geenszins tot een ongelijke behandeling of benadeling. Vermits de studente zich niet in het buitenland bevond in het kader van een buitenlandse onderwijsactiviteit is er volgens haar ook geen enkele reden voorhanden die zou rechtvaardigen dat de studente de taak ‘afstandsleren’ zou maken tijdens de eerste zitting.

Daarnaast is de interne beroepsinstantie van mening dat door de weinig respectvolle opdracht in te leveren de studente haar eerste examenkans heeft benut. Bijgevolg vormde de opdracht ‘afstandsleren’, zoals door de lector en door de studente zelf per e-mail aangegeven, wel degelijk het “herexamen”, met andere woorden het benutten van de tweede examenkans.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat het voor alle betrokkenen op 16 mei 2020 reeds duidelijk was dat de nieuwe opdracht het herexamen en dus de herkansing uitmaakte en geenszins een alternatieve opdracht. Zij betreurt de initieel verkeerd gecommuniceerde deadline, maar is van mening dat dit door de lector reeds naar behoren werd rechtgezet op 18 mei 2020. Bovendien werd dit nogmaals uitdrukkelijk bevestigd door het opleidingshoofd. De interne beroepsinstantie vindt geen enkel expliciet bericht terug dat deze informatie zou tegenspreken.

Het feit dat de studente de opdracht ondanks de tijdige rechtzetting alsnog binnen de verkeerdelijk gecommuniceerde deadline heeft ingeleverd, heeft volgens de interne beroepsinstantie niet tot gevolg dat de opdracht plotsklaps een “alternatieve opdracht” ingeleverd voor de eerste examenkans zou vormen. De interne beroepsinstantie bevestigt dan ook de beslissing van de examencommissie. Het behaalde resultaat (‘NG (niet geslaagd)’) blijft behouden. De deadline voor het inleveren van de opdrachten tijdens de tweede zittijd is, zoals op 18 mei 2020 door de lector en op 18 juni 2020 door het opleidingshoofd aangegeven, 17 augustus 2020.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 11 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp van het beroep

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het extern beroep onontvankelijk is in de mate waarin dit is gericht tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing van 22 juni 2020. Deze beslissing is namelijk vervangen door de beslissing van de interne beroepsinstantie en is derhalve uit de rechtsorde verdwenen, zodat geen extern beroep mogelijk is tegen die oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing.

In haar *wederantwoordnota* merkt verzoekster op dat zij alleen in de inleiding van haar verzoekschrift voor extern beroep de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling van de examencommissie vermeldt. Zij heeft dit gegeven bij de inleiding opgenomen omdat dit zo staat vermeld in het modelverzoekschrift dat op de website van de Raad is terug te vinden. Verzoekster stelt daarnaast vast dat verwerende partij zelf ook naar de initiële studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020 verwijst. Zij benadrukt ten slotte dat haar bezwaren wel degelijk zijn gericht tegen de bepaling van de interne beroepsinstantie.

Beoordeling

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij het resultaat ‘NG (niet geslaagd)’ werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” (eerste bestreden bepaling) en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 2 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard (tweede bestreden bepaling).

Uit artikel 72 van het onderwijs- en examenreglement (verder: OER) van verwerende partij blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden bepaling te herzien.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de examencommissie. In dat geval verdwijnt de bepaling van de examencommissie uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Het beroep van verzoekende partij wordt derhalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden bepaling.

Wel kan verzoekende partij onregelmatigheden die kleven aan deze bepaling, nog op ontvankelijke wijze aanvoeren tegen de bepaling op intern beroep.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

B. Belang

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat verzoekster blijk moet geven van een actueel en persoonlijk belang opdat een extern beroep bij de Raad als ontvankelijk wordt gekwalificeerd. Zo heeft de Raad in een eerdere zaak geoordeeld dat een student die een credit heeft behaald zonder beperkingen geen belang heeft om de beslissing omtrent dat opleidingsonderdeel aan te vechten. Volgens verwerende partij kan deze uitspraak worden doorgetrokken naar de huidige procedure. Het opleidingshoofd heeft immers al aan verzoekster laten weten dat zij geslaagd is voor het betrokken opleidingsonderdeel. Verwerende partij verwijst naar artikel 66 OER, wat volgens haar een student niet toelaat om nog op te komen tegen een verkregen credit. Verzoekster heeft reeds de zekerheid dat zij een credit heeft verworven, zij het dat die credit zal worden aangerekend op de tweede examenperiode. Dat doet echter geen afbreuk aan het feit dat de credit werd toegekend. Volgens verwerende partij moet het extern beroep van verzoekster dan ook worden afgewezen als onontvankelijk bij gebrek aan een actueel en persoonlijk belang.

In haar *wederantwoordnota* stelt verzoekster dat uit haar resultatenoverzicht en uit de interne beroepsbeslissing blijkt dat ze nog geen credit heeft verworven voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen”. Ze heeft hiervoor een score ‘NG (niet geslaagd)’ en de toekenning van het diploma werd uitgesteld. Volgens haar is artikel 66 OER dan ook niet van toepassing.

Verder werpt verzoekster op dat dit argument van verwerende partij ingaat tegen de ziel van het recht. De bedoeling is altijd om onrecht proberen recht te zetten. Dat onrecht is altijd al gebeurd, dus het recht loopt hoe dan ook altijd achterop. Volgens verzoekster schuilt in het actuele belang daarom een aspect ‘verleden’. Het feit dat onrecht wordt rechtgezet en erkenning wordt gegeven, maakt dat een individu het verleden kan afsluiten en verder kan met zijn leven in het heden. Daarin schuilt net het actueel en persoonlijk belang van verzoekster: de score ‘NG (niet geslaagd)’ moet worden veranderd naar ‘G (geslaagd)’ en het diploma dat ze nog niet heeft gekregen moet dan de datum van de eerste zitting krijgen. Deze rechtzetting is heel belangrijk voor verzoekster.

Beoordeling

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat op het resultatenoverzicht van verzoekster de score ‘NG (niet geslaagd)’ staat vermeld voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk

kwetsbare groepen”. Aangezien niet vaststaat dat verzoekster een credit heeft behaald voor dit opleidingsonderdeel, heeft ze naar het oordeel van de Raad nog steeds het vereiste actuele en persoonlijke belang bij haar beroep bij de Raad.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van de ECTS-fiche alsook van het redelijkheids- en motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt vast dat de interne beroepsinstantie aangeeft dat de alternatieve taak enkel voor buitenlandse studenten zou zijn bedoeld. Zij verwijst hiervoor naar artikel 44 OER, dat volgens verzoekster veel informatie over de buitenlandse studenten bevat. Verzoekster stelt dat de interne beroepsinstantie dit artikel evenwel niet schriftelijk in verband brengt met zaken die worden aangegeven over deze taak en zij staat dit ook niet.

Zij stipt vervolgens aan dat in de ECTS-fiche enkel staat dat de evaluatie een schriftelijke opdracht moet zijn. Er wordt verder verwezen naar de evaluatiefiche. Volgens verzoekster werden twee evaluatiefiches voorzien: één voor de klassieke taak en één voor een alternatieve taak. Zij benadrukt dat die taak benoemd wordt als een ‘taak voor afstandsleren’ voor april 2020, zijnde in de periode dat zij vroeg om een alternatieve taak.

Verzoekster verwijst vervolgens naar de e-mail van de lector van 16 mei 2020, waarin hij de taak als een ‘taak voor afstandsleren’ benoemt, alsook naar wat op Canvas vermeld staat over de taak, met name dat het bedoeld is ‘voor studenten die een taak maken binnen afstandsleren’. Zij stelt dat zij recht had op de alternatieve taak, aangezien ze vanaf half maart zelf afstandsstudent was: haar praktijkschool was vanaf maandag 16/03/2020 gesloten voor de leerlingen en vanaf woensdag 18/03/2020 volledig dicht tot het einde van het schooljaar. De lessen op de hogeschool verliepen volledig digitaal. Verzoekster wijst erop dat in diezelfde periode via Canvas werd meegedeeld dat zelfs afgeweken mocht worden van de ECTS-fiches omdat er moeilijkheden konden zijn bij evaluaties omwille van het ‘afstandsleren’.

Volgens verzoekster kan dit argument van de interne beroepsinstantie ook als ongepast worden beschouwd. Ze heeft de alternatieve taak immers aangevraagd omdat zij in Franstalig België lesgeeft en zij omwille van deze specifieke context problemen heeft ondervonden met de klassieke taak. Verzoekster verduidelijkt dat zij lesgeeft in een Franstalige school, die zowel op gebied van onderwijs als op gebied van digitalisering een heel andere eigen evolutie heeft doorgemaakt dan de scholen in Vlaanderen. Zij stelt dat men wel kan betwisten dat Franstalig België officieel tot ‘het binnenland’ behoort, maar zij behoeft evengoed een alternatieve taak. Verzoekster vindt de bewering van de interne beroepsinstantie des te absurder, wetende dat net in de periode dat zij expliciet vroeg naar een alternatieve taak en waarin de taken werden gemaakt en ingediend, de buitenlandse studenten wegens corona terug naar België werden geroepen en er geen enkele student nog naar het buitenland mocht vertrekken. De buitenlandse studenten zaten aldus eveneens in het binnenland.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst dat, hoewel de stage van verzoekster plaatsvond buiten de Vlaamse Gemeenschap, verzoekster niet valt onder de andere voorwaarden van artikel 44 OER die zij bepaalt voor buitenlandse onderwijsactiviteiten. Zo moest verzoekster zich bijvoorbeeld niet registreren in ‘Mobility online’ en ‘Travellers online’, noch moest zij een geldig visum hebben. Verwerende partij benadrukt dat de taak ‘afstandsleren’ enkel bedoeld was voor studenten die zich effectief in het buitenland bevinden in het kader van een buitenlandse onderwijsactiviteit. Het feit dat de hogeschool gesloten was omwille van de COVID-19 maatregelen of dat de buitenlandse studenten naar België waren teruggeroepen doet daaraan geen afbreuk.

Waar verzoekster aanstipt dat de ECTS-fiche aangepast mocht worden omwille van de COVID-19 maatregelen, wijst verwerende partij erop dat dit *in casu* niet is gebeurd door de opleiding aangezien dit niet nodig werd geacht voor dit opleidingsonderdeel. De originele ECTS-fiche was derhalve nog steeds van kracht.

Ten slotte merkt verwerende partij op dat de examenopdracht voor verzoekster hoe dan ook van bij aanvang was bepaald. Voor de problemen die verzoekster en haar zus ondervonden, heeft de docent bovendien de nodige oplossingen aangereikt, waarop verder wordt teruggekomen.

In haar *wederantwoordnota* verwijst verzoekster uitvoerig naar haar argumentatie in haar verzoekschrift.

Daarnaast merkt zij op dat zij wel onder de toepassing van artikel 44 OER valt. Deze bepaling heeft immers betrekking op studenten die binnen het opleidingsprogramma onderwijsactiviteiten in het buitenland of in België buiten de Vlaamse Gemeenschap volgen en/of daar afleggen. Aangezien de praktijkcontext van verzoekster in België buiten de Vlaamse Gemeenschap gesitueerd is, valt deze volgens haar dan ook onder de voorwaarden die verwerende partij in artikel 44 OER bepaalt voor buitenlandse onderwijsactiviteiten. Verzoekster stelt vast dat verwerende partij in haar antwoordnota erkent dat haar stage buiten de Vlaamse Gemeenschap viel, doch zij stelt vervolgens dat verzoekster niet onder de voorwaarden van artikel 44 OER valt. Waar verwerende partij verwijst naar de registratie in ‘Mobility online’ en ‘Travellers online’ en naar een visum, stipt verzoekster aan dat dit voorwaarden zijn om te vertrekken, die niet op haar van toepassing zijn. Ze benadrukt dat haar praktijkervaring in Franstalig België wel degelijk is doorgegaan. Deze werd overigens volledig conform de procedure van de opleiding ingediend en goedgekeurd.

Ten slotte vindt verzoekster het tegenstrijdig dat verwerende partij eerst aanhaalt dat de taak afstandsleren enkel bedoeld is voor studenten die zich effectief in het buitenland bevinden, waarna zij vervolgt dat het feit dat de buitenlandse studenten naar België werden teruggeroepen hieraan geen afbreuk doet. Wat verwerende partij aanstipt inzake de examenopdracht, wordt verder behandeld.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat de evaluatie voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” zowel bij de eerste als bij de tweede examenkans bestaat uit een opdracht. Uit het dossier blijkt dat verzoekster op 2 april 2020 aan de lector heeft aangegeven dat zij de opdracht niet kon uitvoeren in haar praktijkcontext. Ze heeft toen ook gevraagd om een alternatieve opdracht, waarop de lector antwoordde dat dit niet mogelijk was. Vervolgens heeft verzoekster op 3 april 2020 een opdracht ingediend.

Nadien bleek volgens verzoekster echter, middels een e-mail van de lector op 16 mei 2020, dat er wel reeds een alternatieve opdracht bestond op het ogenblik dat zij daarom had verzocht (op 2 april 2020). Niettegenstaande de omschrijving van de opdracht door de lector in zijn e-

mail van 16 mei 2020 tot enige verwarring aanleiding kan hebben gegeven, blijkt naar het oordeel van de Raad evenwel onmiskenbaar dat sprake is van een taak in het kader van een herkansing in de tweede examenzittijd. De lector geeft in deze e-mail immers duidelijk aan dat verzoekster niet geslaagd is voor de taak van ‘Maatschappelijke kwetsbaarheid en systeemdenken’ en dat er een herexamen is voorzien. Daarvoor wordt verzoekster uitgenodigd de taak als bijlage (taak ‘afstandsleren’) te maken. Dat deze taak reeds bestond op het ogenblik dat verzoekster de lector om een alternatieve taak verzocht, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het behoort immers tot de autonomie van de lector om te bepalen wat de opdracht voor elke examenkans inhoudt. Met inachtname van de ECTS-fiche kan hij daarbij perfect kiezen voor een andere opdracht bij de tweede examenkans en niets staat eraan in de weg dat hij bij de tweede examenkans een reeds bestaande doch niet bij de eerste examenkans aangeboden opdracht, zoals *in casu*, oplegt.

De Raad kan verzoekster daarnaast niet bijtreden waar zij stelt dat zij wel onder het toepassingsgebied van artikel 44 OER valt. Deze bepaling heeft naar het oordeel van de Raad betrekking op uitwisselingsstudenten, die elders opleidingsonderdelen volgen. Aangezien verzoekster voor het kwestieuze opleidingsonderdeel is ingeschreven bij verwerende partij en het aldaar volgt alsook er de in het kader van de evaluatie gevraagde opdracht indient, is artikel 44 OER niet op haar van toepassing. Dat de hogeschool alsook haar praktijkschool als gevolg van de maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus gesloten waren, betekent niet dat verzoekster overschakelde op afstandsleren in de zin van artikel 44 OER en kan claimen dat zij recht had op een alternatieve opdracht bij de eerste examenkans. De Raad stipt ook aan dat de toevalligheid dat als gevolg van de coronapandemie in het buitenland verblijvende uitwisselingsstudenten naar België zijn teruggekeerd niet betekent dat het ‘absurd’ zou zijn, zoals verzoekster beweert, de alternatieve taak voor afstandsleren voor te behouden aan de in artikel 44 OER bedoelde studenten. De Raad oordeelt dat verwerende partij op regelmatige wijze en in overeenstemming met haar regelgeving kon beslissen dat verzoekster zich niet binnen het toepassingsgebied van voormeld artikel 44 OER bevond.

Waar verzoekster ten slotte aanhaalt dat omwille van de overmachtssituatie naar aanleiding van het coronavirus afwijkingen op de ECTS-fiches toegestaan werden, kan de Raad niet besluiten dat verzoekster om die reden als afstandsstudent zou moeten worden aangemerkt, noch dat zij recht zou hebben op een alternatieve taak bij de eerste examenkans. De Raad stelt vast dat verzoekster van mening is dat – anders dan de lector in zijn e-mailverkeer aangeeft –

zij de haar toegemeten klassieke taak niet kon afwerken. Hij stelt ook vast dat de lector verzoekster heeft gewezen op concrete mogelijkheden om in de initiële opdracht te slagen. Het komt de Raad niet toe zich in de plaats van de lector te stellen wat dit betreft en de inschatting van de mogelijkheid om de taak alsnog succesvol af te werken door de ter zake deskundig geachte lector over te doen. De Raad merkt daarenboven ten overvloede op dat verzoekster geen elementen aanbrengt die de Raad ervan overtuigen dat de opinie van de lector ter zake kennelijk onredelijk zou zijn.

Rekening houdend met de door de interne beroepsinstantie opgebouwde argumentatie en verantwoording kan de Raad het middel niet bijtreden.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op een schending van het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt vast dat de interne beroepsinstantie van oordeel is dat (1) er voldoende alternatieven of mogelijkheden zijn binnen de klassieke taak, (2) het voorzien van een alternatieve taak niet aan de orde is, (3) de klassieke taak kon worden gemaakt in eender welke praktijkcontext waarin een student zich bevindt en (4) er geen sprake is van een ongelijke behandeling. Volgens verzoekster gaat de interne beroepsinstantie hier zo vluchtig heen over de argumenten, dat ze vergeten is ze tegen te spreken.

Ze vraagt zich af waarom een alternatieve taak bestaat als het zo is dat een student in eender welke context hij zich bevindt de klassieke taak kan maken, omdat hij kan leunen op ‘het materiaal van andere studenten’ of omdat hij ‘de taak hypothetisch kan maken’. In dat geval zou toch elke student (in binnen- of buitenland) van deze mogelijkheid gebruik kunnen maken? Volgens verzoekster bevestigt de interne beroepsinstantie hiermee juist de ongelijke behandeling in plaats van die te weerleggen.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat de interne beroepsinstantie heeft aangegeven dat er voldoende mogelijkheden waren om te slagen binnen de praktijkcontext

van verzoekster voor de desbetreffende opdracht, dus voor de opdracht die van bij aanvang was meegedeeld. Verwerende partij wijst erop dat de alternatieve taak ‘afstandsleren’ een andere taak is, die bedoeld was voor de buitenlandse studenten en die hier niets mee te maken heeft. Van een tegenstrijdigheid is derhalve geen sprake.

In haar *wederantwoordnota* werpt verzoekster op dat verwerende partij niet weerlegt of beargumenteert waarom er geen sprake is van een tegenstrijdigheid. Voor het overige verwijst ze naar het verzoekschrift en de andere middelen.

Beoordeling

Zoals reeds uiteengezet bij het eerste middel is de Raad van oordeel dat verwerende partij op regelmatige wijze en in overeenstemming met haar regelgeving kon beslissen dat verzoekster zich niet binnen het toepassingsgebied van voormeld artikel 44 OER bevond. De vergelijking van verzoekster met studenten die wel binnen het toepassingsgebied van dit artikel vallen en de taak ‘afstandsleren’ moesten maken gaat dan ook niet op.

De Raad herhaalt ook dat het tot de autonomie van de lector behoort om te bepalen wat de opdracht voor elke examenkans inhoudt en de Raad treft in het dossier geen overtuigende aanwijzingen voor het argument dat de lector deze autonomie niet met inachtnaam van de ECTS-fiche of het OER zou hebben ingevuld. Het behoort, zoals reeds aangegeven, eveneens tot de autonomie van de lector om te bepalen of een student een bepaalde opdracht onmogelijk kan uitvoeren en of aldus een alternatieve opdracht moet worden gegeven. De Raad kan *in casu* niet anders dan vaststellen dat de lector van mening was dat verzoekster in de mogelijkheid was om de initiële opdracht te maken. Hij heeft bovendien aan verzoekster, niettegenstaande zij het hier ten gronde niet eens mee lijkt, binnen de initiële opdracht een weg getoond om deze succesvol af te werken. Dat de getoonde weg naar de mening van verzoekster niet afdoende is, maakt de beslissing niet onregelmatig, noch kennelijk onredelijk. De Raad merkt in deze context ook op dat verzoekster een banaba-student is en dat ook in het licht hiervan de door de lector verwachte zelfstandigheid in hoofde van de student om op basis van zijn, misschien summiere, aanwijzingen de taak tot een goed einde te brengen, niet onredelijk is.

Dat de lector er bij de eerste examenkans voor gekozen heeft om voor de studenten die niet onder het toepassingsgebied van artikel 44 OER vallen een andere opdracht te voorzien dan

voor de studenten die wel onder het toepassingsgebied van dit artikel vallen, behoort volledig tot de autonomie van de lector en is overigens in overeenstemming met de ECTS-fiche en het OER van verwerende partij. Dit geldt zelfs indien het zo is zoals verzoekster beweert dat een student in eender welke context hij zich ook bevindt de klassieke taak kan maken en er aldus geen alternatieve evaluatievorm moest worden voorzien.

De Raad ziet in de beslissing van de interne beroepsinstantie geen ongelijke behandeling.

Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op een schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Wat de alternatieve mogelijkheden voor de klassieke taak betreft, stelt verzoekster vast dat de interne beroepsinstantie twee opties ziet: (1) een hypothetische uitwerkingsmogelijkheid en (2) het samenwerken met andere studenten en hun materiaal gebruiken. Volgens haar baseert de interne beroepsinstantie zich hiervoor op wat de lector in een e-mail van 3 april 2020 heeft aangehaald.

Verzoekster gaat vooreerst in op de hypothetische uitwerkingsmogelijkheid. Op basis van de uitspraak van de lector in zijn e-mail van 3 april 2020, waarin hij lijkt te doen uitschijnen dat hij in zijn filmpjes een hypothetische uitwerkingsmogelijkheid aanbood die als oplossing kon dienen voor het probleem van verzoekster met gegevens door haar specifieke praktijkcontext bij de klassieke taak, neemt de interne beroepsinstantie aan dat de lector het over een volledige hypothetische uitwerkingsmogelijkheid heeft en dat hij dus een oplossing bood voor het niet geraken aan gegevens binnen haar praktijkcontext. Volgens verzoekster kan dit worden weerlegd.

Verzoekster merkt op dat het gaat om twee opgenomen filmpjes die ter vervanging waren van de zesde en laatste les, die door corona niet meer fysiek kon doorgaan. Het eerste filmpje is sinds 26 maart 2020 raadpleegbaar op Canvas en het tweede sinds 30 maart 2020. Volgens

verzoekster geeft de lector in het eerste filmpje uitleg over (1) een casus die je nodig hebt uit je eigen klaspraktijk, (2) juiste gegevens die je nodig hebt en hoe je die data mooi moet ordenen/schikken, (3) de uitwerking van het voorlaatste puntje van de taak en (4) een voorbeeld van hoe collega-studenten de taak in het verleden hebben gemaakt. Verzoekster merkt op dat hieruit alvast kan worden afgeleid dat je een casus met gegevens nodig hebt.

In het tweede filmpje legt de lector volgens verzoekster uit dat (1) je voor de taak een schema gaat opstellen waarin je alle participanten zet, (2) je in de bundel een voorbeeld kan lezen van hoe collega's in het verleden zo'n casus hebben uitgewerkt, (3) die collega's het hulpschema heel erg hebben geoperationaliseerd, (4) het niet de bedoeling is dat wordt herhaald wat in de probleemanalyse / bij de data al staat vermeld, maar wel dat je nieuwe geoperationaliseerde stappen schrijft die de school kan zetten, verdeeld over alle betrokken participanten, (5) je bij de taak nog een laatste opdracht hebt om te tonen hoe je aan een positieve beïnvloeding hebt gedaan. Dit zou je hebben kunnen doen mits een daadwerkelijke aanwezigheid in de school, maar dat mag je nu in veronderstellende hypothetische zin doen. Verzoekster merkt op dat hieruit kan worden afgeleid dat je gegevens van alle participanten van de school nodig hebt en dat enkel het laatste stukje hypothetisch kan.

Verzoekster verwijst naar de taakomschrijving van de klassieke taak om aan te duiden wat dit laatste stukje inhoudt. Volgens haar wordt gevraagd naar een casus rond maatschappelijke kwetsbaarheid, meer bepaald rond een kind dat zich in een verontrustende opvoedingssituatie bevindt en ernstige kenmerken vertoont. Het gaat aldus om zeer vertrouwelijke informatie, die je enkel kan bekomen als interne persoon binnen bepaalde functies in de school. Verzoekster stipt aan dat bovendien wordt gevraagd om héél gedetailleerde informatie over deze casus alsook de opvolgfiche te geven. Vervolgens moet je die gegevens ordenen, een schema maken en één element uit het systeemdenken erop toepassen. Ten slotte moet je beschrijven hoe je deze casus positief hebt beïnvloed of (hypothetisch) zou beïnvloeden.

Verzoekster stipt aan dat deze gegevens wel nog steeds nodig zijn voor het maken van de taak. Zij had hieromtrent evenwel aangegeven dat zij die niet kon bekomen in haar specifieke praktijkcontext in een Franstalige school. Verzoekster merkt ook op dat het CLB vanuit het beroepsgeheim geen data en informatie doorgeeft aan leerkrachten. Wanneer een student een hypothetische taak maakt, zou volgens haar bovendien zijn vermogen om goed te fantaseren geëvalueerd worden en niet of de doelstellingen voor het opleidingsonderdeel bereikt zouden zijn.

Verzoekster stelt vast dat de interne beroepsinstantie daarnaast nog een tweede mogelijkheid ziet, met name door samen te werken met andere studenten en hun materiaal te gebruiken. Volgens haar neemt de interne beroepsinstantie aan dat de lector tegemoet komt aan het probleem dat zij naar voren schuift, wat echter niet het geval is.

Verzoekster merkt op dat ze haar probleem op 2 april 2020 bij de lector heeft aangekaart. Tijdens de lessen daarvoor wilde hij immers niet ingaan op vragen over de taak en zei hij dat alles de laatste les duidelijk zou worden. Aangezien verzoekster autisme heeft, nam ze die uitspraak letterlijker dan andere studenten dat zouden doen. Deze laatste les werd omwille van corona vervangen door drie opgenomen filmpjes. Na het bekijken van de eerste twee filmpjes en na het gesprek met de studieloopbaancoördinator op 2 april 2020, heeft verzoekster diezelfde dag haar probleem uitgelegd aan de lector. Verzoekster wijst erop dat de groepjes op dat moment al lang gevormd waren. Er waren groepjes van twee of drie personen. Zij vormde al een groepje met haar zus. Volgens verzoekster kon er ook niet zomaar gewisseld worden van groep. Dit heeft ze overigens nagevraagd bij haar medestudenten.

Verzoekster vindt het ook belangrijk te weten dat zij autisme heeft én dat de lector dit weet. Dit is belangrijk omdat sociaal contact en groepswork voor personen met autisme moeilijker en dus niet vanzelfsprekend zijn. Volgens haar moet de opmerking van de lector daarom niet als een ‘tegemoetkoming voor het probleem rond de taak’, maar als een verwijt, dat bovendien wijst op een ontkenning van de problematiek, worden geïnterpreteerd.

Vervolgens vraagt verzoekster zich af of de klassieke taak rond de casus zich wel leent voor een samenwerking in een groepswork, laat staan of groepswork een meerwaarde en voordeel zou hebben voor deze specifieke taak en dus een aanmoediging verdient. Om dit te doen onderzoekt verzoekster de mogelijke inbreng van elk groepslid bij alle deelopdrachten die in de opdrachtomschrijving van de klassieke taak zijn opgenomen. Ze doet dit telkens voor een student die de specifieke casus aanbrengt vanuit zijn specifieke schoolpraktijk enerzijds, en voor een student die gaat ‘samenwerken’ met deze student anderzijds. Volgens haar krijgt de student die zelf een casus aanbrengt vanuit zijn specifieke schoolpraktijk veel meer kansen tot een bijdrage, zodat er geen sprake is van een evenwichtige bijdrage, noch van een volwaardige samenwerking. Vanuit didactisch en pedagogisch oogpunt moeten dan ook vraagtekens worden gesteld bij de uitspraak van de lector en de beslissing van de interne

beroepsinstantie hieromtrent. Verzoekster benadrukt ook dat als ze een taak moet maken, ze er echte leerwinst wil uithalen, en niet enkel kleine aanvullingen doen.

Verder merkt verzoekster op dat zij in haar intern beroepsschrift reeds heeft aangehaald dat waar de lector in zijn e-mail van 16 mei 2020 vermeldt dat samenwerking niet toegelaten is, hij haar onjuiste informatie en een ongelijke behandeling geeft. De interne beroepsinstantie gaat hier echter niet op in.

Verzoekster stelt vast dat in de ECTS-fiche, noch in de evaluatiefiches van de klassieke en alternatieve taak wordt vermeld dat het om een individuele opdracht gaat of dat samenwerken niet mag. In de evaluatiefiches is samenwerken overigens opgenomen als richtlijn. Daarnaast schrijft de lector in zijn e-mail van 3 april 2020 samenwerking aan te moedigen, terwijl hij in zijn e-mail van 16 mei 2020 schrijft dat samenwerking niet toegelaten is.

Deze ongelijke behandeling had nadelige gevolgen voor verzoekster: zij en haar zus hebben dubbel zo hard gewerkt aan de taak en deze in dubbele hoeveelheid gemaakt. Ze hebben dus een tegemoetkoming gedaan naar de lector toe, wat niet nodig was omdat groepswork de richtlijn was. Daarnaast hebben ze hiervoor ook een onterechte berisping gekregen van het opleidingshoofd, per e-mail van 18 juni 2020, die aanhaalt dat verzoekster en haar zus de richtlijnen niet hebben gevolgd.

Vervolgens vraagt verzoekster zich af of het pedagogisch en didactisch gezien te verantwoorden is om voor deze taak groepswork voor haar af te keuren en individueel werk te eisen. Daarvoor onderzoekt verzoekster de mogelijke inbreng van elk groepslid bij alle deelopdrachten die in de opdrachtomschrijving van de alternatieve taak zijn opgenomen. Ze doet dit telkens voor haar enerzijds, en voor haar zus anderzijds. Volgens haar krijgt elke student eventueel kansen tot bijdrage aan de taak. Er kan dus wel sprake zijn van een evenwichtige bijdrage en van een volwaardige samenwerking via de werkvorm 'groepswork'. Verzoekster verduidelijkt daarna hoe zij en haar zus deze taak als duo hebben aangepakt. Daarvoor overlopen zij wat voor werk zij voor elke deelopdracht hebben verricht. Volgens verzoekster is het overigens absurd dat de lector een samenwerking aanmoedigde voor een groepswork waarvan zij aantoonde dat slechts één student een volwaardige bijdrage kon leveren, en hij nadien samenwerking verbood voor een groepswork waarvoor elke student wel een volwaardige inbreng kon leveren.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het argument dat de alternatieve mogelijkheden geen oplossing zouden bieden pas voor het eerst in het extern beroep wordt opgeworpen, zodat het – conform artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs en de rechtspraak van de Raad – als onontvankelijk moet worden afgewezen. De Raad kan dit middelenonderdeel niet beoordelen aangezien het niet aan de interne beroepsinstantie werd voorgelegd.

Als de Raad toch van oordeel zou zijn dat het ontvankelijk is, is het alleszins ongegrond. Zo doet volgens verwerende partij het feit dat de laatste les via een video-opname gebeurde geen afbreuk aan de mogelijkheid om de docent na de les te contacteren om vragen te stellen. Verzoekster had dit bovendien veel eerder moeten doen, wat zij overigens zelf toegeeft in haar e-mail van 3 april 2020 aan de docent: *‘het klopt dat we vrij laat zijn om dit op te merken’*. Verwerende partij benadrukt dat verzoekster de docent al veel eerder had kunnen contacteren om hulp te vragen met betrekking tot een hypothetische uitwerking van de opdracht. Dat de docent tijdens de les niet wilde antwoorden op haar vraag doet hieraan geen afbreuk.

Verwerende partij stelt vervolgens dat het argument dat het tegen verzoekster haar principes is om de opdracht in een ander groepje studenten te doen absoluut niet aanvaard kan worden. Het is niet omdat een student zich principieel niet kan vinden in een opdracht dat hij/zij deze daarom niet zou moeten maken. De redenering van verzoekster houdt dan ook geen steek.

Ten slotte blijkt volgens verwerende partij uitdrukkelijk uit de opdrachtschrijving van de taak ‘afstandsleren’ dat het om een individuele opdracht ging aangezien er steeds in ‘je-vorm’ wordt geschreven. In de ECTS-fiche wordt ook expliciet naar deze instructiefiche verwezen. Hoewel de docent in zijn e-mail van 16 mei 2020 aan verzoekster heeft opgelegd om de taak individueel te maken, heeft zij deze alsnog met haar zus gemaakt. Ondanks het voorgaande heeft de docent de taak echter toch goedgekeurd. Volgens verwerende partij lijkt verzoekster tot op heden dan ook niet in te zien dat haar een enorme gunst werd toegekend.

In haar *wederantwoordnota* benadrukt verzoekster vooreerst dat zij dit argument wel reeds in het kader van de interne beroepsprocedure heeft opgeworpen. In haar verzoekschrift voor de

Raad heeft ze vervolgens weerlegd wat de interne beroepsinstantie hieromtrent had overwogen.

Verder verwijst verzoekster naar wat zij in haar verzoekschrift heeft gesteld omtrent de hypothetische uitwerkingsmogelijkheid. Waar verwerende partij stelt dat ze de docent al veel eerder had kunnen contacteren om hulp te vragen met betrekking tot een hypothetische uitwerking van de opdracht, merkt verzoekster op dat dit een niet relevante conclusie is, die bovendien tegenstrijdig is aan de grond van de zaak. De hulpvraag was er immers helemaal niet op gericht om de hypothetische mogelijkheid duidelijker te krijgen, maar wel over de specifieke praktijkcontext van verzoekster in Franstalig België, waardoor zij niet aan de nodige gegevens kon geraken.

Deze conclusie van verwerende partij is volgens verzoekster bovendien ook in tegenstrijd met de chronologie. Ze verduidelijkt dat ze reeds tijdens de eerste les op 8 januari 2020 vragen probeerde te stellen, doch de lector zei dat alles tijdens de laatste les duidelijk zou worden. Die laatste les werd vervangen door video-opnames en op 2 april 2020 alsook op 3 april 2020 heeft verzoekster de lector per e-mail gecontacteerd in verband met haar probleem bij de klassieke taak. Als reactie op deze e-mails heeft de lector verwezen naar de hypothetische mogelijkheid in de video-opnames. Volgens verzoekster werd deze hypothetische mogelijkheid pas voor het eerst aangebracht in het filmpje dat op 30 maart 2020 op Canvas werd geplaatst. Zij heeft op 2 april 2020 de lector gecontacteerd, zodat ze onmogelijk de docent ‘veel eerder’ – zoals verwerende partij aanhaalt – had kunnen contacteren met vragen omtrent een hypothetische mogelijkheid van de opdracht.

Verzoekster benadrukt ook dat ze al veel eerder pogingen heeft ondernomen om de lector vragen te stellen over de taak, met name tijdens de eerste les op 8 januari 2020. Toen mochten de studenten echter geen vragen stellen over de taak. Waar verwerende partij stelt dat het feit dat de laatste les via een video-opname gebeurde geen afbreuk doet aan de mogelijkheid om de docent na de les te contacteren om vragen te stellen, wijst verzoekster erop dat het gaat om een opname, zodat zij de docent na deze les geen vragen kon stellen. Volgens verzoekster is deze opmerking van verwerende partij ook niet relevant aangezien zij wel meteen actie heeft ondernomen.

Daarnaast verwijst verzoekster naar wat zij in haar verzoekschrift heeft aangekaart omtrent de andere mogelijkheid rond het samenwerken met andere studenten en hun materiaal gebruiken. Ze benadrukt dat de opmerking over samenwerking geen tegemoetkoming was voor haar probleem bij de klassieke taak. Samenwerken verdiende bovendien helemaal geen aanmoediging, maar was integendeel vanuit pedagogisch en didactisch oogpunt zelfs onverantwoord.

Verzoekster stelt ten slotte vast dat verwerende partij verwijst naar de taalvorm die de lector in zijn taakomschrijving gebruikt: uit het feit dat de lector in de ‘je-vorm’ schrijft, kan volgens verwerende partij worden afgeleid dat het om een individuele opdracht gaat. Verzoekster vergelijkt de opdrachtoomschrijvingen van de klassieke taak enerzijds en de alternatieve taak anderzijds en stelt vast dat beiden in dezelfde taalvorm zijn geschreven. De lector schrijft overigens niet in de ‘je-vorm’, maar wel in de imperatief of gebiedende wijs.

Beoordeling

Waar verzoekster aanvoert dat de mogelijkheden die de lector bood om de opdracht alsnog met succes te kunnen afwerken geen oplossing bieden, is het voor de Raad niet duidelijk waarom verzoekster dit argument niet reeds in haar intern beroepsschrift heeft bijgebracht. In tegenstelling tot wat verzoekster hieromtrent in haar wederantwoordnota aanstipt, is de Raad van oordeel dat dit argument niet op ontvankelijke wijze kan worden aangevoerd in het kader van het extern beroep. De Raad ziet immers geen enkele reden waarom verzoekster niet voor de interne beroepsinstantie kon uiteenzetten van mening te zijn dat de door de lector aangereikte alternatieven (hypothetische uitwerking of samenwerking met anderen die een goede casus ter beschikking hadden) niet afdoende waren, aangezien de lector hen deze reeds lange tijd voorheen per e-mail had meegedeeld. Volledig ten overvloede wijst de Raad hierbij nog op wat hij reeds bij het vorige middel heeft uiteengezet betreffende de autonomie van de lector om te bepalen of een student een bepaalde opdracht onmogelijk kan uitvoeren en of aldus een alternatieve opdracht moet worden gegeven en de *in casu* redelijke houding van de lector wat dit betreft.

Wat daarnaast de opmerking betreffende het individuele karakter van de opdracht betreft, benadrukt de Raad dat uit het dossier blijkt dat voor de opdracht bij de eerste examenkans samenwerken in een groep van twee of drie studenten vereist was. De e-mail van de lector van 16 mei 2020 heeft onmiskenbaar betrekking op de opdracht voor de tweede examenkans.

Zoals reeds vermeld, behoort het tot de autonomie van de lector om te bepalen waaruit de opdrachten voor de eerste en de tweede examenkans bestaan. Vanuit deze autonomie kan hij eveneens bepalen dat de opdracht bij de eerste examenkans een groepswerk betreft en dat de opdracht bij de tweede examenkans individueel moet worden uitgevoerd.

Waar verzoekster de interne beroepsinstantie verwijt in de aangevochten beslissing niet te zijn ingegaan op haar argument dat de lector haar in zijn e-mail van 16 mei 2020 onjuiste informatie en een ongelijke behandeling heeft gegeven, stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie op gemotiveerde wijze heeft geoordeeld dat de betrokken taak zich niet in de eerste maar wel in de tweede zitting situeert. Het resultaat voor de taak in de tweede zitting is echter nog niet formeel vastgesteld door de examencommissie en huidig beroep strekt zich enkel uit tot het resultaat dat verzoekster heeft behaald in de eerste zitting. Dat verzoekster, niettegenstaande de richtlijnen van de lector, van mening is “dubbel” werk te hebben verricht nu zij de opdrachten extensiever heeft benaderd omdat zij met haar zus heeft samengewerkt, terwijl zij van mening is dit niet te hebben hoeven doen nu volgens haar toch sprake was van groepswerk, valt eigenlijk buiten de context van de aangevochten beslissing. Dit argument heeft immers betrekking op de taak ‘afstandsleren’ die verzoekster – ruim op tijd, doch wel degelijk – voor de tweede examenkans heeft ingediend. De Raad merkt ten overvloede op dat uit het dossier blijkt dat de lector verzoekster voor de tweede examenkans een individuele taak heeft gegeven. Verzoekster besliste echter zelf de taak toch samen met haar zus te maken en deze, in het kader van de samenwerking “dubbel” af te leggen. De Raad moet vaststellen dat de lector, die een individuele herkansing voor ogen had, verzoekster hiertoe niet heeft verplicht. Daarbij komt bovendien dat de taak die door verzoekster met haar zus is gemaakt finaal is aanvaard voor de tweede examenkans, ondanks het feit dat de lector een individuele opdracht had opgelegd.

De Raad acht het derde middel bijgevolg niet gegrond.

D. Vierde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vierde middel beroept op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster verduidelijkt dat zij een taak heeft ingediend, waarbij zij een nul heeft aangevraagd. Dit gebeurde op 3 april 2020, nadat zij expliciet aan de lector had gevraagd om een alternatieve taak en waarbij de lector beweerde dat die mogelijkheid niet bestond. Verzoekster stelt hierbij dat de lector overigens niet altijd de regels van de hogeschool opvolgt. Verzoekster merkt ook op dat zij deze nul heeft aangevraagd voordat haar studieloopbaancoördinator haar op de hoogte had gebracht van het bestaan van een ombuds.

Waar de interne beroepsinstantie aanhaalt dat verzoekster per e-mail van de lector op 16 mei 2020 op de hoogte werd gebracht van de beoordeling ‘NG (niet geslaagd)’ voor de ingediende taak, merkt verzoekster op dat de lector in deze e-mail als ‘herexamen’ plots verwijst naar een taak ‘afstandsleren’ in bijlage. Deze bijlage betreft overigens geen ‘herexamen-taak’, maar staat gedateerd op ‘april 2020’ (zijnde de periode van het e-mailverkeer betreffende het probleem bij de klassieke taak). Verzoekster kwam dus pas op 16 mei 2020 te weten dat dergelijke alternatieve taak bestond.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst niet te begrijpen wat verzoekster met dit middel tracht te bereiken. Daarnaast is het feit dat verzoekster niet wist dat zij naar de ombuds kon gaan geen rechtvaardiging voor het feit dat zij een alternatieve taak opnieuw zou kunnen afleggen in eerste zitting.

Verwerende partij is van mening dat studenten van een bachelor-na-bacheloropleiding ondertussen wel al behoren te weten dat er een ombuds is waar zij terecht kunnen indien er onregelmatigheden zouden opduiken in verband met onderwijs- en examenactiviteiten. Ze verwijst hiervoor naar artikel 76 OER. Verwerende partij stelt vast dat verzoekster geen gebruik heeft gemaakt van deze mogelijkheden. Door het indienen van de zogenaamde ‘nultaak’ heeft zij haar eerste examenkans benut.

In haar *wederantwoordnota* herhaalt verzoekster wat zij in haar verzoekschrift reeds had aangehaald. Ze merkt nog op dat zij op 17 mei 2020 een gesprek had met de studieloopbaancoördinator, die de week nadien met de ombuds, het opleidingshoofd en de opleidingscoördinator is gaan praten. Verzoekster heeft de ombuds gecontacteerd op 12 juni 2020 en had er een gesprek mee op 15 juni 2020, waarna deze het opleidingshoofd heeft gecontacteerd. Verzoekster kreeg geen gehoor en daarom werd een interne beroepsprocedure

opgestart. Volgens haar heeft ze aldus wel degelijk gebruik gemaakt van de aangeboden mogelijkheden binnen de hogeschool.

Daarnaast merkt verzoekster op dat zij de alternatieve taak nooit ‘opnieuw’ heeft afgelegd. Ze was immers niet op de hoogte van het bestaan van deze alternatieve taak.

Beoordeling

De Raad, die de inhoud van het verzoekschrift welwillend benadert om de juiste draagwijdte ervan te achterhalen, leest in het verzoekschrift dat verzoekster bij het indienen van de taak op 3 april 2020 om een ‘nul’ heeft gevraagd omdat de lector had aangegeven dat een alternatieve opdracht niet tot de mogelijkheden behoorde. Op dit ogenblik was verzoekster, naar zij aanvoert, ook niet op de hoogte van het bestaan van een ombudspersoon.

De Raad verwijst naar datgene wat hij reeds bij het eerste middel heeft overwogen en herhaalt dat het feit dat de taak ‘afstandsleren’ reeds bestond op het ogenblik dat verzoekster de lector om een alternatieve taak heeft verzocht, geen afbreuk doet aan het feit dat de lector deze taak aan verzoekster heeft opgelegd in het kader van een herkansing in de tweede examenzittijd. Het behoort immers tot de autonomie van de lector om te bepalen wat de opdracht voor elke examenkans inhoudt. Met inachtnaam van de ECTS-fiche kan hij daarbij perfect kiezen voor een andere opdracht bij de tweede examenkans en niets staat eraan in de weg dat hij bij de tweede examenkans een reeds bestaande doch niet bij de eerste examenkans aangeboden opdracht, zoals *in casu*, oplegt. De Raad moet ook vaststellen dat de interne beroepsinstantie op regelmatige wijze kon beslissen dat verzoekster door het indienen van de opdracht op 3 april 2020 haar eerste examenkans heeft benut.

Dat verzoekster ‘een nul heeft gevraagd’, door het indienen van een taak op 3 april 2020, alvorens contact te hebben gehad met de ombudspersoon en zelfs alvorens op het bestaan van een ombudspersoon te zijn gewezen, brengt de Raad niet tot een andere beslissing. De ombudspersoon is vermeld in het OER en ten overvloede overweegt de Raad dat het niet onredelijk is van een banaba-student te verwachten dat deze op de hoogte is van het bestaan en de functie van een ombudspersoon.

De Raad ziet in het middel dan ook geen grond om de aangevochten beslissing te vernietigen. Het vierde middel is niet gegrond.

E. Vijfde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vijfde middel beroept op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stipt aan dat de lector in zijn e-mail van 16 mei 2020 aangeeft dat (1) zij niet geslaagd is voor de taak, (2) een herexamen is voorzien, waarvoor wordt verwezen naar de taak ‘afstandsleren’, (3) de procedure het niet toelaat om samen te werken en (4) de deadline van het herexamen 17 juni is.

Verzoekster verduidelijkt dat ze dezelfde dag een e-mail heeft gestuurd naar haar studieloopbaancoördinator. Ze was verrast, bezorgd, in de war en verontwaardigd omdat de opdracht die de lector geeft geen ‘herexamen-opdracht’ is, maar een alternatieve taak die gedateerd staat op april 2020. Deze taak bestond dus al in de periode dat zij aan de lector om een alternatieve mogelijkheid had gevraagd, terwijl de lector had geantwoord dat die er niet was. Daarnaast maakt de lector haar wijs dat de deadline van tweede zit 17 juni is, wat schandalig snel is, en dat ze niet mocht samenwerken met haar zus. Verzoekster heeft de dag nadien, op 17 mei 2020, een gesprek met de studieloopbaancoördinator. De studieloopbaancoördinator contacteert de week nadien de ombuds, het opleidingshoofd en de opleidingscoördinator.

Vervolgens plaatst de opleidingscoördinator op 25 mei 2020, volgens verzoekster als reactie op het contact met de studieloopbaancoördinator, een bericht op Canvas. Er wordt ook een e-mail verzonden naar de lectoren. Daarin wordt aangegeven dat (1) de punten van eerste zit moeten worden ingediend voor 18 juni 2020 om 12u, (2) de resultaten op 22 juni 2020 om 18u zichtbaar zullen zijn voor de studenten, (3) de afspraken betreffende de tweede zittijd op Canvas moeten verschijnen (de lectoren moeten zich ook aan de assessmentvorm en de deadlines houden die eerder werden bepaald), (4) de opdrachten van de tweede zittijd worden ingeleverd op 17 augustus 2020, (5) de punten van tweede zit moeten worden ingediend voor 21 augustus 2020 om 12u en (6) de studenten op 24 augustus 2020 zullen vernemen of ze al dan niet geslaagd zijn.

Op 1 juni 2020 ontvangt verzoekster een bericht van de lector. Zij vindt dit evenwel geen rechtzetting, zoals de interne beroepsinstantie vermeldt. Verzoekster merkt hieromtrent nog op dat de interne beroepsinstantie het heeft over een e-mail van de lector met een rechtzetting van 18 mei 2020, maar volgens haar vergist de interne beroepsinstantie zich van datum. Het gaat niet om een e-mail van 18 mei 2020, maar wel om een e-mail van 1 juni 2020. Verzoekster stipt aan dat het weinig overtuigend is aan te nemen dat de lector niet zou hebben geweten dat de deadline van de tweede zit-opdracht in augustus valt en niet half juni. Volgens haar hebben bovendien alle lectoren op 14 mei 2020 van de opleidingscoördinator een e-mail ontvangen waarin de deadline van 17 augustus 2020 stond vermeld, zodat het vreemd is dat hij zich twee dagen later zou hebben vergist.

In deze e-mail van de lector van 1 juni 2020 leest verzoeker ook dat de lector de punten wou integreren, maar dit was niet mogelijk. Volgens haar zag de lector dan ook in dat de alternatieve opdracht een eerste zit-opdracht was die hij voor de eerste zit moest laten meetellen. Hij maakte verzoekster evenwel wijs dat het een herexamen was. Zo probeerde de lector dus stiekem een fout recht te zetten zonder heisa voor hemzelf. Verzoekster wijst erop dat ze de alternatieve opdracht heeft gemaakt en ingediend als eerste zit op 10 juni 2020.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het feit dat de alternatieve opdracht reeds ‘bestond’ in april 2020 er niet toe doet. Door het indienen van de zogenaamde ‘nultaak’ heeft verzoekster haar eerste examenkans benut. Bijgevolg vormde de opdracht ‘afstandsleren’ wel degelijk het herexamen, met andere woorden het benutten van de tweede examenkans. Uit de e-mail van de lector van 16 mei 2020 blijkt volgens verwerende partij ook duidelijk dat hij spreekt van een herexamen, en niet van een herkansing in eerste zitting: “*er is een herexamen voorzien. Hiervoor moeten jullie de taak ‘afstandsleren’ maken.*”. De initieel verkeerd gecommuniceerde deadline – die nadien werd rechtgezet – doet daaraan geen afbreuk.

In haar *wederantwoordnota* merkt verzoekster op dat verwerende partij niet beargumenteert waarom het feit dat de alternatieve opdracht reeds ‘bestond’ in april 2020 er niet toe doet, noch waarom de initieel verkeerd gecommuniceerde deadline geen afbreuk doet aan het gegeven dat het een herexamen zou betreffen. Ze baseert zich ook op een cirkelredenering.

Beoordeling

Zoals reeds vermeld, is de Raad van oordeel dat waar de lector in zijn e-mail van 16 mei 2020 aangeeft dat verzoekster niet geslaagd is voor de taak ‘Maatschappelijke kwetsbaarheid en systeemdenken’ en hij voor de tweede examenzittijd verwijst naar de taak ‘afstandsleren’, die gedateerd is op april 2020, niet belet dat deze taak als tweedekansexamentaak aan verzoekster is opgelegd. De Raad ziet niet in dat een reeds eerder gedateerde taak niet gebruikt zou kunnen worden in het raam van een evaluatie die later plaatsvindt, bijvoorbeeld in het kader van de tweede examenzittijd.

Daarnaast maakt ook het feit dat de lector in de e-mail als indiendatum voor de taak van de tweede examenzittijd verkeerdelijk 17 juni 2020 en niet 17 augustus 2020 vermeldt, wat later en – naar het oordeel van de Raad los van de vraag of de lector de e-mail met de juiste indiendatum op 18 mei 2020 dan wel op 1 juni 2020 zou hebben verstuurd – tijdig, wordt rechtgezet, de beslissing dat het om een tweedekansexamentaak gaat niet onregelmatig. Naar het oordeel van de Raad heeft de lector het, zoals ook reeds eerder vermeld, in zijn e-mail van 16 mei 2020 onmiskenbaar over een taak die in het kader van een herexamen in de tweede examenzittijd wordt opgelegd. Zo kan uit het feit dat in de latere e-mail van de lector staat dat de indiendatum 17 augustus 2020 is en dat de punten bijgevolg pas in augustus geïntegreerd kunnen worden, terwijl verzoekster aanvoert dat 18 juni 2020 (om 12u) de uiterste indiendatum vormde voor de examencijfers van de eerste zittijd, in het licht van de elementen van het dossier, niet worden afgeleid dat de interne beroepsinstantie de opdracht onrechtmatig als herexamentaak kwalificeert. De beslissing wordt evenmin onregelmatig omdat de lector in het e-mailverkeer aangaf dat de taak niet samen met de zus van verzoekster mocht worden gemaakt, maar een individuele opdracht betrof, wat volgens verzoekster geen steek houdt. Hiervoor verwijst de Raad naar wat hij reeds bij het derde middel heeft overwogen omtrent het individueel karakter van de opdracht voor de tweede examenkans en de autonomie van de lector wat dit betreft.

Waar verzoekster er ten slotte op wijst dat ze de alternatieve opdracht heeft gemaakt en heeft ingediend als eerste zit op 10 juni 2020, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat het voor verzoekster op 16 mei 2020 onmiskenbaar duidelijk was dat zij niet geslaagd was voor de taak ‘Maatschappelijke kwetsbaarheid en systeemdenken’ en dat zij voor de tweede examenkans de taak ‘afstandsleren’ moest maken. Uit het dossier blijkt inderdaad dat verzoekster deze taak ruim op tijd, doch naar het oordeel van de Raad wel degelijk voor de tweede examenkans heeft ingediend. De vergissing met betrekking tot de mededeling van de datum van indiening

van de opdracht voor de tweede examenkans leidt er overigens niet toe dat verwerende partij niet regelmatig kon oordelen dat de betwiste taak als herexamen werd ingediend.

Het vijfde middel is naar het oordeel van de Raad dan ook niet gegrond.

F. Zesde middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een zesde middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Waar de interne beroepsinstantie de beslissing van de examencommissie van 22 juni 2020 bevestigt, benadrukt verzoekster dat zij voorafgaand aan de samenkomst van de examencommissie reeds geslaagd was voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen”. Het opleidingshoofd heeft haar dit immers per e-mail van 18 juni 2020 meegedeeld. Volgens verzoekster heeft zij in eerste zit aangetoond dat zij de nodige competenties heeft verworven voor het opleidingsonderdeel en heeft zij een herkansing in juli en augustus niet nodig. Ze vindt het absurd dat zij, ondanks dat ze reeds voordat de examencommissie op 22 juni 2020 bijeenkwam had aangetoond over de vereiste competenties te beschikken, toch niet geslaagd werd verklaard en dat het behalen van het diploma werd uitgesteld.

In haar *antwoordnota* verwijst verwerende partij naar artikel 45 en 46 OER. Ze stelt dat verzoekster geen recht heeft op een vervroegde examenkans. Verwerende partij stipt aan dat, omdat er een onregelmatigheid was vastgesteld, namelijk melding van een foutieve datum voor de neerlegging van de tweede zit taak in de eerste communicatie, de opleiding verzoekster heeft toegestaan om de taak voor de tweede zittijd vroeger te maken en in te dienen, zodanig dat zij vroeger kennis kon hebben van de resultaten. Het opleidingshoofd heeft gemeld dat de resultaten officieel worden vastgelegd in de examencommissie van augustus 2020. Voor de goede orde heeft zij zelfs al meegedeeld dat verzoekster geslaagd is voor deze taak.

In haar *wederantwoordnota* stelt verzoekster dat de verwijzing van verwerende partij naar artikel 45 en 46 OER aantoont dat ze gelijk heeft proberen aan te tonen dat er iets onreglementair is gebeurd. Volgens haar gaat verwerende partij het onreglementaire

bovendien omschrijven als ‘goede zorg’ voor verzoekster. Deze interpretatie van de intentie van het opleidingshoofd kan verwerende partij evenwel niet hard maken. Het is minstens even waarschijnlijk – volgens verzoekster zelfs waarschijnlijker – dat deze intentie toe te schrijven is aan ‘gemakzucht’, ‘laksheid’ of ‘verdoezeling’.

Beoordeling

De Raad verwijst nogmaals naar zijn eerdere overwegingen waaruit is gebleken dat de opdracht die verzoekster heeft ingediend in navolging van de e-mail van 16 mei 2020 van de lector een taak in het kader van de tweede examenkans is.

Dit betekent dat – niettegenstaande aan verzoekster kan zijn meegedeeld dat de ingediende taak voldoet – verzoekster op dit ogenblik nog niet officieel geslaagd is voor het opleidingsonderdeel “Maatschappelijk kwetsbare groepen” en dit *a fortiori* niet was op het ogenblik dat de examencommissie van 22 juni 2020, waarvan de beslissing in de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie is bevestigd, heeft beslist over de eerste examenkans. Het staat immers onomstotelijk vast dat verzoekster op 3 april 2020 haar taak voor de eerste examenkans heeft ingediend, waarvan de lector van oordeel was dat hiervoor aan verzoekster de score ‘NG (niet geslaagd)’ moest worden toegekend. Deze score werd nadien bevestigd door de examencommissie op 22 juni 2020. Dat verzoekster de taak voor de tweede examenkans ruim op tijd en zelfs vóór deze bijeenkomst van de examencommissie van 22 juni 2020 heeft ingediend, nu initieel een verkeerde indiendatum werd vermeld – wat naar het oordeel van de Raad overigens eveneens ruim op tijd werd rechtgezet – voert niet tot een andere conclusie. Verzoekster wist, of moest alleszins weten, dat de taak ‘afstandsleren’ die zij op 10 juni 2020 heeft ingediend haar tweede examenkans betrof. De Raad is dan ook van oordeel dat uit de mededeling van het opleidingshoofd op 18 juni 2020, door welk motief ook ingegeven, niet kan worden afgeleid dat verzoekster voor het opleidingsonderdeel in de eerste examenzeitijd een credit heeft verworven. Dat verzoekster het absurd acht dat zij niet geslaagd werd verklaard en het behalen van haar diploma is uitgesteld, niettegenstaande zij voordat de examencommissie op 22 juni 2020 bijeenkwam heeft aangetoond over de vereiste competenties te beschikken, brengt de Raad niet tot een andere beslissing.

Het zesde middel is evenmin gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.886 van 18 augustus 2020 in de zaak 2020/211

In zake: Violetje HEIRSTRATE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: THOMAS MORE MECHELEN-ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 10 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de interieurvormgeving’.

Tot het curriculum van verzoekende partij behoort het opleidingsonderdeel “Ontwerpen 2”, dat bestaat uit twee onderwijsleeractiviteiten: “Ontwerpen 2 – Interieur” en “Ontwerpen 2 – Meubel”.

Na het evaluatiemoment van verzoekster van “Ontwerpen 2 – Meubel”, dat plaatsvond op 23 juni 2020 hebben de juryleden een vermoeden van fraude uitgesproken tegen verzoekster omwille van vermoed plagiaat.

Op 7 juli 2020 heeft de examencommissie op basis van het volledige dossier beslist dat er effectief sprake was van fraude en werd er een examentuchtbeslissing genomen: alle reeds eerder behaalde punten van beide onderwijsleeractiviteiten blijven behouden, enkel deze opdracht wordt gequoteerd met ‘0’.

Daardoor eindigt verzoekster met een gewogen gemiddelde van 5,5/20 voor “Ontwerpen 2 – Meubel” en 12,94/20 voor “Ontwerpen 2 – Interieur”, wat leidt tot een totaalscore van 10/20. Aangezien de ECTS-fiche als bijkomende voorwaarde om te kunnen slagen bepaalt dat een student moet geslaagd zijn voor beide onderwijsleeractiviteiten, wordt deze score herleid naar 9/20 voor het volledige opleidingsonderdeel.

Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente argumenteert dat ze nooit plagiaat heeft willen plegen en dat bijgevoegde documenten aantonen dat ze al drie maanden bezig is om tot dit ontwerp te komen. Ze erkent wel dat ze inspiratie haalt uit interieurboeken, Pinterest, ... Volgens de studente werd ze tijdens de online begeleiding ook nooit gewezen op het feit dat het richting plagiaat zou gaan.

De interne beroepsinstantie meent dat het onmogelijk is dat een docent tijdens de online begeleiding elke vorm van plagiaat zou moeten herkennen. Het feit dat de studente tijdens de begeleiding niet werd gewezen op de mogelijkheid van fraude, doet geen afbreuk aan het plagiaat zelf.

De interne beroepsinstantie heeft het ontwerp van de studente vergeleken met het ontwerp van Nicholas Baker en merkt op dat de gelijkenis absoluut is: zowel in de vorm als in de wijze waarop de onderdelen in elkaar schuiven.

Waar de studente verwijst naar een bijgevoegd document om aan te tonen dat ze drie maanden zelf aan dit ontwerp heeft gewerkt, merkt de interne beroepsinstantie op dat dit document op vraag van de docenten werd gemaakt, nadat zij hadden gemerkt dat het mogelijk plagiaat betrof. De docenten hebben toen aan de studente gevraagd om zo snel mogelijk (liefst binnen het uur) een document te versturen aan de hand waarvan zij kon aantonen dat haar ontwerp het resultaat was van een proces. Dit gesprek vond volgens de docent plaats op 23 juni om 16u20. Tijdens de mondelinge toelichting heeft de studente gesteld dat dit gesprek plaatsvond op 23 juni omstreeks 18u.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente daarop om 11u10 een e-mail heeft verstuurd waarin ze schrijft: *“Daarom vraag ik beleefd bijgevoegde documenten grondig te bekijken om zo uw oordeel bij te stellen en te concluderen dat de gelijkenis tussen beide ontwerpen louter op ongelukkig toeval berust.”*. Tijdens de mondelinge toelichting stelt de studente dat deze e-mail om 23u10 werd verstuurd. Ze zou die avond samen met haar vader één document hebben gemaakt van het hele proces. De interne beroepsinstantie wijst erop dat bij de e-mail van 11u10 geen bijlage zat. Nochtans vermeldt de studente in haar beroepsschrift niets over het gebrek aan bijlage: *“Ik heb dus ook meteen al mijn proces, tekeningen en ander bewijs dat ik thuis nog had liggen verzameld en gebundeld. Deze heb ik dezelfde avond nog doorgemailed naar beide leerkrachten, met de vraag of ze wel zo snel mogelijk iets zouden kunnen laten weten.”*. Bij de mondelinge toelichting voor de interne beroepsinstantie deelt de studente mee dat de bijlage inderdaad niet meegestuurd is en dat ze dat op dat moment niet had gemerkt. Verder in het gesprek deelt ze dan weer mee dat de bijlage te groot was en dat ze daarom niet mee verzonden was. Tijdens de mondelinge toelichting voor de interne beroepsinstantie stelt de studente tot drie keer toe dat ze na het versturen van de e-mail onmiddellijk gaan slapen is.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente op 24 juni om 8u09 een nieuwe e-mail stuurt: *“Beste, Ik zag dat mijn bijlage niet mee is verstuurd. Dus hier is hij nog eens een keer.”*. De interne beroepsinstantie stelt vast dat de bijlage bij deze bewuste e-mail werd opgeslagen op 24 juni om 0u55, dus enkele uren na de eerste e-mail van de studente. Deze vaststelling is tegengesteld aan de bewering van de studente dat ze op 23 juni 2020 niet had gemerkt dat de bijlage niet mee verzonden was en onmiddellijk nadien gaan slapen is.

De interne beroepsinstantie kan niet anders dan besluiten dat het bijgevoegde document afgewerkt is na de eerste e-mail van 23 juni en besluit hieruit dat de studente meer tijd nodig had om het bewuste document op te maken. Zij besluit dat de fraude voldoende bewezen is omwille van (1) de sterke gelijkenissen in de ontwerpen, (2) de tijd die de studente nodig had om haar “proces” in een document te zetten, (3) het feit dat de studente in de e-mail van 24 juni niet vermeldt dat ze die tijd nodig had en ’s nachts bezig is geweest aan dit document en (4) de ongerijmdheden in de mondelinge getuigenis van de studente.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 13 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het motiveringsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekende partij merkt op dat de interne beroepsinstantie zich baseert op vier elementen die niet correct zijn. De interne beroepsinstantie verwijst vooreerst naar de sterke gelijkenissen in de ontwerpen. Volgens verzoekster zitten er op het eerste gezicht inderdaad sterke gelijkenissen in het ontwerp, maar als je langer en geconcentreerder gaat kijken, kan je er de verschillen wel degelijk uithalen. Zo bleef men telkens terugkomen op het feit dat Baker een fout in zijn ontwerp zou hebben gemaakt. Aangezien verzoekster deze fout niet heeft gemaakt, kan het ontwerp dus niet exact hetzelfde zijn. Zij benadrukt dat deze sterke gelijkenissen louter op toeval berusten. Nergens wordt door verwerende partij enig bewijs bijgebracht dat deze gelijkenissen effectief plagiaat of fraude zouden betreffen.

Verzoekster stipt aan dat alle bewijsstukken die zij bijbrengt over het proces dat zij heeft doorlopen bij het bedenken, ontwerpen en ontwikkelen zeker toelaten om haar bijdrage en haar creatief proces te beoordelen. Er ligt dan ook geen fraude voor in die zin dat het onmogelijk zou zijn te achterhalen wat haar competenties zijn.

Verzoekster wijst erop dat het auteursrecht geen ideeën beschermt, maar enkel de concrete creatieve uitwerking of formulering. *In casu* zijn er nog duidelijke verschillen tussen de twee stoelen zowel naar verhoudingen, afmetingen, materialen en dergelijke meer.

Vervolgens verwijst de interne beroepsinstantie naar de tijd die verzoekster nodig had om haar proces in een document te zetten. Verzoekster heeft in het feitenrelaas duidelijk uiteengezet hoe de avond is verlopen. Dit werd bovendien ook duidelijk vermeld in het intern beroep. Zij benadrukt dat zij enorm was aangedaan door de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden. Door de shock waarin zij zich bevond, heeft zij zich tot verschillende personen moeten richten om te kalmeren. Verzoekster wijst erop dat verwerende partij nergens een tijdspanne aan het overmaken van haar dossier had gebonden, waardoor zij geen idee had dat dit haar zou worden aangerekend. Volgens haar is deze tijdspanne overigens geen bewijs van fraude. Het dossier toont bovendien op verschillende momenten objectieve bewijzen van het proces.

Een derde element waarnaar de interne beroepsinstantie verwijst, is het feit dat verzoekster in de e-mail van 24 juni niet vermeldt dat ze die tijd nodig had en 's nachts bezig is geweest aan het document. Verzoekster stelt dat verwerende partij er foutief vanuit gaat dat zij na haar e-mail nog uren aan haar proces heeft gewerkt. Verwerende partij meent dat verzoekster reeds

op 23 juni om 23u10 haar e-mail met het betreffende procesdossier had overgemaakt, maar zonder de bijlage. Volgens verzoekster is dit tijdstip echter niet correct en betreft het een technische fout van Outlook. Zij heeft immers pas op 24 juni om 01u10 voor het eerst gemaild om het pdf-bestand met haar proces (dat pas enkele minuten voordien werd opgeslagen) over te maken, wat blijkt uit de bijgevoegde schermafdrucken en de browsergeschiedenis. Volgens verzoekster is er dan ook geen sprake van enige inconsistentie in haar verhaal. Op zich is dat overigens geen bewijs van fraude.

De interne beroepsinstantie verwijst ten slotte ook naar ongerijmdheden in de mondelinge getuigenis van verzoekster. Verzoekster wijst erop dat ze nog geen uur op voorhand op de hoogte was gebracht dat ze gehoord ging worden inzake een vermoeden van fraude. Verzoekster had geen tweede persoon bij haar in de buurt die haar kon geruststellen en ze heeft geen voorbereiding gehad.

Verzoekster merkt op dat haar verschillende, heel gerichte vragen werden gesteld die haar helemaal in de war hebben gebracht (bijvoorbeeld in verband met het vreemde gegeven dat het tijdstip van de e-mail niet zou kloppen). Zij leefde al drie weken in een soort van waas van verwarring en onduidelijkheid, zodat het niet vreemd is dat ze in de war raakte toen drie onbekende mensen haar opdringerige vragen begonnen te stellen.

Naast het feit dat de bestreden beslissing gebaseerd is op elementen die niet correct zijn, blijven er volgens verzoekster essentiële argumenten uit haar verzoekschrift onbeantwoord. Zo heeft ze duidelijk aangekaart dat de begeleiding die zij tijdens het betreffende opleidingsonderdeel heeft gekregen gebrekkig was. Verzoekster wijst erop dat nooit eerder aan de alarmbel werd getrokken dat verzoekster afstevende op plagiaat. Tijdens de verschillende videogesprekken werd ook nooit enige vermelding gemaakt van de vermeende grote gelijkenissen. Het is pas op de jury (eigenlijk na afloop ervan) dat wordt vastgesteld dat het ontwerp lijkt op dat van een andere ontwerper. Volgens verzoekster mag van de begeleidende docent toch worden verwacht dat hij de studenten behoedt voor zulke problemen. Verzoekster wijst erop dat de interne beroepsinstantie niet op dit argument heeft geantwoord.

Verzoekster merkt ook op dat naar het oordeel van de Raad de gebrekkige begeleiding de oorzaak is voor het niet slagen van de student, wanneer dit gebrek het slagen voor de student

onmogelijk maakt. Dit is *in casu* het geval: doordat werd nagelaten de vermeende sterke gelijkenissen te vermelden, werd het verzoekster onmogelijk gemaakt om te slagen. Ze stipt aan dat voor plagiaat in een tekst duidelijke verwijzingsregels, softwareprogramma's om te vergelijken, ... bestaan, doch hier gaat het om een creatief proces waarbij het nooit uitgesloten is dat een student door eigen inzichten uitkomt bij iets wat al bestaat. Het is dan de taak van de docent om de student hierin te begeleiden en bij te sturen op basis van zijn ervaring en kennis.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat de examencommissie, die op 7 juli 2020 heeft beslist het vermoeden van fraude ook effectief als fraude te catalogeren, aanstipt dat het in de loop van de begeleidingen (ontwerpbegeleiding via Teams) getoonde beeldmateriaal van verzoekster geen blijk geeft van een ontwerpproces. Het tijdens de evaluatie getoonde procesmateriaal geeft evenmin blijk van een ontwerpproces (vooral de afbeeldingen van het maakproces). Zij stelt ook vast dat het na de evaluatie extra aangeleverde procesmateriaal talrijk materiaal bevat dat noch tijdens de begeleidingen, noch tijdens het jurymoment werd getoond.

Hoewel de docenten na de jury van 23 juni 2020 om 16u20 aan verzoekster hebben gevraagd om het ontwerpproces binnen het uur beter te staven met procesmateriaal (dat volgens verzoekster thuis lag), heeft verzoekster dit pas doorgemailed op 24 juni 2020 om 8u09. Hierdoor heeft verzoekster aldus voldoende tijd gehad om het procesboek achteraf nog te 'genereren'.

Ten slotte stelt de examencommissie vast dat het onwaarschijnlijk is dat keywords die hebben geleid tot het getekende en afgebeelde inspiratiemateriaal in het (achteraf aangeleverde) procesboek niet tegelijk zouden hebben geleid tot de desbetreffende afbeelding van Nicholas Baker, te meer omdat bepaalde andere ontwerpen van dezelfde ontwerper (benoemd als 'Pinterest' ideetjes/inspiratie) wel zijn overgenomen, weliswaar zonder bronvermelding. Verzoekster geeft aan dat zij geen keywords zou hebben ingegeven op 'Pinterest', maar dat het inspirerend beeldmateriaal automatisch verscheen op haar Pinterest -startpagina. Volgens verwerende partij houdt deze bewering geen steek.

De examencommissie heeft dan ook beslist om een sanctie op te leggen aan verzoekster. Zo werden alle reeds behaalde punten van de onderwijsleeractiviteiten 'Meubel' en 'Interieur' behouden, maar werd de desbetreffende opdracht gequoteerd met een score van 0/20. Dit

leidde tot een gewogen gemiddelde van 5,5/20 voor ‘Ontwerpen 2 – Meubel’ en van 12,94/20 voor ‘Ontwerpen 2 – Interieur’. Aangezien de ECTS-fiche stipuleert dat het gewogen totaal van de beide onderwijsleeractiviteiten 10/20 moet bedragen en dat de student voor beide onderwijsleeractiviteiten minstens een score van 10/20 moet halen om te slagen, is verzoekster aldus niet geslaagd voor het opleidingsonderdeel.

Verwerende partij citeert vervolgens de beslissing die de interne beroepsinstantie vervolgens heeft genomen op basis van de overhandigde documenten en op basis van de informatie die werd verstrekt door de betrokkenen van de opleiding.

Verwerende partij stelt verder dat uit de evaluatiefiche van verzoekster eveneens blijkt dat er weinig informatie was over de evolutie van het ontwerp. Zij verwijst naar de definitie van examenfraude in artikel 70 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) en wijst erop dat de gelijkenis tussen het ontwerp van verzoekster en het ontwerp van Nicholas Baker *in casu* absoluut is en niet betwistbaar. De gelijkenis bestaat zowel in de vorm als in de wijze waarop de onderdelen in elkaar schuiven. Volgens verwerende partij is er derhalve ontegensprekelijk sprake van plagiaat. Op basis van deze gegevens kan verzoekster overigens geenszins stellen dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd zou zijn.

Daarnaast stelt verwerende partij vast dat verzoekster van mening is dat zij gebrekkig zou zijn begeleid en dat tijdens de evaluatiemoment nooit aan de alarmbel werd getrokken dat zij afstevende op plagiaat. Uit de stukkenbundel van verzoekster blijkt evenwel dat zij regelmatig videogesprekken heeft gehad met haar docent. Er is aldus geen sprake van een gebrekkige begeleiding. Verwerende partij stelt dat het onmogelijk is dat een docent tijdens de online begeleiding van de studenten elke vorm van plagiaat zou moeten herkennen. Het feit dat verzoekster tijdens de begeleiding niet gewezen werd op de mogelijkheid van fraude, doet ook geen afbreuk aan het plagiaat zelf.

Volgens verwerende partij heeft het bovendien geen belang om zich te beroepen op een beweerd gebrek aan redelijke voorzorgsmaatregelen tegen fraude in hoofde van de instelling, aangezien een student überhaupt niet mag frauderen. De studenten dragen nog altijd de eindverantwoordelijkheid voor het inleveren van een plagiaatvrij werkstuk. Deze finale verantwoordelijkheid houdt ook in dat zelfs als het plagiaat niet onmiddellijk wordt opgemerkt door de betrokken docent, dit geen reden is waarom geen of slechts een lichtere

sanctie zou moeten worden opgelegd. Een gebrek aan begeleiding doet op zich al geen afbreuk aan de beoordeling van een opleidingsonderdeel en nog minder kan dit zomaar worden beschouwd als een grondslag om de eigen verantwoordelijkheid bij plagiaat terzijde te schuiven.

In haar *wederantwoordnota* verduidelijkt verzoekster vooreerst dat de jury/evaluatie om 16u20 van start ging. Dit is niet het tijdstip waarop werd gezegd dat haar ontwerp frauduleus zou zijn. Verzoekster had immers nog een jury/evaluatie om 17u20. Zij is om 17u45 door haar docenten tegengehouden en toen werd haar gezegd dat haar ontwerp frauduleus zou zijn. Verzoekster stelt ook vast dat op de evaluatiefiche niets over fraude staat vermeld.

Waar wordt aangehaald dat verzoekster werd opgedragen om de gevraagde informatie binnen het uur door te sturen, benadrukt zij dat dit niet op deze manier tegen haar werd gezegd. Er werd enkel gevraagd om dit zo snel mogelijk te doen. Verzoekster stelt dat zij dit graag nog met haar ouders wou bespreken. Daarom werd dit ook pas verstuurd om 1u10. Omtrent dit tijdstip is verwarring ontstaan door de verkeerde instellingen van de tijdzone van de browser van de schoolmail. Daardoor kloppen de uren van de verschillende mails niet. Verzoekster heeft evenwel de bewijsstukken hiervoor bijgevoegd bij haar verzoekschrift. Volgens verzoekster werd bovendien pas op 8 juli 2020 meegedeeld dat haar ontwerp frauduleus was, maar zonder enige verdere motivering. Dit werd pas doorgestuurd nadat ze intern beroep had aangetekend, zodat ze dan pas het belang ontdekte van de e-mails, de tijdsaanduiding erin en de grote impact ervan. Verzoekster stipt aan dat deze bewering overigens niet kan kloppen omdat het onmogelijk was om het procesmateriaal binnen het uur (vanaf 16u20) door te sturen, omdat zij nadien nog een jury/evaluatie had.

Waar verwerende partij verzoekster ervan beschuldigt tussen 1u10 en 8u09 het procesmateriaal te hebben gegenereerd, wijst verzoekster erop dat uit de stukken duidelijk blijkt dat dit document niet meer aangepast is na 0u55. De andere bewijsstukken tonen bovendien duidelijk aan dat verzoekster al langer bezig was met het ontwerp.

Verder merkt verzoekster op dat de interne beroepsinstantie op 10 juli 2020 om 12u30 verzocht om te videobellen om 14u00. Om 13u20 kreeg ze echter al de vraag of dat moment paste. Dit was voor verzoekster een zeer stresserend moment. Ze zat alleen thuis en werd overspoeld met wantrouwige vragen. Er was ook de grote verwarring over de uren van het

versturen van die e-mails. Verzoekster had hier nadien een slecht gevoel bij. Het leek meer een vooringenomen inquisitie dan haar te horen.

Daarnaast benadrukt verzoekster dat de begeleider tijdens de begeleidende sessies enkel vereiste dat de resultaten van haar schetsen en het onderzoek van het ontwerp werden doorgestuurd. Dit wordt haar nu aangerekend, wat zij erg betreurt. Zij vindt het jammer dat de docent nooit naar meer proces vroeg, want dan had ze dit zeker gegeven. Ze vindt het ook verbazingwekkend dat ze hierover geen waarschuwing heeft gekregen. Waar wordt beweerd dat zij de stoel onmogelijk niet zou kunnen zijn tegengekomen omdat er blijkbaar andere ontwerpen van Nicholas Baker in haar procesmateriaal zaten, stipt verzoekster aan dat, als ze het wist, het wel dom zou zijn geweest om die te laten staan. Ze heeft achteraf ook geprobeerd om verschillende keywords in te geven in verband met Nicholas Baker en het concept van haar ontwerp, maar ze kwam na vele zoekpogingen nooit op de desbetreffende afbeelding terecht. De door verwerende partij bijgebrachte afbeelding is overigens een Instagram-afbeelding en geen Pinterest-afbeelding.

Ten slotte stelt verzoekster vast dat de interne beroepsinstantie van oordeel is dat het onmogelijk is dat een docent tijdens de online begeleiding elke vorm van plagiaat zou moeten herkennen. De vraag rijst dan ook hoe een student, zonder de lange ervaring die een docent wel bezit, dit wel zelf zou moeten herkennen. Voor de goede orde voegt verzoekster nogmaals een vergelijking toe van beide ontwerpen, waaruit duidelijk de verschillen blijken. Volgens verzoekster is de bewering dat men nu plots de mening is toegedaan dat er te weinig sprake is van procesvoortgang onredelijk. Als dit nu zo evident is, gaat het immers om een element dat door een zorgvuldige begeleider zou moeten worden opgemerkt.

Beoordeling

De Raad leest in de interne beroepsbeslissing de overwegingen die de interne beroepsinstantie ertoe hebben geleid de handelswijze van verzoekster als plagiaat te kwalificeren. Hij slaat tevens acht op het intern beroepsschrift. Verzoekster geeft daarin aan drie maanden flink aan het ontwerp te hebben gesleuteld. Nadat ze op 23 juni te horen kreeg dat ze dat ontwerp gestolen zou hebben, heeft ze haar proces, tekeningen en ander bewijs dat zij thuis nog had liggen verzameld en gebundeld. Zij heeft het dezelfde avond doorgemailed naar beide leerkrachten, met de vraag zo snel mogelijk iets te willen laten weten.

De Raad, die zich ver houdt van een inhoudelijke beoordeling van de vraag of verzoekster al dan niet frauduleus heeft gehandeld en aldus een meubelontwerp heeft geplagieerd, moet vaststellen dat verwerende partij in de aangevochten beslissing haar motivering in belangrijke mate verbindt aan de chronologie met betrekking tot de redactie en toezending van het document waarin verzoekster haar proces schetst.

De Raad moet evenwel vaststellen dat er heel wat onduidelijkheid bestaat betreffende deze chronologie. Zo voeren de docenten aan dat zij verzoekster op 23 juni om 16u20 hebben meegedeeld dat zij van oordeel zijn dat er mogelijk sprake is van plagiaat bij haar beoordeeld stoelontwerp, terwijl verzoekster stelt dat dit gesprek omstreeks 18u00 heeft plaatsgevonden. Tijdens dit gesprek hebben de docenten verzoekster gevraagd om – volgens verwerende partij ‘binnen het uur’, doch volgens verzoekster ‘zo snel mogelijk’ – een document te bezorgen aan de hand waarvan zij kon aantonen dat haar ontwerp het resultaat was van een proces.

Later op de avond heeft verzoekster vervolgens een e-mail gestuurd waarbij echter de bijlage ontbrak. De ochtend nadien, op 24 juni om 8u09, heeft verzoekster alsnog het gevraagde document waarin zij haar proces schetst bezorgd. Uit het dossier blijkt dat de eerste e-mail zonder bijlage voor heel wat verwarring heeft gezorgd. In de stukkenbundel van verwerende partij staat deze e-mail gedateerd op 23 juni om 11u10. De Raad merkt hierbij alvast op dat het absoluut uitgesloten is dat verzoekster deze e-mail op dit tijdstip zou hebben verzonden, aangezien uit het dossier blijkt dat het jurymoment van verzoekster pas later die dag werd georganiseerd. De Raad stelt ook vast dat de interne beroepsinstantie deze tijdsindicatie zelf in haar beslissing opneemt, zonder zich hier – blijkens de beslissing – veel vragen bij te stellen. Ze geeft wel aan dat verzoekster tijdens de mondelinge toelichting heeft vermeld dat ze die avond samen met haar vader één document zou hebben gemaakt van het proces en dat die e-mail om 23u10 werd verstuurd. Nadien is ze onmiddellijk gaan slapen. De interne beroepsinstantie heeft echter vastgesteld dat de bijlage, die verzoekster de volgende dag per e-mail om 8u09 heeft bezorgd, was opgeslagen op 24 juni om 0u55. Zij kan dan ook niet anders dan besluiten dat het bewuste document is afgewerkt na de eerste e-mail, zodat verzoekster meer tijd nodig heeft gehad om het op te maken.

In haar extern verzoekschrift verduidelijkt verzoekster dat zij op 23 juni ’s avonds alles in verband met haar proces heeft verzameld in één document. Ze heeft dit nog eens samen met haar moeder overlopen en het document nog eens opgeslagen. Dat is op 24 juni om 0u55.

Daarna heeft ze de kwestieuze e-mail (zonder bijlage) verzonden. De Raad moet vaststellen dat uit de stukken die verzoekster bijbrengt, blijkt dat verzoekster de kwestieuze e-mail op 24 juni om 1u10 heeft verzonden, dus nadat het bewuste document waarin zij haar proces schetst een laatste keer werd opgeslagen. De Raad leest in de antwoordnota van verwerende partij overigens dat zij erkent dat verzoekster deze e-mail om 1u10 heeft verzonden en dat in de bestreden beslissing foutief melding wordt gemaakt van 23u10.

Naar het oordeel van de Raad heeft de interne beroepsinstantie zich aldus gebaseerd op onjuiste feitelijke gegevens om haar beslissing te dragen. De chronologie waarnaar de interne beroepsinstantie verwijst en waaruit zij bovendien verscheidene conclusies trekt, is immers geen correcte weergave van de feiten. Zoals de interne beroepsinstantie zelf aanhaalt, blijkt immers uit de stukken dat het bewuste document voor een laatste keer werd opgeslagen op 24 juni om 0u55. Dit is vóór dat verzoekster haar e-mail heeft verstuurd op 24 juni om 1u10 (zoals blijkt uit het dossier en zoals erkend door verwerende partij in haar antwoordnota), zodat de conclusie van de interne beroepsinstantie dat het bewuste document is afgewerkt na de eerste e-mail zonder bijlage (waarbij ze ervan uitging dat deze op 23 juni om 11u10/23u10 werd verstuurd) en dat verzoekster aldus meer tijd nodig had om het bewuste document op te maken, niet correct is.

Op basis van voorgaande vaststellingen kan de beslissing van de interne beroepsinstantie aldus geen stand houden. De Raad kan er overigens evenmin omheen dat nergens in de interne beroepsbeslissing enige inhoudelijke overweging betreffende het bewuste document is opgenomen. Dit acht de Raad met name in het bijzonder relevant nu de juryleden verzoekster om stukken die haar ontwerpproces documenteren hadden verzocht in het licht van de naar hun oordeel absolute gelijkens tussen het door verzoekster ter jurering voorgelegde zitmeubel en een bestaand zitmeubel.

In die context is de Raad van oordeel dat de motieven van de aangevochten beslissing onvoldoende draagkrachtig zijn. Het eerste middel is gegrond.

B. Tweede middel

Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster leest in de rechtsleer dat de Raad zal ingrijpen wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie. Bij het bepalen van de strafmaat moeten de gevolgen in het specifiek geval ook mee in rekening worden genomen om zo de redelijkheid van de examentuchtsanctie te kunnen garanderen. Volgens verzoekster laat de interne beroepsinstantie na dit te doen. Zo komt verwerende partij zonder enig concreet bewijs toch tot het besluit dat de opgelegde sanctie rechtsgeldig werd toegewezen. Verzoekster verliest echter een volledig jaar door deze beslissing en er wordt niet duidelijk gemaakt waarom de bewijsstukken met betrekking tot het ontwerpproces haar niet zouden vrijpleiten.

Als men dan toch zou menen dat het ontwerp niet kan worden weerhouden, kan verzoekster ook niet begrijpen waarom zij geen andere, lichtere sanctie krijgt, waarbij bijvoorbeeld haar resultaten voor het proces en de presentatie behouden blijven, maar zij in tweede zit nog een nieuw/aangepast ontwerp moet maken. Door de interne beroepsinstantie wordt de mogelijkheid van het organiseren van een tweede examenkans niet overwogen. Daardoor verliest verzoekster een volledig jaar, wat kennelijk onredelijk is in het licht van haar goede trouw en de gebrekkige begeleiding van de docent. Ze benadrukt ook dat ze nooit een inbreuk heeft begaan en altijd goede resultaten heeft behaald.

Daarnaast leest verzoekster in het dossier enkel vage beweringen zonder dat die op enige wijze worden hardgemaakt. Bij plagiaat moet een instelling evenwel aantonen dat de student inderdaad het werk van anderen op incorrecte wijze heeft overgenomen. Het onderzoek moet in zijn globaliteit met voldoende zekerheid plagiaat aantonen. Dit is *in casu* niet het geval. Er ligt geen onomstotelijk bewijs voor van enige fraudetechniek of -handeling, wat nochtans noodzakelijk is. Verzoekster benadrukt dat in het bijzonder bij examentuchtbeslissingen wordt vereist dat het dossier afdoende en overtuigend bewijs van de fraude bevat. Twijfel wordt uitgelegd in het voordeel van de student.

In haar *antwoordnota* benadrukt verwerende partij vooreerst dat de beslissing van de examencommissie op een weloverwogen manier tot stand is gekomen. Het plagiaat wordt bovendien wel degelijk aangetoond aan de hand van de stukken. Daarnaast werden zowel verzoekster, haar begeleidende docent en de heer [V.] (docent en expert in het auteursrecht en plagiaat) gehoord door de beperkte examencommissie. Verzoekster kan derhalve niet voorhouden dat er geen bewijs zou zijn van enige fraudehandeling of frauduleuze techniek.

Volgens verwerende partij is het alleszins niet onredelijk dat verzoekster enkel voor de desbetreffende opdracht van de onderwijsleeractiviteit ‘Meubel’ niet geslaagd werd verklaard. Dit is ook geenszins de zwaarste sanctie die overeenkomstig artikel 72, §2 OER mogelijk is, integendeel. De bewuste sanctie is gemotiveerd omwille van (1) de sterke gelijkenissen in de ontwerpen, (2) de tijd die verzoekster nodig had om haar ‘proces’ in een document te zetten, (3) het feit dat de student in de e-mail van 24 juni 2020 niet vermeldt dat zij die tijd nodig had en ’s nachts bezig is geweest aan het document en (4) de ongerijmdheden in de mondelinge getuigenis van verzoekster.

Verder doen de eventuele gevolgen van een beslissing echter niets af aan de vastgestelde feiten en zijn deze dus zeker ook geen reden om tot een andere beslissing te komen. De eindbeoordeling van een opleidingsonderdeel moet in principe enkel gebaseerd zijn op de inhoudelijke prestaties van de student en niet op de eventuele gevolgen daarvan. Verwerende partij verwijst naar de ECTS-fiche, waarin uitdrukkelijk is opgenomen dat een tweede examenkans niet mogelijk is voor dit opleidingsonderdeel.

Ten slotte wijst verwerende partij erop dat de Raad niet zelf mag oordelen of er fraude werd gepleegd, maar kan de Raad enkel nagaan of de instelling redelijkerwijze tot de conclusie is kunnen komen dat foutief werd gehandeld en of de instelling zich niet heeft vergist over de omvang van haar beoordelingsbevoegdheid bij het opleggen van de sanctie. De Raad mag zich bij examentuchtbeslissingen bovendien niet uitspreken over de proportionaliteit van de beslissingen, behalve wanneer er een kennelijke wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de straf. Dat is *in casu* alleszins niet het geval. Verwerende partij benadrukt dat de beslissing op een weloverwogen manier tot stand is gekomen. Er werd ook steeds correct gehandeld overeenkomstig de decretale bepalingen.

Verzoekster gaat hierop in haar *wederantwoordnota* niet in.

Beoordeling

De Raad kan op dit moment niet vaststellen of de examentuchtbeslissing naar redelijkheid en evenredigheid verantwoord is aangezien de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd werd. Het tweede middel moet dan ook niet worden onderzocht vermits het niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING

- 1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 10 juli 2020.**
- 2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij zal uiterlijk tegen 1 september 2020 een nieuwe beslissing nemen.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.896 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/215

In zake: Stef DE VOCHT
 Woonplaats kiezend te 2560 Kessel
 Berkenlaan 20A

Tegen: KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers.
 kantoor houdend te 2600 Antwerpen-Berchem
 Borsbeeksebrug 36
 Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 19 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 6 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Stage 3 TJC’ en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 1 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de orthopedagogie (afstudeerrichting: toegepaste jeugdcriminologie)’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Stage 3 TJC’ bekommt verzoeker een examencijfer van 6/20.

Verzoeker stelde op datum van 25 juni 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 1 juli 2020 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde dat zij kennis nam van het dossier en de betrokken stagebegeleider telefonisch sprak. Verzoeker geeft aan dat de hogeschool een schending beging tegen haar eigen reglement, door de wijze waarop zijn stage werd stopgezet. Daarnaast stelt verzoeker dat hij verzocht werd meteen het werk te staken en dat hij zijn taken niet meer moest maken. Er zou hem meegedeeld zijn dat de eindevaluatie niet meer zou plaatsvinden. Op 25 mei 2020, na het volmaken van het verplichte aantal uren stage zoals voorzien in de ECTS-fiche pre corona, meldt de stagebegeleider aan verzoeker dat hij niet zal kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel. Vermits er n.a.v. de coronamaatregelen heel wat studenten niet in slaagden om binnen de vooropgestelde termijn het vereiste aantal uren stage te realiseren, werd beslist voor alle studenten het moment van de eindbeoordeling zo laat als mogelijk op het academiejaar te voorzien. Daarnaast werd verzoeker door de stageplaats ingeroosterd t.e.m. 11 juni. Hij zou dus een aantal extra uren stage presteren.

De stagebegeleider heeft op 25 mei 2020 aangegeven dat de stage onvoldoende was en dat het bijgevolg niet noodzakelijk was dat verzoeker de extra uren nog zou presteren. Het zou m.a.w. zijn resultaat niet meer beïnvloeden. Dit was evenzeer van toepassing voor de voor verzoeker voorziene extra opdrachten. De in het stagedraaiboek aangegeven verplichte opdrachten waren door verzoeker reeds allemaal afgewerkt. De stagebegeleider hield hierbij eveneens rekening met het feit dat verzoeker ook het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’ nog tot een goed einde moest brengen en hij reeds op zijn tandvlees zat.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de stage van verzoeker niet werd stopgezet. Verzoeker werd de keuze gelaten de voorziene stage-uren nog te vervolmaken, vermits op dat ogenblik reeds duidelijk was dat slagen geen optie meer zou zijn en verzoeker over het overeenkomstig de ECTS-fiche vereiste aantal stage-uren beschikte. De beroepsinstantie stelt

daarnaast vast dat verzoeker de uren waarvoor hij was ingeroosterd op de stageplaats heeft volbracht. Ook het eindgesprek werd ingepland, de opdrachten mochten worden verdergezet en ook de coaching ging door. De beroepsinstantie verwijst naar de mail van de stagebegeleider aan verzoeker op 26/06/2020.

Verzoeker komt daarnaast verder in zijn verzoekschrift niet meer terug op de vermeende stopzetting en deze wordt verder niet als argument gebruikt om de beoordeling in twijfel te trekken. De beroepsinstantie is dan ook van oordeel dat de beweringen van verzoeker vooreerst worden tegengesproken door het dossier en verder niet relevant zijn voor de wijze waarop hij is beoordeeld.

Verder stelt verzoeker dat zijn evaluatie niet rechtsgeldig tot stand zou zijn gekomen en geen stand kan houden. De beroepsinstantie verwijst naar hetgeen het stagedraaiboek vermeldt m.b.t. de eindevaluatie. Uit het dossier blijkt dat verzoeker een voorbereidend verslag maakte. Er vond vervolgens een gesprek plaats waarbij het evaluatiekader als leidraad diende. Dit blijkt naar de mening van de beroepsinstantie zeer duidelijk uit de nota's van de stagebegeleider ter voorbereiding van het gesprek met verzoeker die het stramien van het evaluatiekader volgen. De stagementor maakte een kort verslag op. De vervollediging van het evaluatiekader werd omwille van de omstandigheden n.a.v. corona aangepast in die zin dat de stagebegeleider nota's nam tijdens het gesprek en deze nota's vervolgens overmaakte aan haar studenten, met het verzoek deze in het sjabloon te plakken en desgevallend aan te vullen. Ook verzoeker werd per e-mail verzocht de nota's van de stagebegeleider (volledig opgemaakt overeenkomstig het evaluatiekader) in het evaluatiekadersjabloon i.e. naast de gebruikte vakken voor de tussentijdse evaluatie te plakken. Vermits verzoeker aangaf het niet eens te zijn met de bevindingen van de stagebegeleider en bijgevolg het evaluatiekader niet te willen aanvullen, gaf de stagebegeleider aan dat hij ook zijn eigen inbreng in het document kon verwerken (mail d.d. 07/06/2020 van de stagebegeleider aan verzoeker – verzoeker mailt op 16/06/2020 terug – de stagebegeleider antwoordt op 17/06/2020). Verzoeker vulde het evaluatiekader niet aan, noch met de nota's van de stagebegeleider noch met eigen inbreng. Op de puntenafstemmingscommissie werd het resultaat van verzoeker afgestemd met de overige stagebegeleiders. Het punt werd vervolgens goedgekeurd door de examencommissie en gepubliceerd.

De interne beroepsinstantie is van mening dat de beoordeling van verzoeker conform de bepalingen van het stagedraaiboek is verlopen. Het evaluatiekader werd vormelijk niet aangevuld door verzoeker, hoewel hij daartoe uitdrukkelijk werd verzocht, maar is inhoudelijk compleet. De interne beroepsinstantie begrijpt dan ook niet waarop verzoeker doelt met de vermelding *“verzoeker beschikt louter over een niet officieel document (stuk 6) waar louter enkele opmerkingen geformuleerd staan. Dit document kan echter op geen enkele wijze afgestemd worden met het evaluatiekader en het quotatieschema”*, terwijl duidelijk blijkt dat het document de inhoud van het evaluatiekader vertegenwoordigt – en ook zo is opgesteld – en het aan verzoeker was om het “knippen en plakken” nog uit te voeren en hij dit naliet. Het louter ontbreken van het ingevuld sjabloon heeft naar de mening van de beroepsinstantie niet tot gevolg dat de beoordeling incorrect zou zijn verlopen. De inhoudelijke motivering van de stagebegeleider voor de behaalde score ligt immers voor, zij het in een word-document in plaats van in het daartoe voorzien sjabloon.

Tijdens het afrondingsgesprek, dat verplicht plaatsvindt bij niet-slagen voor “Stage 3”, werden door de stagebegeleider alle [rubrieken] uit het evaluatiekader overlopen. Verzoeker kreeg uitleg per item uit de [rubriek] bij zijn subpunt. De stagebegeleider licht eveneens toe hoe verzoeker aan het totaalcijfer komt. De beroepsinstantie besluit dan ook dat de totstandkoming van het behaalde resultaat, inclusief evaluatiekader, voor verzoeker duidelijk was en geenszins als gebrekkig dan wel incorrect kan worden bestempeld, laat staan tot gevolg zou hebben dat het behaalde resultaat onvoldoende gemotiveerd zou zijn en enkel en alleen daarom zou moeten worden aangepast naar een slaagcijfer.

Wat de begeleiding betreft, is de beroepsinstantie van mening dat die geenszins als gebrekkig kan worden omschreven. De vijf voorziene coachingmomenten hebben plaatsgevonden en de stagebegeleider was per e-mail en telefonisch bereikbaar voor informatie, afstemming, coaching e.d.m. De normale begeleiding werd bovendien naar aanleiding van de slechte tussentijdse evaluatie geïntensiveerd, met als doel de leergroei maximaal te stimuleren en de leerkansen te verscherpen op de stage en i.v.m. zelfreflectie:

- Er werden bijkomende contactmomenten met de stagementor ingebouwd, waarover verzoeker telkens feedback kreeg;
- Er werden extra opdrachten voorzien voor verzoeker, met de bedoeling om wat niet spontaan verliep te stimuleren. Er werd afgesproken de extra opdrachten telkens op het einde van de week door te sturen;

- De stagebegeleider hield een logboek bij om de vorderingen op te volgen.

De beroepsinstantie is van oordeel dat op basis van het dossier niet anders dan besloten kan worden dat de stagebegeleider, stagementor en praktijkcoördinatie verzoeker zeer zorgvuldig hebben begeleid, meer dan voldoende feedback hebben gegeven en duidelijk hebben gecommuniceerd m.b.t. hoe de situatie ervoor stond. Het feit dat verzoeker naar eigen zeggen niet voldoende individuele contacturen zou hebben kunnen benutten, de stagementor niet voltijds te zijner beschikking was, hij volhoudt telkens de opdrachten te hebben doorgestuurd en de maatregelen uit zijn bijzonder statuut m.b.t. examenvragen zogenaamd niet zijn nageleefd, is vooreerst niet correct en doet daaraan geen afbreuk.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat het toegekende resultaat (6/20) zeer uitvoerig is gemotiveerd door de stagebegeleider en wordt bevestigd door de bevindingen van de stagementor. Reeds tussentijds werd volgende feedback vetgedrukt in het evaluatiekader opgenomen: “! Er is in het algemeen een grote evolutie nodig om te voldoen aan de vaardigheden en attitudes van een stagiair derdejaar”. Er werd voorzien in verhoogde opvolging, omdat verzoeker geenszins aan de verwachtingen voldeed; er werden extra opdrachten voorzien om hem te helpen bij het communiceren. Die opdrachten zijn van het niveau van een beginnende tweedejaarsstudent en hebben als doel om communicatie en overleg te faciliteren, vermits dit werkelijk niet liep zoals het hoorde. Het is voor de beroepsinstantie reeds op basis daarvan duidelijk dat verzoeker minstens een aantal competenties niet behaalt. De stagebegeleider geeft daarnaast aan dat het voor de stageplaats soms leek of verzoeker een extra cliënt was in de voorziening in plaats van een stagiair. Ook de stagebegeleider lijkt geneigd een hulpverlenersrol aan te nemen.

De beroepsinstantie verwijst ook naar wat de stagementor in haar verslag m.b.t. het verloop van de stage vermeldt (dit is niet stuk 11 waarnaar verzoeker verwijst – dat zijn immers de extra opdrachten die hij aangeboden kreeg om dat wat niet liep, te laten lopen). De beroepsinstantie verwijst tevens naar wat de stagebegeleider in het algemeen vermeldt. De afweging aan de hand van het quotatieschema vertaalt zich in een 6/20.

De beroepsinstantie is van mening dat geen van de elementen die verzoeker aanhaalt, van aard zijn om de beoordeling aan te passen. De teneur van het verloop van de stage en de beoordeling ervan is voor de beroepsinstantie duidelijk. De losse elementen waar hier en daar

een verklaring voor wordt gegeven, weerleggen de beoordelingen van de stagebegeleider en de stagementor niet. Daarnaast geven zowel de stagebegeleider als de stagementor aan dat verzoeker een verslag heeft opgemaakt dat niet strookt met de werkelijkheid en hun bevindingen van zijn functioneren. De beroepsinstantie is er dan ook geenszins van overtuigd dat verzoeker de door hem geleverde prestaties juist inschat. Het is voor de beroepsinstantie evenwel zeer duidelijk dat er door de stagebegeleider steeds open is gecommuniceerd over de slaagkansen van verzoeker en dat zelfs met de nodige groei de kans zeer groot was dat hij de competenties niet zou behalen.

Voor wat tenslotte het tussentijds behaalde resultaat betreft, stipt de beroepsinstantie aan dat de tussentijdse evaluatie geen beoordelingsmoment is, maar een zeer belangrijk coachingmoment (stagedraaiboek p. 23). Er worden door de stagebegeleider tussentijds geen punten gegeven. Waar verzoeker een ingevuld excel-document met cijfers haalt, is volstrekt niet duidelijk maar het is geen door de stagebegeleider ter beschikking gesteld document. De stagementor geeft aan dat zij gebruik maakte van het quotatieschema om de voortgang van verzoeker met hem te bespreken, doch dit kan uiteraard slechts als informatief worden beschouwd, vermits het de stagebegeleider is die een eindresultaat toekent na afstemming op de puntenafstemmingscommissie.

De interne beroepsinstantie is op basis van het bovenstaande van oordeel dat verzoeker correct beoordeeld is, i.e. conform de bepalingen van de ECTS-fiche en conform de bepalingen van het stagedraaiboek. De beroepsinstantie is van mening dat er geen sprake is van vroegtijdige stopzetting van de stage, dat de begeleiding zorgvuldig is gebeurd en dat de door verzoeker behaalde score zeer uitvoerig is gemotiveerd. Verzoeker brengt naar de mening van de beroepsinstantie geen elementen aan die haar doen twijfelen aan de inhoudelijke beoordeling. De beslissing wordt dan ook bevestigd en het resultaat blijft behouden.

De beslissing op intern beroep werd op 15 juli 2020 aan verzoeker overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2020 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat de termijnen voor het extern beroep, zoals gestipuleerd in de Codex Hoger Onderwijs, werden nageleefd. Verwerende partij heeft desbetreffend geen opmerkingen.

Daarentegen is het extern beroep onontvankelijk, in de mate waarin dit beroep gericht is tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling van 25 juni 2020. Deze bepaling is vervangen door de bepaling van de interne beroepsinstantie en is derhalve uit de rechtsorde verdwenen, zodat tegen die oorspronkelijke studievoortgangsbepaling geen extern beroep mogelijk is.

Beoordeling

Of een initiële studievoortgangsbepaling, zoals een examenbepaling, in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 72 van het Onderwijs- en Examenreglement van de verwerende partij dat de interne beroepscommissie bevoegd is om een bepaling te nemen en eventueel de resultaten aan te passen. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de bepaling van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie van verwerende partij is gegrond. Het beroep is niet onontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden bepaling, en enkel onontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden bepaling (verder: de bestreden bepaling).

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoeker zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in combinatie met een schending van het *patere legem*-beginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat de beroepsinstantie aanhaalt dat hij op 25/05/2020 de voorziene uren had gewerkt volgens de ECTS-fiche (500 uur). Dit strookt volgens verzoeker echter niet met de realiteit. Op de betreffende datum had hij nog maar 489 uur gepresteerd en op het moment dat de feitelijke beslissing is gevallen, had hij nog maar 445,5 uur gepresteerd. Dit wil dus zeggen dat er op dat moment nog geen eindbeslissing mag vallen over het slagen voor dit opleidingsonderdeel. De beroepsinstantie erkent dat toen al de keuze was gemaakt dat verzoeker niet kon slagen voor dit opleidingsonderdeel. Dit is niet conform hun eigen reglement. Volgens de ECTS-fiche mag dit enkel gebeuren via een examengesprek (of eindevaluatie). Hierbij vindt verzoeker de keuze niet terecht. Verzoeker verwijst hierbij ook terug naar een punt dat hij aanhaalde in zijn intern verzoekschrift. Verzoeker is van mening dat zijn stage onrechtmatig is stopgezet. Door de wijze waarop zijn stage werd stopgezet, beging de hogeschool een schending tegen haar eigen reglement. Er is dan ook sprake van een schending van het *patere legem*-beginsel. De vaste rechtspraak stelt dat de instelling gebonden is door de voorschriften die zijzelf heeft vastgelegd.

Verzoeker verwijst naar het stagedraaiboek, dat voorschrijft dat aan de stopzetting van een stage duidelijke richtlijnen en procedures verbonden zijn. Wanneer men bovenstaande bepalingen *in casu* toepast, dient met vast te stellen dat er op geen enkele wijze rekening werd gehouden met het stagedraaiboek. Zo werd verzoeker louter mondeling meegedeeld dat hij niet meer diende terug te keren naar zijn stageplaats en geen taken meer behoefde in te dienen, aangezien de stagementor de mening was toegedaan dat verzoeker niet meer kon slagen. Daarbij is er nooit sprake geweest van enige gebeurtenis of aanhoudende problemen die een stopzetting van de stage zouden kunnen verantwoorden. Op 20/05/2020 zouden verzoeker en zijn stagementor telefonisch gecontacteerd worden door de stagebegeleider. Dit gesprek is niet kunnen doorgaan, omdat verzoeker onverwacht werd opgenomen in het ziekenhuis. Hierdoor werd het telefoongesprek met hem verplaatst naar 25/05/2020. Het gesprek tussen de stagementor en de stagebegeleider is wel doorgegaan op de voorziene datum. Op dat moment heeft de stagebegeleidster reeds aan de stagementor gemeld dat verzoeker niet

geslaagd was voor zijn stage. De stagebegeleider besluit aldus – alvorens de stage is afgerond en de student alle kansen heeft kunnen benutten – dat verzoeker niet geslaagd is en zijn stage niet verder moet afronden. Op 25/05/2020 werd hij hierover telefonisch gecontacteerd door de stagementor, met de mededeling dat hij niet geslaagd was voor de stage. Toen verzoeker vroeg om deze mededeling op mail te bevestigen, weigerde de stagebegeleidster dit. Verzoeker heeft dan ook zelf het initiatief moeten nemen om deze melding op mail te bevestigen. Uit het verdere mailverkeer blijkt eveneens dat de stagebegeleidster verwachtte dat verzoeker verder niets meer zou ondernemen in het kader van de stage. Verzoeker werd verzocht meteen het werk te staken en moest zijn taken niet meer maken. Dit betrof nog volgende taken: herwerking op reflectie verslag 3, visietaak, feedback van de cliënten en voorbereiding eindevaluatie. Er werd verzoeker meegedeeld dat de eindevaluatie niet meer zou plaatsvinden, want dat deze toch geen zin meer had. Dit ging echter compleet in tegen de eerder gemaakte afspraken om de eindevaluatie zo laat mogelijk in te plannen (10 of 11 juni), om verzoeker nog alle nodige kansen te geven. Zeer frappant is alleszins te moeten vaststellen dat de stagebegeleider geen bevoegdheid heeft om de stage stop te zetten. Dit is enkel mogelijk door de student of de stageplaats. De stageplaats is diegene die de stagebegeleider dient te contacteren bij problemen, maar deze heeft nooit enige problemen met verzoeker ondervonden en stelde louter een positieve evolutie vast. Vanwaar de kennelijk onredelijke beslissing komt om de stage van verzoeker vroegtijdig stop te zetten, is dan ook compleet onduidelijk.

Verder stelt verzoeker dat de interne beroepsinstantie erkent dat het verderzetten van zijn stage geen invloed meer zou hebben op zijn eindresultaat. Hij merkt hierbij op dat zijn uren nog niet compleet waren. Het verderzetten van de stage was van groot belang, omdat in deze resterende tijd nog belangrijke beoordelingsfactoren aan bod moesten komen. De beroepsinstantie beweert dat verzoeker zijn taken al had ingediend voor de beslissing van de stagebegeleider. Op basis daarvan geeft men een verantwoording waarom verzoeker niet geslaagd is voor dit opleidingsonderdeel. Volgens hen moest verzoeker het niet meer indienen. Dit strookt niet met de realiteit. Op het moment van de beslissing had verzoeker nog geen enkele taak ingediend. De stagebegeleidster maakte dan al een keuze op basis van documenten die ze niet ter beschikking had. Verzoeker kan de data van uploaden aantonen via bewijsstuk 1 “datums van geüploade taken”.

Er wordt tevens gezegd dat de vroegtijdige stopzetting ook te maken had met het feit dat verzoeker nog een andere paper moest uploaden. Dat is volgens verzoeker een zwak excuus. Hij heeft de boodschap van het niet slagen (niet verderzetten van uren) gekregen op 25 mei. De deadline van de andere paper was echter 24 mei. Bovendien gaat dit over een ander opleidingsonderdeel, wat geen invloed mag hebben op het betrokken opleidingsonderdeel.

De beroepsinstantie haalt ook aan dat er nooit een stopzetting van de stage-uren heeft plaatsgevonden. Verzoeker stelt echter dat hem telefonisch gezegd is dat hij de uren niet meer moest voortzetten. Het had toch geen nut meer om zijn stage verder te doen, wat ook erkend wordt door de beroepsinstantie. Het al dan niet voortzetten van de stage was irrelevant, want het zou geen invloed hebben op de beslissing. Dit is volgens verzoeker hetzelfde als een stopzetting. Vervolgens heeft verzoeker de uren op eigen initiatief verdergezet. Hij heeft de taken nog afgemaakt en de eindevaluatie voorbereid. Dit was allemaal tegen het advies van zijn stagebegeleidster in. De eindevaluatie heeft ook alleen maar plaatsgevonden omdat verzoeker hierop aandrong.

Verder stelt verzoeker dat ook de beslissing om de eindevaluatie niet conform de bepalingen van het stagedraaiboek te laten plaatsvinden, rechtstreeks ingaat tegen de bepalingen van het *patere legem*-beginsel. Zoals gesteld was de stagebegeleidster van verzoeker van mening dat hij zijn stage niet diende af te ronden en geen taken meer moest indienen. Hierdoor was volgens haar de eindevaluatie evenmin van nut, gezien zij reeds twee weken voor afloop van de stage de mening toegedaan was dat verzoeker niet geslaagd zou zijn. Deze handelswijze vindt verzoeker volstrekt onbegrijpelijk en druist in tegen de bepalingen die de hogeschool zichzelf heeft opgelegd inzake de evaluatiewijze van de student. Er kan volgens verzoeker niet anders dan vastgesteld worden dat de evaluatie op geen enkele wijze conform deze bepalingen tot stand gekomen is. Zo leest verzoeker dat de bereikte competenties worden afgewogen aan de hand van het quotatieschema om dit, naast de inhoudelijke feedback, ook in punten uit te drukken. Het evaluatiekader, dat het beoordelingsdocument is waarop heel deze stage gebaseerd is en dient te worden afgestemd met het quotatieschema, werd ten tijde van de eindevaluatie zelfs niet ingevuld. Verzoeker beschikt alleen over het deel van het evaluatiekader dat na de tussentijdse beoordeling werd ingevuld. Het onderdeel in het kader van de eindevaluatie blijft tot op heden blanco. Verzoeker beschikt enkel over een niet-officieel document waarin louter enkele opmerkingen geformuleerd staan. Dit document kan echter op geen enkele wijze afgestemd worden met het evaluatiekader en het quotatieschema.

Ook wou de stagebegeleidster niet dat verzoeker nog het verslag voor de voorbereiding voor de eindevaluatie opmaakte en evenmin dat het gesprek nog zou doorgaan. Het is enkel door het feit dat verzoeker erop stond dat dit gesprek wel zou doorgaan dat hij het verslag heeft ingediend en het gesprek heeft plaatsgevonden. Op geen enkele wijze heeft de stagebegeleidster haar taken conform de geldende bepalingen uitgevoerd. De evaluatie van verzoeker is dan ook niet rechtsgeldig tot stand gekomen en kan niet standhouden.

Verzoeker geeft ook aan dat hij nooit het kort verslag van zijn stagementor heeft ontvangen, zoals beschreven in puntje 1.1.2 van het stagedraaiboek “gesprek naar aanleiding van de eindevaluatie”. Er is pas *post factum* een verslag gemaakt met daarin een samenvatting van de bespreking. Verzoeker stelt ook dat hij van oordeel is dat hij de onrechtmatige stopzetting van zijn stage in zijn intern verzoekschrift voldoende heeft aangekaart, in tegenstelling tot wat de interne beroepsinstantie overweegt.

In zijn intern verzoekschrift haalde verzoeker aan dat de evaluatie niet conform het stagedraaiboek gebeurde. Als tegenreactie stelt de interne beroepsinstantie dat verzoeker verzocht werd dit zelf in een eindevaluatie te zetten. Dit zou de stagebegeleidster door corona zelf niet hebben kunnen doen. Volgens verzoeker heeft hij dit verzoek echter niet ontvangen. In het e-mailverkeer is enkel terug te vinden dat verzoeker haar nota's mocht aanvullen. Hier heeft verzoeker via e-mail ook op geantwoord. Bovendien is dit ook niet conform het stagedraaiboek (zie puntje 8.2.3 – na de eindevaluatie: voorbereiding puntenafstemming). Hieruit kan worden afgeleid dat dit niet de taak van verzoeker is. Bovendien vindt verzoeker bij de coronamaatregelen niet terug dat de stagebegeleider dit niet zou kunnen doen. Verzoeker blijft er dus bij dat hij tot op heden enkel over niet-officiële documenten beschikt.

Verder stelt de interne beroepsinstantie dat verzoeker een verhoogde opvolging heeft gekregen. Volgens verzoeker klopt het inderdaad dat hij extra taken heeft gekregen, maar hij heeft hierbij geen opvolging gekregen. Hij heeft dit meermaals doorgestuurd, maar ontving geen feedback. Er heeft dus geen verhoogde opvolging plaatsgevonden. Verder stelt verzoeker dat hij nooit eerder signalen heeft gekregen dat hij, zoals de beroepsinstantie aanvoert, als “extra cliënt” werd gezien. Hij weet niet op welke basis dit verwijt wordt onderbouwd. Tevens verwijst de beroepsinstantie naar het zagezegde verslag van de stagementor, waarin zij punten aanhaalt omtrent de stage van verzoeker. Volgens verzoeker is dit verslag er echter nooit geweest. Dit moest een voorbereiding zijn naar zijn eindevaluatie.

Op dat moment beschikte noch verzoeker, noch zijn stagebegeleider over dit document. Dit is *post factum* opgemaakt op basis van de besproken zaken op de eindevaluatie. Het document dat verzoeker aanhaalt, is iets helemaal anders. Het document waarover verzoeker het heeft, is inderdaad de extra opdracht die hij kreeg. Dit ging over feedback vragen aan de collega's. Dit document heeft verzoeker laten ondertekenen, als bewijs dat zijn stageplaats het eens is met de geschreven feedback. Deze feedback komt niet helemaal overeen met de feedback van zijn stagementor. Verzoeker is dus van oordeel dat de feedback beschreven in haar nota's van de eindevaluatie niet conform de realiteit is.

Verder geven de ouders van verzoeker nog aan dat verzoeker meer slaagkansen zou hebben gehad mocht er een striktere en eerlijke opvolging van bij het begin van de stage zijn geweest. Als men van bij het begin van de stage opmerkt dat de handelingen van verzoeker niet stroken met de visie van de stageplaats, had verzoeker veel nauwer moeten worden opgevolgd i.p.v. hem lossen te laten en had de stageplaats de stagebegeleider en verzoeker meteen op de hoogte moeten brengen. Als er problemen zijn bij een derdejaarsstudent zou de stagebegeleider ter plaatse moeten komen. Zij is echter nooit ter plaatse geweest omwille van corona, hetgeen begrijpelijk is. Als een student wel naar de stageplaats moet en net extra uren moet werken, is het evenwel de plicht van de stagebegeleider om bij problemen ter plaatse te komen. In plaats van hem extra begeleiding te geven, werd verzoeker net heel los gelaten, wat hem een vertekend beeld gaf over zijn presteren. Hij moest meermaals "boodschappen" doen met de cliënten, naar het shoppingcentrum of het gemeentehuis rijden, geld afhalen bij de automaat, scholen bezoeken...

De ouders van verzoeker geven ook nog aan dat op de stageplaats verschillende malen aan verzoeker werd gezegd dat hij goed bezig was. Hij heeft zijn stage volbracht in de corona-periode. Hij heeft zich volledig gegeven en tijdens de lockdown heeft hij langere dagen gewerkt, tot zelfs 12 uur per dag. Nog voor het einde van zijn stageperiode had verzoeker al zijn uren gepresteerd, wat wellicht van weinig studenten kan worden gezegd. Naar het einde van de 500 uren stage werd dan plots gezegd dat verzoeker mocht stoppen, omdat hij toch niet zou slagen. Verzoeker is echter plichtsbewust blijven verder werken. De ouders van verzoeker begrijpen de logica niet: als hij zo slecht presteerde, waarom heeft men dan niet meteen gezegd dat hij met zijn stage moest stoppen? De stagementor heeft gedurende de ganse stageperiode amper 200 uur met verzoeker samengewerkt. Als er problemen waren, had verzoeker net extra begeleid moeten worden en had men hem niet zo vrij mogen laten.

Verzoeker vroeg ook meermaals naar een gesprek aan met de stagementor. Hier kwam echter weinig reactie op. Na aandringen kreeg hij een gesprek, echter om 23h30. Verzoeker heeft zijn vorige stages binnen verwerende partij als zeer aangenaam ervaren. Aan één van deze stages is tot op heden nog steeds weekend- en vakantiewerk overgebleven. Deze mensen schrikken ook van de beslissing op zijn huidige stage en vinden dat dit niet strookt met de indruk die ze van verzoeker hebben. Zelf zijn de ouders van verzoeker ook enorm geschrokken van de lage beoordeling die hij gekregen heeft. Hij heeft binnen de hogeschool een vlekkeloos parcours afgelegd. De ouders betreuren het ten eerste dat verzoeker niet voldoende begeleid is en zijn van mening dat hij bij een betere opvolging zeker slaagkansen had.

In een e-mail naar de beroepsinstantie heeft verzoeker ook nog een aantal zaken aangehaald. Zo kreeg hij tijdens de tussentijdse evaluatie als quoteringscijfer een 7, rekening houdend met het feit dat er op één competentie nog geen punt was toegekend, gezien ze hiervoor moeilijk een cijfer konden geven. Dit punt ging pas op het einde worden gegeven, als alle verslagen binnen waren en de stage afgerond was. Dit is dus een 7/18 ofwel 7,78 of 8/20. In het document staat niet beschreven dat er met één competentie geen rekening werd gehouden.

Verzoeker wil ook nog vermelden dat hij heel vaak vernederd werd door zijn stagementor, en dit op verschillende vlakken en niveaus. Zo werd hij bijvoorbeeld erg belachelijk gemaakt door zijn stagebegeleider. Op de laatste coaching heeft ze op een heel spottende manier gezegd dat verzoeker aan de rest van de groep moest vertellen dat hij niet geslaagd was en hoe dit dan kwam. Op de eindevaluatie werd verzoeker nog harder belachelijk gemaakt. Ze deed zeer onprofessionele uitspraken, zoals: “Ik denk dat er met jou van alles mis is! Je beschikt niet over sociale vaardigheden waar anderen wel over beschikken, ik zou je maar eens laten testen.” Verzoeker vindt dit onprofessioneel en onwaar.

Tot slot haalt verzoeker nog aan dat er op zijn stageplaats geen maatregelen genomen zijn tegen Covid-19. Toch is hij zich blijven inzetten in de moeilijke corona-periode.

Ook wil verzoeker nog vermelden dat de aangetekende brief op 17 juli 2020 is toegekomen op het foute adres. Nochtans staat zijn adres wel correct beschreven in zijn informatie (persoonlijke gegevens) waarover de hogeschool beschikt. In het examenreglement van

verwerende partij staat bovendien dat verzoeker de 20^{ste} dag na zijn verzoekschrift (15/07) een antwoord moet hebben ontvangen.

Verder is verzoeker van oordeel dat hij niet op elk van de punten die hij in zijn intern verzoekschrift aanhaalde een duidelijk antwoord heeft gekregen.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het stagedraaiboek bepaalt dat er voor de evaluatie van de student, naast de tekst van het stagedraaiboek zelf, drie belangrijke documenten zijn (stuk 14):

- Het schema leerdoelen praktijklijn 1-2-3 geeft samenvattend weer naar welke competenties in de opleiding gestreefd wordt, met de verschillende accenten verspreid over het eerste, tweede en derde jaar;
- De evaluatieleidraad stage beschrijft de competenties van het schema verder uitgesplitst. Hier vindt de student de focus die de opleiding legt voor stage 2 en hoe die verschilt voor stage 3. In stage 3 blijven de competenties van stage 2 nog steeds vereist, maar wordt de focus meer gelegd op de competenties die daarop verder bouwen;
- Het quotatieschema, dat uiteraard verschilt voor stage 2 en voor stage 3, legt uit welke puntenwaarde wordt toegekend aan elk niveau van competenties.

Tijdens de stage worden er twee evaluatiemomenten gepland. De eindevaluatie is een beoordelingsmoment. Hiervoor moet de student vooreerst een voorbereidend verslag opmaken op basis van het verslag van de tussentijdse evaluatie en de feedback van de mentor. Daarna wordt een gesprek ingepland naar aanleiding van de eindevaluatie. De stagebegeleider zit het gesprek voor. Na de eindevaluatie vervolledigt de stagebegeleider het evaluatiekader met bevindingen uit de eindevaluatie. De stagebegeleider bezorgt dit evaluatiekader aan de student voordat de inzage van de punten gepland is. Op de puntenafstemmingscommissie stelt de stagebegeleider een punt voor dat wordt afgestemd met de andere stagebegeleiders. Na deze commissie volgt nog een examencommissie. Het punt is pas definitief na goedkeuring van de examencommissie. Ten slotte vindt er bij niet slagen van de stage nog een afrondingsgesprek plaats met de stagebegeleider en/of met de stagecoördinatie. De student vraagt dit gesprek aan.

Naar aanleiding van de tussentijdse evaluatie van verzoeker werd al snel duidelijk dat zijn stage ontzettend slecht was en dat zijn basishouding niet goed was. Bijgevolg spraken de stagebegeleider en de stagementor af om verzoeker extra op te volgen. Hierdoor hoopten zij om de leergroei van verzoeker maximaal te stimuleren en om zijn leerkansen te verscherpen op de stage en op vlak van zelfreflectie. Verzoeker kreeg enkele extra opdrachten (stukken 17, 18 en 19) en had tussendoor extra opvolggesprekken met de stagementor en de stagebegeleider. Bovendien was er ook een extra afstemming tussendoor tussen de stagementor en de stagebegeleider zelf. Op de stageplaats heeft het team dit proces met verzoeker met veel aandacht en zorg opgenomen en hebben zij verzoeker alle kansen gegeven om bij te spijkeren waar nodig. De extra opdrachten die door de stagebegeleider werden ontwikkeld, konden door verzoeker gebruikt worden tijdens zijn stage om zijn communicatievaardigheden te verbeteren. Het doel van deze opdrachten bestond erin om communicatie en overleg te vergemakkelijken, niet om deze kaders louter in te vullen. Dit werd ook duidelijk uitgelegd aan verzoeker (stukken 13 en 16).

Ondanks voormelde inspanningen van de stagementor en de stagebegeleider, boekte verzoeker geen vooruitgang. Verwerende partij verwijst hierbij naar de verklaring van de stagebegeleider (stuk 13). Naar aanleiding van de eindevaluatie was het duidelijk dat verzoeker de lat niet zou halen om te kunnen slagen. De stapjes die hij zette, waren nauwelijks merkbaar en steeds opnieuw moest hem dezelfde feedback worden gegeven.

Omwille van de coronamaatregelen konden heel wat studenten het vereiste aantal uren stage niet realiseren binnen de vooropgestelde termijn. Bijgevolg heeft de opleiding beslist om alle eindevaluaties zo laat mogelijk in te plannen. Verzoeker werd door de stageplaats ingeroosterd t.e.m. 11 juni 2020. Uiteindelijk bleek dat hij een aantal extra uren stage zou presteren, aangezien hij zijn 500 uren eind mei 2020 eigenlijk al had volbracht. Aangezien verzoeker al zijn uren al eerder had volbracht, heeft de stagebegeleider hem op 25 mei 2020 gemeld dat hij niet zal kunnen slagen voor zijn stage. De stagebegeleider heeft toen aangegeven dat het bijgevolg niet noodzakelijk was dat verzoeker de extra uren nog zou presteren en dat hij deze tijd mocht inzetten voor zijn bachelorproef. Het presteren van de extra uren zou zijn resultaat m.a.w. niet meer beïnvloeden. Dit was evenzeer van toepassing voor de voor verzoeker voorziene extra opdrachten. De in het stagedraaiboek aangegeven verplichte opdrachten waren bovendien reeds afgewerkt door verzoeker. Desalniettemin kreeg hij de keuze om de extra stage-uren alsnog te presteren. Verzoeker heeft van deze

mogelijkheid gebruik gemaakt en heeft zijn stage-uren toch nog volbracht. Bijgevolg werd het eindgesprek ingepland, heeft verzoeker de extra opdrachten nog gemaakt en ging de coaching eveneens door. Verzoeker beweert dat hij op dat moment nog maar 489 uren had volbracht. Hoewel de stagebegeleider uitdrukkelijk heeft bevestigd dat dat niet klopt en dat verzoeker zijn 500 uren wel al had volbracht, doet deze discussie er hoe dan ook niet toe. De aangepaste ECTS-fiche stelt immers dat het indevaluatiegesprek voor stage 3 reeds kon doorgaan indien de student minimaal 250 uren had gepresteerd voor 15 juni, 30 juni of 31 augustus. Bij verzoeker was dit het geval, waardoor zijn evaluatie kon plaatsvinden tussen 1 en 15 juni (stuk 6).

Uiteindelijk vond het indevaluatiegesprek van verzoeker plaats op 5 juni 2020 via MS Teams. Verwerende partij heeft in dat kader al haar verplichtingen overeenkomstig het stagedraaiboek vervuld. Zo heeft verzoeker een voorbereidend verslag gemaakt (stuk 21) op basis van het verslag van de tussentijdse evaluatie, het evaluatiekader (stuk 10) en de feedback van de mentor. Verzoeker heeft deze voorbereiding nadien aan de stagementor en de stagebegeleider overgemaakt. Nadien heeft de stagebegeleider de indevaluatie voorbereid aan de hand van het evaluatiekader van de tussentijdse bespreking en het voorbereidend verslag van verzoeker. N.a.v. de coronamaatregelen werd de vervollediging van het evaluatiekader aangepast, in die zin dat de stagebegeleider nota's nam tijdens het gesprek en deze nota's vervolgens overmaakte aan haar studenten, met het verzoek om deze in het sjabloon te plakken en desgevallend aan te vullen. Ook verzoeker werd aldus per e-mail verzocht om de nota's van de stagebegeleider (volledig opgemaakt overeenkomstig het evaluatiekader – zie stuk 22) in het evaluatiekadersjabloon naast de gebruikte vakken voor de tussentijdse evaluatie te plakken. Verzoeker gaf echter aan dat hij niet akkoord was met de bevindingen van de stagebegeleider en heeft het evaluatiekader bijgevolg niet willen invullen. Naar aanleiding daarvan heeft de stagebegeleider nog gezegd dat verzoeker zijn eigen inbreng ook kon verwerken in het document in een andere kleur. Verzoeker heeft hier echter geen gehoor aan gegeven. Verder heeft de stagementor eveneens een kort verslag opgemaakt over haar bevindingen en heeft dat verslag overgemaakt aan verzoeker en aan de stagebegeleider (stuk 23). Verzoeker stelt dat het quotatieschema niet werd ingevuld. Dit is echter slechts een instrument dat door de stagebegeleiders wordt gebruikt. Op basis van het quotatieschema komt de stagebegeleider tot bepaalde scores voor bepaalde competentieclusters. Er wordt een gewogen score berekend (stuk 15). De stagebegeleider heeft deze score bijgevolg voorgelegd bij de puntenafstemmingscommissie. Na afstemming (stuk 11) werd de eindbeslissing door de

stagebegeleider genomen. Nadien heeft de examencommissie het eindresultaat bevestigd. Op 22 juli 2020 heeft de stagebegeleider tijdens het afrondingsgesprek alle rubrieken uit het evaluatiekader nogmaals overlopen met verzoeker. Het totaalcijfer werd eveneens toegelicht.

Uit het voorgaande blijkt volgens verwerende partij dat de stage van verzoeker geenszins vroegtijdig, noch op onrechtmatige wijze werd beëindigd. Verzoeker werd correct beoordeeld overeenkomstig de bepalingen van de ECTS-fiche en het stagedraaiboek. Hij heeft al zijn stage-uren gepresteerd en de begeleiding is op een zorgvuldige manier verlopen. De door verzoeker behaalde score werd tenslotte ook zeer uitvoerig gemotiveerd. Er is derhalve geen sprake van een schending van het *patere legem*-beginsel. De argumenten van verzoeker dienen dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

Daarnaast stelt verzoeker dat hij geen verhoogde opvolging zou hebben gekregen. Hij is ervan overtuigd dat hij meer slaagkansen zou hebben gehad indien er een strikte opvolging was geweest van in het begin van de stage. Verwerende partij verwijst naar hetgeen de interne beroepsinstantie hieromtrent heeft geoordeeld.

Verzoeker heeft alle taken ingediend die die hij overeenkomstig de ECTS-fiche en het stagedraaiboek moest indienen. Hij heeft op alle taken feedback gekregen van zowel de stagebegeleider als de stagementor (stuk 13). Zo heeft verzoeker vb. steeds feedback gekregen op zijn reflectieverslagen.

Zoals eerder gemeld, werd naar aanleiding van de tussentijdse evaluatie van verzoeker afgesproken om hem extra op te volgen. Hierdoor hoopten de stagebegeleider en de stagementor om zijn leergroei maximaal te stimuleren en om zijn leerkansen te verscherpen op de stage en op vlak van zelfreflectie. Verzoeker kreeg enkele extra opdrachten (stukken 17, 18 en 19) en had tussendoor extra opvolggesprekken met de stagementor en de stagebegeleider. Bovendien was er ook een extra afstemming tussendoor tussen de stagementor en de stagebegeleider zelf. Op de stageplaats heeft het team het proces met verzoeker met veel aandacht en zorg opgenomen en hebben zij hem alle kansen gegeven om bij te spijkeren waar nodig (stukken 13 en 16). De stagebegeleider heeft verder een logboek bijgehouden van alle contacten met en over verzoeker (stuk 16). Verzoeker was steeds op de hoogte wanneer de stagebegeleider een telefonisch onderhoud had met de stagementor en kreeg hierover steeds feedback. Bovendien blijkt ook uit dit logboek dat verzoeker extra

opdrachten heeft gekregen om zijn groeikansen te stimuleren (stukken 17, 18 en 19). De stagebegeleider heeft met verzoeker afgesproken dat hij deze opdrachten telkens op het einde van zijn werkweek zou overmaken, maar verzoeker heeft hiervan amper gebruik gemaakt.

Bijgevolg is er volgens verwerende partij van een gebrekkige begeleiding geen sprake, integendeel. De stagebegeleider en de stagementor hebben verzoeker steeds zeer zorgvuldig en uitvoerig begeleid, rekening houdend met zijn bijzonder statuut (stuk 7). Zij hebben steeds transparant gehandeld en voldoende feedback gegeven. Het is verzoeker die de extra kansen onvoldoende heeft benut.

Ten slotte is het vaststaande rechtspraak van de Raad dat, behoudens zeer uitzonderlijke omstandigheden, een negatieve evaluatie niet onrechtmatig wordt omwille van een gebrekkige begeleiding. Enkel indien omstandigheden kunnen worden aangewezen die meer dan gerede twijfel zaaien over de betrouwbaarheid van de evaluatie, kan de rechtmatigheid van de beoordeling in vraag worden gesteld. Dit is *in casu* alleszins niet het geval. Het argument van verzoeker dient in ieder geval te worden afgewezen als ongegrond.

Verder stelt verzoeker dat hij tijdens zijn tussentijdse evaluatie een 7 kreeg als quoteringscijfer, rekening houdende met het feit dat er voor één competentie nog geen punt was toegekend. Verzoeker vraagt zich af waarom hij op zijn eindevaluatie dan plots een 6 kreeg. Verwerende partij verwijst naar de beoordeling van de interne beroepsinstantie hieromtrent.

Uit het stagedraaiboek blijkt uitdrukkelijk dat de tussentijdse evaluatie slechts een coachingmoment is en geen beoordelingsmoment (stuk 14). Het is pas bij de eindevaluatie dat men effectief tot een beoordeling komt. De eindevaluatie is een beoordelingsmoment waarbij de bereikte competenties worden afgewogen aan de hand van het quotatieschema om dit, naast de inhoudelijke feedback, ook in punten uit te drukken.

Uit het evaluatiekader blijkt uitdrukkelijk dat er nog heel veel groei nodig is om de eindcompetenties van stage 3 te behalen (stuk 10). Vanuit deze tussentijdse evaluatie kwam bovendien het idee om verzoeker extra op te volgen. Zowel de stagebegeleider als de stagementor hadden meerdere contactmomenten met verzoeker. Het was de bedoeling om de extra opdrachten als materiaal te gebruiken tijdens voormelde contactmomenten (stukken 12 en 16). Ook uit de telefoongesprekken tussen de stagementor en de stagebegeleider blijkt dat

verzoeker zeer stroef en houterig overkomt, geen gezag toont en conflictvermijdend is, activiteiten niet afwerkt, nonchalant en slordig is, weinig initiatief neemt, enzovoort (stuk 16). Verder blijkt ook uit de nota's van de stagebegeleider die werden opgesteld n.a.v. de eindevaluatie dat verzoeker in het algemeen te weinig groei heeft doorgemaakt en dat hij de competenties van een derdejaars stagiair niet heeft behaald (stuk 22). De mening van de stagementor ligt bovendien volledig in lijn met die van de stagebegeleider (stuk 23). Uit het verslag van de puntenafstemmingscommissie blijkt evenzeer dat verzoeker de nodige competenties niet heeft behaald (stuk 11).

Tot slot verwijst verwerende partij naar hetgeen de interne beroepsinstantie heeft geoordeeld m.b.t. de inhoud van de beoordeling (stuk 4). Uit de feedback- en evaluatiedocumenten blijkt uitdrukkelijk dat verzoeker de competenties niet bevat om geslaagd te kunnen zijn op zijn stage. Alleszins wordt de inhoud van de evaluatie- en feedbackdocumenten niet meer door verzoeker betwist in zijn extern beroep, waardoor verwerende partij ervan uitgaat dat dit geen discussiepunt meer vormt. Ten slotte stelt de stagebegeleider dat verzoeker zich steeds kon vinden in de inhoudelijke feedback die tijdens de tussentijdse evaluatie én de eindevaluatie werd gegeven. Bijgevolg wordt het toegekende resultaat van 6/20 van verzoeker zeer uitvoerig gemotiveerd door de stagebegeleider en de stagementor in de verschillende beoordelingsdocumenten en dient het argument van verzoeker te worden afgewezen als ongegrond.

Ten slotte stelt verzoeker dat hij vernederd zou zijn geweest door zijn stagementor en dat de stagebegeleider onprofessionele uitspraken over hem zou hebben gedaan. Verwerende partij haalt aan dat dit argument pas voor het eerst in het extern beroep wordt opgeworpen. Bijgevolg dient het – conform artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs en de rechtspraak van de Raad – te worden afgewezen als onontvankelijk. De Raad kan dit middelenonderdeel niet beoordelen, daar het niet aan de interne beroepsinstantie werd voorgelegd. Indien de Raad toch van oordeel zou zijn dat dit middelonderdeel ontvankelijk zou zijn, is dit onderdeel volgens verwerende partij alleszins ongegrond. Zo zijn deze beweringen van verzoeker volledig uit den boze en worden deze bovendien nergens gestaafd aan de hand van stukken. De stagebegeleider en de stagementor ontkennen bovendien uitdrukkelijk dat zij verzoeker ooit zouden hebben vernederd of belachelijk gemaakt. Alleszins hebben zij daartoe nooit de intentie gehad. Zij hebben steeds getracht om verzoeker op een zorgvuldige en transparante manier bij te staan en te begeleiden. Deze uitspraken van

verzoeker komen dan ook hard aan. Verwerende partij verwijst wel naar hetgeen de stagebegeleider tijdens een telefoongesprek van 25 april 2020 heeft gezegd aan verzoeker (stuk 16). Dit is echter een loutere weergave van een telefoongesprek tussen verzoeker en de stagebegeleider, waarbij de stagebegeleider haar bezorgdheden uitdrukt aan verzoeker.

Verwerende partij besluit dat, naar aanleiding van de maatregelen ter voorkoming van het Covid-19 virus, zij zich drastisch heeft moeten reorganiseren vanaf 14 maart 2020. E.e.a. blijkt duidelijk uit de aanpassingen van de ECTS-fiche voor wat stage 3 betreft, uit het feit dat de beoordelingsmomenten virtueel moesten plaatsvinden en dergelijke meer. Ook tijdens de zitting van de interne beroepsinstantie werd de stagebegeleider telefonisch gecontacteerd om toelichting te verschaffen waar nodig, aangezien een fysieke bijeenkomst niet toelaten was. Verwerende partij heeft aldus steeds getracht om in de vreemde omstandigheden waarmee zij zich geconfronteerd zag, de best mogelijke oplossing te vinden. Deze nieuwe maatregelen hebben echter op geen enkele wijze het verloop van de stage van verzoeker en zijn beoordeling in het gedrang gebracht. Verzoeker werd op een correcte wijze beoordeeld, overeenkomstig de ECTS-fiche en het stagedraaiboek. De argumenten van verzoeker laten ook niet toe te stellen dat hij de beoogde doelstellingen wel zou hebben behaald of dat hem verhinderd werd om de leerdoelstellingen te behalen. Bijgevolg dient het verzoekschrift volgens verwerende partij dan ook te worden afgewezen als ongegrond.

In zijn *wederantwoordnota* gaat verzoeker nog in op een aantal zaken uit de antwoordnota van verwerende partij waar hij het niet mee eens is.

Beoordeling

De Raad leidt uit het verzoekschrift, geformuleerd als punctuele opmerkingen op elementen uit de interne beroepsbeslissing, de hieronder beantwoorde argumenten af.

Vooreerst is verzoeker van oordeel dat zijn stage vroegtijdig en niet conform de eigen voorschriften van verwerende partij is stopgezet.

De Raad stelt vast dat verzoeker dit argument eveneens ontwikkelde in het verzoekschrift houdende intern beroep en dat er uitvoerig op geantwoord is in de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie.

Verzoeker merkt in het bijzonder op dat hij op 25 mei 2020 nog niet het voorziene aantal uren had gepresteerd (500 uur), doch slechts 489 uur. Volgens verzoeker is dan ook te vroeg een beslissing gevallen over het slagen voor het opleidingsonderdeel en is de stage onrechtmatig stopgezet.

De Raad stelt vast dat verzoeker wat dit betreft zo goed als woordelijk het intern verzoekschrift herneemt. Tevens blijkt uit de beslissing van de interne beroepsinstantie dat de opmerkingen van verzoeker met betrekking tot de vermeende onrechtmatige stopzetting van de stage uitvoerig zijn beantwoord in de aangevochten beslissing. In het verzoekschrift voor de Raad verduidelijkt verzoeker, die de argumenten voorgelegd aan de interne beroepsinstantie slechts herneemt, geenszins waar precies de interne beroepsinstantie zou zijn tekortgeschoten bij het beantwoorden van de opmerkingen van verzoeker of waar verwerende partij haar beslissing onvoldoende zou hebben verduidelijkt of gemotiveerd.

Uit de motivering van de aangevochten beslissing blijkt dat, zonder dat verzoeker overtuigende elementen bijbrengt om dit te weerleggen, op het ogenblik dat verzoeker het verplichte aantal uren stage – ook conform de ECTS-fiche vooraleer deze in functie van de coronacrisis werd aangepast – had gepresteerd, door de stagebegeleider is meegedeeld dat verzoeker de beoogde competenties in onvoldoende mate bereikt had om te kunnen slagen. Tevens blijkt dat verzoeker de kans is geboden de extra stage-uren waarvoor hij was ingeroosterd op de stageplaats nog te presteren. Wel werd aan verzoeker meegedeeld dat hij deze uren niet hoefde te presteren en de aldus vrijgekomen tijd eventueel kon gebruiken om te werken aan zijn bachelorproef. Het facultatieve karakter van de extra stage-uren en opdrachten put de interne beroepsinstantie uit e-mailverkeer van de stagebegeleider aan verzoeker.

De Raad kan hierin dan ook geen grond vinden om te oordelen dat de aangevochten beslissing onregelmatig zou zijn of dat de stage van verzoeker vroegtijdig of op onrechtmatige wijze zou zijn stopgezet.

Daarnaast is verzoeker van oordeel dat bij de eindevaluatie het stagedraaiboek niet is nageleefd.

In essentie herneemt verzoeker hierbij letterlijk de argumentatie die hij ook in het kader van de interne beroepsprocedure heeft ontwikkeld.

De Raad stelt vast dat verwerende partij ook dit argument *in extenso* heeft behandeld in de aangevochten beslissing van de interne beroepsinstantie.

Het is de Raad niet duidelijk in hoeverre verzoeker door het hernemen van genoemde argumentatie nieuwe elementen bijbrengt of de motieven waarmee de interne beroepsinstantie op zijn argumenten heeft geantwoord, wenst te betwisten.

Tevens stelt de Raad op basis van de dossierelementen vast dat de in het stagedraaiboek met betrekking tot de eindevaluatie bepaalde stappen ten aanzien van verzoeker zijn gezet. Ten overvloede merkt de Raad op dat, omwille van de moeilijkheden die verzoeker ervoer bij het bereiken van de competenties nagestreefd in het betrokken opleidingsonderdeel, bijkomende opvolging van verzoeker is georganiseerd.

De Raad stelt eveneens vast dat verzoeker onvoldoende vooruitgang boekte, hetgeen ook door de stagebegeleider is aangegeven, en dat in het licht van de eindevaluatie duidelijk werd dat hij niet de minimaal vereiste competenties bereikte. Ongeacht de relevantie van de discussie over het exacte aantal gepresteerde stage-uren, in het licht van de omwille van de coronacrisis aangepaste ECTS-fiche, stelt de Raad vast dat verzoeker niet ontijdig is meegedeeld dat hij niet zou kunnen slagen, daar het resultaat niet meer beïnvloed zou worden door de extra uren stage. Hierbij is verzoeker meegedeeld dat het niet noodzakelijk was de extra uren nog te presteren. Evenmin is hem deze mogelijkheid ontzegd. Hetzelfde geldt voor een aantal voor verzoeker voorziene extra opdrachten. Tevens blijkt uit het dossier dat verwerende partij met het oog op het eindevaluatiegesprek de diverse in het stagedraaiboek voorziene stappen heeft gezet. De Raad stelt in het bijzonder vast dat verzoeker de kans kreeg – en uitdrukkelijk gewezen werd op de mogelijkheid – om opmerkingen in het evaluatiekader te plaatsen. Tevens vindt de Raad in het dossier geen steun voor de bewering van verzoeker dat hij nooit een verslag van de stagementor heeft ontvangen in het kader van het eindevaluatiegesprek. Ten slotte stelt de Raad vast dat een afrondingsgesprek heeft plaatsgevonden waarbij verzoeker toelichting kreeg bij het evaluatiekader.

De Raad kan verzoeker niet bijtreden waar deze aanvoert dat de beoordeling van zijn stage niet correct tot stand is gekomen en met name dat verwerende partij hierbij haar eigen regels niet zou hebben nageleefd. Evenmin brengt verzoeker overtuigende elementen bij om te concluderen dat hij vroegtijdig zou zijn geëvalueerd of niet de kans zou hebben gekregen om al zijn stage-uren te presteren.

Verzoeker formuleert eveneens opmerkingen met betrekking tot de beoordeling van zijn stage. Bij de behandeling van de argumenten van verzoeker dient de Raad in herinnering te brengen dat het hem niet toekomt in de beoordeling van de stage van de student te treden. De Raad dient er zich toe te beperken te onderzoeken of de toepasselijke regelgeving, met inbegrip van de beginselen van behoorlijk bestuur, is nageleefd bij de evaluatie door het hiervoor in de schoot van verwerende partij aangewezen bevoegde orgaan en of de evaluatie niet kennelijk de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

Verzoeker maakt in het verzoekschrift voor de Raad een opmerking over het feit dat hij bij zijn tussentijdse evaluatie een 7 kreeg als quoterings. Nochtans werd volgens verzoeker toen geen punt toegekend voor één te beoordelen competentie. Verzoeker verwachtte voor zijn eindevaluatie dan ook in geen geval een cijfer lager dan 7 op 20. De Raad stelt vast dat verwerende partij hieromtrent in de aangevochten interne beroepsbeslissing uitvoerig toelichting heeft verschaft. Hierbij wordt, conform het stagedraaiboek, verduidelijkt dat de tussentijdse evaluatie geen beoordelingsmoment, maar een coachingmoment is. Tevens wordt verduidelijkt dat het document met de cijfers niet is uitgegaan van de stagebegeleider, die het eindresultaat na afstemming op de puntenafstemmingscommissie toekent. De interne beroepsinstantie verduidelijkt dat het quotatieschema, gebruikt door de stagementor om met verzoeker zijn voortgang te bespreken, slechts een informatieve betekenis had.

Daarnaast laat de uitvoerig gemotiveerde beslissing van de interne beroepsinstantie, met inbegrip van de documenten waarnaar deze verwijst, en de diverse beoordelingsperspectieven en -criteria die hierbij zijn gehanteerd de Raad geenszins toe te beslissen dat de evaluatie (6 op 20) onredelijk zou zijn. Meer in het bijzonder met betrekking tot de opmerkingen van verzoeker inzake de 7 die naar zijn oordeel als quoterings uit de tussentijdse evaluatie zou blijken, merkt de Raad op dat bij de tussentijdse evaluatie is gebleken dat er een grote evolutie nodig is om de eindcompetenties van de stage te behalen. Hiertoe zijn voor verzoeker extra opdrachten en bijkomende contactmomenten voorzien. Desondanks bleek verzoeker – waarbij

de visie van de mentor en de begeleider in elkaars verlengde lagen – onvoldoende groei te hebben doorgemaakt om te kunnen beslissen dat hij de met de stage beoogde competenties in voldoende mate had bereikt.

Verzoeker is tevens van oordeel dat hij gebrekkig is begeleid tijdens zijn stage.

De Raad herinnert ter zake vooreerst aan zijn vaste rechtspraak. Deze houdt in dat een gebrekkige begeleiding op zichzelf niet tot de onrechtmatigheid van de evaluatie voert. Dit is slechts het geval indien de afwezigheid of het gebrekkige karakter van de begeleiding van dien aard is dat twijfels betreffende de validiteit van de evaluatie manifest zijn. Meer in het bijzonder gaat het om situaties waarbij mag worden aangenomen dat het gebrek aan begeleiding de student niet toelaat de competenties te bereiken en aan te tonen die hij in normale omstandigheden had kunnen bereiken.

Ten overvloede merkt de Raad op dat uit het dossier niet blijkt dat verzoeker op een gebrekkige manier zou zijn begeleid.

Dit argument, dat verzoeker ook in het kader van het intern beroep heeft ontwikkeld, heeft verwerende partij in de aangevochten beslissing uitvoerig beantwoord. Dat de begeleiding vooral naar aanleiding van de slechte tussentijdse evaluatie is geïntensifieerd, maakt deze volgens de Raad niet wegens laattijdigheid gebrekkig. Precies de tussentijdse evaluatie bracht belangrijke tekorten aan het licht, waarop onder andere bijkomende contactmomenten en extra opdrachten werden voorzien om de leergroei en leerkansen van verzoeker te vergroten. Deze extra zorg, zoals deze ook blijkt uit het door de stagebegeleider bijgehouden logboek van contacten tussen stagebegeleider en stagementor en/of verzoeker, laat niet toe de begeleiding als gebrekkig te kwalificeren, nog daargelaten om op basis van het vermeend gebrekkige karakter van de begeleiding de evaluatie als onregelmatig aan te merken.

De Raad kan aannemen dat verzoeker grote inzet heeft getoond tijdens zijn stage en betwijfelt geenszins dat verzoeker eerdere stages met succes heeft doorlopen noch dat hij voor het overige een vlekkeloos studieparcours heeft afgelegd in de schoot van verwerende partij. Dit alles betekent *in casu* en met name rekening houdend met de dossierelementen echter niet dat verzoeker op onregelmatige wijze zou zijn beoordeeld of dat verwerende partij hierbij onredelijk zou hebben gehandeld.

Waar verzoeker aangeeft vernederd te zijn door zijn stagementor - waar hij in zijn wederantwoordnota evenwel lijkt op terug te komen - en aanvoert dat de stagebegeleider zich heel onprofessioneel gedragen heeft tegenover hem, wijst de Raad op het vermoeden van onpartijdigheid en professionaliteit in hoofde van de evaluatoren. De Raad stelt vast dat verzoeker geen overtuigende elementen aanbrengt om ernstige twijfel te doen rijzen bij deze vermoede onpartijdigheid en professionaliteit van de stagebegeleider. Verzoeker komt niet verder dan loutere beweringen.

Met betrekking tot de opmerking van verzoeker dat op zijn stageplaats geen maatregelen zijn genomen tegen Covid-19 en hij zich tijdens de moeilijke corona-periode niettemin bleef inzetten, herhaalt de Raad dat hij er niet aan twijfelt dat verzoeker grote inzet heeft getoond tijdens zijn stage, die ongetwijfeld in soms moeilijke omstandigheden plaatsvond. Dit betekent echter nog niet dat verzoeker op onregelmatige wijze zou zijn beoordeeld door verwerende partij. De Raad overwoog hierboven reeds hiervoor geen overtuigende elementen in het dossier terug te vinden.

Wat de opmerkingen van verzoeker met betrekking tot de kennisgeving van de beslissing van de interne beroepsinstantie betreft is de Raad van oordeel dat, zelfs zo de beslissing laattijdig en op het foute adres zou zijn aangekomen, dit de beslissing niet onregelmatig maakt. Bovendien belette één en ander verzoeker niet tijdig een beroep in te stellen bij de Raad en zijn grieven tegen de aangevochten beslissing tot uitdrukking te brengen.

Tot slot merkt de Raad op dat verzoeker op het einde van zijn wederantwoordnota nog een aantal nieuwe argumenten aanhaalt. De Raad kan deze argumenten niet kwalificeren als een antwoord op het verweer dat door de instelling in de antwoordnota is ontwikkeld. De Raad ziet ook niet in wat verzoeker ervan weerhield deze argumenten eerder bij te brengen. De Raad dient deze argumenten bij zijn beoordeling van het beroep dan ook buiten beschouwing te laten.

Het beroep is, om de hierboven aangegeven redenen, niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 21 augustus 2020

Arrest nr. 5.887 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/200

In zake: Delphine DE WITTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bo Denie
kantoor houdend te 9750 Kruisem
Maalderijstraat 2

tegen:

HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva Bral
kantoor houdend te 9000 Gent
Henleykaai 3 R
alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 16 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 25 juni 2020 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent van 13 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 augustus 2020.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bo Denie, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Eva Bral, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Chemie’, afstudeerrichting ‘Biochemie’.

Tot het curriculum van verzoeker behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef’. Verzoekster behaalt daarvoor een examencijfer van 9/20.

De proclamatie heeft plaats op 25 juni 2020.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 29 juni 2020 stelt verzoekster tegen dit examencijfer het volgende intern beroep in:

“[...]

Welnu, verzoekster is van oordeel dat haar rechten zijn geschonden bij de examenbeslissing aangaande het toekennen van haar punten voor het deel bachelorproef. Meer bepaald, werd een 9/20 toegekend aan verzoekster. Verzoekster zal hierna motiveren waaruit de schending meer bepaald bestaat.

Vooreerst wat de tijdigheid van het intern beroep betreft, [...]

Ten tweede wat de gegrondheid van het intern beroep betreft, verwijst verzoekster vooreerst naar de puntenverdeling, dewelke werd gehanteerd bij het nemen van de beslissing aangaande de bachelorproef. Voor het schriftelijk gedeelte werd een score van 55/100 weerhouden. Voor de presentatie van de bachelorproef werd een score van 48/100 weerhouden en voor de verdediging van de bachelorproef werd een score van 34/100 weerhouden. Dit komt neer op een score van 9,46/20, gelet op de omstandigheid dat de bachelorproef op 50% van de punten staat, de presentatie van de bachelorproef op 20% en de verdediging van de bachelorproef op 30%.

Welnu, voor wat het schriftelijk gedeelte van de bachelorproef betreft, is het zo dat verzoekster werd begeleid door mevrouw [S.V.H.]. Verzoekster heeft verschillende malen gebruik gemaakt van de feedback dewelke mogelijk is vóór het indienen van de bachelorproef. Verzoekster legt het mailverkeer van mevrouw [S.V.H.] voor, waarbij slechts summiere opmerkingen werden gemaakt. Verzoekster heeft steeds rekening gehouden met de opmerkingen van mevrouw [V.H.]. Op geen enkel ogenblik werd verzoekster in kennis gesteld van de omstandigheid dat de bachelorproef zeer pover was en slechts een score zou vertegenwoordigen van ‘net met de hakken over de sloot’. Integendeel zelfs. Verzoekster verwijst naar haar laatste mailverkeer met mevrouw [V.H.], waarin verzoekster vraagt om een laatste teamvergadering te houden, waarop

mevrouw [V.H.] uitdrukkelijk mededeelt dat dit niet nodig is, aangezien er geen opmerkingen meer zijn en de bachelorproef in orde is.

Tijdens de feedback op vrijdag 26 juni jl. deed mevrouw [V.H.] opeens mede dat de bespreking in de bachelorproef eerder oppervlakkig is gebleven en er meer in detail diende gewerkt te worden. Op geen enkel ogenblik werd dit tijdens het academiejaar medegedeeld aan verzoekster. De grafieken zouden niet op uniforme basis en onvoldoende zijn uitgewerkt, aldus mevrouw [V.H.]. Ook met betrekking tot deze opmerking werd tijdens het academiejaar met geen woord gerept. [Ten slotte] zouden de resultaten niet voldoende zijn besproken. Opnieuw werd dergelijke opmerking niet gegeven tijdens het academiejaar, meer zelfs verzoekster heeft de resultaten slechts mogen ontvangen 13 dagen vóór de afgifte van de bachelorproef! Ook hier werd hoegenaamd geen rekening mee gehouden. [Ten slotte] dient te worden opgemerkt dat de moeder van verzoekster is komen te overlijden tijdens de periode van indiening van de bachelorproef én verzoekster nog alles uit de kan heeft gehaald om enerzijds de laattijdige resultaten te integreren in de bachelorproef en anderzijds deze laatste in te dienen rekening houdende met de feedback van mevrouw [S.V.H.]. Verzoekster kan zich derhalve niet van de indruk ontdoen dat zij onvoldoende feedback heeft mogen ontvangen teneinde het onderdeel bachelorproef tot een goed einde te kunnen brengen.

Verder wat de presentatie en de verdediging van de bachelorproef betreft, heeft verzoekster tot twee maal toe meegedaan aan een testpresentatie en verdediging. Ook hier heeft verzoekster rekening gehouden met de feedback dewelke zij heeft mogen ontvangen. Op geen enkel ogenblik werd haar medegedeeld dat de presentatie slecht was. Tijdens de feedback op vrijdag 26 juni jl. deed mevrouw [V.H.] mede dat op het einde van de presentatie een typfout stond vermeld en deze diende aangepast te worden. Ook zouden de grafieken te klein zijn geweest en zou verzoekster te snel over de grafieken heen zijn gewalst. Opnieuw verkreeg verzoekster dergelijke kritiek niet tijdens de voorbereidende presentaties. Deze opmerkingen zijn daarnaast niet voldoende om slechts een 48/100 te geven voor de presentatie.

[Ten slotte] dient te worden opgemerkt dat zowel bij de beoordeling van de bachelorproef als bij de presentatie en verdediging er tegenstrijdige elementen aan bod komen. Enerzijds wordt aan verzoekster verweten dat ze niet diepgaand is geweest, terwijl anderzijds wordt medegedeeld dat het weinig verstaanbaar is voor buitenstaanders want te wetenschappelijk.

Dergelijke manier van evalueren is derhalve geenszins transparant te noemen, dewelke van een instelling van de Hogent dient te worden verwacht.”

De interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent behandelt dit beroep in zitting van 8 juli 2020 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Het door de studente ingesteld beroep

Het ingesteld beroep betreft de studievoortgangsbepaling over het behaalde cijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel bachelorproef en bijgevolg het niet slagen voor de opleiding bachelor in de chemie.

De studente haalt volgende middelen aan.

- puntenverdeling: schriftelijk gedeelte (55/100), presentatie (48/100), verdediging (34/100); dit komt neer op een score van 9,46/20 gelet op de omstandigheid dat de bachelorproef op 50% van de punten staat, de presentatie op 20% en de verdediging op 30%;
- voor wat het schriftelijk gedeelte betreft, voert de studente aan dat tijdens de begeleiding er slechts summiere opmerkingen werden gemaakt en dat op geen enkel ogenblik werd gewaarschuwd dat de bachelorproef zeer pover was – integendeel, een vraag tot een laatste teams-gesprek werd afgewezen met de mededeling dat dit niet nodig was omdat de bachelorproef in orde was;
- tijdens de feedback werd voor het eerst medegedeeld dat de bespreking in de bachelorproef eerder oppervlakkig was en dat meer in detail diende gewerkt te worden tijdens het academiejaar werd daarover niets gezegd;
- de studente merkt op dat tijdens de periode van indiening haar moeder is komen te overlijden;
- de studente heeft de indruk onvoldoende feedback te hebben ontvangen om de bachelorproef tot een goed einde te kunnen brengen;
- wat de presentatie en de verdediging heeft de studente tot tweemaal toe meegedaan aan een testpresentatie en verdediging – ook hier heeft de studente rekening gehouden met de feedback die zij heeft mogen ontvangen. Op geen enkel ogenblik werd haar medegedeeld dat de presentatie slecht was;
- de gemaakte opmerkingen te kleine grafieken, te snel over de grafieken gewalst) zijn volgens de studente niet voldoende om een 48/100 te geven voor de presentatie;
- tot slot zijn er zowel bij de beoordeling van de bachelorproef als bij de presentatie en verdediging tegenstrijdige elementen: zo zou de studente niet diepgaand zijn geweest maar ook weinig verstaanbaar voor buitenstaanders want te wetenschappelijk;
- samenvattend: er is bij de begeleiding onvoldoende feedback gegeven waardoor de studente niet wist waar zij moest aan werken Zij verkeerde in de veronderstelling dat haar bachelorproef in orde was; [b]ijkomend is de cijferbeoordeling voor de presentatie niet afdoende gemotiveerd en er is sprake van een tegenstrijdigheid in de motivering.

Behandeling ingesteld beroep door de interne beroepscommissie

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast:

- de studente is ingeschreven in het derde modeltraject van de opleiding chemie en ondertekende haar opleidingscontract (bijlage 1);
- de studente behaalde een 9/20 voor het opleidingsonderdeel *bachelorproef* (studieoverzicht bijlage 2);
- het opleidingsonderdeel bachelorproef in de biochemie telt 10 studiepunten, in de studiefiche (bijlage 3) zijn de evaluatiemodaliteiten opgenomen:
[...]

- de richtlijnenbundel bachelorproef van de faculteit FNT (bijlage 4) concretiseert hoe en op welke componenten de bachelorproef beoordeeld wordt, bijkomend is er een opleidingsspecifiek document met richtlijnen en deadlines (bijlage 5),
- naar aanleiding van de COVID-19 maatregelen werd een algemeen bericht op Chamilo geplaatst waarin staat dat omwille van COVID-19 de studenten de keuze hadden om hun bachelorproef in eerste zitting in te dienen op 2 juni 2020 of op 10 augustus 2020 (bijlage 6);
- uit de individuele evaluatiekaart (bijlage 7) blijkt dat de studente de volgende scores behaalde:

Bachelorproef promotor	50%	30/50
Bachelorproef tweede beoordelaar	25%	13/25
Bachelorproef derde beoordelaar	25%	12/25
TOTAAL BACHELORPROEF	100%	55/100
Totaal bachelorproef	50%	28/50
Presentatie	20%	48/100
Verdediging	30%	34/100
TOTAAL		9/20

- de studente heeft de indruk onvoldoende feedback te hebben ontvangen om de bachelorproef tot een goed einde te kunnen brengen:
 - o voor wat het schriftelijk gedeelte betreft, voert de studente aan dat tijdens de begeleiding er slechts summiere opmerkingen werden gemaakt en dat op geen enkel ogenblik werd gewaarschuwd dat de bachelorproef zeer pover was. Op 15 mei contacteert de studente de promotor met de vraag om samen te zitten (bijlage 8). De studente heeft van haar stagementor de boodschap gekregen dat er te weinig diepgang zit in de resultaten. Daags nadien hebben promotor en de studente een gesprek (bijlage 9) waarin ze samen de feedback op de resultatensectie doorlopen (bijlage 10). In het feedbackdocument is duidelijk te lezen dat de experimenten in de resultatensectie met onvoldoende diepgang beschreven zijn. De promotor geeft in het Teamsgesprek te kennen dat ze akkoord gaat met de opmerking van de stagementor (bijlage 9, p. 4);
 - o omwille van Covid 19 kregen studenten de kans om hun bachelorproef later in te dienen. Zowel de opleidingsvoorzitter (bijlage 11) als haar promotor informeerden de studente verschillende keren over de optie om in augustus in te dienen (bijlage 12);
 - o voorts haalt de studente aan dat tijdens de feedback voor het eerst werd medegedeeld dat de bespreking in de bachelorproef eerder oppervlakkig was en dat meer in detail diende gewerkt te worden – tijdens het academiejaar werd daarover niets gezegd. Zoals hierboven reeds beschreven staat blijkt dat [] zowel de promotor als de stagementor aangaven dat de resultatensectie te oppervlakkig uitgewerkt was. (bijlagen 9 en 10);
- de studente merkt op dat tijdens de periode van indiening haar moeder is komen te overlijden. De studente neemt in februari contact op met de opleidingsvoorzitter om hen te informeren dat haar moeder terminaal ziek [is]. Ze stelt de vraag of ze uitstel kan krijgen bij het indienen van haar bachelorproef. Na overleg wordt dit

- toegestaan (bijlage 13). Ook het mailverkeer na het overlijden van de studentes moeder toont aan dat er begrip is voor haar situatie (bijlage 14);
- wat de presentatie en de verdediging [betreft] heeft de studente tot tweemaal toe meegedaan aan een testpresentatie en verdediging – ook hier heeft de studente rekening gehouden met de feedback die zij heeft mogen ontvangen. Op geen enkel ogenblik werd haar medegedeeld dat de presentatie slecht was. De promotor geeft inderdaad aan dat ze slechts een beperkt aantal opmerkingen gaf op de slides die de studente doorstuurde. Wel merkt zij op [dat] de presentatie sterk verschilde van de slides waarop zij feedback gaf. Verder werd er ook een oefenpresentatie met medestudenten georganiseerd. De bedoeling van deze sessie is dat de studenten elkaar feedback geven. De promotor geeft aan dat de studenten zich weinig kritisch opstellen t.o.v. hun medestudenten. Verder geeft de promotor aan dat twee oefenpresentaties op de stageplaats zelf zeer moeizaam liepen. De studente kon moeilijk om met de gegeven feedback en het kwam zelfs tot een aanvaring tussen studente en prof. (Bijlage 9, p. 6);
 - de gemaakte opmerkingen (typfout, te kleine grafieken, te snel over de grafieken gewalst) zijn volgens de studente niet voldoende om slechts een 48/100 te geven voor de presentatie. De promotor gaf tijdens het feedbackmoment op 26 juni (bijlage 15) uitgebreide motivatie bij de scores voor de presentatie (alsook voor de scores voor bachelorproef en verdediging). De studente scoort op drie van de vijf componenten van het luik “presentatie” een onvoldoende: (bijlage 7 en 9)
 - o de studente scoort een onvoldoende (4/10) voor criterium 1 (Beoordeling door iemand die het eindwerk niet gelezen heeft) komt overeen met volgende omschrijving: “De student kan de inhoud overbrengen, maar doet dit weinig gestructureerd. Iemand die het eindwerk niet gelezen heeft, kan zich na de presentatie een zeer beperkt beeld vormen van de inhoud van het eindwerk”. Dit komt onder andere omdat sommige stappen van het onderzoek niet of niet duidelijk genoeg overgebracht werden;
 - o ook voor criterium 4 (correct gebruik van vakterminologie, wetenschappelijk en correct taalgebruik, duidelijk gestructureerde opbouw, correct refereren) scoort de studente onvoldoende (4/10) wat overeenkomt met “Kan in beperkte mate correct schriftelijk rapporteren mits regelmatige bijsturing”;
 - o voor het laatste criterium (Kan de student het onderwerp op een wetenschappelijke manier voorstellen (rekening houdend met vorm, inhoud, timing en samenhang) en plaatst hij zijn onderwerp in een breder kader) scoort de studente 4/10 op basis van volgende omschrijving: “Kan het onderwerp in beperkte mate op een wetenschappelijke manier voorstellen en in een breder kader plaatsen mits regelmatige bijsturing”.

Bijkomend geeft de promotor aan dat de studente ondermaats (34,2 %) [heeft] gepresteerd tijdens de verdediging, deze lage score heeft meer impact op de totaalscore dan de presentatie en heeft ervoor gezorgd dat ze in totaal op een 9/20 uitkwam (bijlage 9).

- tot slot zijn er zowel bij de beoordeling van de bachelorproef als bij de presentatie en verdediging tegenstrijdige elementen: zo zou de studente niet diepgaand zijn geweest maar ook weinig verstaanbaar want te wetenschappelijk. Hier geeft de

promotor aan dat tijdens het feedbackgesprek nooit werd vermeld dat de presentatie te wetenschappelijk was. *“Het was net niet wetenschappelijk aangezien een experimentele set-up ontbrak en sommige methodes onvoldoende/niet goed uitgelegd werden. Hierdoor was het voor buitenstaanders moeilijk om alles te volgen zonder ook het werk gelezen te hebben. Ook in de presentatie ontbrak diepgang, meer specifiek met betrekking tot de resultaten die zeer oppervlakkig besproken werden (analoog aan de bachelorproef).”* (bijlage 9, p. 7)

De interne beroepscommissie besluit dat het behaalde cijfer voor het opleidingsonderdeel bachelorproef in de biochemie correct tot stand gekomen is en voldoende werd gemotiveerd.

Beslissing van de interne beroepscommissie

De interne beroepscommissie beslist om het beroep ongegrond te verklaren.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Standpunt van partijen

Verwerende partij doet gelden dat de interne beroepscommissie haar beslissing in de plaats stelt van de initiële beslissing van de examencommissie, en dat deze laatste, die door verzoekster als eerste voorwerp van haar beroep is aangeduid, bijgevolg uit het rechtsverkeer is verdwenen.

Het beroep is voor verwerende partij bijgevolg slechts ontvankelijk in de mate dat het tegen de beslissing van de interne beroepscommissie is gericht.

In haar wederantwoordnota repliceert verzoekster niet te begrijpen waarom het beroep slechts gedeeltelijk ontvankelijk zou zijn.

Dat de beslissing van de interne beroepscommissie in de plaats komt van de oorspronkelijke beslissing van 25 juni 2020 is voor verzoekster evident. Beide komen bovendien overeen, nu de oorspronkelijke beslissing werd gehandhaafd.

Het is dan ook tegen de beslissing van de interne beroepscommissie waartegen verzoekster thans bij de Raad beroep aantekent: enkel voor de goede orde werd daarbij ook de oorspronkelijke beslissing vermeld.

Beoordeling

Blijkens het verzoekschrift is het beroep bij de Raad gericht tegen zowel de beslissing van de examencommissie als deze van de interne beroepscommissie:

“Mijn verzoekster stelt via dit verzoekschrift een beroep in bij de Raad tegen de studievoortgangsbeslissing genomen door de HoGent op 25 juni 2020 en de beslissing intern beroep genomen door de interne beroepscommissie van HoGent d.d. 13 juli 2020.”

Gelet op deze libellering heeft verzoeksters beroep wel degelijk een dubbel voorwerp.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing, zoals een examenbeslissing, in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 44, §4 van het onderwijs- en examenreglement 2019-2020 van de verwerende partij dat de interne beroepscommissie de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of herziet. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De Raad stelt dan ook vast dat het beroep onontvankelijk is ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk is ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster steunt een enig middel op het zorgvuldigheidsbeginsel en een gebrek aan begeleiding en feedback.

Standpunt van partijen

Verzoekster herneemt in essentie haar uiteenzetting uit het intern beroep. De Raad verwijst naar de tekst daarvan, die hierboven is aangehaald.

Zij voegt daaraan nog toe dat de vermelding in de bestreden beslissing van de omstandigheid dat de bachelorproef later kon worden ingediend aan haar kritiek geen afbreuk doet. Waarom immers, zo stelt verzoekster, zou zij de bachelorproef later indienen, wanneer zij geen noemenswaardige negatieve feedback heeft ontvangen? Indien de feedback inderdaad slecht zou zijn geweest, dan zou zij de bachelorproef evident later hebben ingediend.

Wat de testpresentatie en verdediging van de bachelorproef betreft, is het voor verzoekster ‘wraakroepend’ dat in de bestreden beslissing wordt medegedeeld dat de presentatie sterk verschilde van de slides waarop feedback werd gegeven. Verzoekster noemt dit niet correct: zij heeft de presentatie aangepast aan de hand van de feedback die zij heeft ontvangen van haar begeleiders. Verder noemt verzoekster de overweging van de interne beroepscommissie dat er verschillende aanvaringen zouden zijn geweest met een professor, niet ter zake dienend. Zij stipt aan dat daaromtrent geen enkel bewijs voorligt en dat het slechts gaat om een subjectieve weergave. Ten onrechte voelt verzoekster zich afgeschilderd als een ‘lastpak’; zij verwijst naar een e-mail die zij aan de docent heeft gericht en waarin zij met ‘met open vizier’ meedeelt dat zij van oordeel is, in vergelijking met drie andere studenten, niet voldoende tijd te hebben gekregen. Dit kan voor verzoekster niet als een ‘aanvaring’ worden beschouwd.

Dat verzoekster in de presentatie en verdediging onvoldoende diepgaand en tegelijk voor buitenstaanders te wetenschappelijk zou zijn geweest, overtuigt verzoekster ten slotte evenmin. Voor zover de beroepscommissie overweegt dat een experimentele set-up ontbrak en sommige methodes onvoldoende of niet goed werden uitgelegd, verwijst verzoekster nogmaals naar de omstandigheid dat zij haar resultaten pas dertien dagen voor het indienen van de bachelorproef heeft ontvangen, waardoor een experimentele set-up niet mogelijk was. Indien de begeleiders dit reeds tijdens de feedback vóór het indienen van de bachelorproef hadden medegedeeld, dan had verzoekster hiermee rekening kunnen houden en had zij misschien haar bachelorproef later ingediend. Die feedback werd volgens verzoekster evenwel niet gegeven.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“[...]

De studiefiche alsook de richtlijnenbundel worden medegedeeld, waaruit de studente o.m. kon/kan vernemen hoe dit opleidingsonderdeel wordt georganiseerd, hoe de begeleiding verloopt en hoe geëvalueerd zal worden en/of wat vereist wordt, wie de verantwoordelijke is voor de eindbeoordeling,...

De doelstellingen en de eindcompetenties worden in de studiefiche opgesomd en verduidelijkt.

De verzoekende partij behaalde een score van 09/20, op basis van de volgende individuele scores:

- Schriftelijk gedeelte: 55/100
- Presentatie: 48/100
- Verdediging: 34/100

Gelet op [het] gewicht dat aan elk onderdeel wordt gegeven (schriftelijk: 50 % - presentatie: 20 % en verdediging 30 %) geeft dit een eindscore van 9,46/20, afgerond 09/20.

De studente haalt in haar verzoekschrift voor de Raad dezelfde argumentatie aan als deze voor de Interne Beroepscommissie.

Deze middelen werden door de Interne Beroepscommissie opgelijst en samengevat, waarbij als eerste middel wordt weerhouden dat de verzoekende partij van oordeel is dat er bij de begeleiding onvoldoende feedback zou gegeven zijn.

De verwerende partij wenst er vooreerst op te wijzen dat, zelfs al zou er een ‘*gebrekkige begeleiding*’ geweest zijn (quod non: zie verder) dan nog maakt conform vaststaande rechtspraak van de Raad deze vermeende gebrekkige begeleiding de (betwiste) beoordeling nog niet onregelmatig (zie o.m. RvStvb, 09.08.2011, 2011/080).

Zie in dat verband tevens:

‘... Ter zake heeft de raad al meermaals overwogen dat vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg hebben dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quotering. Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer

hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen de facto onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was...' (RvStvb, 18.10.2017, 2017/446).

Dergelijke 'uitzonderlijke omstandigheden' zijn *in casu* niet aanwezig, zodat het middel dat hierop gebaseerd werd, geen stand houdt.

Hadden er zich daadwerkelijk problemen gesteld omtrent de begeleiding, dan diende de studente dit bovend[i]en *tijdens* het academiejaar aan te kaarten en dit via de geëigende kanalen, zoals die daar zijn binnen de Faculteit of gebeurlijk de ombudsdienst.

Volledigheidshalve: begeleiding en feedback werden wel degelijk stipt nagekomen.

Het relaas van de betrokken promotor wordt aan de beslissing van de Interne Beroepscommissie gevoegd.

Afspraken werden gemaakt, deadlines werden gesteld, feedback werd gegeven en ook alle vragen van de studente werden telkens beantwoord.

De [coronacrisis] sloeg toe waardoor fysieke samenkomsten niet meer mogelijk waren, dit werd evenwel opgevangen door Teams [meetings].

De verwerende partij verwijst naar de (integrale) mailcorrespondentie, waarbij de promotor deze ook volledig toelicht.

Ook met de moeilijke familiale situatie waarin de studente verkeerde, werd terdege rekening gehouden.

Deadlines werden omwille van de [coronamaatregelen] verschoven.

Er werd ook tijdig kennis gegeven van de mogelijkheid de bachelorproef pas in augustus in te dienen, gelet ook op het feit dat de stage gedurende geruime tijd niet was kunnen doorgaan hetgeen ook met zich heeft meegebracht dat gedurende een bepaalde periode geen data konden worden verzameld.

De betrokken studente wenste hier evenwel niet op in te gaan.

In tegenstelling tot hetgeen voorgehouden wordt, werden er tijdens het traject wel degelijk minpunten aangehaald.

Reeds bij mail van 10.03.2020 heeft de promotor aan de verzoekende partij gevraagd om voor elk experiment ook het principe uit te werken. In tegenstelling tot hetgeen voorgehouden wordt, werd met deze feedback geen rekening gehouden, nu dit in de definitieve versie voor sommige experimenten nog steeds ontbreekt.

De stagementor gaf als opmerking dat de resultaten te weinig diepgang bevatten.

Hierna volgt nog een Teams gesprek met de promotor waarop de nodige feedback werd gegeven (zie bijlage 10 bij het p.v.).

Dit middel, betrekking hebbend op feedback, dient om alle voormelde redenen zonder meer te worden verworpen.

Ook voor wat de bemerkingen aangaande de presentatie en de verdediging betreft, kan de verzoekende partij geenszins gevolgd worden.

De studente kreeg effectief, evenals de andere studenten, de mogelijkheid om de presentatie voorafgaandelijk door te sturen doch, zoals terecht door de promotor wordt voorgehouden, is dit vanzelfsprekend geen garantie voor een goede presentatie.

De oefensessie en hetgeen zich nadien zou hebben voorgedaan, wordt enkel *vermeld* door de promotor in haar relaas, uit niets blijkt vanzelfsprekend dat dit van enige invloed zou geweest zijn op de uiteindelijke beoordeling.

Deze uiteindelijke beoordeling voor presentatie en verdediging gebeurde in groep door alle aanwezige juryleden, zijnde benevens de promotor, de stagementor, de tweede beoordelende, tevens de voorzitter en een lid van het lectorenteam.

De cijfers spreken hier voor zich: er wordt een onvoldoende behaald (telkens 4) zowel voor de beoordeling door iemand die het eindwerk niet heeft gelezen, het correct schriftelijk rapporteren als het op een wetenschappelijke manier voorstellen en plaatsen van het onderwerp in een breder kader.

De verwerende partij kan slechts herhalen dat van enige tegenstrijdigheid geen sprake kan zijn alwaar enerzijds gesteld wordt dat de verzoekende partij niet diepgaand geweest zou zijn (correct) terwijl anderzijds zou zijn meegedeeld dat het weinig verstaanbaar is voor buitenstaanders (correct) want te wetenschappelijk (niet correct).

Het was immers, zoals de promotor aanhaalt, net door het niet aanwezig zijn van een experimentele set-up en het feit dat sommige methodes niet of onvoldoende waren uitgelegd dat het voor buitenstaanders moeilijk was om te volgen zonder het werk te hebben gelezen.

De verzoekende partij erkent dat de experimentele set-up ontbrak, doch wijt dit aan tijdsgebrek.

De verwerende partij herhaalt dat de verzoekende partij (evenals de andere studenten) wel degelijk op de hoogte was gebracht van het feit dat het indienen van de bachelorproef mocht worden verdaagd naar 10.08.2020 doch dat zij er zelf voor gekozen heeft dit niet te doen.

Ook dit kan, in zoverre hier al een middel uit kan gepuurd worden, niet worden weerhouden.

Tot slot: de verzoekende partij kan van dit alles niet onwetend zijn: zie de feedback die naderhand gegeven werd (stuk 5 verzoekende partij, stuk 15 bij de bijlage van het p.v.).

Zowel voor wat het schriftelijk gedeelte als voor wat de presentatie en de verdediging betreft werden veelvuldige opmerkingen geformuleerd: het betreft allerhande tekortkomingen, onduidelijkheden, te weinig diepgang, onjuistheden, onvolledigheden, ...”

In haar wederantwoordnota herneemt en handhaaft verzoekster haar argumenten.

Beoordeling

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze tot stand

is gekomen en of de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet met miskennis van de decretale voorschriften of de reglementaire bepalingen van de instelling hebben gehandeld, of in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Te dezen beroept verzoekster zich in essentie op één rechtsgrond, met name een miskennis van de zorgvuldigheidsplicht door tekort te schieten in de plicht tot het verstrekken van begeleiding en feedback.

Wat middelen op die grond gestoeld betreft, heeft de Raad reeds herhaaldelijk overwogen dat vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg hebben dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quoterings (zie o.a. R.Stvb. 10 november 2015, nr. 2.568; R.Stvb. 18 november 2016, nr. 3.333; R.Stvb. 18 april 2018, nr. 4.258. In dezelfde zin: RvS 19 maart 2013, nr. 222.898, Ristucca). Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen de facto onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was.

Het valt aan de verzoekende partij toe om het bewijs te leveren van de gebreken in de begeleiding die zij aanvoert en van de beslissende invloed daarvan op de beoordeling of de slaagkansen.

Dat bewijs levert verzoekster niet.

De Raad stelt vooreerst vast dat de interne beroepscommissie de grieven van verzoekster – die zij, zoals reeds aangegeven, in belangrijke mate slechts herhaalt – in detail en met uitvoerige verwijzing naar de stukken heeft weerlegd.

Op die motieven uit verzoekster, met uitzondering van de hierboven aangehaalde bijkomende overwegingen in het beroepsschrift, geen kritiek. Acht slaand op de door partijen voorgelegde stukken, stelt de Raad wat de begeleiding en feedback vast dat de voorafgaande instructies duidelijk waren (verzoekster beweert ook niet het tegendeel) en dat verzoekster ook tijdens het academiejaar niet dermate van feedback is verstoken gebleven dat aan de hiervoor vermelde uitzonderlijke omstandigheden zou zijn voldaan.

De Raad wijst op de bijlage 9 die bij de bestreden beslissing is gevoegd, waarvan verzoekster kennis heeft kunnen nemen en waarop zij in haar beroep geen overtuigende kritiek levert. Het betreft met name de toelichting die de betrokken lector aan de interne beroepscommissie heeft verstrekt.

Daarin valt, wat de begeleiding tijdens het academiejaar betreft, het volgende te lezen:

“Als promotor heb ik dit semester inderdaad de stage en bachelorproef van Delphine De Witte opgevolgd. Hieronder een overzicht van de begeleiding die ik verzorgd heb. De mails heb ik vaak als bijlage toegevoegd omdat deze in het verzoekschrift soms moeilijk leesbaar zijn. Andere mails en communicatie via Teams [werden] dan weer niet vermeld in het verzoekschrift van Delphine.

BACHELORPROEF

Aan de start van de stage heb ik alle studenten (inclusief Delphine) op de hoogte gebracht van enkele afspraken en deadlines omtrent de bachelorproef (zie mail 1 en bijhorende bijlage). In deze bijlage staat dit vermeld rond de vooropgestelde deadlines: *“Onderstaand tijdschema is een voorstel voor timing, overloop dit met je stagementor. In samenspraak met je stageplaats, mogen die data gewijzigd worden. Een wijziging in deze afspraken moet je mij altijd (tijdig) via mail melden.”*

Delphine bracht [A.M.] in februari ook op de hoogte van de conditie van haar mama [...]. Er werd beslist dat Delphine een week later haar bachelorproef mocht indienen op voorwaarde dat een doktersbriefje via iBamaflex ingegeven zou worden (mail 2). Tijdens het stagebezoek bij Delphine (op 3 maart) werd beslist dat ook haar tussentijdse deadlines een week zouden opschuiven (mail 3).

Later (onder invloed van de coronamaatregelen) werd door de opleiding beslist dat alle studenten hun bachelorproef een week later konden indienen. Er werd niet ingegaan op de aanvraag tot uitstel (mail 4) maar er werd de mogelijkheid aan Delphine gegeven om

de bachelorproef pas begin augustus (10 augustus) in te dienen (eerste zittijd). Later [in] dit document kom ik hier nog op terug.

De communicatie met Delphine verliep inderdaad vaak via mail. Het overzicht van het mailverkeer dat door Delphine toegevoegd werd is correct en omvat de periode waarin de literatuurstudie en materiaal en methode geschreven moesten worden, en waarop feedback gegeven werd door mezelf.

Latere communicatie werd niet steeds toegevoegd door Delphine. Daarom schets ik een overzicht van de belangrijkste communicatie betreffende de stage en bachelorproef (resultaten verkregen tijdens de stage worden namelijk gebruikt om te verwerken in de bachelorproef).

In de mail van 10 maart (pagina 21 van het verzoekschrift) is te lezen dat ik Delphine vraag om voor elk experiment ook het principe uit te werken. Dit is een van de zaken die in de finale versie voor sommige experimenten nog steeds ontbreekt.

Begin maart (11/03) brengt Delphine me op de hoogte dat iemand uit het labo waar ze stage loopt, ziek geworden is, en de symptomen kunnen wijzen op een besmetting met het coronavirus. Er wordt in overleg met [A.M.] en de professor van het labo ([R.V.]) beslist om Delphine voorlopig niet meer naar de stageplaats te laten gaan (mail 5).

Op 24 maart is Delphine haar moeder overleden. Details van het mailverkeer van net voor en na het overlijden zijn te lezen in mail 6 en 7. Deadlines en afspraken rond de bachelorproef werden uiteraard opgeschort tijdens deze periode door de uitzonderlijke persoonlijke situatie van Delphine.

Na de begrafenis contacteert Delphine mij om te vragen hoe de stages verder zullen verlopen in het kader van de genomen coronamaatregelen (mail 8).

In eerste instantie (mail 9) wordt gecommuniceerd dat studenten waarvan de stage onderbroken werd, vanaf 18 mei (richtlijn HOGENT) terug de stage kunnen hernemen indien de stageplaats een veilige werkomgeving kan verzekeren. Dit om de studenten in totaal 9 weken stage te laten lopen.

Tijdens een Teams gesprek op 7 april wordt Delphine hierover nog eens geïnformeerd (zie gegevens van gesprek hieronder). Ze geeft aan dat ze het op dat moment zeer moeilijk vindt om aan de bachelorproef te werken. Daarnaast stelt Delphine me op dat moment voor de eerste keer de vraag hoe het dan zit met haar Immunologie examen (resultaat januari 2020: 8/20) dat normaal gezien gedelibereerd zou worden indien ze slaagt voor bachelorproef en stage in semester 2.

Hiervoor neem ik contact op met mevrouw [M.].

Voor het verder verloop van de stage had ik in diezelfde week contact met de stagementor ([F.]) en werd een mail (mail 10) naar Delphine gestuurd. Op dat ogenblik heeft Delphine onvoldoende data verzameld om haar bachelorproef af te werken. Er wordt opnieuw meegedeeld dat indienen begin augustus mogelijk is (nog steeds eerste zittijd, zie mail 9), Delphine neemt op dit ogenblik nog geen beslissing over wanneer ze zal indienen (is ook geen probleem, er is nog voldoende tijd om deze beslissing te nemen).

Op 14 april krijg ik een mailtje van Delphine waarin ze zegt dat ze na overleg met [F.] de mogelijkheid krijgt om de stage te vervolledigen in juni en juli. [Om] Delphine de mogelijkheid te geven om in mei in te dienen, vraag ik aan de stageplaats om Delphine extra data te bezorgen om het resultaatengedeelte van de bachelorproef af te werken (mail 11).

Eind april (mail 12) informeer ik bij mijn stagestudenten hoe het gaat en of iedereen de extra data heeft ontvangen (al mijn studenten moesten namelijk extra data verwerken).

Delphine laat me weten dat dit niet het geval is, en ik neem contact op met de stageplaats.

Op 29 april worden we (lectoren opleiding chemie) geïnformeerd (mail 13) dat studenten die binnen UGent stage lopen dit academiejaar niet meer toegelaten zullen worden tot de stageplaats.

Aangezien verschillende studenten stage lopen binnen VIB (met UGent geassocieerde labo's) vraag ik bij de stageplaatsen na of zij de UGent of VIB-regels opvolgen. In eerste instantie gaven ze namelijk aan dat het mogelijk zou zijn om extra stage te lopen tijdens de vakantieperiode. Op 30 april krijg ik hierover uitsluitsel: ook binnen VIB zullen geen stages mogelijk zijn na 18 mei en de vakantieperiode (mail 14). Er volgt een overleg met het stagecomité en op 4 mei werd er een vergadering georganiseerd met alle betrokken lectoren.

Op 5 mei had Delphine me laten weten dat ze extra data gekregen heeft van VIB, ze vraagt om een video overleg. Het Teams gesprek vindt diezelfde dag nog plaats. Ik geef duidelijk aan dat indienen mogelijk is in mei of begin augustus. Delphine kiest ervoor om in mei in te dienen, ze wil absoluut het Immunologie examen niet hernemen in augustus.

Op 6 mei worden de studenten via mail door [A.M.] en mezelf op de hoogte gebracht (mail 15 en 16) van de beslissingen van het stagecomité (concreet moet er geen extra stage meer gelopen worden als de stageplaats dit academiejaar geen studenten meer zal ontvangen). Er wordt opnieuw gecommuniceerd over de indienmogelijkheden. De deadline voor het indienen van de bachelorproef wordt voor alle studenten een week verschoven. Indienen wordt mogelijk begin juni of begin augustus. Verplaatsen van tussentijdse afgesproken deadlines wordt ook mogelijk gemaakt. Delphine vroeg me op dit moment niet om tussentijdse deadlines te verplaatsen.

15 mei krijg ik een bericht van Delphine met de vraag voor een Teams overleg (mail 17). Van de stagementor kreeg ze de opmerking dat de resultaten te weinig diepgang bevatten. Ik stel voor dat ik eerst zelf de tekst nalees, en we nadien kunnen bellen. Een overleg vindt plaats op 19 mei (mail 18).

Voorafgaand heb ik Delphine ook het originele document meegestuurd met feedback (zie Word document in bijlage). Hierin zijn vele opmerkingen en suggesties gegeven om de resultaten meer/beter uit te werken. Tijdens dat Teams gesprek heb ik mijn algemene opmerkingen met betrekking tot het resultatengedeelte gegeven. Delphine bracht me vooraf op de hoogte dat haar stagementor had gezegd dat haar resultaten niet diepgaand weergegeven werden. Ik heb dat bevestigd en Delphine gezegd dat deze resultaten inderdaad nog beter besproken konden worden. (Suggesties zijn ook terug te vinden in het Word document via track changes). Dit is tegenstrijdig met de verklaring van Delphine in het verzoekschrift.

Tijdens verschillende van de Teams gesprekken stelde Delphine me de vraag om haar op de hoogte te brengen indien haar bachelorproef niet zou voldoen. Ook tijdens dit laatste gesprek kwam deze vraag opnieuw naar boven. Ik heb haar toen vertel[d] dat de bachelorproef voor mij een voldoende zou krijgen. Ik heb echter nooit de indruk gegeven dat de bachelorproef als zeer goed of 'met de hakken over de sloot' beoordeeld zou worden door mijzelf. Uit de evaluatieformulieren van de bachelorproef blijkt dat Delphine een score van 60/100 kreeg van mijzelf, wat overeenstemt met wat ik haar vooraf gezegd had. Uiteindelijk kreeg Delphine een score van 55/100 doordat de tweede beoordelaar ([S.V.H.]: 53/100) en derde beoordelaar ([F.L.]: 46/100) een beduidend lagere score voor de bachelorproef toekenden. Ik geef graag mee dat alle beoordelaars onafhankelijk van elkaar de scores voor de bachelorproef toekennen, voorafgaand aan de presentatie en verdediging.

Alle studenten (inclusief) Delphine zijn aan de start van de stage (begin semester 2) op de hoogte gebracht van de infobundels “FNT-stage” en “FNT-bachelorproef” met daarin onder andere de details rond de puntenverdeling (via bijlage van mail 1). Deze info werd ook meegegeven in een presentatie die door de opleiding gegeven werd voor de start van de stages (zie bijlage).

Wat betreft het laatste mailverkeer rond de bachelorproef, zodra de studenten alle aparte onderdelen geschreven hebben en ik feedback gegeven heb, krijgen de studenten de kans om de volledige bachelorproef naar mij door te sturen. Op dat moment lees ik de finale versie nog eens volledig door, en bekijk ik de teksten niet inhoudelijk, maar ga ik na of overal hetzelfde opmaakprofiel gebruikt werd, paginanummering logisch is, afbeeldingen allemaal genummerd zijn ...

Aangezien op dat vlak geen grote aanpassingen nodig waren, was een overleg via Teams inderdaad niet noodzakelijk. Omdat de studenten normaal gezien na deze laatste aanpassingen de bachelorproef zullen afdrukken, worden geen inhoudelijk zaken aangehaald. Feedback die in een eerdere versie al werd gegeven wordt namelijk niet herhaald. Het was duidelijk dat Delphine het resultatengedeelte slechts beperkt aangepast had (enkel qua lay-out of typfouten, geen inhoudelijke toevoegingen).”

De door de lector aangehaalde mails zijn opgenomen in de bijlage bij de bestreden beslissing.

Een gebrek aan diepgang in de paper werd aan verzoekster reeds op 15 mei 2020 gecommuniceerd door één van de beoordelaren, met name de stagementor. Hierop heeft de lector-promotor de tekst nagelezen, en is een overleg met verzoekster gevolgd op 19 mei 2020. Dit element van kritiek is derhalve niet – zoals verzoekster laat uitschijnen – op de feedback van 26 juni 2020 voor het eerst ter sprake gebracht.

Dat aan verzoekster niet werd meegedeeld dat de bachelorproef ‘zeer pover’ was, of ‘met de hakken over de sloot’ zou worden beoordeeld, staat niet ter betwisting en laat zich blijkens de toelichting van de betrokken lector verklaren door (i) het gegeven dat de lector dat inderdaad nooit heeft gezegd en (ii) het feit dat de lector ook niet in die zin heeft gequoteerd (met name 60%). Uit de studiefiche van het opleidingsonderdeel ‘bachelorproef’ kon verzoekster evenwel opmaken dat de ‘paper’ niet enkel door de promotor, maar ook door twee andere personen zou worden gequoteerd – met name de stagementor en een tweede beoordelaar. De lector heeft in haar communicatie – terecht – geen voorafname gedaan op die twee beoordelingen. Dat die uiteindelijk strenger uitvielen dan de score van de lector, levert uiteraard niet het bewijs dat verzoekster onvoldoende begeleid zou zijn geweest.

Inhoudelijke opmerkingen, die ter begeleiding werden gegeven en die door verzoekster niet of niet volledig werden verwerkt, moeten naar aanleiding van een laatste en voornamelijk

vormelijke controle door de lector, niet meer worden hernomen opdat er van een voldoende deugdelijke en zorgzame begeleiding sprake zou zijn.

De Raad is van oordeel dat op basis van deze stukken niet kan worden besloten dat verzoekster, alvast wat de ‘paper’ betreft, verstoken is gebleven van feedback en begeleiding, laat staan in die mate dat het haar materieel onmogelijk zou zijn gemaakt om een credit te behalen.

Met betrekking tot de presentatie en verdediging van de bachelorproef, heeft de lector de volgende toelichting gegeven:

“Delphine kreeg net zoals de andere studenten de kans om haar presentatie vooraf door te sturen naar mij ter nazicht. Het klopt dat op basis van de slides, een beperkt aantal opmerkingen werd gegeven. Het is wel zo dat de slides van de finale presentatie zeer sterk gewijzigd waren. Daarnaast is het beoordelen van de slides geen garantie voor een goede presentatie. Het is wel zo dat het typfoutje dat aangegeven werd als opmerking bij het doorsturen van de slides, nog steeds aanwezig was in de finale presentatie.

Daarnaast werd een oefensessie gehouden met alle studenten die [wilden] aansluiten. Hierbij was het aan de medestudenten om aan te geven of ze de presentatie goed konden volgen, er fouten zichtbaar waren, sommige zaken onduidelijk overkwamen, ... Ikzelf was ook aanwezig tijdens deze oefensessie (via Teams) en kan meegeven dat studenten over het algemeen weinig kritisch zijn ten opzichte van het werk van medestudenten. Het doel van de oefensessie was om de studenten eens te laten presenteren voor een publiek om te oefenen voor de echte presentatie. Op dat moment geef ik geen feedback per student of stel ik geen vragen meer.

Delphine kreeg wel de kans om twee oefenpresentaties te geven op haar stageplaats. Na beide oefensessies nam de stageplaats contact met mij op omdat bleek dat Delphine zeer moeilijk met de gegeven feedback kon omgaan. Na de eerste oefensessie resulteerde dat in een ongepaste mail (valse beschuldigingen) van de student naar de professor, tijdens de tweede oefensessie was er opnieuw een aanvaring tussen Delphine en de stageplaats (prof. [V.]).

De punten voor de presentatie en verdediging worden in groep genomen door alle aanwezige juryleden. Naast de promotor, stagementor en tweede beoordelaar waren ook een voorzitter aanwezig en een lid van het lectorenteam van de afstudeerrichting biochemie.

Ook na afloop van alle bachelorproefverdedigingen zijn we als team van oordeel dat alle studenten gelijk en juist beoordeeld werden. Er zijn bovendien wel meer studenten die niet slagen voor de verdediging en/of presentatie. Maar deze studenten behaalden betere scores voor hun bachelorproef waardoor ze slaagden in totaal (zie de Excel in bijlage met detail van alle deelpunten van alle studenten voor presentatie en verdediging).

De punten worden niet lukraak toegekend, maar met behulp van verschillende criteria en beoordelingsniveaus (deze werden ook in het verzoekschrift van Delphine toegevoegd) en in overleg met alle juryleden tot een consensus bereikt wordt.

Dat Delphine een onvoldoende scoort (4/10) voor criterium 1 (*Beoordeling door iemand die het eindwerk niet gelezen heeft*) komt overeen met volgende omschrijving: “De student kan de inhoud overbrengen, maar doet dit weinig gestructureerd. Iemand die het eindwerk niet gelezen heeft, kan zich na de presentatie een zeer beperkt beeld vormen van de inhoud van het eindwerk”.

Dit komt onder andere omdat sommige stappen van het onderzoek niet of niet duidelijk genoeg overgebracht werden.

Ook voor criterium 4 (*correct gebruik van vakterminologie, wetenschappelijk en correct taalgebruik, duidelijk gestructureerde opbouw, correct refereren*) scoort Delphine onvoldoende (4/10) wat overeenkomt met “Kan in beperkte mate correct schriftelijk rapporteren mits regelmatige bijsturing”.

Voor het laatste criterium (*Kan de student het onderwerp op een wetenschappelijke manier voorstellen (rekening houdend met vorm, inhoud, timing en samenhang) en plaatst hij zijn onderwerp in een breder kader*) scoort Delphine 4/10 op basis van volgende omschrijving: “Kan het onderwerp in beperkte mate op een wetenschappelijke manier voorstellen en in een breder kader plaatsen mits regelmatige bijsturing”.

Een motivatie voor deze scores is terug te vinden in het feedbackdocument dat aan Delphine bezorgd werd (ook reeds aanwezig in dossier) na het feedbackgesprek op vrijdag 26 juni. Ter info heb ik de vereenvoudigde versie van de beoordelingsformulieren toegevoegd (keuze uit zeer goed/goed/voldoende/onvoldoende) in bijlage.

Delphine zegt in het verzoekschrift dat er een tegenstrijdigheid is tussen “niet diepgaand genoeg” en “weinig verstaanbaar voor buitenstaanders wegens te wetenschappelijk”. Tijdens het feedbackgesprek werd nooit vermeld dat de presentatie te wetenschappelijk was. Het was net niet wetenschappelijk aangezien een experimentele set-up ontbrak en sommige methodes onvoldoende/niet goed uitgelegd werden. Hierdoor was het voor buitenstaanders moeilijk om alles te volgen zonder ook het werk gelezen te hebben. Ook in de presentatie ontbrak diepgang, meer specifiek met betrekking tot de resultaten die zeer oppervlakkig besproken werden (analoog aan de bachelorproef).

Tot slot wil ik nog meegeven dat Delphine (net zoals mijn andere studenten) na afloop van alle presentaties en verdedigingen de kans kreeg tot een kort feedbackgesprek. Hier is ze op ingegaan en toen heb ik al meegedeeld dat ze in totaal niet geslaagd was voor de bachelorproef. Ter voorbereiding van de algemeen georganiseerde feedback heb ik de commentaren in het kader van de bachelorproef, presentatie en verdediging van alle juryleden opgevraagd en deze lijst heb ik dan overlopen tijdens het gesprek afgelopen vrijdag. Na het gesprek werd deze informatie zoals beloofd ook aan Delphine bezorgd, net zoals alle deelpunten. Het ontbreken van transparantie lijkt me dan ook niet correct. Tijdens dat gesprek heb ik als promotor ook input meegegeven van de stageplaats en tweede beoordelaar. De opmerking over de grafieken die niet uniform werden opgemaakt, was een opmerking van de stageplaats. Aangezien dit geen opmerking was van mezelf, kon ik deze doorheen het semester niet aan Delphine meegeven.

Daarnaast heeft Delphine ondermaats (34,2%) gepresteerd tijdens de verdediging, deze lage score telt meer mee dan de score voor de presentatie op zich, en heeft ervoor gezorgd dat ze in totaal op een 9/20 uitkwam.”

Uit deze toelichting blijkt dat er op de stageplaats reeds kritische terugkoppeling over de proefpresentaties is geweest, en dat verzoekster daaromtrent met de promotor heeft kunnen overleggen.

De Raad heeft alle begrip voor de moeilijke persoonlijke omstandigheden van verzoekster naar aanleiding van het overlijden van haar moeder, maar ziet hierin geen pertinent argument voor het voorliggende geschil.

Aan verzoekster is de mogelijkheid geboden om de bachelorproef later in te dienen, een mogelijkheid die zij niet heeft benut. Verzoekster schrijft dit in haar betoog toe aan de overtuiging dat de feedback voldoende positief resultaat deed verhoppen, maar uit verzoeksters berichten van 16 maart 2020 (“ik doe mijn best gezien de omstandigheden voor mijn bachelorproef”) en 1 april 2020 (“Zoals u kan begrijpen heb ik in de tussentijd nog niet heel veel aan mijn bachelorproef verder gewerkt. Hierdoor ben ik wat in paniek geschoten vandaag. Ik doe mijn best om verder te schrijven maar mijn emoties laten mij dit momenteel niet toe”) moet eerder worden afgeleid dat de voortgang van de bachelorproef wel degelijk problematisch was (stuk 4 verzoekende partij).

Uit de stukken van het dossier – bijvoorbeeld de e-mail van 17 februari 2020 over het inhalen van gemiste uren op de stageplaats – kan de Raad bovendien opmaken dat de opleiding met begrip en soepelheid op verzoeksters situatie heeft gereageerd.

Alle elementen samengenomen en rekening houdend met het marginale toetsingsrecht waarover de Raad beschikt, is de Raad van oordeel dat geen gebrek in begeleiding of feedback kan worden vastgesteld, dat evenmin is aangetoond dat verzoekster met een gebrek aan objectiviteit zou zijn bejegend of beoordeeld, en dat de toegekende punten naar redelijkheid verantwoord en gemotiveerd zijn.

Ook van tegenstrijdigheden in de beoordeling is de Raad niet overtuigd. De door de lector-promotor gegeven toelichting komt ter zake overtuigend voor.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.890 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/217

In zake: Jelke SMOUT
 woonplaats kiezend te 3120 Tremelo
 Vondelpark 183

 tegen:

 UC LEUVEN
 woonplaats kiezend te 3001 Heverlee
 Geldenaaksebaan 335

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 23 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de “examencommissie” (bedoeld wordt: de interne beroepscommissie) van UC Leuven van 17 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 8/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk II SRW’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 augustus 2020.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Stef Coomans, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor Sociale readaptatiewetenschappen’.

Tot het curriculum van verzoekster behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk II SRW’. Verzoekster behaalt daarvoor een examencijfer van 8/20.

Op 8 juli 2020 stelt verzoekster tegen dit examencijfer het volgende intern beroep in:

“Bij deze wil ik in beroep gaan tegen mijn examenpunt van BP2. Dit punt is een 8/20. Door corona heb ik maar enkele weken stage kunnen lopen en als vervanging kregen we opdrachten waarmee de studenten aan hun [stage-uren] moesten komen. Naar mijn mening hadden de taken weinig te maken met mijn stageplaats. In mijn laatste gesprek met mijn leerkracht zei ze dat ze twijfelde of ik wel klaar was voor een 3^{de} jaarstage, dit gesprek vond plaats nog voor ik mijn taken had ingeleverd. In mijn ogen had ze dus al een oordeel en cijfer klaar nog voor ze mijn taken had gezien. Na de bekendmaking van de resultaten heb ik haar gemaïld (zie bijlage) en uit haar antwoord kan ik mijn vermoedens enkel maar bevestigen dat ze al een oordeel klaar had aangezien ze zegt dat dit al duidelijk zou geweest zijn tijdens het laatste gesprek. De dag nadat de resultaten er waren heb ik een gesprek gehad met mijn leerkracht, zoals het hoort om in beroep te kunnen gaan, een examen inkijken heb ik wel niet kunnen doen aangezien er voor BP2 geen examen is. Tijdens dit gesprek zei ik dat mijn stageplaats zelf van mij wel tevreden was in de tijd dat ik daar geweest ben en dat ik zelfs mocht terugkomen voor mijn 3^{de} jaarstage, dit was voor haar niet goed genoeg want volgens haar is elke stageplek in de eerste weken tevreden over hun stagiair. De redenen waarom ze twijfelde aan mij was omdat ik tijdens de online sessies niet veel zei terwijl naar mijn mening er nog andere medestudenten waren die ook niet veel zeiden en die er toch door zijn. Ook zei ze dat er geen connectie was met de taken die we moesten maken, de taken lagen mij inderdaad niet maar zoals eerder vermeld vond ik ze niet bij mijn stageplek passen. Sommige studenten kregen de mogelijkheid om na 20 april hun stage te hervatten, dit was bij mij niet mogelijk omdat mijn stageplek het buitengewoon onderwijs was en de scholen toen nog niet wisten wanneer ze terug opengingen. Pas eind mei ging de school weer open maar er mochten geen externe[n] binnen die heb ik mijn stage niet kunnen verderzetten. Bovendien is ze zelf nooit op mijn stageplek geweest want bij het tussentijds gesprek was er een vervangster voor onze groep. Toen corona begon kwam onze vaste leerkracht terug. Mijn leerkracht wist ook dat als ze mij een onvoldoende zou geven ik zou overwegen om te stoppen met studeren omdat ik al zo lang bezig ben met het behalen van een diploma. Mijn andere punten zijn wel goed, dus stoppen zou belachelijk zijn. Bij deze vind ik mijn punt dus oneerlijk beoordeeld en zou dan ook graag in beroep gaan.”

De interne beroepscommissie komt, nadat een bemiddelingsgesprek niet tot een consensus leidt, op 17 juli 2020 tot de volgende beslissing:

“[...]

BEOORDELING VAN HET BEROEP

ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEROEP

[...]

BEVOEGDHEID VAN DE INTERNE BEROEPSCOMMISSIE

[...]

GEGRONDHEID VAN HET BEROEP

Over de vervangopdrachten inzake de stage n.a.v. COVID-19

De studente stelt dat zij omwille van COVID-19 maar enkele weken stage heeft kunnen lopen. Als vervanging kreeg zij opdrachten waarmee zij dan aan haar stage-uren moest komen. De studente is van mening dat deze opdrachten weinig te maken hadden met haar stage.

UC Leuven-Limburg heeft verschillende maatregelen genomen om de organisatorische impact van COVID19 op de onderwijs- en evaluatieactiviteiten te regelen. Van een zorgvuldige hogeronderwijsinstelling mag verwacht worden dat zij, in de mate van het mogelijke en haalbare, faciliteiten voorziet opdat haar studenten alsnog aan de lessen, opdrachten, stages en examens kunnen deelnemen (zie ook R.Stvb. 3 augustus 2016, nr. 2016/192).

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat inzake COVID-19 via het onlineleerplatform Toledo naar de studenten toe gecommuniceerd werd:

corona update bp2

Gepost: vrijdag 13 maart 2020 18:06:00 uur CET

Beste studenten

Bijzondere tijden bijzondere maatregelen

Houdt vooral de mededelingen van ucll op intranet in de gaten.

Dinsdagmiddag 17/3 komt het team bp2 samen om alle mogelijkheden te bekijken i.k.v. stage opdrachten, intervisiemomenten, geschorste stages, evaluatiemomenten, ... nadien zal er terug gecommuniceerd worden.

Wij vragen begrip voor deze situatie.

Informeer jouw stagebegeleider als je niet meer naar stage kan of er andere afspraken gemaakt werden.

Hou het gezond.

namens team bp 2 [M.B.]

Van de opleiding ontvangt de Interne Beroepscommissie het document “BP CORONA ADDENDUM”:

[...]

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de communicatie omtrent de maatregelen n.a.v. COVID-19 voldoende helder en transparant werd uitgedragen. De opleiding heeft

in de mate van het mogelijke en haalbare, faciliteiten voorzien opdat haar studenten alsnog de stage kunnen voltooien (zie ook R.Stvb. 3 augustus 2016, nr. 2016/192).

Dat de studente stelt dat de opdrachten naar haar mening weinig te maken hadden met haar stageplaats, doet in principe geen afbreuk aan de rechtmatigheid van de beoordeling, daar eigen onderwijskundige inzichten van de student zonder relevantie zijn (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027). Bovendien beschikken docenten over een ruime autonomie wanneer zij hun eigen vak en ook de beoordeling van dat vak inrichten. Op de docent rust daarenboven het vermoeden deskundig te zijn (R.Stvb. 10 augustus 2016, nr. 2016/197) en in het verlengde daarvan een volwaardige vervangopdracht uit te werken.

De studente geeft eveneens aan dat de taken haar niet lagen. De Interne Beroepscommissie is van mening dat zulks geen afbreuk doet aan het gegeven dat de studente nog steeds moet aantonen dat zij over de juiste vaardigheden, competenties en kennis beschikt (R.Stvb. 24 augustus 2016, nr. 2016/216). Bovendien mag van de studente verwacht worden dat zij tijdig om bijkomende verduidelijking zal vragen wanneer iets bijvoorbeeld onduidelijk zou zijn (R.Stvb. 23 februari 2016, nr. 2015/590). Uit de stukken kan de Interne Beroepscommissie niet afleiden dat de studente in casu om (bijkomende) hulp gevraagd heeft.

De grief is ongegrond.

Over de partijdigheid van de docent

De studente stelt dat de docent in hun laatste gesprek aangaf dat zij twijfelde of de studente wel klaar was voor een 3^{de} jaar stage. Dit gesprek greep plaats nog voor de studente haar taken had ingeleverd. De studente stelt daarom dat de docent in haar ogen reeds een oordeel en cijfer klaar had nog voor zij de taken had gezien.

De studente beroept zich aldus op onpartijdigheid in hoofde van haar docent.

Wat betreft de docent geldt een vermoeden van onpartijdigheid en professionaliteit. Het is aan de studente om concrete bewijzen voor te leggen die het tegendeel aantonen (RvS 7 oktober 2010, nr. 207.973; R.Stvb. 7 augustus 2007, nr. 2007/026; R.Stvb. 21 oktober 2011, nr. 2011/131; R.Stvb. 14 oktober 2013, nr. 2013/194; R.Stvb. 11 december 2014, nr. 2014/439; R.Stvb. 20 augustus 2015, nr. 2015/150, R.Stvb. 20 april 2016, nr. 2016/067. Een negatieve beoordeling impliceert daarbij niet dat de docent partijdig zou zijn. Loutere beweringen of enkel stellen dat men het gevoel heeft dat de docent niet onpartijdig is, kan geen voldoende bewijs opleveren (R.Stvb. 14 november 2016, nr. 2016/464).

De studente geeft in haar schrijven gericht aan de Interne Beroepscommissie aan dat, nog voor zij haar taken had ingeleverd, zij reeds het vermoeden had dat de docent vooringenomen zou zijn. Een student die vaststelt dat de docent mogelijks niet langer onpartijdig is, moet dit zo snel mogelijk melden aan de hogeronderwijsinstelling via de daartoe voorziene wegen (R.Stvb. 14 december 2016, nr. 2016/558). Het Onderwijs- en examenreglement van UC Leuven-Limburg stelt ter zake het volgende:

[...]

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de studente in casu niet aantoonde melding te hebben gemaakt van de partijdigheid van de docent en dat zij het argument van de partijdigheid voor het eerst opwerpt na vaststelling van het resultaat waartegen zij thans beroep aantekent. Met eventuele mondeling gemaakte opmerkingen kan de Interne

Beroepscommissie uiteraard maar moeilijk rekening houden (R.Stvb. 31 augustus 2006, nr. 2006/010).

De studente stelt dat zij na de bekendmaking van de resultaten volgende mail heeft gestuurd naar de betrokken docent:

[...]

De studente geeft aan dat uit het antwoord (zie hieronder) van de docent op deze mail blijkt dat de docent reeds een oordeel klaar had daar zij stelt *“dat dit al duidelijk zou geweest zijn tijdens het laatste gesprek”*.

Resultaat

[K.V.]

Aan: Jelke Smout

Do 2-7-2020 35:48

Dag Jelke,

Ik dacht dat dat tijdens ons laatste extra gesprek duidelijk werd?

Als je wil, kunnen we er morgen opnieuw over spreken tijdens een zoom?

Groet,

[K.]

De Interne Beroepscommissie leest het mailverkeer tussen de studente en haar docent en begrijpt hieruit dat de docent een antwoord geeft op de vraag van de studente waar het punt vandaan komt. De docent geeft bovendien aan dat zij de studente bijkomende toelichting wil geven via Zoom.

De Interne Beroepscommissie kan uit bovenstaand mailverkeer niet afleiden dat de docent vooringenomen zou zijn.

In het mailverkeer, maar ook in haar schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie stelt de studente dat de docent wist dat wanneer zij de studente een onvoldoende zou geven, de studente zou overwegen te stoppen met de opleiding. De studente verplaatst zich hier in het hoofd van de docent. Noch de student, noch de Interne Beroepscommissie kan weten wat zich afspeelt in het hoofd van de docent. Zoals hierboven reeds aangegeven: wat betreft de docent geldt een vermoeden van onpartijdigheid en professionaliteit. Het is aan de studente om concrete bewijzen voor te leggen die het tegendeel aantonen (RvS 7 oktober 2010, nr. 207.973; R.Stvb. 7 augustus 2007, nr. 2007/026; R.Stvb. 21 oktober 2011, nr. 2011/131; R.Stvb. 14 oktober 2013, nr. 2013/194; R.Stvb. 11 december 2014, nr. 2014/439; R.Stvb. 20 augustus 2015, nr. 2015/150, R.Stvb. 20 april 2016, nr. 2016/067. Een negatieve beoordeling impliceert daarbij niet dat de docent partijdig zou zijn.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de studente ter zake geen concrete bewijzen weet voor te leggen die het vermoeden van onpartijdigheid en professionaliteit onderuit halen.

De Interne Beroepscommissie besluit dat het louter stellen dat de docent partijdig is, niet kan volstaan om te kunnen besluiten tot vooringenomenheid (R.Stvb. 30 augustus 2016, nr. 2016/225).

De grief is ongegrond.

Over de positieve feedback

De studente geeft aan dat men op haar stageplaats wel tevreden was over haar en dat zij zelfs mocht terugkomen.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de studente ter zake geen concrete bewijzen voorlegt. Met eventuele mondeling gemaakte opmerkingen kan de Interne Beroepscommissie uiteraard maar moeilijk rekening houden (R.Stvb. 31 augustus 2006, nr. 2006/010).

In het document “BP CORONA ADDENDUM” leest de Interne Beroepscommissie het volgende:

De verhouding tussen de verschillende onderdelen van Beroepspraktijk II, zoals beschreven in de studiewijzer, blijven behouden.

75% stage met stagewerkplan, tussentijdse reflectie en eindreflectie

15% practica (inclusief opdracht MIJN woorden)

10% opdracht organisatie in beeld

Van de opleiding heeft de Interne Beroepscommissie volgende toelichting ontvangen: [...]

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de motivatie verder gaat dan een louter cijfer (R.Stvb. 21 augustus 2013, nr. 2013/123; R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/492). De motieven, die begrijpelijk, niet-tegenstrijdig en redelijk zijn (R.Stvb. 26 april 2012, nr. 2012/060) kennen bovendien een schriftelijke neerslag (R.Stvb. 7 november 2013, nr. 2014/347). Docenten worden vermoed deskundig te zijn en genieten een persoonlijke appreciatieruimte bij het maken van hun beoordeling (R.Stvb. 19 november 2015, nr. 2015/481; R.Stvb. 14 november 2016, nr. 2016/486; R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/492). De Interne Beroepscommissie stelt vast dat in de motivering de vooropgestelde evaluatiecriteria effectief afgetoetst worden. De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat de beoordeling afdoende gemotiveerd werd. De motiveringsplicht is derhalve niet geschonden.

De grief is ongegrond.

Over gebrekkige begeleiding

De studente stelt dat haar stagebegeleider nooit op de stageplek is geweest en dat bij het tussentijdse gesprek een vervanger kwam opdagen. De studente stelt dus dat er sprake is van gebrekkige begeleiding.

Het lijkt de Interne Beroepscommissie allereerst, in het licht van de coronacrisis, logisch dat van de docent niet verwacht kan worden dat zij naar de stageplaats gaat wanneer de stage werd opgeschort. Over de opschorting stelt de docent het volgende in haar toelichting t.a.v. de Interne Beroepscommissie:

➔ De situatie van de student (n.a.v. COVID19) gold voor 22 van mijn 23 studenten. Slechts 1 student heeft de stage terug kunnen hervatten. Voor alle studenten werden dezelfde stagevervangende opdrachten aangeboden.

De docent geeft daarbij volgende toelichting omtrent de eerste stagedag van de studente:

Begeleiding tijdens de stageperiode, bijzonderheden/bijzonder inspanningen voor de student:

➔ De student maakte een moeilijke start, was niet in staat om contact te hebben met de stageplaats en enkele vragen uit te klaren: wie zal de stagementor zijn? Hoe laat [word] ik verwacht op de eerste stagedag?

De docent regelde dit voor de student 1 dag op voorhand.

Vertrekkende van het vermoeden van deskundigheid en onpartijdigheid van de docent bestaat er geen reden om te twijfelen aan de door de docent gemaakte notities omtrent de stage (R.Stvb. 11 december 2014, nr. 2014/371). Minstens gaat de Interne Beroepscommissie ervan uit dat de docent niet verweten kan worden niet betrokken te zijn geweest inzake de stage van de studente.

De vervanging van een evaluator (bijvoorbeeld omwille van ziekte of ontslag) levert in principe geen gebrekkige begeleiding op wanneer aan de begeleidingsplicht voldaan blijft (R.Stvb. 18 augustus 2015, nr. 2015/139; R.Stvb. 10 november 2015, nr. 2015/407; R.Stvb. 10 november 2015, nr. 2015/424; R.Stvb. 13 november 2017, nr. 2017/528). De Interne Beroepscommissie stelt niet vast uit de door de studente aangevoerde argumenten dat er sprake is van gebrekkige begeleiding in hoofde van de vervanger. De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de opleiding zich niet heeft verscholen achter de afwezigheid van de docent en dat er in casu sprake is van een minimale beschikbaarheid van een zo nodig vervangende docent die de student inhoudelijk kan begeleiden.

Er is in casu geen sprake van gebrekkige begeleiding.

De grief is ongegrond.

Over andere resultaten

De studente geeft aan dat haar andere punten wel goed zijn.

Dat een student goed scoort op andere vakken, impliceert niet dat hij of zij een slaagcijfer moet behalen op het opleidingsonderdeel waarop hij of zij een tekort behaalde (R.Stvb. 21 oktober 2008, nr. 2008/057; R.Stvb. 7 augustus 2014, nr. 2014/104). Andere opleidingsonderdelen toetsen andere competenties. Zelfs indien er een inhoudelijke band zou bestaan tussen de verschillende opleidingsonderdelen, kan de evaluatie voor deze verschillende opleidingsonderdelen sterk uiteen lopen (R.Stvb. 26 april 2012, nr.2012/060). Het is dus niet zo dat een goed cijfer voor een opleidingsonderdeel of een goed afgelegd parcours afbreuk doet aan de negatieve beoordeling van een welbepaald opleidingsonderdeel.

De grief is ongegrond.

BESLISSING

Het beroep van de student is ontvankelijk maar niet gegrond.

De Interne Beroepscommissie bevestigt de beslissing van de examencommissie waarbij aan Jelke Smout de score van 8 /20 werd toegekend voor het OPO MBR67X Beroepspraktijk II SRW.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoekster steunt een eerste middel op een schending van het onpartijdigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet uiteen dat haar docent tijdens het laatste gesprek, nog voor het inleveren van de taken, twijfels heeft geuit of verzoekster wel klaar was voor een 3^{de} jaarstage. Dat brengt verzoekster tot de overtuiging dat de docent al een oordeel en een quoteringsklausuur klaar had voor de taken werden beoordeeld. In het mailverkeer na de bekendmaking van de resultaten ziet verzoekster daarvan enkel maar bevestiging.

De overweging van de beroepscommissie dat verzoekster dit dan had moeten melden bij de instelling, overtuigt verzoekster niet omdat zij geen kennis had van de aangehaalde bepalingen van het reglement.

Verzoekster is ten slotte overtuigd dat de docent wist dat zij zou stoppen met studeren indien zij een onvoldoende behaalde.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat de artikelen 71, 72 en 73 van het onderwijs- en examenreglement duidelijke bepalingen bevatten inzake onpartijdigheid, het recht van verdediging en de toegang tot de ombudsdienst, en dat verzoekster als student geacht wordt deze bepalingen te kennen. Verwerende partij verwijst aanvullend naar de ontsluiting van het reglement op de website van de instelling en naar het voorwoord bij het reglement. Zij stelt vast dat verzoekster nooit om nadere informatie of om verduidelijking heeft gevraagd.

Overigens hecht verwerende partij weinig geloof aan verzoeksters stelling omtrent haar onwetendheid inzake het onderwijs- en examenreglement, aangezien zij ten slotte toch in staat is geweest om zich tot de interne beroepscommissie te wenden.

Verwerende partij besluit dat verzoekster inzake het aangevoerde vermoeden van vooringenomenheid geen bewijzen voorbrengt.

In haar wederantwoordnota dupliceert verzoekster nog het volgende:

“Zoals eerder vermeld had ik geen kennis van dit artikel in het reglement. Volgens de beroepscommissie dient een student hierover kennis te beschikken. Ik wist niet dat dit bestond en ik denk dat vele leerlingen dit niet weten. Ook hebben docenten hier nooit iets over gezegd tijdens lessen en infomomenten. Ook volgens de beroepscommi[s]sie zijn er geen bewijzen voor de partijdigheid van de leerkracht. Ik heb de mail van mijn docent al als bijlage toegevoegd in mijn aangetekende brief waarin ik echt wel vermoed dat zij al een oordeel en punt klaar had. Maar dit is dus jammer genoeg het woord van een leerling tegen een leerkracht, waar in deze situaties vaak de leerkracht gelijk krijgt. Ook tijdens gesprekken die ik heb gehad met haar had ik dit gevoel, maar gesprekken mogen niet opgenomen/gefilmd worden wegens de privacywet. Hier is het dus ook mijn woord tegen het hare waarin de docent weer gelijk zal krijgen.”

Beoordeling

De Raad gaat uit van een vermoeden van objectiviteit en onpartijdigheid in hoofde van de docenten en beoordelaren. Het gaat om een weerlegbaar vermoeden, maar subjectieve indrukken of loutere beweringen kunnen voor die weerlegging niet volstaan: van de verzoekende partij wordt verwacht dat concrete en aantoonbare aanwijzingen worden voorgelegd die het voormelde vermoeden aan het wankelen kunnen doen brengen.

Het is niet uitgesloten dat een docent zich op grond van bepaalde onderdelen van het geheel der prestaties, reeds bedenkingen maakt over de slaagkansen. Dat betekent op zich niet dat de docent niet onpartijdig is. Los van de vraag of het in alle omstandigheden opportuun is om een student nog vóór het afwerken van alle opdrachten (en de berekening van het eindcijfer) met die twijfels te confronteren, kan ook daaruit niet worden afgeleid dat de beoordeling niet op een objectieve wijze tot stand zou zijn gekomen.

Ook uit het voorliggende e-mailverkeer kan de Raad geen vooringenomenheid of vijandigheid afleiden. Zelfs indien het zo zou zijn dat de docent door verzoekster werd ingelicht over het voornemen van deze laatste om de studies stop te zetten indien zij geen credit behaalde, dan nog kan daaruit niet worden afgeleid dat die wetenschap de totstandkoming van de quoterings heeft beïnvloed.

Terecht, ten slotte, merkt verwerende partij op dat studenten geacht worden de bepalingen van het onderwijs- en onderwijsreglement te kennen; het maakt immers deel uit van de contractuele relatie die tussen student en hogeronderwijsinstelling tot stand is gekomen.

Verzoekster kan dan ook niet voorhouden dat zij onwetend was over de in het bedoelde reglement geboden mogelijkheden om zich tot de ombudsdienst te wenden.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat uit haar contacten met de stageplaats is gebleken dat deze wel tevreden was over haar prestaties en dat aan verzoekster zelfs werd aangeboden om de volgende stage ook daar te volbrengen.

Verzoekster bekritiseert de overweging in de bestreden beslissing dat hiervan geen bewijs voorligt, en zij stelt dat zij indien nodig aan de stageplek een verslag kan vragen.

In haar antwoordnota herhaalt verwerende partij dat er van de beweerde gunstige evaluatie van de stageplaats geen bewijs wordt geleverd. Op het argument van verzoekster dat zij een verslag kan opvragen, antwoordt verwerende partij dat enerzijds een dergelijk verslag (nog steeds) niet voorligt, en dat anderzijds rekening moet worden gehouden met het gegeven dat feedback vanuit een stageplaats vaak eerder positief wordt geformuleerd om de student

aan te moedigen, wat op zich niet betekent dat er geen wezenlijke tekortkomingen meer zijn. Het is tot slot enkel de hogeronderwijsinstelling die de eindevaluatie opstelt. Verwerende partij bedenkt daarbij dat de stageplaats ook niet steeds een volledig zicht heeft op de prestaties van de student en de te behalen competenties.

In haar wederantwoordnota herneemt verzoekster haar standpunt:

“Er staat dat de verzoekster geen verslag heeft afgeleverd. Ik heb gezegd dat ik indien nodig een verslag kon laten maken door mijn stageplek, maar heb nooit een reactie gekregen dat ze dit graag wilde zien. De beroepscommissie vermeldt ook dit ‘Het is namelijk enkel de onderwijsinstelling die een volledig beeld heeft van haar studenten en van de prestaties die deze moeten leveren.’ Bij dit stel ik mij vragen, hoe kan een onderwijsinstelling een beeld en kennis over mij hebben als ze mij nooit bezig hebben gezien op stage en zelfs bijna niet hebben gezien door corona. Ik heb mij ook niet kunnen bewijzen door de taken die we moesten maken in plaats van stage te doen.”

Beoordeling

Het valt, behoudens andersluidende voorschriften, aan de hogeronderwijsinstelling en niet aan de stageplaats toe om de student voor de stage te beoordelen en quoteren.

Het is daarbij niet uitgesloten dat de docent tot een andere appreciatie komt dan de stageplaats, omdat de stageplaats niet alle aspecten van het opleidingsonderdeel kon beoordelen, omdat de opleiding redenen heeft om aan te nemen dat de beoordeling door de stageplaats al te optimistisch en ruimhartig was, of om elke andere reden die steun vindt in de stukken en die pertinent en redelijk verantwoord is.

Bij dit alles gaat de Raad uit van de vuistregel dat een voor de student ongunstige beoordeling problematisch wordt wanneer de gedocumenteerde feedback van de stageplaats en de quotering door de instelling onverklaarbare discrepanties vertonen.

De Raad stelt *in casu* vast dat de positieve beoordeling van de stageplaats enkel blijkt uit de verklaringen van verzoekster. Van enig verifieerbaar stuk van de stageplaats is geen sprake.

Daargelaten nog dat het verzoekster misschien had kunnen dagen dat zij haar beweringen voor de interne beroepscommissie best proactief zou staven met een verklaring van de stageplaats – eerder dan enkel te stellen dat zij die kan opvragen – moest verzoekster zich alleszins na het lezen van de bestreden beslissing toch hebben gerealiseerd dat zij minstens in het beroep voor de Raad een tastbaar bewijs zou moeten kunnen voorleggen. Zonder daarmee te hebben gezegd dat een dergelijk stuk op dat ogenblik nog per definitie op ontvankelijke wijze in de procedure kan worden gebracht, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster dat bewijs nog steeds niet levert.

Het middel is ongegrond.

Derde middel

Verzoekster neemt een derde middel uit een schending van de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster bekritiseert de overweging dat zij tijdens de onlinelessen nooit aanwezig was.

Zij stelt dat zij enkel de eerste twee lessen afwezig was, en dat verschillende mensen haar aanwezigheid tijdens de andere lessen kunnen bevestigen.

Verwerende partij nuanceert verzoeksters standpunt in haar antwoordnota.

Zij brengt vooreerst in herinnering dat verzoekster niet is ingegaan op het aanbod van online lessen. Uit de toelichting van de docent blijkt bovendien dat verzoekster afwezig was op de onlinelessen van 2 april, 4 april en 15 april, waarna de docent uit bezorgdheid contact opnam en verzoekster liet weten dat ze niet aanwezig was omdat het haar niet lukte om tijdig op te staan.

Verder wijst verwerende partij erop dat de beroepscommissie niet – in tegenstelling tot wat verzoekster beweert – heeft gesteld dat verzoekster *nooit* op de onlinelessen aanwezig was. Er is wel in de beoordeling te lezen dat een onvoldoende voor DLR7 is toegekend omdat:

“de student heeft tijdens COVID19 geen/nauwelijks contact onderhouden met de stageplaats. De student was tevens afwezig tijdens de wekelijkse online lessen waardoor het oefenen en leren van deze DLR met collega-studenten niet mogelijk was. Geen voldoende voorbeelden die aantonen dat de student deze competentie verworven heeft.”

Verwerende partij stipt nog aan dat uit het verzoekschrift van verzoekster zelf blijkt dat de afwezigheden eigenlijk niet ter discussie staan. De bewering van verzoekster dat verschillende mensen haar aanwezigheid kunnen bevestigen, is voor verwerende partij onbewezen, en kan bovendien geen afbreuk doen aan de vastgestelde afwezigheid op een aantal lessen.

In haar wederantwoordnota zet verzoekster nog het volgende uiteen:

“In de nota van de beroepscommissie staat dat ik 2, 4 & 15 april afwezig was. Dit klopt niet. 2 en 4 april was ik inderdaad niet aanwezig. Dit omdat er gezegd was geweest dat de lessen niet verplicht waren en dat je kon aansluiten als je vragen had of als er dingen niet duidelijk waren. Voor mij was alles duidelijk wat we moesten doen en ik had dus ook geen vragen. Het lukte voor mij ook niet altijd om op 9 uur aanwezig te zijn. Dit omdat ik een angststoornis heb en het rond die tijd door stress weer de bovenhand nam en ik dus medicatie moest nemen waar ik heel moe van werd en dus ook diep door sliep wat het voor mij moeilijk maakte om op tijd op te staan. Er staat ook weer dat ik tevens afwezig ben geweest tijdens de wekelijkse online lessen. Zoals eerder vermeld ben ik dus weldegelijk aanwezig geweest na de 1^{ste} 2 keer. Ook staat er dat ik geen contact meer heb gehad met de stageplek. Omdat mijn stage een buitengewoon onderwijs was en dit dus gesloten is gebleven tot midden mei had ik geen contact meer en kon ik dus ook geen opdrachten meer uitvoeren. Toen ze terug opengingen was het vooral opvang dat zij deden dus kon ik helaas niet meer voor hun betekenen zowel fysiek op school als van thuis uit. De beroepscommissie zegt dat ik niet heb aangetoond dat mensen konden bevestigen dat ik heb deelgenomen aan de lessen.”

Wat deze mensen betreft, geeft verzoekster nog de telefoonnummers op van haar moeder, vader, stiefvader en zus.

Beoordeling

De motivering voor het toegekende examencijfer steunt op verschillende andere aspecten dan enkel de deelname aan de onlinelessen. De Raad verwijst ter zake naar de

uitgebreide motivering van de bestreden beslissing (stuk 3 administratief dossier). Hoe dan ook blijkt verzoekster twee van de drie afwezigheden die haar worden tegengeworpen, niet te betwisten.

De verklaring die zij daarvoor thans in haar wederantwoordnota voor het eerst aanbrengt, komt te laat om nog in rekening te kunnen worden genomen. Verwerende partij heeft op de wederantwoordnota immers niet meer schriftelijk kunnen reageren.

Nog daargelaten dat er om evidente redenen twijfels kunnen rijzen omtrent de objectieve onpartijdigheid van naaste familieleden als getuige – de Raad bedenkt dat er inzake lessen die van thuis worden gevolgd mogelijk geen andere getuigen kunnen zijn – wijst de Raad erop dat het aan verzoekster toekomt om het bewijs te leveren van haar beweringen.

Het is niet de taak van de Raad om contact op te nemen met mogelijke getuigen die verzoekster aanbrengt.

Het middel is ongegrond.

Vierde middel

In een vierde middel beroept verzoekster zich op het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert vooreerst aan dat zij door de coronacrisis maar enkele weken stage heeft kunnen lopen en dat daarna als vervanging opdrachten werden gegeven die naar haar oordeel weinig met de stageplaats te maken hadden en haar ook niet goed lagen.

Ook voelt verzoekster zich gegriefd doordat de stagebegeleider niet op de stageplaats is geweest; bij het tussentijds gesprek was er een vervanger voor de groep.

Daarnaast acht verzoekster zich ongelijk behandeld omdat andere studenten hun stage na 20 april konden hervatten, terwijl dat in verzoeksters stageplaats (een school voor buitengewoon

onderwijs) niet mogelijk was. Zij heeft ook bijna geen contact meer gehad met de stageschool omdat die gesloten was en er eind mei, na de hervatting van de lessen, geen externen werden toegelaten. Verzoekster stelt dat zij daardoor, in tegenstelling tot andere studenten, ook thuis geen taken voor de stageplaats kon uitvoeren.

In haar antwoordnota herneemt verwerende partij vooreerst de overweging van de interne beroepscommissie dat de bewering dat de alternatieve taken verzoekster niet lagen, geen afbreuk doet aan het gegeven dat verzoekster nog steeds moet aantonen dat zij de vooropgezette vaardigheden, competenties en kennis heeft verworven. Bovendien ligt het, volgens verwerende partij, op de weg van de student om zo nodig tijdig bijkomende verduidelijking te vragen – wat zij niet blijkt te hebben gedaan.

De eigen inschatting van verzoekende partij dat de opdrachten naar haar mening weinig te maken hadden met haar stageplaats, doet voor verwerende partij dan weer geen afbreuk aan de rechtmatigheid van de beoordeling, daar eigen onderwijskundige inzichten van de student zonder relevantie zijn en docenten over een ruime autonomie beschikken wanneer zij hun eigen vak en ook de beoordeling van dat vak inrichten.

Omtrent het bezoek van de stagebegeleider wijst verwerende partij erop dat er van een gebrekkige begeleiding geen sprake kan zijn enkel doordat een vervanger op het tussentijds gesprek aanwezig was.

Daarnaast heeft de beroepscommissie niet kunnen afleiden dat de docent zou kunnen worden verweten niet bij de stage betrokken te zijn geweest; zij verwijst naar de toelichting die de docent heeft genoteerd met betrekking tot verzoeksters functioneren.

In haar wederantwoordnota zet verzoekster nog het volgende uiteen:

“Hoe kan ik aantonen dat ik weldegelijk over de juiste competenties beschik als de taken weinig tot niks met mijn stageplek en doelgroep (6-12 jarige met ASS, gedragsstoornissen en leerstoornissen) van mijn stage te maken had? Ik heb inderdaad geen hulp gevraagd omdat de taken duidelijk waren maar het wil niet zeggen omdat de taken duidelijk waren dat ze mij daarom iets bijleerde in functie van mijn doelgroep en stageplek. De commissie vermeldt ook dat op de docent het vermoeden rust om deskundig te zijn hierover. Hierover heb ik dus mijn vermoedens zoals hier boven vermeld.”

en inzake de stagebezoeken:

“Er is inderdaad een vervangster op mijn tussentijds gesprek geweest nog voor corona. Hier is zij amper over mij, mijn competenties,... bezig geweest maar over de infrastructuur van mijn stageplek gedurende een uur en half. Ik heb hier dus niets kunnen uithalen. Mijn stagementor op de stageplek was ook verrast door dit gesprek en dat er niet over mij werd gepraat. Indien nodig zijn dit de gegevens [van] mijn stagementor: [C.S.] [...]. Veel leerlingen hebben voor hun stage opdrachten kunnen uitvoeren tijdens de corona en hebben dus wel meer competenties kunnen verwerven hierdoor en daardoor voorbeelden en kennis gebruiken in hun stagewerkplan.”

Beoordeling

Wat de relevantie van de vervangopdrachten betreft, heeft de docent in de interne beroepsprocedure het volgende toegelicht:

“Omwille van COVID19 en het [stopzetten] van quasi alle stages, werd door de docenten BP2 [in] een pakket vervangopdrachten voorzien: oefeningen die uitnodigen om theorie te verwerken, deze te koppelen aan pedagogische praktijken en hierover te spreken met medestudenten uit de BP2-groep. Dit werd toegelicht door de docent op dinsdag 31 maart. Daarbij – ter ondersteuning en in functie van het groepsgebeuren – werden door de docent wekelijks online sessies aangeboden om samen te spreken en zo op een zinvolle manier met de vervangopdrachten aan de slag te gaan.”

Verzoekster beperkt zich ertoe te stellen dat de taken “weinig te maken hadden met [haar] stageplaats”. Zij brengt geen enkel voorbeeld van deze vervangende taken voor, zodat het voor de Raad zelfs binnen zijn marginale toetsingsbevoegdheid niet mogelijk is na te gaan of deze taken op onredelijke wijze afwijken van de doelstellingen die met het opleidingsonderdeel – en normaliter middels de stage – worden nagestreefd. Evenmin toont verzoekster aan dat zij omtrent de vervangende taken tijdens het academiejaar vragen heeft gesteld of opmerkingen heeft gemaakt. In die omstandigheden ziet de Raad geen enkele reden om af te wijken van het gebruikelijke principe dat de docenten vermoed worden op deskundige en correcte wijze onderricht te geven.

Verzoekster betwist niet dat de opleiding, in afwezigheid van de stagebegeleider, in een vervanger heeft voorzien die ook aanwezig was op het tussentijds gesprek.

In het intern beroep heeft verzoekster over het functioneren van deze vervanger geen grieven ontwikkeld. Wat zij ter zake thans aanvoert, komt te laat in de procedure om nog op ontvankelijke wijze als nieuw middel in het debat te worden betrokken.

Ten slotte is de Raad van oordeel dat verzoekster niet discriminatoir is behandeld. Het gegeven dat andere studenten, omwille van de aard van hun stageplaats, wél opnieuw op de stageplaats terecht konden om een deel van hun stage nog uit te voeren, is het gevolg van een overmachtssituatie in het raam van Covid-19.

Verzoekster toont niet aan dat zij voor de taken die zij bijgevolg in vervanging moest (blijven) uitvoeren, anders of strenger werd beoordeeld.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Vijfde middel

In een vijfde middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster beperkt zich er in haar verzoekschrift toe te stellen dat stoppen met studeren belachelijk zou zijn omdat haar andere punten wel goed zijn.

Verwerende partij verwijst in haar antwoordnota naar de overwegingen van de bestreden beslissing. Dat een student goed scoort op andere vakken, impliceert voor verwerende partij niet dat die student een slaagcijfer moet behalen op het opleidingsonderdeel waarop hij of zij een tekort behaalde. Andere opleidingsonderdelen toetsen immers andere competenties. Zelfs indien er een inhoudelijke band zou bestaan tussen de verschillende opleidingsonderdelen, kan de evaluatie voor deze verschillende opleidingsonderdelen sterk uiteenlopen. Het is, zo besluit verwerende partij, dus niet zo dat een goed cijfer voor een opleidingsonderdeel of een goed afgelegd parcours afbreuk doet aan de negatieve beoordeling van een welbepaald opleidingsonderdeel.

In haar wederantwoordnota stelt verzoekster nog:

“Met dit wil ik aantonen dat ik het wel in mij heb om SRW’er te worden, terwijl ik op het vak kinderen en jongeren met een beperking een 16/20 heb gehaald wat heel veel te maken had met mijn doelgroep op stage en ik vind het gewoon zo jammer dat dit is niet kunnen omgezet worden naar de praktijk wegens de corona.”

Beoordeling

De argumentatie van verzoekster is uiterst summier, en kan enkel dankzij de welwillende lezing van verwerende partij en de samenlezing van alle stukken van de interne beroepsprocedure als een middel worden begrepen.

Er kan worden volstaan met een herinnering aan het principe dat aan resultaten voor voorgaande opleidingsonderdelen in beginsel geen conclusies worden verbonden, laat staan rechten ontleend, voor de vermoedelijke prestaties van de student bij navolgende opleidingsonderdelen.

Alleszins moet de Raad vaststellen dat verzoekster geen enkele inhoudelijke parallel met voorgaande opleidingsonderdelen waarvoor een credit werd behaald aanhaalt – laat staan bewijst – waarop dan minstens een vermoeden zou moeten steunen dat de met het opleidingsonderdeel ‘Beroepspraktijk II SRW’ beoogde competenties in werkelijkheid reeds (al dan niet ten dele) middels die andere credits werden behaald.

In afwezigheid van een dergelijke inhoudelijke overeenstemming, verwijst verwerende partij terecht naar de vaste rechtspraak van de Raad die ook hier wordt bijgevalen en die zich laat samenvatten onder het principe dat in het verleden behaalde resultaten geen garanties bieden voor de toekomst.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.893 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/218

In zake: Daphné CLAEYS
woonplaats kiezend te 8400 Oostende
Rietgansstraat 10

tegen:

HOWEST
woonplaats kiezend te 8500 Kortrijk
Marksesteenweg 58

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 23 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van Howest van 17 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekster onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 augustus 2020.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Educatieve Bachelor in het secundair onderwijs’.

Tot het curriculum van verzoekster behoren onder meer de opleidingsonderdelen ‘My Space vakstudie Frans 3’ en ‘My Space vakstudie Frans 4’. Verzoekster behaalt voor beide vakken een examencijfer van 6/20.

De proclamatie heeft plaats op 29 juni 2020.

Op 8 juli 2020 stelt verzoekster tegen dit examencijfer het volgende intern beroep in:

“[...]”

In 2001 studeerde ik af als kleuteronderwijzeres. Ondertussen ben ik voltijds benoemd in dit ambt. Sinds september 2019 ben ik studente@home, secundair onderwijs, 1 opleidingsonderdeel nl. Frans. Het is helemaal niet mijn bedoeling om de vervelende of tegenwerkende studente te zijn maar na het feedback gesprek met mijn lector, mevrouw [L.], en twee gesprekken met Mevrouw [U.] blijf ik met een onrechtvaardig gevoel zitten. Ik wil graag heel duidelijk stellen dat ik het enorm waardeer dat de mensen van de opleiding tijd uitgetrokken hebben om over mij te overleggen én voor de uitzonderlijke toegeving die ik kreeg van hen voor de tweede zittijd in augustus. Na de beslissing even te laten bezinken richt ik mij nu toch tot U.

Graag wens ik te beginnen met te melden dat de inleverdatum van de taken niet op mijn kalender in Leho vermeld stond, noch bij de opdrachten afzonderlijk. Bij inleverdatum stond: ‘geen inleverdatum’. Ik richtte de vraag tot mevrouw [L.] en kreeg als antwoord 20 april 2020. Helaas nam ik pas na deze datum kennis van het bericht. De deadline was dus verstreken en ik kreeg te horen van mevrouw [L.] dat dit een 0 betekende. Ik ben enorm gemotiveerd maar starten met een 0 voor de taken My Space 3 en 4 leek mij een onbegonnen werk om alsnog te slagen. Ik nam foto’s als bewijs dat de datum niet vermeld stond en kreeg na overleg binnen de opleiding uitstel tot 10 juni. Op 10 juni nam mevrouw [L.] mijn scherm op de pc over en stelde ook vast dat de datum niet vermeld stond. Ik was hen enorm dankbaar voor het uitstel en werkte verder aan de taken. Ik respecteerte de nieuwe deadline en diende alle taken in. Heel groot was mijn verbazing toen ik bericht kreeg dat ik beticht werd van plagiaat wegens geen bronnen te vermelden en dat ik mij [te veel] gebaseerd zou hebben op originele stukken. Na gesprek met mevrouw [U.] kreeg ik het voordeel van de twijfel dat dit volledig buiten mijn wil en weten gebeurde. Tijdens het feedback gesprek met mevrouw [L.] werd duidelijk dat ik ‘réécrivez’ en ‘résumez’ op een andere manier interpreteerde dan mevrouw [L.] het graag had gezien, nl. met eigen woorden. Dit stond niet uitdrukkelijk bij de opdracht vermeld en daar ik de instructies tijdens de lessen niet heb kunnen bijwonen maakte ik de taak zo goed als mogelijk met de bedoeling een goed cijfer te halen. Naar mijn mening gaat het hier om een verkeerde/andere interpretatie van de opdracht en al zeker niet uit slechte wil of geen inzet waarnaar de 0-score nu wel naar verwijst voor mij. Enig lichtpuntje was dat mevrouw [L.] zich bewust is van het feit dat ik heel veel tijd en energie in de taken gestoken heb, veel onderzoekswerk heb gedaan en dat sommige taken goed en met rijke woordenschat geschreven zijn. Helaas blijft het [verdict] 0/30 en 4.8/35, dus alle taken te hernemen in 2^{de} zittijd. Voor mij komt dit aan alsof ik weinig tot niets heb ingediend én dat het ingeleverde van hele slechte kwaliteit is.

Wat nog bleek uit het feedback gesprek was dat ik bepaalde, te kennen boeken niet heb meegekregen tijdens de boekenverkoop terwijl de reguliere studenten wél in het bezit zijn van deze boeken. Tijdens het leren van de power points cultuur My Space 4 vernoemde mevrouw [L.] de te kennen stripverhalen waarna ik in de bibliotheek van Oostende en omstreken, de schoolbibliotheek en bij leerkrachten Frans op zoek ging naar deze boeken. Helaas zonder resultaat. Ik leerde de power points nauwgezet en zocht informatie op het internet. Voor de vraag over de power points scoorde ik 8/10. Hiermee wil ik aantonen dat ik wel degelijk gestudeerd heb en deze kennis verworven heb. Nu tijdens de vakantie de inhoud van de stripverhalen studeren en het onderdeel

cultuur My Space 4 volledig opnieuw afleggen in augustus door een vergissing die gebeurde buiten mijn wil, is enorm demotiverend.

Voor de literatuurvraag My Space 3 scoorde ik tot mijn verbazing slechts 1/11. Ik nam het schema uit de cursus over en noteerde zo goed mogelijk wat in de cursus stond. Ik vroeg nog een extra blad aan de persoon van toezicht om deze vraag te beantwoorden. Daar er geen verbeter sleutel is van de cursus en ik de lessen niet bijwoon is het als afstandsstudente heel moeilijk om te antwoorden met de (ant-)woorden uit de les. Ik probeerde zo goed mogelijk de cursus in te vullen a.d.h.v. opzoeken op het internet en in de cursus zelf maar blijkbaar volstond dit niet. Ik vroeg voor de 2^{de} zit een verbeter sleutel maar die is niet verkrijgbaar. De score van 1/11 op deze vraag verontwaardig[t] mij dan ook enorm daar ik toch wel heel veel noteerde.

Ik heb tijdens de voorbije maanden alles gegeven en gelaten om toch maar te slagen. Elk moment dat ik had spendeerde ik aan mijn studie: ik ging niet meer sporten, ging niet meer naar mijn flexijob en in de maand juni zat ik tijdens de middagpauze op het werk in mijn auto met leerstof voor mijn neus. Ook mijn kinderen moesten het met minder aandacht stellen. Dit was mij allemaal waard om toch maar te slagen. Voor My Space 3 onderdelen vocabulaire en grammaire scoorde ik meer dan voldoende, goed, bijna correct. Mevrouw [L.] ziet ik dat onderdeel literatuur geleerd heb maar moest meer uitgediept worden. Schrijffouten waren ook ok. Binnen de opleiding werd uiteindelijk uitzonderlijk beslist dat ik de onderdelen vocabulaire en grammaire niet meer hoeft te hernemen in augustus. Ik ben hen daar enorm dankbaar voor. Voor My Space 4 onderdeel vocabulaire scoorde ik ook goed en deze punten worden ook uitzonderlijk overgezet naar 2^{de} zittijd. Ook deze uitzondering apprecieer ik enorm. Onderdeel grammaire op 1 oefening na, was ook goed. Cultuur, literatuur en grammaire dien ik volledig te hernemen alsook alle taken. Dit weegt alsnog heel zwaar door voor mij na de inzet van de voorbije maanden en ondanks de uitzonderlijke toegevingen. Bovenvermelde argumenten staven mijn ongenoegen, weliswaar op heel beleefde manier. Ik hou hier een onrechtvaardig gevoel aan over.

Mocht ik geen volwaardige inzet en motivatie gehad hebben zou ik mij bij het besluit kunnen neerleggen maar ik durf in alle eer en geweten zeggen dat dit heel zeker wél het geval was.”

Op 17 juli 2020 deelt de algemeen directeur van verwerende partij mee dat het beroep onontvankelijk werd verklaard wegens laattijdigheid:

“[...]

Conform artikel 132 van het geldende onderwijs- en examenreglement, dat u als bijlage vindt, dien ik u echter te melden dat de interne beroepscommissie van Howest heeft beslist dat uw beroep onontvankelijk is. Artikel 132 bepaalt immers dat het interne beroep ingesteld moet worden binnen een vervaltermijn van 7 kalenderdagen die ingaan op de dag na de kennisgeving van de studievoortgangsbeslissing (rapport).

U ontving uw rapport op 29 juni 2020. Rekening houdend met het feit dat het postmerk als datum van beroep geldt, had u uw beroep uiterlijk op 6 juli 2020 via aangetekend schrijven aan Howest moeten overmaken.

[...]”

Dit is de bestreden beslissing

IV. Wat de rechtspleging betreft

Uit artikel II.302 van de Codex Hoger Onderwijs blijkt dat de partijen in de mogelijkheid worden gesteld om binnen de door de Raad in een procedurekalender – met eerbiediging van de decretale minima – vastgestelde termijnen een antwoordnota en wederantwoordnota neer te leggen, maar dat de neerlegging daarvan niet op straffe van enige sanctie is voorgeschreven.

De verwerende partij kan er derhalve voor opteren om – zoals *in casu* – geen antwoordnota neer te leggen.

Wat de neerlegging van het administratief dossier betreft evenwel, heeft de decreetgever de verwerende partij minder vrijheid gelaten. De Raad wijst ter zake op de bepalingen van artikel II.298, §1 van de Codex Hoger Onderwijs:

“§1. Het administratief dossier dat door het bestuur uiterlijk samen met de antwoordnota aan de Raad en aan de verzoekende partij wordt bezorgd, bevat ten minste de volgende stukken:

1° een afschrift van de bestreden studievoortgangsbeslissing;

2° in voorkomend geval de examenkopij(en) van of het stagerapport van de verzoeker, of het verslag van het bekwaamheidsonderzoek met het oog op de verwerving van een bewijs van bekwaamheid;

3° het dossier dat samengesteld is naar aanleiding van het intern beroep, vermeld in artikel II.283, eerste lid, met inbegrip van het verzoekschrift op intern beroep;

4° de door het bestuur vastgelegde reglementaire bepalingen die op de bestreden beslissing van toepassing waren, waaronder in elk geval het onderwijs- en examenreglement en in voorkomend geval andere teksten met reglementaire strekking zoals de ECTS-fiche, het stagereglement, de studiegids en het vademecum.

De stukken worden door het bestuur gebundeld en op een inventaris ingeschreven.”

Ter zake dringen de volgende bemerkingen zich op.

Vooreerst beperkt verwerende partij zich tot de mededeling van de ‘beslissing op intern beroep’ (daarover onderstaand meer) en ‘het rapport van verzoeker’. Aldus voldoet het ‘administratief dossier’ – waarvan de stukken niet genummerd zijn en evenmin van een inventaris voorzien – niet aan het voorschrift van artikel II.298, §1 van de Codex Hoger Onderwijs.

Het is niet omdat bepaalde stukken reeds door de verzoekende partij zijn meegedeeld – zoals te dezen bijvoorbeeld het verzoekschrift op intern beroep – dat verwerende partij ontheven zou zijn van de plicht tot het neerleggen van dit stuk, cf. artikel II.298, §1, 3°.

Bovendien rijzen vragen omtrent wat als ‘beslissing op intern beroep’ wordt aangemerkt. Het stuk dat verwerende partij ter zake meedeelt, is een e-mail van de algemeen directeur aan verzoekster. Ofschoon daarin wordt vermeld dat de interne beroepscommissie de beslissing tot onontvankelijkheid heeft genomen – wat krachtens artikel 132 van het onderwijs- en examenreglement ook tot haar bevoegdheid behoort – wordt geen beslissing van de beroepscommissie voorgelegd. Enige controle op de externe wettigheid van die beslissing, bijvoorbeeld wat de regelmatige samenstelling van de beroepscommissie betreft, is daardoor niet mogelijk.

Een en ander noopt de Raad in dergelijke omstandigheden vaak tot het opvragen van bijkomende stukken, wat de doorlooptijd van een beroep verhoogt en dus ingaat tegen de wens van de decreetgever dat de Raad snel tot een uitspraak zou komen.

Te dezen is de Raad in staat om, op basis van de stukken die wel ter beschikking zijn, tot een beoordeling te komen. Niettemin wordt verwerende partij geattendeerd op de decretale voorschriften.

Verzoekende partij harerzijds, heeft op 16 augustus 2020 een wederantwoordnota aan de Raad overgemaakt.

Artikel II.302 van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

“§1. De procedurekalender, vermeld in artikel II.301, eerste lid, 1°, stelt de termijn vast waarbinnen:

1° het bestuur in staat wordt gesteld een antwoordnota en het administratief dossier aan de Raad en aan de verzoeker voor te leggen;

2° de verzoeker in staat wordt gesteld een wederantwoordnota aan de Raad en aan het bestuur voor te leggen.

De termijn, vermeld in het eerste lid, bedraagt voor elke partij ten minste 96 uur.

§ 2. De antwoordnota en de wederantwoordnota worden aan de Raad en aan de tegenpartij bezorgd via het meest gerede communicatiemiddel.

Een buiten de gestelde termijn aan de Raad bezorgde antwoordnota of wederantwoordnota wordt uit de verdere procedure geweerd.”

In de procedurekalender is aan verzoekster een termijn verleend tot 14 augustus 2020 om een wederantwoordnota neer te leggen.

De door verzoekster op 16 augustus 2020 neergelegde wederantwoordnota is laattijdig en wordt derhalve uit de debatten geweerd.

V. Ontvankelijkheid – uitputting van het intern beroep

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. Vl. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*). De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoekster op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoekster betwist niet dat zij het intern beroep buiten de termijn van zeven kalenderdagen heeft ingesteld.

Zij voert evenwel aan dat de ombudsdienst haar heeft meegedeeld dat deze termijn niet zo strikt moest worden genomen, en dat zij van de ombudsdienst ook pas op 6 juli ‘uitsluitse kreeg’.

Beoordeling

Over welk bericht verzoekster ‘slechts’ op 6 juli 2020 van de ombudsdienst heeft gekregen, blijft de Raad in het ongewisse, aangezien geen van beide partijen ter zake enig stuk voorlegt, en verzoekster ook in gebreke blijft om de inhoud van deze communicatie nader te duiden.

Dit argument kan derhalve alleszins niet tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing leiden.

Hoe dan ook: artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat tegen een examenbeslissing een intern beroep kan worden ingesteld binnen een vervalttermijn van zeven kalenderdagen, ingaand de dag na deze van de proclamatie.

Het is tussen partijen niet betwist dat de proclamatie van de examencijfers van 6/20 voor de beide betrokken opleidingsonderdelen heeft plaatsgehad op 29 juni 2020. De beroepstermijn liep derhalve van 30 juni 2020 tot en met 6 juli 2020. Evenmin betwist verzoekster dat zij haar intern beroep heeft ingesteld op 10 juli 2020.

Het intern beroep is, voortgaande op deze data, dan ook terecht onontvankelijk verklaard.

Het mag voorts als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd, en de Raad ziet geen reden om er hier anders over te oordelen, dat de decretale beroepstermijn – zoals ook hernomen in het onderwijs- en examenreglement – een vervaltermijn is, die behoudens overmacht strikt moet worden gehandhaafd.

Een mededeling van de ombudsdienst dat de termijn om intern beroep in te stellen “niet zo strikt genomen” moet worden – waarvan verzoekster overigens geen bewijs voorlegt – kan daaraan geen afbreuk doen.

Het intern beroep is derhalve niet op ontvankelijke wijze ingesteld.

Of de beslissing van de interne beroepscommissie, zoals zij inhoudelijk door de algemeen directeur is gecommuniceerd, op een regelmatige wijze tot stand is gekomen, doet aan het bovenstaande geen afbreuk.

Immers, zelfs indien de interne beroepscommissie haar beraadslaging zou moeten overdoen, dan nog zou zij op grond van artikel II.283, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs slechts over de gebonden bevoegdheid beschikken om het intern beroep laattijdig en dus onontvankelijk te verklaren. De door dit artikel bepaalde vervaltermijn van zeven kalenderdagen voor het instellen van het intern beroep raakt immers aan de openbare orde.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.888 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/225

In zake: Bas VERDIN
 woonplaats kiezend te 3300 Tienen
 Kabbeekvest 19

 tegen:

 UC LEUVEN
 woonplaats kiezend te 3001 Heverlee
 Geldenaaksebaan 335

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 24 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van UC Leuven van 17 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 7/20 voor het opleidingsonderdeel ‘MGL09Z Begeleiding’ (verder: ‘Begeleiding’) wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 augustus 2020.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Stef Coomans, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Specifieke lerarenopleiding, avondtraject, in afbouw (Leuven)’.

Tot het curriculum van verzoeker behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Begeleiding’. Verzoeker behaalt daarvoor een examencijfer van 7/20.

De proclamatie heeft plaats op 2 juli 2020.

Op 8 juli 2020 stelt verzoeker tegen dit examencijfer het volgende intern beroep in:

“In het kader van de specifieke lerarenopleiding in afbouw avondtraject, heb ik het vak Begeleiding afgelegd onder lector [J.F.], ingaand op 10 maart 2020. Het vak werd door de lector opgevat als het laten maken van één groot groepswerk, ter uitwerking van ‘de zevensprong’ op basis van een gegeven casus. Bij gebrek aan medestudenten en quarantaine indachtig, werd dit bij mij één – minstens even – groot individueel werk. Met de aldus verveelvoudigde werklast werd geen rekening gehouden. De jure betreft dit een vierpuntenvak. De facto heb ik hier meer dan het dubbele van het maximum van de officieel voorziene studietijd aan gewerkt. Bijgevoegde zevenenveertig door mij uitgeschreven bladzijden zijn hiervan het topje van de ijsberg. Bovenop mijn buitensporige hoeveelheid werk, moge evenzeer de oerdegelijke kwaliteit ervan blijken, alsmede de diepgaande adequaatheid, zowel qua materia, als qua forma. Het ontvangen eindpunt: 7/20. Onder geen beding is dit dan ook aanvaardbaar, behandeld te worden als een student die niets anders heeft gedaan dan de bloemetjes buiten te zetten. Dit is letterlijk nog niet eens één dag gebeurd, waarvan getuige niet alleen elke letter van mijn onderzoek zelf, maar ook de omstandigheden waarin het geschied is. Anderhalve maand ben ik ziek geweest. Daar 10 maart meteen ook de enige bijeenkomst was, had ik niet voor héél die periode een medisch certificaat opgevraagd. Toch heb ik de lector hiervan op de hoogte gesteld en certificaten proactief opgestuurd wanneer dit aan de orde leek, tevens hierna bijgevoegd. Op verzoek kan ik de behandelende arts bijkomende staving laten worden, Een andere, natuurlijke omstandigheid is mijn hoogbegaafd autisme, cf. bijlage. Ook hiervan heeft de lector weet, wat duidelijk iets helemaal anders is dan erop inspelen. Omgekeerd heb ik echter wel steeds zo veel mogelijk ingehaakt op diens neurotypische aard en mijn werk tot hersenbrekers toe ten dienste blijven stellen van diens opgave en veelvuldige kritieken onderweg. Nog gedienstiger kan ik simpelweg niet en moet ik in principe ook niet. Er werd inderdaad niet gekozen voor enige vorm van doceren of informeren met aan het einde een examen, zodat het probleem hier niet is geen inzage te hebben in desgevallend rood gemarkeerde antwoorden, maar een tartende beoordeling die totaal buiten proportie staat tot haar object zelf als product en proces. In mijn academische carrière van boven de honderd in eerste zit met brio afgelegde vakken ben ik zulks nog nooit tegengekomen. Het resultaat is daarnaast oververmoeidheid, overspanning en koorts. En dat voor een vak dat zich Begeleiding noemt ... Tevens als bijlage: correspondentie met de Studenten- en ombudsdienst.”

De interne beroepscommissie behandelt het beroep van verzoeker in zitting van 17 juli 2020 en verklaart het ontvankelijk doch ongegrond:

“[...]

STANDPUNT VAN DE STUDENT

De student legt verschillende argumenten voor aan de Interne Beroepscommissie. Samengevat komen zijn argumenten op het volgende neer:

- Het OPO (van 4 studiepunten) werd door de docent opgevat als het laten maken van één groot groepswerk. Bij gebrek aan medestudenten en quarantaine indachtig, werd dit één groot, en qua hoeveelheid buitensporig, individueel werk.
- Het afgeleverde werk is van een oerdegelijke kwaliteit, bovendien blijkt de diepgaande adequaatheid, zowel qua materie als qua forma. De student geeft aan dat hij zijn werk ten dienste is blijven stellen van de opgave en van de veelvuldige kritieken. De tartende beoordeling staat totaal buiten proportie tot haar object.
- De student is anderhalve maand ziek geweest en heeft niet voor deze hele periode een medisch certificaat opgevraagd. De docent werd hiervan op de hoogte gebracht en de certificaten werden proactief opgestuurd wanneer dit aan de orde leek. De student wijst bovendien op zijn hoogbegaafd autisme.
- De student heeft een academische carrière van boven de 100 in eerste zit en is nog nooit in een dergelijke situatie terechtgekomen.

BEOORDELING VAN HET BEROEP

ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEROEP

[...]

BEVOEGDHEID VAN DE INTERNE BEROEPSCOMMISSIE

[...]

GEGRONDHEID VAN HET BEROEP

Over de invulling van het opleidingsonderdeel

De student stelt dat het OPO door de docent werd opgevat als het laten maken van één groot groepswerk. Bij gebrek aan medestudenten en quarantaine indachtig, werd dit echter één groot, en qua hoeveelheid buitensporig, individueel werk. Met de werklust werd geen rekening gehouden.

UC Leuven-Limburg heeft verschillende maatregelen genomen om de organisatorische impact van COVID19 op de onderwijs- en evaluatieactiviteiten te regelen. Van een zorgvuldige hogeronderwijsinstelling mag verwacht worden dat zij, in de mate van het mogelijke en haalbare, faciliteiten voorziet opdat haar studenten alsnog aan de lessen, opdrachten, stages en examens kunnen deelnemen (zie ook R.Stvb. 3 augustus 2016, nr. 2016/192). Een afwijking van de ECTS-fiche kan ter zake niet beschouwd worden als een schending van de ECTS-fiche, daar de wijziging voortspuit uit uitzonderlijke

omstandigheden. De enige cruciale vraag die gesteld moet worden, is of de wijzigingen in overeenstemming zijn met de doelstellingen van het opleidingsonderdeel zoals opgesomd in de ECTS-fiche (R.Stvb. 2 mei 2016, nr. 2016/073). De Interne Beroepscommissie verwijst ter zake ook naar het Nooddecreet n.a.v. de coronacrisis en het algemene principe van overmacht. Uiteraard dient de rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangbeslissingen gevolgd te worden in die zin dat indien in uitzonderlijke omstandigheden van een bepaling uit de ECTS-fiches afgeweken zal worden, dit tijdig en op transparante wijze meegedeeld moet worden aan de betrokken studenten (R.Stvb. 20 november 2017, nr. 2017/498).

In beginsel beschikken docenten over een ruime autonomie wanneer zij hun eigen vak en ook de beoordeling van dat vak inrichten. Op de docent rust het vermoeden deskundig te zijn (R.Stvb. 10 augustus 2016, nr. 2016/197). Daarenboven kunnen eigen onderwijskundige inzichten van de student geen impact hebben op de rechtmatigheid van het toegekende examencijfer, daar zij zonder relevantie zijn (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027).

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat in het kader van de maatregelen n.a.v. COVID-19 voorzien werd in een “Corona-fiche”, die ter beschikking werd gesteld aan de student: .

“[...]

Omwille van overmacht door de Corona crisis verloopt het onderwijsleerproces en de evaluatie noodgedwongen anders dan eerder is afgesproken en beschreven in de ECTS fiche en op Toledo. Ik wil met deze fiche jullie duidelijk kunnen informeren, dit is geen nieuwe ECTS-fiche, maar een aanvulling op het huidige. Voor jullie verander[t] er eigenlijk bijna niets, enkel de feed[b]acksessie en de presentaties op het einde zullen niet face-to-face gebeuren, maar digitaal. Maar hier krijgen jullie later meer uitleg over.

De fiche kan je vinden onder cursusinformatie.

[...]”

De Interne Beroepscommissie ontvangt van de docent de opdracht omtrent de paper i.e. groepswerk, zoals deze ook aan de studenten werd gecommuniceerd:

[...]

De Interne Beroepscommissie ontvangt ter zake van de docent volgende toelichting:

Ik heb, wegens de covid19-maatregelen, 1 fysieke les kunnen geven aan deze groep. Tijdens deze les werden enkele inhoudelijke zaken overlopen, alsook de opdracht die gemaakt diende te worden. Meer informatie over de opdracht (PGO) kan u in de andere bijgevoegde documenten lezen.

De case, alsook de personen waarmee ze een onderzoek wilden doen, mochten ze zelf kiezen. Bas had het moeilijk met het kiezen van een case en onderzoekspartner. Hij heeft van mij alle cases eerst mogen lezen, om nadien een keuze te maken. Hij twijfelde erg om het onderzoek alleen op te nemen en individueel te werken. Ik heb hem hierover verwittigd, dat dit een zwaardere werklast is. Uiteindelijk heeft Bas tijdens de eerste les besloten het onderzoek met een medestudent te verrichten. Waarna hij me na de les, via mail, laat weten het toch alleen te willen doen.

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat deze toelichting correspondeert met het aangeleverde mailverkeer tussen de student en docent:

[...]
Beste [J.]
Bedankt om mij in verbinding gesteld te hebben met [R.]. Toch heeft de tussentijd mij uiteindelijk doen besluiten om de opdracht individueel te maken. .
Met vriendelijke groeten
Bas Verdin
[...]

De Interne Beroepscommissie kan, in tegenstelling tot hetgeen de student stelt in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie, uit voorgaande niet afleiden dat bij gebrek aan medestudenten het groepswork een individueel werk werd. De Interne Beroepscommissie stelt bovendien vast dat de student in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie niet staft waarom, “quarantaine indachtig” het groepswork bijvoorbeeld niet digitaal via tools zoals o.m. MS Teams gemaakt kon worden. De Interne Beroepscommissie leest in een van de mails (d.d. 4 juni 2020) van de student t.a.v. de docent dat hij niet beschikt over microfoon- en videocameratoepassingen. De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat een dergelijk ontbreken niet per se een digitaal groepswork onmogelijk maakt, daar men bijvoorbeeld op afgesproken tijdstippen een bepaald aspect van het groepswork aan elkaar per mail of via andere kanalen kan overmaken en eventueel zelfs telefonisch kan bespreken. Daarenboven kan op de website van UC Leuven-Limburg, o.a. in het kader van de maatregelen n.a.v. de coronacrisis, o.m. volgende info teruggevonden worden: .

Indien je financiële problemen hebt die niet toelaten om een computer en/of internetverbinding aan te schaffen, kan je contact opnemen met jouw studentendienst. Er zijn uitleenlaptops beschikbaar.

De Interne Beroepscommissie spreekt zich uiteraard geenszins uit over de redenen waarom de student niet zou beschikken over microfoon- en videocameratoepassingen. Minstens wil de Interne Beroepscommissie wijzen op de mogelijkheid binnen de hogeschool om dergelijke toepassingen te verkrijgen.

Gelet op voorgaande stelt de Interne Beroepscommissie vast dat het gegeven dat de student de groepsopdracht individueel gemaakt heeft, een persoonlijke keuze van de student betreft die als zodanig niet toegeschreven kan worden aan de docent.

De Interne Beroepscommissie stelt bovendien vast uit het mailverkeer tussen de student en de docent dat laatstgenoemde bij herhaling heeft aangegeven feedback te willen geven op het werk. Bij wijze van illustratie voegt de Interne Beroepscommissie volgende mails toe:

Van: [J.F.] [...]
Verzonden: vrijdag 8 mei 2020 20:04
Aan: Bas Verlin [...]
Onderwerp: Feedback paper schoolbreed begeleiden
Dag Bas,

Ik heb je opdracht ‘tussentijdse paper’ voor het opo schoolbreed begeleiden gelezen. Ik heb je paper enkele keren gelezen, omdat ik hem niet meteen kon plaatsen binnen het kader van de opdracht; ik vind de methodiek van de zevensprong er bijvoorbeeld niet meteen in terug.

Daarom wil ik je vragen om de evaluatiefiche van de opdracht er even bij te nemen en aan de hand hiervan je paper zelf te beoordelen.

Nadien wil ik met jou digitaal even samen zitten om je paper en je eigen beoordeling te bespreken.

We zullen dit via teams doen.

Ik stel voor dat jijzelf een moment voorstelt om dit te laten doorgaan.

Is dit voor jou oké?

Van: Bas Verdin [...]

Verzonden: donderdag 4 Juni 2020 13:20

Aan: [J.F.]

Onderwerp: Re: Feedback paper

Dag [J.]

Ik doe zoals steeds mijn best, en ben volop bezig met het integreren van alles (onderzoek, verantwoording hiervan, rechtzetting vermoedens...) in de aangepaste en aangevulde paper- zodat het niet versnipperd geraakt over deze correspondentie, waar ik tevens zeer veel over moet nadenken ondanks karige resterende tijd.

N.B. Ik beschik niet over microfoon- en videocameratoepassingen.

Groeten Bas

RE: Feedback paper schoolbreed begeleiden

Dag Bas,

Je mag je paper ook altijd mailen voor de definitieve deadline, dan geef ik hierop nog eens feedback,

Groeten,

[J.]

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat, gelet op voorgaande, in casu geen sprake is van gebrekkige begeleiding.

De grief is ongegrond.

Over de kwaliteit van het afgeleverde werk

De student stelt dat het afgeleverde werk van een oerdegelijke kwaliteit is. Daarenboven blijkt de diepgaande adequaatheid, zowel qua materie als qua forma. De student geeft aan dat hij zijn werk ten dienste is blijven stellen van de opgave en van de veelvuldige kritieken. De student stelt dat de tartende beoordeling totaal buiten proportie is.

De Interne Beroepscommissie heeft reeds aangegeven dat de eigen onderwijskundige inzichten van de student geen impact hebben op de rechtmatigheid van de beoordeling, daar deze inzichten zonder relevantie zijn (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027). Dat de student zijn eigen prestaties hoger inschat levert geen recht op een hogere score op (R.Stvb. 30 juli 2009, nr. 2009/056; R.Stvb. 21 oktober 2009, nr. 2009/090; R.Stvb. 25 mei 2012, nr. 2012/072; R.Stvb. 14 november 2016 nr. 2016/464; R.Stvb. 23 november 2016, nr. 2016/497; R.Stvb. 15 september 2017, nr. 2017/264). Het

persoonlijk aanvoelen van de student dat hij goed presteert, levert bijgevolg geen gegrond argument op (R.Stvb. 31 maart 2015, nr. 2015/028; R.Stvb. 18 augustus 2015, nr. 2015/191; R.Stvb. 24 maart 2016, nr. 2016/056; R.Stvb. 12 augustus 2016, nr. 2016/205; R.Stvb. 30 augustus 2016, nr. 2016/225; R.Stvb. 30 november 2016, nr. 2016/524; R.Stvb. 22 augustus 2017, nr. 2017/203; R.Stvb. 30 augustus 2017, nr. 2017/243).

Ook het louter aangeven dat men rekening heeft gehouden met alle richtlijnen of de feedback die de docent gegeven heeft, leidt niet tot het recht op een hogere score (R.Stvb. 23 juli 2013, nr. 2013/117; R.Stvb. 2 mei 2016, nr. 2016/074; R.Stvb. 24 augustus 2016, nr. 2016/216).

De Interne Beroepscommissie leest volgende mails tussen de student en de docent n.a.v. de evaluatie:

Van: Bas Verdin [...]

Verzonden: dinsdag 23 Juni 2026 12:41

Aan: [J.F.] [...]

Onderwerp: Mijn cijfers

Beste

Vooreerst dien ik uiteraard te bekomen van de ronduit choquerende manier van beoordelen. Zoals blijkt uit onderstaande screenshot, ontbreekt echter nog steeds de quoterings voor de tussentijdse paper. Welk cijfer was dit, samen resulterend in welk punt op twintig?

M.v.g.

Verdin Bas

Van: Jessica

Aan: Bas Verdin

Beste Bas,

Ik heb je cijfer voor het tussentijdse verslag meegedeeld via Toledo (16/40). De schriftelijke feedback heb ik je toen via mail doorgegeven.

Het klopt dat [het] totaalcijfer een onvoldoende geeft. Dit door je onvoldoende op het tussentijdse verslag en je eindverslag. Er ontbreekt ook nog een individueel eindverslag dat op 20 punten staat (de opdrachtomschrijving staat op Toledo onder 'opdrachten').

Het is spijtig dat je niet op mijn aanbod bent ingegaan om digitaal even de zaken te overlopen en je verslagen tussendoor te mailen voor extra feedback.

Ik bespreek dit graag met jou, helaas kan dit niet face-to-face, maar wel digitaal via skype of Teams.

Stel gerust een moment voor.

Indien je wenst, kan ik je dan ook wat uitleg geven omtrent tweede zittijd.

Groeten,

[J.]

De Interne Beroepscommissie ontvangt van de docent de puntenverdeling:

Puntenverdeling

Tussentijdse paper: 16/40

Eindpaper: 9/30

Individueel eindverslag: 10/30

Totaal: 7/20

De docent stelt aan de Interne Beroepscommissie de opdrachten en evaluatiecriteria ter beschikking:

[...]

De docent geeft de volgende toelichting omtrent de beoordeling van de student:

Bij het doornemen van zijn opdracht merkte ik al snel dat er wat zaken ontbraken/hij de opdracht niet helemaal juist had uitgevoerd. Ik heb hem via mail schriftelijke feedback gestuurd en hem zoveel mogelijk op weg geholpen. Bas is niet ingegaan op verdere begeleiding, die ik hem had voorgesteld. Hij heeft zijn opdracht niet meer doorgestuurd voor verdere feedback.

De Interne Beroepscommissie leest in het verlengde hiervan het mailverkeer tussen de student en de docent. De Interne Beroepscommissie leest o.m. het volgende:

Ik heb je opdracht ‘tussentijdse paper’ voor het opo schoolbreed begeleiden gelezen. Ik heb je paper enkele keren gelezen, omdat ik hem niet meteen kon plaatsen binnen het kader van de opdracht; ik vind de methodiek van de zevensprong er bijvoorbeeld niet meteen in terug.

Daarom wil ik je vragen om de evaluatiefiche van de opdracht er even bij te nemen en aan de hand hiervan je paper zelf te beoordelen.

Nadien wil ik met jou digitaal even samen zitten om je paper en je eigen beoordeling te bespreken. We zullen dit via teams doen.

Ik heb je paper enkele keren gelezen en doorgenomen, dit omdat ik de rode draad van de zevensprong er niet meteen in zag. Naar mijn mening ben je vooral te werk gegaan met stap 1: verhelderen van de tekst. Daarom mis is een groot deel van de volgende stappen: onderzoeksvraag, theoretisch kader, beleidskader, ... Hetgeen je nodig hebt om je onderzoek te doen en een oplossing te ontwikkelen voor het probleem is je casus.

In de uitgeschreven opdracht is een soort ‘oplijsting’ gemaakt die je kan volgen om de rode draad erin te houden. Zie onderaan deze mail.

Bij het lezen van je paper heb ik deze zaken wat gemist.

Ik vermoed dat wat je nu hebt uitgeschreven vooral op eigen ervaring en denkpiste is geschreven? Probeer enkele bronnen te raadplegen die je je opvattingen kunnen bevestigen of tot nadenken zetten en misschien kunnen veranderen.

Deze opdracht is een onderzoeksoopdracht, waarbij je dus verschillende opvattingen, denkpestes, theoretische kaders, meningen, stappenplannen, maatregelen, ... moet ontdekken en hieruit je eigen mening/oplossing moet creëren.

[...]

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat docent zich heeft gekweten van de verantwoordelijkheid inzake het afleveren van een betrouwbare evaluatie. Uit de stukken blijkt dat de docent duidelijk heeft aangegeven waar de werkpunten zich situeerden. De motiveringsplicht werd niet geschonden. De student kreeg tijdig voldoende en heldere feedback. De Interne Beroepscommissie stelt bovendien niet vast dat de student ingaat op door de docent voorgestelde extra begeleiding. Er is in casu geen sprake van gebrekkige begeleiding.

De grief is ongegrond.

Over de gezondheid van de student

De student geeft aan anderhalve maand ziek te zijn geweest en heeft niet voor deze hele periode een medisch certificaat opgevraagd. De docent werd hiervan op de hoogte gebracht en de certificaten werden proactief opgestuurd wanneer dit aan de orde leek. De student wijst bovendien op zijn hoogbegaafd autisme.

De Interne Beroepscommissie leest ter zake volgende mail d.d. 28 mei 2020 van de student t.a.v. de docent:

Van: Bas Verdin [...]

Verzonden: donderdag 28 mei 2020 12:11

Aan: [J.F.] [...]

Onderwerp: Re:Feedback paper schoolbreed begeleiden

Beste [J.]

Goed dat ik er tijdig aan begonnen ben, want ik heb maar liefst een volle maand met ziekte te kampen gehad. Aangezien ik er in het geheel ook al heel veel werk in heb gestoken, zeer bedachtzaam te werk ben gegaan, en enkel datgene indien waarvan ik – erg streng voor mezelf zijnd[e] – meen dat het zo volmaakt is als ik kan, met dat verschil dat het nog om een onvoltooide versie moest gaan (van wat ik als een totaalsysteem zie), zal het niet verbazen dat ik door de receptie ... ontredderd ben.

Dit is allicht het moment om je te informeren over een andere medische conditie van mij: hoogbegaafd autisme*. Het staat mij voor de geest dat ik dit bij Groepsmanagement ook vermeld heb, maar dat is vijf jaar geleden.

Ik spoed mij om voort te werken, met extra explicitering van het kader in de paper zelf.

Mvg

Bas

* Meer hierover in mijn boek dat ik tijdens de onderbreking van mijn SLO-traject geschreven heb [...]

De Interne Beroepscommissie leest het antwoord van de docent op deze mail:

Dag Bas,

Bedankt dat je je medische conditie even toelicht. Dit doet mij je manier van werken aan je paper beter begrijpen.

Ik wil je graag mijn feedback ook geven op je paper.

Ik heb je paper enkele keren gelezen en doorgenomen. Dit omdat ik de rode draad van de ...

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat, zoals de student weet aan te halen in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie, de docent inderdaad op de hoogte werd gebracht van de medische conditie van de student. De Interne Beroepscommissie wil ter zake wel wijzen op het gegeven dat gewettigde afwezigheden (omwille van bv. ziekte) gemeld moeten worden. De student kan daartoe de noodzakelijke info terugvinden op de website van de hogeschool:

[...]

Uit de door de student aangeleverde stukken blijkt niet dat hij, conform de richtlijnen omtrent gewettigde afwezigheden, melding heeft gemaakt van zijn ziekte. De student voegt medische certificaten bij in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie. De Interne Beroepscommissie acht de medische omstandigheden echter niet van die aard dat zij een voldoende verklaring kunnen bieden voor zwakke studieresultaten. De student voert in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie net aan dat zijn werk van een oerdegelijke kwaliteit is en dat de diepgaande adequaatheid ervan mag blijken. Binnen UC Leuven-Limburg wordt er bovendien bijzonder veel aandacht besteed aan studenten die – omwille van een medische omstandigheid – een “functiebeperking” hebben. De Interne Beroepscommissie verwijst ter zake o.m. naar haar website, waar info gevonden kan worden omtrent contacten, procedure, etc.:

[...]

De Interne Beroepscommissie stelt in casu vast dat de student een medisch attest (diagnose autismespectrumstoornis) weet aan te leveren. De Interne Beroepscommissie verwijst ter zake naar artikel 69, 4 van het Onderwijs- en Examenreglement, waaruit volgt dat studenten met een erkend statuut onderwijs- en examenfaciliteiten kunnen aanvragen bij de studentendienst. De student had in principe het statuut van student met een functiebeperking kunnen aanvragen. De Interne Beroepscommissie stelt niet vast dat dit in casu gedaan werd. Maar zelfs het erkennen van het bestaan van functiebeperkingen en het bieden [van] de bijhorende redelijke aanpassingen die de beperkende invloed van een onaangepaste omgeving neutraliseren en die participatie aan de les- en examenactiviteiten mogelijk maken, bieden geen vrijgeleide om bepaalde essentiële competenties niet te moeten vervullen. Redelijke aanpassingen hebben namelijk niet tot gevolg dat de student de vooropgestelde leerresultaten niet of in mindere mate moet behalen: studenten met een functiebeperking moeten in gelijke mate aantonen dat zij de vooropgestelde leerresultaten in voldoende mate beheersen en de nodige competenties verworven hebben (zie ook R.Stvb. 20 november 2017, nr. 2017/498).

De grief is ongegrond.

Over eerdere academische ervaring

De student stelt dat in zijn academische carrière van boven de honderd [wellicht wordt bedoeld: vakken] in eerste zit hij dit nog nooit heeft meegemaakt.

De Interne Beroepscommissie geeft mee dat eerdere academische ervaring die al dan niet geresulteerd heeft in de toekenning van een diploma, niet weet te garanderen dat de student ook in een andere opleiding goed zal scoren (R.Stvb. 15 september 2017, nr. 2017/264). Opleidingsonderdelen streven elk hun eigen doelstellingen na en kunnen de lat ook soms hoger leggen (R.Stvb. 7 augustus 2014, nr. 2014/104). Dat een student goed scoort op alle andere vakken, impliceert niet dat hij een slaagcijfer moet behalen op het opleidingsonderdeel waarop hij een tekort behaalde (R.Stvb. 21 oktober 2008, nr. 2008/057; R.Stvb. 7 augustus 2014, nr. 2014/104).

De grief is ongegrond.

BESLISSING

Het beroep van de student is ontvankelijk maar niet gegrond.

De Interne Beroepscommissie bevestigt de beslissing van de examencommissie waarbij aan Bas Verdin de score van 7/20 werd toegekend voor het OPO MGL092 Begeleiding.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet evenmin een aanleiding om zulks ambtshalve te doen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

De Raad citeert, om te vermijden dat verzoekers grieven door samenvatting of hertaling onjuist of onvolledig zouden worden weergegeven, letterlijk:

“Zowel de lector, als de interne Beroepscommissie gaat volledig voorbij aan het belangrijkste: de precieze inhoud van mijn geleverde prestatie. De bronnen die zij in deze zaak aanbrengen zijn dan ook ondermaats. Als de lector maar één ding wil lezen, háár ding, dan moet zij dit maar uitschrijven in een cursus en doceren, met de vraag dit op het examen zonder meer te reproduceren. Al of niet omdat de lector dat niet kan, zodat we er ook het raden naar hebben, heeft deze ons in feite opgedragen om zelf een cursus te schrijven. Het spreekt voor zich dat dit dan niet identiek is met waar de lector toevallig zin in heeft, naar de inhoud, de vorm of nog wat anders. Het gaat niet op om de aldus ontstane diversiteit vervolgens fundamenteel af te straffen. Meer nog, niets wijst erop dat mijn bijgevoegde paper (44 p.) en eindverslag (3 p.) ook maar door één iemand gelézen – en begrepen – werd dan ikzelf. Ook al gaat de vigerende onderwijsvorm er prat op autonomie bij de student te leggen, wat de beoordeling betreft is dit nog minder het geval dan in het ‘klassieke’ onderwijs, waar een volgens de cursus

correct antwoord een volgens de cursus correct antwoord is, ongeacht of dit welslagen van de betrokkene naar de zin van de leerkracht is. Aangezien ik geweerd word van de beoordelingswijze, overtuigd ben van de inherente kwaliteit, adequaatheid en relevantie van mijn overvloedig werk, en aangezien de lector niet beoordeeld heeft volgens wat erin te lezen en te begrijpen valt, kan ik dan ook niet anders dan eisen dat mijn werk minstens door een competent docent wordt onderzocht en beoordeeld. ‘Op de docent rust het vermoeden deskundig te zijn’ heet het in de aangehaalde R.Stvb. 10 augustus 2016, nr. 2016/197. Welnu, wat iets tot een vermoeden maakt - i.t.t. een feit - is precies de ongegrondheid en weerlegbaarheid ervan.”

Verzoeker betoogt verder dat hij ruimschoots tegenmoet is gekomen aan de doelstellingen van de ECTS-fiche en dat hij meer dan het dubbele van het beoogde aantal uren heeft gepresteerd.

Verzoeker vervolgt:

“De ECTS-eisen tot beoordeling komen al evenmin overeen. Eindverslag volgens ECTS: 30%. De facto: 20%. Hiervoor heb ik ten andere nog steeds geen cijfer of feedback ontvangen, cf. infra. Hoe men überhaupt fali[e]kant kan gebuisd worden voor een grondige individuele eindreflectie en zelfevaluatie, mag men mij ook eens proberen uitleggen zonder de opzet van dit verslag te ondergraven. Dat ik – deducerend uit het algemeen totaal van 7/20 – zelfs hier regelrecht afgestraft word, duidt bovenop een incompetente beoordeling meteen ook op pure onwil.

[...]

Het stopt niet. Tussentijds verslag volgens ICTS: 20%. De facto: tussentijdse onderzoekspaper aan 40%, cf. supra. Eindrapport volgens ICTS: 30%. De facto: finale onderzoekspaper aan 30%, 10% minder dus dan de tussentijdse paper - begrijpe wie begrijpen kan. Presentatie volgens ICTS: 20%. De facto: de lector had van meet af aan gesteld om geen presentatie te laten meetellen. Feitelijk peerassessment aan 10%: wat in het geval van individueel werk? Last but not least, zelfs aan het einde van het semester werd mijn tussentijdse paper nog niet beoordeeld:

[...]

Eind juni pas werd voor de tussentijdse paper van twee maanden tevoren een schokkende 16/40 genoteerd, wat dan nog meer is dan voor de eindpaper, terwijl deze laatste net uiterst zorgvuldig inspeelde op de intermediaire ‘feedback’ en het verhaal substantieel compleet maakte.

In de taak die de Interne Beroepscommissie stelt, worden de percentages zelfs omgewisseld met 30% voor tussentijds rapprt (sic) en 40% voor het eindrapport. Hoe dan ook is dat nog niet eens de taak die we hebben gekregen. Wel deze, die er stellig van afwijkt:

[...]

‘Bij wijze van illustratie’ voegt de Interne Beroepscommissie vervolgens drie e-mails toe (p. 9 en 10). In mijn beroepaantekening had ik geen correspondentie toegevoegd met de leerkracht daar mij dit privé leek, maar blijkbaar niet dus ... Alleszins, wat hier volgt is wat zij eigenlijk illustreren. De leerkracht vroeg de zevensprong te maken. Ik maakte de zevensprong, veel uitgebreider en diepgaander zelfs dan dat deze methode door haar uitvinders geconcipieerd was, laat staan door de niet-docerende docent zelf. Wie mijn paper léést, ziet onvermijdelijk in dat de zevensprong hier nauwgezet – ja,

obsessief – gevolgd wordt, met een één-op-één relatie in de inhoud van de hoofdstukken. Na de tussentijdse ziekmakende berispingen op mail en Toledo heb ik zelfs heel wat ‘meta-inkt’ laten vloeien aan het begin van de paper, op het einde en doorheen de stappen, over de methode zelf binnen het kader van de opdracht (cf. supra), in het algemeen en hoe mijn onderzoek hier in het bijzonder aan beantwoordt. Juist omdat ik mij van meet af aan gefocust had op de opdracht en zelfevaluatie, zoals gevraagd, heb ik geschreven wat ik geschreven heb. De lector verzwijgt strategisch een aantal van mijn replieken in deze op haar mailtjes, welke afdoende antwoorden ik hier niet dubbel ga formuleren:
[...]

Tot slot voert verzoeker aan dat ‘casus’ ook “een groot woord” is voor de gegeven opdracht. Immers, wie het half A4’tje leest, opgenomen in de aanvang van de paper, kan niet nalaten te denken dat dit door een leerling uit de lagere school werd opgesteld – aldus verzoeker.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij het volgende:

“Verzoeker stelt in zijn schrijven ten aanzien van uw hooggeachte Raad dat de Interne Beroepscommissie van verweerster voorbijgaat aan het belangrijkste, zijnde de precieze inhoud van de geleverde prestatie.

Verzoeker stelt dat hij ruimschoots is tegemoetgekomen aan de doelstellingen zoals deze zijn terug te vinden in de ECTS-fiche.

Wat betreft de invulling van het opleidingsonderdeel wil verweerster graag wijzen op het gegeven dat docenten over een ruime autonomie beschikken wanneer zij hun eigen vak en ook de beoordeling van dat vak inrichten. Op de docent rust overigens het vermoeden deskundig te zijn (R.Stvb. 10 augustus 2016, nr. 2016/197). Daarenboven kunnen eigen onderwijskundige inzichten van de student geen impact hebben op de rechtmatigheid van het toegekende examencijfer, daar deze zonder relevantie zijn (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027).

Verzoeker stelt: “de ECTS-eisen tot beoordeling komen al evenmin overeen.” Het valt verweerster op dat verzoeker dit argument niet heeft aangehaald in diens interne beroep. Dit alleen al heeft in beginsel tot gevolg dat dit middel onontvankelijk is. Het is geen nieuw element waarvan verzoeker geen kennis had ten tijde van de interne beroepsprocedure, noch een middel dat betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep behandeld werd, noch gaat het om een middel van openbare orde (art. II.294 § 2 Codex Hoger Onderwijs).

De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft vastgesteld dat in het kader van de maatregelen n.a.v. COVID-19 voorzien werd in een “Corona-fiche”, die ter beschikking werd gesteld aan de student (zie stuk 3). De Interne Beroepscommissie heeft de wijzigingen in overeenstemming geacht met de doelstellingen van het opleidingsonderdeel zoals opgesomd in de ECTS-fiche (R.Stvb. 2 mei 2016, nr. 2016/073) (zie eveneens stuk 3).

Wat verzoekers claim betreft dat het door hem afgeleverde werk veel uitgebreider en diepgaander is dan normaal, stipt verwerende partij aan dat de uiteindelijke kwaliteit van het

ingeleverde werk de toetssteen bij de beoordeling is, en niet de tijd en de moeite die een student in zijn werkzaamheden heeft geïnvesteerd.

Nog wat diezelfde claim betreft, stelt verwerende partij dat de beroepscommissie terecht heeft aangegeven dat de eigen onderwijskundige inzichten van de student geen impact hebben op de rechtmatigheid van de beoordeling. Hiermee heeft beroepscommissie volgens verwerende partij niet willen zeggen dat de onderwijskundige vakken “volstrekt zinloos” zijn, maar wel dat opleidingsonderdelen aan de deskundige en objectieve beoordeling van een docent worden onderworpen en dat docenten worden vermoed deskundig te zijn en een persoonlijke appreciatieruimte genieten bij het maken van hun beoordeling. Bij de evaluatie van een opleidingsonderdeel is daarbij ruimte voor de persoonlijke appreciatie van de docent voor wat de toekenning van de punten betreft, gezien het hierboven aangegeven vermoeden van deskundigheid.

Dat een student zijn eigen prestaties hoger inschat levert geen recht op een hogere score op, en het persoonlijk aanvoelen van een student dat hij goed presteert, is voor verwerende partij geen argument dat tot de onregelmatigheid van de beoordeling kan leiden.

Waar verzoeker de inhoudelijke beoordeling van de door hem geleverde prestaties betwist, herinnert verwerende partij er vervolgens aan dat de Raad zich dient te beperken tot een marginale toetsing. De Raad mag immers de prestaties van verzoeker niet opnieuw beoordelen, noch zich in de plaats stellen van de docent.

Verwerende partij is van oordeel dat de beslissing en motieven van de beroepscommissie niet onredelijk zijn. Zij heeft onderzocht hoe de evaluatie van verzoeker is verlopen en heeft vastgesteld dat de motivatie verder gaat dan een louter cijfer en dat verschillende criteria ten grondslag lagen aan de beoordeling. De motieven zijn volgens verwerende partij begrijpelijk, niet-tegenstrijdig en redelijk.

Verzoeker dupliceert in zijn wederantwoordnota het volgende:

“Wat betreft de vermeende ‘ruime autonomie’ van verweerster: als deze daadwerkelijk zo ruim bedoeld was, zou de ECTS-fiche niet bestaan.

Welnu, deze fiche bestaat en we hebben gezien dat en hoe deze op alle mogelijke wijzen niet gevolgd werd.

Zoals voorheen beargumenteerd, speelt het ‘vermoeden deskundig te zijn’ in het voordeel van de student. Wat een vermoeden een vermoeden maakt, is het feit dat het geen feit is.

Dat de inzichten van de student irrelevant zouden zijn, staat nog steeds haaks op de door de docent manifest gepropageerde onderwijsvisie waarbij alles uit de student moet komen en niets uit de docent, betekent ook nog steeds dat alle opleidingen, vakken ... die de student/docent heeft gevolgd aan de UCLL of elders irrelevant zijn, en betekent nog steeds níét dat de evt. inzichten van de docent wél relevant zijn.

‘Het valt verweerster op dat verzoeker dit argument niet heeft aangehaald in diens interne beroep. Dit alleen al heeft in beginsel tot gevolg dat dit middel onontvankelijk is.’

Dit is natuurlijk het schoolvoorbeeld van het ongelijk niet toe te geven zonder eigenlijke argumentatie. ‘Dit alleen al’ moet de schijn wekken van verdere argumentatie, die echter ontbreekt.

Daarenboven heb ik dit argument wel degelijk voordien aangehaald, zowel doorheen mijn paper en eindverslag, als in mijn correspondentie met de studentendienst, als in mijn intern beroep. Bv. ‘De jure betreft dit een vierpuntenvak. De facto heb ik hier meer dan het dubbele van het maximum van de officieel voorziene studietijd aan gewerkt. Bijgevoegde zevenenveertig door mij uitgeschreven bladzijden zijn hiervan het topje van de ijsberg.’ Hoe kon ik trouwens weten welke beoordeling de docent op het oog had als ik zelfs op het einde van het academiejaar nog maar over één quotatie beschikte: het cijfer voor de eindpaper, kennelijk op slechts 30 van de 100 punten. Zie het bewijs hiervan in mijn vorig schrijven aan de Raad. Wat is überhaupt de zin van een beoordeling van een tussentijdse paper, als deze ná die van de eindversie gegeven wordt? Uiteraard had ik mijn bedenkingen bij de tussentijdse receptie, of correcter het gebrek hieraan, maar dat hierbij om een of andere (onredelijke) reden een buis op de verborgen agenda stond, kon ik onmogelijk bevroeden.

Het toppunt is dat het eerst de IB was die kwam aandraven met een integrale weergave van de ECTS-fiche, om zich vervolgens te beklagen wanneer de overvloedige nadelen hiervan bekend zijn, blijkens de groteske discrepantie met de praktijk, die op louter voluntaristische leest geschoeid is.

Opnieuw wordt Corona misbruikt voor het goedpraten van zaken die hier volledig los van staan. Ik citeer mezelf:

‘Tussen het zogeheten begin van het tweede semester en de lockdown waren nota bene zes volle weken, waarin we geen enkel teken van leven hebben gezien van de docent.’

‘Welnu, er was één contactmoment, letterlijk ‘contact’ en ‘moment’, zodat niemand hier wijzer uit gekomen is. Dit was reeds de bedoeling van de lector lang voor een virale problematiek aan de orde was, waarvan getuige onderstaande planning. Haar bewering dat ze ‘wegens de covid-19 maatregelen’ één les heeft kunnen geven, is dan ook pure retoriek. Sowieso kan niets beletten om haar lesinhoud uit te werken op papier, bij ontstentenis waarvan we niet kunnen afleiden dat er lesinhoud ís.’

Het is uiteraard niet omdat mijns inziens o.a. op kwaliteit beoordeeld dient te worden, wat nog niet eens het geval is geweest, dat de verwachtingen naar kwantiteit onbeperkt mogen zijn. Zo moet een vak van 4 punten een vak van 4 punten zijn, en niet van 14. Niemand kan schrijven dat wat ik geschreven heb in het aantal uren horende bij 4 punten. En zelfs dat was zagezegd ruim onvoldoende. Gelet op de diepgang ervan kan elke zin ervan in beginsel zelfs uitgewerkt worden tot een hele bladzijde. Omgekeerd is het niet zaak hoeveel keren de docent het werk diagonaal heeft gelezen. Ze zou het één keer écht moeten gelezen hebben. Niets wijst echter op enig begrip ervan, noch poging

tot. We noteren tevens dat de docent plotseling afwijst wat ze anders opnieuw openlijk propageert: een procesgerichte onderwijsvisie.

Ik dien mezelf opnieuw te citeren:

‘Ook dit betekent niet dat het persoonlijk aanvoelen van de docent wel een gegrond argument oplevert. Meer nog, een aanvoelen kan nooit een argument zijn, een redenering wel. Welnu, mijn afgeleverd werk staat bol van rationele argumenten, die standhouden, of nog: bewijs opleveren van goede prestatie.’

Ook de dooddoener ‘Dat een student zijn eigen prestaties hoger inschat levert geen recht op een hogere score op’, moet er minstens toe leiden dat deze prestaties door een onafhankelijke, competente docent worden beoordeeld. Sowieso daag ik iedereen uit om ook maar één onbevooroordeeld, geletterd iemand te vinden die vindt dat mijn werk op redelijke wijze werd beoordeeld, ook met de geboden evaluatiecriteria, waarop in mijn vorig schrijven in extenso ingegaan en waar verweerster eens te meer veelzeggend niet op ingaat.

Een motivering die onredelijk is, is natuurlijk onredelijk, en daarom geen motivering. Het is mogelijk om bij elk punt een ‘motivatie’ te bedenken; het is echter slechts mogelijk om één categorie punten redelijk te motiveren, in mijn geval veeleer onderscheiding. Ook los van kwaliteit, spreekt Verweerster de door haar geponeerde evaluatiecriteria tegen, waarbij ik manifest niet telkens uiterst links in het kader thuishoor zoals zou moeten bij een 7/20. Ik nodig de hooggeachte Raad uit om deze oefening mee te maken, ook al is het duidelijk dat verweerster haar uiterste best doet om de Raad ver verwijderd te houden van een anders dan oppervlakkige toetsing (van een oppervlakkige beoordeling van een diepgaand werk). Ik vertrouw erop dat ze ook met deze strategie door de spreekwoordelijke mand valt. Tenslotte, anders dan wat de titel van dit onderdeel laat uitschijnen, gaat het nog steeds met geen woord over de inhoud van de geleverde prestatie. Van geen enkel stuk(je) hiervan werd aangetoond dat het klinkklare onzin is, die niet-tolereerbaar is. Van de eerste die dit veelvuldig kan, aanvaard ik gewillig een 7/20. Meer nog, dezelfde ‘motivatie’ kan gegeven worden ook al had ik niets dan blanco bladzijden ingediend. Als climax vestig ik met klem de aandacht op het feit we op geen enkel moment een simpele afvinking gekregen hebben van de docent van de verschillende evaluatiecriteria, laat staan een motivering van deze afvinking, zodat het bewijs ex negativo voorhanden is dat de vooropgestelde motivatieprocedure nog niet eens gevolgd werd.”

Beoordeling

Krachtens artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs kan een verzoekende partij in een beroep voor de Raad geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Samen met verwerende partij stelt de Raad vast dat verzoeker in het intern beroep geen middel heeft opgeworpen dat ertoe strekt dat de beoordeling is geschied in strijd met de voorschriften van de ECTS-fiche. Abstractie makend van het argument dat het om een groepswerk ging *c.q.* had moeten gaan – wat onderstaand aan bod komt – heeft verzoeker wat de ECTS-fiche betreft geen opmerkingen gemaakt. Verzoekers bewering met betrekking tot het aantal uren dat hij in de paper heeft geïnvesteerd, laat zich in dat intern beroep niet lezen als een schending van de ECTS-fiche, maar als een argument ter adstructie van de kwaliteit van de paper.

Ook wat de onderlinge verhouding tussen de deelaspecten van het opleidingsonderdeel betreft (percentages voor tussentijds verslag, eindverslag, enz.) had verzoeker de mogelijkheid om daaromtrent in het intern beroep een middel op te werpen. De docent heeft verzoeker immers deelcijfers overgemaakt – verzoeker heeft er met een e-mail van 23 juni 2020 op gereageerd. Zo er, in hoofde van verzoeker, twijfel rees omtrent de overeenstemming van die quoterings met de voorschriften van de ECTS-fiche, dan had verzoeker amper tijd, zowel tussen 23 juni 2020 en de proclamatie op 2 juli 2020, als daarna tot het indienen van zijn verzoekschrift op intern beroep, om daaromtrent argumenten te ontwikkelen, in voorkomend geval na zich ter zake te hebben bevraagd.

In dit opzicht is het middel nieuw en derhalve – aangezien het niet aan de voorwaarden van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs beantwoordt – onontvankelijk.

Wat het door de Raad gehanteerde vermoeden van deskundigheid van de docenten en beoordelaars betreft, heeft verwerende partij het bij het rechte eind.

Verzoeker zijnerzijds dwaalt wanneer hij meent dat dit vermoeden in het voordeel van de student werkt. Dat het niet gaat om een vermoeden *iuris et de iure* maar om een vermoeden *iuris tantum*, betekent dat het op de weg van verzoeker ligt om dat vermoeden te weerleggen, minstens het aan het wankelen te brengen, en zulks niet aan de hand van blote beweringen of twijfels, maar door middel van concrete aanwijzingen.

Dat bewijs levert verzoeker allerminst.

De Raad is van oordeel dat voor het overige in de bestreden beslissing naar genoeg van recht is gemotiveerd waarom het examencijfer van 7/20 wordt toegekend *c.q.* gehandhaafd, en dat dit cijfer in het licht van de voorliggende stukken niet onredelijk kan worden genoemd.

Verzoeker, aan wie het toekomt om de onredelijkheid van de quoterings aan te tonen, beschrijft weliswaar met veel adjectieven de kwaliteit van zijn eigen werk, maar levert geen enkel concreet bewijs waarom zijn eigen inschatting zou moeten prevaleren boven de beoordeling van de docent. Ter zake past het om in herinnering te brengen dat het de Raad krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet toekomt om zijn beoordeling of appreciatie omtrent verzoeker of diens prestatie in de plaats te stellen van die van de opleiding. De Raad kan derhalve niet, aangespoord door verzoeker, de beoordeling en quoterings overdoen.

Het aldus door verzoeker te leveren bewijs kan niet beperkt blijven tot de (retorische?) vraag of iemand zijn werk überhaupt wel heeft gelezen, tot de stelling dat de docent het werk niet begrijpt of tot de bewering dat verzoeker geen 120 maar 240 uren heeft gepresteerd.

De kritiek van verzoeker ten slotte omtrent de kwaliteit of representativiteit van de casus zoals door de docent opgesteld, ondergaat hetzelfde lot; verzoeker spaart zijn kritiek niet, maar laat na concreet aan te tonen waarom de gegeven opdracht niet met de doelstellingen zoals zij blijken uit de ECTS-fiche, in overeenstemming te brengen zou zijn.

In zoverre ontvankelijk, is het middel ongegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het *patere legem*-beginsel en een schending van de ECTS-fiche.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat het opleidingsonderdeel volgens de ECTS-fiche de vorm aanneemt van een groepswork, terwijl in realiteit – zoals de lector volgens verzoeker ook

toegeeft – aan iedereen de vrije keuze werd gelaten tussen een groepswork of individueel work.

Het gaat voor verzoeker dan ook niet op dat hij zich moet verantwoorden voor de gemaakte keuze. Dat de ene student, die een individueel work maakt, moet uitkomen op een veel hogere studielast dan de andere student, die slechts een even groot groepswork moet maken, is voor verzoeker bovendien een ontoelaatbare discriminatie. De keuze was volgens verzoeker daarenboven geen eigenlijke keuze, want de te volgen ‘zevensprong’ in het probleemgestuurd onderwijs, is veeleer bedoeld voor een groep van een dozijn, en lang niet een heel semester, terwijl verzoekers klasgroep als geheel nog niet eens zoveel studenten telt, met dan nog eens ongeveer evenveel casussen als studenten zelf, waaruit andermaal te kiezen viel.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota dat verzoeker zelf de keuze heeft gemaakt om de opdracht niet in groep maar individueel te maken. Zij verwijst ter zake naar een e-mail van verzoeker van 21 maart 2020 en naar de toelichting van de docent zoals die in de bestreden beslissing is weergegeven.

Verzoeker werpt in zijn wederantwoordnota nog tegen:

“Op geen enkel ogenblik heeft verweerster gesteld: wie de opdracht individueel maakt, zal uitkomen op minstens een verdubbeling van het officiële aantal studiepunten.

Zoals gesteld heeft verweerster sowieso evenwel niet het recht om, kennelijk met voorbedachten rade, een vak te laten afleggen dat qua werklast een veelvoud is van wat voor dat vak maximaal toegestaan is (cf. ECTS).

Verwachten dat de ene student een veelvoud presteert van de andere, met gelijkblijvende opdracht, evaluatie ... is natuurlijk ook onverantwoorde discriminatie.

Lezing van werkstukken van anderen leert overigens dat deze minder uitgebreid zijn, minder grondig en minder overeenstemmen met de zevensprong (cf. enige echte opdracht). Toch hebben zij minder lage punten gekregen.

We herinneren ons: de zevensprong die in principe bedoeld is voor groepen van categorie ‘een dozijn’, terwijl i.c. de enige keuze naderhand was om het al of niet met één andere onbekende te doen, die er n.b. nog niet eens bij was bij het enige contactmoment.

De zevensprong is in principe ook niet bedoeld voor een groep die elkaar nooit te zien krijgt.

De hogeschool gaat er prat op om aan functiebeperkingen tegemoet te komen. Toch is haar attitude i.c. niet anders dan deze: ‘wanneer iemand met autisme zich na diep beraad genoodzaakt ziet alleen te werken, oké, maar dan moet je wel veel meer werken voor veel minder punten’. Men kan ook niet verwachten dat de student bij hét contactmoment instant weloverwogen kan beslissen over een zevensprong waar hij nog nooit van heeft gehoord en die ook niet door de docent werd uitgewerkt, over [casussen] die maar een

fractie zijn van wat een casus per definitie zou moeten zijn (cf. rechtsgeleerdheid), over een afwezige medestudent die hij nog nooit heeft gezien, binnen een vak waar geen cursus over wordt gegeven.

Re: ‘Dat verzoeker bedenkingen heeft omtrent de gegeven casus (die een onderdeel uitmaakt van de opleiding van verzoeker), betekent niet dat hij deze niet met succes zal moeten uitwerken.’

De eerste stap in de zevensprong is (Dekkers, 1999):

‘Stap 1: ophelderen van onduidelijke termen en begrippen. Bij deze eerste stap kan een beroep gedaan worden op bestaande voorkennis. De leden kunnen elkaar daaromtrent bevragen.

Woorden/begrippen kunnen ook worden opgezocht. Probeer toch steeds de specifieke betekenis te achterhalen in de situatie die door de opdracht geschetst wordt.’

Wie mijn paper serieus neemt, zal onvermijdelijk overtuigd worden van de grondige uitwerking hiervan. Maar liefst een tiental bladzijden was nodig om de ‘casus’ uit te vlooien, op zoek naar de specifieke betekenis in de situatie die door de opdracht geschetst wordt, met de nadruk op schets. Door zowel mijn hoogbegaafd autisme, als mijn competenties als wijsgeer zie ik veel meer dan gemiddeld analytische problemen en opportuniteiten, waar een ander onbewust gokt op een bepaalde veronderstelling. Zoals in de onderhavige casus van de betwisting, wordt in de mini-casus (zogenaamd faalangst) gesproken over een vermóéden van ... resp. competentie, faalangst. Alleen al dit is bij nader inzien het meest losse zand denkbaar waarop men iets meent te kunnen bouwen.”

Beoordeling

In hoofdorde is de Raad van oordeel dat het middel onontvankelijk is bij gebrek aan belang.

Indien immers als premisse wordt aangenomen dat de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel ‘Begeleiding’ voor het ‘groepswerk’ een alternatief als individueel werk geheel en in juridisch opzicht uitsluit – in de zin dat op het opleidingsonderdeel dan op regelmatige wijze wordt afgelegd en dus ook niet kan worden beoordeeld – dan moet de Raad vaststellen dat verzoeker geen groepswerk heeft verricht en bijgevolg geen beoordeling kan krijgen.

Dit blijkt aan de vrije keuze van verzoeker toe te schrijven te zijn – in een e-mail van 21 maart 2020 heeft verzoeker immers aan de docent uitdrukkelijk te kennen gegeven dat “de tussentijd [hem] uiteindelijk [heeft] doen besluiten om de opdracht individueel te maken.”

In deze benadering zou de bestreden beslissing moeten worden vernietigd op grond van de overweging dat verzoeker wegens strijdigheid met de ECTS-fiche geen examencijfer kan krijgen – ook geen 7/20. Dat brengt verzoeker evident niet dichterbij een credit, reden waarom verzoeker bij het middel – in die zin begrepen – geen belang heeft.

Voor zover het voorschrift van het groepswerk relatief is en er door de docent – en vervolgens de examencommissie en beroepscommissie – toch kon worden van afgeweken, moet andermaal worden vastgesteld dat verzoeker er zelf uitdrukkelijk om heeft verzocht om “de opdracht individueel te maken.”

Wil een alleen-werkende student dezelfde doelstellingen – kwantitatief en kwalitatief – behalen als een groep samenwerkende studenten, dan lijkt het in de lijn van de verwachtingen te liggen dat die alleen-werkende student relatief meer inspanningen zal moeten leveren. De Raad ziet daarin geen discriminatie. Of een student die in deze opdracht slaagt voor zijn solowerk een hogere appreciatie mag krijgen is één zaak, het stelt de student alleszins niet vrij om minstens te slagen en dus de doelstellingen van het opleidingsonderdeel in voldoende mate te bereiken.

Alleszins leest de Raad in de voorliggende stukken geen enkele mededeling aan verzoeker dat de kwalitatieve en kwantitatieve verwachtingen voor hem zouden worden bijgesteld, zo hij ervoor zou opteren om niet in groep te werken.

In het licht van de duidelijk vrijwillige keuze die verzoeker in zijn e-mail van 21 maart 2020 formuleert, begrijpt de Raad ook niet hoe verzoeker kan voorhouden dat ‘de keuze eigenlijk geen keuze was’ omdat de opdracht duidelijk voor een groep is bestemd. De vraag rijst dan immers waarom verzoeker, spijs het analytische vermogen en de wijsgerige inzichten waarop hij zich beroept, toch voor die blijkbaar bij voorbaat heilloze optie heeft gekozen. Wat er ook van zij, verzoeker *heeft* die keuze gemaakt, en hij moet er de redelijke gevolgen van dragen. Uit het dossier kan de Raad niet opmaken dat verzoeker aan onredelijke gevolgen of aan een discriminatoire behandeling onderworpen is geweest.

In de mate dat het ontvankelijk is, is het middel ongegrond.

Derde middel

Verzoeker steunt een derde middel op het zorgvuldigheidbeginsel en een gebrekkige begeleiding en feedback tijdens het academiejaar.

Standpunt van partijen

Verzoeker doet gelden dat hij het enige studiemateriaal die naam waardig zichzelf heeft aangereikt, en dat er slechts één contactmoment is geweest. Verzoeker betoogt verder:

“Voor doceermomenten en coachingsessies was er in het geheel geen plaats in dit opzet. Vanop afstand werden we ook niet onderwezen, Een stageopdracht kwam niet één keer ter sprake. [...] Ook mijn zorgvuldige afweging hiervan destijds bewijst alleen maar mijn serieuze aanpak als student, die ik het hele semester heb aangehouden. Nu blijkt dat meer dan 240 uren nog niet eens voldoende zijn voor het individuele werk, is hier maar één iemand in de fout: de lector die verwachtingen koestert en ongeïnformeerde keuzes biedt die in de verste verte niet verenigbaar zijn met de bepalingen en meteen ook beperkingen in de ECTS-fiche (in absolute zin, cf. supra). Deze praktijk was evengoed zonder Corona het geval, wat hier nu als afleidingsmanoeuvre aangewend wordt. [...]”

Tevens stelt verzoeker:

“Verder is het op z’n minst merkwaardig te noemen dat het enkel gaat om – eufemistisch verwoord – feedback, terwijl we ondertussen weten dat dit als irrelevant wordt beschouwd: ‘Ook het louter aangeven dat men rekening heeft gehouden met alle richtlijnen of de feedback die de docent gegeven heeft, leidt niet tot het recht op een hogere score (R.Stvb. 23 juli 2013, nr. 2013/117; R.Stvb. 2 mei 2016, nr. 2016/074; R.Stvb. 24 augustus 2016, nr. 2016/216).’

Wat ik met die ‘feedback’ bovendien gedáán heb, laat zich niet analoog opsommen in een paar slogans, maar in 47 uitgeschreven en onderbouwde bladzijden. De lezer merkt op dat een deel van die feedback simpelweg een ‘copy-paste’ is van de opdracht zoals ik die gekregen heb (cf. supra), en waar ik dus op voorhand reeds aan tegemoetgekomen was, wat bewijst dat de leerkracht er weinig van opgestoken heeft, een deel simpelweg niet in die opdracht te bespeuren valt, maar waar ik pro-actief evenzeer aan tegemoetgekomen was, en een deel ook niet in die opdracht te bespeuren, maar waar ik met mijn eindpaper aan tegemoetgekomen ben. Omgekeerd, heeft de docent steeds geprotesteerd óver, zonder zelf een werk te maken en te laten inzien dat in haar ogen perfect is. Evenzo is het gemakkelijk om te stellen dát ze haar functie naar behoren heeft uitgeoefend, maar op de vraag wát wordt het een pak stiller. Alles in totaal heeft ze me een paar fundamenteel ontmoedigende mails gestuurd, waaruit blijkt dat ze mijn werk hoogstens diagonaal heeft gelezen zonder echt te willen begrijpen. Een foute motivering is geen motivering, en de docent heeft alle (negatieve) feedback gegeven die ze wou, zo niet is ze ook hierin tekortgeschoten. Dat noemt niemand doceren, en al evenmin concreet begeleiden. De verhouding is van deze orde: het aantal minuten dat

dit haar heeft gekost, is het aantal uren en vooral overuren dat ik voor haar heb gewerkt. Het resultaat is dat ik n.a.v. mijn casus een concreet begeleidingsplan heb klaarliggen, i.c. voor de faalangstige. Zij heeft zo geen begeleidingsplan voor mij. Daarbij daag ik als avondstudent iedereen uit om op drie maanden, waarvan niet zonder reden anderhalve maand ziek, al het werk te maken dat ik gemaakt heb zoals ik het gemaakt heb. De docent heeft ervoor gezorgd dat ik nog niet eens een minuut overhad voor echte begeleiding, bij mijn anti-coach, die nochtans meer dan ooit nodig was uiteraard.”

In haar antwoordnota verwijst verwerende partij naar de toelichting die door de docent werd gegeven met betrekking tot de ene ‘fysieke les’ die, ten gevolge van covid-19, kon worden gegeven. Tijdens die les werden enkele inhoudelijke zaken overlopen, alsook de opdracht die diende te worden gemaakt. Verwerende partij stelt dat niet kan worden getwijfeld aan de onmogelijkheid om meer lessen te geven, noch aan het gegeven dat er wel degelijk instructie was. Wat dit laatste betreft verwijst verwerende partij op de verschillende e-mailcontacten tussen verzoeker en docent, alsook het herhaalde aanbod van deze laatste om teksten na te lezen en feedback te geven. Verzoeker heeft evenwel tussentijds geen vorderingen overgemaakt, en de eerste versie van de opdracht pas op de deadline ingediend.

Zo er in het licht van dit alles voor verzoeker nog vragen waren, dan had hij volgens verwerende partij alle mogelijkheid om verdere verduidelijking te vragen. Overigens, zo stipt verwerende partij aan, verzoeker geeft in zijn verzoekschrift zelf aan dat het er niet om gaat dat hij geen feedback heeft ontvangen, maar wel dat hetzij die inhoudelijk onjuist was, hetzij hij daaraan tegemoet is genomen. Wat de grieven vanuit dat perspectief betreft, verwijst verwerende partij naar de overwegingen van de beroepscommissie: rekening houden met feedback leidt niet automatisch tot een hogere score, want toont op zich geen substantiële vooruitgang aan, noch het feit dat voldoende werd gepresteerd om een credit te behalen.

Wat ten slotte verzoekers claim aangaat dat het enige studiemateriaal, de naam waardig, van hemzelf afkomstig is, wijst verwerende partij op de opdrachten die de docent ter beschikking heeft gesteld met betrekking tot de paper en het individueel eindverslag, alsook op het document ‘Schoolbreed begeleiden PGO-opdracht’. Die documenten zijn naar oordeel van verwerende partij voldoende helder en duidelijk uitgewerkt en ook de vooraf aangegeven evaluatiecriteria worden daarin duidelijk aan de student gecommuniceerd.

Verzoeker herneemt en bevestigt in zijn wederantwoord in essentie zijn grieven.

Beoordeling

De Raad vraagt zich vooreerst af of verzoeker zich nu al dan niet beklagt over problemen met de hem geboden feedback.

Het bovenstaande citaat uit het verzoekschrift doet vermoeden van wel, en zo lijkt ook de verwerende partij het in hoofddorde te hebben begrepen. Daar staat tegenover dat verzoeker elders in zijn verzoekschrift stelt:

“Het punt is niet dat er geen feedback, of wat hiervoor moet doorgaan, kon of wou gegeven of gekregen worden, wat de Interne Beroepscommissie in haar weigering om het over inhoud te hebben ook insinueert. Elders spreekt ze dit ten andere zelf tegen. Het punt is dat deze ofwel onterecht was, in welk geval ik in mijn paper en eindverslag heb geargumenteed waarom, ofwel dat ik hieraan extra tegemoetgekomen ben.”

Aangenomen wordt dat verzoeker minstens de kwaliteit van de aangereikte begeleiding dermate in twijfel trekt dat dit neerkomt op een kritiek inzake een gebrekkige begeleiding.

Wat de begeleiding en feedback tijdens het academiejaar betreft, heeft de Raad reeds herhaaldelijk overwogen dat vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg hebben dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quotering (zie o.a. R.Stvb. 10 november 2015, nr. 2.568; R.Stvb. 18 november 2016, nr. 3.333; R.Stvb. 18 april 2018, nr. 4.258. In dezelfde zin: RvS 19 maart 2013, nr. 222.898, Ristucca). Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen de facto onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was.

Het valt aan de verzoekende partij toe om het bewijs te leveren van de gebreken in de begeleiding die zij aanvoert en van de beslissende invloed daarvan op de beoordeling of de slaagkansen.

Dat bewijs levert verzoeker niet. De docent heeft naar oordeel van de Raad vooreerst voldoende schriftelijke informatie ter beschikking gesteld, ook in het licht van het gegeven dat de contactmomenten – ten gevolge van de Covid-19-crisis en bijgevolg door overmacht – sterk beperkt waren.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de docent aan verzoeker ook per e-mail heeft aangeboden om teksten na te lezen en feedback te bieden.

In het licht daarvan kan niet worden besloten tot een totaal gebrek aan begeleiding en feedback opdat er, in lijn met de voormelde vaste rechtspraak van de Raad, sprake zou kunnen zijn van een onzorgvuldigheid die de regelmatigheid van het examencijfer vitieert.

Dat de feedback van de docent inhoudelijk onjuist zou zijn, wordt door verzoeker niet overtuigend aangetoond.

Voor het overige houdt verwerende partij terecht voor dat het naleven van feedback op zich niet betekent dat aanspraak kan worden gemaakt op een slaagcijfer.

Het middel is ongegrond.

Vierde middel

In een vierde middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker betoogt het volgende:

“Zoals eerder bewezen, heb ik mijn medische attesten per direct overgemaakt aan de docent, ook al was dit niet noodzakelijk. Zoals gesteld, kan op verzoek extra staving door de arts aangebracht worden. Het zou evident moeten zijn dat niet verwacht mag worden (extra) beroep op mij te kunnen doen wanneer ik arbeidsongeschikt ben verklaard. De procedure via het online formulier was mij onbekend, maar doet hier ook niet ter zake. ‘De Interne Beroepscommissie acht de medische omstandigheden echter niet van die aard dat zij een voldoende verklaring kunnen bieden voor zwakke studieresultaten.’ Sinds wanneer is de Interne Beroepscommissie medisch expert? Gegeven het medisch geheim weet ze zelfs niet wat de medische omstandigheden zijn/mag ze dit in principe niet weten. Alleszins een ronduit ongepaste uitspraak. De ziekte articuleert net de buitenproportionele, inadequate en vernederende eisen die aan mij gesteld werden, waarop ik nog véél meer ben ingegaan dan goed, van blijvende aard ten andere, zeker nu dit grotesk afgestraft wordt. Het punt is dat ik nog zwakkere studieresultaten heb gekregen dan die die een gezonde, neurotypische student zou hebben gekregen als hij er ‘met zijn klak naar zou hebben gesmeten’.

Ook van eventuele faciliteiten werd ik, zelfs in het vak Begeleiding, niet op de hoogte gesteld. Nu, de ervaring leert dat die veeleer pro forma zijn, en dat de attitude en onderlegdheid van de leerkracht in kwestie cruciaal is. De gemaakte formulering ‘bieden geen vrijgeleide om bepaalde essentiële competenties niet te moeten vervullen’ is tevens ronduit ongepast. Het punt is dat de leerkracht de essentiële competentie niet vervult om mensen met autisme en/of hoogbegaafdheid zoals ik als leerling te hebben, uiterekend in het vak Begeleiding. Laten we vooral ook niet vergeten dat mijn van toepassing zijnde competenties er thans zijn, véél meer dan een 7/20 laat uitschijnen, maar niet erkend worden, wetende dat de leerkracht haar neurotypische bril niet kan of wil bijstellen. Natuurlijk is alles wat de persoon met hoogbegaafd autisme denkt, doet en laat anders dan anders, maar dit als minderwaardig naast zich neerleggen is niet anders dan het platte, doch hardnekkige ‘onbekend is onbemind’ dat enkel af-leerkrachten voortbrengt. Eens te meer is het exclusief de persoon met autisme geweest die zich verplaatst heeft in de andere, niet andersom, en toch het onderspit heeft moeten delven. Wie is dan de autist?

We herinneren ons het vermoeden van competentie van de leerkracht, dat niet gestaafd wordt. Me dunkt dat mijn afgeleverde prestatie, samen met het glansrijk in eerste zit afleggen van boven de honderd uiteenlopende academische vakken de competentie van de leerling wél staat. Dat gaat zowel over vakken binnen dezelfde opleiding, als vakken waar de inhoudelijke, onderzoeksmatige en oplossingsgerichte lat veel hoger gelegd wordt, ik zeg maar wat: Bijzondere Metafysica, Beleids- en Beheersmethodiek, Data-analyse In de Sociale Wetenschappen ...”

In haar antwoordnota geeft verwerende partij aan het met deze visie niet eens te kunnen zijn. Zij stelt stipt aan dat aan de beroepscommissie inderdaad geen medische expertise kan worden toegeschreven, maar dat dit niet wegneemt dat zij kon vaststellen dat de docent van de medische conditie van verzoeker op de hoogte was, en dat het evenmin in de weg staat dat gewettigde afwezigheden steeds overeenkomstig de geldende regels moeten worden gemeld.

Wat dit laatste betreft, heeft de beroepscommissie vastgesteld dat verzoeker zijn aandoening niet volgens de geijkte wegen heeft aangemeld (zodat er ook geen erkend statuut kon worden toegekend) en dat zij, nu er kennis is van genomen, ook de mindere studieresultaten niet kan verklaren. Meer nog, verzoeker lijkt dat zelf ook niet voor te houden, nu hij zich uitdrukkelijk beroept op de “oerdegelijke kwaliteit” van zijn werk.

Hoe dan ook, zo besluit verwerende partij, zelfs al ware een erkend statuut aangevraagd, dan nog had dat er niet toe kunnen leiden dat verzoeker essentiële competenties niet had moeten bereiken en aantonen.

In zijn wederantwoordnota handhaaft verzoeker zijn standpunt.

Beoordeling

Verzoeker heeft op grond van zijn aandoening geen erkend statuut aangevraagd. Op basis van de ter zake voorhanden zijnde informatie, ziet de Raad niet in wat verzoeker daar – buiten zijn eigen vrije keuze – heeft van weerhouden.

Ook in dat opzicht kan verzoeker zich bezwaarlijk beklagen over een gemis aan aangepaste begeleiding. Hoe dan ook overigens, blijkt verzoeker in de mogelijke faciliteiten weinig fiducia te stellen.

Verder is de Raad het met verwerende partij eens dat zogenaamde ‘sticordi-maatregelen’ in het raam van een erkend statuut, in beginsel geen afbreuk kunnen doen aan de competenties die in een opleidingsonderdeel of in de opleiding in haar geheel moeten worden behaald. De Raad ziet niet in waarom dit beginsel, dat zowel de gelijkheid tussen de studenten als de kwaliteit van de uitstroom moet bewaken, ongepast zou zijn.

Over de beweerdte gebrekkige competentie van de docent is hierboven reeds ingegaan. Ook in het raam van dit middel komt verzoeker er niet toe daaromtrent enig bewijs aan te voeren. Voortgaande op de voorliggende e-mailberichten en het herhaalde aanbod tot nalezing en feedback, is de Raad van oordeel dat de docent alleszins geen gemis aan empathie kan worden verweten.

Het middel wordt verworpen.

Vijfde middel

Verwerende partij ontwaart in het verzoekschrift een vijfde middel, waarin verzoeker zich beroept op eerder behaalde resultaten.

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota stelt verwerende partij dat verzoeker wijst op andere opleidingsonderdelen die hij wel succesvol heeft afgelegd.

Verwerende partij verwijst naar de overwegingen van de beroepscommissie dat opleidingsonderdelen elk hun eigen doelstellingen nastreven en soms de lat hoger kunnen leggen, en dat een voorgaande goede score voor een opleidingsonderdeel niet impliceert dat de student ook voor andere opleidingsonderdelen een slaagcijfer moet behalen.

Verzoeker repliceert in zijn wederantwoordnota:

“M.b.t. beoordeling van de grief omtrent de score van verzoeker inzake andere opleidingsonderdelen

Het was weliswaar een zomerse zondagnamiddag waarop dit schrijven mij gemaild werd, waarvoor dank, maar als niet de minste meerwaarde geboden kan worden t.o.v. een vorige nota, wordt er m.i. maar beter niets ingediend. Dat bespaart vooral ook de Raad dubbel werk. Mijn tegenargumentatie in deze en vele resterende aspecten blijft dan ook overeind.”

Beoordeling

Dat verwerende partij in het verzoekschrift een middel in deze zin ontwaart, getuigt van een ruimhartige lezing.

Voortgaande op de wederantwoordnota van verzoeker rijst des te meer de vraag of verzoeker omtrent zijn voorgaande resultaten nu al dan niet een middel heeft willen ontwikkelen.

Hoe dan ook moet de Raad vaststellen dat verzoeker geen enkele inhoudelijke parallel met voorgaande opleidingsonderdelen waarvoor een credit werd behaald aanhaalt – laat staan bewijst – waarop dan minstens een vermoeden zou moeten steunen dat de met het opleidingsonderdeel ‘Begeleiding’ beoogde competenties in werkelijkheid reeds (al dan niet ten dele) middels die andere credits werden behaald.

In afwezigheid van een dergelijke inhoudelijke overeenstemming, verwijst verwerende partij terecht naar de vaste rechtspraak van de Raad die ook hier wordt bijgevalen en die zich laat samenvatten onder het principe dat in het verleden behaalde resultaten geen garanties bieden voor de toekomst.

Het ‘middel’ is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.889 van 21 augustus 2020 in de zaak 2020/226

In zake: Cem AYDIN
woonplaats kiezend te 1910 Kampenhout
Haachtsesteenweg 425

tegen:

UC LEUVEN
woonplaats kiezend te 3001 Heverlee
Geldenaaksebaan 335

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 24 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 2 juli 2020 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van UC Leuven van 17 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel ‘MGM21T Projectwerk’ (verder: ‘Projectwerk’) wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 augustus 2020.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Joeri Vanderhaegen, die verschijnt voor de verzoekende partij en Stef Coomans, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Graduaat Maatschappelijk Werk (Leuven)’.

Tot het curriculum van verzoeker behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Projectwerk’. Verzoeker behaalt daarvoor een examencijfer van 9/20.

De proclamatie heeft plaats op 2 juli 2020.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 7 juli 2020 stelt verzoeker tegen dit examencijfer het volgende intern beroep in:

“[...]”

Ik maak gebruik van mijn inzagerecht op 6 juli 2020 om 11u15 en neem kennis van de verbale en schriftelijke motivatie (BIJLAGE A) door docent [V.D.B.H.]. In deze motivering krijg ik een onvoldoende voor het procesgericht werken, nl.

1. Observaties in proces
2. Individuele procesevaluatie – zelfreflectie
3. Individuele procesevaluatie – peerevaluatie
4. Kwalitatieve commentaren – medestudenten
5. Groepsproces

1. Observaties in proces

1.2. DOCENT: “Door afwezigheid tijdens de opstart van projectwerk ben je pas op lesdag 2 in de (zich vormende) groep gekomen” ([V.D.B.] 2020).

Motivering — Cem AYDIN

Voor de opstart van het opleidingsonderdeel stuur ik op 6/02/2020 een e-mail naar mijn opleidingscoördinator met de mededeling dat ik een overlapping heb in mijn individueel studieprogramma (ISP), waardoor ik niet kan deelnemen aan het vak Projectwerk. De coördinator en haar docenten geven mij de mogelijkheid om alsnog aan te sluiten in de tweede groep van dit opleidingsonderdeel, maar die reeds gestart is. Hierdoor sluit ik pas aan op de tweede lesdag (B).

- BIJLAGE B

DOCENT: “De taken moesten op dat moment herverdeeld worden nadat ze op lesdag 1 toegewezen werden aan de 4 groepsleden. De groep is dan beginnen schuiven en je hebt verschillende rollen toegewezen gekregen.” ([V.D.B.] 2020).

Motivering — Cem AYDIN

Ik bevestig dat ik op lesdag twee d.d. 19/02/2019 de volgende taken toegewezen kreeg, nl. lay-out, mederedactie en verslagname (C).

- BIJLAGE C

1.3 DOCENT: “Je werkt zeer last minute waardoor het moeilijk was voor de groep om je te vertrouwen. Je hebt ook taken op je genomen waar je nooit iets mee gedaan hebt (communicatie met de opdrachtgever bvb). Uiteindelijk heb ik [L.] opgedragen om haar oorspronkelijke taak terug op te nemen omdat de tijd echt wel begon te dringen. Er werd niet meer gecommuniceerd met de opdrachtgever. We spreken hier 12 dagen voor de presentatie en er lag nog geen uitvoeringsmoment vast” ([V.D.B. 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Op 1/04/2020 is er een bijeenkomst met de voltallige groep en de docent [voor] een herve[r]deling van de taken. Daarin besluiten we dat ik [L.S.] mag vervoegen als mede-communicator naar de opdrachtgever (D). Hoewel ik uitdrukkelijk via e-mail aan mijn medestuden[ten] vraag om mij de e-mails van de opdrach[t]gever door te sturen zodat er transparantie is, heb ik deze niet ontvangen en kan ik bevestigen dat ik deze taak niet heb kunnen uitvoeren (E). Zowel [L.S.] en ik waren de communicator. Ik begrijp dat ik het conflict bespreekbaar diende te maken om de kans op misverstanden te vermijden en opdat ik de kans zou gekregen hebben om deze taak te kunnen uitvoeren. Toch is de uitvoerende docent vermeld in de e-mail.

- BIJLAGE D

- BIJLAGE E

1.4 DOCENT: “Je paste een document aan dat je, zonder medeweten van de groep, op Moodle hebt gepost. Voor mij was dat het ingediende document terwijl de rest van de groep uit de lucht viel” ([V.D.B.] 2020).

Motivering Cem AYDIN

Op 23/03/20 geeft de docent feedback op ons projectplan en de vraag tot aanpassing (F). Ik geef gehoor en ik stuur op 28/03/2020 een e-mail naar mijn medestudenten met een uitgewerkt voorstel van een aangepaste versie van het projectplan. Ik vraag hen uitdrukkelijk om samen te zitten en hierover feedback te geven (G). Gezien ik geen reactie krijg, post ik dit document op 1/04/2020 als extra ‘voorstel’ op het leerplatform Moodle (H). Mijn mede-studenten waren ruimschoots op voorhand op de hoogte.

- BIJLAGE F

- BIJLAGE G

- BIJLAGE H

1.5 DOCENT: “Je hebt tijdens het proces geen hulp gevraagd om je te ondersteunen in samenwerkingsprocessen die moeilijk liepen.” ([V.D.B.] 2020).

Motivering - Cem AYDIN.

Ik bevestig dat ik tijdig beroep dien te doen op een docent om het samenwerkingsproces te bevorderen. Bij het aanklaarten van samenwerkingsmoeilijkheden, benadrukt de docent in haar blog van 23/03/2020 (F): “*Jullie gaven al aan in de blog dat informele setting toch niet zo goed bleken te werken. Dat is nu even niet aan de orde. Blijf echter wel op zoek gaan naar manier om mekaar te horen/zien (gebruik bvb. jullie team-groep om te beeldbellen)*” ([V.D.B.], 2020). Daarenboven benadrukt de docent tijdens een

videocall op 27/04/2020 dat we ons dienen te richten op het productgerichte gezien de tijdsdruk (I). Deze informatie heeft er toe geleid dat ik mezelf herhaaldelijk weerhouden heb gevoeld om [het] ongunstige samenwerkingsproces te bespreken. Ik heb contact opgenomen met mijn eigen opleidingscoördinator om te melden dat de samenwerking tussen mijn medestudenten stroef loopt en ik het gevoel heb dat ik hier met niemand over kan praten (J).

- BIJLAGE F
- BIJLAGE I
- BIJLAGE J

1.6. DOCENT: “Je was niet aanwezig op de uitvoering bij de opdrachtgever. Je hebt mij hiervan niet verwittigd.” ([V.D.B.] 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Op 6/06/2020 stuur ik een e-mail naar mijn medestudenten, docent en mijn opleidingsverantwoordelijke in kopie dat ik als mede-communicator niet op de hoogte ben van de afgesproken overdrachtsdatum door mijn medestudenten die doorgaat op 15 juli 2020 (E). Deze datum overlapt met een [ander] opleidingsonderdeel in mijn individueel [studieprogramma] (ISP) die ruim op voorhand (6/05/20) officieel meegedeeld is door de Hogeschool. In mijn e-mail kaart ik deze situatie aan en vraag ik transparantie in de communicatie naar de opdrachtgever en een herziening van een overdrachtsdatum die voor iedereen past. De docent reageert niet op mijn e-mail en bevestigt de overdrachtsdatum van 15 juli 2020 die door mijn medestudenten vastgelegd is (K).

- BIJLAGE E
- BIJLAGE K

2. individuele procesevaluatie — zelfreflectie

2.1. DOCENT: “Je kijkt hierbij [mijns] inziens te weinig kritisch naar je eigen aandeel in het groepsgebeuren en de samenwerking. Een van de vragen is “omschrijf telkens in 3 zinnen kernachtig je beleving van de verschillende fasen van het project. Doe dit voor elke fase afzonderlijk. Doe dit zowel voor je eigen functioneren als voor de groep.” Je geeft wel een goede groepsanalyse maar doet dit niet voor je eigen functioneren”. ([V.D.B.], 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Ik bevestig dat ik een groepsanalyse onderbouwd heb en dat de persoonlijke analyse ontbreekt. Hoewel ik de vraagstelling niet voldoende begrepen heb, heb ik de zelfreflectie en peerevaluatie aan de hand van de aangeleerde methodieken (4G) toegepast (L en M).

- BIJLAGE L
- BIJLAGE M

3. individuele procesevaluatie peerevaluatie

"Het andere deel van de individuele procesevaluatie gaat over procesmatige inbreng en betrokkenheid (peerevaluatie). Daarbij kijken we vooral naar hoe de andere groepsleden de samenwerking waarderen. Uiteraard toetsen we dit af bij onze eigen observaties (zie boven). En dan lees ik dat je geen hulp of hinder voor de groep was op..." (V.D.B.]2020)

3.1. DOCENT: "Opgenomen taken en verantwoordelijkheden uitvoeren" (V.D.B.], 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn medestudenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

3.2. DOCENT: "Aan de kar trekken waar nodig" (V.D.B.] 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

3.3. DOCENT: "Werktempo tijdens groepsbijeenkomsten" (V.D.B.] 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

3.4. DOCENT: "Rekening houden met elkaar" (V.D.B.], 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

3.5. DOCENT: "Afspraken respecteren en op tijd komen" (V.D.B.] 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

3.6. DOCENT: "De groep ondersteunen indien nodig" (V.D.B.] 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

3.7. DOCENT: "Werksfeer in de groep ondersteunen" (V.D.B.] 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

4. Kwalitatieve commentaren — medestudenten

“In de kwalitatieve commentaren lees ik zaken als... ([V.D.B.] 2020).

4.1. DOCENT: “Cem was heel vaak niet mee wat voor vertraging zorgde... Op het einde was Cem weinig te horen, niet aanwezig op videocall” ([V.D.B.] 2020).

Motivering — Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn medestudenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen. Overigens ben ik gedurende het ganse project aanwezig en bereikbaar gebleven en heb ik onze laatste meetings in persoon bijgewoond en in nauw contact met mijn medestudenten gestaan via emails. Ik kan daarom niet akkoord gaan met de motivatie “Op het einde was Cem weinig te horen...”

- BIJLAGE D, BIJLAGE N, BIJLAGE I, BIJLAGE O, BIJLAGE P, BIJLAGE Q[,] BIJLAGE R, BIJLAGE S, BIJLAGE T, BIJLAGE U, BIJLAGE V

4.2 DOCENT: “Cem gaf vaak aan dat hij er wou uitstappen en dan weer niet. Kostte veel energie en was zeer vermoeiend” ([V.D.B.], 2020).

Motivering — Cem AYDIN

Ik bevestig dat ik tot twee keer toe niet meer kon deelnemen door de spanningen binnen de groep. Gezien mijn verantwoordelijkheidsgevoel en ik bleef geloven in onze kans op slagen, heb ik het opleidingsonderdeel verdergezet (W).

- BIJLAGE W

4.3. DOCENT: “Cem gaat graag in discussie over de kleinste dingen. Taken moeten voor Cem heel afgebakend zijn, heeft ook vaak ‘geen tijd’ voor project...” ([V.D.B.] 2020).

Motivering — Cem AYDIN

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

“Op het individuele proces haal je nipt onvoldoende” ([V.D.B.], 2020).

5. Groepsproces

“Daarnaast worden er ook punten gegeven op het groepsproces. Deze punten worden gegeven op basis van...” ([V.D.B.], 2020).

5.1. DOCENT: “Samenwerking en omgang met feedback voor de groep” ([V.D.B.], 2020).

5.2. DOCENT: “Procesmatige aanpak (hoe is de groep aan de slag gegaan met de groepsdynamische processen en problemen/uitdagingen in de samenwerking?)” ([V.D.B.] 2020).

5.3. DOCENT: “In welke mate heeft de groep inspanningen geleverd om het samenwerkingsproces tot een goed einde te brengen?” ([V.D.B.] 2020),

“Daar halen jullie met zijn allen onvoldoende” ([V.D.B.], 2020).

Slotbevindingen

Gebaseerd op bovenstaande onderbouwing, ben ik er van overtuigd de voorgestelde competenties en leerresultaten te hebben ontwikkeld tijdens het opleidingsonderdeel Projectwerk. Bovendien kunnen tal van elementen die gebruikt zijn ter motivatie van het oorspronkelijke cijfer voor het onderdeel procesgericht werken, weerlegd worden en dit aan de hand van de bijgevoegde overtuigingsstukken.

Ik heb me tijdens het ganse proces gefocust op het vervullen van de initiële opdracht en het gebruiken van de opgedane kennis uit de overige vakken, en, in de mate van het mogelijke, het opbouwen van een samenwerkingsrelatie, waar ik meen geslaagd in te zijn.”

De interne beroepscommissie komt, nadat een bemiddelingsgesprek niet tot een consensus leidt, op 17 juli 2020 tot de volgende beslissing:

“[...]

BEOORDELING VAN HET BEROEP

ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEROEP

[...]

BEVOEGDHEID VAN DE INTERNE BEROEPSCOMMISSIE

[...]

GEGRONDHEID VAN HET BEROEP

Over de schending van de motiveringsplicht

De student geeft aan kennis te nemen van de verbale en schriftelijke motivatie van de docent. De student voegt deze motivatie toe in bijlage A [van] zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie:

[...]

Zoals beloofd bezorg ik je graag de motivering waarom je onvoldoende haalde op proces in projectwerk.

Eerst en vooral geef ik graag een aantal observaties in het proces zoals ik het met jou ervaren heb:

- Door afwezigheid tijdens de opstart van projectwerk ben je pas op lesdag 2 in de (zich vormende) groep gekomen
- De taken moesten op dat moment herverdeeld worden nadat ze op lesdag 1 toegewezen werden aan de 4 groepsleden. De groep is dan beginnen schuiven en je hebt verschillende rollen toegewezen gekregen.

- Je werkt zeer last minute waardoor het moeilijk was voor de groep om je te vertrouwen. Je hebt ook taken op je genomen waar je nooit iets mee gedaan hebt (communicatie met de opdrachtgever bvb.). Uiteindelijk heb ik [L.] opgedragen om haar oorspronkelijke taak terug op te nemen omdat de tijd echt wel begon te dringen. Er werd niet meer gecommuniceerd met de opdrachtgever. We spreken hier 12 dagen voor de presentatie en er lag nog geen uitvoeringsmoment vast.
- Je paste een document aan dat je, zonder medeweten van de groep, op Moodle hebt gepost. Voor mij was dat het ingediende document terwijl de rest van de groep uit de lucht viel.
- Je hebt tijdens het proces geen hulp gevraagd om je te ondersteunen in samenwerkingsprocessen die moeilijk liepen.
- Je was niet aanwezig op de uitvoering bij de opdrachtgever. Je hebt mij hiervan niet verwittigd.

Een deel van de individuele procesevaluatie gaat over aanpak eigen leercurve en omgang met persoonlijke feedback (zelfreflectie).

Je kijkt hierbij mijns inziens te weinig kritisch naar je eigen aandeel in het groepsgebeuren en de samenwerking. Een van de vragen is ‘omschrijf telkens in 3 zinnen kernachtig je beleving van de verschillende fasen van het project. Doe dit voor elke fase afzonderlijk. Doe dit zowel voor je eigen functioneren als voor de groep.’ Je geeft wel een goede groepsanalyse maar doet dit niet voor je eigen functioneren.

Het andere deel van de individuele procesevaluatie gaat over inbreng en betrokkenheid (peerevaluatie)

Daarbij kijken we vooral naar hoe de andere groepsleden de samenwerking waarderen. Uiteraard toetsen we dit af bij onze eigen observaties (zie boven).

En dan lees ik dat je geen hulp of hinder voor de groep was op:

- Opgenomen taken en verantwoordelijkheden uitvoeren
- Aan de kar trekken waar nodig
- Werktempo tijdens groepsbijeenkomsten
- Rekening houden met elkaar
- Afspraken respecteren en op tijd komen
- De groep ondersteunen indien nodig
- Werksfeer in de groep ondersteunen

In de kwalitatieve commentaren lees ik zaken als:

- Cem was heel vaak niet mee wat voor vertraging zorgde... Op het einde was Cem weinig te horen, niet aanwezig op videocall
- Cem gaf vaak aan dat hij er wou uitstappen en dan weer niet. Kostte veel energie en was zeer vermoeiend
- Cem gaat graag in discussie over de kleinste dingen. Taken moeten voor Cem heel afgebakend zijn, heeft ook vaak ‘geen tijd’ voor project...

Op het individuele proces haal je nipt onvoldoende.

Daarnaast worden er ook punten gegeven op het groepsproces. Deze punten worden gegeven op basis van

- Samenwerking en omgang met feedback voor de groep
- Procesmatige aanpak (hoe is de groep aan de slag gegaan met de groepsdynamische processen en problemen/uitdagingen in de samenwerking?)
- In welke mate heeft de groep inspanningen geleverd om het samenwerkingsproces tot een goed einde te brengen?

Daar halen jullie met zijn allen onvoldoende.

Aangezien proces niet herkansbaar is, moet je je projectwerk dus opnieuw doen.

Cem, ik hoop dat deze motivering wat inzicht kan geven in hoe de beslissing tot stand is gekomen.”

De student gaat achtereenvolgens in op de verschillende elementen van de motivering. In de ECTS-fiche leest de Interne Beroepscommissie hieromtrent volgende:

De eindbeoordeling op 20 is samengesteld uit:

- productgerichte evaluatie: projectanalyse, projectplan, projectprogramma, projectrapport, uitvoering of product, presentatie (10/20);
- procesgerichte evaluatie: groepsproces (5/20), individueel proces (5/20).

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de student in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie geen gewag maakt van de ‘productgerichte evaluatie’. Uit het bemiddelingsverslag blijkt: *“Voor het product kregen alle groepsleden eenzelfde quotering (...).”* De Interne Beroepscommissie kijkt thans naar de beoordeling en motivering inzake het onderdeel ‘procesgerichte evaluatie’.

Gelet op de ECTS-fiche kijkt de Interne Beroepscommissie naar de relevante evaluatieonderdelen van het onderdeel ‘procesgerichte evaluatie’ en de bijhorende motivering van zowel docent als student.

De Interne Beroepscommissie kijkt naar het luik ‘individueel proces’. De docent motiveert de beoordeling als volgt:

Een deel van de individuele procesevaluatie gaat over aanpak eigen leercurve en omgang met persoonlijke feedback (zelfreflectie)

Je kijkt hierbij [mijns] inziens te weinig kritisch naar je eigen aandeel in het groepsgebeuren en de samenwerking. Een van de vragen is “omschrijf telkens in 3 zinnen kernachtig je beleving van de verschillende fasen van het project. Doe dit voor elke fase afzonderlijk. Doe dit zowel voor je eigen functioneren als voor de groep.” Je geeft wel een goede groepsanalyse maar doet dit niet voor je eigen functioneren.

De student geeft in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie aan dat de persoonlijke analyse ontbreekt. De Interne Beroepscommissie stelt bijgevolg vast dat de beoordeling als zodanig correct is verlopen en als zodanig niet ter discussie staat.

De student geeft in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie evenwel aan dat hij de vraagstelling niet voldoende begrepen heeft.

Feedback wordt gedreven door de vragen van de student (R.Stvb. 17 august[us] 2016, nr. 2016/215). Het is aan de student om tijdig bijkomende verduidelijking te vragen indien iets onduidelijk zou zijn (R.Stvb. 23 februari 2016, nr. 2015/590). Uit de door de student aangeleverde stukken blijkt niet dat hij ter zake om verduidelijking heeft gevraagd. Dat de student aangeeft dat hij *“de zelfreflectie en peerevaluatie aan de hand van de aangeleerde methodieken (...) (heeft) toegepast”* doet overigens geen afbreuk aan de correctheid van de beoordeling. De eigen onderwijskundige inzichten van de student zijn immers zonder relevantie (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027).

De Interne Beroepscommissie leest verder:

Het andere deel van de individuele procesevaluatie gaat over procesmatige inbreng en betrokkenheid (peerevaluatie) Daarbij kijken we vooral naar hoe de andere groepsleden de samenwerking waarderen. Uiteraard toetsen we dit af bij onze eigen observaties (zie boven).

En dan lees ik dat je geen hulp of hinder voor de groep was op:

- Opgenomen taken en verantwoordelijkheden uitvoeren
- Aan de kar trekken waar nodig
- Werktempo tijdens groepsbijeenkomsten
- Rekening houden met elkaar
- Afspraken respecteren en op tijd komen
- De groep ondersteunen indien nodig
- Werksfeer in de groep ondersteunen

De student stelt hierover het volgende:

Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn medestudenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen.

De Interne Beroepscommissie kan niet antwoorden op voorgaande, bij gebrek aan concrete grieven.

De docent geeft aan dat bij de beoordeling werd gekeken naar de peerevaluaties, maar dat deze werden afgetoetst aan de hand van eigen observaties. Deze observaties werden verwerkt in de door de docent uitgewerkte zelfstandige motivering (R.Stvb. 20 augustus 2008, nr. 2008/027; R.Stvb. 30 juni 2015, nr. 2015/069, R.Stvb. 29 juli 2016, nr. 2016/174; R.Stvb. 22 augustus 2016, nr. 2016/234). De Interne Beroepscommissie leest in de motivering volgende observaties:

Eerst en vooral geef ik graag een aantal observaties in het proces zoals ik het met jou ervaren heb:

- Door afwezigheid tijdens de opstart van projectwerk ben je pas op lesdag 2 in de (zich vormende) groep gekomen.
- De taken moesten op dat moment herverdeeld worden nadat ze op lesdag 1 toegewezen werden aan de 4 groepsleden. De groep is dan beginnen schuiven en je hebt verschillende rollen toegewezen gekregen.
- Je werkt zeer last minute waardoor het moeilijk was voor de groep om je te vertrouwen. Je hebt ook taken op je genomen waar je nooit iets mee gedaan hebt (communicatie met de opdrachtgever bvb). Uiteindelijk heb ik [L.] opgedragen om haar oorspronkelijke taak terug op te nemen omdat de tijd echt wel begon te dringen. Er werd niet meer gecommuniceerd met de

opdrachtgever. We spreken hier 12 dagen voor de presentatie en er lag nog geen uitvoeringsmoment vast

- Je paste een document aan dat je, zonder medeweten van de groep, op Moodle hebt gepost. Voor mij was dat het ingediende document terwijl de rest van de groep uit de lucht viel
- Je hebt tijdens het proces geen hulp gevraagd om je te ondersteunen in samenwerkingsprocessen die moeilijk liepen
- Je was niet aanwezig op de uitvoering bij de opdrachtgever. Je hebt mij hiervan niet verwittigd.

De Interne Beroepscommissie stelt vast op basis van voorgaande dat het resultaat van de peerevaluatie als zodanig op zichzelf geen doorslaggevende rol speelt in de eindevaluatie (R.Stvb. 30 juni 2015, nr. 2015/069; R.Stvb. 17 maart 2016, nr. 2016/055; R.Stvb. 12 april 2017, nr. 2017/092; R.Stvb. 12 juni 2017, nr. 2017/131).

De student gaat in zijn schrijven t.a.v. de Interne Beroepscommissie nader in op de observaties van de docent. De interne beroepscommissie zal hierna minstens die grieven van de student behandelen dewelke van wezenlijke invloed kunnen zijn op de examenbeoordeling (R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/450).

1) De docent deelt volgende observatie:

Je werkt zeer last minute waardoor het moeilijk was voor de groep om je te vertrouwen. Je hebt ook taken op je genomen waar je nooit iets mee gedaan hebt (communicatie met de opdrachtgever bvb.), Uiteindelijk heb ik [L.] opgedragen om haar oorspronkelijke taak terug op te nemen omdat de tijd echt wel begon te dringen. Er werd niet meer gecommuniceerd met de opdrachtgever. We spreken hier 12 dagen voor de presentatie en er lag nog geen uitvoeringsmoment vast.

De student stelt hierover het volgende:

Op 1/04/2020 is er een bijeenkomst met de voltallige groep en de docent om een herverdeling van de taken. Daarin besluiten we dat ik [L.S.] mag vervoegen als medecommunicator naar de opdrachtgever (D). Hoewel ik uitdrukkelijk via e-mail aan mijn medestudenten vraag om mij de e-mails van de opdrach[t]gever door te sturen zodat er transparantie is, heb ik deze niet ontvangen en kan ik bevestigen dat ik deze taak niet heb kunnen uitvoeren (E). Zowel [L.S.] en ik waren de communicator. Ik begrijp dat ik het conflict bespreekbaar diende te maken om de kans op misverstanden te vermijden en opdat ik de kans zou gekregen hebben om deze taak te kunnen uitvoeren, Toch is de uitvoerende docent vermeld in de e-mail.

Uit het door de student aangeleverde Stuk D blijkt inderdaad dat de student, en het andere groepslid [L.], de rol van '*communicatie opdrachtgever*' op zich nemen.

De Interne Beroepscommissie leest het door de student aanleverde stuk E:
[...]

Dag medestudenten

Via deze weg wil ik graag reageren op een aantal situaties die mij zorgen baren.

Op donderdag 4 juni wordt er in onze Messenger-groep meegedeeld dat er een e-mail verstuurd is naar onze opdrachtgever met het voorstel om 15 of 16 juni het project te

verdedigen. Jammer genoeg ben ik als medecommunicator naar de opdrachtgever niet op de hoogte van deze e-mail. Deze datums zijn niet voorgesteld aan de groep.

Docent [H.] van Psychosociale Hulpverlening 2 heeft reeds op 14 mei meegedeeld dat er contactdagen voorzien wordt op 15 en 22 juni, in onze messenger-groep wordt er aangegeven dat er prioriteit dient gegeven te worden aan de verdediging van ons projectwerk op 15 juni bij de opdrachtgever. Voor mij lukt deze datum niet, aangezien deze contactdag reeds bevestigd is aan de docent en hiervan niet kan afwijken, ik stel dan ook voor om als groep een nieuwe datum voor te stellen die zowel de opdrachtgever als de ganse groep past.

Daarenboven spreekt de opdrachtgever in haar e-mail aan [L.] (screenshot gedeeld in onze Messenger-groep) over verschillende problemen waarop wij als groep zijn gebotst. Gezien transparantie een belangrijk aspect is binnen dit project, vind ik het dan ook noodzakelijk dat dergelijke e-mails naar de opdrachtgever gedeeld word[t] met het ganse projectteam,

Alvast bedankt en fijne avond

De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat uit het door de student aangeleverde Stuk E niet afdoende blijkt waarom de student zijn rol van ‘communicatie opdrachtgever’ niet heeft kunnen uitvoeren. De Interne Beroepscommissie stelt bovendien vast dat de docent de taak inzake communicatie met de opdrachtgever als voorbeeld aanhaalt en dus wijst op het gegeven dat de student ook andere taken heeft opgenomen en hier nooit iets mee gedaan heeft. Uit de stukken blijkt niet dat de student dit weerlegt. Dat de student stelt dat de docent werd opgenomen in de mail van 6/6/2020 doet geen afbreuk aan de stelling van de docent dat er niet meer werd gecommuniceerd met de opdrachtgever. De Interne Beroepscommissie begrijpt uit de stukken (o.m. het door de opleiding aangebracht document ‘Finaal Draaiboek’) dat de opdrachtgever OCMW Liedekerke betreft.

2) De docent deelt volgende observatie:

Je paste een document aan dat je, zonder medeweten van de groep, op Moodle hebt gepost. Voor mij was dat het ingediende document terwijl de rest van de groep uit de lucht viel.

De student stelt hierover het volgende:

Op 23/03/20 geeft de docent feedback op ons projectplan en de vraag tot aanpassing (F). Ik geef gehoor en ik stuur op 28/03/2020 een e-mail naar mijn medestudenten met een uitgewerkt voorstel van een aangepaste versie van het projectplan. Ik vraag hen uitdrukkelijk om samen te zitten en hierover feedback te geven (G). Gezien ik geen reactie krijg, post ik dit document op 1/04/2020 als extra "voorstel" op het leerplatform Moodle (H). Mijn medestudenten waren ruimschoots op voorhand op de hoogte.

De Interne Beroepscommissie leest de mail van 28/3/2020:

[...]

Hallo allemaal

We zijn waarschijnlijk allemaal bezig met het invullen van het draaiboek op facebook. Bij het nalezen van Moodle, zag ik dat we nog een aantal tips van [H] uit het oog verloren zijn. Gebaseerd op onze vorige versie, heb ik een aantal aanpassingen gemaakt om op Hilde's tips in te spelen. Dit is puur een voorstel en aanpasbaar.

Misschien is het een idee om dit eens door te nemen en elkaar van feedback te voorzien. Ik hoor graag wat jullie er van vinden?

De student stelt dat hij op deze mail nooit een antwoord heeft ontvangen van zijn groepsleden. Hij heeft het document dan op 1/4/2020 gepost op het leerplatform.

Bij een groepswerk mag er van studenten verwacht worden dat zij op een professionele wijze met elkaar kunnen samenwerken. Het lijkt de Interne Beroepscommissie daarom redelijk dat de student, wanneer hij geen antwoord ontvangt van zijn groepsleden, minstens een herinnering stuurt naar de groep alvorens een groepswerk in te dienen. Peerevaluatie is een specifieke beoordelingswijze waarbij het aan de deelnemers van het groepswerk is om elkaar te beoordelen op een aantal vooraf opgestelde criteria, die in beginsel te maken hebben met het functioneren in groep (R.Stvb, 12 april 2017, nr. 2017/092). Gezien peerevaluatie in casu een onderdeel uitmaakt van de beoordeling, lijkt het de Interne Beroepscommissie redelijk dat de docent deze observatie deelt aan de student.

3) De docent deelt volgende observatie:

Je hebt tijdens het proces geen hulp gevraagd om je te ondersteunen in samenwerkingsprocessen die moeilijk liepen.

De student stelt hierover het volgende:

Motivering - Cem AYDIN

Ik bevestig dat ik tijdig beroep dien te doen op een docent om het samenwerkingsproces te bevorderen, Bij het aanklaarten van samenwerkingsmoeilijkheden benadrukt de docent in haar blog van 23/03/2020 (F): *“Jullie gaven al aan in de blog dat informele setting toch niet zo goed bleken te werken. Dat is nu even niet aan de orde, Blijf echter wel op zoek gaan naar manier om mekaar te horen/zien (gebruik bvb jullie team-groep om te beeldbellen”* ([V.D.B.], 2020).

Daarenboven benadrukt de docent tijdens een videocall op 27/04/2020 dat we ons dienen te richten op het productgerichte gezien de tijdsdruk (I). Deze informatie heeft er toe geleid dat ik mezelf herhaaldelijk weerhouden heb gevoeld om [het] onduidelijke samenwerkingsproces te bespreken. Ik heb contact opgenomen met mijn eigen opleidingscoördinator om te melden dat de samenwerking tussen mijn medestudenten stroef loopt en ik het gevoel heb dat ik hier met niemand over kan praten (J).

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de student niet weerlegt dat hij geen hulp heeft gevraagd aan de docent tijdens het proces.

De Interne Beroepscommissie ziet niet in hoe de door de student aangehaalde informatie van de docent de student ervan weerhouden heeft om hulp te vragen. Zoals hierboven reeds aangegeven is het de verantwoordelijkheid van de student om tijdig bijkomende verduidelijking te vragen indien iets onduidelijk zou zijn (R.Stvb. 23 februari 2016, nr.2015/590).

De student geeft aan volgende mail gestuurd te hebben naar zijn eigen opleidingscoördinator:

[...]

Dag [B.]

Bedankt voor je mail.

Ondanks projectwerk op zijn einde loopt, merk ik op de dag van vandaag nog steeds moeilijkheden en dit voor iedereen op een andere manier. Hoewel we ons dienen te richten op het productgerichte en niet meer op het procesgerichte, blijft dit voor mij nog steeds geen evidentie om op constructieve wijze samen te werken met mijn medestudenten. Omdat ik niet meteen het gevoel had hier met iemand over te kunnen praten, had ik je daarom mee in BCC geplaatst. Als het voor jou ok is, wil ik hier graag verder over praten tijdens ons gesprek op 19/06.

Gezonde groetjes,

Groetjes

Cem

De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de student inderdaad melding heeft gemaakt van het gegeven dat het voor hem geen evidentie blijft om op constructieve manier samen te werken met zijn medestudenten. Gezien in casu uit de aangehaalde mail niet blijkt dat de docent hiervan op de hoogte werd gebracht, lijkt het de Interne Beroepscommissie redelijk dat de docent deze observatie deelt aan de student.

4) De docent deelt volgende observatie:

Je was niet aanwezig op de uitvoering bij de opdrachtgever. Je hebt mij hiervan niet verwittigd.

De student stelt hierover het volgende:

Op 6/06/2020 stuur ik een e-mail naar mijn medestudenten, docent en mijn opleidingsverantwoordelijke in kopie dat ik als mede-communicator niet op de hoogte ben van de afgesproken overdrachtsdatum door mijn medestudenten die doorgaat op 15 juli 2020 (E). Deze datum overlapt met een andere opleidingsonderdeel in mijn individueel studie p[r]ogramma (ISP) [dat] ruim op voorhand (6/05/20) officieel meegedeeld is door de Hogeschool. In mijn e-mail kaart ik deze situatie aan en vraag ik transparantie in de communicatie naar de opdrachtgever en een herziening van een overdrachtsdatum die voor iedereen past. De docent reageert niet op mijn e-mail en bevestigt de overdrachtsdatum van 15 juli 2020 die door mijn medestudenten vastgelegd is (K).

De Interne Beroepscommissie leest ter zake de mail van de student van 6/05/2020:

[...]

Dag medestudenten

Via deze weg wil ik graag reageren op een aantal situaties die mij zorgen baren.

Op donderdag 4 juni wordt er in onze Messenger-groep meegedeeld dat er een e-mail verstuurd is naar onze opdrachtgever met het voorstel om 15 of 16 juni het project te verdedigen. Jammer genoeg ben ik als medecommunicator naar de opdrachtgever niet op de hoogte van deze e-mail. Deze datums zijn niet voorgesteld aan de groep.

Docent [H.] van Psychosociale Hulpverlening 2 heeft reeds op 14 mei meegedeeld dat er contactdagen voorzien wordt op 15 en 22 juni. In onze messenger-groep wordt er aangegeven dat er prioriteit dient gegeven te worden aan de verdediging van ons projectwerk op 15 juni bij de opdrachtgever. Voor mij lukt deze datum niet, aangezien deze contactdag reeds bevestigd is aan de docent en hiervan niet kan

afwijken. Ik stel dan ook voor om als groep een nieuwe datum voor te stellen die zowel de opdrachtgever als de ganse groep past.

Daarenboven spreekt de opdrachtgever in haar e-mail aan [L.] (screenshot gedeeld in onze Messenger-groep) over verschillende problemen waarop wij als groep zijn gebotst. Gezien transparantie een belangrijk aspect is binnen dit project, vind ik het dan ook noodzakelijk dat dergelijke e-mails naar de opdrachtgever gedeeld word[t] met het ganse projectteam.

[...]

De Interne Beroepscommissie leest het uitvoerige antwoord van de groepsleden op deze mail:

[...]

Hey allen,

Naar aanleiding van Cem zijn mail, ben ik even wat data nagegaan om een onderbouwd antwoord te geven. Ik doe dit niet om mijn eigen inspanningen te benadrukken, wel om de opbouw van de situatie te schetsen. Cem, ik zal me vooral naar jou richten, aangezien jij degene bent die ook deze bedenkingen stuurde. Dit is geenszins aanvallend bedoeld.

Op 22/5 stuurde ik in de chatgroep dat [H.] geblogd had en op een antwoord wachtte. Ik vermeldde erbij dat we een overdrachtmoment in Liedekerke moesten vastleggen en dat dit moment voor 17/6 moest zijn. Ik trok aan de alarmbel dat de tijd enorm begon te dringen.

24/5 verduidelijkte ik dat mijn voorgaande bericht niet puur informatief was bedoeld, maar een oproep naar jullie om ook de blog te lezen zodat we intern konden overleggen wat te antwoorden, vooral over het contact met [K.]

25/5 vroeg ik letterlijk of iemand [K.] nu al gemaïld had opdat we een gezamenlijk moment zouden kunnen vinden, omdat het niet evident is om dit in ieders agenda te puzzelen.

Hierna belegden we een videocall die meermaals werd uitgesteld en er niet meer van is gekomen.

29/5 gaf ik aan dat ik nog steeds niet wist of [K.] nu al gemaïld was of niet en dat ik dit vervelend vond. 31/5 drong ik aan dat een mail naar [K.] echt wel prioritair was. [L.] vroeg of we samen iets konden opstellen. Helaas was ik niet thuis en mijn batterij was plat (wat ik ook nog snel zei voor ze helemaal uitviel.) Maandag 1/6 vroeg ik of [K.] uiteindelijk gemaïld was geraakt, ik meldde dat ik me zorgen maakte over hoe de groep (niet) draaide en dat ik graag [H.] wou inschakelen. Op een bericht van Cem later op de avond duwde ik op beantwoorden en vroeg letterlijk ‘Weet jij of [K.] gemaïld is? Das echt superbelangrijk!’ aangezien de communicatie ook door hem verzorgd zou worden. Cem, op geen enkel van die momenten leek jij je aangesproken te voelen? Ik kreeg alvast van jou geen reactie op mijn steeds wederkerende vraag. Ik vind het dus een beetje gek dat je nu aanhaalt dat je het jammer vindt dat je niet op de hoogte bent als medeverantwoordelijke voor de communicatie naar Liedekerke.

[L.] liet weten dat zij Liedekerke zou mailen. Ik stelde voor om de overdracht zo kort mogelijk op 1715 te plannen, dus 15 of 16, om onszelf tijd te kopen om alles rond te krijgen. Hierop volgde geen protest of bedenkingen. Niet slim van mij om mijn eigen agenda niet eerst te raadplegen, ik was misschien te functioneel aan het proberen denken.

We belegden een videocall. Woensdag had ik pas bevestiging van heel de groep en liet ik [H.] ook weten dat het kon als het voor haar nog paste. Cem vroeg

woensdagavond of de call al zeker was. Ik antwoordde dat ik [H.] pas na 22u had kunnen mailen dus dat zij hoogstwaarschijnlijk pas donderdagochtend zou bevestigen. Toen we donderdag begonnen aan de call was Cem afwezig. Hij had aan [H.] een mailtje gestuurd om dit te melden. Persoonlijk vind ik dit qua transparantie naar de groep zeer jammer dat wij met onze mond vol tanden stonden. Er kan altijd iets tussenkomen en wij proberen in mijn ogen allemaal steeds begripvol te zijn. Toch lijkt het mij een kleine moeite om de groep mee te verwittigen van afwezigheid.

Tijdens de videocall vertelde [H.] dat zij weken geleden al een mail stuurde naar [K.] met de mededeling dat wij zouden moeten contact opnemen voor een overdrachtmoment. Wij hebben hiermee veel te lang gewacht. Na de videocall vatte ik in de chatgroep de puntjes samen die besproken waren, zodat iedereen mee zou zijn. Hierin staat ook dat we bespraken om [K.] een mail te sturen met de vraag of we 15 of 16/6 zouden kunnen langsgaan, Cem, jij antwoordde op dat moment dat je 16 en 17/6 had vrijgehouden en dat niets anders nog in je agenda zou passen.

[K.] antwoordde razendsnel. Ze stelde 15/6 voor met uur en zaal én de vermelding dat de werkgroep Kinderarmoede om 13u samenkomt en op die manier mee kan uitgenodigd worden om onze voorstelling te volgen. Ik kan me vergissen, maar op mij kwam dit over alsof [K.] al lang dit voorstel in gedachten had. Aangezien wij zelf ook 15/6 voorstelden, kwam dit mooi uit!

Toen ik dit in mijn agenda wou schrijven, zag ik dat ik met een overlap zit. Ik zei dit meteen in de groep. Niemand heeft bij mijn weten gezegd dat project voorrang dient te krijgen. Ik heb gewoon gezegd dat ik hier graag prioriteit aan zou geven, Aangezien ik mij heel bewust ben van het feit dat Psychosociale eerst vast lag, besloot ik om beide docenten te mailen zodat we er samen zouden uit geraken. Dat iedereen bij de overdracht is, is wenselijk maar geen verplichting. Als jouw prioriteit uitgaat naar psychosociale, om welke reden dan ook, respecteer ik die keuze en vind ik niet dat ik jou hierop moet afrekenen. Dit stond nu eenmaal eerst vast.

Cem, op 28/5 zei je zelf in de groep dat er een bericht was geplaatst op moodle met de boodschap dat er een draaiboek van het overdrachtmoment op moodle dient geplaatst te worden, één week voor de overdracht. Vandaag lees ik dat je wilt herplannen. Aangezien het al zo laat is, blijft er alleen 15/6 of 16/6 over, rekening houdende met het draaiboek dat moet gepost worden. Je geeft aan dat je 15/6 niet kan, maar wilt wel een ander moment zoeken dat voor iedereen past? Ik zie echt niet hoe, ik denk persoonlijk ook dat we dit niet kunnen maken tegenover Liedekerke. Eerst duurt het veel te lang voor wij initiatief nemen om te plannen en daarna zouden wij moeten terugkrabbelen over een datum die wij zelf voorstelden... Terwijl het lijkt alsof zij zelf deze datum al hadden verhoopt. Ik begrijp dat je het vervelend vindt dat de overdracht niet in je agenda past, ik weet zelf nog niet zeker of ik erbij zal kunnen zijn, hoop van wel, maar vind dat we nu niet alleen moeten denken aan persoonlijke aanwezigheid.

Cem, ik hoop dat mijn uitleg wat duidelijk is en dat je je niet geïrriteerd voelt maar ziet dat dit een samenloop van omstandigheden is. In mijn ogen is het dus helemaal niet aangewezen om het overdrachtmoment te verplaatsen. Hopelijk voelt niemand zich beledigd over wat ik schreef, ik heb geprobeerd om zo goed mogelijk te argumenteren. Het zijn de laatste loodjes en na de videocall van donderdag was de motivatie voor een eindspurt opgekrikt. Laat ons een laatste inspanning doen om die eindmeet te behalen!

Keep up the good work en tot gauw!

[I.]

De Interne Beroepscommissie leest volgende mail in naam van de groep aan de docent:

[...]

Hallo iedereen

Nog een kleine samenvatting van onze videocall:

Vandaag maandag 8 juni hebben we nogmaals een videocall gedaan om alles nog eens te overlopen en te bespreken. De aanwezige bij de videocall waren [I.], [Le], [Li] en mezelf.

Vraag naar Cem toe: Jij wou een volgende videocall afspreken, we verwachten dan ook als groep dat je zelf initiatief neemt om deze te plannen aangezien je er niet bij kon zijn.

Daarnaast komen we op donderdag 11 juni samen bij [L.] thuis om 19u - 19u30, ook hier hopen we dat je erbij kan zijn.

[H.]: Jij wou graag weten wanneer de presentatie in Liedekerke zelf zal doorgaan? Wel, dit gaat door op maandag 15 juni. We worden verwacht om 12u zodat we voldoende tijd hebben om alles klaar te zetten en ons voor te bereiden om dan om 12u30 onze presentatie voor te stellen. In samenspraak van het team zouden we het natuurlijk enorm leuk vinden moest je erbij kunnen zijn! Laat maar weten of dit haalbaar is voor jou en je agenda het toelaat natuurlijk.

We zijn er bijna mannekes!

Als ik nog iets vergeten ben, laat het me zeker weten!

Tot donderdag en [H.] hopelijk tot maandag!

Uit de mail van de student van 6/06/2020 blijkt niet als zodanig dat de student aan de docent laat weten niet aanwezig te zullen zijn op de uitvoering bij de opdrachtgever. Minstens kaart de student een probleem van overlapping aan. De docent ontvangt finaal, bij mail van 8/06/2020, het bericht dat de presentatie zal doorgaan op 15 juni. De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat het dan aan de student was om de docent te verwittigen dat hij niet aanwezig kon zijn op de uitvoering bij de opdrachtgever. De Interne Beroepscommissie begrijpt daarom waarom de docent deze observatie deelt.

De Interne Beroepscommissie stelt zich bovendien de vraag in welke mate de student aanwezig kon zijn op de uitvoering bij de opdrachtgever. Uit de mail van de student d.d. 6/06/2020 begrijpt de Interne Beroepscommissie dat er voor 'Psychosociale Hulpverlening 2' contactdagen voorzien werden op 15 en 22 juni. De Interne Beroepscommissie begrijpt dat de student zijn contactdag had op 15 juni. Uit de stukken blijkt niet dat de student getracht heeft om deze dag te verplaatsen of dat dergelijke verplaatsing onmogelijk was.

De docent stelt eveneens in de motivering van de eindbeoordeling:

In de kwalitatieve commentaren lees ik zaken als:

- Cem was heel vaak niet mee wat voor vertraging zorgde... Op het einde was Cem weinig te horen, niet aanwezig op videocall
- Cem gaf vaak aan dat hij er wou uitstappen en dan weer niet. Kostte veel energie en was zeer vermoeiend
- Cem gaat graag in discussie over de kleinste dingen. Taken moeten voor Cem heel afgebakend zijn, heeft ook vaak 'geen tijd' voor project...

De student stelt dat hij kan bevestigen dat hij tot twee keer toe niet meer kon deelnemen door de spanningen in de groep. Gezien zijn verantwoordelijkheidsgevoel heeft hij het opleidingsonderdeel desalniettemin verdergezet.

De student stelt dat hij niet akkoord kan gaan met de motivatie “*Op het einde was Cem weinig te horen*”, daar hij gedurende het ganse project aanwezig en bereikbaar is gebleven, o.m. via e-mail. De Interne Beroepscommissie stelt vast dat de docent [bedoeld wordt: de student] ter zake geen stukken aandraagt . De Interne Beroepscommissie kan zodoende niet controleren in welke mate de student gedurende het ganse project aanwezig en bereikbaar is gebleven. Uit de stukken begrijpt de Interne Beroepscommissie wel dat er in hoofde van de student zich toch problemen inzake bereikbaarheid manifesteerden:

In de peerevaluatie leest de Interne Beroepscommissie het volgende:

[...]

In de hierboven reeds aangehaalde mail van 8/6/2020 leest de Interne Beroepscommissie het volgende:

Vraag naar Cem toe: Jij wou een volgende videocall afspreken, we verwachten dan ook als groep dat je zelf initiatief neemt om deze te plannen aangezien je er niet bij kon zijn.

Daarnaast komen we op donderdag 11 juni samen bij [L.] thuis om 19u - 19u30, ook hier hopen we dat je erbij kan zijn.

Uit de door de docent gedeelde observaties blijkt eveneens dat de student afwezig was bij een belangrijk onderdeel van de opdracht:

Je was niet aanwezig op de uitvoering bij de opdrachtgever. Je hebt mij hiervan niet verwittigd.

De Interne Beroepscommissie heeft hierboven reeds vastgesteld dat het resultaat van de peerevaluatie als zodanig op zichzelf geen doorslaggevende rol speelt in de eindevaluatie (R.Stvb. 30 juni 2015, nr. 2015/069; R.Stvb. 17 maart 2016 nr. 2016/055; R.Stvb. 12 april 2017, nr. 2017/092; R.Stvb. 12 juni 2017, nr. 2017/131). De docent heeft aangegeven te kijken naar de peerevaluaties en deze worden afgetoetst aan de hand van eigen observaties.

De grief is ongegrond.

Over de overtuiging van de student de voorgestelde competenties en leerresultaten te hebben ontwikkeld

De student is ervan overtuigd de voorgestelde competenties en leerresultaten te hebben ontwikkeld. De student geeft aan tijdens het ganse proces zich gefocust te hebben op het vervullen van de initiële opdracht en het gebruiken van de opgedane kennis uit de overige vakken en, in de mate van het mogelijke, het opbouwen van een samenwerkingsrelatie.

Zoals hierboven reeds aangegeven zijn de eigen onderwijskundige inzichten van de student zonder relevantie (R.Stvb. 21 april 2015, nr. 2015/027). Het persoonlijk aanvoelen van de student dat hij goed presteerde levert geen recht op een goede score op (R.Stvb. 31 maart 2015, nr. 2015/028; R.Stvb. 18 augustus 2015, nr. 2015/191; R.Stvb. 24 maart 2016, nr. 2016/056).

De grief is ongegrond.

BESLISSING

Het beroep van de student is ontvankelijk maar niet gegrond.

De Interne Beroepscommissie bevestigt de beslissing van de examencommissie waarbij aan Cem Aydin de score van 9 /20 werd toegekend voor het OPO MGM21T Projectwerk.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet daartoe ambtshalve evenmin aanleiding.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op het zorgvuldigheidsbeginsel, het *patere legem*-beginsel en een schending van de voorschriften van de ECTS-fiche.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat de lector in een officieel videogesprek heeft aangegeven dat het projectteam zich niet moest focussen op het procesgerichte aspect, maar enkel op het productgerichte. Dit advies is volgens verzoeker in strijd met de ECTS-fiche, aangezien een student niet kan slagen voor het projectwerk indien het procesgerichte onderdeel als onvoldoende wordt beschouwd.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij vooreerst dat het middel niet ontvankelijk is, omdat verzoeker deze grief niet heeft betrokken bij zijn intern beroep.

Ten gronde stelt verwerende partij dat uit het door verzoeker aangevoerde stuk F (e-mail van 23 maart 2020) niet kan worden afgeleid dat volgens de lector de aandacht volledig op de productgerichte evaluatie moest worden gevestigd. Verweerster stipt aan dat zowel de productgerichte evaluatie als de procesgerichte evaluatie een onderdeel vormen van de beoordeling, en dat de beroepscommissie heeft vastgesteld dat alle groepsleden voor de productgerichte evaluatie eenzelfde quoteringscijfer hebben kregen (zie ook stuk 2 + stuk 4).

In zijn wederantwoordnota betwist verzoeker dat het om een nieuw middel zou gaan. Hij is van oordeel dat zijn overtuigingsstuk I (verslag van een videogesprek) als onderbouwing ervan moet worden gezien in het intern beroep, en dat de beroepscommissie zelf een nieuw stuk naar voor heeft gebracht, met name de gedetailleerde puntenlijst waarvan verzoeker niet eerder kennis had.

Beoordeling

De ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel ‘Projectwerk’ vermeldt inzake de evaluatieactiviteiten onder meer:

“De eindbeoordeling op 20 is samengesteld uit:

- Productgerichte evaluatie: projectanalyse, projectplan, projectprogramma, projectrapport, uitvoering of product, presentatie (10/20)
- Procesgerichte evaluatie: groepsproces (5/20), individueel proces (5/20).

De student moet zowel op de productgerichte als de procesgerichte evaluatie afzonderlijk slagen om te kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel. Bij een onvoldoende op de procesgerichte evaluatie kan een student niet herkansen en moet het opleidingsonderdeel opnieuw gevolgd worden.”

De student wordt geacht de inhoud van de ECTS-fiche te kennen en er – aangezien zij deel uitmaakt van de contractuele relatie tussen student en instelling – mee in te stemmen.

Uit de ECTS-fiche kan duidelijk worden opgemaakt dat voor de eindbeoordeling zowel de productgerichte als de procesgerichte evaluatie meetellen, en volgens welke wegingsfactor.

Het gegeven dát verzoeker derhalve ook voor het procesgerichte deel zou worden beoordeeld, mag verzoeker derhalve niet verbazen.

Verwerende partij kan niet worden gevolgd in haar stelling dat deze grief in het intern beroep niet aan bod is gekomen. Immers, onder verwijzing naar de bewuste e-mail van 23 maart 2020 die verzoeker ook bij de stukken heeft gevoegd die met het verzoekschrift op intern beroep zijn meegedeeld, heeft verzoeker in zijn intern beroep opgeworpen:

“Ik bevestig dat ik tijdig beroep dien te doen op een docent om het samenwerkingsproces te bevorderen. Bij het aanklaarten van samenwerkingsmoeilijkheden, benadrukt de docent in haar blog van 23/03/2020 (F): *“Jullie gaven al aan in de blog dat informele setting toch niet zo goed bleken te werken. Dat is nu even niet aan de orde. Blijf echter wel op zoek gaan naar manier om mekaar te horen/zien (gebruik bvb. jullie team-groep om te beeldbellen)”* ([V.D.B.], 2020). Daarenboven benadrukt de docent tijdens een videocall op 27/04/2020 dat we ons dienen te richten op het productgerichte gezien de tijdsdruk (I). Deze informatie heeft er toe geleid dat ik mezelf herhaaldelijk weerhouden heb gevoeld om [het] ongunstige samenwerkingsproces te bespreken. Ik heb contact opgenomen met mijn eigen opleidingscoördinator om te melden dat de samenwerking tussen mijn medestudenten stroef loopt en ik het gevoel heb dat ik hier met niemand over kan praten (J).”

Het middel is niet nieuw en derhalve ontvankelijk.

Ten gronde is de Raad van oordeel dat uit het e-mailbericht van de lector, tegen het licht van de inhoud van de ECTS-fiche die, zoals gezien, verzoeker geacht wordt te kennen, op geen enkele wijze kan worden afgeleid wat verzoeker erin leest.

De lector stelt met name geenszins dat het procesgerichte aspect niet belangrijk zou zijn of niet de aandacht van het projectteam zou moeten krijgen. Dat het procesgerichte aspect in deze ene e-mail niet uitdrukkelijk – in de ene of andere zin – ter sprake komt, betekent uiteraard niet dat de lector zou (willen) afwijken van de beoordelingscriteria uit de ECTS-fiche of dat de begeleiding inzake het procesgerichte aspect onbestaande zou zijn.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

In een twee middel beroept verzoeker zich op de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker is van oordeel dat de beroepscommissie onjuist motiveert inzake de beoordeling van het individueel proces, en dan met name de ontbrekende zelfreflectie.

Verzoeker erkent dat hij een deel van de evaluatieopdracht niet heeft gemaakt omdat hij de zelfreflectie niet heeft uitgevoerd, maar betwist de conclusie die de beroepscommissie daaraan verbindt als zou de motivering van de docent bijgevolg niet ter discussie staan.

Verzoeker betoogt ter zake:

“De Interne Beroepscommissie bekijkt de overige argumenten van de docent in een ruim kader. Ik wens dan ook toe te voegen dat het tweede deel van diezelfde opdracht 16 vragen bevat die beantwoord dienen te worden vanuit onze eigen beleving (individueel). Al deze vragen heb ik met de nodige zelfreflectie beantwoord. Het laatste deel van deze opdracht was een scoreformulier, waarbij je ook jezelf dient te quoteren. Dit heb ik eveneens gedaan. Ik wil hier nog aan toevoegen dat een andere individuele opdracht (Robert Dilts) werd ingediend op Moodle. Het model van Bateson en Dilts gaat er van uit dat veranderen tot stand komt door middel van leren. In dit model staan de verschillende niveaus van leren centraal met daarbij enerzijds de kernvraag en anderzijds het reflectiegebied (innerlijke opdracht). De Dilts oefening is een opdracht om aan zelfreflectie te doen en je eigen aandeel in het groepsgebeuren in kader te brengen. Wederom een bewijs is dat ik alle individuele opdrachten, buiten één oefeningen, heb gemaakt. Bovendien is de motivering van de docent kwantitatief en niet kwalitatief of inhoudelijk. Tijdens de bemiddeling wordt dit herhaaldelijk aangehaald. Het argument an Sich is correct; ik heb inderdaad een vraag niet beantwoord. Op de overige zestien vragen heb ik mijn persoonlijke mening en mijn gevoel erbij toegelicht. Bovendien heb ik mezelf bij de evaluatie van samenwerking op elk onderdeel kritisch beoordeelt, waarbij ik ook zeker mijn werkpunten heb vermeld. De stelling dat ik niet kritisch naar mezelf kijk, is gebaseerd op een vraag die ik over hoofd heb gezien, zoals te lezen in de motivatie van mijn docent (Intern Beroep overtuigingsstuk A). De overige beantwoorde vragen en de individuele opdracht Dilts tellen blijkbaar niet mee. Dit waren allemaal verplichte oefeningen, waar zelfreflectie aan bod kwam, en er in elke oefening aangegeven word[t] dat deze een invloed heeft op het individueel eindresultaat.

Ik besluit dat deze motivatie is gebaseerd op een onderdeel binnen de zelfreflectie en geen rekening gehouden wordt met de overige oefeningen die werden gemaakt en overigens ingediend zijn via Moodle. Mijn eigen onderwijskundige inzichten die door de Interne Beroepscommissie als niet relevant worden beschouwd zijn gestoeld op deze opdrachten, dewelke allemaal vervuld zijn.”

In haar antwoordnota werpt verwerende partij tegen dat de interne beroepscommissie zich heeft laten leiden door de voorschriften van de ECTS-fiche voor het onderdeel ‘procesgerichte evaluatie’ en acht heeft geslagen op de beoordeling en motivering met betrekking tot het luik ‘individueel proces’, om de eenvoudige reden dat dit is waar verzoeker in zijn intern beroep specifiek op ingaat.

Verwerende partij herinnert aan de marginale toetsingsbevoegdheid van de Raad, die de beoordeling niet vermag over te doen, en zij is van oordeel dat er geen sprake is van een onredelijke beoordeling. De interne beroepscommissie heeft immers onderzocht hoe de evaluatie van verzoeker is verlopen en verwerende partij ziet de motivering ruimer dan een louter cijfer. Deze motieven zijn voor verwerende partij begrijpelijk, niet tegenstrijdig en redelijk en steunen op de beoordeling van docenten die vermoed worden deskundig te zijn.

Dat bij de beoordeling van het individueel proces geen rekening zou zijn gehouden met de overige oefeningen die verzoeker heeft gemaakt, overtuigt verwerende partij niet. De lector heeft aangegeven wat voor haar belangrijk was in het kader van de beoordeling.

In zijn wederantwoord handhaaft verzoeker zijn standpunt.

Beoordeling

Wat verzoeker omtrent de beoordeling van het aspect ‘individuele procesevaluatie – zelfreflectie’ te bekritisieren had, heeft verzoeker onder een titel met die naam concreet in zijn verzoekschrift op intern beroep weergegeven, met name:

“2.1. DOCENT: “Je kijkt hierbij mijn[s] inziens te weinig kritisch naar je eigen aandeel in het groepsgebeuren en de samenwerking. Een van de vragen is “omschrijf telkens in 3 zinnen kernachtig je beleving van de verschillende fasen van het project. Doe dit voor elke fase afzonderlijk. Doe dit zowel voor je eigen functioneren als voor de groep.” Je geeft wel een goede groepsanalyse maar doet dit niet voor je eigen functioneren”. ([V.D.B.], 2020).

Motivering - Cem AYDIN

Ik bevestig dat ik een groepsanalyse onderbouwd heb en dat de persoonlijke analyse ontbreekt. Hoewel ik de vraagstelling niet voldoende begrepen heb, heb ik de zelfreflectie en peerevaluatie aan de hand van de aangeleerde methodieken (4G) toegepast (L en M).”

Verzoeker betwist niet dat hij een welbepaalde en specifieke zelfreflectieopdracht niet heeft uitgevoerd. Dat mag dan ook zijn weerslag vinden in de beoordeling. Met enige welwillendheid (en vooral bekeken in het licht van de wijze waarop verzoeker zijn middel in het beroep voor de Raad concreet toelicht) kan de geciteerde en uiterst concieze stelling van verzoeker zo worden begrepen dat verzoeker van oordeel is dat hij de aan de zelfevaluatie verbonden competenties op een andere wijze heeft behaald, met name via de stukken waar hij naar verwijst.

De beroepscommissie heeft daarop geantwoord dat dit een eigen onderwijskundige visie van verzoeker is, die door de beroepscommissie niet wordt gedeeld.

Verzoeker heeft in het intern beroep nagelaten zelfs maar een begin van concreet bewijs aan te brengen hoe deze competenties in de verwezen – maar verder onbesproken gebleven – stukken L en M, zouden zijn bereikt en hoe en in welke mate dit het euvel van de ontbrekende zelfreflectie zou kunnen goedmaken.

In het licht van een dergelijk summiere uiteenzetting kan ook de beknopte afwijzing ervan door de beroepscommissie volstaan in het licht van de formelemotiveringsplicht.

Het tweede middel is ongegrond.

Derde middel

Verzoeker steunt ook een derde middel op de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Met betrekking tot de commentaar op verzoeker die is gebleken uit de peerevaluatie, heeft verzoeker in het intern beroep opgeworpen: *“Gezien het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie door mijn mede-studenten, kan ik deze motivatie niet verdedigen”*. Daarop heeft de beroepscommissie in hoofddorde geantwoord dat zij daarop niet kan antwoorden, *“bij gebrek aan concrete grieven”*. Daarnaast overweegt de beroepscommissie evenwel dat de docent aangeeft dat de peerevaluaties werden afgetoetst aan

de hand van eigen observaties en dat de peerevaluatie als dusdanig geen doorslaggevende rol speelt in de eindevaluatie.

Verzoeker is het daarmee niet eens en vindt dat de peerevaluatie in het geheel niet mag worden gebruikt, omdat er door de docent geen concrete richtlijnen/instructies werden gegeven met betrekking tot de peerevaluatie en de bedoeling ervan, en omdat peerevaluaties subjectief en ‘niet conform’ zijn (geen standaarden bekendgemaakt). Wat dit laatste betreft verwijst verzoeker naar richtlijnen van een universiteit die van dezelfde associatie als verwerende partij deel uitmaakt.

Bovendien werd de feedback van de tussentijdse peerevaluaties niet terugbezorgd en/of besproken, en heeft de lector in een videogesprek van 2 april 2020 aangegeven dat de tussentijdse evaluaties voor iedereen positief zijn.

Waar de beroepscommissie bevestigt dat peerevaluaties aan bepaalde standaarden dienen te voldoen, wijst verzoeker andermaal op het ontbreken van instructies en vooraf opgestelde criteria. Hij trekt ook de objectiviteit van peerevaluatie als dusdanig in twijfel.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij vooreerst dat verzoeker in zijn intern beroep geen grieven heeft opgeworpen met betrekking tot de peerevaluatie.

Daarnaast zet zij ten gronde het volgende uiteen:

“De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft vastgesteld dat het resultaat van de peerevaluatie als zodanig op zichzelf geen doorslaggevende rol speelt in de eindevaluatie (R.Stvb. 30 juni 2015, nr. 2015/069; R.Stvb. 17 maart 2016, nr. 2016/055; R.Stvb. 12 april 2017, nr. 2017/092; R.Stvb. 12 juni 2017, nr. 2017/131). Voor de argumentatie hieromtrent verwijst verweerster graag naar stuk 2. Uiteraard ligt dit in het verlengde van de objectiviteit van de beoordeling.

Verzoeker verwijst in zijn schrijven ten aanzien van uw hooggeachte Raad naar de richtlijnen met betrekking tot peerevaluaties van KU Leuven.

Deze richtlijnen zijn ter zake zonder relevantie, daar verzoeker als student verbonden is aan UC LeuvenLimburg. Het gegeven dat de Hogeschool deel uitmaakt van de Associatie KU Leuven, impliceert niet dat de specifieke richtlijnen die van toepassing zijn aan de Leuvense universiteit, van toepassing zouden zijn op studenten van UC Leuven-Limburg. De Hogeschool heeft haar eigen reglementaire bepalingen. Dat verzoeker stelt geen duidelijke richtlijnen omtrent peerevaluaties te hebben teruggevonden, doet geen afbreuk aan voorgaande. Bovendien heeft niets het verzoeker

belet om, indien er in zijn hoofde onduidelijkheden waren omtrent de peerevaluatie, hier om verduidelijking te vragen. Verweester kan niet vaststellen dat Verzoeker ter zake om verduidelijking heeft gevraagd.

Verzoeker betwist eigenlijk het gebruik van de peerevaluatie als beoordelingswijze. Uiteraard zal de docent wel gekeken hebben naar de peerevaluatie, anders ondergraaft dat het nut van te werken met een dergelijke vorm van evaluatie. An sich is er ook geen probleem met een dergelijke beoordelingswijze (R.Stvb. 14 augustus 2012, nr. 2012/144; R.Stvb. 17 maart 2016, nr. 2016/055; R.Stvb. 12 april 2017, nr. 2017/092; R.Stvb. 12 juni 2017, nr. 2017/131). De Interne Beroepscommissie van de verweester heeft overigens geconstateerd dat in casu het resultaat van de peerevaluatie als zodanig op zichzelf geen doorslaggevende rol speelt in de eindevaluatie (R.Stvb. 30 juni 2015, nr. 2015/069; R.Stvb. 17 maart 2016, nr. 2016/055; R.Stvb. 12 april 2017, nr. 2017/092; R.Stvb. 12 juni 2017, nr. 2017/131). De docent heeft namelijk aangegeven te kijken naar de peerevaluaties en deze af te toetsen aan de hand van eigen observaties.”

Verzoeker is in zijn wederantwoordnota van oordeel dat de richtlijnen van de Katholieke Universiteit Leuven wel degelijk relevant zijn, onder meer omdat hij als student bij UC Leuven een account van die universiteit heeft.

Verzoeker voegt nog toe dat de score(bladen) van de peerevaluatie niet zijn meegedeeld en dat hij die ook niet heeft kunnen inkijken. Conclusie is voor verzoeker dan ook dat de peerevaluaties niet als toetsing voor de eigen observaties kunnen dienen, maar “enkel [] als beoordelingsinstrument om een correcte en voldoende gemotiveerde evaluatie neer te schrijven.”

Beoordeling

Krachtens artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs kan een verzoekende partij in een procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

In het intern beroep heeft verzoeker met betrekking tot de verschillende commentaren die de lector uit de peerevaluatie heeft gehaald, enkel (zevenmaal) opgeworpen dat hij de motivering omwille van het ontbreken van concrete voorbeelden in deze subjectieve evaluatie van zijn medestudenten “niet kan verdedigen”.

Dit kan ook in de meest ruimhartige lezing niet worden begrepen als een kritiek op het principe dat peerevaluatie als dusdanig wordt gehanteerd – nog daargelaten dat het blijkens de toelichting van de lector niet leidt tot een afzonderlijke quoterings maar enkel om eigen observaties van de lector te kaderen.

De Raad ziet niet in, en verzoeker zet ook niet uiteen, waarom hij zijn principiële bezwaren inzake de peerevaluatie – hoe zij ook weze ‘verrekend’ en los van de vraag of hij zicht had op de scorebladen – niet bij zijn intern beroep zou hebben kunnen opwerpen.

In de huidige stand van de procedure is het middel nieuw, en derhalve niet-ontvankelijk.

De exceptie is gegrond.

Het derde middel is niet ontvankelijk.

Vierde middel

In een vierde middel beroept verzoeker zich op het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker bekritiseert de beoordeling van vier observatiepunten.

Met betrekking tot de overweging:

“Je werkt zeer last minute waardoor het moeilijk was voor de groep om je te vertrouwen. Je hebt ook taken op je genomen waar je nooit iets mee gedaan hebt (communicatie met de opdrachtgever bvb). Uiteindelijk heb ik [L.] opgedragen om haar oorspronkelijke taak terug op te nemen omdat de tijd echt wel begon te dringen, Er werd niet meer gecommuniceerd met de opdrachtgever We spreken hier 12 dagen voor de presentatie en er lag nog geen uitvoeringsmoment vast.”

handhaaft verzoeker zijn kritiek dat er geen transparantie was van de oorspronkelijke communicator. Voor verzoeker ontbreekt elke onderbouwing.

In relatie tot:

“Je paste een document aan dat je, zonder medeweten van de groep, op Moodle hebt gepost. Voor mij was dat het ingediende document terwijl de rest van de groep uit de lucht viel.”

verwijt verzoeker aan de bestreden beslissing dat de beroepscommissie het door hem aangevoerde stuk dat het tegendeel moet aantonen, niet aanvaardt omdat dit bericht zonder reactie van de medestudenten is gebleven, zodat verzoeker een herinnering had moeten sturen alvorens een groepswerk in te dienen. Verzoeker is ter zake van oordeel dat het gemis aan reactie eerder iets zegt over de medestudenten dan over hem, en dat de beroepscommissie de verantwoordelijkheid voor het niet-beantwoorden van een bericht ten onrechte bij hem legt.

Inzake de beoordeling

“Je hebt tijdens het proces geen hulp gevraagd om je te ondersteunen in samenwerkingsprocessen die moeilijk liepen.”

voert verzoeker aan dat deze motivering niet correct is, omdat hij het probleem heeft aangegeven tijdens een videogesprek met de lector, waarbij de lector de instructie geeft niet meer te focussen op het procesgerichte onderdeel. Vervolgens, zo stelt verzoeker, heeft hij zijn bezorgdheid aangekaart bij de studievoortgangcoördinator (stuk J.). Dat verzoeker bij dat bericht ten onrechte de coördinator niet heeft betrokken is voor verzoeker een onterecht verwijt, omdat de lector bij het videogesprek reeds op de hoogte was gebracht.

Omtrent de overweging

“Je was niet aanwezig op de uitvoering bij de opdrachtgever. Je hebt mij hiervan niet verwittigd.”

betoogt verzoeker dat dit eveneens onjuist is, omdat hij dit via e-mail bij de lector en de medestudenten heeft aangekaart en duidelijk heeft vermeld dat de datum van 15 juni voor hem niet paste. Verzoeker is van oordeel dat dit minstens als verwittiging kan beschouwd worden, en hij stipt aan dat hij ook hier geen reactie van de lector en/of de medestudenten heeft ontvangen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij als volgt:

“Verzoeker gaat nader in op de observaties van de docent.

De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft minstens die grieven van verzoeker dewelke van wezenlijke invloed kunnen zijn op de examenbeoordeling in haar beslissing onderzocht (R.Stvb. 26 oktober 2017, nr. 2017/450). Bovendien ontbreken concrete grieven bij verschillende observaties. De Interne Beroepscommissie van verweerster kon hier bijgevolg moeilijk op antwoorden. Voor de argumentatie van de Interne Beroepscommissie verwijst verweerster graag naar stuk 2.

Verzoeker is het niet eens met de observaties van de docent. Verzoeker betwist o.m. de observatie van de docent inzake de door hem opgenomen rol van “communicatie opdrachtgever”.

Verweerster verwijst ter zake graag naar de beoordeling van haar Interne Beroepscommissie inzake de observaties van de docent (zie stuk 2).

De Interne Beroepscommissie van verweerster is van oordeel dat uit de door verzoeker aangeleverde stukken niet afdoende blijkt waarom hij zijn rol van “communicatie opdrachtgever” niet heeft kunnen uitvoeren. De Interne Beroepscommissie heeft bovendien vastgesteld dat de docent de taak inzake communicatie met de opdrachtgever als voorbeeld aanhaalt en dus wijst op het gegeven dat de student ook andere taken heeft opgenomen en hier nooit iets mee gedaan heeft. De motivering van de docent is volgens verweerster afdoende en duidelijk. Er kan volgens verweerster ter zake bezwaarlijke sprake zijn van het ontbreken van enige onderbouwing, gelet op het bestaan van een concrete motivering:

“Je werkt zeer last minute waardoor het moeilijk was voor de groep om je te vertrouwen. Je hebt ook taken op je genomen waar je nooit iets mee gedaan hebt (communicatie met de opdrachtgever bvb.). Uiteindelijk heb ik [L.] opgedragen om haar oorspronkelijke taak terug op te nemen omdat de tijd echt wel begon te dringen. Er werd niet meer gecommuniceerd met de opdrachtgever. We spreken hier 12 dagen voor de presentatie en er lag nog geen uitvoeringsmoment vast.”

Voor de argumentatie van haar Interne Beroepscommissie verwijst verweerster graag nog naar stuk 2.

Wat betreft de volgende observatie:

“Je paste een document aan dat je, zonder medeweten van de groep, op Moodle hebt gepost. Voor mij was dat het ingediende document terwijl de rest van de groep uit de lucht viel.”

Bij een groepswork mag er van studenten verwacht worden dat zij op een professionele wijze met elkaar kunnen samenwerken. De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft vastgesteld dat de docent aangeeft dat bij de beoordeling werd gekeken naar de peerevaluaties, maar dat deze werden afgetoetst aan de hand van eigen observaties. Peerevaluatie is een specifieke beoordelingswijze waarbij het aan de deelnemers van het groepswork is om elkaar te beoordelen op een aantal vooraf opgestelde criteria, die in beginsel te maken hebben met het functioneren in groep (R.Stvb. 12 april 2017, nr.

2017/092). In dat opzicht lijkt het verweerster redelijk dat verzoeker, wanneer hij geen antwoord ontvangt van zijn groepsleden, minstens een herinnering zou sturen naar de groep alvorens het groepswerk in te dienen. Dergelijke handelswijze moge volgens verweerster getuigen van een deugdelijk “functioneren in groep”. Dat de docent dan deze observatie meeneemt, lijkt volgens verweerster niet onredelijk.

De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft niet aangegeven dat de omstandigheid dat verzoeker geen antwoord mocht ontvangen van zijn groepsleden, zijn verantwoordelijkheid is. De Interne Beroepscommissie heeft, zoals hierboven reeds uiteengezet, minstens willen wijzen op de verantwoordelijkheid van de student als lid van een groep en meer specifiek het functioneren in die groep. Het is altijd mogelijk dat een bepaalde mail onbeantwoord blijft. Het lijkt verweerster dan redelijk dat verzoeker minstens een herinnering zou gestuurd hebben naar de groep in plaats van het groepswerk zonder meer door te sturen. Voor de argumentatie van haar Interne Beroepscommissie verwijst verweerster naar stuk 2.

Verzoeker acht volgende observatie niet correct:

“Je hebt tijdens het proces geen hulp gevraagd om je te ondersteunen in samenwerkingsprocessen die moeilijk liepen.”

Volgens verzoeker heeft hij tijdens een videogesprek met de docent aangegeven dat hij deze observatie niet correct acht. Verzoeker stelt dat hij dit tevens heeft aangebracht bij de studiecoördinator. Verzoeker verwijst ter zake naar het door hem aangeleverde Overtuigingsstuk J:

“[...]”

Ondanks projectwerk op zijn einde loopt, merk ik op de dag van vandaag nog steeds moeilijkheden en dit voor iedereen op een andere manier. Hoewel we ons dienen te richten op het productgerichte en niet meer op het procesgerichte, blijft dit voor mij nog steeds geen evidentie om op constructieve wijze samen te werken met mijn medestudenten. Omdat ik niet meteen het gevoel had hier met iemand over te kunnen praten, had ik je daarom mee in BCC geplaatst. Als het voor jou ok is, wil ik hier graag verder over praten tijdens ons gesprek op 19/06.”

Verweerster kan uit overtuigingsstuk J niet afleiden dat de observatie van de docent dat verzoeker geen hulp heeft gevraagd, niet correct zou zijn.

Feedback wordt gedreven door de vragen van de student (R.Stvb. 17 august[u]s 2016, nr. 2016/215). Het is aan de student om tijdig bijkomende verduidelijking te vragen indien iets onduidelijk zou zijn (R.Stvb. 23 februari 2016, nr. 2015/590). De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft uit de door verzoeker aangeleverde stukken niet kunnen afleiden dat hij ter zake om verduidelijking heeft gevraagd. De Interne Beroepscommissie heeft vastgesteld dat verzoeker niet weerlegt dat hij geen hulp heeft gevraagd aan de docent tijdens het proces. Verweerster is van oordeel dat uit de aan haar Interne Beroepscommissie aangeleverde stukken niet blijkt waarom verzoeker ervan weerhouden zou zijn geweest om hulp te vragen. Het is de verantwoordelijkheid van een student om tijdig bijkomende verduidelijking te vragen indien iets onduidelijk zou zijn (R.Stvb. 23 februari 2016, nr. 2015/590).

De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft wel vastgesteld dat verzoeker aangeeft dat het voor hem geen evidentie blijft om op constructieve manier samen te werken met zijn medestudenten. Gezien uit de aangehaalde mail niet blijkt dat de docent

hiervan op de hoogte werd gebracht, lijkt het verweerster redelijk dat de docent de gecontesteerde observatie kenbaar heeft gemaakt aan verzoeker.

Verzoeker verwijst tevens naar overtuigingsstuk I teneinde aan te tonen waarom de observatie van de docent niet correct zou zijn.

Uit overtuigingsstuk I kan verweerster niet afleiden dat de observatie van de docent dat Verzoeker geen hulp heeft gevraagd, niet correct zou zijn:

[...]

Verzoeker acht volgende observatie niet correct:

“Je was niet aanwezig op de uitvoering bij de opdrachtgever. Je hebt mij hiervan niet verwittigd.”

Verweerster verwijst hier graag naar de argumentatie van haar Interne Beroepscommissie zoals deze is terug te vinden in stuk 2.

Verzoeker stelt dat uit zijn mail t.a.v. de docent en zijn medestudenten duidelijk blijkt dat de datum van 15 juni voor hem niet zou lukken.

De Interne Beroepscommissie van verweerster heeft vastgesteld dat uit de mail van verzoeker (d.d. 6/06/2020) niet als zodanig blijkt dat verzoeker aan de docent laat weten niet aanwezig te zullen zijn op de uitvoering bij de opdrachtgever (zie ook stuk 2). Minstens kaart verzoeker een probleem van overlapping aan. De docent ontvangt finaal, bij mail van 8/06/2020, het bericht dat de presentatie zal doorgaan op 15 juni. De Interne Beroepscommissie is van oordeel dat het dan aan verzoeker was om de docent te verwittigen dat hijzelf niet aanwezig zou zijn op de uitvoering bij de opdrachtgever. Verweerster begrijpt daarom waarom de docent de gecontesteerde observatie deelt. Dergelijk probleem in de communicatie kan volgens verweerster moeilijk aan de docent worden verweten en doet daarom geen afbreuk aan de observatie van de docent.”

Verzoeker van zijn zijde, stelt in zijn wederantwoordnota dat de observatiepunten niet afdoende zijn gemotiveerd.

Beoordeling

De Raad wil vooreerst, in het algemeen, herinneren aan de beperking van zijn decretale opdracht. Het is krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs noch de taak, noch de bevoegdheid van de Raad om zijn appreciatie in de plaats te stellen van deze van de docent, de examencommissie, de interne beroepscommissie of enig ander orgaan van de hogeronderwijsinstelling. De Raad heeft, luidens diezelfde bepaling, enkel tot opdracht om te beoordelen of en hem voorgelegde studievoortgangsbeslissing in overeenstemming is met de decretale en reglementaire bepalingen en het onderwijs- en examenreglement, en met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Dit betekent dat het niet aan de Raad staat om een beoordeling over te doen of zelf een inhoudelijke beoordeling te maken. De hiervoor geschetste marginale toetsing houdt ook in dat de Raad geen bescherming kan bieden tegen strenge beslissingen, enkel tegen onwettige.

Tot slot past het in herinnering te brengen dat de student toegang heeft tot een interne beroepsprocedure en dat, wanneer binnen de instelling aldus met volheid van bevoegdheid over dat beroep is geoordeeld, het op de weg van een verzoekende partij ligt om in een beroep voor de Raad voldoende en concreet grieven tegen de beslissing op intern beroep uiteen te zetten. Het louter hernemen van wat op intern beroep was aangevoerd en een antwoord heeft gekregen, zal daarbij in regel niet volstaan.

Inzake de taken die verzoeker niet heeft opgenomen, is de Raad van oordeel dat uit de voorliggende stukken, waaronder ook het hierboven geciteerde bericht van een medestudente, blijkt dat het niet onredelijk of ongefundeerd kan worden genoemd dat verzoeker kritisch wordt beoordeeld. Het gaat daarbij niet enkel om de communicatie van de opdrachtgever, wat door de lector als voorbeeld wordt gegeven en waartoe verzoeker het debat ten onrechte beperkt.

Wat het indienen van een groepswerk zonder ruggenspraak met de medestudenten betreft, overweegt de beroepscommissie niet dat verzoeker een verantwoordelijkheid draagt omdat zijn bericht niet werd beantwoord, maar wel dat verzoeker geen herinnering heeft gezonden aan zijn medestudenten, toen zijn initieel bericht onbeantwoord bleef.

Het staat niet aan de Raad om de beoordeling van de competenties van verzoeker over te doen. Binnen zijn marginaal toetsingsrecht is de Raad van oordeel dat de gemaakte beoordeling – van een student mag worden verwacht dat hij desnoods een rappel stuurt aan groepsleden, alvorens op eigen houtje een groepswerk in te dienen – niet onredelijk is. Evenmin getuigt zij van een subjectieve beoordeling.

Gelet op de omvang van de problemen waarmee de groep van verzoeker werd geconfronteerd en zoals deze blijkt uit de voorliggende stukken, is de Raad van oordeel dat het binnen de grenzen van de redelijkheid valt om te stellen dat verzoeker onvoldoende, en

gelet op de communicatie van 10 juni ook erg laat (en bovendien pas nadat de coördinator bij hem daags voorheen had geïnformeerd of het lukt) problemen heeft gesignaleerd.

Van een gerichte en duidelijke vraag om hulp geeft verzoeker geen blijk. Verzoeker geeft dat in zijn intern beroep overigens ook zelf toe, waar hij stelt dat hij zich “herhaaldelijk weerhouden [heeft] gevoeld om [het] ongunstige samenwerkingsproces te bespreken”.

Wat de afwezigheid bij de uitvoering bij de opdrachtgever betreft, is de Raad van oordeel dat verzoeker wel degelijk in zijn e-mail van 6 juni 2020 duidelijk heeft aangegeven dat hij niet aanwezig kon zijn.

De onjuistheid van dit motief doet evenwel geen afbreuk aan de overtuiging en de feitelijke juistheid van de andere motieven, die de bestreden beslissing in afdoende mate kunnen schragen.

Het vierde middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 24 augustus 2020

Arrest nr. 5.898 van 24 augustus 2020 in de zaak 2020/201

In zake: Joren KOOREMAN
woonplaats kiezend te 2380 Ravels
Berkenlaan 53

tegen:

THOMAS MORE MECHELEN - ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdende te 2600 Antwerpen-Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 1 juli 2020 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van 9 juli 2020, waarbij het beroep van verzoeker ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd. Verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 augustus 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding “Educatieve Bacheloropleiding voor secundair onderwijs”, optie biologie en Engels.

Tot het curriculum van verzoeker behoort het opleidingsonderdeel “Basisstage”. Verzoeker liep opeenvolgend stage bij drie verschillende scholen van het secundair onderwijs.

Als examencijfer wordt op 1 juli 2020 een quotering van 7/20 toegekend.

Op 7 juli stelt verzoeker tegen dit examencijfer het volgende intern beroep in:

“(…)

In het feedbackgesprek dat volgde en de schriftelijke eindevaluatie die ik daarna kreeg, werd aangehaald dat het eindresultaat 'niet geslaagd' gebaseerd is op een tekort op de punten 7 & 8 (van de evaluatiecriteria voor het OPO basisstage, deze nummering vindt u terug in ieder evaluatiedocument); 7 organiseren & 8: reflecteren en innoveren. Over deze tekorten is tijdens mijn stage amper gecommuniceerd geweest naar mij toe (als student), dit probleem 'tekort aan communicatie' licht ik toe in de volgende alinea's.

Het OPO Basisstage is verdeeld in drie periodes, elke periode wordt afgelegd op een andere school. In november vond stageperiode 1 plaats. Op het einde van stageperiode 1 was de digitale stagemap nog niet volledig in orde en werd ik hierover aangesproken via mail door de stagementor van deze periode Pieter Gijbels. Hij verklaarde dat voor deze periode de kleurcode 'oranje' toegekend zou worden wegens dit tekort op administratief vlak en dat ik naar de volgende periode toe zeker op dit punt moest letten.

In maart vond stageperiode 2 plaats. Ditmaal was de volledige stagemap in orde op één document na: het evaluatiedocument van de vakleerkracht Engels. Deze leerkracht zat echter met een zoontje thuis dat besmet was geraakt met COVID-19 waardoor zij dringendere zorgen aan haar hoofd had. Dit was naar de stagementor Annelies Gilis gecommuniceerd en werd begrepen, periode 2 kreeg de kleurcode 'groen' toegewezen en er werd geen opmerking gemaakt of feedback gegeven over een probleem op het vlak van organisatie, innovatie of reflectie. Er vond dus een positieve evolutie plaats op het werkpunt dat aangehaald werd in de eerste periode. Enkel een 'nipt onvoldoende' werd aangeduid als score voor innovatie & reflectie maar hier werd geen punt van gemaakt; er is geen commentaar noch feedback terug te vinden op dit punt in de schriftelijke eindevaluatie.

In april vond stageperiode 3 plaats, deze was ongewoon wegens de vraag om afstandsonderwijs te organiseren wegens COVID-19. Deze ongewone situatie maakte dat hogeschool, stageschool en vakleerkrachten van deze stageschool elk individueel communiceerde over maatregelen, vragen en noden. Deze communicatie (voor het samenstellen van de digitale lessen) is altijd vlot verlopen en er was op voorhand met de vakleerkrachten afgesproken hoe de stageperiode het beste zou verlopen. Hierbij kwam

de vraag van de vakleerkrachten om de lessen voor het afstandsonderwijs al vervroegd klaar te hebben, tien dagen voor aanvang van de stageperiode (en twee weken na het ontvangen van een lesonderwerp) nl. op 18 april. Op dit moment was er vanuit de hogeschool nog geen stagementor voor periode 3 toegewezen (de mail waarin stagementoren werden toegewezen kwam toe op 17 april). Gedurende deze periode (tussen opgave lesonderwerpen en inleveren lessen) werd er met twee verschillende vakleerkrachten gecommuniceerd, één voor het vak biologie en één voor het vak Engels. Beiden vakleerkrachten vroegen uiteindelijk om de lessen nóg vroeger dan de afgesproken vervroegde datum (nl. 17 april) af te leveren, een nieuwe deadline die ik ook zonder problemen tegemoetgekomen ben. Na de paasvakantie begonnen de vakleerkrachten beide plots via Smartschool te communiceren, of dual te communiceren via Smartschool en Outlook, een communicatiekanaal dat niet afgesproken was. Hierdoor ontstond kort een miscommunicatie die snel opgelost werd door naar Smartschool als vast en enige communicatiekanaal over te schakelen omdat dat voor de vakleerkrachten het handigst was. De vakleerkracht biologie stond open om enkele keren te communiceren via telefoon, dit bevorderde de communicatie sterk en zorgde ervoor dat zaken die aangepast moesten worden in de les snel en duidelijk opgelost werden. De vakleerkracht Engels communiceerde uitsluitend via Smartschoolberichten. Beide vakleerkrachten vroegen meteen na het inleveren van de eerste digitale lessen voor hun vak om één of meerdere evaluatiemomenten in de komende lessen te verwerken. Deze zijn altijd in orde geweest, met een leerling-vriendelijke vraagstelling en de evaluatie van de leerlingen werd altijd in een ordelijk en overzichtelijk document tijdig bezorgd aan de vakleerkrachten.

Voor stageperiode 3 werd uiteindelijk een globale 'onvoldoende' toegekend, dit ondanks de speciale omstandigheden en het feit dat er nooit een opmerking rond een slechte communicatie of organisatie van de vakleerkrachten noch de stagementor werd gegeven voor deze periode.

Dit eindresultaat werd echter pas bekend gemaakt op 02/07/2020, ruim zeven weken na afloop van stageperiode 3. Hierdoor was ikzelf ook nooit op de hoogte dat er bij periode 3 zich een probleem had voorgedaan.

Voor stageperiode 3 zijn er nog enkele toevoegingen waarvan ik denk dat ze een belangrijke rol gespeeld hebben bij de eindevaluatie van deze stageperiode en die ik graag wil toelichten.

Allereerst is er de vakleerkracht Engels. Deze vakleerkracht is de enige vakleerkracht die gedurende het gehele academiejaar een ander resultaat dan 'voldoende' of 'sterk voldoende' noteerde bij de punten 7 (organiseren) en 8 (reflecteren en innoveren) (zie bijlage 12). De vakleerkracht biologie die de andere lessen op afstandsonderwijs evalueerde schreef een sterk positieve evaluatie gedurende de stageperiode; hij beoordeelde deze punten met voldoende en sterk voldoende.

Bij het vergelijken van de evaluaties van de twee vakleerkrachten van stageperiode 3 zie je vaak tegenovergestelde meningen. Waar de vakleerkracht Engels schrijft dat de stagiair veel vergat wegens nonchalance en afspraken niet naleefde, schreef de vakleerkracht biologie dat de stagiair veel inzet toonde en afspraken naleefde. Daarnaast schreef de vakleerkracht Engels nog enkele vreemde opmerkingen in haar evaluatie. Zo

is er de opmerking dat de voorziene zelfstudiebundels voor de leerlingen aan de sobere kant waren, terwijl de vakleerkracht de week voordien zelf had gevraagd om alle 'leuke extraatjes' uit de lessen te houden en puur op de inhoud van de lessen te focussen.

Daarnaast stond de vakleerkracht Engels erop om de evaluatie van de stageperiode rechtstreeks naar de hogeschool te versturen. Hier was zij zelf echter te laat mee en vroeg zij nog om contactgegevens van de stagementor. Dit zijn gegevens die al eerder bezorgd waren aan de vakleerkracht waar de vakleerkracht biologie wel gebruik van heeft gemaakt om tijdig zijn evaluatie door te sturen (deze gegevens worden normaal gesproken aan de vakleerkrachten bezorgd via de stagecoördinator van de stageschool zelf).

Het in te vullen eindevaluatiedocument zorgde voor verwarring bij de vakleerkracht waardoor zij besloot de stagementor te contacteren in plaats van de stagiair. Op deze manier kon dit probleem niet zelfstandig door de stagiair opgelost worden maar werd er rechtstreeks een slechte indruk gemaakt tegenover de stagementor.

Als tweede toevoeging is er de stagementor. Deze was pas toegewezen nadat ik al enkele lessen had gemaakt voor de stageschool. Normaal gezien zou er een eerste les voor feedback naar de stagementor gemaild moeten worden (iets wat nu enkel voor de periode met afstandsonderwijs moest gebeuren, bij de twee vorige 'normale' stages hoefde dit niet) maar de eerste lessen waren al naar de stageschool verzonden. Lectoren op school gaven nog voor het toewijzen van de stagementor echter het advies om zo goed mogelijk met de stageschool samen te werken en zoveel mogelijk in te spelen op hun vragen en wensen. Zo waren de eerste lessen dan ook al verzonden alvorens feedback gegeven kon worden. De stagementor heeft mij hierover later gecontacteerd en ik heb hem dit probleem uitgelegd. Ik heb toen expliciet gevraagd of dit problemen kon opleveren voor mijn evaluatie. Er was het voorstel om via Microsoft Teams contact op te nemen om dit te bespreken. Ikzelf had voorgesteld om de dag nadien meteen contact op te nemen. De stagementor heeft deze mail echter niet meer beantwoord tot de laatste vrijdag van de stageperiode. Dit betekent dat ik pas vijf dagen later een antwoord op mijn mail kreeg. Deze mail is toen verloren gegaan in de vele communicatie en administratie die op dat moment plaatsvond, aangezien de stageperiode op zijn einde liep en alle administratie op een rijtje gezet moest worden.

De derde toevoeging betreft het algemeen evalueren door de stagementor. Aangezien deze tijdens de derde stageperiode niet zelf is kunnen komen evalueren kan deze enkel zijn evaluatie baseren op wat de vakleerkrachten in hun eigen evaluatie geschreven hebben. De vakleerkracht Engels gaf voor deze derde periode een negatief eindoordeel op de punten 7 en 8. Deze evaluatie weegt blijkbaar erg sterk door op de eindbeslissing van de stagementor hoewel deze in schril contrast staat met de evaluaties van alle andere vakleerkrachten in de vorige en zelfde stageperiode.

Als laatste toevoeging wil ik graag de aard van de derde stageperiode aanhalen. Deze verliep allesbehalve normaal. Ik ben ervan overtuigd dat als deze stageperiode via een normaal traject had afgelegd kunnen worden, of wanneer ik in direct contact met de vakleerkrachten had kunnen staan, ik deze stageperiode zonder enig probleem had kunnen afronden. De feedback van de vakleerkrachten tijdens eerdere stageperiodes en de algemene evaluatie op het einde van het vorige stagejaar zijn altijd zeer positief geweest.

Tijdens en na deze derde stageperiode is er nooit blijk gegeven van het feit dat zich een probleem voordeed. Wanneer een vraag werd gesteld, wanneer een aanpassing werd gevraagd heb ik hier steeds op gereageerd. Ik had dan ook mijn stageperiode afgerond met een gerust en tevreden gevoel. Pas op 01/07/2020 was het duidelijk dat er zich een probleem had voorgedaan tijdens stageperiode 3. Hierover werd feedback gegeven op 02/07/2020 bij een stagegesprek. Hier gaven de stagementoren van periode 1 en 3 aan dat het probleem op administratief vlak lag.

Hierbij meldden de mentoren dat het de taak is van de stagiair om achter alle documenten aan te zitten en hierachter te blijven en blijven vragen. Dit spreekt echter de feedback van de stage tijdens het academiejaar 2018-2019 tegen, waarin men mij gezegd heeft om niet achter leerkrachten aan te blijven zitten en te blijven mailen maar tijd tussen te laten want anders word je 'stalkend'. Daarnaast vermeldde ze ook (op 2 juli) dat bij problemen via mail je de stagementor altijd zou moeten vermelden in CC omdat dit kan helpen om druk achter de vakleerkrachten te zetten. Dit zijn zaken die nog nooit eerder vermeld waren, zelfs niet als een mogelijkheid. Als deze feedback doorheen het jaar gegeven was dan had ik hier zeker en vast mee kunnen werken. Ik heb echter doorheen het jaar nooit feedback als deze gehad om deze zaken op te lossen. Naar aanleiding van dit gesprek heb ik de beide stagementoren tijdens het gesprek gevraagd om hun motivatie voor het eindresultaat alsook alles over het hoe en wat van administratie en communicatie neer te schrijven en dit op mail aan mij te bezorgen. Beide stemden in en bezorgden mij deze vier dagen later, op 6 juli, nadat ik op 5 juli een herinneringsmail stuurde (zie bijlage 13).

Om te eindigen wil ik graag nog even samenvatten waarom ik me in dit eindresultaat voor het OPO-Basisstage niet kan vinden.

Wat betreft administratie: tijdens de eerste stageperiode was er kort aangehaald dat administratie een werkpunt was. Hieraan heb ik gewerkt; tijdens periode 2 was dit voldoende. Hierover werd verder geen feedback gegeven of geen begeleiding hoe dit nog te verbeteren. Tijdens de derde stageperiode, die plaatsvond tijdens de lockdown van zowel hogeschool als secundaire school, heb ik tijdens de stageperiode geen melding gekregen dat er zich een probleem voordeed, noch van een vakleerkracht noch van mijn mentor.

De punten waarop de mentor de onvoldoende voor de derde stageperiode punt 7 en de nipte onvoldoende punt 5 baseert zijn mijns inziens niet correct: ik communiceerde met vakleerkrachten, ik beantwoordde hun mails. Ik kon de stagementor niet vroeger op de hoogte brengen van veranderingen daar deze nog niet was toegewezen (zie boven). Ik maakte een checklist voor het uploaden van documenten zoals aangeraden was bij de evaluatie periode 2. In periode 3 ontbrak één document nl. Algemene beoordeling stageschool; de vakleerkracht liet hierover weten dat zij dit zelf aan de mentor zou bezorgen; ikzelf kreeg dit document niet en kon het dus niet uploaden. Op mijn vraag (via mail) op 7 mei om dit document in orde te maken kreeg ik op 14 mei een bevestigend antwoord. Deadline voor het tijdig aanleveren van documenten was 12 mei.

Wat betreft punt 8: ook hier volgde ik de feedback van de mentor in de tweede periode: ik maakte gebruik van de reflectiesessie. Verder kreeg ik geen feedback over hoe ik dit

punt kon verbeteren. Tijdens periode 3 was er, opnieuw o.w.v. de uitzonderlijke omstandigheden, geen reflectiesessie mogelijk.

De overige punten (1 t.e.m. 6) werden algemeen beoordeeld als voldoende tot goed met uitzondering van de laatste beoordeling (opnieuw tijdens de uitzonderlijke lockdownperiode) punt 5 (zie bijlage 11)."

Op basis van de overhandigde documenten en op basis van de informatie die verstrekt werd door de betrokkenen van de opleiding, beslist de interne beroepscommissie om het beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren. De beslissing, die bij e-mail van 14 juli 2020 aan verzoeker wordt meegedeeld, luidt:

"(...)

De beroepscommissie komt tot deze beslissing op basis van volgende overwegingen:

1. De student argumenteert dat hij niet of onvoldoende geïnformeerd werd over zijn werkpunten in verband met een gebrekkige organisatie en communicatie.

De interne beroepscommissie stelt vast dat de student zelf in zijn beroepsschrift noteert: *"Op het einde van stageperiode 1 was de digitale stagemap nog niet volledig in orde en werd ik hierover aangesproken via mail door de stagementor van deze periode Pieter Gijbels. Hij verklaarde dat voor deze periode de kleurcode 'oranje' toegekend zou worden wegens dit tekort op administratief vlak en dat ik naar de volgende periode toe zeker op dit punt moest letten."*

De interne beroepscommissie leest hier dat de student duidelijk geïnformeerd werd over dit werkpunt. De bewering van de student dat er in de tweede stageperiode geen opmerkingen werden gemaakt over het gebrek aan organisatie, lijkt ook niet correct. De interne beroepscommissie merkt op dat in de tweede stageperiode de student voor organisatie wel voldoende behaalt, maar de begeleidende docent maakt in de tussentijdse beoordeling basisstage volgende opmerking: "Duidelijke organisatie volgens mentoren. Lesanalyses en algemene beoordeling door de student zijn achteraf toegevoegd: ga goed na wat allemaal moet worden opgeladen in de stagemap (maak een checklist). In de vorige stageperiode is dit ook als opmerking naar voor gekomen." Hieruit blijkt volgens de interne beroepscommissie dat ook na de tweede periode de student gewezen werd op een minder goede organisatie. De bewering van de student dat hij geen enkele bemerking kreeg is dus niet correct."

2. De student argumenteert bijkomend dat het werkpunt in verband met organisatie in de tweede stageperiode geremedieerd werd en dat hij op dat moment wel een voldoende behaalde voor organisatie.

De interne beroepscommissie stelt inderdaad vast dat de student, tijdens de tweede periode, ondanks werkpunten toch een voldoende behaald heeft voor organisatie.

De interne beroepscommissie stelt verder vast dat de student in stageperiode 3 opnieuw wat betreft organisatie en communicatie onvoldoende functioneert. Uit het verslag van een mentor van de 3^o periode blijkt dat de student ook tijdens deze periode werd gewezen op een werkpunt met betrekking tot organisatie: *"Joren liet helaas al te vaak steken vallen op vlak van communicatie. Enkele voorbeelden:*

- *Ik verwittigde Joren dat de deadline voor vrijblijvende opdrachten woe.29 april was, de leerlingen hadden twee weken de tijd. Al na een week echter, stuurde Joren al een mail naar de leerlingen dat de deadline eraan kwam, verkeerdelijk voor woe. 22 april dus.*
- *Ik gaf aan dat Joren voor de vrijblijvende opdrachten geen herinneringsmail meer moest schrijven, om de leerlingen niet al te zeer 'op te jagen'. Daarbij vroeg ik ook nog om mij de opvolging hiervan, zoals eerder afgesproken, de volgende dag te bezorgen. Hij begreep dat verkeerd, probeerde me op mijn fout te wijzen en stuurde nogmaals een mail om aan te dringen bij de leerlingen ... Achteraf dan weer excuses.*
- *Bij het doorsturen van het beoordelingsformulier vergat(?) Joren erbij aan te geven naar welke stagebegeleiders ik het evaluatieformulier moest sturen. Ik heb er zelf naar moeten vragen en kreeg het mailadres van Mr. [E.F.]. In bijlage was er ook een verkeerd document doorgestuurd: een beoordeling in te vullen door de student. Op de vraag of hij me het juiste document zou kunnen doorsturen, heb ik nooit een antwoord gekregen. Daarop heb ik Mr. [E.F.] zelf gecontacteerd .. "*

De interne beroepscommissie merkt wel dat de andere stagementor (natuurwetenschappen) de organisatie van de student wel als voldoende scoort, echter zonder beschrijvende uitleg en dus zonder concrete observaties. Voor zover als nodig wijst de interne beroepscommissie er op dat het de bevoegdheid is van de hogeschool om de finale punten toe te kennen. De positievere beoordeling door 1 van de mentoren ontkracht de observaties van de andere mentor niet. Ook de stagedocent merkt in diezelfde stageperiode problemen in verband met de organisatie van de student: *"Wat betreft de hogeschool zie ik een aantal gebreken. Voor je een beslissing neemt, kan je best uw stagedocenten op de hoogte brengen van mogelijke veranderingen. Door zelf een besluit te nemen, neem je ergens ook een risico. Er zijn ook heel wat documenten die je niet hebt opgeladen."*

De interne beroepscommissie besluit dat uit de stukken van het dossier blijkt dat het tekort voor "organisatie" gerechtvaardigd is én dat de student in de loop van het jaar meer dan voldoende werd gewezen op werkpunten met betrekking tot de organisatie.

3. De student argumenteert dat er in stageperiode 2 geen opmerking werd gemaakt of feedback werd gegeven over een probleem op het vlak van innovatie of reflectie.

De interne beroepscommissie merkt echter op dat de student zelf in zijn beroepsschrift meldt: *"Er vond dus een positieve evolutie plaats op het werkpunt dat aangehaald werd in de eerste periode. Enkel een 'nipt onvoldoende' werd aangeduid als score voor innovatie & reflectie maar hier werd geen punt van gemaakt."* De interne beroepscommissie leest dus dat er voor innovatie en reflectie een onvoldoende werd gescoord en wijst er op dat "nipt onvoldoende" niet betekent dat de student de leerdoelen heeft bereikt. Bovendien leest de interne beroepscommissie in het tussentijdsverslag, opgesteld door de stagedocent: *"Je lesanalyses zijn erg beperkt: de bedoeling is dat je echt nagaat hoe je een mindere les kan bijsturen en dat je zelf ook op zoek gaat naar alternatieven (de reflectiesessie kan hier ook bij helpen). Ook in je algemene beoordeling zou je kritischer naar je eigen handelen kunnen kijken: wat zijn mogelijke werkpunten ?, hoe kan je hier concreet aan werken? Je taal lijkt me niet meteen het belangrijkste werkpunt?"*

Deze stukken tonen volgens de interne beroepscommissie duidelijk aan dat er naar aanleiding van de tweede periode wel opmerkingen werden gemaakt met betrekking tot het gebrekkig reflecteren van de student."

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op.

Zij wijst erop dat het verzoekschrift zoals ingediend bij de Raad niet ondertekend is door de verzoeker zelf, maar door zijn moeder, [L.L.], met de toevoeging “i.o.”. Vervolgens verwijst verwerende partij naar bijlage 5 bij het verzoekschrift, dat luidt als volgt:

“Bijlage 5 schriftelijke machtiging van student aan zijn raadsman (ouder).

Hierbij geef ik, Joren Kooreman, geboren 1 december 1998, machtiging aan [L.L.], om in deze op te treden als raadsman en dit verzoekschrift te ondertekenen.”

Verwerende partij stipt aan dat deze schriftelijke machtiging niet is ondertekend door de student. Zij leidt hieruit af dat het verzoekschrift werd ingediend zonder de vereiste handtekening van de verzoeker en zonder ondertekende volmacht, zodat het verzoekschrift conform artikel II.294, § 2 Codex Hoger Onderwijs onontvankelijk is.

De verzoeker heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid van het beroep bij de Raad.

Artikel II.294, §2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat het beroep bij de Raad op straffe van onontvankelijkheid wordt ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.

De Raad overweegt daarbij dat het ondertekenen (i.e. het plaatsen van handgeschreven tekens die het stuk authenticiteerbaar maken) van een te versturen beroepsschrift een substantiële formaliteit is, vermits dit de enige garantie is dat het beroep wel degelijk door de belanghebbende zelf is ingesteld.

Artikel II.309 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat de partijen zich bij een procedure voor de Raad kunnen laten bijstaan door een raadsman, en dat die raadsman ten laatste ter zitting een schriftelijke machtiging voorlegt, behoudens wanneer de raadsman de hoedanigheid van advocaat of advocaat-stagiair heeft, of wanneer de raadsman samen met de betrokken partij verschijnt.

De Raad is van oordeel dat de bepalingen van artikel II.309 van de Codex geen afbreuk doen aan de substantiële vormvereiste van de ondertekening van het verzoekschrift, en dat de hoedanigheid van gevolmachtigde in voorkomend geval – wanneer het geen advocaat betreft – moet worden aangetoond op het ogenblik van het indienen van het beroep.

Een derde die niet de hoedanigheid van advocaat heeft, kan bijgevolg slechts op ontvankelijke wijze bij de Raad een beroep in naam van en voor rekening van de verzoekende partij instellen indien er een volmacht wordt bijgevoegd.

Het spreekt voor zich dat de verzoeker deze volmacht op rechtsgeldige wijze dient op te stellen (R.Stvb. 29 juli 2016, nr. 2016/186; R.Stvb. 3 september 2015, nr. 2015/165). Dat de volmacht rechtsgeldig moet zijn, houdt onder meer in dat de Raad zich ervan kan vergewissen dat de verzoeker daadwerkelijk de wil heeft gehad om een welbepaalde derde de bevoegdheid te verlenen het verzoekschrift in zijn naam in te dienen, en dit op het moment dat het verzoekschrift wordt neergelegd. Om die reden dient de verzoeker dan ook zijn handtekening te plaatsen onder deze volmacht.

Het verzoekschrift is niet ondertekend door de verzoeker, maar door zijn moeder, [L.L.]. Er is bij het verzoekschrift evenwel geen door verzoekende partij *ondertekende* volmacht gevoegd, die aan [L.L.] de bevoegdheid geeft om het verzoekschrift in naam van de verzoeker te ondertekenen. Bijgevolg is het verzoekschrift niet ondertekend door de verzoeker, noch door een derde die hiertoe op het moment van het indienen van het verzoekschrift op rechtsgeldige wijze gevolmachtigd was.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, III^e Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.899 van 24 augustus 2020 in de zaak 2020/210

In zake: Zeineb ACHOUKHI
Woonplaats kiezend te 2100 Deurne
Stevenslei 85

Tegen: KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Antwerpen-Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 20 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 23 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 9 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Krachtig leren 3’ en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 2 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 augustus 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Educatieve bachelor in het secundair onderwijs’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Krachtig leren 3’ bekommt verzoekende partij een examencijfer van 9/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 26 juni 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 2 juli 2020 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde wat betreft de totstandkoming van de beoordeling vast dat, overeenkomstig het document ‘Handleiding Praktijk Traject 3’, het de trajectbegeleider is die beslist of de student alle fundamenteën vermeld op de kijkwijzer heeft behaald. De trajectbegeleider neemt die beslissing in overleg met de mededocenten en baseert zich op:

- De supervisies
- Het portfolio
- De feedbackformulieren
- Het globale evaluatieformulier
- Het stagevolume
- Het eindgesprek (en dus ook de opdracht)

De student ontvangt een eindverslag met per fundament de mate waarin het fundament wordt bereikt. Dat wordt aangegeven met de scores -, +/-, + en ++. Om als startbekwame leraar aan de slag te gaan, is het noodzakelijk dat de student alle fundamenteën voldoende bezit.

- Indien een student op alle fundamenteën een + haalt, bepalen het aantal ++ tekens de graad van uitmuntendheid.
- Indien een student twijfelscores (+/-) heeft op de fundamenteën, bepaalt het aantal van die scores of de student uiteindelijk slaagt of niet. Meer dan drie twijfelscores leiden hoe dan ook tot een onvoldoende.
- Indien één fundament – scoort, leidt dit eveneens tot een onvoldoende, ongeacht de score op de overige fundamenteën. Meer mintekens zorgen voor een lager cijfer.

De beroepsinstantie stelt vast dat de studente een score behaalt van 9/20. Op vier fundamenteën, te weten ‘Doelen’, ‘Lesopbouw’, ‘Lesaanpak’ en ‘Leerbevorderend werken’, behaalt ze twijfelscores. Dit leidt sowieso tot een onvoldoende. De mening van de studente

dat er getwijfeld werd over het resultaat en dat het tikkeltje meer ontbrak om geslaagd te kunnen zijn, wordt door de beroepsinstantie dan ook niet bijgetreden.

Wat de inhoud van de eindbeoordeling betreft, stelt de beroepsinstantie vast dat uitdrukkelijk wordt vermeld dat het toegekende cijfer tot stand kwam door het samenleggen van de resultaten van KL1, KL2 en KL3 en dat het cijfer werd bepaald in overleg met de betrokken lectoren. Bovendien wordt in de eindbeoordeling geenszins enkel naar het vak geschiedenis verwezen om de twijfelscores te motiveren.

Verder blijkt uit het dossier dat er m.b.t. de lessen geschiedenis feedback te vinden is van de mentor, mevrouw [G.], waarvan de studente aangeeft dat de relatie niet optimaal was, [F.B.], mevrouw [D.N.] (trajectbegeleider) en de vaklector. De beroepsinstantie komt tot de vaststelling dat deze vier beoordelaars onafhankelijk van elkaar tot een beoordeling in dezelfde lijn komen, waarbij de feedback van de trajectbegeleider en de vaklector grotendeels gelijk is en niet echt positief te noemen is. Ook de beoordelingen door [F.B.] zijn niet onverdeeld positief. Dezelfde opmerkingen komen steeds terug.

Ten slotte stelt de interne beroepsinstantie vast dat na stage 3.1 in het groeidocument al aandachts- en werkpunten werden opgenomen. Zo wordt aangegeven dat er te weinig wordt gedifferentieerd en worden er tips gegeven om dit te remediëren. Verder wordt aangegeven dat leermiddelen doelgericht moeten worden ingezet en dat dit ontbrak in de voorbereiding. Zowel voor PAV als voor geschiedenis wordt de studente aangezet om na te denken hoe ze de leerlingen tijdens de lessen kan activeren. M.b.t. de werkvormen wordt uitdrukkelijk vermeld dat de mentoren het niet eens zijn met het feit dat de studente gebruik maakt van werkvormen. Er wordt tenslotte door de trajectbegeleider gecommuniceerd dat de deadlines niet steeds worden gerespecteerd, waardoor de studente kansen op feedback mist. De studente blijkt met weinig suggesties te komen omtrent hoe werkpunten aan te pakken en gaat te weinig aan de slag met de feedback die ze krijgt.

Op grond van het bovenstaande komt de beroepsinstantie tot de conclusie dat het gewicht van de beoordeling voor het vak geschiedenis niet groter is geweest dan dat van PAV. De beroepsinstantie komt eveneens tot de vaststelling dat de feedback van alle beoordelaars in dezelfde lijn ligt en kan geen uitschieters of subjectiviteit in de beoordeling ontdekken. De beroepsinstantie is van oordeel dat de studente overeenkomstig de ECTS-fiche en de

praktijkhandleiding beoordeeld is. Het behaalde resultaat is zeker voldoende gemotiveerd. De studente brengt voor het overige geen elementen aan op basis waarvan de beoordeling zou moeten worden herzien.

Voor de volledigheid geeft de beroepsinstantie nog mee dat er rekening is gehouden met de vermindering van het aantal stage-uren n.a.v. de coronacrisis en dat het voor de beoordeling irrelevant is hoeveel uren per week de leerlingen een bepaald vak gedoceerd krijgen. Voor PAV blijkt de studente in het begin van het schooljaar een minder volume aan PAV-uren te hebben gepresteerd omwille van afwezigheid van de mentor, er werden meer uren geschiedenis gegeven (9 uur in plaats van 6 uur per week). Vanaf de terugkeer van de PAV-mentor heeft de studente meer uren PAV gegeven en minder uren geschiedenis. Dit heeft naar de mening van de beroepsinstantie geen enkele invloed op de beoordeling.

De beroepsinstantie beslist op grond van al het bovenstaande om het behaalde resultaat te behouden.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 15 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 20 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep bij de Raad.

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft met betrekking tot de indiening van een beroep bij de Raad het volgende voor:

§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.

De ondertekening van een bij de Raad ingesteld beroep is door de decreetgever uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij niet is ondertekend.

Gezien dit een ambtshalve aangevoerde exceptie betreft, werd aan partijen de mogelijkheid geboden om hieromtrent standpunt in te nemen.

Standpunt van partijen

Verwerende partij heeft met een e-mail van 20 augustus 2020 aan de Raad meegedeeld dat het extern beroep ‘regelmatig’ moet zijn ingesteld. Dit betekent dat de door de Codex Hoger Onderwijs voorgeschreven modaliteiten en pleegvormen in acht moeten worden genomen. Zo stelt artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs dat het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman. Aangezien het extern beroep geen handtekening van verzoekende partij (noch van haar raadsman) bevat, dient het volgens verwerende partij als onontvankelijk te worden afgewezen.

Verzoekende partij heeft ter zake geen standpunt ingenomen.

Beoordeling

De ambtshalve exceptie wordt gegrond bevonden.

Het beroep wordt derhalve onontvankelijk verklaard.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke	kamervoorzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.897 van 24 augustus 2020 in de zaak 2020/212

In zake: Abel WILLEMSE
woonplaats kiezend te 6821 HA Arnhem, Nederland
Graaf Ottoplein 12

tegen:

LUCA SCHOOL OF ARTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marc Stommels en Jan Fransen
kantoor houdende te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 18 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van 13 juli 2020, waarbij het beroep van verzoeker ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard en de waarbij aldus de oorspronkelijke examenbeslissing om verzoeker de score van 7/20 op het opleidingsonderdeel “Praktijk 2” toe te kennen wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd. De ouders van verzoeker, de heer [R.W.] en mevrouw [L.B.], hebben namens verzoeker een wederantwoordnota neergelegd. Nadien heeft de vader van verzoeker, de heer [R.W.], nog aanvullende documenten bezorgd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 augustus 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en zijn vader, de heer [R.W.], en advocaat Jan Fransen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de audiovisuele technieken: film, TV en video’.

Tot het curriculum van verzoeker behoort het opleidingsonderdeel “Praktijk 2”, dat 21 studiepunten bedraagt. Dit opleidingsonderdeel bestaat blijkens de ECTS-fiche uit vier onderwijsleeractiviteiten, met name “Opdrachten en workshops 2”, “Beeld- en acteursregie 2”, “Productie 2” en “Verhaaltechnieken 2”.

De ECTS-fiche legt eveneens de wijze van evaluatie van het opleidingsonderdeel uit, en wel als volgt:

“Het opleidingsonderdeel Praktijk 2 kent een **permanente procesevaluatie**. Tijdens elke verplichte praktijksessie wordt de student bijgestuurd en wordt zijn ontwikkeling geëvalueerd.

Er is een **tussentijdse evaluatie** tijdens de examenperiode in januari waar hij kan vernemen waar hij op dat moment staat in het behalen van de leerdoelen.

Finaal wordt hij beoordeeld tijdens het **praktijkexamen in juni**.

Om te kunnen deelnemen aan het praktijkexamen in juni moet de student enerzijds alle praktijklessen van de OLA’s hebben bijgewoond. **100% aanwezigheid** tijdens deze begeleidende momenten is vereist. Daarnaast moet de student **alle opdrachten** van de vier OLA’s binnen de voorziene deadline hebben **ingeleverd**.

De student wordt per opdracht voor de leerdoelen geëvalueerd op 3 pijlers van de opleiding: **attitude, techniek en creativiteit**. Het behalen of niet behalen van deze leerdoelen op basis van attitude, techniek en creativiteit wordt vervolgens herleid tot één globaal punt op 20.

De deelpunten voor de verschillende praktijkonderdelen zijn slechts een indicatie voor de betrokken docenten tijdens de praktijkjury om te komen tot een globaal punt, waarbij dient opgemerkt dat dit geen louter mathematische optelling is van deelpunten. Het slagen voor Praktijk 1 [bedoeld wordt: Praktijk 2] wordt bepaald in de mate waarin de student de leerdoelen behaalt of niet behaalt.”

De jury bestaat uit 7 lectoren, te weten [S.d.K.], [K.M.], [B.V.D.V.], [P.V.P.], [D.G.] en [T.B.].

Eén van de opdrachten die in 3 van de 4 onderwijsleeractiviteiten aan bod komt, is het maken van een reportage. Verzoeker wordt begeleid door docent [S.d.K.] voor de opdracht. Omtrent deze opdracht vermeldt de ECTS-fiche:

“9 sp. Opdrachten en workshops 2

(...) De student maakt een reportage van maximum 5 minuten. De student is auteur van zijn werk, hij levert het onderwerp aan, doet de research, productie, en montage. De student stelt een ploeg samen uit medestudenten. De maker grijpt niet in in de acties en is in staat om aan de hand van kleine acties ons onder te dompelen in de wereld van de personages. (...)

3 sp. Productie 2

(...) De student past de inzichten gezien bij de lessen productie ook toe bij het realiseren van zijn reportage. (...)

3 sp. Verhaaltechnieken 2

(...) De studenten ontwikkelen een scenario/draaiboek voor de reportage die ze draaien in [het] 1^{ste} semester. Dit scenario bevat de acties die ze plannen te draaien.

Er wordt verwacht dat ze eerst een onderwerp zoeken dat na een bespreking al dan niet wordt goedgekeurd. Als een onderwerp door de begeleider is goedgekeurd volgt de researchfase. De studenten schrijven het volledige ontstaansproces van de reportage uit in een treatment/scenario. De beoogde inhoud, vorm en montagestructuur moet voor de opnamen reeds zijn uitgeschreven. Het treatment/scenario moet de opnamen en productie van de reportage aansturen. (...)

Tijdens de begeleiding van het jaarwerk reportage ontwikkelen de studenten het draaiboek voor hun reportage. De docent treedt op als klankbord en producer. (...)

Doorheen het academiejaar doen er zich strubbelingen en incidenten voor in het kader van het opleidingsonderdeel “Praktijk 2”. Uit de stukken die voorliggen voor de Raad, kan – samengevat – hieromtrent het volgende afgeleid worden:

Beeld – en acteursregie

Verzoeker diende drie opdrachten in. Opdracht 2 bleek echter een werk te zijn dat hij het jaar voordien al had ingediend. Hiermee geconfronteerd zou verzoeker volgens de betrokken lector [K.M.] “zeer boos en onvriendelijk” gereageerd hebben. Verzoeker nuanceert dit in de wederantwoordnota, hij noemt zijn reactie “verbaasd”. Uit het administratief dossier blijkt e-mailverkeer waarin verzoeker zich excuseert en een vervangopdracht indient, die [K.M.] echter inhoudelijk als onvoldoende beschouwt.

“Buren”-opdracht

Onder begeleiding van docent [S.d.K.] werkt verzoeker aan een opdracht, genaamd “Buren”-opdracht. De meningen van partijen lopen, wat deze opdracht betreft, sterk uiteen. Docente beweert dat verzoeker midden oktober een deadline mist, maar verzoeker stelt in zijn wederantwoordnota dat deze deadline “fluïde” was en dat hij deze dus niet heeft gemist. Eveneens is er melding van een contactmoment tussen verzoeker en [S.d.K.], waarbij docent beweert dat verzoeker razend kwaad wordt en dat hij met slaande deuren het leslokaal verlaat. Van zijn kant beweert verzoeker dan weer dat hij slechts op beschaafde maar stellige wijze uiting heeft gegeven aan zijn verbazing omtrent het feit dat docente hem tijdens dit contactmoment geen toestemming heeft gegeven om aanvullend beeldmateriaal te gaan schieten, nu de reeds bestaande beelden van slechte kwaliteit waren. Het zou docente zijn die kwaad was. Hij verwijst dienaangaande naar een verklaring van een studiegenoot die aanwezig was tijdens dit contactmoment en zijn standpunt bevestigt.

In ieder geval lijkt deze “Buren”-opdracht door de jury en later de interne beroepscommissie niet betrokken te worden in de eindbeoordeling van “Praktijk 2”.

Reportage

Partijen zijn het erover eens dat er in het kader van de opdracht “Reportage” verschillende begeleidingsmomenten werden georganiseerd, waarop verzoeker aanwezig was, met uitzondering van 20 februari 2020 (zie verderop).

Verzoeker kiest aanvankelijk, in november 2019 als onderwerp “Preppers”, hetgeen goedgekeurd wordt door lector [S.d.K.]. In december 2019 bericht verzoeker in een e-mail aan [S.d.K.] dat het moeilijk wordt om mensen te engageren voor zijn reportage en kondigt hij aan dat het lastig wordt om de eerste deadline van 16 december te halen. Verzoeker dient niets in op 16 december. Tussen partijen bestaat onenigheid over wat ingediend moest worden. Verwerende partij heeft het over een ruwe quotemontage van 10 minuten, verzoeker meent in zijn intern beroepsschrift dat het gaat om een eerste “shoot”, die hij al gemaakt zou hebben voor 16 december en dat hij dus voldaan heeft aan de deadline.

Op 8 januari 2020 dient verzoeker een “grove puur inhoudelijke edit” in. [S.d.K.] beweert (doch hiervan ligt geen bewijs voor in het administratief dossier) dat zij verzoeker op het aansluitend feedbackmoment wijst op het feit dat hij twee belangrijke competenties niet

gehaald heeft, nl. het behalen van de eerste deadline en het zoeken van een onderwerp waarmee hij binnen de gestelde deadline (begin maart 2020) zijn reportage kan afleveren.

[S.d.K.] beweert ook dat verzoeker ook het tweede deadlinemoment op 20 januari 2020 (eerste ruwe montage) niet respecteert. Verzoeker beweert in zijn later intern beroep evenwel dat de “grove puur inhoudelijke edit” werd ingediend op 8 januari 2020 en dat dit dus de “eerste ruwe montage” is. Met andere woorden stelt verzoeker dat hij wel degelijk de deadline van 20 januari 2020 gehaald heeft.

Op het volgende begeleidingsmoment van 6 februari 2020 heeft verzoeker volgens [S.d.K.] nog steeds geen voortgang gemaakt. Op 10 februari 2020 bericht verzoeker aan docente dat hij een tweede onderwerp heeft gezocht voor zijn reportage, om er zeker van te zijn dat hij in maart een indrukwekkende reportage kan inleveren. Het betreft een reportage over hondensleeërs in Noorwegen. Na overleg met het opleidingshoofd stemt [S.d.K.] niet in met dit onderwerp. Zij wijst erop dat verzoeker twee deadlines niet heeft gehaald, dat verzoeker de competenties tot nu toe niet heeft behaald, dat hij voor het nieuwe onderwerp niet de nodige documenten heeft opgesteld, etc. Zij weigert schriftelijk toestemming voor het nieuwe onderwerp:

“Er is geen enkele reden voor mij om toe te zeggen op dit onderwerp. Jij mag van mij naar Tromsø reizen, maar je mag daar geen lessen voor missen. Ik verwacht jou op 20 of 21 februari in mijn evaluatieles met de montage van je reportage, wat het onderwerp dan ook moge zijn.”

Verzoeker beweert echter dat hij vanwege [S.d.K.] mondeling toestemming kreeg voor het draaien van de tweede reportage, vertrekt naar Noorwegen en komt niet opdagen op het laatste begeleidingsmoment. Op 4 maart 2020 maakt verzoeker elementen van deze reportage over aan [S.d.K.] met vraag naar feedback. Op 8 maart 2020 reageert [S.d.K.] dat zij niet aan de reportage kan die verzoeker online heeft geüpload. Verzoeker geeft toe dat dit mogelijk is, omwille van het feit dat hij de oude versie van de reportage heeft verwijderd en een nieuwe online heeft geplaatst.

Partijen zijn het erover eens dat verzoeker binnen de gestelde deadline (begin maart 2020 – partijen zijn het er niet over eens of het nu 6 of 9 maart is) zijn reportage over Noorwegen indient. [S.d.K.] beweert dat zij de student via het online platform FRAME.IO wijst op de tekortkomingen hiervan, doch hiervan ligt geen bewijs voor in het administratief dossier. In

een e-mail van 1 juni 2020 verwijst verzoeker evenwel zelf naar de feedback van docente, zodat de Raad ervan uitgaat dat deze feedback inderdaad gegeven en ontvangen werd.

Op 1 juni 2020 mailt verzoeker [S.d.K.] met de boodschap dat hij dan toch nog zijn eerste reportage, over 'Preppers' wil indienen:

“Hopelijk wilt u er nog naar kijken en ik hoop dat indien deze documentaire beter wordt bevonden ik hem zou mogen gebruiken bij de jury.”

Docente antwoordt in eerste instantie niet, naar eigen zeggen omdat de deadline voor het indienen van de reportage al drie maanden verstreken is. Nadat verzoeker haar nog twee bijkomende e-mails zendt en andere lectoren hierover bevraagt, antwoordt zij op 17 juni 2020 als volgt, waarbij zij de andere leden van de jury in CC zet:

“(…) De regels van het indienen van de reportage zijn voor alle studenten dit jaar heel duidelijk uitgelegd. We hebben ons als docententeam ook heel flexibel en inschikkelijk opgesteld zodat iedereen -ook buiten de contacturen- zo snel mogelijk en zo veel mogelijk feedback kon krijgen om zijn of haar repo tot een goed einde te brengen.

Je hebt je tijdens deze contacturen - noch daarbuiten - laten begeleiden. Het spreekt voor zich dat we geen uitzondering kunnen maken op de regels indien je zelf de spelregels niet respecteert.

Een aantal studenten gaf tijdens het werkproces reeds aan het moeilijk te hebben met het uitvoeren van de opdracht en het halen van de deadline. Deze studenten vroegen - en kregen - extra begeleiding. Van jou heb ik deze vraag niet ontvangen.

Het communicatieproces omtrent een opdracht en het respecteren van deadlines en begeleidingsmomenten zijn absoluut een van de belangrijkste competenties die er qua attitude te behalen zijn bij dit soort opdrachten.

Toen bleek dat het resultaat van je eerste - zonder enige vorm van begeleiding gedraaide- repo niet goed was, heb je zonder communicatie beslist om geen aanpassingen meer te doen en een andere reportage te gaan draaien. Ook hierover heb ik je nooit gehoord.

Dat je nog een nieuwe reportage bent gaan draaien toont dan misschien wel dat je je inzet, doch heb ik ook dit proces niet meegemaakt en heb ik je ook tijdens deze tweede reportage niet kunnen begeleiden.

De reportage die je in Noorwegen hebt gedraaid is degene die je conform de opdrachtvereisten hebt ingediend. Deze zal worden beoordeeld op de jury. (...)”

Uit het later beroepschrift intern beroep en het verzoekschrift voor de Raad, blijkt dat verzoeker deze e-mail als erg vijandig ervaart en eruit afleidt dat [S.d.K.] de rest van de jury op deze manier ten onrechte negatief heeft beïnvloed.

Blijkens stuk 12 van het administratief dossier blijkt dat de lectoren volgende deelpunten hebben toegekend aan de vier onderwijsactiviteiten:

- Opdrachten en workshops 2: 7/20
- Beeld- en acteursregie 2: 6/20
- Verhaaltechnieken 2: 10/20
- Productie 2: 13/20

De ECTS-fiche schrijft voor dat het examencijfer voor het gehele opleidingsonderdeel “Praktijk 2” geen rekenkundig gemiddelde is van deze deeltijfers. Deze deelpunten zijn slechts een indicatie voor de betrokken docenten tijdens de praktijkjury om te komen tot een globaal punt, waarbij dient opgemerkt te worden dat dit geen louter mathematische optelling is van deelpunten. Het slagen voor “Praktijk 2” (in stuk 5 verkeerdelijk als “Praktijk 1” aangeduid) wordt bepaald in de mate waarin de student de leerdoelen behaalt of niet behaalt.

De “praktijkjury” van 7 docenten komt samen tijdens het finale examen van 24 juni 2020. Op dat moment wordt onder andere vastgesteld dat verzoeker in zijn reportage drone-beelden heeft gestoken, die hij heeft aangekocht, hetgeen onaanvaardbaar is. Daarmee confronteert de jury verzoeker, die de feiten toegeeft. De jury geeft aan dat dit onaanvaardbaar is. Daarna beraadslaagt de jury over het definitieve examencijfer van verzoeker. Het verslag van deze jury, met betrekking tot de opdracht “Reportage” luidt als volgt:

“Sledehonden tour guide:

Technisch: De student heeft zeer weinig close-up's gebruikt in zijn film, de cameravoering blijft hangen in een zeer beperkte beeldgradiënt tussen long shot / medium long shot tijdens activiteiten.

Daaruit kan men beeldarmoede afleiden, een chronisch gebrek aan shots. De student beaamt tijdens de jury dat hij, gezien zijn beperkte draaitijd die hij had, inderdaad niet alles heeft kunnen draaien zoals het hoort.

De kwaliteit van het camerawerk bewijst niet dat de student de nodige competenties heeft behaald. In het interviewshot is de kijkrichting van het personage onduidelijk.

Het audiogedeelte wordt tijdens een groot deel van de interviews gekweld door contactgeluiden tijdens de opname. Deze konden voor een groot deel opgelost worden door in de montage lage frequenties weg te filteren. Dit is onvoldoende tot niet gebeurd. Tevens bevatten een deel van de beelden een zweem die te wijten was aan condensatie op de lens of de sensor. Beide zijn technische problemen die reeds opgemerkt konden worden tijdens de draaiperiode. Toch is er beslist om met deze

mankementen verder te gaan in montage en zijn deze problemen in het eindproduct niet opgelost.

Creatief: De montage is een audio-assemblage van de inhoudelijke onderdelen uit het interview waarover daarna beelden werden gemonteerd. Dit benoemen we als lectoren t.o.v. studenten vaak als ‘radio met plaatjes’ en we wijzen de studenten er steeds op dat deze techniek niet wenselijk is, want dit bewijst geen doordachte visualisering van de inhoud. De betreffende competentie, het verhaal kunnen omzetten in beelden, is onvoldoende gehaald.

De inhoud is onduidelijk: waarover gaat de reportage? Volgens de student over een jongen die jobhopt van de ene vakantiejob naar de andere en zo zijn avontuurlijke leven zelf in handen neemt. Doordat het jobhoppers-aspect niet in beeld wordt verteld is dit te benoemen als een passieve vertelling. Er is enkel beeldmateriaal van 1 job en daardoor ben je als kijker verplicht om het personage (en de maker) op hun woord te geloven. De voor de hand liggende aanpak waarbij het personage in verschillende [jobs] wordt geportretteerd werd niet toegepast door de student.

De jury merkt op dat er enkele mooie drone shots in de reportage worden gebruikt. De student geeft t.o.v. de jury toe dat deze beelden door hem werden aangekocht. De jury maakt duidelijk dat dit niet is toegestaan.

Tijdens de jury komt ter sprake dat de student, door zowel zijn begeleider ([S.d.K.]) als door het opleidingshoofd, het formele verbod kreeg om dit onderwerp te gebruiken voor een reportage omdat het om een onderwerp in het buitenland gaat. De student onttrekt zichzelf daardoor de kans op een verbetering van zijn werk omdat hij geen 2e draaiperiode zal kunnen organiseren indien nodig. De student heeft dit verbod genegeerd.

De student heeft nog een tweede reportage [] gemaakt over een prepper, die technisch en inhoudelijk beter was, maar die kon door de jury niet worden beoordeeld omdat ze na de deadline is gemaakt en ingeleverd.”

[S.d.K.] verklaart dat zij volgende toelichting gaf tijdens het beraad van de jury:

“Toen er mij gevraagd werd naar Abel zijn attitude tijdens de begeleidingsmomenten, kon ik niet veel meer zeggen dan dat hij op regelmatige basis fysiek aanwezig was maar niet aan de slag ging met feedback, er niet in slaagde een onderwerp te vinden dat voldeed aan de doelstellingen van de opdracht, geen groeicurve heeft vertoond, alle deadlines systematisch heeft genegeerd en totaal geen zelfkritiek aan de dag legt. [Verzoeker] heeft gedurende het hele schooljaar zijn eigen koers gevaren en heeft van mijn begeleidingsmomenten niets opgestoken omwille van het feit dat hij geen enkele keer constructief aan de slag is gegaan met de tips en tricks die ik hem gaf. Hij is op geen enkel moment met iets ‘beoordeelbaars’ of ‘evalueerbaars’ afgekomen. Een student moet in staat zijn om keuzes te maken die zijn productieproces vooruit helpen, in samenspraak met de personen die hem begeleiden. [Verzoeker] heeft op geen enkel moment blijk gegeven van het maken van de juiste keuzes, waardoor het voor mij onmogelijk is om hem te begeleiden.” (stuk 11 administratief dossier)

Als examencijfer wordt op 3 juli 2020 een quotering van 7/20 toegekend voor het opleidingsonderdeel “Praktijk 2”. Verzoeker vraagt en bekomt een feedbackmoment op 6 juli 2020, waarin docenten [K.M.] en [D.G.] toelichting geven bij deze score.

Op 8 juli 2020 stelt verzoeker intern beroep in tegen de behaalde score voor “Opdrachten en workshops 2”. Op 9 juli 2020 stelt hij intern beroep in tegen de behaalde score voor “Beeld- en acteursregie 2”, waarbij hij verwijst naar het intern beroepsschrift dat hij een dag eerder heeft ingediend. Inhoudelijk richt verzoeker zijn pijlen op de beoordeling van zijn reportageopdracht. Samengevat stelt hij dat:

- [S.d.K.] hem onvoldoende begeleid heeft. Hij wijst er onder meer op dat zij afwezig was tijdens een evaluatiemoment van 12 maart 2020;
- [S.d.K.] weinig feedback gaf en dat deze feedback vijandig was/[S.d.K.] een vijandige attitude jegens hem hanteert;
- de verwijten die [S.d.K.] via de jury aan hem maakt i.v.m. zijn rapportage, niet kloppen. Verzoeker stelt dat hij bijvoorbeeld mondeling wel toestemming kreeg een tweede reportage in Noorwegen te gaan opnemen. Verder beweert hij dat de aantijgingen die de inleverdata en vragen om feedback betreffen, geen hout snijden;
- de weging van de verschillende vakken, de ‘cesuur’, bij sommige onderdelen en de specifieke criteria niet bij de studenten bekend zijn;
- [S.d.K.] de hele jury negatief beïnvloed heeft en dat de jury zich hierdoor onverbiddelijk heeft laten leiden;
- Hij meer empathie verwacht van de onderwijsinstelling. Hij verwijst naar uittreksels uit het visitatierapport van 2017.

De gehele argumentatie van de verzoeker luidt als volgt:

(...)

Er zijn twee vakken die ik niet heb gehaald: Reportage en Verhaaltechnieken.

De jury is van mening dat bij mijn invulling van de Reportage de aspecten techniek, creativiteit en attitude niet voldoende zijn. Ik wil hieronder uitleggen hoe de (onvoldoende) begeleiding van mijn docent Reportage, [S.d.K.], daaraan ten grondslag ligt en hoe de jury zich daardoor onverbiddelijk laat leiden, hoewel er aan die begeleiding en dat oordeel wel het nodige schort.

Uit de bijgevoegde rapportage van de communicatie tussen [S.d.K.] en mij (eerste aangehangen bijlage), blijkt dat er eerder sprake is van een vijandige attitude aan de zijde van mijn begeleider dan van opbouwende didactiek. (Iets waarover overigens

meerdere collega-studenten op dit moment bezwaren aan het indienen zijn bij de vertrouwenspersoon van onze opleiding. Zie daarvoor de tweede aangehangen bijlage.) Waar ik meermaals om antwoord en begeleiding vroeg, kreeg ik die niet. Mails en telefoontjes werden niet of veelal te laat beantwoord. Begeleiding waar ik expliciet om vroeg, kreeg ik niet.

Ook toont de bijgevoegde rapportage aan dat de verwijten die [S.d.K.] via de jury met mij deelt, niet stoelen op de werkelijkheid:

- Ik heb – bijvoorbeeld – wel toestemming van haar gekregen om de tweede reportage te maken als back-up voor de mogelijke situatie dat de eerste reportage niet door zou gaan. (Iets wat overigens gezien de risico's van uitval van de hoofdpersoon van de eerste reportage toch wel gewaardeerd kan worden als proactieve inzet.)

- Ik heb er – bewijsbaar – alles aan gedaan om feedback te krijgen van [S.d.K.] op mijn eerste reportage; die kreeg ik niet, ondanks veelvuldig aandringen via mail en telefoon. (Een opmerkelijke en zelfs vijandige manier van begeleiden. Waardoor ik geen aanknopingspunten kreeg om tot verbetering van de reportage te komen.)

Wat opvalt, is dat de weinige feedback die ik van [S.d.K.] kreeg vijandig van aard was en geen aanwijzingen bevatte die mij verder zouden kunnen helpen. (Het lijkt er zelfs op dat zij erop wachtte dat ik fouten zou maken, zoals bij de upload-link die ik weghaalde om te vervangen voor een nieuwe: "Ik kan er niet bij", schrijft [S.d.K.] precies op dat moment, als enige reactie in lange tijd na vele verzoeken tot feedback...)

Opmerkelijk is ook dat de jury meermalen zegt te vertrouwen op mijn competenties, maar tegelijkertijd – met beroep op aantoonbaar onjuiste informatie – aandraagt dat ik mij niet aan de regels zou hebben gehouden. Jammer dat [S.d.K.] als lid van deze jury in het gesprek van 6 juli 2020 geen *acte de présence* geeft en mij daar via-via in een kwaad daglicht stelt.

Het veelvuldige beroep op de regels en de bureaucratische insteek bij de instructie en beoordeling van studenten dragen niet bij aan een goede begeleiding en een sfeer waarin studenten kunnen groeien, te meer omdat het in veel gevallen ook om ongeschreven regels gaat. In het gesprek met de jury wordt dit pijnlijk duidelijk. De weging van de verschillende vakken, de 'cesuur' bij sommige onderdelen en de specifieke criteria zijn bij studenten niet bekend. Zij moeten daarnaar vragen.

Met transparantie en betere communicatie zou de opleiding een voorbeeld aan de studenten kunnen stellen en hen tegelijkertijd een goede dienst bewijzen.

Kortom, wat mijn attitude, creativiteit en techniek aangaat: Ik ben bij alle lessen van [S.d.K.] geweest, behoudens de ene les waarvoor ik telefonisch om dispensatie vroeg en kreeg. Ook de aantijgingen die de inleverdata en de vragen om feedback betreffen, snijden geen hout getuige het bijgevoegde verslag van mijn mailverkeer (eerste aangehangen bijlage).

En, omdat mijn tweede reportage – over de 'prepper' – buiten de beoordeling wordt gehouden (andere studenten mochten wel in goed overleg zaken inleveren op passende data, ik kreeg vanwege de beschreven communicatiestoornis die gelegenheid niet), heb ik niet de kans gekregen om aan te tonen dat ik mede wat dit vak betreft qua attitude, creativiteit en techniek de overgang naar het derde jaar verdient!

Je zou van een opleidingsinstituut ook wat meer empathie verwachten. Ben ik als student hiermee het slachtoffer geworden van wat de visitatiecommissie in 2017 al vaststelde? Uit het Evaluatierapport Instellingsreview LUCA School of Arts (NVAO, Afdeling Vlaanderen, april 2017) blijkt namelijk dat transparantie en subjectiviteit bij de toetsing problemen vormen voor de school. Twee citaten uit deze review:

- “De commissie vraagt zich af wie zicht heeft op de kwaliteit van toetsing en wie bij machte is in te grijpen als er gebreken worden geconstateerd.”
- “Ten aanzien van toetsing constateert de commissie dat er een centraal kader is en dat opleidingen geacht worden dit verder uit te werken. Uit de gesprekken blijkt dat het nog niet makkelijk is om docenten mee te krijgen en dat er veel subjectieve praktijk is. (...)”

Verzoeker voegt als bijlage 1 e-mailverkeer toe, die de beweringen in de e-mail van [S.d.K.] aan de jury van 17 juni 2020 moeten ontkrachten. Als bijlage 2 geeft hij een overzicht van klachten die andere studenten aan het adres van deze docente zouden maken.

Op 13 juli 2020 vindt de hoorzitting van de interne beroepscommissie plaats, waarop verzoeker gehoord wordt. Op basis van de klachten van verzoeker, de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel, de evaluatieverslagen en een schriftelijk verslag over de begeleiding door de betrokken docenten, beslist de interne beroepscommissie om het beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren. De beslissing, die bij e-mail van 14 juli 2020 aan verzoeker wordt meegedeeld, luidt:

“(...)”

De student tekent in zijn schrijven beroep aan tegen het resultaat voor ‘Beeld- en acteursregie 2’ en ‘Opdrachten en workshops 2’. In de begeleidende bezwaarbrieven verwijst de student vervolgens naar de vakken ‘Reportage’ en ‘Verhaaltechnieken’. Op basis van de ECTS-fiche stelt de beroepscommissie vast dat de hierboven genoemde ‘vakken’ OLA’s (onderwijsleeractiviteiten) of opdrachten van OLA’s binnen hetzelfde opleidingsonderdeel Praktijk 2 zijn. Dat opleidingsonderdeel leidt tot één cijfer bij de studieresultaten, waarbij de ECTS-fiche duidelijk aangeeft dat dit cijfer geen mathematische verwerking is van deelscores: “De deelpunten voor de verschillende praktijkonderdelen zijn slechts een indicatie voor de betrokken docenten tijdens de praktijkjury om te komen tot een globaal punt, waarbij dient opgemerkt dat dit geen louter mathematische optelling is van deelpunten.” Daarom behandelt de beroepscommissie de elementen hierna als één geheel:

De student is het niet eens met de evaluatie van het toegekende cijfer 7/20 voor het opleidingsonderdeel Praktijk 2 B-LUCA- N30617 van de opleiding Audiovisuele Technieken, Film.

De student stelt dat zijn onvoldoende voor de aspecten techniek, creativiteit en attitude te wijten is aan een onvoldoende begeleiding van zijn docente [S.d.K.]. Hij maakt

gewag van een vijandige attitude door die docente en hij stelt dat zij haar collega's in de jury beïnvloed zou hebben om hun punten in negatieve zin aan te passen.

De commissie heeft de betrokken juryleden gehoord en stelt op basis van hun verslag vast dat er wel degelijk meerdere feedbackmomenten hebben plaatsgevonden. De geïnviteerde docente [S.d.K.] documenteert haar verslag met mailverkeer tussen haar en de student.

Noch uit de documenterende correspondentie van de student, noch uit die van de docente ziet de beroepscommissie aanwijzingen van manifeste vijandigheid. Wel toont de correspondentie kordate omschrijvingen van de werkpunten voor de student. Ook vernam de commissie dat het traject van de student voor dit opleidingsonderdeel niet vlekkeloos verliep en er soms sprake was van een zekere animositeit, in beide richtingen. Tevens zijn er discussies geweest over welk werkstuk van de student finaal moest worden beoordeeld, wanneer een eerdere versie of een latere versie werd ingediend.

De commissie kan zich inbeelden dat pittige discussies onderdeel kunnen zijn van een creatief proces en de begeleiding ervan, maar stelt zich in deze specifiek de vraag of bepaalde discussies de beoordeling van de student en het resultaat voor het opleidingsonderdeel hebben gecompromitteerd.

De beroepscommissie stelde vast dat de opdrachten duidelijk omschreven waren. Na verschillende juryleden gehoord te hebben komt de commissie tot de vaststelling dat ondanks het hobbelige parcours, het eindcijfer voor dit opleidingsonderdeel sereen, deskundig en collegiaal tot stand kwam in een evenwichtig overleg tussen alle juryleden. Met name geven ook andere juryleden dan de geïnviteerde docente aan dat zij op hun beurt ernstige tekorten hebben vastgesteld, waardoor een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel onvermijdelijk was.

Conclusie: het bezwaar is volgens de commissie ontvankelijk doch ongegrond.

Huidige beslissing werd genomen bij eenparigheid"

Dit is de door verzoeker bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

Verzoeker heeft eigenhandig het verzoekschrift voor de Raad ondertekend.

De Raad stelt vast dat de wederantwoordnota is ingediend “namens” verzoeker door zijn ouders, de heer [R.W.] en mevrouw [L.B.]. Bij de wederantwoordnota is geen schriftelijke machtiging gevoegd, waarmee verzoeker hen de bevoegdheid geeft om namens hem dergelijk procedurestuk in te dienen.

Artikel II.309 van de Codex Hoger Onderwijs stelt:

“De partijen kunnen zich bij een procedure voor de Raad laten bijstaan door een raadsman.

De raadsman legt ten laatste ter zitting een schriftelijke machtiging voor, behoudens indien:

1° de raadsman ingeschreven is als advocaat of als advocaat-stagiair, of

2° de raadsman samen met de betrokken partij ter zitting verschijnt”

Ter zitting verschijnt verzoeker samen met zijn vader, de heer [R.W.]. Gevraagd naar deze kwestie, verklaart verzoeker dat hij zijn ouders een mondelinge volmacht heeft gegeven om de wederantwoordnota in te dienen. In deze omstandigheden kan de heer [R.W.] rechtsgeldig optreden als raadsman van verzoeker en kon hij rechtsgeldig een wederantwoordnota namens verzoeker indienen.

De wederantwoordnota en de vier nieuwe stukken, die erbij gevoegd zijn, zijn tijdig bezorgd aan de Raad. Ter zitting blijkt echter dat de heer [R.W.] de wederantwoordnota en bijhorende stukken heeft overgemaakt aan de beroepsinstantie van LUCA SCHOOL OF ARTS, maar niet aan diens raadsman.

De raadsman van verwerende partij voert ter zitting aan dat verwerende partij keuze van woonplaats heeft gedaan op zijn adres en vraagt de wering van de wederantwoordnota en bijhorende stukken uit de debatten.

Artikel II.302, § 2 van de Codex Hoger Onderwijs stelt:

“De antwoordnota en de wederantwoordnota worden aan de Raad en aan de tegenpartij bezorgd via het meest gerede communicatiemiddel.

Een buiten de gestelde termijn aan de Raad bezorgde antwoordnota of wederantwoordnota wordt uit de verdere procedure geweerd.”

De Raad stelt vast dat de wederantwoordnota en bijhorende stukken binnen de daarvoor voorziene termijn werden ingediend bij de Raad. Eén en ander werd ook bezorgd aan de betrokken onderwijsinstelling. Uit artikel II.302 van de Codex Hoger Onderwijs, noch uit enige andere aan de Raad bekende regel, vloeit voort dat een wederantwoordnota die enkel bezorgd werd aan de onderwijsinstelling, doch niet aan zijn raadsman, uit de debatten geweerd moet worden.

Gelet op de omvang van de wederantwoordnota (8 bladzijden) en het feit dat verzoeker er vier nieuwe stukken aan toevoegt, komt het gepast voor de debatten te heropenen ten einde partijen ter zake standpunt te laten innemen omtrent de inhoud van deze wederantwoordnota en omtrent deze nieuwe stukken.

Bijgevolg worden de wederantwoordnota en de vier bijhorende stukken overgemaakt aan de raadsman van verwerende partij.

De zaak wordt vervolgens opnieuw vastgesteld op de zitting van de IIIe Kamer van vrijdag 28 augustus 2019 om 09u00, teneinde verwerende partij toe te laten ter zitting standpunt in te nemen (i) omtrent de inhoud van de wederantwoordnota en (ii) omtrent de vier stukken die samen met de wederantwoordnota zijn ingediend. Verzoekende partij krijgt de kans om daarop te repliceren ter zitting.

Dit arrest geldt als enige oproeping.

Verder stelt de Raad vast dat de vader van verzoeker op 19 augustus 2020, dit wil zeggen na het verstrijken van de termijn om een verzoekschrift of een wederantwoordnota in te dienen, nog bijkomende stukken heeft overgemaakt aan de Raad en aan de beroepsinstantie van verwerende partij, maar niet aan diens raadsman.

De raadsman van verwerende partij voert ter zitting aan dat verwerende partij keuze van woonplaats heeft gedaan op zijn adres en vraagt om die reden de wering van de wederantwoordnota en bijhorende stukken uit de debatten. Hij wijst ook op het feit dat deze stukken na de daarvoor geldende termijn zijn ingediend, zodat ze ook om die reden uit het debat moeten worden geweerd.

De Raad stelt vast dat deze stukken zijn ingediend na de daarvoor voorziene termijn in de Codex Hoger Onderwijs. De Raad weert deze stukken uit de debatten.

BESLISSING

- 1. De Raad verklaart het beroep ontvankelijk.**
- 2. De Raad verklaart de wederantwoordnota ontvankelijk.**
- 3. Alvorens recht te doen, wordt aan verwerende en verzoekende partij de mogelijkheid verleend standpunt in te nemen (i) omtrent de inhoud van de wederantwoordnota en (ii) omtrent de vier stukken die samen met de wederantwoordnota zijn ingediend.**
- 4. De zaak wordt ten dien einde opnieuw vastgesteld op de zitting van de III^e Kamer van 28 augustus 2020 om 09u00, met dezelfde samenstelling.**
- 5. De Raad weert de stukken, die verzoeker op 19 augustus 2020 indiende, uit de debatten.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, III^e Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.900 van 24 augustus 2020 in de zaak 2020/214

In zake: Nesibe TANRIOVEN
woonplaats kiezend te 1500 Halle
Edmond Nerinxstraat 23

tegen:

ERASMUSHOGESCHOOL BRUSSEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdende te 1080 Brussel
Leopold II laan 180
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 22 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de departementale beroepscommissie van 10 juli 2020, waarbij het beroep van verzoekende partij ongegrond werd verklaard en waarbij aldus de examenbeslissing van 1 juli 2020 om aan verzoekende partij een 6/20 toe te kennen voor het opleidingsonderdeel “Wiskunde in de praktijk 2B” wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 augustus 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Ülkü Tanrioven, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Gautier De Wachter (*loco* advocaat Stijn Butenaerts), die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Educatieve Bacheloropleiding in het lager onderwijs’.

Tot het curriculum van verzoekster behoort het opleidingsonderdeel “Wiskunde in de praktijk 2B”.

Als examencijfer wordt op 1 juli 2020 een quoterings van 6/20 toegekend. Aansluitend vraagt en bekomt verzoekende partij feedback over het afgelegde (online) examen vanwege de betrokken lector. Zij krijgt daarbij inzage in de antwoordsleutel van de lector en in de opmerkingen die de lector genoteerd heeft bij de antwoorden van de verzoekende partij op het examen.

Op 8 juli stelt verzoekende partij tegen dit examencijfer het volgende intern beroep in:

“(…)

Tijdens de feedback merkte ik op dat ik normaal gezien hogere score heb verdiend dan dat ik heb gekregen. Ik kreeg namelijk 6 op 20 in het totaal.

Tijdens feedback merkte ik op dat ik voor de meeste vragen in plaats van een nul recht heb gehad op een hoger punt.

In ben het niet eens met deze beslissing omdat:

- Mijn antwoorden helemaal of deels overeenkomen met de verbeterleutel van de leerkracht en dat ik toch 0 punt krijg ondanks het feit dat ik gedeeltelijke of volledige juiste antwoorden heb geschreven. De punten zijn onderverdeeld in items. Ook al waren er bepaalde items juist, kreeg ik toch een nul of niet de verdiende punt.
- De leerkracht gaf aan bij opmerkingen dat bepaalde antwoorden ontbraken terwijl ze wel in stonden

In bijlage heb ik naar aanleiding van feedback en mijn notities tijdens feedback per vraag een verantwoording van mijn examen. Ik wil melden dat ik bepaalde antwoorden niet zo overzichtelijk heb geschreven. De verwachte antwoorden van de leerkracht staan in ieder geval wel in. Sommige antwoorden zijn in een les-vorm geschreven, sommige antwoorden staan helemaal onderaan van mijn zin en sommige antwoorden heb ik duidelijk gemaakt aan de hand van voorbeelden.

Gelieve stap voor stap en aandachtig mijn examen te lezen en te vergelijken met de verbeterleutel van de leerkracht om mijn verdiende punten alsnog te geven. (zie bijlage)

(...)"

Als bijlage 2 bij het intern beroep voegt verzoekende partij een document waarin zij elke examenvraag overloopt en aangeeft 1) of ze al dan niet akkoord gaat met de quoteringsopdracht op die vraag en 2) om welke redenen zij desgevallend van oordeel is dat de quoteringsopdracht niet correct is. Deze redenen luiden als volgt:

"(...)

Vakdidactische vragen

Vraag 1: 1,5/6

❖ Bij de eerste vraag moesten we twee voorbeelden geven van didactische materialen om de gelijkwaardige breuken uit te leggen. We moesten verder ook een grondige toelichting geven.

❖ Ik ben niet akkoord met de gegeven punt. Ik heb duidelijk zoals gevraagd didactische materialen opgesomd en ik krijg daarvoor geen punten. Wij moesten ook telkens een grondige toelichting geven en heb het duidelijk gemaakt aan de hand van voorbeelden. Het komt overeen met het antwoord/ de verbetering van de leerkracht. Het is gewoon anders verwoord. Gelieve duidelijk mijn antwoord te lezen en te vergelijken met de verbetering van de leerkracht. Daarnaast moesten we 2 didactische materialen vermelden en heb ik er 4 vermeld. De leerkracht had bij de opmerkingen: "Je hebt 4 materialen opgesomd. Moet ik er eentje ervan uitkiezen". Ook al heb ik 4 materialen opgesomd, je kan nog steeds punten geven voor de resterende 2 didactische materialen. Ik vind het heel jammer dat ik geen punten daarvoor krijg.

❖ Tijdens de feedbackmoment heb de verbetering van de leerkracht gezien en bij haar verbetering stond er breukenpizza. Die staat ook letterlijk in mijn antwoord, ook heb ik dit uitgelegd aan de hand van een voorbeeld. Wij moesten dat duidelijk maken met een grondige toelichting, daarvoor heb ik ook geen punten gekregen. Het antwoord staat met mijn eigen woorden op. Ik ga 5/10 en 1/2 aanduiden/arcen zodat ze het verschil kunnen zien tussen 5/10 en 1/2. Door 1/2 en 5/10 te arcen kunnen de leerlingen zien dat de delen even groot zijn. En zo kunnen ze een duidelijk beeld vormen.

❖ De leerkracht had bij de opmerkingen vermeld dat ze niet begrijpt wat een breukentafel met houten staafjes is. Hier zien jullie een foto daarvan. (...)

❖ Mevrouw [B.] schreef bij de opmerkingen dat ik de grootte van de lego's niet heb vermeld. Dat staat letterlijk in mijn antwoord. De lego's zijn van dezelfde grootte. Wij moesten bij deze vraag twee voorbeelden geven van didactische materialen. Ik heb hier lego gebruikt als didactisch materiaal. Ik krijg daarvoor geen punt. Je kan aan de hand van lego ook gelijkwaardige breuken tonen. Wij moesten ook bij de vraag een grondige toelichting geven en heb dat uitgelegd aan de hand van een voorbeeld en ik krijg daarvoor geen punten. (zie mijn examen)

❖ Hier zien jullie een foto waar je duidelijk aan de hand van lego de breuken kunt uitleggen. Je kan dat ook toepassen voor de gelijkwaardige breuken (...)

❖ Je kan duidelijk aan de hand van MAB materiaal tonen dat de breuken gelijkwaardig zijn. Je kan daarvoor staafjes en eenheden gebruiken. Mevrouw [B.] schreef bij de opmerkingen dat MAB materiaal niet bruikbaar is voor breuken. Je kan het ook voor verschillende doeleinden gebruiken buiten inzicht talstelsel. Tijdens mijn stage heb ik MAB materiaal voor breuken toegepast, ook wordt MAB in verschillende methodes voor breuken gebruikt, bijv. methode "kompas".

Een voorbeeld:

(...)

❖ Hier mijn uitleg: Je kan een staafje gebruiken (bestaat uit tien eenheden). Je kan zo $\frac{5}{10}$ aanduiden en je kan 5 eenheden daarop leggen en zo zien de leerlingen duidelijk dat de helft evenveel is als $\frac{5}{10}$.

(...)

❖ Ik schrijf ook letterlijk dat het dezelfde principe is als de legoblokjes. Dus de uitleg is gewoon dezelfde maar je gebruikt MAB materiaal i.p.v. lego. Ik krijg daarvoor ook geen punten.

Vakdidactische vragen:

Vraag 2: 0/6

❖ Zowel bij mijn intro als bij oefening 2 en 3, laat ik een kubus vullen met 1 liter water en ik besteed ook aandacht aan de relatie tussen 1 kubieke decimeter en 1 liter. Ik vermeld duidelijk de relatie. Als ik naar de verbetering van de leerkracht keek, besteed ik inderdaad geen aandacht aan de term "ribbe" maar toch laat ik de kubus vullen met 1 liter water. Bij de verbetering stond er dat ik de kubus met een ribbe van 1 dm moest invullen met 1 liter water en zo zien de leerlingen dat dit er perfect inpast of een kubus met 1 ribbe cm vullen met 1 ml water en zo zien ze dat dit perfect inpast. Dat staat letterlijk in mijn antwoord en daarvoor krijg ik geen punten. Ik besteed geen aandacht aan de term ribbe maar toch laat ik de kubus vullen met 1 liter water en zo laat ik de leerlingen zien of dat perfect inpast bij een kubus van 1 kubieke decimeter.

❖ Ik heb dat in een les-vorm gegoten omdat er bij de oefening stond: "geef twee verschillende oefeningen die aan deze doelstelling bijdragen". Ik heb inderdaad twee oefeningen geschreven (zie oefening 2+ oefening 3) . Als extra informatie heb ik ook de intro toegevoegd om de relatie tussen inhoud en volume te verduidelijken. Ik geef op de vraag antwoord bij oefening 2 en 3.

❖ Ik ben volkomen eens dat mijn structuur niet duidelijk is maar wat er in mijn antwoord staat komt overeen met de verbetering van de leerkracht! Gelieve eens één per één te lezen en proberen te begrijpen en te vergelijken met de verbetering van de leerkracht. Ook vermeldt de leerkracht bij de opmerkingen dat ik ervan uitging dat de leerlingen alles weten terwijl ik bij mijn intro een instap heb waarin ik de relatie tussen volume en inhoud uitleg. Ook bij oefening 2 en 3 behandel ik het stapsgewijs aan de hand van interactie en vragenstelling, ik ga zeker niet van uit dat leerlingen alles al weten, anders had ik het niet stapsgewijs uitgelegd.

❖ Mevrouw [B.] vond dat de herleidingsoefeningen ook zeker goed zijn. Ik maak ook gebruik van herleidingsoefeningen en krijg daarvoor helaas geen punt! Ik maak ook gebruik van een herleidingstabel en benoem deze letterlijk in mijn antwoord. Ik zou graag mijn punten willen krijgen.

❖ Ik ben helemaal niet akkoord met de punt die ik heb gekregen. Als ik naar mijn notities bekijk nadat ik de verbetering van de leerkracht heb gezien tijdens de feedbackmoment stond er alles letterlijk op. Ik zou de helft van de punten kunnen krijgen omdat de verbetering overeen komt met mijn antwoord.

Vakdidactische vragen:

Vraag 3: 0/6

❖ Nadat ik de verbetersleutel zag tijdens de feedback moment heb ik opgemerkt dat mijn antwoorden min of meer kloppen. Bij de puntenverdeling heb ik niet voor alles een antwoord gegeven maar de meeste verwachtingen stonden er wel op. Ook voor dat krijg ik geen punten wat ik heel jammer vind.

❖ Bij de verbetering van de leerkracht stond er dat ik een meetopdracht moest schrijven met de maateenheid die ze al kennen. Dat heb ik letterlijk gedaan, ook daarvoor krijg ik geen punt. (zie oefeningen met post-its).

❖ Daarnaast stond er bij de verbetering van de leerkracht dat een tweede meetopdracht ook goed is. De meetopdracht die ik moet schrijven moet kleiner zijn dan 1 meter. Ik doe dat met een halve meter aan de hand van post-its (zie examen). Ik krijg helaas daarvoor ook geen punt! Gelieve eens mijn antwoorden te vergelijken met de verbetering van de leerkracht.

❖ Op het einde van mijn antwoord gaan de leerlingen onderzoeken hoeveel keer ldm of 10 cm precies past in een meter. Dat stond ook bij de verbetering van de leerkracht, ik kreeg daarvoor geen punten. Ook laat ik dat op het bord tonen aan de hand van een herleidingstabel en daarvoor krijg ik ook geen punten. Bij de verbetering van de leerkracht stond er dat je dat ook op het bord kon tonen.

❖ Ik ben volkomen eens dat mijn antwoord niet op de juiste volgorde is geschreven maar de antwoorden komen gedeeltelijk aanbod. Ik zou op het einde van mijn vraag de volgorde willen aanpassen, maar knip en plak functie was niet toepasbaar op de online examen. Dus ik accepteer 0 op 6 niet. Ik zou de helft van de punten krijgen nadat ik de verbetering van de leerkracht zag.

Vraag 1: Ruimte figuren: 0,5/7

Vraag A) STAAT LETTERLIJK IN MIJN ANTWOORDEN, GELIEVE NAAR DE VERBETERSLEUTEL VAN DE LEEKRACHT TE KIJKEN EN TE VERGELIJKEN MET MIJN ANTWOORDEN!

❖ Ik ben enorm gechoqueerd toen ik de verbetering van de leerkracht zag. Bij haar verbetering stond er dat ik de definitie van de ruimtefiguren moest herhalen en dat staat letterlijk in mijn antwoord. Ik krijg daarvoor geen punt!

❖ Bij haar verbetering stond er dat de leerlingen twee groepen moesten maken. Ik heb dat letterlijk geschreven in mijn antwoord. Ik vraag aan de leerlingen om de ruimtefiguren in te delen in twee groepen namelijk veelvlakken en niet veelvlakken. Ik krijg daarvoor ook geen punt!

❖ Daarnaast stond er bij haar verbetering dat ik de leerlingen moet bijsturen door vragen te stellen zoals welke ruimtefiguren er gerold kunnen worden, welke ruimtefiguren er gekanteld kunnen worden etc. Dat staat letterlijk in mijn antwoord. Ik laat een kubus vergelijken met een kegel. Ik stel de volgende vragen aan de leerlingen:

-Kan je een kubus rollen of een kegel rollen?

-Ja kan een kubus kantelen en verplaatsen maar je kan het niet rollen Een kegel kan je wel rollen.

-Een cilinder kan je wel rollen etc.

• Ook zag ik bij haar verbetering dat ik twee groepen moest maken en de zijvlakken moest vergelijken (gebogen, plat). Dat staat letterlijk in mijn vragenstelling !

-Een kubus heeft zijvlakken en is begrensd door een gesloten oppervlak en een kegel is begrensd door een gebogen oppervlak.

•Ik besteed ook aandacht aan de definities van veelvlakken en niet veelvlakken. Ook dat zag ik bij de verbeter sleutel van de leerkracht en ik krijg daarvoor ook geen punten!

•Ik zou normaal gezien voor gedeelte A, 4 van de 7 punten kunnen krijgen. Dat kreeg ik niet!

❖ Nog een belangrijke aandachtspunt die ik wil vermelden gaat over de kenmerken die mijn les moest hebben. Ik heb dat inderdaad onoverzichtelijk geschreven, je kan dat niet in een oogopslag zien. Ik heb wel op mijn examen vermeld dat de kenmerken aanbod komen maar wel in een les verwerkt, daarmee dat de leerkracht dat niet heeft gezien.

❖ Hier zal ik de kenmerken nog eens opsommen die in mijn examen voorkwamen:

-De leerlingen brengen verpakkingen van verschillende voedingsmiddelen. (handelen met concreet materiaal).

-Link leggen met de leef en belevingswereld van de leerlingen

❖ Dus 2 van de vier kenmerken komen in mijn les aanbod. Ik heb daarvoor geen punten gekregen.

(...)"

Op 9 juli 2020 verklaart de centrale klachtencommissie deze klacht ontvankelijk.

Op 10 juli beslist de interne beroepscommissie om het beroep ongegrond te verklaren. De beslissing, die bij e-mail van 15 juli 2020 aan verzoekster wordt meegedeeld, luidt:

“(…)

Onderzoek van het verzoekschrift

De leden van de commissie nemen onder leiding van de voorzitter het verzoekschrift van betrokken studente door en vergelijken vervolgens het afgelegde examen met de verbeterersleutel.

De beroepscommissie stelt vast dat de studente zich in haar antwoorden niet beperkt tot de gestelde vragen. Door te uitgebreid te antwoorden geeft ze de indruk dat de lector het correcte antwoord zelf mag kiezen. Daardoor geeft betrokken studente geen blijk van kennis en inzicht. In vraag 1 wordt bijvoorbeeld gevraagd om 2 didactische materialen op te sommen. Betrokken studente somt er 4 op, waaronder 1 fout.

Begrippen zijn wel vaak terug te vinden in de antwoorden, maar de redenering erachter klopt niet.

Betrokken studente geeft aan wat de leerkracht moet doen. Zij geeft het antwoord aan de leerlingen terwijl het de bedoeling is dat de leerlingen dingen zelf berekenen, ontdekken en ervaren. Het ontdekken zit onvoldoende in de antwoorden.

In elke vraag die door betrokken studente wordt aangehaald, stelt de beroepscommissie vast dat in het antwoord de didactische opbouw ontbreekt. Antwoorden zijn niet geleidelijk opgebouwd, onvoldoende of niet gestructureerd en te weinig inzichtelijk, terwijl de ECTS-fiche vermeldt dat de student:

- didactisch materiaal voor wiskunde op een vakdidactisch, correcte wijze moet kunnen gebruiken;
- zinvol en doelgericht moet koppelen aan wiskundige inhouden;
- vakdidactische stappen moet kunnen formuleren voor verschillende wiskundige onderwerpen;
- leerplandoelstellingen en eindtermen voor het vak wiskunde in het lager onderwijs correct kan interpreteren en koppelen aan een activiteit;
- een wiskundeles binnen een thema en het STEM-model op een creatieve en doelgerichte wijze, wiskundig correct en volgens een logische chronologie kan opbouwen;
- wiskunde oefeningen correct kan oplossen en aangeven hoe dit aan leerlingen wordt uitgelegd.

Betrokken studente laat niet zien dat ze vakdidactiek heeft begrepen, zoals ze dat inzichtelijk moet geven. Dit is nochtans belangrijk om een stageles te kunnen geven.

Beslissing

De leden van de commissie stellen vast dat de verbeterersleutel correct werd toegepast, conform de ECTS-fiche en besluiten daaruit dat de behaalde score voor Wiskunde in de praktijk 2B LO2 correct tot stand gekomen is. De antwoorden zijn onvoldoende didactisch onderbouwd en ontbreken structuur, geleidelijke opbouw en inzicht. Hierdoor bewijst de studente niet dat zij vakdidactiek heeft begrepen, de essentiële basis om een stageles te kunnen geven.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Bevoegdheid

Standpunt van de partijen

Verzoekende partij vraagt de Raad in haar verzoekschrift:

“Gelieve mijn motivering per vraag te vergelijken met de verbetersleutel van de leerkracht volgens de onderverdeling van de punten per vraag in items en gelieve de punten waar ik recht op heb te geven op mijn examen wiskunde 2B”.

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de Raad geen punten kan toekennen voor het examen van de verzoekende partij, aangezien het de Raad niet toekomt zelf in de evaluatie te treden en de beoordeling van het examen over te doen.

Verzoekende partij herhaalt haar verzoek om haar “de punten te geven waar zij recht op heeft” in haar wederantwoordnota.

Beoordeling

De Raad stipt ter zake aan dat zijn bevoegdheid er krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs in is gelegen na te gaan of de voorliggende beslissing in overeenstemming is met de decretale en reglementaire bepalingen, met het onderwijs- en examenreglement en met de algemeen beginselen van behoorlijk bestuur. De Raad is in dat raam niet bevoegd om de beoordeling of quoterings van een examen over te doen, als ware hij zelf een examiner, examencommissie of beroepscommissie.

Volgens artikel II.292, § 1 van de Codex Hoger Onderwijs kan de behandeling van het verzoekschrift door de Raad leiden tot 1° een gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid of de ongegrondheid ervan of 2° de gemotiveerde vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbepaling, in welk geval de Raad het bestuur kan bevelen een nieuwe beslissing te nemen, onder de door de Raad te stellen voorwaarden.

Het overdoen van een beoordeling van een examen of het geven van een eigen quoteringsaanbeveling aan een examen valt met andere woorden buiten de decretaal omschreven bevoegdheid van de Raad.

De vraag van verzoekende partij, om haar de punten te geven waar zij recht op zou hebben, begrijpt de Raad bijgevolg als een vraag naar een toetsing van de bestreden beslissing conform artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs, waarbij deze toetsing in geen geval kan leiden tot een eigen quoteringsaanbeveling, maar – in het geval de Raad een schending zou vaststellen van de decretale en reglementaire bepalingen, het onderwijs- en examenreglement of de algemeen beginselen van behoorlijk bestuur – enkel tot een gemotiveerde vernietiging van die bestreden beslissing conform artikel II.292, § 1, 2° van de Codex Hoger Onderwijs.

V. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij is met name van oordeel dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkel argument noch middel aanvoert dat daadwerkelijk ingaat tegen de motieven die de departementale beroepscommissie heeft gegeven in antwoord op haar initiële klacht. Het hoofdargument van verzoekende partij in zowel het verzoekschrift op intern beroep als het verzoekschrift voor de Raad zou erop neerkomen dat de verzoekende partij aanklaagt dat er bij de verbetering van het examen door de lector geen voldoende verantwoording wordt gegeven voor de aan haar gegeven (of niet gegeven) punten overeenkomstig de verbeteringsleutel van de lector. Voorts stelt de verwerende partij dat de departementale beroepscommissie, zoals gevraagd door verzoekende partij, het door de verzoekende partij afgelegde examen ten gronde heeft beoordeeld en heeft vergeleken met de verbeteringsleutel, waarna de beroepscommissie het intern beroep gemotiveerd heeft afgewezen. Tegen deze motieven ontwikkelt de verzoekende partij evenwel geen grieven, aldus verwerende partij.

Vervolgens wijst de verwerende partij op de volheid van bevoegdheid van de departementale beroepscommissie, waardoor de beslissing van deze beroepscommissie in rechte in de plaats komt van de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling, die op haar beurt uit de rechtsorde

verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is. Ook om deze reden zou het beroep van verzoekende partij bij de Raad onontvankelijk zijn.

In haar wederantwoordnota gaat de verzoekende partij niet in op deze exceptie van onontvankelijkheid.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs luidt:

§ 2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Bij de totstandkoming van deze bepaling is door de steller van het ontwerp toegelicht (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25*):

“Er wordt niet vereist dat het verzoekschrift juridisch omlijnde middelen omvat. Het volstaat dat de verzoekster een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”

Het is ook de vaste rechtspraak van de Raad dat een beroep dat geen bezwaren of middelen bevat, niet ontvankelijk is.

De Raad herinnert eraan dat enkel de beslissing van de departementale beroepscommissie het voorwerp van deze procedure uitmaakt. Het is bijgevolg van die beslissing dat verzoekende partij de onregelmatigheid moet aantonen. Met andere woorden moet verzoekende partij bezwaren of middelen ontwikkelen, gericht tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie.

De Raad onderzoekt hierna of dat *in casu* het geval is.

Het verzoekschrift luidt als volgt:

“Ik ben niet akkoord met de genomen beslissing van hogeschool Erasmus lager onderwijs omdat er van de (sic) examen geen verantwoording volgens verbeter sleutel van de lector per vraag wordt gegeven. Ook ben ik niet overtuigd dat mijn antwoorden een nul verdienen omdat de gewichten per vraag niet in details en items kenbaar zijn gemaakt. Het is namelijk niet overzichtelijk hoe de punten in elkaar zitten. Als je bijvoorbeeld voor een vraag een 6 punten kan verdienen, wil ik weten uit hoeveel items een vraag bestaat en hoe je aan die 6 punten kan komen. Hoe zit de onderverdeling van de punten in elkaar. Bij een vraag moet je namelijk rekening houden met verschillende zaken om je volledige punt te krijgen.

Bijvoorbeeld: er stond bij de verbeter sleutel van de leerkracht “ook een herleidingstabel is goed”. Ik heb herleidingstabel uitgelegd en heb dan een deel juist en kreeg geen punten.

Bij deel 2 vraag 1 werd er bijvoorbeeld naar didactische materialen gevraagd en heb er zeker voldoende opgenoemd en kreeg daarvoor ook geen punten. Alle details kunt u lezen in de bijlage.

Bij deel vraag 3 vraag 1 stonden er bij de leerkracht verschillende items en een daarvan ging over rollen, kantelen, van een ruimtefiguur, ook hiervoor kreeg ik geen punten, etc.

Bijna in alle vragen heb ik bepaalde items juist en kreeg daarvoor helaas geen punten. Ik heb al mijn vragen van mijn examen verantwoord en uitgelegd waarom ik niet eens ben met de gegeven punten. Deze kunt u per vraag in details vinden in de bijlage.”

Verzoekende partij verwijst naar een bijlage 2 die zij voegt bij het verzoekschrift, zijnde het document dat zij als bijlage 2 toevoegde aan haar intern beroep. In dat document overloopt zij elke examenvraag en geeft zij aan 1) of ze al dan niet akkoord gaat met de quoterings op die vraag en 2) om welke redenen zij desgevallend van oordeel is dat de quoterings niet correct is. In haar wederantwoordnota vergelijkt zij nogmaals haar antwoorden op het desbetreffende examen met de verbeter sleutel en legt zij uit waarom zij van oordeel is dat de quoterings van haar antwoorden onjuist is.

Na nauwkeurige vergelijking tussen het verzoekschrift op intern beroep en het verzoekschrift voor de Raad, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in overgrote mate argumenten aanvoert tegen de quoterings van het examen van het opleidingsonderdeel “Wiskunde in de praktijk 2B”. Bijlage 2 bij het verzoekschrift voor de Raad, waarnaar verzoekende partij verwijst, betreft een letterlijke herneming van het verzoekschrift op intern beroep. De beroepscommissie heeft deze argumenten gemotiveerd weerlegd als volgt:

“(…)

Onderzoek van het verzoekschrift

De leden van de commissie nemen onder leiding van de voorzitter het verzoekschrift van betrokken studente door en vergelijken vervolgens het afgelegde examen met de verbeter sleutel.

De beroepscommissie stelt vast dat de studente zich in haar antwoorden niet beperkt tot de gestelde vragen. Door te uitgebreid te antwoorden geeft ze de indruk dat de lector het correcte antwoord zelf mag kiezen. Daardoor geeft betrokken studente geen blijk van kennis en inzicht. In vraag 1 wordt bijvoorbeeld gevraagd om 2 didactische materialen op te sommen. Betrokken studente somt er 4 op, waaronder 1 fout.

Begrippen zijn wel vaak terug te vinden in de antwoorden, maar de redenering erachter klopt niet.

Betrokken studente geeft aan wat de leerkracht moet doen. Zij geeft het antwoord aan de leerlingen terwijl het de bedoeling is dat de leerlingen dingen zelf berekenen, ontdekken en ervaren. Het ontdekken zit onvoldoende in de antwoorden.

In elke vraag die door betrokken studente wordt aangehaald, stelt de beroepscommissie vast dat in het antwoord de didactische opbouw ontbreekt. Antwoorden zijn niet geleidelijk opgebouwd, onvoldoende of niet gestructureerd en te weinig inzichtelijk, terwijl de ECTS-fiche vermeldt dat de student:

- didactisch materiaal voor wiskunde op een vakdidactisch, correcte wijze moet kunnen gebruiken;
- zinvol en doelgericht moet koppelen aan wiskundige inhoud;
- vakdidactische stappen moet kunnen formuleren voor verschillende wiskundige onderwerpen;
- leerplandoelstellingen en eindtermen voor het vak wiskunde in het lager onderwijs correct kan interpreteren en koppelen aan een activiteit;
- een wiskundeles binnen een thema en het STEM-model op een creatieve en doelgerichte wijze, wiskundig correct en volgens een logische chronologie kan opbouwen;
- wiskunde oefeningen correct kan oplossen en aangeven hoe dit aan leerlingen wordt uitgelegd.

Betrokken studente laat niet zien dat ze vakdidactiek heeft begrepen, zoals ze dat inzichtelijk moet geven. Dit is nochtans belangrijk om een stageles te kunnen geven.

Beslissing

De leden van de commissie stellen vast dat de verbeter sleutel correct werd toegepast, conform de ECTS-fiche en besluiten daaruit dat de behaalde score voor Wiskunde in de praktijk 2B LO2 correct tot stand gekomen is. De antwoorden zijn onvoldoende didactisch onderbouwd en ontbreken structuur, geleidelijke opbouw en inzicht. Hierdoor bewijst de studente niet dat zij vakdidactiek heeft begrepen, de essentiële basis om een stageles te kunnen geven.”

Verzoekende partij gaat echter in overgrote mate voorbij aan deze motieven en bekritiseert deze motieven inhoudelijk niet. Ook de wederantwoordnota is in het geheel gericht tegen de oorspronkelijke examenbeslissing en herneemt de argumentatie zoals gevoerd voor de departementale beroepscommissie, en/of werkt deze verder uit. Verzoekende

partij legt daarbij geen link naar de beslissing van de departementale beroepscommissie. Verzoekende partij legt namelijk niet uit waarom haar antwoorden naar haar oordeel wél voldoende didactisch onderbouwd zijn en haar antwoorden wél structuur, geleidelijke opbouw en inzicht hebben, zoals vereist door de ECTS-fiche. Zij legt evenmin uit waarom de departementale beroepscommissie ten onrechte geoordeeld zou hebben dat zij de vakdidactiek niet heeft begrepen. Wel integendeel geeft verzoekende partij op verschillende plaatsen in (de bijlage 2 van) haar verzoekschrift zelfs toe dat haar antwoorden structuur ontberen, waardoor zij het standpunt van de departementale beroepscommissie in deze bevestigt.

Evenzeer is de stelling van verzoekende partij in haar verzoekschrift, dat zij niet overtuigd is dat haar antwoorden een nul verdienen omdat “de gewichten per vraag niet in details en items kenbaar zijn gemaakt”, een bezwaar gericht tegen de oorspronkelijke examenbeslissing, niet tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie.

Gewis bestaat het overgrote deel van de argumentatie van de verzoekende partij dus uit kritiek op de verbetering van het examen door de lector en dus op de initiële examenbeslissing van 1 juli 2020, zonder de motieven van de departementale beroepscommissie te bekritisieren. Deze argumentatie vormt geen bezwaar of middel, gericht tegen de bestreden beslissing van de departementale beroepscommissie, in de zin van artikel II.294, § 2 van de Codex Hoger Onderwijs.

Echter ontwaart de Raad in de argumentatie van de verzoekende partij één middel, dat wél gericht is tegen de beslissing van de departementale beroepscommissie.

Immers geeft verzoekende partij in het verzoekschrift aan dat zij niet “akkoord [is] met de genomen beslissing van de hogeschool Erasmus lager onderwijs omdat er van de (sic) examen geen verantwoording volgens verbeterersleutel van de lector per vraag wordt gegeven.” Verzoekende partij stelt hiermee dat de interne beroepscommissie haar beslissing niet correct formeel gemotiveerd heeft, omdat zij niet punt per punt de verbeterersleutel overloopt, in samenhang met de argumentatie van de verzoekende partij. Hiermee formuleert de verzoekende partij een middel gericht tegen de interne beroepsbeslissing. In die mate is het beroep ontvankelijk.

De exceptie is gedeeltelijk gegrond.

Het beroep is onontvankelijk, in de mate dat het gericht is tegen de initiële examenbeslissing. Voor het overige is het beroep ontvankelijk.

VI. Middelen

Enig middel

Standpunt van de partijen

Zoals hoger uiteengezet, werpt verzoekende partij in essentie op dat de bestreden beslissing de formelemotiveringsplicht schendt, omdat deze niet punt per punt de verbeter sleutel van het desbetreffende examen bespreekt, in samenhang met de argumentatie die de verzoekende partij daarover heeft gevoerd. Met andere woorden verwijt verzoekende partij de departementale beroepscommissie dat zij de argumentatie van de verzoekende partij niet punt per punt heeft besproken en behandeld.

Verwerende partij onderscheidt in het verzoekschrift slechts één middel, waarin een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur wordt aangevoerd. In haar antwoordnota gaat zij evenwel in op het argument van de verzoekende partij. Verwerende partij stelt dat blijkens de uitdrukkelijke tekst van de bestreden beslissing, de departementale beroepscommissie het door verzoekende partij afgelegde examen heeft vergeleken met de verbeter sleutel van de lector en op basis daarvan heeft vastgesteld dat het examencijfer van 6/20 wel degelijk op correcte wijze tot stand is gekomen. Vervolgens verwijst verwerende partij naar de motivering van de bestreden beslissing en concludeert:

“Op grond van het voormelde dient te worden vastgesteld dat de departementale beroepscommissie de klacht van verzoekster grondig heeft onderzocht en vervolgens op een duidelijke wijze heeft aangegeven in welke mate de door verzoekster gegeven antwoorden in haar examen tekortschieten en totaal niet volstaan om te beantwoorden aan de vereisten voor het vak zoals deze ook duidelijk werden omschreven in de ECTS-fiche.”

Beoordeling

Inzake de formelemotiveringsplicht zij eraan herinnerd dat een beroepscommissie niet verplicht is om op alle grieven en opmerkingen afzonderlijk te reageren. De formelemotiveringsplicht die geldt voor organen van actief bestuur, zoals een beroepscommissie, is immers niet gelijk aan de rechterlijke motiveringsplicht zoals opgenomen in artikel 149 van de Grondwet. Het volstaat dat de beroepscommissie afdoende duidelijk maakt waarom het tot een bepaald oordeel is gekomen. Daarbij dient de beroepscommissie oog te hebben voor het doel van de interne beroepsprocedure, te weten de student een beter inzicht te geven in de motieven die tot de studievoortgangsbepaling hebben geleid en hem daardoor in staat stellen op geïnformeerde wijze te beslissen of hij de beslissing zal aanvechten.

Het bestaan en de zin van de georganiseerde administratieve beroepsprocedure vereisen wel dat de beroepsinstantie laat blijken met het beroepschrift zorgvuldig rekening te hebben gehouden en dat de bezwaarindiener een antwoord krijgt op bezwaren die voor de student blijken zijn beroepschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze wel in aanmerking zijn genomen, een voor hem gunstiger beslissing konden opleveren.

De Raad is van oordeel dat de beroepscommissie op afdoende wijze motiveert waarom de kritiek van verzoekende partij niet tot een wijziging in de quoteringsaanbeveling moest geven. Deze motieven zijn in essentie de volgende:

- Verzoekende partij beperkt zich in haar antwoorden niet tot de gestelde vragen, maar antwoordt te uitgebreid waardoor zij geen blijk geeft van kennis en inzicht;
- Begrippen zijn wel vaak terug te vinden in de antwoorden van verzoekende partij, maar de redenering erachter klopt niet;
- Verzoekende partij geeft het antwoord aan de leerlingen terwijl het de bedoeling is dat de leerlingen dingen zelf berekenen, ontdekken en ervaren. Het ontdekken zit onvoldoende in de antwoorden;
- In elke vraag die de verzoekende partij aanhaalt, ontbreekt de didactische opbouw van het antwoord. Antwoorden zijn niet geleidelijk opgebouwd, onvoldoende of niet gestructureerd en te weinig inzichtelijk, terwijl de ECTS-fiche dit vereist. Hierdoor bewijst verzoekende partij niet dat zij vakdidactiek heeft begrepen, de essentiële basis om een stageles te kunnen geven;
- Bijgevolg is de verbeterleutel correct toegepast conform de ECTS-fiche.

Het loutere feit dat de departementale beroepscommissie daarbij niet punt per punt de verbeter sleutel overloopt, doet naar het oordeel van de Raad geen afbreuk aan deze vaststelling. Uit de bestreden beslissing blijkt overigens duidelijk dat de departementale beroepscommissie, zoals gevraagd door de verzoekende partij, de verbeter sleutel wel degelijk langs het door verzoekende partij afgelegde examen heeft gelegd. Niet alleen vermeldt de bestreden beslissing zulks expliciet, dit blijkt tevens uit de bewoordingen van de motivering waar gerefereerd wordt aan “elke vraag die door betrokken studente wordt aangehaald”.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, III^e Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluitend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 26 augustus 2020

Arrest nr. 5.903 van 27 augustus 2020 in de zaak 2020/207

In zake: Philip DAUSI
Woonplaats kiezend te 3900 Pelt
Leopoldlaan 3

Tegen: UNIVERSITEIT HASSELT
Woonplaats kiezend te 3500 Hasselt
Martelarenlaan 42

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 17 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 3 juli 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 9 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Ontwerpen 3B” en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 14 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de architectuur’.

Voor het opleidingsonderdeel “Ontwerpen 3B” bekommt verzoekende partij een examencijfer van 9/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 14 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de student schriftelijke, tussentijdse feedback heeft ontvangen van de begeleider. Zij citeert enkele e-mails en stipt aan dat, wanneer zij deze tussentijdse feedback leest, een score van 9/20 niet kan verbazen. Bij het doornemen van het juryverslag komt de interne beroepsinstantie tot het besluit dat een groot aantal door de jury aangehaalde problemen terug te vinden zijn in de gegeven feedback. De in de tussentijdse feedback gemaakte opmerkingen vormen een rode draad in het door de jury opgestelde verslag. Ter illustratie:

- Routing is problematisch. Vb. traject naar ongestoord bezoek door traject naar exit;
- Programma: nachtraject is losgekoppeld van controlepost;
- Veel (buiten)circulatie;
- Problematische overmaat bij het inkomgeheel waarvan ruimtes duidelijk niet doordacht zijn.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de student deze topics aan de hand van de tussentijdse feedback heeft bewerkt, maar niet in die mate dat zij tot een voor de jury bevredigend resultaat hebben geleid.

De interne beroepsinstantie stelt daarnaast vast dat het juryverslag ook opmerkingen bevat die niet werden aangehaald in de schriftelijke tussentijdse feedback. Volgens haar vormt dit op zich echter geen element dat een wijziging in de quoterings kan rechtvaardigen. Het is immers de taak van de student om een project in te dienen dat de vooraf bepaalde evaluatiecriteria doorstaat. Tussentijdse feedback is uitsluitend richtinggevend bedoeld en somt de essentiële problemen op, maar hoeft niet tot elk kleinste detail de noodzakelijke pijnpunten op te sommen. De interne beroepsinstantie merkt op dat in dat geval het project niet meer van de hand van de student zou zijn.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep.

Verzoeker tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 3 juli 2020 waarbij aan verzoeker een score van 9 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Ontwerpen 3B” (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 14 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoeker ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 1.4 van de rechtspositieregeling van verwerende partij blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de examencommissie. In dat geval verdwijnt de beslissing van de examencommissie uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoekers beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een gebrekkige begeleiding, alsook op de schending van het motiverings- en redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker merkt op dat de interne beroepsinstantie zich enkel beroept op de e-mails van één persoon van de begeleiding (de heer [D.]) zonder het ontwerp zelf grondig te beoordelen. Hij heeft de indruk dat hij geen grondige en objectieve verdediging heeft gekregen. De aangehaalde punten in de interne beroepsbeslissing zijn een exacte kopie van diegene aangehaald tijdens de jury. Volgens verzoeker zijn deze punten gegrond, maar – zoals vaak het geval is bij creatieve opleidingen – ook op een bepaalde manier verdedigbaar.

Verzoeker overloopt drie aangehaalde punten voor het niet-slagen van zijn praktijkvak, waardoor hij niet aan de masteropleiding kan starten. Zo is er een eerste opmerking in het juryverslag “Programma: nachttraject is losgekoppeld van controlepost”. Verzoeker merkt op dat het nachttraject enkel kan worden bereikt via de circulatiekoker. De nachtpermanentie heeft een totaalbeeld over deze circulatiekoker, zodat er wel aan controle kan worden gedaan. De loskoppeling van nachttraject en controlepost is gedaan zodat de bewoners een minder opgesloten gevoel krijgen.

Omtrent een tweede opmerking in het juryverslag “Veel (buiten)circulatie” werpt verzoeker op dat deze buitencirculatie samenhangt met het concept van het hele ontwerp. Volgens hem kan je deze buitenruimtes niet lezen als een extra toevoeging, maar wel als tussenruimtes die het bouwkundig concept volgen. Het is een persoonlijke keuze deze ruimtes te voorzien. Die keuze volgt zijn beginidee om gedetineerden in de detentie een vrijer en ruimer gevoel te geven binnen de detentie.

“Problematische overmaat bij het inkomgeheel waarvan ruimtes duidelijk niet doordacht zijn” is een derde opmerking die verzoeker aanhaalt. Hij stelt dat aangezien de inkom zowel voor de detentie als voor het hondenasiel bedoeld is, deze ruimte nodig zal zijn om een vlot verkeer te kunnen garanderen tijdens de controle. Volgens hem zijn deze ruimtes wel doordacht geplaatst op een raster. Er is tijdens het ontwerpproces altijd gewerkt met een rasterpatroon.

Verzoeker verduidelijkt dat dit slechts enkele voorbeelden zijn, die erg in detail gaan. De essentie is volgens hem dat het intern beroep onvoldoende rekening heeft gehouden met het totale ontwerpproces en de evolutie over het hele semester. Dit proces toont aan dat aangehaalde problemen bij de tussentijdse feedback werden opgelost. Er kan verzoeker geen gebrek aan inzet of wil om bij te leren worden verweten.

Vervolgens stelt verzoeker dat de onderwijsinstelling bij dit besluit onvoldoende in eigen borst kijkt. Hij verduidelijkt dat het intern beroep niet is ontstaan omdat hij het oneens is met de aangehaalde kritieken tijdens het jurymoment, maar wel omdat deze kritieken slechts werden geuit tijdens het jurymoment. Op dat moment is het echter onmogelijk om nog aanpassingen te doen en hieruit bij te leren. Volgens verzoeker moeten fundamentele problemen worden aangehaald tijdens begeleidingsmomenten, zoals bij zijn medestudenten het geval was, waarna een student de kans krijgt om deze aan te passen en hieruit te leren. Verzoeker stelt dat de ontvangen feedback van zijn begeleider (de heer [D.]) doorheen het semester altijd kritisch was, maar hij heeft deze kritiek altijd ten gronde genomen en aanpassingen in zijn ontwerp gemaakt. Als hier nadien geen bijkomende commentaar over kwam, gaf dit verzoeker de indruk dat hij goed bezig was en werkte hij aan volgende commentaren. Verzoeker werd hier spijtig genoeg evenwel misleid.

Verzoeker stipt aan dat, als hij zijn jaar opnieuw moet doen, hij uiteraard dezelfde inzet zal tonen en, net zoals het voorbije academiejaar, zijn uiterste best zal doen. Het enige verschilpunt zal (hopelijk) de begeleiding zijn. Verzoeker vraagt zich af of het de bedoeling kan zijn dat een student die altijd volledige inzet heeft getoond en die feedback ten gronde neemt, wordt gedwongen een academiejaar opnieuw te doen omdat er punten tijdens het finale jurymoment werden aangehaald die nooit eerder werden aangehaald wanneer hij om feedback vroeg.

Verzoeker verduidelijkt ten slotte dat hij het finaal dus niet eens is met het besluit van het intern beroep omdat zij bovenvermelde punten op geen enkele manier hebben geëvalueerd. Daardoor kunnen zij het nut van het overdoen van een academiejaar ook niet verantwoorden zonder ook de kwaliteit van de opleiding te beoordelen.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat de interne beroepsinstantie wel degelijk op correcte wijze haar opdracht heeft uitgevoerd. Zij verduidelijkt dat de interne beroepsinstantie op basis van de door verzoeker aangereikte argumenten in het intern beroepsschrift moet nagaan of de betwiste studievoortgangsbeslissing is aangetast door een schending van het recht. Daar de argumenten van verzoeker in het intern beroepsschrift beperkt waren tot de klacht dat de tussentijdse feedback voor de ontwerpopdracht gebrekkig was waardoor hij onthouden zou zijn geweest van essentiële feedback, die noodzakelijk was om te kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel, heeft de interne beroepsinstantie zich in haar beslissing

ook beperkt tot een antwoord op deze klacht. Aangezien de interne beroepsinstantie tot de conclusie kwam dat de studievoortgangsbeslissing niet was aangetast door een schending van het recht – er was immers voldoende en afdoende tussentijdse feedback gegeven aan de student en het examenresultaat was afdoende gemotiveerd door middel van een juryverslag – was er geen enkele reden waarom de interne beroepsinstantie een eigen herbeoordeling zou moeten maken van de ontwerpopdracht van verzoeker.

Verwerende partij merkt op dat de interne beroepsinstantie zich bij haar beoordeling heeft gebaseerd op alle stukken en argumenten die door verzoeker werden aangereikt als bewijs voor zijn stellingen. Volgens haar blijft ook voor het betwisten van een studievoortgangsbeslissing immers het uitgangspunt dat wie iets beweert, het ook moet bewijzen. Ze benadrukt dat, waar het intern beroepsschrift eerst geen bijlagen bevatte en tevens slechts een zeer summiere, algemene omschrijving omvatte van de ingeroepen argumenten om de studievoortgangsbeslissing te betwisten, de interne beroepsinstantie verzoeker tijdens de hoorzitting nog de mogelijkheid heeft geboden om bewijsstukken bij te brengen die zij kon analyseren en kon gebruiken om de beweringen van verzoeker te staven.

Verwerende partij stipt aan dat de interne beroepsinstantie alle aangeleverde stukken (het e-mailverkeer tussen verzoeker en zijn begeleider) heeft doorgenomen en naast het juryverslag van opdracht 6.2 heeft gelegd. Volgens haar kon de interne beroepsinstantie uit deze communicatie niet anders dan afleiden, zoals beschreven in haar beslissing, dat verzoeker alle essentiële tussentijdse feedback heeft gekregen die nodig was om zijn werkstuk te kunnen verbeteren zodat hij zou kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel. Dat het uiteindelijk ingediende werkstuk daarmee nog niet voldoet om te slagen voor het opleidingsonderdeel, is derhalve niet te wijten aan een gebrekkige begeleiding/tussentijdse feedback.

Verwerende partij wijst erop dat verzoeker niet mag concluderen dat omdat er aan een bepaalde opmerking van de begeleider werd gewerkt en deze niet (letterlijk) werd herhaald in een volgende tussentijdse bespreking, dit ook automatisch betekent dat de tekortkoming volledig weggewerkt is. Daarmee heeft verwerende partij verzoeker ook geenszins misleid. Verwerende partij stelt vast dat enkele tekortkomingen ook rechtstreeks kunnen worden gelinkt aan het niet beantwoorden aan de gestelde opdracht (bv.: ‘een huis tussen de huizen’ en ‘integratie in de omgeving’) die duidelijk terug te vinden is in de studieleidraad.

Verwerende partij stipt aan dat het de taak van de begeleider is om te bewaken dat het werkstuk wel degelijk door de student wordt gemaakt en niet dat door een te gedetailleerde feedback het werk eigenlijk van de hand van de begeleider wordt in plaats van van de student. Volgens verwerende partij kan van een derde bachelorstudent ook reeds enige zelfstandigheid worden verwacht die toelaat dat hij zelf in staat is om te beoordelen of een tekortkoming voldoende is weggewerkt om een geslaagd werkstuk in te dienen zonder dat een begeleider elke week opnieuw de opmerking moet herhalen.

Verwerende partij wenst ook aan te geven dat opmerkingen mogelijk niet letterlijk herhaald werden, maar dat essentiële tekortkomingen aan het werk, zoals problemen met de routing, te grote ruimtes en problemen die te maken hebben met het kunnen functioneren van het detentiehuis, een rode draad vormen in de tussentijdse feedback die van de begeleider bekomen werd van de eerste tot de laatste sessie. Ze stelt vast dat keer op keer deelaspecten van dezelfde grote topics aan bod kwamen in de negatieve feedback die verzoeker via e-mail heeft ontvangen. De feedback over de verschillende deelaspecten bleef ook negatief tot het einde van de werktijd. Volgens verwerende partij had verzoeker hieruit kunnen concluderen dat zijn werk ook in de eindfase nog steeds niet voldeed aan de eisen van de begeleider en de te bereiken competenties van het opleidingsonderdeel. Dat het werk de daaropvolgende jury ook niet kon overtuigen kan dan ook niet als onredelijk worden beschouwd.

Verwerende partij merkt op dat verzoeker ook in zijn verzoekschrift voor de Raad niet aangeeft welke tussentijdse essentiële feedback hij dan precies gemist heeft die maakte dat hij niet geslaagd is voor het opleidingsonderdeel. Ze benadrukt vervolgens dat ze geenszins heeft beweerd dat verzoeker een gebrek aan inzet vertoonde tijdens de opdracht. Dat er hard gewerkt werd aan de opdracht doet echter geen afbreuk aan de vaststelling van de jury dat het uiteindelijk ingediende werk niet voldoet aan de vooropgestelde evaluatiecriteria zoals vermeld in de studieleidraad van het opleidingsonderdeel. Verzoeker geeft ook zelf in zijn verzoekschrift voor de Raad aan dat de opmerkingen zoals opgesomd in het juryverslag terecht zijn.

Verder stelt verwerende partij vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift voor de Raad een drietal opmerkingen aanbrengt op punten uit het juryverslag van opdracht 6.2. Ze wijst erop dat deze opmerkingen niet werden aangebracht tijdens de interne beroepsprocedure en derhalve nieuwe argumenten zijn waarmee de interne beroepscommissie geen rekening heeft

kunnen houden bij het beoordelen van het intern beroep van verzoeker. Volgens verwerende partij moet de Raad deze argumenten bijgevolg ook buiten beschouwing laten bij de beoordeling of de beslissing van de interne beroepscommissie regelmatig tot stand is gekomen en kennelijk redelijk is.

Als de Raad deze opmerkingen zou beschouwen als een loutere reactie op de beslissing van de interne beroepscommissie, benadrukt verwerende partij dat zij het niet eens is met de verdediging van verzoeker. Het gaat bovendien geenszins om details.

Wat de eerste opmerking “nachttraject is losgekoppeld van de controlepost” betreft, stipt verwerende partij aan dat reeds eerder in de tussentijdse begeleiding werd aangegeven en gekaderd dat de ontwerpkeuze van verzoeker niet goed was. Het is aangewezen om de nachtpermanentie dicht bij de controlepost te plaatsen omdat de controlepost het zenuwcentrum is van waaruit alle ontvangsten worden geregeld en van waaruit alle problemen moeten worden geadresseerd. Deze voorziening op een andere bouwlaag dan de controlepost voorzien, vormt een onnodige gebruiksmoeilijkheid.

Wat de tweede en derde opmerking “veel (buiten)circulatie” en “problematische overmaat bij het inkomgeheel” betreft, verduidelijkt verwerende partij dat één van de voornaamste doelstellingen van de opdrachtgever zit vervat in het begrip ‘huis tussen de huizen’ (zie studieleidraad). Het woord ‘huis’ duidt op een herkenbare, eerder kleinschalige woonsituatie. Volgens verwerende partij is dit vanaf het begin herhaaldelijk benadrukt in de opgave zelf, maar het is ook ondubbelzinnig duidelijk in de commentaren van de begeleider. Elke week werd er gewezen op het steeds ongewijzigde schaalprobleem. Verwerende partij geeft een greep uit de diverse commentaren, gaande van de eerste tot de laatste begeleiding: “fundamenteel schaalprobleem, veel te ruim, waanzinnige gang, te veel circulatieruimte, veel te groot, te veel onbenoemde ruimten, indrukwekkend veel circulatieruimte, grote lege onbenoemde ruimten, ...”. Verwerende partij merkt op dat verzoeker er aldus niet in is geslaagd het onderliggend stedenbouwkundig concept aan te passen aan de vraag naar de huiselijke schaal.

De vermelding dat de keuze voor de grote ongedefinieerde buiten- en tussenruimtes een persoonlijke keuze is, is volgens verwerende partij geen antwoord op de pertinente vraag van de opdrachtgever. Een gevolg van deze persoonlijke keuze is trouwens ook de daarbij hangende noodzaak om al deze buitenruimtes in- en uitbraakveilig te maken, wat, bij

dergelijke grote oppervlaktes, enkel kan met tralies of draad. Hiermee omzeilt verzoeker de tweede pertinente vraag in de opgave, die erin bestaat om de beveiliging zo weinig opvallend mogelijk te ontwerpen. Hoe dit dan precies gebeurt, wordt door verzoeker niet of nauwelijks getoond. Het feit dat de inkom zowel voor de detentie als voor het hondenasiel wordt gebruikt, verantwoordt geenszins de veel te grote maat die verzoeker eraan geeft. Of dit al dan niet op een raster gebeurt, verantwoordt evenmin de buitensporige maat.

Verwerende partij stipt aan dat de overmaat van de circulatie ook gaat over het gebruik ervan: sommige zones kunnen met enige verbeelding inderdaad worden ingezet als een gebruiksruimte, hoewel verzoeker dit niet aantoont via ingetekende plannen. Op de hogere verdiepingen wordt de circulatie echter problematisch, daar ze enkel een ‘oplossing’ zijn om de verschillende wooneenheden toegankelijk te maken. Met een andere planschakeling was dit overbodig geweest.

Volgens verwerende partij mag hieruit worden geconcludeerd dat waar verzoeker voorhoudt dat de door de interne beroepscommissie geciteerde tekortkomingen uit het juryverslag die rechtstreeks kunnen worden gelinkt aan de tussentijdse feedback die verzoeker heeft ontvangen, details betreffen, deze vermeende details een redelijke basis vormen – aangevuld met de overige bevindingen van de jury – voor het eindresultaat van verzoeker. Verwerende partij merkt op dat verzoeker uit het oog verliest dat de interne beroepscommissie deze opmerkingen uit het juryverslag enkel illustratief gebruikt om aan te tonen dat de verkregen tussentijdse feedback, die dezelfde punten herhaaldelijk aanhaalt, voldoende en afdoende was.

Verwerende partij wijst verzoeker er ten slotte op dat het totstandkomingsproces en zijn evolutie ook werd meegenomen in de jurybeoordeling (luik procesevaluatie). Het juryverslag vermeldt op dit punt echter dat verzoeker weinig realistisch is in zijn ontwerpvoorstellen en dat de communicatie met verzoeker uiterst moeilijk en moeizaam verliep.

In zijn *wederantwoordnota* stelt verzoeker dat hij momenteel reeds vier jaar studeert bij verwerende partij en dat hij doorheen de jaren weinig problemen heeft gekend met de begeleiding. Hier en daar vonden wat meningsverschillen plaats, maar dit lijkt verzoeker compleet normaal. De relatie met zijn vorige begeleiders verliep over het algemeen zeer goed.

Verzoeker verduidelijkt dat vóór de coronaperiode alle begeleidingsmomenten op de universiteit zelf plaatsvonden. Dan kon de student samen met zijn begeleider via een feedbackmoment van ongeveer 20-30 minuten het project overlopen. Daardoor kon verzoeker zeer uitgebreid in dialoog gaan met de begeleider en zag de begeleider ook vaak via een maquette wat hij juist wilde bereiken met zijn voorgestelde plannen en kon de begeleider hierop gepaste feedback geven. Tijdens de coronaperiode verliepen alle begeleidingsmomenten via e-mail. Dit was absoluut nodig om het coronavirus tegen te gaan. Al vanaf de eerste online begeleiding viel het verzoeker op dat de toon nogal grof was. Na enkele weken kon hij er ook moeilijk een opbouwende kritiek uit afleiden wanneer hij de verschillende begeleidingen met elkaar vergeleek. Verzoeker benadrukt dat hij, met dit soort van feedback en wetende dat hij zelfstandig moet leren werken, zelf direct aan de slag is gegaan en hard heeft doorgewerkt. Hij toont vervolgens aan welke aanpassingen hij heeft gedaan op basis van de verkregen feedback na de verschillende begeleidingsmomenten (op 23 maart 2020, 30 maart 2020, 20 april 2020, 27 april 2020, 4 mei 2020, 11 mei 2020 en 18 mei 2020). Volgens hem kan de feedback die zijn begeleider hem heeft gegeven op een zeker ogenblik overigens als ongeloofwaardig worden beschouwd.

Verzoeker beseft dat het de bedoeling is dat een student zelfstandig kan werken en dat de oplossingen niet op een schoteltje gepresenteerd zullen worden. Volgens hem kan uit het e-mailverkeer met zijn begeleider ook duidelijk worden afgeleid dat hij nooit onvriendelijk of moeizaam in de omgang is geweest. Een student wil natuurlijk ook dat een begeleider bereidwillig is om hem te helpen slagen. Daarom nam verzoeker alle feedback te allen tijde ter harte. Het is tenslotte van een begeleider met praktijkervaring dat je veel kan leren. Verzoeker weet ook dat het beantwoorden van de vragen zoals ‘een huis tussen de huizen’ en ‘integratie in de omgeving’ bijna volledig in zijn handen ligt. Het is niet de bedoeling dat de begeleider een student hierin volledig helpt. Daarom heeft verzoeker ook zijn best gedaan om andere bronnen te raadplegen.

Verzoeker stelt dat de soort begeleiding die hij heeft gekregen niet wenselijk is. Hij heeft de dingen aangepast die fout zijn, maar volgens hem blijkt uit de manier van communiceren dat er vanaf de eerste dag weinig bereidheid was om hem te laten slagen. Hij heeft dan ook het gevoel te zijn misleid. Hij heeft altijd de feedback ter harte genomen. Op de laatste begeleiding kreeg hij echter dingen te horen als ‘slechte architectuur’. Verzoeker benadrukt

dat hij na de laatste begeleiding nog alles uit de kast heeft gehaald om er het beste van te maken voor de jury. De routing is bijvoorbeeld nog volledig herbekeken.

Verzoeker heeft als bijlage bij de wederantwoordnota de communicatie van zijn begeleider met de studenten van zijn ontwerpgroep toegevoegd. Hij heeft zich hierin niet willen mengen omdat hij zelf wel wist wat hij kon aanpassen en hij genoeg werk had met zijn eigen gekregen feedback. Nu hij hiernaar terugkijkt, merkt verzoeker evenwel dat vele studenten uit de ontwerpgroep problemen ondervinden met de geleverde feedback. Ze kregen ook uit het niets de vraag of ze tevreden waren over de voorlopige feedback van de begeleider. Dit zorgde al voor de nodige vraagtekens bij verzoeker.

Vervolgens verduidelijkt verzoeker dat hij in het secundair onderwijs de technische richting elektrische installaties heeft gevolgd. De resultaten in zijn eerste jaar architectuur tonen volgens hem aan dat hij vooral op theoretisch vlak tekortschoot. Verzoeker heeft hier vier jaar lang hard aan gewerkt, zodat hij nu is geslaagd voor alle theoretische vakken van de bacheloropleiding. Op dat moment dacht hij er niet aan om in beroep te gaan. Als je uit een technische richting komt, weet je immers dat je een leerachterstand hebt. Volgens verzoeker tonen zijn resultaten van zijn derde bachelor in de architectuur wel aan dat hij bekwaam is. Verzoeker stipt aan dat hij voor het vak ontwerpen ook nooit grote problemen heeft gekend. Daarom is hij ook enorm verbaasd over de score van 9/20. Dit betekent bovendien dat hij enkel voor dit opleidingsonderdeel opnieuw in de bacheloropleiding moet starten en dat hij de masteropleiding niet kan aanvatten.

Verder wil verzoeker ook nog het verloop van de jury aanhalen. Hij begrijpt de maatregelen die genomen werden tegen het coronavirus volkomen. Daardoor werd geen maquette meer verwacht, maar enkel een digitale presentatie. In het verleden heeft verzoeker evenwel gemerkt dat de maquette voor hem juist een belangrijk middel was om zijn project te verduidelijken tijdens de jury. Volgens hem kan deze maatregel dus wel gevolgen hebben gehad voor het eindresultaat. Verzoeker heeft wel nog gebruik gemaakt van een studiemquette om zo via de digitale jury zijn ontwerpidee te verduidelijken.

Verzoeker wil ten slotte wel toegeven, maar wel met pijn in het hart, dat zijn ontwerp na die vele aanpassingen nog altijd niet op punt stond. Hij is er echter rotsvast van overtuigd dat hij met meewerkende begeleiding wel verder zou zijn gekomen. Als dit alles niets oplevert, hoopt

hij ten eerste dat zijn nota rondgaat in de faculteit architectuur en kunst van de UHasselt, zodat de onderwijsinstelling zichzelf in vraag kan stellen en zo aan zelfreflectie kan doen. Dit zal toekomstige studenten enkel maar ten goede komen, want ze verdienen absoluut beter.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn intern beroepsschrift louter argumenten heeft aangehaald die de begeleiding in het kader van het opleidingsonderdeel “Ontwerpen 3B” betreffen. Hij stelt dat hem niet duidelijk werd gemaakt dat hij over onvoldoende praktische competenties beschikt om te kunnen slagen. Volgens hem is de reden voor het niet-slagen nooit aangehaald tijdens de begeleidingsmomenten. Verzoeker betoogt dat hij tijdens de begeleidingsmomenten telkens het project heeft willen verbeteren, rekening houdend met de opmerkingen van de begeleider. Aangezien de opmerkingen tijdens de jury niet eerder waren aangehaald tijdens de begeleidingsmomenten had hij geen kans om zichzelf op deze punten te verbeteren en aldus te leren.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker in het verzoekschrift voor de Raad ook ingaat op drie opmerkingen die in het juryverslag zijn opgenomen. Het betreft de loskoppeling van het nachttraject van de controlepost, de vele (buiten)circulatie en de problematische overmaat bij het inkomgeheel.

Verzoeker betreft in het verzoekschrift voor de Raad aldus de motivering waarop de aangevochten score is gebaseerd alsook de redelijkheid van zijn examenresultaat.

Door deze argumenten niet te formuleren in het intern beroepsschrift heeft verwerende partij evenwel niet de kans gehad deze bij het nemen van de interne beroepsbeslissing in overweging te nemen en deze in de motivering van de beslissing te betrekken. De Raad ziet niet in wat verzoeker heeft belet deze argumenten in het intern beroepsschrift te betrekken. Het betreft immers geen elementen waarvan hij pas weet heeft gekregen na het doorlopen van de interne beroepsprocedure. Deze argumenten zijn aldus niet ontvankelijk in het kader van het extern beroep. Bijgevolg komt het de Raad niet toe acht te slaan op deze argumenten.

In de wederantwoordnota overloopt verzoeker de diverse aanpassingen die hij na elk van de begeleidingsmomenten heeft gemaakt. De Raad is van oordeel dat deze argumenten niet volkomen los staan van de door verzoeker gehekeld begeleiding, maar deze argumenten

hebben een ruimere draagwijdte dan louter een antwoord op het verweer dat de hoger onderwijsinstelling heeft ontwikkeld in de antwoordnota. Het betreft nieuwe argumenten, die bovendien ook verder reiken dan de in het intern beroepsschrift geformuleerde middelen. De Raad ziet niet in waarom verzoeker deze elementen niet heeft aangehaald in zijn intern beroepsschrift, zodat verwerende partij de mogelijkheid had deze in de interne beroepsbeslissing te betrekken. De elementen zijn niet nieuw en verzoeker had er voorafgaand aan het opstarten van de interne beroepsprocedure kennis van. De Raad kan deze elementen dan ook niet als ontvankelijk beschouwen. De Raad heeft het wat dit betreft over de verwijzingen van verzoeker in de wederantwoordnota naar de begeleiding tijdens de afgelopen jaren, de impact van de coronacrisis op de begeleiding, het weinig opbouwende karakter van de gekregen feedback en de aanpassingen die hij op basis van de feedback heeft gedaan. Verzoeker omschrijft de begeleiding ook als niet wenselijk en hij heeft het over gebrek aan bereidheid om hem te laten slagen. Hij verwijst ook naar een online groepsgesprek waaruit moet blijken dat de begeleiding over het algemeen problematisch is verlopen. Tevens geeft hij aan zelfstandig met de feedback te zijn omgegaan en niet onvriendelijk te zijn geweest in de relatie met de begeleider. De Raad kan geen van deze elementen bij zijn besluitvorming betrekken.

Hetzelfde geldt overigens voor de argumenten die verzoeker in zijn wederantwoordnota aanhaalt omtrent zijn studieverleden en het verloop van de jury. Deze elementen zijn ook nieuw. De Raad ziet niet in wat verzoeker heeft belet deze reeds in het kader van het intern beroep op te werpen, zodat hij deze elementen eveneens als onontvankelijk moet beschouwen.

In het verzoekschrift voor de Raad merkt verzoeker op dat hij het intern beroep niet heeft aangetekend omdat hij het niet eens zou zijn met de tijdens het jurymoment geuite kritieken. Zijn argument betreft het feit dat hij op dat ogenblik niet meer kon bijsturen en dat fundamentele problemen niet zouden zijn aangehaald tijdens de begeleidingsmomenten. Verzoeker geeft aan altijd kritische feedback te hebben gekregen, die hij ter harte heeft genomen en op basis waarvan hij aanpassingen in het ontwerp heeft doorgevoerd. Hij geeft aan te zijn misleid nu bij hem, wanneer nadien geen bijkomende commentaar kwam, de indruk was ontstaan dat hij goed basis was. In dit opzicht schrijft verzoeker het feit dat hij zijn jaar moet overdoen toe aan gebrekkige begeleiding nu er tijdens het jurymoment punten zijn aangehaald die niet eerder werden aangehaald toen hij om feedback heeft gevraagd.

De Raad moet vaststellen dat deze argumentatie in essentie ook is uiteengezet in het intern beroepsschrift, waar verzoeker onder meer heeft aangehaald dat de reden voor het niet-slagen op het examen nooit werd aangehaald tijdens de begeleidingsmomenten.

Tevens stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie dit argument gemotiveerd heeft beantwoord in de aangevochten beslissing.

De Raad herinnert er daarnaast aan dat het feit dat een werkpunt niet is meegedeeld tijdens de begeleidingsmomenten niet betekent dat het niet langer een overweging kan zijn bij de beoordeling van de vraag of de student de beoogde competenties in voldoende mate heeft bereikt. Het komt de student toe, zeker in het stadium van de opleiding waarin verzoeker zich bevindt, zelfstandig aan de hand van de hem opgelegde ontwerp-taak te illustreren dat hij de met het opleidingsonderdeel beoogde competenties heeft bereikt. Dat hem niet is gewezen op een tekortkoming tijdens de begeleiding betekent niet dat deze tekortkoming uit de beoordeling van de taak zou moeten worden geweerd.

In zoverre verzoeker van oordeel is dat hij onvoldoende feedback zou hebben ontvangen, oordeelt de Raad dat het feit dat niet alle werkpunten zijn gesignaleerd tijdens het ontwerpproces niet betekent dat de docent hem onvoldoende zou hebben begeleid. Evenmin mag de student van de begeleiding verwachten dat, als een werkpunt is aangehaald tijdens de begeleiding doch er in een latere fase van de begeleiding niet langer op wordt teruggekomen, dit niet noodzakelijk betekent dat op afdoende wijze aan het werkpunt is verholpen. Evenmin mag de student ervan uitgaan dat hem tijdens de begeleiding op alle, zelfs fundamentele, problemen zal worden gewezen. In ieder geval mag hij niet aannemen dat een tekortkoming die niet tijdens de begeleiding is gesignaleerd bij de finale evaluatie niet langer in ogenschouw zou mogen worden genomen door de evaluator(en).

In casu moet de Raad trouwens vaststellen, hetgeen verzoeker niet betwist, dat tijdens het semester begeleidingsmomenten plaatsvonden, waarop verzoeker feedback kreeg op zijn ontwerp-taak. Dat deze feedbackmomenten niet in het fysiek samenzijn met de docent hebben plaatsgevonden, maar omwille van de maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus online zijn doorgegaan, doet hieraan geen afbreuk.

Ten overvloede herinnert de Raad er daarnaast aan dat een gebrekkige begeleiding een evaluatie in beginsel niet ongeldig maakt. Slechts indien de tekortkomingen klaarblijkelijk zo

ernstig waren dat zij het de student *de facto* onmogelijk maakten de beoogde competenties in voldoende mate te bereiken, kan de Raad er anders over oordelen.

In casu is naar het oordeel van de Raad evenwel geen sprake van een gebrekkige of, naar de mening van verzoeker, misleidende begeleiding, laat staan van tekortkomingen in de begeleiding die de validiteit van de beoordeling onder druk zouden zetten.

De Raad ziet dan ook geen reden om op basis van de beweerde gebrekkige begeleiding of, zoals verzoeker aanhaalt, bij uitbreiding de kwaliteit van de opleiding, de door de interne beroepsinstantie bevestigde evaluatie te vernietigen.

Het beroep is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.901 van 26 augustus 2020 in de zaak 2020/221

In zake: Karischa VAN DEN HEUVEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Benjamin Van Dyck
 kantoor houdend te 2390 Malle
 Brechtsesteenweg 22
 Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: THOMAS MORE MECHELEN-ANTWERPEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
 kantoor houdend te 2600 Berchem
 Borsbeeksebrug 36
 Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 22 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 3 juli 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 7 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Klinisch wetenschappelijk handelen 2” en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 10 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Benjamin Van Dyck, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de logopedie en de audiologie’.

Tot het curriculum van verzoekende partij behoort het opleidingsonderdeel “Klinisch wetenschappelijk handelen 2”. Op 2 juli 2020 neemt zij kennis van haar resultaten, met een score van 10/20 voor dit opleidingsonderdeel. Op 3 juli 2020 bleek dat er sprake was van een materiële vergissing, die diezelfde dag nog werd rechtgezet. De score van verzoekster werd aangepast naar 7/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de studente vooreerst beschrijft dat ze op het inzagemoment van 3 juli 2020 geen bemerkingen heeft gekregen omtrent een eventuele materiële vergissing. Zij stelt daarbij dat (1) ‘de taak’ die binnen dit opleidingsonderdeel moest worden gemaakt maar zijdelings aan bod kwam en (2) de docente bevestigde dat het vak met succes was afgelegd en dat zij voor de bewuste taak een cijfer van 6,4/7 had behaald. Volgens de studente heeft de docente tijdens dit gesprek bevestigd dat zij geslaagd was voor het vak en dat de quoterings terecht was. De studente kreeg na dit feedbackgesprek de vraag om terug naar het lokaal te komen, waar haar werd meegedeeld dat er een materiële vergissing was gebeurd.

De opleiding heeft aan de interne beroepsinstantie verduidelijkt dat de studente inderdaad op 3 juli 2020 aanwezig was op de nabespreking. Zij had aanvankelijk enkel interesse in het deel van de schriftelijke opdracht die een rechtstreekse voorbereiding vormt op de bachelorproef. Dit opleidingsonderdeel moet de studente nog afleggen. Omdat de docente wist dat feedback in functie van de nog te maken bachelorproef het doel was, heeft ze zich gefocust op de elementen die hiervoor belangrijk waren. De taak voor het deel ‘Onderzoeksrapportering’ en het bijhorende beoordelingsdocument werden niet overlopen. Er was ook geen vraag naar.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat het loutere feit dat de materiële vergissing niet werd ontdekt voor of tijdens het feedbackgesprek, maar pas na het feedbackgesprek, de rechtzetting van de materiële vergissing niet onrechtmatig maakt.

Vervolgens voert de studente aan dat ze tot op heden nog altijd niet weet wat de concrete materiële vergissing precies was.

De opleiding heeft aan de interne beroepsinstantie verduidelijkt dat de materiële vergissing erin bestond dat de studente in kwestie punten had gekregen van een andere student. Meer concreet is de fout ontstaan doordat de lijsten uit het KU Loket bij 'ingeschreven studenten' en bij 'examenbeoordelingen' niet volledig overeenkwamen. Achternamen die in verschillende woorden worden geschreven, stonden immers niet in dezelfde volgorde. Bij het kopiëren van punten van de ene lijst naar de andere lijst werden de resultaten van meerdere studenten met een achternaam startende met 'D' of 'V' verwisseld.

De interne beroepsinstantie bezorgt de studente via deze weg de motivatie en de score bij de beoordeelde competenties voor de opdracht deel 'Onderzoeksrapportering'. Hierin kan de studente zelf ook zien dat de score van 2,8/7 een terechte score was.

Ten slotte merkt de interne beroepsinstantie op dat de studente van mening is dat de opleiding haar eigen reglement niet heeft nageleefd. De studente verwijst hiervoor naar de onmiddellijke correctie van de quoteringslijst alsook naar het feit dat dit invloed zou hebben gehad op het slagen voor de opleiding.

De opleiding verklaart dat de docente de vergissing inderdaad meteen na het feedbackgesprek heeft vastgesteld en dat ze meteen ook de voorzitter van de examencommissie hiervan op de hoogte heeft gebracht. Daarop werd met de hoogste spoed de beperkte examencommissie gecontacteerd. Omdat de vergissing zo duidelijk en manifest was, werd er door de beperkte examencommissie meteen beslist om de materiële vergissing recht te zetten.

De interne beroepsinstantie begrijpt dat de snelheid van handelen / corrigeren voor de studente kan overkomen alsof de docente dit eigenhandig heeft beslist en gecorrigeerd. Zij begrijpt echter ook dat bij een dergelijke, zeer duidelijke fout, met zo veel getroffen studenten, de opleiding er alles aan heeft gedaan om deze fout voor iedereen zo snel als

mogelijk recht te zetten. De interne beroepsinstantie is van oordeel dat er bij een dermate duidelijke vergissing inderdaad geen lange en uitgebreide debatten nodig waren binnen de beperkte examencommissie en dat meteen kon worden beslist om een dergelijke fout recht te zetten. Ze merkt ook op dat de studente zich nog niet in de situatie bevond dat dit het enige opleidingsonderdeel was dat ze nog moest afleggen om te kunnen slagen voor de opleiding. Het was dan ook niet nodig of reglementair voorzien om bij de rechtzetting van de materiële vergissing de voltallige examencommissie te betrekken.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 15 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp van het beroep

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* stipt verwerende partij aan dat het extern beroep onontvankelijk is in de mate waarin dit is gericht tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing van 2 juli 2020. Deze beslissing is immers vervangen door de beslissing van de interne beroepsinstantie en is derhalve uit de rechtsorde verdwenen, zodat tegen die oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing geen extern beroep mogelijk is.

In haar *wederantwoordnota* merkt verzoekster vooreerst op dat verwerende partij in haar antwoordnota beweert dat haar extern beroep onontvankelijk is aangezien het gericht zou zijn tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing. Zij benadrukt dat haar extern beroep wel degelijk is gericht tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing én tegen de interne beroepsbeslissing.

Beoordeling

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbeslissing van 3 juli 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 7 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Klinisch wetenschappelijk handelen 2” (eerste bestreden beslissing) en

de beslissing van de interne beroepsinstantie van 10 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 96 van het onderwijs- en examenreglement (verder: OER) van verwerende partij blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te herzien.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de examencommissie. In dat geval verdwijnt de beslissing van de examencommissie uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Het beroep van verzoekende partij wordt derhalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

Wel kan verzoekende partij onregelmatigheden die kleven aan deze beslissing, nog op ontvankelijke wijze aanvoeren tegen de beslissing op intern beroep.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

B. Uiteenzetting van de middelen

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* werpt verwerende partij op dat verzoekster in haar extern beroep herhaalt wat zij in haar intern beroep heeft geschreven zonder op de argumentatie van de interne beroepsinstantie in te gaan. In haar extern beroep stelt verzoekster louter: *‘Verzoekster gaat niet akkoord met hetgeen vermeld in de beslissing betreffende het intern beroep genomen op 15.07.2020, zodat zij hoger beroep wenst in te stellen bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.’* Volgens verwerende partij moet het extern beroep bijgevolg overeenkomstig artikel II.294, §2, 4° Codex Hoger Onderwijs als onontvankelijk worden afgewezen aangezien er geen feitelijke omschrijving en motivering van de ingeroepen bezwaren is tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie.

In haar *wederantwoordnota* stelt verzoekster dat zij wel degelijk de feiten en haar bezwaren heeft gemotiveerd in haar verzoekschrift.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft voor dat het verzoekschrift minstens een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren moet bevatten.

De decreetgever heeft aangegeven dat geen overdreven formalisme wordt beoogd: *“Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”* (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25. Zie in die zin R.Stvb. 13 november 2014, nr. 2014/357).

Een verzoekschrift dat evenwel geen enkele grief tegen de bestreden beslissing bevat, is volgens vaste rechtspraak van de Raad niet ontvankelijk.

De Raad herinnert eraan dat enkel de beslissing van de interne beroepsinstantie het voorwerp van deze procedure uitmaakt. Het is bijgevolg van die beslissing dat verzoekster de onregelmatigheid moet aantonen.

In casu moet de Raad vaststellen dat het extern verzoekschrift een zo goed als letterlijke herneming is van het intern beroepsschrift. De enige aanpassingen die de Raad heeft kunnen ontdekken, zijn de vervanging van ‘mijn cliënte’ in het intern beroepsschrift in ‘verzoekster’ in het extern verzoekschrift en de toevoeging van een letterlijke weergave van artikel 75 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij, doch zonder hierrond enige bijkomende grief te ontwikkelen. Zoals verwerende partij ook aanhaalt in haar antwoordnota, sluit verzoekster haar extern verzoekschrift af met de mededeling dat zij niet akkoord gaat

met hetgeen vermeld is in de interne beroepsbeslissing, zodat zij hoger beroep wenst in te stellen bij de Raad.

Het extern verzoekschrift bevat naar het oordeel van de Raad geen enkele kritiek op de interne beroepsbeslissing. De Raad heeft bovendien reeds eerder geoordeeld dat de loutere opmerking van de verzoekende partij dat zij “niet akkoord is” met de bestreden beslissing, geen ontvankelijk middel *c.q.* beroep vormt (R.Stvb. 21 mei 2015, nr. 2015/071).

Het beroep bij de Raad is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.918 van 14 september 2020 in de zaak 2020/223

In zake: Robin DE LAET
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 24 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 10 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de toegepaste informatica’.

Voor het opleidingsonderdeel “Integratieproject 1” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 8/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de student verzoekt om het resultaat voor het opleidingsonderdeel “Integratieproject” om te vormen tot een slaagcijfer. Hij stelt daartoe dat zijn medische problematiek op geen enkele wijze in rekening is gebracht en dat de overmachtssituatie ertoe heeft geleid dat het team hem slechte scores heeft gegeven. Hij meent verder dat de peerevaluatie niet representatief is en dat deze niet in rekening mag worden gebracht. Daarnaast werd geen rekening gehouden met zijn ASS-problematiek. Ten slotte zijn de consequenties van het tekort enorm vermits de student het volgende jaar niet zou kunnen aanvatten.

De interne beroepsinstantie heeft kennis genomen van het dossier en gaat vooreerst in op de evaluatie van het opleidingsonderdeel. Ze merkt op dat de ECTS-fiche bepaalt dat de evaluatie tijdens alle lesperiodes voor 100% bestaat uit het beroepsproduct. Aan de evaluatie is verplichte aanwezigheid gekoppeld. Het groepspunt wordt gedifferentieerd op basis van peerassessment. Verder wordt vermeld dat diverse aspecten van het project zowel tijdens de uitwerking als op het einde worden geëvalueerd door de verschillende betrokken vakleectoren en de teamcoach. Deze teamscore wordt gecorrigeerd door een peer- en docentenevaluatie. Wat de coach betreft, wordt uiteengezet dat elk team op intermenselijk en projectmatig vlak wordt begeleid door een coach. Op technisch vlak is er ondersteuning door vakleectoren.

De interne beroepsinstantie verwijst naar een document bestemd voor de studenten die het opleidingsonderdeel “Integratieproject 1” volgen en stelt dat daarin wordt aangegeven dat

ieder team beschikt over een coach-docent. In het geval van het team van de student is dat docent [D.L.].

Wat de evaluatie betreft, wordt in datzelfde document verduidelijkt dat het gaat om permanente evaluatie doorheen de lesweken (door coach en vakdocenten) enerzijds en om een eindbeoordeling door een jury van coaches en vakdocenten anderzijds. Het groeps cijfer wordt individueel bijgesteld via (1) peerassessment, (2) beoordeling van het functioneren door de coach en de vakdocenten en (3) eindpresentatie.

De interne beroepsinstantie verduidelijkt dat de score voor het opleidingsonderdeel als volgt is opgebouwd:

- Groepsscore (87,5%):
 - o techniek (inclusief ontwerp): 35%
 - o functionaliteit (inclusief analyse): 40%
 - o project management & talen: 25%
- Individuele score (12,5%):
 - o Frans: wegingsfactor 2,5
 - o Engels: wegingsfactor 2,5
 - o presentatie: wegingsfactor 2,5
 - o project management: wegingsfactor 5

De groepsscore wordt gedifferentieerd op basis van peerassessment en eventuele aanpassingen door de teamcoach.

Het team van de student heeft een score 15,17/20 voor het groepswerk behaald. Voor de student werd een peerassessment factor van 0,53 toegepast, zodat de gedifferentieerde groepsscore op basis van het peerassessment 8/20 betrof. De individuele score van de student was 9,3/20. Na weging kwam dit voor de student neer op 8,20/20. Deze score werd overeenkomstig het onderwijs- en examenreglement herleid tot een score van 8/20.

De interne beroepsinstantie wijst vervolgens op wat de teamcoach/docent, de heer [D.L.] hieromtrent aangeeft. De teamcoach/docent stelt dat ook de twee voorafgaande (richtinggevende) buddychecks van de student slecht waren. De student werd hiervan tweemaal in een individueel gesprek op de hoogte gebracht en er werd advies ter verbetering gegeven (altijd het team op de hoogte houden van Scrum meetings, tussentijdse resultaten

tonen, bijdrage leveren tot het teamwork, het werk spreiden, hulp vragen bij vakdocenten). De docent stipt aan dat studenten die niet aan een score van 10/20 komen voor het integratieproject, door de vier coaches afzonderlijk worden besproken. Enerzijds willen ze alle studenten gelijkberechten. Daarom krijgt iedere student op dezelfde manier punten. Anderzijds gaan ze toch na of de score van de buddycheck te verantwoorden is. Het oordeel over de student is dat, buiten het feit dat hij op het allerlaatste moment een minimum Android applicatie minimaal werkende heeft gekregen, de andere competenties van het integratieproject niet werden bereikt. Zo zou het op een stage of op de werkvloer ‘not done’ zijn om geen tussentijdse resultaten te tonen en pas op het laatste moment iets op te leveren. Volgens de docent wees een gesprek met de teamgenoten van de student ook uit dat ze hem niet persoonlijk viseren en dat ze begrip tonen voor zijn problematiek. Tijdens deze buddycheck wordt gepolst naar het team ‘on-track’ houden, samenwerken met teamgenoten, bijdrage tot het groepswerk en kwaliteit van het geleverde werk. De teamgenoten gaven aan dat ze de vragen van de buddycheck naar eer en geweten hadden ingevuld.

De interne beroepsinstantie is op grond van deze verklaring van de docent enerzijds van oordeel dat het door de student behaalde resultaat afdoende is gemotiveerd. Anderzijds blijkt duidelijk dat de teamcoach/docent het eindoordeel over de scores velt en dat studenten die een nadelige invloed ondervinden van de beoordeling door hun peers (zij die niet langer slagen op basis van de resultaten van de buddycheck) door vier coaches worden besproken.

De interne beroepsinstantie is dan ook van oordeel dat het resultaat van de student op een weloverwogen wijze tot stand is gekomen, in overeenstemming met de bepalingen van de ECTS-fiche, waarbij bewust geen gebruik is gemaakt van de mogelijkheid tot het aanpassen van de score omdat de teamcoaches van mening waren dat de student de leerdoelen niet heeft behaald. Volgens de interne beroepsinstantie haalt de student ook geen elementen aan waaruit het tegendeel blijkt. Hij is van mening dat hij de competenties wel degelijk behaalt. Dit wordt echter anders beoordeeld door de vier coaches die zijn resultaat bespraken en de interne beroepsinstantie volgt de coaches daarin.

Volgens de interne beroepsinstantie blijkt vervolgens uit de e-mail van de student aan de ombuds d.d. 25/05/2020 dat de student bij het indienen van de opdracht een fout heeft begaan. Hij verzoekt om deze onder toezicht te mogen rechtzetten. De interne beroepsinstantie benadrukt dat het missen van een deadline (het fout doorsturen of te laat doorsturen van een

opdracht) normalerwijze een resultaat van 0/20 tot gevolg heeft. De docenten hebben echter na onderling overleg beslist dat de student de opdracht alsnog mag indienen.

De interne beroepsinstantie stipt nog aan dat uit de feedback van de medestudenten met betrekking tot de bijdrage van de student aan het team en het teamwerk blijkt dat zij collectief de inspanningen van de laatste twee weken van de student erkennen. Zij betreuren echter dat de sprint pas zo laat werd ingezet. Daarnaast stelt de interne beroepsinstantie vast dat ook wordt vermeld dat een medestudent heeft geholpen aan het operationeel krijgen van de signalR van Android (waar de student aan werkte), een andere medestudent hulp heeft geboden voor het implementeren van de video en de student vaak afwezig was bij meetings, inclusief de generale repetitie die was afgesproken terwijl hij aanwezig was.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de docenten erg welwillend zijn geweest met betrekking tot het foutief indienen van de opdracht en dat uit het dossier blijkt dat de medestudenten de student niet hebben uitgesloten, noch minderwaardig hebben behandeld. Zij erkennen zijn inspanningen en hebben hem geholpen indien nodig. De student geeft bovendien zelf aan dat de samenwerking goed verliep.

Wat de begeleiding betreft, is de interne beroepsinstantie van oordeel dat het opmerkelijk en weinig respectvol is ten opzichte van de betrokkenen om zonder enig stuk ter staving te beweren dat de begeleiding van de student gebrekkig zou zijn geweest, met betrekking tot de teamcoach en al helemaal met betrekking tot de zorgcoach en de ombuds. Uit het dossier blijkt immers – en die stukken zijn de student allemaal bekend – dat de student intensief is begeleid. Er is ook bijzonder omzichtig omgesprongen met de beperkingen van de student.

De interne beroepsinstantie merkt op dat met betrekking tot de teamcoach/docent reeds werd vastgesteld dat deze wel degelijk de doorslaggevende stem had in de beoordeling en dat hij naar aanleiding van de mindere resultaten van de richtinggevende buddychecks tot tweemaal toe een individueel gesprek heeft gevoerd met de student, waarin advies werd gegeven over het werken in een team, hoe hij zich aan de verwachtingen kon conformeren en op welke wijze hij dat bij voorkeur aanpakte.

De interne beroepsinstantie stelt met betrekking tot de zorgcoach vast dat zij kosten noch moeite heeft gespaard om in te gaan op de vragen en bezorgdheden van de student en zijn

ouders. Zo werd op 11/02/2020 een gesprek georganiseerd met de student en zijn ouders, waarin werd toegelicht dat er bezorgdheid was over de draagkracht en slaagkansen van de student voor het opleidingsonderdeel ‘Integratieproject’ op basis van de tot dan toe gerealiseerde resultaten. De student wilde echter toch per se deelnemen. Volgens de interne beroepsinstantie werd er dan voor gezorgd dat de student in een groep terechtkwam die bestond uit mature studenten met goede resultaten, zodat zijn slaagkans werd geoptimaliseerd en hij niet minderwaardig zou worden behandeld.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de student zijn groepsgenoten toen niet wilde inlichten over zijn ASS (ondanks het advies met het oog op zijn slaagkansen). Na veel stimuleren werd als oplossing voorgesteld de knelpunten met betrekking tot de ASS op te lijsten evenwel zonder de diagnose te benoemen. De interne beroepsinstantie merkt op dat de zorgcoach meermaals heeft aangeboden om te bemiddelen, maar dat de student weigerde. De student stond erop het gesprek met de groepsgenoten zelf te voeren. De interne beroepsinstantie verduidelijkt dat de hulp van een zorgcoach vraaggestuurd is en dat de keuze van de student gerespecteerd wordt. Uiteindelijk hebben de student en de zorgcoach het gesprek samen gestructureerd (11 mei). De zorgcoach heeft in tegenstelling tot de normale gang van zaken een verslag naar de student gemaild, zodat hij zeker over voldoende informatie beschikte om het gesprek aan te gaan. Op 14 mei werd bovendien opnieuw afgesproken om het verloop van het gesprek te bespreken. De student gaf aan dat het gesprek goed was verlopen en dat de groepsgenoten begripvol hadden gereageerd.

De interne beroepsinstantie stipt aan dat er minstens tweewekelijks een uitnodiging tot gesprek met de zorgcoach was. De student annuleerde vaak afspraken omdat het niet goed uitkwam of omdat er geen problemen waren (annulering gebeurde ook op het privénummer van de zorgcoach), doch telkens op een beleefde wijze en op voorhand.

De interne beroepsinstantie stelt ook vast dat voor de visusproblematiek een bijzonder statuut met maatregelen werd opgemaakt. Er werd door de zorgcoach een aanvraag gedaan voor het gebruik van een bordcamera via Markgrave. De zorgcoach nam ook contact op met Markgrave in verband met pedagogische hulp bij hogere studies (= vakinhoudelijke bijles).

Daarnaast heeft de zorgcoach op vrijdag 21 februari alle docenten per e-mail (met de student in cc) op de hoogte gebracht van het bijzonder statuut ASS, auditieve beperking en visuele

beperking en de maatregelen die daarrond werden getroffen (scherm delen, gebruik FM toestel, evt. bordcamera na reactie Markgrave). Op 17 februari heeft de zorgcoach ook per e-mail aan de student en zijn moeder toegelicht dat GON-begeleiding in het hoger onderwijs niet mogelijk is. De begeleiding van een zorgcoach komt daarvoor in de plaats, met dien verstande dat het niet mogelijk is de studenten inhoudelijk te ondersteunen. Pedagogische hulp (en dus inhoudelijke ondersteuning) is enkel voor studenten met een zware auditieve en/of visuele beperking. Dit kan niet worden aangevraagd op basis van een diagnose ASS of op basis van GON-begeleiding in het secundair onderwijs. De zorgcoach neemt echter contact op met Markgrave om te zien of de student op basis van zijn visuele beperking alsnog in aanmerking kan komen.

Met betrekking tot de ombuds stelt de interne beroepsinstantie vast dat zij bemiddelde in alle situaties waarin de student deadlines dreigde te missen of reeds gemist had, betwisting met betrekking tot resultaten van opleidingsonderdelen, afwezigheden, en dergelijke meer.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat er geenszins sprake kan zijn van een gebrekkige begeleiding. Het feit dat het integratieproject voor de student een extra uitdaging vormde wegens het groepsaspect werd erkend. Er werd vooraf aangegeven dat het geen gemakkelijke opdracht zou zijn om het opleidingsonderdeel tot een goed einde te brengen gezien het belang van communicatie in het opleidingsonderdeel. De student werd bewust ingedeeld bij mature studenten, die begripvol reageerden met betrekking tot de ASS. De zorgcoach ondersteunde en begeleidde zoveel als mogelijk en zoveel als werd toegelaten door de student.

De interne beroepsinstantie is ook van oordeel dat het loutere feit dat zowel de zorgcoach als de ombuds hebben aangegeven dat het peerassessment voor de student niet kon worden geschrappt, de begeleiding niet gebrekkig maakt. De interne beroepsinstantie stelt vast dat de zorgcoach expliciet per e-mail d.d. 17/02/2020 aangeeft dat de student aan de opdrachten (eindcompetenties) zal moeten deelnemen zoals de andere studenten. Zij vermeldt daar nog bij dat het voor de student waarschijnlijk – zeker in het begin – extra tijd en moeite zal kosten en dat los daarvan zal worden onderzocht hoe dat voor de student op een zo vlot mogelijke manier kan.

Op grond van het bovenstaande is de interne beroepsinstantie van oordeel dat de student correct is beoordeeld, de beperkingen van de student binnen de bestaande mogelijkheden zijn

ondervangen (en naar het oordeel van de interne beroepsinstantie niet noodzaken dat een substantieel bestanddeel van de evaluatie wordt gewijzigd), de student afdoende begeleiding en zorg heeft verkregen en het behaalde resultaat vooreerst welbewust is toegekend door de teamcoach en verder afdoende is gemotiveerd.

De interne beroepsinstantie bevestigt dan ook de beslissing en het behaalde resultaat blijft behouden.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 18 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 24 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de formele motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat de interne beroepsinstantie op verschillende van zijn grieven niet heeft geantwoord. Hij wijst erop dat hij duidelijk heeft verwezen naar de rechtspraak van de Raad en naar de rechtsleer, waaruit blijkt dat een peerassessment geen doorslaggevende rol mag spelen in een tekort van de student. In de bestreden beslissing wordt hiermee echter geen rekening gehouden. De interne beroepsinstantie bevestigt daarentegen dat de peerevaluatie het enige determinerende element is waardoor verzoeker niet geslaagd is. Verzoeker benadrukt dat studenten dergelijke bevoegdheid niet hebben. Volgens hem laten de te behalen competenties dergelijk doorslaggevend gewicht ook niet toe.

Verzoeker heeft daarnaast ook duidelijk aangekaart dat de Raad reeds eerder heeft geoordeeld dat wanneer het systeem van peerevaluatie doorslaggevend is bij het bepalen of een student al dan niet geslaagd is, dit knelt wanneer hij initieel werd beoordeeld door medestudenten die niet op de hoogte waren van zijn functiebeperking – wat zij overigens niet konden en niet hoefden te zijn – en bovendien als niet professionele beoordelaars ook niet gekwalificeerd zijn om rekening te houden met het specifieke statuut van de student.

Volgens verzoeker is deze rechtspraak parallel toe te passen op zijn situatie. De interne beroepsinstantie laat dit argument evenwel volstrekt onbeantwoord.

In haar *antwoordnota* stipt verwerende partij vooreerst aan dat het eerste arrest van de Raad waarnaar verzoeker verwijst, stelt dat het resultaat van het peerassessment geen doorslaggevende rol mag spelen in de eindevaluatie, tenzij de vaststellingen uit het peerassessment bijkomend gestaafd kunnen worden door een motivering van de begeleidende docent.

Verwerende partij benadrukt dat de vaststellingen uit het peerassessment *in casu* wel degelijk werden bevestigd door de docent. Zo bepaalt de ECTS-fiche dat de teamcoach, *in casu* de heer [D.L.], op basis van de begeleiding, input van vakleectoren en functioneringsgesprekken kan beslissen om de teamscore na peerassessment te corrigeren voor een teamlid. Verwerende partij merkt op dat, aangezien verzoeker niet slaagde voor het integratieproject omwille van de buddycheck, hij door de vier coaches afzonderlijk werd besproken. Op die manier wordt nagekeken of de score van de buddycheck te verantwoorden is. In het geval van verzoeker werd beslist om de score niet aan te passen omdat de coaches van mening waren dat hij de competenties niet afdoende beheerste. Zo is het oordeel van de teamcoach over verzoeker dat, buiten het feit dat hij op het allerlaatste moment een minimum Android applicatie minimaal werkende heeft gekregen, hij de andere competenties van het integratieproject niet heeft bereikt. De teamcoach stelt meer bepaald dat het op een stage of op de werkvloer ‘not done’ zou zijn om geen tussentijdse resultaten te tonen en pas op het laatste moment iets op te leveren. Verwerende partij wijst erop dat de teamcoach nog een gesprek heeft gehad met de overige teamleden van verzoeker. Daaruit bleek dat zij verzoeker niet persoonlijk viseerden en dat zij begrip hadden voor zijn problematiek. Ten slotte hebben zij aangegeven dat zij de vragen van de buddy check naar eer en geweten hebben ingevuld. Verwerende partij

benadrukt dat de teamcoach bijgevolg bewust heeft beslist om het punt van verzoeker niet aan te passen. De teamcoach velt met andere woorden wel degelijk het eindoordeel over de scores.

Verder verwijst verzoeker naar een ander arrest van de Raad waaruit blijkt dat het systeem van peerevaluatie des te meer knelt indien de student initieel werd beoordeeld door medestudenten die niet op de hoogte waren van zijn functiebeperking.

Verwerende partij wijst erop dat verzoeker zijn groepsgenoten niet wilde inlichten over zijn ASS ondanks het advies daartoe van zijn zorgcoach. De zorgcoach heeft meermaals aangeboden om te bemiddelen, maar dit werd steeds geweigerd door verzoeker. De zorgcoach heeft dan voorgesteld om de knelpunten met betrekking tot de ASS op te lijsten, evenwel zonder de diagnose te benoemen. Het is pas na het veelvuldig stimuleren vanwege de zorgcoach dat verzoeker uiteindelijk heeft beslist om het gesprek met de groepsgenoten zelf te voeren. De zorgcoach heeft dit gesprek met verzoeker voorbereid op 11 mei 2020. De zorgcoach heeft hiervan zelfs een verslag gemaakt en gemaild naar verzoeker, zodat hij zeker over voldoende informatie beschikte om het gesprek aan te gaan. Volgens verwerende partij is verzoeker dan ook slecht geplaatst om te verwijzen naar dit arrest van de Raad. Het kan niet aan verwerende partij worden verweten dat de groepsleden van verzoeker initieel niet op de hoogte waren van zijn ASS.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker op dat verwerende partij de rechtspraak *in casu* foutief toepast. Zo tracht zij haar handelwijze te rechtvaardigen door te stellen dat het peerassessment wel doorslaggevend mag zijn voor het resultaat wanneer de betrokken docent dit staft met een gegronde motivering. Volgens verzoeker is dergelijke handelwijze echter niet in overeenstemming met de inhoud van de geciteerde rechtspraak. Er is evenmin sprake van enige gegronde motivering.

Verzoeker stelt vervolgens dat verwerende partij ook het tweede arrest niet correct toepast. Zo houdt verwerende partij nog steeds vast aan de gedachte dat de studiebeperking van verzoeker louter betrekking heeft op zijn ASS-problematiek. Verzoeker stelt dat hij evenwel heeft opgeworpen dat hij werd afgerekend op zijn zichtproblemen. Hierop werd niet ingegaan door de interne beroepsinstantie. Volgens verzoeker gaven zijn teamgenoten hieromtrent tegenstrijdige berichten. Er werd immers wel mondeling begrip getoond, maar hij kreeg toch een slecht cijfer toegekend. Daarnaast verduidelijkt verzoeker dat hij al vanaf zijn tien jaar

een ASS-problematiek heeft. De laatste jaren probeert hij daar beter mee om te gaan, maar groepswork blijft natuurlijk een uitdaging. De beperkte mogelijkheid inzake samenwerken en slecht communiceren kan volgens verzoeker hebben meegespeeld in de verduidelijking van de problematiek van het zicht. Het beperkte zicht was een nieuwe problematiek van dit schooljaar en was dus ook nieuw voor verzoeker. Verzoeker is van mening dat verwerende partij alles afschuift op de ASS-problematiek, zonder zijn nieuwe visuele beperkingen in rekening te brengen.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoeker aanvoert dat de interne beroepsinstantie niet of niet in voldoende mate heeft geantwoord op zijn opmerkingen in het kader van de interne beroepsprocedure met betrekking tot het gebruik van een peer assessment. Verzoeker geeft aan dat het resultaat van een peerassessment geen doorslaggevende rol mag spelen in de eindevaluatie, tenzij de vaststellingen uit het peerassessment bijkomend gestaafd kunnen worden door een motivering van de begeleidende docent. Wanneer duidelijk uit het peerassessment blijkt dat er groepsproblemen zijn, is het aan de docent om de touwtjes in handen te nemen.

Verzoeker is van mening dat met de rechtspraak van de Raad in deze geen rekening is gehouden. Tevens geeft hij aan dat hij rechtspraak bijbracht in het intern beroep die wijst op de bijzonder hoge eisen t.o.v. een peerassessment dat een doorslaggevende rol speelt bij het al dan niet geslaagd verklaren van een student indien de student initieel is beoordeeld door medestudenten die niet op de hoogte zijn van zijn functiebeperking en bovendien als niet-professionele beoordelaars niet gekwalificeerd waren om rekening te houden met het specifiek statuut van verzoeker.

De Raad merkt op dat uit de beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt dat de docent nadat de resultaten van het peerassessment bekend waren, heeft nagegaan of de score van de “buddycheck” te verantwoorden was. De interne beroepsinstantie geeft ook nog aan dat de teamcoach/docent het eindoordeel velt over de scores en dat, nu verzoeker minder dan 10 op 20 heeft behaald, vier coaches zich over de score na de “buddycheck” hebben beraden. Tevens heeft de interne beroepsinstantie deze evaluatiewijze gekaderd in de ECTS-fiche. Daarnaast blijkt naar het oordeel van de Raad uit de beslissing van de interne beroepsinstantie waarom niet is beslist tot aanpassing van de in functie van de groepsscore en “buddycheck” tot stand gekomen individuele score.

De Raad kan verzoeker niet bijtreden waar hij stelt dat de peerevaluatie het enige determinerende element is waardoor hij niet geslaagd is. De Raad verwijst hierbij naar de, hierboven aangehaalde, uit de aangevochten beslissing blijkende en overeenkomstig de op de scorebepaling toepasselijke bepalingen uitgevoerde controles op de score uit de peerevaluatie.

Tevens wijst verzoeker er in de context van de peerevaluatie op dat hij is beoordeeld door medestudenten die niet op de hoogte waren van zijn functiebeperking en als niet-professionele beoordelaars niet gekwalificeerd zijn om met zijn specifieke statuut rekening te houden.

Wat dit betreft, betreurt de Raad dat verzoeker dit nu aanstipt, vermits hij er zelf voor heeft gekozen, niettegenstaande voorstellen tot tussenkomst van zijn zorgcoach, slechts heel laat zijn groepsgenoten in te lichten over de ASS-problematiek waarmee hij kampt. Daarnaast blijkt uit de feedback die door de medestudenten is gegeven bij de peerevaluatie dat inhoudelijke overwegingen, in verband te brengen met de beoogde competenties, tot de score van de “buddycheck” hebben geleid en geen overwegingen met betrekking tot de problematiek waarmee verzoeker te kampen heeft. Uit gesprekken van de teamcoach met de teamleden bleek trouwens begrip voor de problematiek van verzoeker. Dit belet weliswaar niet dat verzoeker bij het bereiken van deze competenties geen moeilijkheden kan hebben ondervonden door de problematiek(en) waarmee hij kampt, doch de Raad is van oordeel dat het moeilijk is de beoordeling van medestudenten als onregelmatig aan te merken nu deze slechts laat in het traject – intussen vonden reeds oriënterende tussentijdse buddychecks plaats die tot gesprekken van de coach met verzoeker hebben geleid – over de problematiek van verzoeker zijn ingelicht en nu deze beoordeling is gevalideerd door de coach en door vier coaches is besproken. Hierbij merkt de Raad op dat deze coach(es) als professioneel lesgever/beoordelaar mogen worden geacht in staat te zijn bij de beoordeling van de competentieverwerving waar nodig acht te slaan op de moeilijkheden waarmee verzoeker kampte, zonder de in het opleidingsonderdeel minimaal te bereiken competenties uit het oog te verliezen.

Ook wat de zichtproblematiek van verzoeker betreft, kan de Raad niet vaststellen dat zulks het invullen van de “buddycheck” zou hebben vertekend, noch dat de medestudenten onvoldoende rekening zouden hebben gehouden met de mate waarin dit verzoeker bemoeilijkte de eindcompetenties te verwerven en deze te demonstreren in het kader van het

groepswork, waarbij de Raad ook niet kan vaststellen in hoeverre verzoeker hen hier over de impact van de betrokken problematiek op de hoogte heeft gebracht. De Raad verduidelijkt hierbij dat het feit dat de groepsleden begrip hadden voor de problematiek van verzoeker niet hoeft te betekenen dat zij niet langer kunnen vaststellen dat verzoeker niet voldoende scoorde op de criteria die zij dienden te beoordelen in het kader van de “buddycheck” en waaraan hij diende te voldoen.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat hij mag verwachten dat hij een correct antwoord krijgt op de grieven en vragen die hij voorlegt. Dat is ook het doel van het intern beroep. In de bestreden beslissing leest hij echter nog steeds verschillende elementen die niet correct zijn en/of niet als bewezen kunnen worden aanzien. Hij geeft een overzicht van deze incorrecte en onbewezen argumenten.

Zo stelt verzoeker vooreerst vast dat de interne beroepsinstantie zich in de bestreden beslissing vooral verdedigt tegen de kritiek dat er geen rekening werd gehouden met zijn ASS-problematiek. Zij rept echter niet over het feit dat het vooral de zichtproblemen waren die hem parten hebben gespeeld en waarop hij werd afgerekend. Volgens verzoeker gaven de teamgenoten hem daaromtrent nochtans tegenstrijdige berichten. Zo werd er mondeling begrip getoond, maar werd er achter zijn rug om toch een slecht cijfer toegekend. Verzoeker verduidelijkt dat de ASS-problematiek al sinds zijn tiende jaar bestaat. Hij probeert er de laatste jaren beter mee om te gaan, maar groepswork blijft natuurlijk een uitdaging. De beperkte mogelijkheid inzake samenwerken en slecht communiceren kan hebben meegespeeld in de verduidelijking van de problematiek van het zicht. Het beperkte zicht van verzoeker was een nieuwe problematiek sinds dit academiejaar en dus ook nieuw voor verzoeker.

Verzoeker vindt het vervolgens bizar dat de interne beroepsinstantie de doorslaggevende factor van de groepsscore erkent. Hij benadrukt dat hij werd gehinderd door zijn dubbele

beperking. Hierdoor was hij initieel trager, waarbij zijn teamleden hem niet op zijn eigen tempo lieten werken. Ze hielden geen rekening met hem. Volgens verzoeker zouden zijn teamgenoten, mits begeleiding, duidelijk hebben kunnen afbakenen wat hij zou kunnen doen en afwerken, zonder hem er telkens op attent te maken dat hij te traag was en zonder het over te nemen. Verzoeker raakte hierdoor onzeker en gefrustreerd, aangezien hij zo niets kon afwerken of tussentijds kon afleveren.

Verzoeker stelt vast dat de interne beroepsinstantie verwijst naar de twee voorgaande buddyscores, waarbij de coach advies tot verbetering had gegeven. Volgens verzoeker verduidelijkt dit advies dat de coach niet op de hoogte was van wat er zich afspeelde. Verzoeker heeft geprobeerd dit duidelijk te maken, maar de teamcoach begreep het niet. Hij benadrukt dat verwerende partij op de hoogte was en dat zijn nieuwe statuut van slechtzijnde werd goedgekeurd voor dit semester. Voor verzoeker is het onduidelijk waarom niet werd ingegrepen of bijgestuurd.

Volgens verzoeker blijkt uit de verwijzing van de interne beroepsinstantie naar het feit dat hij op het allerlaatste moment een minimum Android applicatie minimaal werkende heeft gekregen, maar dat de andere competenties van het integratieproject niet werden bereikt, eveneens dat men niet begrepen had wat er aan de hand was. De relatie tussen verzoeker en de teamgenoten was namelijk nihil. Verzoeker stelt dat hij op het einde bij Android nog contact heeft gezocht met een paar teamgenoten, maar er werd hem meermaals gezegd dat ze aan het studeren waren voor andere vakken en dat ze geen tijd voor hem hadden.

Verzoeker stipt wel aan dat één van zijn teamgenoten bij een laatste gesprek aangaf dat ze verbaasd was over hetgeen verzoeker op die paar weken had bereikt. Volgens hem kon en kan hij het, maar in het begin – na de operatie – was het zicht nog moeilijk en was lezen en coderen bijzonder vermoeiend voor zijn ogen. Dit verbeterde, waardoor hij beter en sneller kon werken. Op het einde moeiden zijn teamgenoten zich ook niet meer met zijn werk, zijnde Android, zodat hij er op zijn tempo en alleen aan verder kon werken.

Volgens verzoeker was het ook moeilijk om bij aanvang tussentijdse resultaten te tonen, waarvan de interne beroepsinstantie aangeeft dat het op een stage of op de werkvloer ‘not done’ zou zijn om geen tussentijdse resultaten te tonen, omdat hij die eerst aan het team liet zien. Zijn teamgenoten hadden altijd opmerkingen, zodat hij opnieuw moest beginnen of ze

deden het zelf. Officieel kon verzoeker bijgevolg niets inbrengen, omdat zijn teamgenoten het niet goed genoeg vonden.

Wat de buddycheck betreft, stelt verzoeker dat zijn teamgenoten, en één studente in het bijzonder, geen respect hadden voor hem. De studente deed steeds zeer uit de hoogte en kleinerend als ze tegen hem sprak. Ze legde hem meermaals het zwijgen op tijdens de meetings met de docenten. Verzoeker merkt op dat hij qua snelheid en verwachtingen niet in de groep paste, maar dit was niet zijn fout, noch die van zijn teamgenoten. Ze werden namelijk bij elkaar gezet.

Waar de interne beroepsinstantie aanhaalt dat het resultaat van verzoeker door vier coaches werd besproken, werpt verzoeker op dat dit nergens uit blijkt. Het eindoordeel is immers niet veranderd door de coaches. De teamcoach heeft verzoeker wel op voorhand laten weten dat hij enkel gebuisd is door het resultaat van zijn teamgenoten. Er is aldus geen sprake van enig eindoordeel door de coach.

Verzoeker stipt aan dat een team zo sterk is als de zwakke schakel, zijnde *in casu* zijn snelheid in het begin. Volgens hem heeft zijn team dit niet willen aanvaarden en werd hij gewoon buitenspel gezet. Zijn teamgenoten zijn blijven aangeven dat hij het niet kon of dat hij hen vertraagde. Als het gaat om teamwork en samenwerken heeft dit team gefaald en, nog erger, een teamgenoot buitengesloten en gekleineerd. Daar komt de ASS-problematiek van verzoeker ook aan de oppervlakte: hij had dit niet door en hij heeft zich niet kunnen verdedigen. Verzoeker wist niet hoe de samenwerking aan te pakken. Hij concentreerde zich meer en meer op de buddycheck en waarom zijn teamgenoten niet met hem wilden samenwerken. Volgens verzoeker hebben het concept en de wijze waarop scores worden gegeven gefaald.

Wat de fout bij het indienen van een opdracht betreft, stipt verzoeker aan dat dit inderdaad is gebeurd, maar de interne beroepsinstantie houdt geen rekening met het feit dat deze fout volledig te wijten was aan zijn slecht zicht. De beslissing om de opdracht alsnog te mogen indienen was dan ook niet meer dan normaal. Verzoeker heeft daarna aan de zorgcoach gevraagd hoe hij dit in de toekomst kon voorkomen en of hij eventueel hulp kon vragen aan de docenten om na te kijken of alles juist was geüpload. Dit was uiteraard vervelend voor verzoeker, maar ook voor het team. Zijn teamgenoten hebben waarschijnlijk gepanikeerd en

kregen zo ook de bevestiging van zijn vermeende onkunde. Het gaat echter niet om onkunde, wel om een praktisch gevolg van zijn slecht zicht.

Volgens verzoeker kadert de interne beroepsinstantie ook met volgende passage *‘Zij betreuren echter dat de sprint pas zo laat werd ingezet’* de problematiek manifest verkeerd. Verzoeker verduidelijkt dat hij in het begin nooit het ritme kon volgen omwille van zijn herstellend zicht. Daardoor werd er werk van hem afgenomen door zijn teamgenoten of werd hij afgekraakt, waardoor hij opnieuw moest beginnen. Hij stipt aan dat zijn zicht na de operatie minimaal was. Hij was ook snel heel erg vermoeid. Daarnaast moest verzoeker nog veel op controle in het ziekenhuis, wat meerdere dagen in beslag heeft genomen. Volgens verzoeker heeft de eindspurt dan ook niets te maken met zijn competenties of attitudes, maar enkel met een verbeterend zicht. Daarbij kwam dat hij op het einde door zijn team aan zijn lot werd overgelaten, waardoor hij op zijn eigen tempo kon verder werken aan het laatste stuk.

Waar de interne beroepsinstantie vaststelt dat zijn teamgenoten verzoeker hebben geholpen, wijst verzoeker erop dat het opleidingsonderdeel een groepswerk betreft. Wat signalR betreft, merkt hij op dat deze app niet werkte en crashte. Toen verzoeker zijn medestudent vroeg waarom hij het zo had gemaakt, zei deze dat hij het gewoon kopieerde vanuit canvas. Verzoeker heeft het daarom zelf aangepast. Wat de meetings betreft, stipt hij aan dat hij – op één keer na – telkens aanwezig was. Bij het begin van het semester was hij wel afwezig of vroegtijdig naar huis op de meetings op vrijdag omdat er om de vier uur druppels in zijn ogen moesten worden aangebracht, wat volgens de zorgcoach niet op school kon. Verzoeker heeft dit altijd aan zijn teamgenoten meegedeeld en zij hadden hier – schijnbaar – altijd begrip voor. Volgens verzoeker was bovendien niet altijd iedereen aanwezig tijdens de onlinemeetings. Daar werd geen punt van gemaakt. Wat de generale repetitie betreft, stelt verzoeker dat het uur op het laatste moment was aangepast en dat hij hiervan niet op de hoogte was.

Verder stelt verzoeker dat hij het slechte wilde vergeten en positief probeerde te denken over zijn teamgenoten en hen wilde vergeven. Het zijn immers ook maar mensen met hun gebreken. Het resultaat van het project was supergoed, dus hij moest het negatieve dan maar achter zich laten.

Verzoeker ontkent ook dat zijn teamgenoten hem niet zouden hebben uitgesloten, noch minderwaardig zouden hebben behandeld. Hij heeft ook nooit aangegeven dat de samenwerking goed liep. Het is net omwille van de problemen dat verzoeker meermaals belde en mailde met zijn zorgcoach en dat hij zelfs de ombudsdienst om hulp vroeg. Verzoeker merkt op dat de ombudsdienst moet ingrijpen als er problemen zijn met slechte punten die veroorzaakt worden door de teamgenoten. De ombud heeft echter niet ingegrepen, maar heeft verzoeker geantwoord dat hij dit toch zelf zou moeten kunnen oplossen. Verzoeker benadrukt dat hij meermaals heeft gezegd dat de samenwerking niet goed liep en om hulp heeft gevraagd. Men was hiervan reeds in een vroeg stadium op de hoogte.

Er was ook geen sprake van een intensieve begeleiding. Volgens verzoeker was, integendeel, de begeleiding die hij heeft gekregen gebrekkig. Hij verduidelijkt dat zijn moeder een gesprek heeft gevraagd om te bespreken of er nog uitgeschreven kon worden voor vakken. Zij wou ook toelichten waarom verzoeker niet veel op school was voor de operatie en wat er verwacht kon worden na de operatie. Volgens verzoeker werd tijdens dit gesprek meegedeeld dat alleen nog voor het integratieproject kon worden uitgeschreven. Daarna werd besloten het integratieproject toch mee te doen omdat verzoeker toch alle vakken moest volgen die hiermee te maken hebben. Er werd wel besproken dat het integratieproject veel werk vergde, maar aangezien verzoeker gemotiveerd was, kon hij dit toch doen. Volgens verzoeker juichte men zijn enthousiasme toe na zo een bewogen periode. Er werd evenwel nergens aangegeven dat het voor verzoeker geen gemakkelijke opdracht zou zijn om het opleidingsonderdeel tot een goed einde te brengen gezien het belang van communicatie in het opleidingsonderdeel.

Waar de interne beroepsinstantie opmerkt dat de groep van verzoeker bestond uit mature studenten, stelt verzoeker dat de manier waarop zijn teamgenoten tegen hem praatten, neigde naar hoogheidswaanzin. Volgens hem werd zijn slaagkans helemaal niet geoptimaliseerd omdat zijn medestudenten veel te weinig punten gaven. Hij werd als minderwaardig behandeld en finaal benadeeld door in deze groep geplaatst te zijn.

Verzoeker verduidelijkt dat hij de voorbije schooljaren telkens de vraag heeft gekregen van de zorgcoaches of hij zijn klasgenoten wel of niet wou inlichten over zijn ASS-problematiek en zo ja, op welke manier. Verzoeker vond het beter om niet te worden bekeken of, erger nog, benoemd te worden als een autist. Hij heeft met ASS leren omgaan. Het probleem van samenwerken was volgens hem ook niet louter omwille van zijn ASS-problematiek, maar

vooral omwille van zijn zichtproblemen. Verzoeker verduidelijkt dat hij nadien zijn teamgenoten wel zelf heeft ingelicht van zijn ASS-problematiek, maar daar werd niet goed op gereageerd.

Waar de interne beroepsinstantie opmerkt dat aan verzoeker werd toegelicht dat GON-begeleiding in het hoger onderwijs niet mogelijk is, stipt verzoeker ten slotte aan dat inhoudelijke hulp op dat moment niet het belangrijkste was, maar wel praktische hulp. Dit kon verzoeker wel gegeven worden op basis van het reeds bestaande statuut.

In haar *antwoordnota* verwijst verwerende partij vooreerst naar wat de interne beroepsinstantie in haar beslissing heeft geoordeeld. Volgens haar blijkt uit de feedback van verzoeker met betrekking tot de buddycheck nergens dat hij door zijn teamleden zou zijn afgekraakt of dat de samenwerking niet goed zou zijn verlopen, integendeel.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker bij zijn intern beroep Whatsapp-gesprekken toevoegt. Daaruit blijkt evenwel nergens dat zijn medestudenten zich ten aanzien van hem onbetamelijk of onrespectvol hebben gedragen. Uit de finale buddycheck blijkt evenmin dat de medestudenten onrespectvolle uitspraken hebben gedaan ten aanzien van verzoeker. Verwerende partij merkt op dat de kritiek ten aanzien van verzoeker steeds objectief is geformuleerd en gaat over het feit dat hij niet goed communiceerde, dat zijn input beperkt was, dat hij vaak afwezig was bij meetings, dat hij weinig en gebrekkig werk opleverde, enzovoort. Er is ook eensgezindheid omtrent het feit dat verzoeker een snelle eindsprint heeft gemaakt, maar dat maakt voormelde negatieve punten niet goed volgens de medestudenten. Verwerende partij citeert hiervoor uit wat twee van zijn medestudenten bij de eerste peerevaluatie hebben genoteerd. Volgens haar heeft de door de medestudenten gegeven feedback niets te maken met de medische problematiek van verzoeker. Zijn medestudenten geven integendeel zelfs aan dat ze hiervoor begrip hebben. Er werd bovendien zelfs beslist om verzoeker beter te ondersteunen en op te volgen. Verwerende partij stipt ook aan dat nergens uit de stukken blijkt dat er sprake zou zijn van onregelmatigheden bij de feedbackmomenten en/of de quotering van de eindscore.

Verwerende partij wenst vervolgens te benadrukken dat de formele motiveringsplicht er niet toe strekt dat het bestuur noodzakelijkerwijze alle argumenten van de bezwaarindiener moet beantwoorden. Het volstaat dat duidelijk wordt gemaakt op welke gronden het bestuur tot zijn

beslissing is gekomen, mits een antwoord wordt geboden op die grieven die, zo zij gegrond zouden moeten worden bevonden, het bestuur tot een andere beslissing hadden moeten brengen. *In casu* is de interne beroepsinstantie op basis van de stukken uit het dossier en de daarin aanwezige feedback tot een eigen beoordeling gekomen die ook concreet wordt gemotiveerd.

Wat verder de zogenaamde gebrekkige begeleiding betreft, heeft de interne beroepsinstantie volgens verwerende partij terecht geoordeeld dat het opmerkelijk en weinig respectvol is ten aanzien van de betrokkenen om zonder enig stuk ter staving te beweren dat de begeleiding van verzoeker gebrekkig zou zijn geweest. Het gaat meer bepaald om de teamcoach, de zorgcoach en de ombud. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker intensief werd begeleid en dat er bijzonder omzichtig werd omgesprongen met zijn beperkingen.

Verwerende partij wijst ook op de vaste rechtspraak van de Raad dat gebreken in de begeleiding of feedback geen grond tot vernietiging vormen. Klachten over gebrekkige begeleiding en een gebrekkige communicatie kunnen aldus niet tot de conclusie leiden dat de examenresultaten niet de exacte weergave zijn van de prestaties van de student.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker op dat hij in zijn extern beroep verschillende bewijzen van de communicatie tussen hem en zijn teamgenoten heeft bijgebracht, waaruit volgens hem de kleinerende en onrespectvolle toon duidelijk blijkt. Volgens verzoeker blijkt dit overigens eveneens uit de citaten die verwerende partij in haar antwoordnota vermeldt. Verzoeker benadrukt dat verwerende partij op geen enkele manier rekening houdt met de reeds bijgebrachte rechtspraak van de Raad.

Beoordeling

Wat het tweede middel betreft, wijst de Raad op de motivering in de aangevochten beslissing. Waar verzoeker stelt dat de interne beroepsinstantie niet rept over het feit dat het vooral de zichtproblemen waren die hem parten hebben gespeeld en waarop hij werd afgerekend, moet de Raad vaststellen in de verantwoording van de scores in de buddycheck geen elementen te hebben aangetroffen die erop wijzen dat verzoeker zou zijn afgerekend op de medische problematiek waarmee hij kampt. De Raad ziet geen aanwijzingen voor het feit dat de teamgenoten hem zouden hebben afgerekend op zijn ASS-problematiek noch op zijn zichtproblemen.

Uit de beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt dat de beoordeling door de peers van verzoeker (“buddycheck”), die ertoe leidde dat verzoeker een individuele score behaalde die lager ligt dan de groepsscore, is gevalideerd door vier coaches. Dat deze coaches hebben beslist om het resultaat van de buddycheck niet te wijzigen en hebben geoordeeld dat verzoeker, anders dan de andere groepsleden, de met het opleidingsonderdeel beoogde competenties niet heeft bereikt, leidt niet tot de onregelmatigheid van de aangevochten beslissing. Uit de beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt dat hierbij het laattijdig/foutief indienen van een opdracht in overweging is genomen en dat rekening is gehouden met de feedback van de medestudenten die erin bestond dat verzoeker zich vooral op het einde van het project merkbaar inzette. Er wordt ook aangehaald dat zijn medestudenten hebben geholpen bij het operationeel krijgen van een applicatie en het implementeren van een video. Daarnaast wijzen medestudenten ook op de afwezigheden van verzoeker op teamvergaderingen.

De Raad kan hieruit niet afleiden dat de beslissing, ook deze van de coaches om de score van de buddycheck aan te houden, zou zijn ingegeven door de moeilijkheden waarmee verzoeker kampte. De Raad stelt ook vast dat uit de verklaring van verzoeker, die door verwerende partij in de aangevochten beslissing is betrokken, niet blijkt dat de samenwerking met de groep volgens verzoeker tot een unfair beoordeling heeft geleid.

De Raad kan met de interne beroepsinstantie niet vaststellen dat, temeer nu coaches het resultaat van de “buddycheck” hebben gevalideerd en hierbij hebben vastgesteld dat verzoeker niet is afgerekend op de problematiek waarmee hij kampte (ASS, zichtprobleem) alsook dat verzoeker niet in voldoende mate de competenties beoogd met het opleidingsonderdeel heeft bereikt, de beoordeling onregelmatig is of ongecontroleerd terugviel op de peerevaluatie, waarbij onvoldoende rekening zou zijn gehouden met de moeilijkheden van verzoeker.

De Raad stipt ook aan dat verzoeker geen overtuigende elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zijn teamgenoten hem niet fair zouden hebben beoordeeld of hem onvoldoende de kans zouden hebben geboden om aan te tonen dat hij de competenties beoogd met het opleidingsonderdeel voldoende sterk zou hebben bereikt. De Raad kan evenmin vaststellen dat verzoeker de bewering aannemelijk maakt dat zijn teamgenoten hem niet de ruimte

hebben geboden om zijn werk binnen het team te voltooien of geen respect voor hem hadden. Dit belet niet dat de Raad moet vaststellen dat er binnen de groep een verschil was tussen de teamleden. Dat dit zich in de “buddycheck” heeft gereflecteerd hoeft evenwel niet te betekenen dat het resultaat ervan niet kan standhouden. Ook het feit dat verzoeker aangeeft tijdens het traject en vooral naar het einde ervan te zijn gegroeid, naar eigen zeggen omdat de problemen met zijn zicht verbeterden, hoeft, rekening houdend met de gegevens van het dossier, niet te betekenen dat de beoordeling in het kader van de “buddycheck” en de validering ervan door de coaches onredelijk is in het licht van de voorhanden zijnde elementen.

Wat de rol van de coaches betreft, herinnert de Raad eraan dat het feit dat zij de resultaten van de “buddycheck” hebben gevalideerd niet betekent dat zij de resultaten van de peerevaluatie zonder meer hebben overgenomen. Uit de aangevochten beslissing blijkt naar het oordeel van de Raad, zoals hierboven aangegeven, het tegendeel.

Inzake het gebrek aan begeleiding wil de Raad er vooreerst aan herinneren dat een gebrek aan begeleiding in beginsel niet betekent dat de evaluatiebeslissing onregelmatig is. De evaluatiebeslissing is slechts onregelmatig indien het gebrek aan begeleiding of de onoordeelkundige begeleiding er manifest toe heeft geleid dat de te beoordelen prestaties van de student geen waarheidsgetrouwe weergave vormen van de mate waarin hij de te beoordelen competenties heeft bereikt.

Daarnaast stelt de Raad vast dat de interne beroepsinstantie de begeleiding die verzoeker heeft genoten bij haar motivering in de bestreden beslissing betreft. De Raad merkt hierbij op dat zowel de teamcoach als de zorgcoach hebben geïntervenieerd. Zo voerde de teamcoach individuele gesprekken met verzoeker naar aanleiding van de resultaten van twee richtinggevende buddychecks. De Raad kan verzoeker dan ook niet bijtreden waar hij stelt dat de teamcoach de problemen binnen de groep niet begreep. De teamcoach heeft immers n.a.v. de twee richtinggevende buddychecks ingegrepen en is in gesprek gegaan met verzoeker. Daarnaast voerde de zorgcoach een gesprek met verzoeker en zijn ouders met betrekking tot de bezorgdheden over zijn draagkracht en slaagkansen voor het opleidingsonderdeel “Integratieproject” op basis van in februari 2020 gerealiseerde resultaten. Aan dit gesprek werden gevolgen verbonden met betrekking tot de groep waarin verzoeker werd ingedeeld. De zorgcoach bood verzoeker tevens begeleiding aan met betrekking tot het al dan niet inlichten van de groepsgenoten over zijn ASS-problematiek.

De Raad merkt ook op dat uit de beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt dat de interne beroepsinstantie acht heeft geslagen op systematische uitnodigingen tot gesprek vanwege de zorgcoach, maatregelen in het kader van een bijzonder statuut met betrekking tot de zichtproblematiek. Daarnaast informeerde de zorgcoach (e-mail van 17 februari 2020) ook de docenten van verzoeker over het bijzonder statuut – met name met betrekking tot de zichtproblematiek – van verzoeker en de daarrond getroffen maatregelen.

Ten slotte vermeldt de aangevochten beslissing ook de tussenkomsten van de ombudspersoon.

De Raad ontkent niet dat verzoeker moeilijkheden ondervond bij het leerproces, in het bijzonder in het kader van het integratieproject dat een aanzienlijke groepscomponent bevat, en wat onder meer heeft geleid tot trager werken en het foutief indienen van een opdracht, maar is van oordeel dat verwerende partij in de aangevochten beslissing op gemotiveerde wijze heeft kunnen beslissen dat de begeleiding die verzoeker heeft gekregen ruim voldoende was en ertoe leidt dat de aangevochten score bevestigd wordt.

Dat verzoeker, in het verlengde van voormelde e-mail van 17 februari 2020 en rekening houdend met de hem toegekende faciliteiten, de aan het opleidingsonderdeel “Integratieproject” verbonden opdrachten moet uitvoeren, in groepscontext, en hierbij de met het opleidingsonderdeel beoogde competenties moet bereiken, maakt, zelfs zo dit voor verzoeker een extra horde kan vormen, de beoordelingswijze en de evaluatie *in casu* niet onregelmatig of onredelijk.

Ten slotte merkt de Raad op dat in de mate waarin verzoeker, in het kader van de opmerking met betrekking tot de GON-begeleiding, aangeeft dat van onvoldoende praktische hulp sprake zou zijn, de Raad van oordeel is dat *in casu*, in het licht van de bijgebrachte elementen, de beweerde tekortkoming de beslissing niet onregelmatig maakt.

Waar verzoeker in de wederantwoordnota aanhaalt dat uit de communicatie met groepsgenoten die hij bijbrengt en uit toelichtingen van groepsgenoten bij hun peerevaluatie blijkt dat zij hem op een niet faire manier hebben beoordeeld, dient de Raad vast te stellen, in het licht van de duiding die verzoeker hierbij in de wederantwoordnota geeft, deze visie niet

te kunnen bijtreden. Hij kan uit deze elementen ook niet in redelijkheid afleiden dat de groepsleden verzoeker niet op een onpartijdige wijze zouden hebben beoordeeld.

Het tweede middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Verzoekende partij beroept zich in een derde middel op een schending van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat het onduidelijk is op welke manier het cijfer tot stand is gekomen. Volgens hem behaalt hij samen met zijn teamgenoten een score voor het werkstuk. Die score kan worden gecorrigeerd door een peer- en docentevaluatie. Voor verzoeker is het onduidelijk op welke concrete wijze deze peer- en/of docentevaluatie heeft meegespeeld in de totstandkoming van zijn cijfer.

Daarnaast is het verzoeker niet duidelijk wie wordt bedoeld met de teamcoach: is dat een teamlid of een docent? Verzoeker stelt vast dat de teamcoach de mogelijkheid heeft om de teamscore na peerassessment aan te passen, maar het is onduidelijk of dit ook effectief is gebeurd. Er is ook geen informatie terug te vinden omtrent de criteria voor deze correctie.

Verzoeker stipt vervolgens aan dat in de bestreden beslissing wordt aangehaald dat op p. 6 en 15 van het mysterieuze ‘document bestemd voor de studenten met betrekking tot het opleidingsonderdeel’ wordt uiteengezet hoe het resultaat tot stand komt. Verzoeker benadrukt dat hij niet op de hoogte is van dit document en het is bovendien niet terug te vinden op Canvas. Verwerende partij voegt dit stuk ook niet bij haar beslissing.

In haar *antwoordnota* wijst verwerende partij erop dat de interne beroepsinstantie reeds uitvoerig is ingegaan op de totstandkoming van het punt van verzoeker. Zij stipt vooreerst aan dat de ECTS-fiche weergeeft hoe de studenten voor het opleidingsonderdeel worden geëvalueerd. Daarnaast wordt een PowerPoint ‘Integratieproject 1 2019-2020’ ter beschikking gesteld op Canvas. Deze bevat een inleiding en afspraken met betrekking tot het opleidingsonderdeel.

Verwerende partij verduidelijkt dat het integratieproject een project betreft waarbij studenten in team samenwerken om een applicatie te analyseren, te ontwerpen en te ontwikkelen. Het punt komt tot stand door het samenbrengen van de punten van de verschillende vakdocenten en de teamcoach. Zoals ook vermeld in de interne beroepsbeslissing hebben alle onderdelen een bepaald gewicht. Aangezien het om teamwork gaat, speelt de buddycheck een belangrijke rol. Het groepspunt (87,5% van de totale score van het integratieproject) wordt vermenigvuldigd met de factor die uit de finale buddycheck komt. Verwerende partij merkt op dat hier gedurende het integratieproject twee richtinggevende buddychecks aan voorafgaan. De twee voorafgaande (richtinggevende) buddychecks waren niet goed bij verzoeker. Hij heeft naar aanleiding daarvan tweemaal een individueel gesprek gehad en er werd advies ter verbetering gegeven. Hiervan werd het team ook op de hoogte gehouden met de scrum meetings, het tonen van tussentijdse resultaten, een bijdrage leveren tot het teamwork, het werk spreiden, hulp vragen bij vakdocenten, enzovoort. Verwerende partij verduidelijkt dat, ondanks de inspanningen en kansen die aan verzoeker waren gegeven om bij te spijkeren waar nodig, de score van zijn finale buddycheck 0,53 was. Ondanks de zeer hoge groepsscore werd het punt van verzoeker aldus gehalveerd.

Verwerende partij benadrukt dat studenten die niet aan een score van 10/20 komen voor het integratieproject afzonderlijk worden besproken door de vier coaches. Op die manier wordt nagekeken of de score van de buddycheck te verantwoorden is. De teamcoach, *in casu* de heer [D.L.], kan op basis van de begeleiding, input van vaklektoren en functioneringsgesprekken beslissen om de teamscore na peerassessment te corrigeren voor een teamlid. Verwerende partij merkt op dat het oordeel van de teamcoach over verzoeker is dat, buiten het feit dat hij op het allerlaatste moment een minimum Android applicatie minimaal werkende heeft gekregen, hij de andere competenties van het integratieproject niet heeft bereikt. Zo stelt de teamcoach dat het op een stage of op de werkvloer 'not done' zou zijn om geen tussentijdse resultaten te tonen en pas op het laatste moment iets op te leveren. Bijgevolg heeft de teamcoach dus beslist om het punt van verzoeker niet aan te passen. Volgens verwerende partij heeft de teamcoach ook nog een gesprek gehad met de overige teamleden van verzoeker. Daaruit bleek dat ze verzoeker niet persoonlijk viseerden en dat zij begrip hadden voor zijn problematiek. Zij hebben ook aangegeven dat zij de vragen van de buddycheck naar eer en geweten hebben ingevuld.

Verwerende partij wijst er ook op dat de student die een middel opwerpt de bewijslast draagt. Hij moet voldoende concreet aantonen dat de instelling onregelmatig heeft gehandeld. De medische toestand kan niet zonder meer worden ingeroepen om een ‘niet geslaagd’ om te zetten in een slaagcijfer. Volgens verwerende partij haalt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden de score te herzien. Het loutere verwijt van verzoeker dat hij zijn resultaten niet begrijpt omdat die niet volgens zijn verwachtingen waren, kan zonder feitelijke ondersteuning niet leiden tot een nietigverklaring. De positieve indruk die de student zelf had na een examen volstaat evenmin om een onvoldoende onredelijk te maken.

Wat het redelijkheidsbeginsel betreft, stipt verwerende partij aan dat de Raad enkel kennelijk onredelijke beslissingen kan vernietigen. Het is evenwel niet kennelijk onredelijk dat een student niet geslaagd wordt verklaard, ook al vonden de mindere prestaties meer dan waarschijnlijk hun oorzaak in de medische toestand waarvan de examencommissie op de hoogte was, wanneer uit het dossier blijkt dat de instelling in de loop van het academiejaar rekening heeft gehouden met de toestand van de student en een aantal faciliteiten heeft toegestaan.

Volgens verwerende partij is er alleszins geen sprake van een kennelijke onredelijkheid. Wat de begeleiding betreft, hebben de ombud en de zorgcoach aangegeven dat zij alles hebben gedaan binnen hun mogelijkheden (en ook daarbuiten) om ervoor te zorgen dat verzoeker een eerlijke kans kreeg en er rekening werd gehouden met zijn beperkingen. Verder is verzoeker geëvalueerd geweest overeenkomstig de ECTS-fiche. De teamgenoten van verzoeker, de vakdocenten en de teamcoach hebben zorgvuldig gehandeld en de eindscore van verzoeker is op een weloverwogen wijze tot stand gekomen.

In zijn *wederantwoordnota* stipt verzoeker aan dat verwerende partij op geen enkele wijze aantoonst dat de evaluatie conform de bepalingen die zij aanhaalt, is verlopen. Daarnaast benadrukt hij dat hij ook duidelijk heeft aangetoond dat de begeleiding uiterst gebrekkig was.

Ten overvloede wil verzoeker nog enkele elementen meegeven. Hij stelt ten eerste dat hij niet gehoord werd in het kader van het intern beroep. Wat, ten tweede, de examens van de junizittijd betreft, was hij enkel niet geslaagd voor het integratieproject. Hij heeft enkel tweede zittijd voor die examens die niet konden worden afgelegd omwille van zijn slecht zicht. Ten derde geeft verzoeker aan dat, als men de peerassessment schrapt, hij een score van

10/20 voor het opleidingsonderdeel behaalt. Ten slotte stelt verzoeker dat er duidelijke maatregelen moeten worden gekoppeld aan een goedgekeurd statuut als slechtziende. Volgens hem heeft men dit wel gezegd, maar werd dit niet uitgevoerd.

Beoordeling

Waar verzoeker aanvoert dat het onduidelijk is op welke manier het aangevochten cijfer tot stand is gekomen, moet de Raad vaststellen dat de interne beroepsinstantie hieromtrent uitvoerig duidelijkheid verschaft. Zij verwijst hierbij naar de richtlijnen uit de ECTS-fiche met betrekking tot de evaluatie voor het opleidingsonderdeel. De Raad stelt vast daarin de basis te vinden voor de diverse elementen die *in casu* de evaluatie hebben beïnvloed.

Daarnaast blijkt uit de aangevochten beslissing gedetailleerd de samenstelling van de score, zowel de groepsscore als de individuele score van verzoeker. De correctie door middel van peerevaluatie en docentevaluatie is er tevens in toegelicht en blijkt naar het oordeel van de Raad uit de aangevochten beslissing.

Uit de beslissing en voor de student voorhanden zijnde documentatie met betrekking tot het opleidingsonderdeel blijkt naar het oordeel van de Raad ook hoe *in casu* de peerevaluatie en correctie door vier coaches de individuele score van verzoeker, die sterk afwijkt van de hoge groepsscore, heeft beïnvloed.

De Raad merkt ook op dat tijdens het traject twee voorafgaande buddychecks op moeilijkheden voor verzoeker wezen. Als gevolg hiervan werd tweemaal een gesprek met de teamcoach georganiseerd en werden verbeteradviezen gegeven.

Uit de aangevochten beslissing blijkt ook dat nu de individuele score van verzoeker, na peerevaluatie, lager dan 10 op 20 was, het resultaat door vier coaches is besproken en – blijkens hetgeen de heer [D.L.] aangeeft – gemotiveerd is bevestigd. De interne beroepsinstantie geeft hierbij aan dat dit gebeurde in het licht van de competenties en beoordelingsmodaliteiten aangegeven in de ECTS-fiche.

De Raad geeft in deze context eveneens nog mee dat in het licht van de argumenten die verzoeker aanbrengt, doch rekening houdend met de hierboven reeds besproken begeleiding die voorhanden was in het kader van de onmiskenbare moeilijkheden die verzoeker heeft

ervaren, de beslissing niet onredelijk is. Dit belet niet dat verzoeker geen lovenswaardige inspanningen kan hebben gedaan om, rekening houdend met de ervaren moeilijkheden, de beoogde eindcompetenties in voldoende mate te bereiken. Het betekent daarentegen dat – in het licht van de motivering van de aangevochten beslissing – het oordeel over verzoeker, niettegenstaande de hoge score die de groep waartoe hij behoorde heeft behaald, de Raad niet onredelijk voorkomt. Hierbij herinnert de Raad eraan dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zelf een oordeel te vellen over de merites van de student wat de te bereiken competenties betreft.

Dat verzoeker hieromtrent niet gehoord is tijdens de interne beroepsprocedure maakt de beslissing naar het oordeel van de Raad niet onregelmatig. De toepasselijke regelgeving in de schoot van verwerende partij met betrekking tot de interne beroepsprocedure voorziet immers niet in een hoorplicht, maar enkel in een hoorrecht. Uit het dossier blijkt niet dat verzoeker aan de interne beroepsinstantie heeft gevraagd om te worden gehoord. Daarbij komt dat verzoeker in het kader van het beroep voor de Raad de mogelijkheid is geboden te worden gehoord. Dat verzoeker enkel niet slaagde voor het opleidingsonderdeel “Integratieproject” kan voor verzoeker heel onaangenaam zijn, maar leidt er niet tot dat de evaluatiebeslissing om die reden onredelijk of onregelmatig is. Hetzelfde geldt voor het feit dat verzoeker, zonder de “buddycheck”, die een onmiskenbaar onderdeel uitmaakt van het evaluatieproces voor dit opleidingsonderdeel, wel geslaagd zou zijn geweest.

Waar verzoeker ten slotte aanvoert dat de maatregelen, gekoppeld aan zijn goedgekeurd statuut als slechtziende, niet zijn uitgevoerd, betreurt de Raad in het dossier geen aanwijzingen te hebben gevonden voor het feit dat verzoeker dit niet eerder dan in het kader van de wederantwoordnota heeft gesignaleerd. Daarnaast gaf de Raad reeds aan dat zulks er niet *ipso facto* toe leidt dat de evaluatiebeslissing niet kan standhouden.

Het derde middel is eveneens ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.919 van 14 september 2020 in de zaak 2020/224

In zake: Jan HUBRECHTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 24 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 10 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in het bedrijfsmanagement’.

Voor het opleidingsonderdeel “Business project” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 9/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 7 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vooreerst vast dat de score voor het opleidingsonderdeel als volgt wordt bepaald:

- Groepsscore (45%)
 - o Communicatie in het Nederlands – schriftelijke rapportering 10p
 - o Oplossings- en resultaatgericht werken 35p
- Individuele score (55%)
 - o Creativiteit 10p
 - o Teamgericht werken 15p
 - o Projectmatig werken 10p
 - o Ondernemerschap 10p
 - o Communicatie in het Nederlands – mondelinge presentatie 10p

De beoordeling door de medestudenten weegt voor 30% op de onderdelen ‘Teamgericht werken’ en ‘Projectmatig werken’.

Wat de score op de presentatie betreft, merkt de interne beroepsinstantie op dat de student een score van 10/20 behaalt voor het onderdeel “Communicatie in het Nederlands – mondelinge presentatie”. De interne beroepsinstantie verwijst naar de gegeven feedback en zij komt tot de vaststelling dat de student de score van 10/20 behaalt voor de presentatie omdat het weinig dynamisch en overtuigend overkomt. Hij gaf de indruk zijn tekst af te lezen. De student kon bovendien weinig concreet op de vragen antwoorden.

De interne beroepsinstantie stipt aan dat de student voor dit onderdeel slaagt, ondanks de feedback met betrekking tot zijn presentatievaardigheden en het feit dat hij weinig concreet op de vragen kan antwoorden. Zij is van oordeel dat de score afdoende gemotiveerd is. Volgens haar is de ontkenning van het aflezen en het feit dat het moeilijk is om online enthousiast over te komen geen reden om de score te herzien.

Wat daarnaast de score van 'Projectmatig werken' betreft, stelt de interne beroepsinstantie vast dat de student voor dit onderdeel een totaalscore van 4,73/10 (9,45/20) behaalt. De docent geeft 9/20 en de medestudenten 10,5/20. De punten van de docent wegen voor 70% op het totaal. Verder geeft de docent voor het onderdeel 'Teamgericht werken' de score 10/20 en de medestudenten 11/20. Voor dit onderdeel maakt de score van de docent eveneens 70% van het totaal uit. De interne beroepsinstantie benadrukt dat de student aldus niet als onvoldoende wordt bestempeld door de medestudenten.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat 'Projectmatig werken' wordt beoordeeld op basis van het feit dat de studenten een projectplan hebben opgemaakt, slechts gedeeltelijk of summier of onoordeelkundig projecttools gebruiken, of tussentijds niet of enkel in noodgevallen bijsturen. Uit de feedback blijkt volgens de interne beroepsinstantie dat de student weinig input geeft, veel te weinig initiatief toont en actiepunten niet of te laat opvolgt. Hij geeft daarnaast een passieve indruk. Naar het oordeel van de interne beroepsinstantie sluit dat eerder aan bij 'het projectverloop overlaten aan het toeval (score 0-6)' dan bij de score die de student behaalt. De interne beroepsinstantie wijst erop dat de feedback van de groepsleden en die van de docent niettemin in dezelfde lijn liggen. Volgens haar haalt de student geen elementen aan die tot gevolg moeten hebben dat de score wordt herzien.

De interne beroepsinstantie stelt verder in het algemeen vast dat de groep geen topscore heeft neergezet en dat dit hen reeds tussentijds werd gecommuniceerd, namelijk tijdens de eerste sessie na de paasvakantie. De docent heeft op dat moment mondeling de groep op teamniveau geëvalueerd en de groep behaalde op dat ogenblik een score van 9/20. Er is door de docent toen ook reeds aangegeven dat hij vaststelde dat hij de student weinig had gehoord. Bovendien blijkt de groep een score van 0/20 te behalen voor schriftelijke rapportering en slechts 11/20 voor oplossings- en resultaatgericht werken. De score van de student wordt voor 45% door dat resultaat beïnvloed.

De interne beroepsinstantie is van oordeel dat de student correct is beoordeeld en dat het resultaat afdoende is gemotiveerd. De beslissing wordt dan ook bevestigd en het behaalde resultaat blijft behouden.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 18 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 24 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op een schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat de interne beroepsinstantie op geen enkel argument concreet heeft geantwoord. Zo heeft hij duidelijk aangekaart dat de motivering van de docent voor de score van 10/20 voor de presentatie niet correct was. De docent gaf aan dat hij het gevoel had dat verzoeker alles aan het aflezen was, dat hij geen enthousiasme toonde en dat één van zijn antwoorden op het einde van de presentatie te algemeen was. Verzoeker benadrukt dat hij dit duidelijk heeft weerlegd door te stellen dat hij niet weet waar deze motivering van de docent vandaan komt. Voor de presentatie is het immers noodzakelijk om met twee schermen te werken om een presentatie te kunnen weergeven zonder dat dat het eigen webcambeeld weggaat. Dit heeft verzoeker voorafgaand aan de presentatie alsook tijdens het inzagemoment aan de docent meegedeeld. Verzoeker kreeg toen als antwoord dat dit geen invloed had op zijn resultaat, doch hij stelt vast dat dit het hoofdargument was bij de totstandkoming van het resultaat. Daarnaast merkt verzoeker op dat het veel moeilijker is om online een even

enthousiaste presentatie te brengen dan voor een echte jury of klasgroep. Verzoeker merkt ook op dat de docent op de vlakte bleef met feedback toen hij wou ingaan op de inhoudelijke fouten. Hij bleef terugkomen op één van zijn antwoorden, zodat verzoeker zich niet van de indruk kon ontdoen dat de andere antwoorden correct waren.

Verzoeker stelt vast dat de interne beroepsinstantie zich voor haar vaststellingen omtrent de score voor de presentatie louter baseert op de feedback. De door verzoeker aangehaalde weerlegging in het intern beroepsschrift blijft onbesproken.

Wat de scores voor ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’ betreft, werpt verzoeker op dat hij hiervoor in zijn intern beroepsschrift eveneens heeft aangetoond dat die scores op basis van foutieve overwegingen tot stand zijn gekomen. Zo heeft hij duidelijk aangekaart dat hij van zijn coach en vier medestudenten een score van 9/20 heeft gekregen voor ‘Projectmatig werken’ en een score van 10/20 voor ‘Teamgericht werken’. Toen verzoeker meer uitleg vroeg, werd hem meegedeeld dat hij tijdens de coaching sessies niet zoveel zei en dat hij op de achtergrond bleef. Volgens verzoeker moet dit evenwel worden genuanceerd, vermits deze momenten telkens maar één uur per week online of op de campus waren.

Verzoeker benadrukt dat met de hele groep bijna elke dag aan dit opleidingsonderdeel werd gewerkt. Volgens hem is het dan ook kennelijk onredelijk om een onvoldoende van de docent te verkrijgen op basis van de mening dat hij te terughoudend zou zijn geweest tijdens één uur van de lesweek. Daarnaast stelt verzoeker vast dat twee van zijn medestudenten hem een score van 12/20 hebben toegekend. De andere twee medestudenten hebben hem een onvoldoende score gegeven. Verzoeker heeft beide studenten bevraagd omtrent deze onvoldoende score en van één van de studenten heeft hij een antwoord gekregen, dat hij bij het intern beroep had toegevoegd.

Verzoeker stipt aan dat hij in zijn intern beroep duidelijk heeft uiteengezet waarom hij niet akkoord was met dit antwoord. Hij verduidelijkt dat hij het project heeft gemaakt in Google Drive, zodat men de geschiedenis kan raadplegen en kan zien wie wat wanneer heeft gedaan in het document. Volgens verzoeker blijkt hieruit dat er geen problemen waren, zoals gesuggereerd door zijn medestudente. Daarnaast heeft verzoeker ook de planning en de geschiedenis toegevoegd bij zijn intern beroepsschrift, zodat de deadlines – en het respecteren ervan – duidelijk tot uiting kwamen. Verzoeker wijst erop dat hij ook heeft aangegeven dat hij

bij meerdere planningen telkens zelf heeft gekozen voor een bepaald deel, wat wijst op het nemen van initiatief. Volgens verzoeker worden deze grieven niet beantwoord. Bovendien wordt enkel de door verzoeker betwiste score voor ‘Projectmatig werken’ behandeld door de interne beroepsinstantie, en niet de door hem betwiste score voor ‘Teamgericht werken’.

In haar *antwoordnota* verwijst verwerende partij vooreerst naar de evaluatiematrix met de verschillende deelscores die verzoeker voor het opleidingsonderdeel heeft gekregen alsook naar de interne beroepsbeslissing. Zij merkt ook op dat de docent een en ander nog heeft verduidelijkt tijdens een gesprek met de ombuds.

Verwerende partij stipt aan dat de docent heeft meegedeeld dat verzoeker zeer stil was en dat hij taken liet liggen. De docent wijst er ook op dat de hele groep een score van 0/20 heeft gekregen voor “Communicatie in het Nederlands – schriftelijke rapportering” omdat er twee dt-fouten in het eindwerk waren. Overeenkomstig de PowerPoint met de richtlijnen voor het opleidingsonderdeel wordt de deelscore dan automatisch herleid naar een score van 0/20.

Vervolgens verduidelijkt de docent dat er een eerste tussentijdse evaluatie heeft plaatsgevonden na de paasvakantie. Tijdens dat gesprek werden enkel de punten op teamniveau besproken. De docent constateerde toen al dat het team op dat moment niet geslaagd zou zijn. Hij heeft verder gewaarschuwd dat de leiding vooral bij [F.] lag en dat hij [E.] en verzoeker weinig heeft gehoord. Tijdens de presentatie had de docent de indruk dat verzoeker aan het aflezen was en dat hij zeer monotoon en weinig enthousiast overkwam. Verzoeker kon evenmin op de vragen antwoorden. Daarnaast stelt de docent dat verzoeker weinig creatief was. Zo heeft hij twee scenario’s uitgewerkt die van ondernemers komen. De uitwerking ervan was zeer oppervlakkig. Wat het ondernemerschap betreft, geeft de docent nog mee dat hij lang heeft moeten aandringen om de telefoon op te nemen om naar expatverenigingen te bellen. Het heeft ook zeer lang geduurd vooraleer er op zoek werd gegaan naar marktorganisatie. Verwerende partij citeert ook de algemene feedback van de docent.

Waar verzoeker een bijlage toevoegt waaruit blijkt dat hij planningen zou hebben gemaakt en de deadlines wel degelijk zou hebben gerespecteerd, rijst volgens verwerende partij de vraag of verzoeker evenveel of meer heeft gedaan in vergelijking met zijn teamleden. Uit de motivering van de feedback door de medestudenten blijkt evenwel dat dit niet het geval was en dat verzoeker nog veel werkpunten had.

Verwerende partij benadrukt dat alle evaluatiemomenten (tussentijdse formatieve evaluatie, formatieve peerevaluatie, peerevaluatie) hebben plaatsgevonden overeenkomstig de richtlijnen van het opleidingsonderdeel. De feedback en de motivering van de scores werd met andere woorden uitvoerig mondeling besproken door de docent met verzoeker en zijn groep. De docent heeft zorgvuldig gehandeld en verwerende partij mag ook uitgaan van zijn deskundigheid en objectiviteit bij het bepalen van de eindscore van verzoeker.

Ten slotte wenst verwerende partij erop te wijzen dat de formele motiveringsplicht er niet toe strekt dat het bestuur noodzakelijkerwijze alle argumenten van de bezwaarindiener moet beantwoorden. Het volstaat dat duidelijk wordt gemaakt op welke gronden het bestuur tot zijn beslissing is gekomen, mits een antwoord wordt geboden op die grieven die, zo zij gegrond zouden worden bevonden, het bestuur tot een andere beslissing hadden moeten brengen. *In casu* is de interne beroepsinstantie op basis van de stukken uit het dossier en de daarin aanwezige feedback tot een eigen beoordeling gekomen die ook concreet wordt gemotiveerd.

In zijn *wederantwoordnota* stelt verzoeker vooreerst dat, waar verwerende partij in haar antwoordnota aanhaalt dat verzoeker weinig creatief was en een oppervlakkige uitwerking had gegeven aan twee scenario's, dit iets is van het hele team. Volgens hem werd ook door de docent aan de studenten meegedeeld dat deze twee scenario's voldoende waren om uit te voeren. Verzoeker stelt vast dat de docent nu aanhaalt dat hij niet creatief was, maar hij benadrukt dat zijn team met ideeën kwam waarop de opdrachtgever zeer enthousiast heeft gereageerd.

Vervolgens gaat verzoeker in op de feedback van medestudente [D.], waarvan hij pas met de antwoordnota kennis heeft kunnen nemen. Hij benadrukt dat hij alle opdrachten heeft gemaakt. Het klopt dat niet alle opdrachten overleed zijn gebleven zoals hij die had gemaakt, maar het betreft dan ook een groepswork. Volgens hem zijn de opdrachten van zijn teamleden ook nog allemaal aangepast geweest. Verzoeker stelt dat hij altijd taken op zich heeft genomen. Hij heeft nooit geklaagd over een taak. Als hij zelf geen taak had, vroeg hij aan anderen om hen te helpen. Verzoeker verduidelijkt dat hij inderdaad eens is gaan fietsen, zoals medestudente [D.] in haar feedback aanhaalt. Het ging echter om een ontspannende ronde van nog geen twee uur en niet om een hele dag. Verzoeker werpt op dat deze elementen nooit eerder tegen hem zijn gezegd. Hij verduidelijkt ook dat een andere medestudent hem

kritiek heeft gegeven, waarna hij zijn fouten heeft erkend en deze niet meer zijn voorgekomen.

Verzoeker stelt ten slotte dat aan de studenten werd meegedeeld dat hun scores bij de peerevaluatie redelijk dicht bij elkaar lagen. Er werd niet gezegd over wie welke score had en welke feedback hierbij was genoteerd door de medestudenten.

Beoordeling

De Raad herinnert er vooreerst aan dat het hem niet toekomt de merites van verzoeker te beoordelen. Deze evaluatietask komt toe aan de in de schoot van de verwerende partij bevoegde instantie(s). De Raad kan enkel onderzoeken of de evaluatiebeslissing plaatsvond met inachtnaam van de toepasselijke regelgeving. Tot de beoordelingsbevoegdheid van de Raad behoren eveneens de beginselen van behoorlijk bestuur. Zo kan de Raad de evaluatiebeslissing onder meer vernietigen indien deze kennelijk de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat.

Verzoeker is in eerste instantie van mening dat de interne beroepsinstantie in de aangevochten beslissing niet heeft voldaan aan de motiveringsplicht.

De Raad leest in de interne beroepsbeslissing onder meer het volgende:

“De student behaalt m.b.t. onderdeel ‘Comm. In het Nederlands – mondelinge presentatie’ 10/20.

Volgende feedback werd genoteerd:

‘Kwam uit een ander team en had dan toch verwacht dat hij zich meer zou tonen in dit team. Was in het algemeen zeer stil, weinig input, geen nieuwe & creatieve ideeën. Toont veel te weinig initiatief en volgt actiepunten niet of te laat op. Begon presentatie redelijk rustig, maar had de indruk dat hij zijn tekst gewoon aflas waardoor het weinig dynamisch en overtuigend overkomt. Kon weinig concreet op de vragen tijdens Q&A antwoorden. Geeft passieve indruk. Moet veel meer energie en drive tonen en zich echt leren engageren om samen te werken in een team en het team uit te dagen om de lat hoger te leggen. Is nu veel te snel tevreden met een half resultaat!’

De commissie komt op basis van deze feedback tot de vaststelling dat de student 10/20 scoort voor de presentatie omdat het weinig dynamisch en overtuigend overkomt, hij gaf de indruk zijn tekst af te lezen. De student kon bovendien weinig concreet op de vragen tijdens Q&A antwoorden.

De student slaagt voor het onderdeel ondanks de feedback m.b.t. zijn presentatievaardigheden en het feit dat hij weinig concreet op de vragen kan antwoorden.

De commissie is van oordeel dat de score afdoende is gemotiveerd en is van mening dat de ontkenning van het aflezen en het feit dat het moeilijk is om online enthousiast over te komen geen reden is om de score te herzien.”.

De Raad moet vaststellen dat deze motivering summier is en in sterke mate teruggaat op het feedbackverslag van verzoeker. Niettemin blijkt uit de motivering dat acht is geslagen op de opmerking van verzoeker in zijn intern beroepsschrift dat het moeilijker is in een online-context een enthousiaste presentatie te brengen dan in een fysieke context. Daarnaast wijst de interne beroepsinstantie ook op het weinig concrete karakter van de antwoorden op de vragen en niet enkel op de beantwoording van één vraag, zoals verzoeker in zijn intern beroepsschrift heeft aangegeven.

De Raad wijst erop dat, zelfs zo de interne beroepsinstantie niet antwoordt op alle argumenten van de student in het intern beroepsschrift, de interne beroepsbeslissing kan standhouden indien duidelijk is gemaakt op welke gronden de interne beroepsinstantie tot haar beslissing is gekomen. Naar het oordeel van de Raad is dit *in casu* het geval. De interne beroepsinstantie antwoordt op de grieven die naar het oordeel van de Raad bepalend zijn voor de score (10/20 – presentatie). Het feit dat zij hierbij elementen uit het feedbackverslag tot de hare maakt, staat hier niet aan in de weg.

Wat in het bijzonder het aspect van de scores op de onderdelen ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’ betreft, leest de Raad in de aangevochten beslissing het volgende:

“De student behaalt voor het onderdeel ‘Projectmatig werken’ een totaalscore van 4,73/10 (9,45/20). De docent geeft 9/20, de medestudenten 10,5/20. De punten van de docent wegen voor 70% op het totaal.

Voor het onderdeel ‘Teamgericht werken’ geeft de docent 10/20 en de medestudenten 11/20. Ook voor dit onderdeel maakt de score van de docent 70% van het totaal uit. De student wordt bijgevolg niet als onvoldoende bestempeld door de medestudenten.

De commissie stelt vast dat ‘Projectmatig werken’ wordt beoordeeld op basis van het feit dat de studenten een projectplan hebben opgemaakt, slechts gedeeltelijk of summier of onoordeelkundig projecttools gebruiken, of tussentijds niet of enkel in noodgevallen bijsturen. Uit de feedback blijkt dat de student weinig input geeft, veel te weinig initiatief toont en actiepunten niet of te laat opvolgt. Hij geeft daarnaast een passieve indruk. Naar de mening van de commissie sluit dat eerder aan bij ‘het projectverloop overlaten aan het toeval (score 0-6)’ dan bij de score die de student behaalt.

Niettemin liggen de feedback van de groepsleden en die van de docent in dezelfde lijn.

De student haalt geen elementen aan die naar de mening van de commissie tot gevolg moeten hebben dat de score wordt herzien.

De commissie stelt in het algemeen vast dat de groep geen topscore neerzette en dat dit hen reeds tussentijds werd gecommuniceerd nl. de eerste sessie na de paasvakantie.

De docent evalueerde op dat moment mondeling de groep op teamniveau en de groep behaalde op dat ogenblik een score van 9/20.

Er is door de docent toen ook reeds aangegeven dat hij vaststelde dat hij de student weinig had gehoord.

Bovendien blijkt de groep 0/20 te behalen voor schriftelijke rapportering en slechts 11/20 voor oplossings- en resultaatgericht werken.

De score van de student wordt voor 45% door dat resultaat beïnvloed.”

Ook wat de scores voor ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’ betreft, is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie voldoende aandacht schenkt aan de argumentatie die verzoeker ontwikkelt in zijn intern beroepsschrift en voor verzoeker voldoende verduidelijkt waarom de score ondanks de door hem bijgebrachte argumenten niet gewijzigd wordt.

Dat verzoeker van mening is dat de groep elke dag voor het project heeft gewerkt betekent niet dat bij de scorebepaling geen rekening kan worden gehouden met zijn – naar het oordeel van de docent – te terughoudende houding tijdens de coaching, zelfs indien deze sessies wekelijks gedurende één uur plaatsvonden. Uit de feedback die ook de interne beroepsinstantie tot de hare maakt, blijkt trouwens dat de redenen voor de aan verzoeker toegekende score breder zijn.

Wat de feedback van één van de groepsleden die verzoeker een onvoldoende gaf – feedback waarmee verzoeker het niet eens is – betreft, moet de Raad vaststellen dat de interne beroepsinstantie hierop, weze het misschien indirect, ingaat in de aangevochten beslissing. De interne beroepsinstantie wijst er immers op dat de feedback van de groepsleden en die van de docent in dezelfde lijn liggen. Daarnaast moet de Raad vaststellen dat de medestudenten, *in globo*, verzoeker een voldoende score hebben gegeven voor ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’.

Het tekort is in wezen terug te voeren op de score die de docent, op grond van de in zijn feedback aangegeven redenen, aan verzoeker heeft gegeven voor ‘Projectmatig werken’ (9/20). De score van de docent heeft immers een hoger gewicht dan deze van de peerevaluatoren (70%). Voor ‘Teamgericht werken’, waarvoor de docent verzoeker een score van 10/20 heeft toegekend, was verzoeker geslaagd. Daarbij wijst verwerende partij er nog op dat de score van verzoeker in heel belangrijke mate is beïnvloed (voor 45%) door de score die het team kreeg voor ‘schriftelijke rapportering’ (0/20) en ‘oplossings- en resultaatgericht werken’ (11/20).

In het licht van de redenen uit het feedbackdocument acht de interne beroepsinstantie de score bovendien niet bovenmatig streng. Zij geeft integendeel aan de feedback die verzoeker ontving van de docent eerder aan een score ‘0 tot 6’ te verbinden.

Niettemin staande verwerende partij niet *in concreto* is ingegaan op de door verzoeker aangehaalde chronologie in Google Drive en de planningsafspraken binnen de groep, moet de Raad vaststellen dat de opmerkingen die de medestudent bij de peerevaluatie heeft gegeven veel verder reiken.

De Raad betreurt dat de motivering van de medestudenten voor de toegekende scores in het kader van de peerevaluatie niet uitvoeriger in de beslissing van de interne beroepsinstantie is geïntegreerd en pas in de antwoordnota is verwerkt. Dit zou verzoeker een concreter beeld hebben bezorgd van de reikwijdte van de overwegingen waarop de groepsleden hun peerevaluatie hebben gebaseerd.

Dit belet echter niet dat de Raad van oordeel is dat de interne beroepsinstantie in voldoende mate, weze het op erg summiere en indirecte wijze, aan verzoeker heeft verduidelijkt waarop de scores voor ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’ gebaseerd waren. Daarbij heeft zij ook rekening gehouden met de verklaring van verzoeker het niet eens te zijn met de argumentatie die hij van een medestudent heeft gekregen nadat hij om uitleg had gevraagd bij de onvoldoende score die deze verzoeker had gegeven. De Raad herinnert wat dit betreft nogmaals aan het veel bredere karakter van de opmerkingen van de betrokken medestudent dan deze waar verzoeker in zijn intern beroepsschrift aangeeft het niet mee eens te zijn.

Waar verzoeker in het verzoekschrift voor de Raad aanvoert dat de beslissing enkel het aspect van het ‘Projectmatig werken’ betreft en niet de score voor ‘Teamgericht werken’, moet de Raad vaststellen dat verzoeker zijn kritiek op deze scores in het intern beroepsschrift heeft verbonden aan een verklaring van de coach over zijn houding tijdens de coaching sessies en het feit dat hij het oneens was met de motivering die hij van één van zijn medestudenten kreeg voor beide onderdelen.

Deze concrete bekommernissen zijn, zoals hierboven is aangehaald door de Raad, op voldoende wijze betrokken in de beslissing van de interne beroepsinstantie, zoals uit de, misschien weliswaar summiere, motivering blijkt.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op een schending van het motiverings- en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat hij mag verwachten dat hij een correct antwoord krijgt op de grieven en vragen die hij voorlegt. Dit is ook het doel van het intern beroep. Verzoeker merkt op dat hij in zijn intern beroepsschrift duidelijk aan de kaak heeft gesteld dat de mondeling verkregen feedback niet correct was. Hij vindt het frappant om in de bestreden beslissing plots volledig andere feedback te lezen die nooit eerder aan hem ter kennis was gebracht. Volgens verzoeker is deze nieuwe feedback ook niet gebaseerd op correcte motieven, zodat het motiveringsbeginsel is geschonden.

Wat de score van 10/20 voor het onderdeel “Communicatie in het Nederlands – mondelinge presentatie” betreft, werpt verzoeker op dat hij op het feedbackmoment geen motivering heeft verkregen voor deze score. In de beroepsbeslissing wordt hier evenwel een uitleg verschaft. Volgens hem hebben de aangehaalde elementen echter niets te maken met de te beoordelen competentie. Hij verwijst hiervoor naar de evaluatiecriteria en stelt dat hij daarop nooit negatieve punten heeft gekregen. Met veel goede wil kan het aflezen van een tekst, dat

overigens uitdrukkelijk wordt betwist, aan één onderdeel worden gelinkt, doch dit volstaat volgens verzoeker niet om hem slechts een score van 10/20 toe te kennen.

Verzoeker is van mening dat eenzelfde probleem zich voordoet wat de motivering van de scores voor ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’ betreft. Verzoeker herhaalt dat de score voor ‘Teamgericht werken’ zelfs niet eens werd besproken in de bestreden beslissing. Volgens hem kan ook de algemene feedback die in de bestreden beslissing wordt aangehaald hier niet aan worden gelinkt. Verzoeker stelt nergens enige feedback te lezen die aantoonst dat sprake is van tekortkomingen betreffende de te beoordelen evaluatiecriteria. Volgens hem kan het cijfer dat hij daarvoor kreeg van zijn medestudenten overigens niet worden weerhouden omwille van manifeste onjuistheden die zij in hun motivering hebben aangehaald.

Wat de score voor ‘Projectmatig werken’ betreft, stelt verzoeker vast dat dit wel enigszins aan bod komt in de bestreden beslissing. Volgens hem is ook deze score gebaseerd op elementen die niet zijn terug te vinden in de evaluatiecriteria. Hij ziet ook niet in waarom verzoeker niet gequoteerd werd met een cijfer 14-16.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst dat deze argumentatie niet in het intern beroep werd opgeworpen. Een middel dat niet in het intern beroep werd opgeworpen, kan volgens haar niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in de procedure voor de Raad worden aangevoerd.

Indien de Raad toch van oordeel zou zijn dat dit middel ontvankelijk is, *quod non*, dan nog moet het als ongegrond worden afgewezen. Zo wenst verwerende partij te benadrukken dat de feedback van de groepsleden en die van de docent steeds in dezelfde lijn liggen. Verzoeker haalt bovendien geen elementen aan die tot gevolg moeten hebben dat de score moet worden herzien. Verwerende partij stipt aan dat, hoewel de lijst met de evaluatiecriteria geen limitatieve lijst is en deze geenszins letterlijk geïnterpreteerd moet worden, de docent zich weldegelijk op deze evaluatiecriteria heeft gebaseerd.

Wat ‘Teamgericht werken’ betreft, blijkt volgens verwerende partij uit de motivering van de scores door de studenten dat er eensgezindheid is omtrent het feit dat communicatie nog een groot werkpunt was. Daarnaast blijkt uit het ombudsgesprek met de docent dat – wat de teamrollen betreft – in het eerste semester [F.] de leider was en in het tweede semester [D.]. In

het tweede semester werd de rol minder goed opgepakt waardoor het voor de groep minder vlot verliep. Uiteindelijk is [F.] toch nog in actie geschoten. Verwerende partij wijst erop dat de docent het betreunde dat de groepsleden onderling steeds van rol wisselden. Dit komt overeen met het behalen van niveau 2 (partieel kunnen (7-10)) van de evaluatiecriteria.

Wat 'Projectmatig werken' betreft, blijkt volgens verwerende partij uit de feedback van de docent dat de student weinig input geeft, veel te weinig initiatief toont en actiepunten niet of te laat opvolgt. Hij geeft daarnaast een passieve indruk. Verwerende partij stipt aan dat dit eigenlijk meer aansluit bij het behalen van de competenties op niveau 1 (passiviteit: 0-6), doch hij werd gequoteerd met niveau 2.

Waar verzoeker niet begrijpt dat hij niet werd gequoteerd met een cijfer 14-16, benadrukt verwerende partij dat nergens uit de evaluatie van de docent en de medestudenten blijkt dat deze criteria werden behaald. De docent stelt integendeel in zijn algemene feedback dat er maar een beperkt aantal bronnen werd gebruikt voor de marktanalyse, dat er slechts twee scenario's werden aangereikt door de ondernemers zelf, dat de marketing aanpak weinig concreet en heel oppervlakkig was, dat het financieel plan wel goed in elkaar zat, maar dat het plan bijna alleen door [F.] getrokken was, enzovoort. Volgens verwerende partij haalt verzoeker geen elementen aan waaruit blijkt dat hij recht zou hebben op een hogere score.

Wat ten slotte 'Communicatie in het Nederlands – mondelinge presentatie' betreft, wenst verwerende partij te benadrukken dat verzoeker is geslaagd voor dit onderdeel ondanks de negatieve feedback met betrekking tot zijn presentatievaardigheden en het feit dat hij weinig concreet op de vragen kon antwoorden. Het louter ontkennen van het aflezen en het feit dat het moeilijk zou zijn om online enthousiast over te komen is volgens verwerende partij alleszins geen reden om de score te herzien. De motivering van de beoordeling stemt overigens wel degelijk overeen met de leerresultaten en de leerdoelen van de ECTS-fiche.

Verder wijst verwerende partij erop dat de evaluatiemomenten (tussentijdse formatieve evaluatie, formatieve peerevaluatie, peerevaluatie) tussen de docent en verzoeker en zijn groep steeds mondeling hebben plaatsgevonden. Volgens haar heeft verzoeker nooit laten blijken dat hij niet akkoord was met de feedback.

Ten slotte blijkt volgens verwerende partij nergens uit de stukken dat er sprake zou zijn van onregelmatigheden bij de feedbackmomenten en de quoterings van de eindscore. Desalniettemin is het vaststaande rechtspraak van de Raad dat gebreken in begeleiding of feedback geen grond tot vernietiging vormen. Klachten over gebrekkige begeleiding en een gebrekkige communicatie kunnen aldus niet tot de conclusie leiden dat de examenresultaten niet de exacte weergave zijn van de prestaties van de student.

In zijn *wederantwoordnota* verduidelijkt verzoeker dat zijn team de teamrollen al had verdeeld op het moment dat hij in de groep kwam. Hij heeft toen ook rollen gekregen en hij heeft die uitgevoerd. Verzoeker stipt aan dat het feit dat [F.] en [D.] opnieuw van rol hebben gewisseld niet tot gevolg mag hebben dat bij hem punten worden afgetrokken bij ‘Teamgericht werken’. Volgens verzoeker had de docent zelf gezegd dat de studenten het in het begin moeilijk hadden om naar de relocation bureaus te bellen. Dit is vervolgens helemaal veranderd en de docent heeft tijdens de volgende vergadering zelf aangegeven dat hierin veel vooruitgang was geboekt. Verzoeker verduidelijkt ook dat elk teamlid zijn mening heeft kunnen geven. Volgens hem blijkt uit de motivering van zijn teamgenoten ook dat hij met kritiek kan omgaan.

Wat de presentatie betreft, stelt verzoeker dat nog steeds niet duidelijk is welke fout hij zou hebben gemaakt bij het beantwoorden van de vragen. Volgens hem vonden zowel de beide docenten als de opdrachtgever zijn PowerPoint zeer goed. Verzoeker leest dat bij niveau 2 van de evaluatiematrix de PowerPoint niet goed opgebouwd is en vol schrijffouten staat en niet goed te volgen is. Dit was echter allesbehalve van toepassing op verzoeker. Hij vindt het absurd dat hij voor ‘Communicatie in het Nederlands – mondelinge presentatie’ slechts een score van 10/20 krijgt.

Verder wijst verzoeker erop dat hij wel degelijk actiepunten heeft opgevolgd. Hij heeft bovendien zowel de motivering van [F.] als van [D.] weerlegd. Zijn overige scores zijn respectievelijk tweemaal 12/20 alsook 13/20 en 15/20. Volgens hem ligt de score van de docent totaal niet in lijn met deze punten en zijn ze te laag en aldus onaanvaardbaar. Er ligt immers geen motivering voor voor deze discrepantie.

Wat ten slotte de algemene feedback van de docent betreft, stelt verzoeker vast dat wordt aangehaald dat hij uit een andere groep komt. Hij vindt dit allesbehalve een goed argument

vermits de docent in het begin zelf tegen hem heeft gezegd dat hij met een schone lei begint. Deze groep wou verzoeker overigens erbij. Ondanks het feit dat verzoeker ongeveer dezelfde feedback heeft gekregen als [E.], heeft hij toch een punt minder gekregen voor ‘Projectmatig werken’.

Beoordeling

Wat de materiële motiveringsplicht betreft, merkt de Raad op dat volgens verzoeker – in zijn verzoekschrift voor de Raad – voor de verantwoording van de score voor de mondelinge presentatie, alsook het ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’ argumenten zijn aangehaald die niet zijn terug te vinden in de evaluatiecriteria voor het opleidingsonderdeel.

De Raad moet opmerken dat verzoeker in zijn intern beroepsschrift niet heeft aangehaald dat de criteria die zijn scorebepaling hebben beïnvloed niet in overeenstemming zijn met de evaluatiecriteria die vooraf aan de studenten zijn meegedeeld en aldus niet pertinent zijn.

Verwerende partij is van oordeel dat dit argument niet op ontvankelijke wijze kan worden bijgebracht in de procedure voor de Raad aangezien verzoeker het niet heeft ontwikkeld in het kader van het intern beroep. De Raad stelt vast dat verzoeker, mondelinge feedback niet te na gesproken, eerst in het kader van de beslissing van de interne beroepsinstantie weet heeft gekregen van de elementen waarop de docent zijn scoretoekenning heeft gebaseerd. Deze elementen werden eerst aan verzoeker meegedeeld in de aangevochten beslissing. Bijgevolg is het argument van verzoeker niet laattijdig bijgebracht.

De Raad moet met verzoeker vaststellen dat het niet duidelijk is in hoeverre de door de interne beroepsinstantie gebruikte argumentatie overeenstemt met de evaluatiecriteria voor de scorecomponenten. Vanuit dit oogpunt kan de Raad, die zoals reeds aangegeven niet zelf in de beoordeling van de merites van verzoeker treedt, niet bepalen of de scores die verzoeker heeft gekregen redelijk zijn.

De Raad is het weliswaar eens met verwerende partij dat de evaluatiecriteria niet als een letterlijk te interpreteren limitatieve lijst mogen worden beschouwd, maar hij moet eveneens vaststellen dat voor zowel de competenties rond mondelinge communicatie, met name de presentatie, als de competenties rond ‘Projectmatig werken’ en ‘Teamgericht werken’ de reeds aangehaalde elementen uit de feedback die de interne beroepsinstantie in haar beslissing

integreert onvoldoende aansluiten bij de overeenkomstige *rubrics* om de score te kunnen verantwoorden. Vanuit die optiek kan de beslissing niet standhouden.

Inzake ‘Teamgericht werken’ merkt de Raad op dat verwerende partij in de antwoordnota duiding geeft bij de score en toelicht waarom deze volgens haar wel voldoende aansluit bij de evaluatiecriteria. De Raad moet evenwel vaststellen dat deze argumentatie niet is terug te vinden in de aangevochten beslissing.

Waar de Raad voor de evaluatiecriteria voor ‘Projectmatig werken’ kan aannemen dat de opmerkingen van de docent in het feedbackdocument aan de evaluatiecriteria vastgeknoopt kunnen worden, weze het eerder aan de *rubrics* die overeenkomen met een lagere score dan degene die verzoeker heeft verkregen, betreurt hij wel dat in de antwoordnota wordt verwezen naar de evaluatie van de medestudenten die in de beslissing van de interne beroepsinstantie niet inhoudelijk wordt geëxpliciteerd. De interne beroepsinstantie beperkt zich tot de vaststelling dat de feedback van de groepsleden in dezelfde lijn ligt van die van de docent. Ten overvloede betreurt de Raad dat de evaluatiecriteria met betrekking tot ‘Projectmatig werken’ de indruk wekken veeleer de aanpak van de groep (de studenten) in acht te nemen, doch uit de feedback van de docent blijkt dat een zeer individueel perspectief is gekozen bij de beoordeling. Dergelijke individuele benadering kenmerkt ook de *rubrics* die met de laagste score uit de scorereange overeenkomen, hetgeen verschilt van de groepsbenadering bij de *rubrics* voor de hogere scores.

Wat ten slotte de evaluatiecriteria voor de presentatie betreft, moet de Raad vaststellen dat om verzoeker een score toe te kennen die overeenkomt met niveau 2 slechts feedback wordt aangereikt die verband houdt met de mate waarin deze al dan niet volgbaar is. Verzoeker mag voor dit criterium weliswaar geslaagd zijn, dit belet niet dat geen van de opmerkingen in de feedback van de docent met één van de andere *rubrics* in verband lijkt te kunnen worden gebracht, zodat het de Raad niet duidelijk is of de toegekende score wat dit betreft als redelijk kan worden aangemerkt.

Dat verwerende partij van oordeel is dat de in de aangevochten beslissing verwerkte opmerkingen uit de feedback in voldoende mate aansluiten met de leerresultaten en leerdoelen van de ECTS-fiche, belet niet dat het – in het licht van de onmiskenbaar eraan gegeven concretisering in de evaluatiecriteria – *in casu* onvoldoende duidelijk is of de opmerkingen de score kunnen dragen.

Het tweede middel is gegrond.

C. Derde middel

Verzoekende partij beroept zich in een derde middel op een schending van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Volgens verzoeker is het kennelijk onredelijk en onzorgvuldig dat een interne beroepsinstantie haar besluit louter op basis van de argumenten van één van de partijen vormt, zonder rekening te houden met die van de benadeelde verzoekende partij. Volgens hem is er tevens sprake van een inbreuk op de rechten van verdediging.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat de student die een middel opwerpt de bewijslast draagt. Hij moet voldoende concreet aantonen dat de instelling onregelmatig heeft gehandeld. Volgens verwerende partij haalt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden de score te herzien. Het loutere verwijt van verzoeker dat hij zijn resultaten niet begrijpt omdat die niet volgens zijn verwachtingen waren, kan zonder feitelijke ondersteuning niet leiden tot een nietigverklaring. Een positieve indruk die de student zelf had na een examen volstaat volgens verwerende partij evenmin om een onvoldoende onredelijk te maken.

Daarnaast wijst verwerende partij erop dat de Raad, wat het redelijkheidsbeginsel betreft, enkel kennelijk onredelijke beslissingen kan vernietigen. Er is echter geen sprake van een kennelijke onredelijkheid. De docent heeft zorgvuldig gehandeld en verwerende partij mag uitgaan van zijn deskundigheid en objectiviteit bij het bepalen van de eindscore voor verzoeker.

Verzoeker komt hierop in zijn *wederantwoordnota* niet terug.

Beoordeling

De Raad kan op dit moment niet vaststellen of de examenbeslissing naar redelijkheid verantwoord is aangezien de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd werd. Het derde

middel moet dan ook niet worden onderzocht vermits het niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 10 juli 2020.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij zal uiterlijk tegen 28 september 2020 een nieuwe beslissing nemen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.913 van 10 september 2020 in de zaak 2020/230

In zake: xxx

Tegen: KAREL DE GROTE-HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Peeters en Sophie Groetaers
kantoor houdend te 2600 Antwerpen-Berchem
Borsbeeksebrug 36
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 9 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Atelier Fotografie 2” en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 8 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Groetaers, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding “Bachelor in de audiovisuele technieken: fotografie”

Voor het opleidingsonderdeel “Atelier Fotografie 2” bekommt verzoekende partij een examencijfer van 9/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 8 juli 2020 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelt dat de studente verzoekt om een heroverweging van haar resultaat voor het opleidingsonderdeel “Atelier Fotografie 2”. De interne beroepsinstantie neemt kennis van het dossier, en verwijst naar hetgeen de ECTS-fiche vermeldt met betrekking tot de evaluatie van het opleidingsonderdeel. De studente behaalde een eindresultaat van 9/20.

De studente vindt de argumentatie met betrekking tot haar resultaat niet sterk genoeg. Ze geeft aan dat zij goede feedback kreeg in module 3. Dit vertaalt zich naar de mening van de beroepsinstantie ook in het resultaat van 12/20 voor de derde module. Verder stelt de studente een grote groei te hebben gemaakt en tevreden te zijn geweest met haar werk in de laatste module. Zij zou telkens te horen hebben gekregen dat het goed zou komen. De beroepsinstantie verwijst in dit kader naar de laatste feedback van de docent (29/05) met betrekking tot de opdracht voor de laatste module. Hieruit leidt de interne beroepsinstantie geenszins af dat het allemaal wel goed zou komen of dat het aangeleverde werk zeer goed was. Als algemene feedback wordt er opgenomen: *“Voor 2 van de 4 opdrachten presteert ze goed, de andere 2 waarvan één erg last minute (RAW) zijn minder goed. Dit alles resulteert in een 10/20.”* De studente is voor de laatste module met andere woorden geslaagd. Indien zij gebruik had gemaakt van het daartoe voorziene inzagemoment, had zij kennis kunnen nemen van de motivering van haar resultaat.

De interne beroepsinstantie komt tot de vaststelling dat het niet-slagen van de studente te wijten is aan de scores die ze in de eerste en tweede module behaalde. Deze scores staan los van de coronacrisis. De groei die de studente naar eigen zeggen doormaakte, vertaalt zich in de scores in die zin dat de studente zowel voor de derde als voor de vierde module slaagt. Overeenkomstig de ECTS-fiche weegt de score voor iedere module echter even hard door in

het resultaat. Dit was de studente van bij de aanvang van het academiejaar bekend en de beroepsinstantie ziet geen reden om daarvan af te wijken.

Wat betreft de moeilijke situatie waarin de studente tijdens de laatste twee periodes verkeerde, wenst de beroepsinstantie op te merken dat zich dat vooreerst niet vertaalt in de door de studente in die periodes behaalde resultaten. Daarnaast had de studente gebruik kunnen maken van het aanbod om een laptop te gebruiken van de hogeschool, zoals gecommuniceerd via de elektronische leeromgeving. Tenslotte geeft de docent aan dat de studente slechts op het jurymoment van de laatste module aangaf een probleem te hebben met haar laptop en de moeilijke thuissituatie niet communiceerde naar de docent of ombud. De beroepsinstantie is dan ook van oordeel dat er met die omstandigheden geen rekening kon worden gehouden.

Ten slotte blijkt de studente ook de examencommissie te hebben verzocht haar resultaat te heroverwegen op basis van de omstandigheden. De examencommissie wenste niet in te gaan op het verzoek van de studente en motiveert erg uitgebreid waarom niet. De beroepsinstantie stelt op basis van de motivering van de beslissing van de examencommissie vast dat de studente reeds met de nodige mildheid is beoordeeld. De examencommissie is er daarnaast niet van overtuigd dat de studente over voldoende basiscompetenties beschikt om met overtuiging de stap te maken naar het derde jaar, ook niet met de bijzondere omstandigheden die hebben gespeeld. De studente haalt naar de mening van de interne beroepsinstantie geen elementen aan die het tegendeel aantonen of die een herziening van de beoordeling tot gevolg zouden kunnen hebben.

De studente is, naar het oordeel van de interne beroepsinstantie, overeenkomstig de ECTS-fiche beoordeeld. Het behaalde resultaat is naar behoren gemotiveerd. De beslissing wordt dan ook bevestigd en het behaalde resultaat (9/20) voor het opleidingsonderdeel “Atelier Fotografie 2” blijft behouden.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 18 juli 2020 en bij aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 27 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* haalt verwerende partij aan dat het extern beroep onontvankelijk is, in de mate waarin dit beroep gericht is tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling van 22 juni 2020. Deze bepaling is vervangen door de bepaling van de interne beroepsinstantie en is derhalve uit de rechtsorde verdwenen, zodat tegen die oorspronkelijke studievoortgangsbepaling geen extern beroep mogelijk is.

Bovendien herhaalt verzoekster in haar extern beroep wat zij in haar intern beroep heeft geschreven, zonder op de argumentatie van de interne beroepsinstantie in te gaan. Een verzoekschrift dat gewoon verwijst naar de interne beroepsprocedure, dient echter als onontvankelijk te worden afgewezen.

In haar *wederantwoordnota* stelt verzoekster dat zowel de examencommissie als de interne beroepsinstantie hun bepaling behouden hebben. Volgens verzoekster gaat verwerende partij niet op een correcte manier op haar argumenten in. Men herhaalt en gebruikt dezelfde argumenten en gaat niet verder in op de vragen en situatie van verzoekster.

Beoordeling

Of een initiële studievoortgangsbepaling, zoals een examenbepaling, in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 72 van het Onderwijs- en Examenreglement van de verwerende partij dat de interne beroepscommissie bevoegd is om een bepaling te nemen en eventueel de resultaten aan te passen. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de bepaling van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële

studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie van verwerende partij is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

Waar verwerende partij aanhaalt dat het extern verzoekschrift een loutere herneming van het verzoekschrift op intern beroep betreft, verwijst de Raad naar zijn beoordeling ten gronde die hierna volgt.

V. De middelen

A. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster geeft aan dat het academiejaar is verdeeld in vier modules. Voor elke module behaal je een cijfer. Op het einde van het academiejaar worden de cijfers samengeteld, dit is dan je totaalpunt. Volgens verzoekster waren haar eerste twee modules niet goed. Voor de derde module behaalde ze een 12. Voor de laatste module had ze een 13 nodig om geslaagd te kunnen zijn op het einde van het academiejaar. Tijdens de derde module kreeg verzoekster zeer goede commentaar. [E.F.] – haar docent van de gekozen module 3 – vertelde tijdens de meetings ook dat ze een zeer grote vooruitgang zag, vergeleken met de afgelopen twee modules. Dit motiveerde verzoekster enorm en zelf zag ze ook in dat ze gegroeid was.

Eind januari 2020 ging de laptop van verzoekster kapot. Verzoekster is een kotstudent en had geen geld voor een nieuwe laptop. Ze wordt financieel niet ondersteund door haar ouders, hiervoor ging verzoekster naar stuvo voor een financiële ondersteuning. Tijdens module 3 kon verzoekster terugvallen op de computers op school. Eens de lockdown periode begon, werd het zeer moeilijk. Verzoekster had geen laptop en moest enorm veel via haar gsm doen. Ze had ook verwacht dat ze het geld van de financiële ondersteuning begin april zou ontvangen, maar dit heeft zeer lang geduurd en ze heeft dit pas een week na haar examens in juni

ontvangen. Hierdoor heeft verzoekster gedurende de hele coronaperiode al haar schoolwerk zonder goede laptop moeten doen. Dit was enorm moeilijk, de docent van de gekozen module was hiervan op de hoogte, maar heeft hiermee geen rekening gehouden of vroeg niet of het allemaal wel lukte. De examencommissie geeft als argument dat verzoekster de docent en de ombud hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht. Dit klopt volgens verzoekster echter niet. De docent wist van haar situatie, dit vertelde verzoekster hem tijdens de eerste afspraak. Hij heeft hierover verder niets meer gevraagd. Verzoekster had bij stuvo al hulp gevraagd voor een laptop en zij was hierop aan het wachten. Op de website staat vermeld dat je naar stuvo een e-mail moet sturen als je geen laptop in bezit hebt, dit heeft verzoekster ook gedaan.

Een ander argument van de examencommissie is dat verzoekster, ondanks haar moeilijke situatie (haar vader lag in het ziekenhuis met corona), toch een 10 heeft gehaald voor de laatste module en dat dit geen effect zou hebben gehad op dit punt. Ondanks alle stress van de afgelopen periode heeft verzoekster hard gewerkt om een goed cijfer te behalen om geslaagd te zijn op het einde van het jaar. Natuurlijk had zij veel beter haar best kunnen doen, maar hiervoor had zij de middelen niet. Het feit dat zij thuis moest helpen om voor haar ouders te zorgen en geen laptop had met het Adobe-pakket, heeft allemaal een effect gehad op haar laatste cijfer. Verzoekster is er net door, maar ze vindt dat ze door haar situatie een laag cijfer heeft gehaald. Ze had een veel hoger cijfer kunnen behalen, mocht ze de middelen hebben gehad die een normale student tijdens deze periode heeft kunnen gebruiken.

Een ander argument was dat de andere twee cijfers van het eerste semester ook zwaar doorwegen. Verzoekster is zich daar zelf ook van bewust, maar ze vindt niet dat men ervan kan uitgaan dat ze door die twee cijfers niet geslaagd is. Een student kan in een jaar tijd leren en verbeteren, maar het is oneerlijk om dit als argument te lezen. Elke week heeft verzoekster haar beelden aangepast en verbeterd. Verzoekster is niet akkoord met het laatste punt dat zij voor de module gekregen heeft. Ze kreeg telkens te horen dat het goed zou komen, maar tijdens de live-meeting van de jury deed haar docent van de gekozen module helemaal anders over haar beelden. De docent van de module was tijdens de feedbackmomenten positief, af en toe had hij enkele puntjes van kritiek. Verzoekster had het gevoel dat zij heel goed bezig was en dat alles goed zou komen. Dit heeft de docent meerdere keren verteld tijdens de afspraken. Hij was tevreden met het werk dat verzoekster toonde, of dat zei hij toch. Verzoekster begrijpt dan niet waarom hij tijdens de jury zo negatief was, dit was niet het geval bij de

feedbackmomenten. Volgens verzoekster zijn deze er net om dat dan wel te doen, zodat de student beter werk kan leveren.

Verzoekster geeft aan dat zij zowel in het technische als in het creatieve gedeelte van fotografie sterk gegroeid is. Zij heeft een eigen fotografiestijl en is zeer sterk gegroeid in vergelijking met de eerste twee modules. Ondanks haar situatie heeft zij niet opgegeven. Als verzoekster dan tijdens de live-meeting van de jury van een andere docent die haar het hele semester niet heeft gehoord of gezien, te horen krijgt dat zij beter haar best had kunnen doen, voelt dit als een klap in haar gezicht.

Verzoekster vindt de argumenten niet sterk genoeg en ze vindt dat er onvoldoende rekening wordt gehouden met haar situatie tijdens de coronaperiode. Ze zou graag een heroverweging willen van de beslissing van de interne beroepsinstantie.

In haar *antwoordnota* verwijst verwerende partij naar hetgeen de examencommissie op 22 juni 2020 heeft geoordeeld (stuk 2), naar aanleiding van de vraag van verzoekster om te bekijken in welke mate de bijzondere omstandigheden waarin zij zich bevond tijdens de voorbije periode nog een invloed konden hebben op haar resultaat voor “Atelier Fotografie 2” .

Naar aanleiding van het intern beroep van verzoekster heeft de interne beroepsinstantie beslist om de studievoortgangsbepaling te bevestigen en het behaalde resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel “Atelier Fotografie 2” te behouden (stuk 5). Hoewel verzoekster in haar extern beroep niet ingaat op de argumenten van de interne beroepsinstantie, wenst verwerende partij toch nog een paar zaken te benadrukken.

Zo stelt verzoekster dat haar laptop eind januari 2020 kapot zou zijn gegaan. Ze heeft echter geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een laptop van de hogeschool te gebruiken. Deze mogelijkheid werd nochtans tijdig en duidelijk via Canvas gecommuniceerd (stuk 8). Verwerende partij heeft naar aanleiding van de Covid 19-maatregelen immers erg geïnvesteerd in het voorzien van laptops voor studenten die er geen hadden. Daarnaast heeft verwerende partij via Proximus internet voorzien bij studenten thuis die niet over internet beschikten. Studenten werden dus niet aan hun lot overgelaten, integendeel. Bovendien heeft verzoekster tijdens de vierde module aan haar docent aangegeven dat zij op de laptop van haar

zus kon werken. Zij heeft toen niet gecommuniceerd dat het gebruik van die laptop niet volstond om aan de taken te werken of dat bepaalde programma's ontbraken. Het is pas op het jurymoment dat er een probleem bleek te zijn met die laptop (stuk 19). Bijgevolg kan het feit dat verzoekster nooit melding heeft gemaakt van een niet-functionerende laptop, niet aan verwerende partij worden verweten.

Verder vond de ziekenhuisopname van de vader van verzoekster plaats vanaf 4 april 2020, meer bepaald tijdens module 3. Voor module 3 behaalde verzoekster echter goede punten.

Wat module 4 betreft, meldt de docent dat verzoekster zich goed heeft ingezet en steeds aanwezig was op de online bespreekmomenten. Voor de opdracht 'soep soep soep' en 'empty the pantry' heeft verzoekster regelmatig beelden ingediend en evolueerde zij naar een degelijk niveau. Dit heeft de docent ook aan haar gemeld tijdens de feedbackmomenten. De andere opdrachten 'RAW of dagelijks brood' en 'de keuken van...' kwamen echter trager op gang en waren moeilijker voor verzoekster. Voor deze opdrachten behaalde zij dan ook een onvoldoende, waardoor haar gemiddelde van module 4 naar beneden is gegaan. Ten slotte was verzoekster niet aanwezig op het inzagemoment, zodat de docent dit tekort niet aan haar heeft kunnen motiveren (stukken 19 en 20).

Daarnaast meldt de docent dat hij niet op de hoogte was van de moeilijke thuissituatie van verzoekster. Verzoekster heeft dit nooit tijdig en helder gecommuniceerd (stuk 19). Het spreekt echter voor zich dat een student de instelling formeel, tijdig en voldoende gedetailleerd moet inlichten over een eventuele overmachtssituatie opdat van de instelling zou kunnen worden verlangd dat er rekening mee wordt gehouden.

Ten slotte kan de Raad op een argument, gesteund op bijzondere omstandigheden van persoonlijke aard, enkel ingaan indien het daaraan ontleende middel overtuigend de kennelijke onredelijkheid van de beslissing aantoont. Uit het voorgaande blijkt dat dit alleszins niet het geval is. Zo waren zowel de examencommissie als de interne beroepsinstantie van oordeel dat het tekort voornamelijk werd veroorzaakt door de resultaten in de eerste en de tweede module. Tijdens die periode hadden noch corona, noch de ziekte van de vader van verzoekster, noch de laptopproblemen daar een invloed op. Bijgevolg dient het extern beroep van verzoekster volgens verwerende partij te worden afgewezen als ongegrond.

In haar *wederantwoordnota* gaat verzoekster verder in op een aantal argumenten uit het verzoekschrift.

Beoordeling

Verzoekster voert aan dat haar eerste twee modules, van de vier modules waarin het academiejaar is verdeeld, niet goed waren. Voor de derde module behaalde zij een 12. Tevens stelt zij voor de laatste module een 13 nodig te hebben gehad om te slagen.

Volgens verzoekster kreeg ze zeer goede commentaar tijdens de derde module. Ze voert tevens aan dat ze tijdens de meetings van de docent te horen kreeg dat deze een zeer grote vooruitgang zag ten opzichte van de afgelopen twee modules.

De Raad moet vaststellen dat, wat bovenstaande argumenten betreft, het verzoekschrift voor de Raad slechts letterlijk het verzoekschrift houdende intern beroep herneemt.

De interne beroepsinstantie antwoordde in de aangevochten beslissing uitvoerig op bovenstaande argumenten. De Raad leest in de formulering van de argumenten in het extern verzoekschrift geen enkele opmerking van verzoekster tegen de wijze waarop de interne beroepsinstantie deze ook in het verzoekschrift houdende intern beroep opgenomen argumenten in de aangevochten beslissing heeft behandeld en beantwoord. De Raad is bijgevolg van oordeel dat deze argumenten niet ontvankelijk zijn en hij houdt er bij de beoordeling van het beroep van verzoekster verder geen rekening mee.

Ook wat de invloed van het stukgaan van de laptop van verzoekster betreft, moet de Raad vaststellen dat het extern verzoekschrift geen nieuwe elementen bijbrengt en geen kritiek bevat op de wijze waarop de interne beroepsinstantie het in essentie identieke argument uit het verzoekschrift houdende intern beroep heeft behandeld. Ook met dit argument kan de Raad dan geen rekening houden bij de beoordeling van het extern beroep. De Raad stelt wel vast dat verzoekster een opmerking maakt met betrekking tot de overwegingen van de interne beroepsinstantie inzake de moeilijke situatie waarin verzoekster zich bevond. In zoverre is de argumentatie ontvankelijk.

De Raad stipt aan in de beslissing van de interne beroepsinstantie te lezen dat wat betreft de moeilijke situatie waarin verzoekster zich bevond tijdens de twee laatste periodes, dit zich niet vertaalt in de resultaten die zij in de betrokken periodes behaalde. Ook wijst de interne beroepsinstantie erop dat verzoekster gebruik had kunnen maken van het aanbod om een laptop te gebruiken van de hogeschool en dat deze mogelijkheid via het elektronisch leerplatform is meegedeeld. Tevens geeft de interne beroepsinstantie aan dat verzoekster pas op het jurymoment van de laatste module het probleem met haar laptop meldde en de moeilijke thuissituatie niet communiceerde aan de docent of de ombud.

De Raad stelt vast dat verzoekster deze overwegingen niet betwist, met uitzondering van de opmerking van de communicatie naar de docent of ombud en het feit dat zij aanvoert “stuvo” te hebben gecontacteerd. Dit laatste is conform de website, volgens verzoekster, waar aangegeven is dat studenten “stuvo” moeten mailen indien zij geen laptop in hun bezit hebben.

Deze laatste punten kan de Raad aanmerken als een opmerking van verzoekster over de aangevochten beslissing en als een ontvankelijk argument kwalificeren.

De Raad is evenwel van oordeel dat deze niet tot vernietiging van de aangevochten beslissing voeren.

Hoewel verzoekster aangeeft “stuvo” te hebben gecontacteerd omwille van haar laptopprobleem, stelt de Raad vast dat de onderwijsinstelling ook, zoals via het leerplatform meegedeeld, laptops aan de studenten ter beschikking stelde. Uit het dossier blijkt daarnaast ook niet dat verzoekster de docent heeft gecontacteerd over het feit dat het stukgaan van haar laptop haar in de problemen bracht bij het afwerken van de taken. De Raad leest in de antwoordnota dat verzoekster tijdens de vierde module aangaf dat zij op de laptop van haar zus kon werken. Zij deelde niet mee dat dit niet volstond (noch qua hardware noch qua software) om aan haar taken te werken. Verzoekster voert in haar wederantwoordnota aan tijdens een online meeting haar docent over het probleem met haar laptop te hebben verteld. Zelfs zo dit het geval zou zijn, moet de Raad vaststellen dat dit niet van aard is de aangevochten beslissing onregelmatig of onredelijk te achten, temeer omwille van de meegedeelde uitleenmogelijkheid. Dat de storting van de financiële bijdrage lang op zich liet

wachten, is evenmin een reden om de beslissing te vernietigen, nu met de uitleenlaptops een valabel alternatief voorhanden was.

Waar verzoekster aangeeft de docent wél te hebben geïnformeerd over haar moeilijke thuissituatie, moet de Raad vaststellen hiervan geen formeel spoor te kunnen terugvinden in de dossierstukken.

Daarnaast geeft de interne beroepsinstantie aan dat de moeilijke situatie zich niet vertaalde in de scores die verzoekster in deze periode behaalde. Samengenomen oordeelt de interne beroepsinstantie dat met deze omstandigheden geen rekening kan worden gehouden.

De Raad, die weliswaar begrip heeft voor de moeilijkheden waarmee verzoekster thuis kan zijn geconfronteerd en de zorgen die de ziekte van naaste familieleden voor haar kan hebben veroorzaakt, is - temeer nu verzoekster blijkens het dossier niet formeel aan de onderwijsinstelling liet weten dat zij hierdoor onoverkomelijke moeilijkheden ervoer om de taken af te werken - van oordeel dat de beslissing van de interne beroepsinstantie niet als onredelijk kan worden beschouwd. Hierbij merkt de Raad ook op dat de periode waarin verzoekster sterkst onder druk stond, samenvalt met de modules waarvoor zij best heeft gescoord. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster ook voor sommige van de opdrachten binnen de laatste module erin slaagde goede resultaten neer te zetten.

Wat het argument betreft met betrekking tot het gewicht van de cijfers die verzoekster heeft gekregen voor de modules die plaatsvonden tijdens het eerste semester, moet de Raad vaststellen dat het extern verzoekschrift slechts het verzoekschrift houdende intern beroep herneemt. Het verzoekschrift voor de Raad vecht niet de wijze aan waarop de interne beroepsinstantie de argumentatie van verzoekster in de aangevochten beslissing heeft behandeld. De Raad kan dit argument dan ook niet betrekken bij de beoordeling van het beroep. Hetzelfde moet de Raad vaststellen aangaande de volgens verzoekster globaal positieve houding van de docent tijdens de feedbackmomenten, hetgeen zij niet kan rijmen met de negatieve houding van de docent tijdens het jurymoment. Ook wat betreft de opmerking van verzoekster aangaande haar beweerdelijk sterke groei in technische en creatieve aspecten van fotografie, herneemt het verzoekschrift voor de Raad het intern beroepsschrift. Ten overvloede herinnert de Raad er bovendien aan dat het hem niet toekomt de beoordeling van de merites van de student over te doen. De bevoegdheid van de Raad

beperkt zich tot een onderzoek naar de regelmatigheid van de aangevochten beslissing. Tevens kan de Raad oordelen of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Om al het voorgaande acht de Raad het beroep niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.902 van 26 augustus 2020 in de zaak 2020/232

In zake: Geert DE BOCK
 Woonplaats kiezend te 9120 Beveren
 Zakdam 7

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
 Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
 Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 25 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 19 juni 2020 waarbij aan de verzoekende partij een examentuchtbeslissing werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 17 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 augustus 2020.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in het schakelprogramma voor de opleiding ‘Master of Science in de bedrijfskunde’.

Tot het curriculum van verzoeker behoort het opleidingsonderdeel “Onderzoeksmethoden en -paper voor bedrijfskunde”. Verzoeker diende een paper in, waarna onregelmatigheden in de vorm van plagiaat werden gerapporteerd aan de decaan.

Verzoeker wordt uitgenodigd voor een hoorzitting met de decaan, waarop hij niet aanwezig was. Bij beslissing van 19 juni 2020 acht de decaan het plagiaat bewezen en legt hij volgende sanctie op aan verzoeker: ‘Uitsluiting examenperiode: geen cijfers toekennen voor alle examens in de betrokken examenperiode – juni 2020’.

Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 17 juli 2020 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt dat het beroep overeenkomstig artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement wordt ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen, die ingaat op de dag na de kennisgeving van de beslissing. Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt ingediend bij de voorzitter van de betrokken beroepscommissie en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat de sanctie op 19 juni 2020 aan de student ter kennis werd gebracht. Dit beroep is ingediend op 8 juli 2020 (poststempel) en dus buiten de voormelde vervaltermijn. Het beroep is onontvankelijk.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 20 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid - afstand

Per e-mail van 19 augustus 2020 deelt verwerende partij mee dat de beslissing van de interne beroepsinstantie van 17 juli 2020 wordt ingetrokken en dat de student zal worden uitgenodigd voor een (vakantie)zitting om te worden gehoord.

Verzoeker deelt vervolgens per e-mail van 20 augustus 2020 mee dat hij afstand doet van zijn extern beroep. Hij gaat in op de uitnodiging tot gesprek van verwerende partij.

De Raad ziet geen redenen om die afstand niet toe te kennen.

BESLISSING

De Raad stelt de afstand van het geding vast.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 28 augustus 2020

Arrest nr. 5.904 van 28 augustus 2020 in de zaak 2020/212

In zake: Abel WILLEMSE
woonplaats kiezend te 6821 HA Arnhem, Nederland
Graaf Ottoplein 12

tegen:

LUCA SCHOOL OF ARTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marc Stommels en Jan Fransen
kantoor houdende te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 18 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van 13 juli 2020, waarbij het beroep van verzoeker ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard en waarbij aldus de oorspronkelijke examenbeslissing om verzoeker de score van 7/20 op het opleidingsonderdeel “Praktijk 2” toe te kennen wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd. De ouders van verzoeker, de heer [R.W.] en mevrouw [L.B.], hebben namens verzoeker een wederantwoordnota neergelegd. Nadien heeft de vader van verzoeker, de heer [R.W.], nog aanvullende documenten bezorgd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 augustus 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en zijn vader, de heer [R.W.], en advocaat Jan Fransen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De Raad heeft op 24 augustus 2020 een arrest uitgesproken, nr. 5.897, waarbij hij het beroep ontvankelijk heeft verklaard, alsook de wederantwoordnota. Alvorens recht te doen, werd aan de partijen de mogelijkheid verleend standpunt in te nemen over (i) de inhoud van de wederantwoordnota en (ii) de vier stukken die samen met de wederantwoordnota zijn ingediend. De zaak werd ten dien einde opnieuw vastgesteld op de zitting van de III^e Kamer van 28 augustus 2020. Het arrest gold als oproeping.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht op de zitting van 28 augustus 2020.

Verzoeker en zijn vader, de heer [R.W.], en advocaat Jan Fransen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Voor het overzicht van de feiten verwijst de Raad naar de uiteenzetting daaromtrent in het arrest van 24 augustus 2020, nr. 5.897.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad verklaarde het beroep ontvankelijk in het arrest van 24 augustus 2020, nr. 5.987.

VI. Middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel voert verzoeker de schending van het onpartijdigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan. Meer bepaald stelt hij dat de interne

beroepscommissie enkel de leden van de jury heeft geraadpleegd. Op die manier “laat zij de slager het eigen vlees keuren”. Bijgevolg zou de vaststelling in de bestreden beslissing, dat het eindcijfer “sereen, deskundig en collegiaal tot stand kwam in evenwichtig overleg tussen alle juryleden”, de schijn van partijdigheid tegenhebben.

Verwerende partij is het daar niet mee eens en wijst erop dat verzoeker voor de interne beroepscommissie een beroepsschrift heeft ingediend, stukken heeft neergelegd en toelichting heeft gegeven bij zijn argumentatie tijdens een hoorzitting. De interne beroepscommissie heeft, volgens verwerende partij, het juryverslag en de puntenlijst opgevraagd en daaruit afgeleid dat ook andere juryleden dan de geïsoleerde docente op hun beurt ernstige tekorten hebben vastgesteld, waardoor een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel onvermijdelijk was. Bijgevolg zou de jury zich niet hebben laten leiden door één lid, laat staan dat de beroepscommissie zich zou hebben laten leiden door één lid van de jury.

Beoordeling

Verzoeker meent dat de interne beroepscommissie partijdig is omdat deze enkel het standpunt van de jury heeft geraadpleegd en op basis daarvan de bestreden beslissing heeft gewezen.

Het is vaste rechtspraak van de Raad dat wordt uitgegaan van een vermoeden van deskundigheid en onpartijdigheid van de beoordelaren in de schoot van de verwerende partij, en dat het aan de verzoekende partij toekomt om aan de hand van concrete elementen dat vermoeden aan het wankelen te brengen.

Verzoeker heeft een intern beroepsschrift ingediend met uitgebreide bijlagen en heeft zijn standpunt bovendien ook mondeling toegelicht aan de interne beroepscommissie op een hoorzitting van 13 juli 2020.

In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk vermeld dat de interne beroepscommissie zich gebaseerd heeft op “uw klachten, de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel, de evaluatieverslagen en een schriftelijk verslag over de begeleiding door de betrokken docenten” (eigen onderlijning). Verder stelt de interne beroepscommissie dat zij noch uit de documenterende correspondentie van de student, noch uit die van de docente aanwijzingen ziet van manifeste vijandigheid in hoofde van [S.d.K.].

Het bovenstaande geeft duidelijk aan dat de beroepscommissie inderdaad de leden van de jury geraadpleegd heeft naar aanleiding van het intern beroep. Dit lijkt de logica zelve, nu het de jury is die de oorspronkelijke examenbeslissing heeft genomen en dus het best geplaatst is om de interne beroepscommissie in te lichten over de beweegredenen die aan de basis lagen van die beslissing.

Daar waar verzoeker meent dat de interne beroepscommissie geen enkel ander standpunt in haar besluitvorming heeft betrokken, kan de Raad hem evenwel niet bijtreden: verzoeker werd duidelijk gehoord in zijn schriftelijke en mondelinge argumentatie. Dat de interne beroepscommissie zijn visie, dat de jury partijdig was door een negatieve beïnvloeding vanwege [S.d.K.], afwijst, betekent niet dat de interne beroepscommissie geen rekening gehouden zou hebben gehouden met zijn standpunt. De interne beroepscommissie heeft blijkens de motieven van de bestreden beslissing de elementen van het dossier tegen elkaar afgewogen en beslist dat (1) er geen sprake was van vijandigheid in hoofde van [S.d.K.] en (2) het eindcijfer voor het opleidingsonderdeel sereen, deskundig en collegiaal tot stand kwam in een evenwichtig overleg tussen alle juryleden, met name doordat andere juryleden hebben aangegeven dat zij op hun beurt ernstige tekorten hebben vastgesteld.

Verzoeker voert geen andere concrete elementen aan die erop kunnen wijzen dat de leden van de interne beroepscommissie partijdig zouden zijn.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede en derde middel

Het tweede en derde middel betreffen in essentie de materiële motiveringsplicht en de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de Wet van 29 juli 1991. Omdat verzoeker deze middelen zo met elkaar verweeft, worden ze hieronder samen besproken.

Standpunt van de partijen

Verzoeker voert in een tweede middel in essentie een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan. Meer bepaald is

verzoeker van oordeel dat de interne beroepscommissie de bestreden beslissing niet onderbouwt met bewijs:

“Waar de student [verzoeker] in zijn documentatie van het mailverkeer en de telefoon- en whatsappgesprekken (zie de eerste bijlage) grove nalatigheden en inconsistenties vastlegt, levert de Interne Beroepscommissie geen enkele feitelijke onderbouwing voor haar stellingname. Op deze wijze ontstaat er een juridisch vacuüm in het nadeel van de student.”

Verwerende partij stelt dat uit het administratief dossier, dat wordt neergelegd in de huidige procedure, blijkt dat de beslissing steunt op de relevante feitelijke gegevens van de zaak. Daarbij merkt zij nog op dat verzoeker weliswaar stukken voorlegt, maar deze herhaaldelijk uit hun context gebruikt en zeer onvolledige briefwisseling voortbrengt.

Verzoeker voert in een derde middel in essentie een schending van de formelemotiveringsplicht aan. Hij stelt dat de beslissing van de interne beroepscommissie slechts ingaat op één onderdeel van het aangetekende bezwaar (onvoldoende begeleiding), maar de overige onderdelen van het bezwaar negeert (“aantoonbare onjuistheden en onwaarheden zoals neergelegd in mails door de betreffende docent, [S.d.K.]”) en niet meeweegt in de beslissing, zodat aan een belangrijk onderdeel van de bezwaren van de student geen gehoor wordt gegeven.

Verwerende partij stelt dat het aan verzoeker is om “onjuistheden en onwaarheden” te bewijzen. Zij verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing die stelt:

“Noch uit de documenterende correspondentie van de student, noch uit die van de docente ziet de beroepscommissie aanwijzingen van manifeste vijandigheid. Wel toont de correspondentie kordate omschrijvingen van de werkpunten voor de student.”

Bijgevolg blijkt volgens verwerende partij uit de bestreden beslissing dat de beroepscommissie geen “onjuistheden en onwaarheden” heeft vastgesteld. Volgens haar is deze visie ook correct, verzoeker zou onkundig zijn om deadlines na te leven en op die manier aan te tonen dat hij de opleidingsdoelstellingen beheerst. Zij wijst er tenslotte op dat ook andere docenten een gelijklopende beoordeling van de competenties van verzoeker doorvoeren, in het kader van hun onderwijsleeractiviteiten.

Beoordeling

De kern van het betoog van verzoeker komt erop neer dat hij in de bestreden beslissing niet leest waarom zijn argument, dat [S.d.K.] grove nalatigheden en inconsistenties begaan heeft, wordt verworpen (schending formelemotiveringsplicht). Voor deze verwerping zou evenmin een basis te vinden zijn in het administratief dossier (schending materiëlemotiveringsplicht).

Het administratief dossier, zoals het is voorgelegd aan de Raad, en waarover de interne beroepscommissie zich heeft gebogen in het kader van de interne beroepsprocedure, bestaat uit twaalf stukken, waaronder het intern beroepsschrift van verzoeker met bijlagen, de ECTS-fiche, evaluatieverslagen, verslagen van de jury en een schriftelijk standpunt van [S.d.K.]. Het is dit dossier dat de basis vormt van de bestreden beslissing. Dit blijkt niet enkel uit de uitdrukkelijke vermelding in die zin, in de bestreden beslissing, maar ook uit de motivering van de bestreden beslissing, waar deze duidelijk aangeeft dat de interne beroepscommissie na onderzoek van het dossier géén vijandigheid in hoofde van [S.d.K.] vaststelt:

“De commissie heeft de betrokken juryleden gehoord en stelt op basis van hun verslag vast dat er wel degelijk meerdere feedbackmomenten hebben plaatsgevonden. De geviseerde docente [S.d.K.] documenteert haar verslag met mailverkeer tussen haar en de student.

Noch uit de documenterende correspondentie van de student, noch uit die van de docente ziet de beroepscommissie aanwijzingen van manifeste vijandigheid. Wel toont de correspondentie kordate omschrijvingen van de werkpunten voor de student. Ook vernam de commissie dat het traject van de student voor dit opleidingsonderdeel niet vlekkeloos verliep en er soms sprake was van een zekere animositeit, in beide richtingen. Tevens zijn er discussies geweest over welk werkstuk van de student finaal moest worden beoordeeld, wanneer een eerdere versie of een latere versie werd ingediend.

De commissie kan zich inbeelden dat pittige discussies onderdeel kunnen zijn van een creatief proces en de begeleiding ervan, maar stelt zich in deze specifiek de vraag of bepaalde discussies de beoordeling van de student en het resultaat voor het opleidingsonderdeel hebben gecompromitteerd.

De beroepscommissie stelde vast dat de opdrachten duidelijk omschreven waren. Na verschillende juryleden gehoord te hebben komt de commissie tot de vaststelling dat ondanks het hobbelige parcours, het eindcijfer voor dit opleidingsonderdeel sereen, deskundig en collegiaal tot stand kwam in een evenwichtig overleg tussen alle juryleden. Met name geven ook andere juryleden dan de geviseerde docente aan dat zij op hun beurt ernstige tekorten hebben vastgesteld, waardoor een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel onvermijdelijk was.”

Verzoeker verwijt de verwerende partij dat deze in haar beslissing niet uitlegt waarom de interne beroepscommissie zijn argument, dat [S.d.K.] “grove nalatigheden en inconsistenties”/ “aantoonbare onjuistheden en onwaarheden zoals neergelegd in de mails door de betreffende docent, [S.d.K.]”, afwijst. Daarmee gaat verzoeker voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing. De interne beroepscommissie stelt immers vast dat het parcours van de verzoeker “niet vlekkeloos” verliep, dat er soms animositeit tussen verzoeker en [S.d.K.] bestond, dat er tussen hen inderdaad discussies zijn ontsproten over wanneer welk werkstuk moest worden ingediend en dat sommige discussies pittig waren. Hiermee geeft de interne beroepscommissie aan dat ze wel degelijk rekening heeft gehouden met de beschuldigingen van verzoeker met betrekking tot “grove nalatigheden en inconsistenties” en dat de commissie wel degelijk enkele problemen heeft vastgesteld. De interne beroepscommissie heeft dus duidelijk oren gehad naar de argumentatie van verzoeker, maar ook naar het standpunt van de jury en van [S.d.K.].

Dat de interne beroepscommissie uit het administratief dossier afleidt dat het parcours van verzoeker “niet vlekkeloos” verliep, dat er soms animositeit tussen verzoeker en [S.d.K.] bestond en er tussen hen inderdaad discussies zijn ontsproten over wanneer welk werkstuk moest worden ingediend en dat sommige discussies pittig waren, beschouwt de Raad niet als in strijd met de materiële motiveringsplicht, wel integendeel. Verzoeker bouwde zijn intern beroepsschrift trouwens zelf op rond het e-mailverkeer waarnaar de interne beroepscommissie verwijst, en de problemen die zijn ontstaan omtrent de opdracht “Reportage”.

Eén en ander wijst volgens de interne beroepscommissie echter niet op manifeste vijandigheid in hoofde van [S.d.K.].

Voor het overige is de Raad van oordeel dat verzoeker uitgaat van een te beperkte lezing van de bestreden beslissing en het onderliggend administratief dossier.

De interne beroepscommissie overweegt immers nog dat ondanks de vaststellingen inzake het hobbelig parcours van verzoeker het uiteindelijke eindoordeel van de jury, die bestond uit zeven juryleden, sereen, deskundig en collegiaal tot stand kwam in evenwichtig overleg tussen alle juryleden. Ook andere docenten hebben op hun beurt ernstige tekorten vastgesteld, waardoor een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel onvermijdelijk was. De

interne beroepscommissie verbindt deze vaststelling in de ogen van de Raad ook terecht aan de ECTS-fiche, die stelt:

“De deelpunten voor de verschillende praktijkonderdelen zijn slechts een indicatie voor de betrokken docenten tijdens de praktijkjury om te komen tot een globaal punt, waarbij dient opgemerkt dat dit geen louter mathematische optelling is van deelpunten. Het slagen voor Praktijk 1 [bedoeld wordt Praktijk 2] wordt bepaald in de mate waarin de student de leerdoelen behaalt of niet behaalt.”

Inzake de formelemotiveringsplicht herinnert de Raad eraan dat een beroepscommissie niet verplicht is om op alle grieven en opmerkingen afzonderlijk te reageren. De formelemotiveringsplicht die geldt voor organen van actief bestuur, zoals een beroepscommissie, is immers niet gelijk aan de rechterlijke motiveringsplicht zoals opgenomen in artikel 149 van de Grondwet. Het volstaat dat de beroepscommissie afdoende duidelijk maakt waarom ze tot een bepaald oordeel is gekomen. Daarbij dient de beroepscommissie oog te hebben voor het doel van de interne beroepsprocedure, te weten de student een beter inzicht te geven in de motieven die tot de studievoortgangsbepaling hebben geleid en hem daardoor in staat stellen op geïnformeerde wijze te beslissen of hij de beslissing zal aanvechten. Het bestaan en de zin van de georganiseerde administratieve beroepsprocedure vereisen wel dat de beroepsinstantie laat blijken met het beroepsschrift zorgvuldig rekening te hebben gehouden en dat de bezwaarindiener een antwoord krijgt op bezwaren die voor de student blijkens zijn beroepsschrift van wezenlijk belang zijn en die, mochten ze wel in aanmerking zijn genomen, een voor hem gunstigere beslissing konden opleveren.

Aan deze vereisten is naar het oordeel van de Raad *in casu* voldaan. De interne beroepscommissie maakt – hoewel beknopt – duidelijk dat zij wel degelijk rekening heeft gehouden met de bezwaren van verzoeker, maar dat zij, na afweging van de elementen van het dossier, tot de vaststelling komt dat er voldoende feedbackmomenten zijn geweest, dat [S.d.K.] kordate instructies heeft gegeven die niet doen blijken van vijandigheid, dat er (pittige) discussies zijn geweest maar dat het eindcijfer voor dit opleidingsonderdeel sereen, deskundig en collegiaal tot stand kwam in een evenwichtig overleg tussen alle juryleden, met name omdat ook andere juryleden dan de geviseerde docente aangeven dat zij op hun beurt ernstige tekorten hebben vastgesteld, waardoor een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel onvermijdelijk was.

Met de “ernstige tekorten” die de andere docenten op hun beurt hebben vastgesteld, lijkt de interne beroepscommissie blijkens het administratief dossier te wijzen op:

- De opdrachten voor “Beeld- en acteursregie 2”, onder begeleiding van lector [K.M.]: verzoeker behaalde hiervoor in totaal een score van 6/20. Daarbij stelt de Raad vast dat verzoeker niet ontkent dat hij voor deze onderwijsleeractiviteit drie opdrachten moest indienen, en dat hij voor één van de drie opdrachten een opdracht indiende die hij het jaar voordien al had ingediend. Uit het administratief dossier blijkt e-mailverkeer waarin verzoeker zich excuseert en een vervangopdracht indient, die echter inhoudelijk nog steeds als onvoldoende wordt beschouwd door [K.M.], die in zijn evaluatieverslag nog stelt:

“Met zijn zelfevaluaties is de student overtuigd van zijn kunnen. Hij geeft zichzelf zeer [goede] punten. Toch is mijn evaluatie niet positief. Ik stel mij dan vragen over zijn zelfinschatting.” (stuk 9 administratief dossier)

Verzoeker bewaart hieromtrent het zwijgen in zijn verzoekschrift en wederantwoordnota.

- De beoordeling van de reportage door alle juryleden in het juryrapport (stuk 10 administratief dossier). In dit verslag zetten de juryleden uitgebreid uiteen waarom de ingediende reportage noch technisch, noch creatief voldoet. Daarbij wordt onder meer, maar zeker niet uitsluitend, verwezen naar de aankoop van drone-beelden die gebruikt zijn in de reportage. Aan quasi al deze elementen gaat verzoeker nochtans voorbij in zijn verzoekschrift en wederantwoordnota.

De motivering van de bestreden beslissing vindt met andere woorden wel degelijk steun in het administratief dossier.

Samen met verzoeker stelt de Raad nog vast dat het juryverslag geen melding maakt van de zogenaamde “Buren-opdracht” en dat de gebeurtenissen in het kader van deze opdracht, waarover [S.d.K.] bericht in haar uiteenzetting in stuk 11 van het administratief dossier, niet zijn betrokken in de beslissing van de jury en evenmin de basis lijken te vormen van de beslissing van de interne beroepscommissie. Bijgevolg laat de Raad de uiteenzettingen van [S.d.K.] hieromtrent, en de replieken van verzoeker daarop in zijn wederantwoordnota, buiten beschouwing. Hetzelfde geldt voor de stukken 1, 3 en 4 die verzoeker bij zijn wederantwoordnota voegt en die daarmee verband houden.

Voor zover verzoeker zou beogen dat de Raad het oordeel van de interne beroepscommissie over de “vijandigheid” van [S.d.K.] zou overdoen, wijst de Raad op zijn beperkte bevoegdheid in dat kader: de Raad mag zich bij de beoordeling van het verzoekschrift niet in de plaats stellen van de bevoegde beoordelaars in de schoot van verwerende partij, waarop een vermoeden van onpartijdigheid en deskundigheid rust. Het staat aan verzoeker om dit vermoeden te weerleggen met concrete gegevens.

In het kader van deze beperkte bevoegdheid lijkt het de Raad dat de interne beroepscommissie de houding van [S.d.K.] mocht bestempelen als “niet vijandig”. Op basis van de stukken waarover de Raad zich kan buigen, blijkt dat [S.d.K.] verzoeker inderdaad enkele kordate e-mails heeft gestuurd met duidelijke instructies. Deze instructies strookten niet altijd met de wensen van verzoeker, zoals bijvoorbeeld omtrent de vraag welke reportage ingediend kon worden of omtrent de deadlines en wat daarop precies moest worden ingediend. Hieruit blijkt echter geen vijandigheid of vooringenomenheid ten aanzien van verzoeker.

Verzoeker verwijst naar de discussies tussen zichzelf en [S.d.K.], waarbij hij stelt dat zij grove nalatigheden heeft begaan en inconsistenties in haar verhaal (stuk 11 administratief dossier) voert. Voor zover verzoeker zou beogen dat de Raad zijn oordeel zou vellen over deze “grove nalatigheden en inconsistenties”, de “aantoonbare onjuistheden en onwaarheden” vanwege [S.d.K.], heeft de Raad al meermaals overwogen dat zelfs vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg hebben dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstigere quotering. Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen *de facto* onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student

onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was. Daarvan levert verzoeker naar het oordeel van de Raad niet het bewijs.

Verzoeker spreekt de bestreden beslissing niet tegen, daar waar deze stelt dat hij kon genieten van voldoende begeleidingsmomenten. Hij maakt zelf gewag van begeleidingsmomenten op vrijdag 27 september 2019, woensdag 6 november 2019, donderdag 21 november 2019, vrijdag 6 december 2019 en donderdag 6 februari 2020. Evenwel brengt verzoeker een e-mail van [S.d.K.] van 12 maart 2020 bij, waaruit blijkt dat zij niet aanwezig was op een bijeenkomst op 12 maart 2020. Partijen zijn het erover eens dat dit een “evaluatiemoment” was. Samen met verwerende partij dient de Raad vast te stellen dat dit evaluatiemoment dateert van na de deadline voor het indienen van de reportage. Verzoeker toont niet aan welke begeleiding hij hier op dit moment nog had kunnen krijgen, die een doorslaggevende invloed zou kunnen hebben gehad. Hij had op dit moment zijn definitieve reportage immers al ingediend.

Verder beweert verzoeker dat hij van [S.d.K.] mondeling toestemming kreeg om toch een tweede reportage aan te vatten in Noorwegen. De Raad kan enkel vaststellen dat hiervan geen enkel bewijs voorligt. Dit gegeven wordt integendeel tegengesproken door het e-mailverkeer tussen verzoeker en [S.d.K.], waarin zij nog vóór zijn vertrek aangeeft dat zij hiervoor geen toestemming geeft en waarin zij ook in latere e-mails nog verwijst naar het feit dat hij ondanks dit verbod, haar instructies genegeerd heeft. In de wederantwoordnota voegt verzoeker een screenshot bij waaruit blijkt dat hij op 19 februari 2020 een telefoongesprek voerde met [S.d.K.]. Volgens verzoeker heeft hij tijdens dit gesprek mondeling toestemming gekregen om alsnog te starten met de reportage in Noorwegen. Los van het feit dat verzoeker reeds de kans had om dit stuk in te dienen in de interne beroepsprocedure en het aldus onontvankelijk is conform artikel II.294, § 2 van de Codex Hoger Onderwijs, kan uit dit stuk niet afgeleid worden wat de inhoud van het gevoerde telefoongesprek zou zijn geweest.

De Raad ziet in het administratief dossier nog andere bewijzen van duidelijke feedback. Verzoeker kan [S.d.K.] in alle ernst niet verwijten dat zij geen inhoudelijke feedback meer heeft gegeven nadat hij op 4 maart 2020 enkele elementen van de nieuwe reportage (Noorwegen) heeft overgemaakt, luttele dagen vóór de deadline en tegen de duidelijke instructies in, om geen tweede reportage te gaan filmen. Verzoeker voert bovendien zelf een

e-mail van 8 maart 2020 aan, waarin [S.d.K.] aangeeft dat zij niet aan de opgeladen versie van de reportage in het online systeem kan. Daarover stelt hij in zijn intern beroepschrift:

“Dit klopte omdat ik inmiddels mijn definitieve versie had [geüpload] en de oude had verwijderd.”

[S.d.K.] heeft wel feedback gegeven op de opdracht, nadat deze is ingediend. In een e-mail van 1 juni 2020 verwijst verzoeker trouwens expliciet naar de feedback van [S.d.K.]:

“Nog bedankt voor uw feedback, ik wilde nog reageren maar wilde nog even wachten tot dit moment. Ik begrijp uw feedback goed en moet ook toegeven dat het inhoudelijk meer diepgang had kunnen hebben. Misschien ben ik iets te ambitieus geweest om ook in Noorwegen een reportage te willen schieten. Tegelijkertijd wilde ik niet al mijn geld op een paard wedden gezien dat mijn eerste documentaire onderwerp van de aardbodem verdwenen was.”

Voor zover verzoeker aan [S.d.K.] verwijt dat zij evenmin geantwoord heeft op zijn e-mails van 1 juni 2020 en 16 juni 2020, kan de Raad verzoeker niet volgen. In deze e-mails vraagt verzoeker om, maanden nadat de deadline was verstreken, alsnog zijn eerste reportage omtrent ‘Preppers’, te mogen indienen. [S.d.K.] heeft hierop trouwens wel degelijk (afwijzend) geantwoord in een e-mail van 17 juni 2020.

De stelling van [S.d.K.], dat verzoeker tijdens de begeleidingsmomenten op 21 november 2019 en 6 december 2019 geen progressie kon voorleggen, spreekt verzoeker tegen. In de wederantwoordnota voegt hij een Excell-sheet toe dat in Google Docs staat en waaruit zou blijken dat hij het researchformulier tijdig heeft bijgewerkt en dat hij een draaidag heeft gepland. Verzoeker voert ook aan dat er onduidelijkheid was over de eerste twee deadlines en wat er op die momenten precies moest worden ingediend. Hiermee lijkt hij de stukken van het dossier en zichzelf tegen te spreken. Op 16 december 2019, de eerste deadline, mailt verzoeker immers aan [S.d.K.]:

“(…) Wel vervelend dat ik u vandaag nog geen beelden kan laten zien zoals dat volgens de deadline zou moeten.”

In de wederantwoordnota stelt verzoeker voor het eerst dat [S.d.K.] een opschorting van de deadline over de “ruwe quote-montering” mondeling goedgekeurd zou hebben. Deze bewering vindt geen steun in de stukken van het dossier. Op basis van de stukken waarover de Raad zich kan buigen en gelet op de beperkte beoordelingsbevoegdheid waarover de Raad beschikt, lijkt het dat verzoeker op de hoogte was van de eerste deadline en van wat er ingediend moest worden, maar dat hij deze deadline niet heeft gerespecteerd.

[S.d.K.] beweert dat verzoeker ook het tweede deadlinemoment op 20 januari 2020 (eerste ruwe montage) niet respecteert. Zij wijst op haar e-mail waarin zij aan verzoeker meldt:

“Ik wil je er toch even herinneren dat de deadline voor de shoot van de reportage op 16 december 2019 vastgelegd werd. De deadline voor de eerste montage viel op 20 januari. jongstleden. Beide deadlines heb je niet gehaald.”

Verzoeker beweert in zijn later intern beroep evenwel dat de “grove puur inhoudelijke edit” werd ingediend op 8 januari 2020 en dat dit dus de “eerste ruwe montage” is. Met andere woorden stelt verzoeker dat hij wel degelijk de deadline van 20 januari 2020 gehaald heeft. Dit herhaalt verzoeker ook in zijn wederantwoordnota.

Uit het voorgaande blijkt minstens dat er tussen partijen miscommunicatie was omtrent het gegeven wat er ingediend moest worden op het moment van de tweede deadline van 20 januari 2020, hetgeen te betreuren valt. Deze vaststelling kan echter geen afbreuk doen aan het feit dat verzoeker op de hoogte was van wat er ingediend moest worden op de eerste deadline, dat hij deze eerste deadline blijkens de stukken van het dossier niet heeft gerespecteerd, en dat hij op de hoogte was van het feit wat er ingediend moest worden op de finale deadline, te weten een afgeronde reportage. Verzoeker heeft tijdig dergelijke reportage ingediend en hij werd daarop ook beoordeeld. Uit deze miscommunicatie blijkt naar het oordeel van de Raad evenmin dat verzoeker gedurende het academiejaar niet kon rekenen op feedback of begeleiding van zijn docente, laat staan dat er een gebrek aan begeleiding bestond die het slagen *de facto* onmogelijk heeft gemaakt. Enkel in zo’n geval kan de Raad nochtans oordelen dat de examenbeslissing onregelmatig is.

De beweringen van verzoeker, dat andere studenten ook zouden klagen over de manier van begeleiding van [S.d.K.], kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. *In casu* dient de Raad zich namelijk enkel en alleen te buigen over de examenbeslissing die werd toegekend aan verzoeker en, in dat kader, over de begeleiding die [S.d.K.] hem heeft geboden.

De bestreden beslissing geeft duidelijk aan waarom de interne beroepscommissie het standpunt van verzoeker afwijst. De interne beroepscommissie heeft deze beslissing gesteund op het administratief dossier en heeft daarbij de materiële motiveringsplicht niet geschonden.

Het tweede en derde middel zijn ongegrond.

Vierde middel

Standpunt van de partijen

In het vierde middel voert verzoeker in essentie een schending aan van het onpartijdigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Hij stelt daarbij dat de jury zich van tevoren heeft laten beïnvloeden door [S.d.K.], bijvoorbeeld door de e-mail van 17 juni 2020 die zij aan verzoeker en aan de juryleden heeft gericht. Daarin zijn volgens verzoeker aantoonbare onjuistheden en felgekleurde opinies opgenomen. In de wederantwoordnota wordt er nog op gewezen dat verzoeker een overheersend vermoeden heeft van beïnvloeding van de jury, bijvoorbeeld omdat de beoordeling van [K.M.] bij de laatste les positief was, terwijl het jury-oordeel van [K.M.] negatief was.

Volgens verwerende partij toont verzoeker enerzijds niet aan dat de e-mail van 17 juni 2020 onwaarheden zou bevatten, en anderzijds zou niet in te zien zijn hoe de reportage beoordeeld zou moeten worden zonder kennis van de wijze waarop deze reportage tot stand is gekomen.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs luidt:

§ 2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Bij de totstandkoming van deze bepaling is door de steller van het ontwerp toegelicht (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25*):

“Er wordt niet vereist dat het verzoekschrift juridisch omlijnde middelen omvat. Het volstaat dat de verzoekster een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke

rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”

De Raad herinnert eraan dat enkel de beslissing van de interne beroepscommissie het voorwerp van deze procedure uitmaakt. Het is bijgevolg van die beslissing dat verzoeker de onregelmatigheid moet aantonen. Met andere woorden moet verzoeker bezwaren of middelen ontwikkelen, gericht tegen de beslissing van de interne beroepscommissie.

De Raad stelt vast dat verzoeker al in de interne beroepsprocedure heeft laten gelden dat de jury zich door de begeleiding van [S.d.K.] “onverbiddelijk laat leiden, hoewel er aan die begeleiding en dat oordeel wel het nodige schort”, waarbij in bijlage 1 uitgebreid wordt ingegaan op onder andere haar e-mail van 17 juni 2020.

Op dit argument heeft de interne beroepscommissie geantwoord in de bestreden beslissing:

“De commissie kan zich inbeelden dat pittige discussies onderdeel kunnen zijn van een creatief proces en de begeleiding ervan, maar stelt zich in deze specifiek de vraag of bepaalde discussies de beoordeling van de student en het resultaat voor het opleidingsonderdeel hebben gecompromitteerd.

De beroepscommissie stelde vast dat de opdrachten duidelijk omschreven waren. Na verschillende juryleden gehoord te hebben komt de commissie tot de vaststelling dat ondanks het hobbelige parcours, het eindcijfer voor dit opleidingsonderdeel sereen, deskundig en collegiaal tot stand kwam in een evenwichtig overleg tussen alle juryleden. Met name geven ook andere juryleden dan de geviseerde docente aan dat zij op hun beurt ernstige tekorten hebben vastgesteld, waardoor een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel onvermijdelijk was.”

Verzoeker gaat in zijn verzoekschrift voorbij aan dit motief, maar blijft zijn pijlen richten op het feit dat [S.d.K.] de jury negatief zou hebben beïnvloed. Hij legt daarbij niet uit waarom het antwoord van de interne beroepscommissie op dit argument, onjuist zou zijn. Verzoeker gaat voorbij aan de stelling van de interne beroepscommissie, dat ook andere juryleden op hun beurt ernstige tekorten hebben vastgesteld, waardoor een onvoldoende op het opleidingsonderdeel onvermijdelijk was.

In dat kader stelt de Raad vast dat verzoeker bijvoorbeeld geen inhoudelijk verweer voert over de beoordeling van zijn technisch en creatief kunnen in zijn reportage, opgenomen in het juryverslag (stuk 10 administratief dossier), en evenmin over de evaluatie van lector [K.M.] (stuk 8 en 9 administratief dossier).

Het vierde middel bestaat dus uit kritiek op de zogenaamde partijdigheid van de jury, zonder de motieven van de interne beroepscommissie te bekritisieren, die dit argument verwerpt. Daardoor voldoet het middel niet aan de vereisten van artikel II.294, § 2 van de Codex Hoger Onderwijs.

Het vierde middel is onontvankelijk.

Vijfde middel

Standpunt van de partijen

In een vijfde middel, getiteld “Corona-coulance”, lijkt verzoeker een schending aan te voeren van het gelijkheidsbeginsel. Hij stelt dat, daar waar andere studenten de gelegenheid en ruimte kregen om in overleg werk in te leveren op passende data, empathie die past bij de lastige omstandigheden als gevolg van de coronacrisis, hijzelf deze gelegenheid niet kreeg, vanwege het feit dat [S.d.K.] gedurig onbereikbaar was en niet reageerde, en omdat zij niet verscheen op het afgesproken evaluatiemoment (van donderdag 12 maart 2020). In de wederantwoordnota wordt voor het eerst verwezen naar een uitspraak die verzoeker tijdens het feedbackmoment op 6 juli 2020 noteerde, en waarin lector [D.G.] zou bevestigen dat een andere student wel na de deadline heeft mogen indienen, hetgeen in onderling overleg gebeurde met de docenten.

Verwerende partij beweert dat van dit argument geen spoor terug te vinden is in het intern beroepsschrift, zodat de beroepscommissie ermee geen rekening heeft kunnen houden. Verzoeker zou zijn stelling ook niet aantonen, laat staan dat hij zou aantonen dat hij in eenzelfde omstandigheid verkeert als andere studenten die dezelfde beslissingen hebben genomen als hij. Verder stipt verwerende partij aan dat verzoeker geen argument inzake COVID-19 heeft geput in de interne beroepsprocedure en dat de deadline waarbinnen de

reportage moest worden ingediend, zich situeerde begin maart, dus voor de impact van de coronacrisis op de onderwijsinstellingen.

Beoordeling

Artikel II.294, § 2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt:

“De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.”

De Raad moet op grond van de stukken waarop hij vermag acht te slaan, vaststellen dat verzoeker in zijn intern beroep geen middel heeft opgeworpen waarbij hij gewag maakt van de impact van de corona-crisis op de begeleiding van de studenten bij het maken van hun reportage, hoewel hij hiertoe in de mogelijkheid was.

Bijgevolg is het vijfde middel onontvankelijk.

Verzoeker brengt voor het eerst in zijn wederantwoordnota een uitgeschreven uittreksel bij over wat lector [D.G.] zou hebben gezegd tijdens het feedbackmoment op 6 juli 2020. Daarbij zou hij bevestigd hebben dat er een student is die na de deadline een podcast heeft mogen indienen, hetgeen in onderling overleg is gebeurd met de docenten. Verzoeker had de kans om dit stuk al eerder aan te voeren, met name in de interne beroepsprocedure. Dit heeft hij niet gedaan. Het stuk wordt uit de debatten voor de Raad geweerd.

Zesde middel

Standpunt van de partijen

In een zesde middel, getiteld “Proactiviteit” lijkt verzoeker een schending aan te voeren van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt dat hij zich onder de uitzonderlijke omstandigheden van dit studiejaar proactief heeft opgesteld en zich heeft ingezet voor het opleidingsonderdeel “Praktijk 2”, door

in te zetten op twee reportages in plaats van één, vanwege de risico's die de eerste reportage (inzake "Preppers") mogelijk behelsde. Deze reportage zou echter buiten de beoordeling gehouden zijn vanwege de vijandige houding van [S.d.K.].

Verwerende partij repliceert met een verwijzing naar de ECTS-fiche, die bepaalt dat de student alle opdrachten van de vier OLA's binnen de voorziene deadline moet hebben ingeleverd. Volgens verwerende partij waren er geen "uitzonderlijke omstandigheden van dit studiejaar", nu de deadline voor het indienen van de reportage begin maart viel en verzoeker nog een reis naar Noorwegen heeft kunnen ondernemen. Er waren geen uitzonderlijke omstandigheden die verzoeker hebben verhinderd om zijn reportage tijdig in te dienen, wat hij ook gedaan heeft. Verwerende partij stelt dat de beoordeling van de reportage inzake 'Preppers' buiten de beoordeling werd gehouden omdat de deadline hiervoor al drie maanden was verstreken, niet omwille van een vijandige houding van [S.d.K.].

Beoordeling

Bij de beoordeling van het tweede en derde middel heeft de Raad, binnen de grenzen van de bevoegdheid die hij daartoe heeft, geen vijandigheid in hoofde van [S.d.K.] vastgesteld.

Uit het juryverslag blijkt dat alle leden van de jury het erover eens waren dat de reportage inzake 'Preppers' niet aanvaard kon worden, aangezien deze na de deadline is gemaakt en ingeleverd:

"De student heeft nog een tweede reportage [] gemaakt over een prepper, die technisch en inhoudelijk beter was, maar die kon door de jury niet worden beoordeeld omdat ze na de deadline is gemaakt en ingeleverd."

Deze bevinding komt overeen met de bewoordingen van de ECTS-fiche. Verzoeker maakt niet duidelijk waarom hij recht zou hebben op een uitzondering op deze regel, voor zover hierop al regelmatig een uitzondering zou kunnen worden toegestaan. Samen met verwerende partij stelt de Raad vast dat er geen "uitzonderlijke omstandigheden" zijn die verzoeker hebben belet om begin maart zijn reportage inzake 'Preppers' in te dienen, zo hij dat had gewenst, minstens maakt verzoeker niet duidelijk wat die omstandigheden dan zouden zijn.

Verzoeker heeft zonder toestemming van de betrokken lector en het opleidingshoofd evenwel beslist om zijn eerste reportage inzake ‘Preppers’ te verlaten, onder meer omwille van negatieve feedback en problemen in de research, en om zich te focussen op een tweede, nieuwe reportage betreffende hondensleeërs in Noorwegen. Vervolgens heeft hij beslist om deze tweede reportage in te dienen. Verzoeker heeft met andere woorden met kennis van zaken en op eigen risico beslist om begin maart zijn reportage inzake hondensleeërs in te dienen als definitieve reportage, zodat de Raad niet inziet waarom de jury had moeten afwijken van de beoordelingsregels in de ECTS-fiche.

Het zesde middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 augustus 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, III^e Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 2 september 2020

Arrest nr. 5.905 van 2 september 2020 in de zaak 2020/231

In zake: Maurane VAN DEN NEST
Woonplaats kiezend te 9308 Hofstade
Zijpstraat 92

Tegen: ARTEVELDE HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sabien Lust en Jacky d’Hoest
kantoor houdend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27
Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de initiële studievoortgangsbepaling van 25 juni 2020 waarbij aan verzoekster een 9/20 voor het opleidingsonderdeel “Meer taal: Français 4” werd toegekend en de beslissing van de interne beroepscommissie van 10 juli 2020, waarbij het beroep van verzoekster ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 september 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Luc Faes, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in het communicatiemanagement’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Meer taal: Français 4’ bekommt verzoekende partij een examencijfer van 9/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2020 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, volgens het verweer van de opleiding, in de kern niet werd ingegaan op het verzoek van de studente, omdat alle taken die moesten gemaakt worden vóór het begin van semester 2 op de canvascursus werden aangekondigd met data en uitleg. De studenten wisten sinds begin februari 2020 wat van hen verwacht werd. Via Canvas staan de taken ook automatisch in de agenda van de studenten. De docente heeft het inhaalmoment aangekondigd tijdens de online lessen in Teams én er waren bijkomend aankondigingen via Canvas op 19 en 26 mei 2020 voor alle studenten van “Français 4”. Het was dus de verantwoordelijkheid van de betrokken studenten, waaronder studente, om te weten dat de taak van 12 maart kon worden ingehaald op 26 mei 2020. Een paar van haar medestudenten uit dezelfde groep G hebben dat wél gedaan, wat aantoont dat de communicatie over het inhaalmoment helder en duidelijk was. Haar uitzonderlijke persoonlijke omstandigheden waarnaar studente verwijst tijdens de maand april, kunnen haar afwezigheid op het inhaalmoment van 26 mei 2020 niet verantwoorden. Ziek zijn op de dag van een test is geen uitzonderlijke omstandigheid. Het is wel een reden om een test te mogen inhalen. De studente heeft die kans niet genomen, ook al was alle informatie hier rond beschikbaar. Voor zover relevant haalt de opleiding artikel 68 van het studiecontract nog even aan: inhaalexamens zijn steeds een gunst en vormen geen automatisch recht. Zoals in artikel 137 van het studiecontract voorzien is, heeft de studente op de feedbackdag van 26 juni 2020 een (online) gesprek gehad met de docent van “Français 4”.

Nadien wordt meer concreet ingegaan op het verzoek. De opleiding stelt dat de studente de laatste mail met het wederantwoord van de ombud d.d. 02/07/2020 om 9.42 uur (bijlage 1.4)

niet toevoegt aan de bijlagen. Daar is ook geen verdere reactie van de studente aan de ombud op gekomen.

Het bewijs van doktersbezoek d.d. 24 maart 2020 is geen afwezigheidsattest, enkel de bevestiging van een afspraak en doet hier niet ter zake. De wettigheid van haar afwezigheid op 12 maart 2020 is aanvaard door de opleidingsdirecteur (bijlage 6).

Verder staat in de ECTS-fiche bij de evaluatievorm duidelijk de permanente evaluatie met mondelinge en schriftelijke opdrachten (bijlage 5).

Alle taken die moesten gemaakt worden, stonden vóór het begin van semester 2 op de canvascursus met data en uitleg. De studenten wisten zo sinds begin februari 2020 wat van hen verwacht werd. Via Canvas staan de taken ook automatisch in de agenda van de studenten. De docente heeft een inhaalmoment aangekondigd tijdens de lessen in Teams én er zijn bijkomend drie aankondigingen gebeurd via Canvas d.d. 19 en 26 mei 2020 voor alle studenten van “Français 4”. Zie bijlage 2, screenshots:

- 2.1 Canvascursus gepubliceerd begin februari
- 2.2 Aankondiging op Canvas d.d. 26/05/2020 om 16h58 i.v.m. de laatste les d.d. 25 mei, met ruimte voor vragen en inhaal oefeningen
- 2.3 Aankondiging op Canvas d.d. 26/05/2020 om 9h30 i.v.m. het inhaalmoment
- 2.4 Aankondiging op Canvas d.d. 26/05/2020 – om 9h30 heeft de docente de link met Teams voor het inhaalmoment doorgestuurd

Er is geen doktersattest of ander bewijs dat de afwezigheid van de studente op 26 mei 2020 wettigt (bijlage 4). De ombud heeft in haar e-mail aan de studente d.d. 2 juli 2020 onder andere het volgende gemeld:

“Weet dat elke docent zijn wijze van werken heeft en dat inderdaad andere situaties mogelijk zijn. (...)

Zou het kunnen dat je de taak van 12 maart over het hoofd gezien hebt door de omstandigheden die je me beschreven hebt?

Studenten worden niet individueel verwittigd voor informatie rond lessen en (inhaal)examens. Alles wordt via Canvas gecommuniceerd. (...)

Je behoorde tot de groep voor wie het inhaalmoment er was, wat door medestudenten in een gelijkaardige situatie wel opgevolgd werd.”

Haar persoonlijke omstandigheden waarnaar de studente verwijst tijdens de maand april, kunnen haar afwezigheid op het inhaalmoment van 26 mei 2020 niet verantwoorden. Ziek zijn op de dag van een test is geen uitzonderlijke omstandigheid. Het is wel een reden om een test te mogen inhalen.

De beroepsinstantie stelt dat verzoekster het tekort erkent, maar clementie vraagt gezien haar tekort klein is (9/20). Daarenboven is de 9/20 te wijten aan een niet-deelname ten gevolge van ziekte. Verwerende partij stelt dat ze niet gebuisd is omwille van de ziekte, maar wel omdat ze niet deelnam aan het inhaalexamen van 26 mei 2020.

De interne beroepsinstantie neemt kennis van de stukken en moet met verwerende partij stellen dat de studente niet ingegaan is op de geboden mogelijkheid van de opleiding om mee te doen aan het inhaalexamen dat speciaal voor de studenten met een gewettigde afwezigheid wordt georganiseerd. De clementie op basis van corona kan hier niet spelen, aangezien het tekort enkel te wijten is aan een niet-deelname aan het inhaalexamen van 26 mei 2020.

Het middel en het beroep wordt verworpen. De interne beroepsinstantie beslist na beraadslaging dat het beroep ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 22 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 27 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. Middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel werpt verzoekster in essentie een schending op van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij erkent de bestreden beslissing, waar deze stelt dat de betrokken docent het inhaalmoment heeft aangekondigd tijdens de online lessen en dat er bijkomende aankondigingen waren via Canvas op 19 en 26 mei 2020. Waar het volgens verzoekster evenwel om gaat, is dat zij in de veronderstelling was dat het inhaalmoment enkel bedoeld was voor studenten die een taaltest hadden gemist “tijdens de periode van de coronamaatregelen en de online lessen (wegens ziekte zonder dat een attest nodig was of wegens technische problemen tijdens de online lessen of testen)”. Haar ziekte dateerde echter van voor de coronamaatregelen en werd wel gestaafd door een doktersattest. Op p. 4 van haar verzoekschrift stelt verzoekster nog dat, als zij had geweten dat de gemiste taaltest van 12 maart 2020 voor 0/20 ging meetellen in het eindresultaat en als zij had geweten dat zij dit kon vermijden door deel te nemen aan het inhaalmoment, zij dit vast en zeker zou hebben gedaan.

Verwerende partij stelt dat alle informatie over de taken die voor het betrokken opleidingsonderdeel moesten worden gemaakt, al van bij de start van het semester op het online platform Canvas beschikbaar was. Voorts stelt zij dat verzoekster wettig afwezig was door ziekte (overmacht) op het moment van de oorspronkelijke test. De betrokken lector heeft vervolgens een inhaalmoment georganiseerd en heeft dit aangekondigd tijdens de online lessen en op Canvas op 19 en 26 mei 2020, aldus verwerende partij. Verzoekster zou dit erkennen. Er ligt volgens verwerende partij echter geen enkele reden voor om aan te nemen dat bij de gewettigde afwezigheid in de pre-corona-tijd geen inhaaltest zou moeten worden gemaakt. Zowel pre als tijdens corona is er immers sprake van eenzelfde overmachtssituatie (ziekte) die aanleiding geeft tot inhaalmomenten. In de communicatie van de betrokken lector zou er niets staan dat aanleiding kon geven tot verwarring over het inhaalmoment. Verwerende partij besluit dat verzoekster ook nog altijd toelichting had kunnen vragen bij de lector, indien er bij haar twijfel zou bestaan of de inhaaltest ook voor haar gold.

In haar wederantwoordnota repliceert verzoekster dat er wel degelijk een verschil gold tussen de benadering pre corona en tijdens corona. Tijdens de coronaperiode was het volgens verzoekster immers niet nodig om een ziekte te staven met een ziekteattest. De communicatie van de betrokken lector gaf voor verzoekster wel aanleiding tot verwarring, zo stelt zij, omdat er in die communicatie verwezen wordt naar technische problemen (wijze van lesgeven tijdens de lockdown) als reden voor een inhaalmoment. Zij kon zich dus redelijkerwijze vergissen over de vraag of het inhaalmoment voor haar gold, aldus verzoekster. Ten slotte herhaalt zij dat de lector haar tijdens het feedbackmoment heeft gezegd dat zij verzoekster wel degelijk persoonlijk zou verwittigd hebben omtrent het inhaalmoment mocht er fysieke interactie tussen hen zijn geweest op de campus, hetgeen verwerende partij niet zou ontkennen in haar antwoordnota.

Beoordeling

Partijen zijn het erover eens dat alle informatie over de taken voor het betrokken opleidingsdeel bij aanvang van het semester beschikbaar waren op Canvas. Eveneens zijn partijen het erover eens dat de lector tijdens de online lessen de inhaalmomenten aankondigde, en dat hierover op 19 en 26 mei 2020 bijkomende informatie werd verschaft op het online platform Canvas.

Uit de stukken die voorliggen voor de Raad en waarover de Raad zich kan buigen, blijken geen elementen die verzoeksters vermoeden, dat het inhaalmoment enkel bedoeld was voor studenten die een taalttest hadden gemist tijdens de periode van de coronamaatregelen en de online lessen, kunnen hebben gevoed, wel integendeel. Op 19 mei 2020 verscheen volgend bericht op Canvas:

“(…)

Voici le programme pour le dernier cours de la semaine du 25 mai.

(…)

- Pendant la 2ème heure, nous prévoyons un moment de rattrapage pour ceux qui doivent rattraper une évaluation (maladie, problème technique, …)”

In dit bericht wordt inderdaad, zoals verzoekster stelt, verwezen naar overmacht door technische problemen, maar ook duidelijk naar ziekte. Beide gevallen zijn voorbeelden die gegeven worden als reden voor deelname aan het inhaalmoment. Nergens vermeldt de betrokken lector hier dat het enkel zou gaan over inhalen van taken die niet gemaakt werden

wegens ziekte in de periode van de lockdown. Zulks kan evenmin afgeleid worden uit de context van het bericht, naar het oordeel van de Raad. Op basis van dit bericht had verzoekster duidelijk kunnen weten dat zij geacht werd deel te nemen aan het inhaalmoment in de week van 25 mei 2020.

Dat de onderwijsinstelling tijdens de lockdown geen doktersattest verwachtte bij afwezigheid tijdens de online lessen, zoals verzoekster stelt, kan dan wel kloppen, op basis daarvan kan volgens de Raad niet afgeleid worden dat het inhaalmoment enkel zou gelden voor deze afwezigheden tijdens de lockdown. Het gaat erom dat het inhaalmoment gold voor studenten die wettig afwezig waren (o.a. wegens ziekte) tijdens de oorspronkelijke test. Dat studenten tijdens de lockdown hun afwezigheid wegens ziekte ook zouden kunnen wettigen zonder doktersbriefje, zoals verzoekster lijkt te beweren, doet geen afbreuk aan het feit dat zijzelf wel degelijk wettig afwezig was tijdens de oorspronkelijke test en dus op basis van de communicatie vanwege de lector had kunnen weten dat zij deel moest nemen aan het inhaalmoment.

De berichten op Canvas van 26 mei 2020 geven bijkomende informatie over het inhaalmoment. In deze berichten wordt evenmin een opdeling gemaakt tussen gemiste evaluatiemomenten vóór en tijdens de coronamaatregelen.

Verzoekster heeft ten slotte ook niet geïnformeerd bij de betrokken lector in welke mate zij diende deel te nemen aan het inhaalmoment.

De stelling van verzoekster, dat haar lector haar tijdens het feedbackmoment heeft gezegd dat zij verzoekster wel degelijk persoonlijk zou verwittigd hebben omtrent het inhaalmoment mocht er fysieke interactie tussen hen zijn geweest op de campus, hetgeen verwerende partij niet zou ontkennen in haar antwoordnota, doet aan het bovenstaande geen afbreuk. Op geen enkele wijze heeft verwerende partij bij verzoekster het vermoeden gepland of aangemoedigd dat het inhaalmoment enkel zou gelden voor studenten die wettig afwezig waren op een evaluatiemoment tijdens de coronamaatregelen. Bijgevolg had verzoekster op basis van de verschaft communicatie moeten weten dat zij de inhaalttest diende af te leggen, ook zonder een expliciete boodschap in die zin vanwege de lector. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht dat verzoekster niet is ingegaan op de geboden mogelijkheid van de

opleiding om mee te doen aan het inhaalexamen dat speciaal voor de studenten met een gewettigde afwezigheid georganiseerd wordt.

Dat verzoekster zich vergist heeft omtrent de vraag of zij nu wel of niet moest deelnemen aan de inhaalttest is een spijtige zaak, maar de Raad kan, binnen de grenzen van zijn beoordelingsbevoegdheid, deze vergissing niet toerekenen aan de verwerende partij. Nu verzoekster geen inhaalttest aflegde en aldus een 0/20 bekwam, kan het verwerende partij redelijkerwijze niet verweten worden dat zij deze test in rekening heeft gebracht bij het quoteren van het onderdeel permanente evaluatie.

Het middel is ongegrond.

Tweede middel

Standpunt van de partijen

In het tweede middel, dat verspreid staat op p. 3 (punt 1) en p. 4 (punt 4) van het verzoekschrift, voert verzoekster een schending van het gelijkheidsbeginsel aan. Zij stelt dat zij in een e-mail aan de ombud op 1 juli 2020 vijf voorbeelden heeft opgesomd van medestudenten en van zichzelf, waarin een gemiste taaltest niet moest worden ingehaald. Het antwoord van de ombud op 2 juli 2020, dat “elke docent zijn wijze van werken heeft en dat inderdaad andere situaties mogelijk zijn”, vindt verzoekster laconiek. Dit antwoord zou bovendien ingaan tegen de e-mail van de ombud van 30 juni 2020, waarin staat dat de communicatie over inhaalmomenten voor gemiste taaltesten start vanaf semester 1 in schijf 1 en dat deze regeling geldt voor alle talen.

Verwerende partij stelt dat deze voorbeelden, op één na, andere vakken betreffen. Het gaat dus om een andere situatie, die kan verantwoorden dat lesgevers op een andere manier met gewettigde afwezigheden omgaan. Eén voorbeeld betreft wel een studente voor hetzelfde opleidingsvak, namelijk [L.V.]. Volgens verwerende partij heeft zij twee testen niet moeten inhalen, maar deze situatie was anders dan die van verzoekster. De taken voor het betrokken opleidingsonderdeel vielen uiteen in twee groepen: “evaluation permanente (partie 1)” (hierna: “partie 1”), dat drie taken omvatte en “evaluation permanente (partie 2)” (hierna: “partie 2”), waartoe de gemiste taak van verzoekster behoorde. Binnen partie 1 werden

telkens een aantal studenten uitgeloot die voor die taak werd gequoteerd, en daarbij werd ervoor gezorgd dat iedereen minstens één keer werd geëvalueerd. De lector ging aldus tewerk omdat de studenten bij die oefeningen in kleine groepjes praten en de lector hen onmogelijk allemaal kan horen. Studenten die binnen partie 1 taken misten door gewettigde afwezigheid, moesten die taken niet inhalen zolang ze een keer geëvalueerd waren. Taken binnen partie 2 bestonden uit taken waarvoor studenten wel telkens allemaal gequoteerd werden. Volgens verwerende partij moesten deze taken dus wel ingehaald worden door studenten die afwezig waren. [L.V.] miste wegens ziekte twee taken uit partie 1, die zij niet moest inhalen, en ook taken van partie 2, die zij wel moest inhalen.

In haar wederantwoordnota volhardt verzoekster in haar standpunt. Zij stelt dat de door haar aangehaalde voorbeelden allemaal taalvakken zijn, en verwijst naar de e-mail van de ombud van 30 juni 2020 waarin staat dat de “regeling geldt voor alle talen”. Bijgevolg zijn al de door haar opgegeven voorbeelden volgens haar relevant. Verzoekster stelt dat zij niet op de hoogte was van het onderscheid in beoordeling van de taken in partie 1 en partie 2, en dat dit aantoonde dat de communicatie van de onderwijsinstelling niet duidelijk, transparant en coherent is. Zij wijst er nog op dat zij, net als [L.V.], langdurig ziek is geweest en mentaal moeilijke momenten heeft gehad wegens hospitalisatie van haar grootouders. Desalniettemin heeft zij alles gedaan om geen enkele opdracht van het opleidingsonderdeel te missen. De bewering van verwerende partij, alwaar deze laatste stelt: “Had de taak die verzoekster miste, deel uitgemaakt van die eerste groep, dan had ze die allicht ook niet moeten inhalen”, bewijst volgens verzoekster dat er geen eenduidige regelgeving is omtrent taaltesten. De term “allicht” zou hierop wijzen.

Beoordeling

Studenten staan in beginsel niet in een concurrentiële of vergelijkende positie tegenover elkaar. Een minimum aan gelijkberechting dient evenwel te worden gewaarborgd, waarbij objectief voldoende vergelijkbare situaties (zonder dat deze in elk aspect strikt identiek dienen te zijn) op eenzelfde behandeling moeten kunnen rekenen. Het valt evenwel steeds aan de verzoekende partij toe om de ongelijke behandeling met concrete en precieze gegevens aan te tonen, nu het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel niet van openbare orde is.

Verzoekster ontkent niet dat vier van de vijf voorbeelden die zij heeft aangehaald, andere opleidingsonderdelen betreffen. Deze studenten bevinden zich aldus in een objectief verschillende situatie ten aanzien van verzoekster, zodat er hier geen schending van het gelijkheidsbeginsel kan bestaan doordat deze studenten anders behandeld zijn, te weten doordat zij geen inhaalttest moesten afleggen. In dat opzicht komt het antwoord van de ombud van 2 juli 2020 (waarmee zij haar e-mail van 30 juni 2020 nuanceert) “dat elke docent zijn wijze van werken heeft en dat inderdaad andere situaties mogelijk zijn”, waarop de bestreden beslissing onder meer is gebaseerd, de Raad als logisch over.

De stelling van verwerende partij, dat er enkel een inhaalttest gold voor de taken van partie 2 lijkt steun te vinden in de stukken van het administratief dossier. Zo geeft stuk 13 een overzicht van de diverse taken, en is enkel een inhaalmoment voorzien voor de taak “exprimer son opinion”, onderdeel van “evaluation permanente”. Stuk 16 bevat e-mailverkeer tussen de betrokken lector en [L.V.], waarin de lector duidelijk maakt dat twee taken uit “evaluation 1” niet ingehaald moeten worden omdat de studente beoordeeld werd op de overige taak uit “evaluation 1”. Voor de taak “expression de l’opinion”, dat deel uitmaakt van “evaluation 2”, dient studente wel een inhaalttest af te leggen.

Op basis van deze stukken blijkt dat studente [L.V.] zich wat de taken uit “evaluation 1” betreft, in een verschillende situatie bevond ten aanzien van verzoekster, zodat zij verschillend behandeld konden worden. Wat betreft de taak uit “evaluation 2”, bevonden [L.V.] en verzoekster zich in dezelfde situatie en zijn zij ook gelijk behandeld: beiden dienden immers een inhaalexamen af te leggen.

Verzoekster stelt dat zij op voorhand niet op de hoogte was van de verschillende aanpak in benadering van de taken in partie 1 en partie 2. Het feit dat zij hiervan niet op de hoogte was, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij ten aanzien van [L.V.] werd behandeld op een manier die overeenstemt met de vereisten van het gelijkheidsbeginsel, zoals blijkt uit het administratief dossier. Bovendien stelt de Raad vast dat het inderdaad mogelijk is dat de lector niet naar alle studenten in het algemeen gecommuniceerd heeft over het feit dat studenten die eenmaal gequoteerd waren in het kader van partie 1, geen inhaalttest moesten afleggen voor gemiste taken van partie 1. Echter had verzoekster op basis van de communicatie tijdens de online lessen, en op Canvas op 19 en 26 mei 2020 wel moeten weten

dat zij voor de taak die *zij* gemist had (te weten: een taak van partie 2) een inhaalttest diende af te leggen.

Het tweede middel is ongegrond.

Derde middel

Standpunt van de partijen

In een derde middel stelt verzoekende partij dat de “verwerende partij” (bedoeld wordt: degene die de initiële studievoortgangsbeslissing heeft verdedigd voor de interne beroepscommissie, dus de betrokken lector) beweert dat zij de e-mail van de ombud van 2 juli 2020 niet heeft toegevoegd aan haar intern beroep. Echter wijst zij erop dat zij intern beroep heeft ingesteld voordat zij deze e-mail ontving, zodat het voor haar onmogelijk was deze e-mail bij te brengen.

Verwerende partij reageert hier niet op in de antwoordnota en verzoekster voegt in haar wederantwoordnota hieromtrent niets toe.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie het ontbreken van de e-mail van 2 juli 2020 niet als motief gebruikt om het intern beroep van verzoekster af te wijzen. Wel integendeel betreft de verwerende partij zelf de e-mail van 2 juli 2020 in het administratief dossier.

Het middel ontbeert feitelijke grondslag en is dus ongegrond.

Vierde middel

Standpunt van de partijen

In een vierde middel voert verzoekster een schending aan van artikel 64 en 71, § 1 van het studiecontract 2019-2020.

Ten eerste wijst verzoekster erop dat de betrokken docente in haar verweer voor de interne beroepscommissie iets poneert wat niet helemaal juist is, met name dat in de ECTS-fiche bij de evaluatievorm duidelijk de permanente evaluatie met mondelinge en schriftelijke opdrachten staat. Verzoekster stipt immers aan dat de oorspronkelijke ECTS-fiche bepaalt dat de verdeling over het schriftelijk examen en de permanente evaluatie zou gebeuren overeenkomstig de 50-50 regel, maar dat ingevolge de coronamaatregelen de directeur een andere verdeling heeft goedgekeurd, met name 60 (schriftelijk examen) – 40 (permanente evaluatie).

Ten tweede zou de permanente evaluatie niet op objectieve wijze haar competenties aantonen, zoals wel vereist door de hogervermelde artikelen van het studiecontract. Immers, aldus verzoekster, heeft zij voor alle taken die zij individueel buiten het examenrooster voor het opleidingsonderdeel heeft gemaakt, nooit een onvoldoende behaald behalve een 4.5/10 voor een taak waaraan zij met drie andere studenten heeft gewerkt. Het cijfer van 0/20 voor de taak waarvoor zij geen inhaalttest heeft afgelegd, toont niet op objectieve wijze haar competenties aan.

Verwerende partij stelt in essentie dat de ECTS-fiche inderdaad werd aangepast zodat de verhouding schriftelijk examen – permanente evaluatie werd gewijzigd van 50-50 naar 40-60, maar dat deze ECTS-fiche het principe van de permanente evaluatie op basis van mondelinge en schriftelijke opdrachten behoudt als één van de evaluatievormen. Alleen werd aan die evaluatie meer gewicht toegekend in het uiteindelijke eindcijfer.

Voorts stelt verwerende partij dat zij enkel kan vaststellen dat verzoekster door gewettigde afwezigheid niet deelnam aan één van de testen. Zij nam evenmin deel aan de inhaalttest, en deze afwezigheid was onwettig. Aldus is verwerende partij van oordeel dat verzoekster niet heeft aangetoond dat ze de competenties die met die test werden getoetst, ook heeft behaald, en dat zij terecht de score van 0/20 kreeg. Dat die score werd meegenomen bij de berekening van het eindresultaat, maakt dat resultaat niet subjectief.

In de wederantwoordnota stelt verzoekster nog dat de docent in haar verweer foutief mag zijn, maar dat verzoekster zich blijkbaar geen redelijkerwijze verkeerde interpretatie mag veroorloven. Zij haalt aan dat het argument inzake de ECTS-fiche enkel bedoeld was om aan

te tonen dat de communicatie die uitgaat van Arteveldehogeschool vaak niet eenduidig is. Verzoekster verduidelijkt dat zij haar competenties in het algemeen voor het opleidingsonderdeel wel degelijk heeft kunnen aantonen door deel te nemen aan alle toetsen en opdrachten, behalve de taak die niet ingehaald werd. Het meenemen van 0/20 voor deze taak in de berekening van het eindresultaat maakt volgens verzoekster het eindresultaat minder objectief. Uiteindelijk gaat het volgens artikel 71, § 1 van het studiecontract om “de wijze” die de student zo objectief mogelijk de kans moet geven om zijn competenties te bewijzen.

Beoordeling

Eerste onderdeel van het middel

Artikel II.294, § 2, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt:

“De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.”

Daar waar verzoekster de wijziging van de ECTS-fiche aanhaalt, maakt zij niet duidelijk hoe deze wijziging zou leiden tot de onwettigheid van de bestreden beroepsbeslissing. Uit de wederantwoordnota leidt de Raad af dat het ook niet de bedoeling is van verzoekster om dergelijke onwettigheid aan te tonen met dit argument. Bijgevolg is er geen sprake van een “bezwaar” in de zin van artikel II.294, § 2, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs. Het eerste onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Tweede onderdeel van het middel

Artikel II.294, § 2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt:

“De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.”

De Raad moet op grond van de stukken waarop hij vermag acht te slaan, vaststellen dat verzoekster in haar intern beroep geen middel heeft opgeworpen waarbij zij gewag maakt van het feit dat de eindquotering rekening houdt met de 0/20 voor de inhaalttest en dat dit het

eindresultaat niet of minder objectief maakt, in de zin van artikel 71, § 1 van het studiecontract. Nochtans was zij hiertoe wel in de mogelijkheid. Het tweede middelonderdeel is nieuw en bijgevolg onontvankelijk in de zin van artikel II.294, § 2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs.

Het middel is onontvankelijk.

Vijfde middel

Standpunt van de partijen

In het vijfde middel voert verzoekster in essentie de schending aan van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij stelt dat de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de bijzondere situatie van de coronaperiode, terwijl uit een bericht van de onderwijsinstelling van 8 mei 2020 blijkt dat de instelling in de evaluatie van de opdrachten absoluut rekening zou houden met de moeilijke en veranderende context waarin de studenten nu werken (stuk 3.2.4. van verzoekster).

Verwerende partij antwoordt dat verzoekster niet verduidelijkt wat de invloed van de coronaperiode juist was en waarom het onredelijk zou zijn geweest om daar geen rekening mee te houden. De coronacrisis zou geen afbreuk doen aan de prestaties die de studente heeft geleverd en bovendien zijn er geen gegevens beschikbaar omtrent hoe verzoekster zou hebben gepresteerd indien die problemen zich niet hadden voorgedaan. Ten slotte stelt verwerende partij dat het feit dat de beroepscommissie de coronacrisis niet heeft aangegrepen als reden om het examencijfer toch bij te stellen en abstractie te maken van verzoeksters resultaat voor een test die overigens voor die coronaperiode al was doorgegaan, haar dan ook niet ten kwade kan worden geduid.

In haar wederantwoordnota wijst verzoekster op haar ziekte, op de mentaal moeilijke periode ingevolge de opname van haar grootouders in het ziekenhuis tijdens de coronaperiode en op het feit dat zij alles gedaan heeft om toch te blijven presteren. Verzoekster stelt dat het antwoord van verwerende partij dat er geen reden was om het examencijfer bij te stellen omdat de test is doorgegaan vóór de coronaperiode, heel grof is, omdat verzoekster al op 11 maart 2020, dus voor de lockdown, erg ziek was ten gevolge van corona.

Beoordeling

De Raad merkt op dat verzoekster haar stuk 3.2.4. al had kunnen bijbrengen in de interne beroepsprocedure, maar dit niet gedaan heeft. Bijgevolg kan aan de bestreden beslissing niet worden verweten op gespannen voet te staan met dit stuk. Verzoekster kan het stuk niet voor het eerst aanvoeren voor de Raad. Het stuk is nieuw en wordt bijgevolg geweerd uit de debatten.

In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, maakt verzoekster in haar verzoekschrift (en eerder al, in de interne beroepsprocedure) wel duidelijk welke invloed de corona-periode op haar heeft gehad: zij is zelf ziek geworden en haar grootouders zijn gehospitaliseerd. De Raad betreurt deze gebeurtenissen en kan zich voorstellen dat dit inderdaad zwaar heeft gewogen op verzoekster, maar tegelijk stelt de Raad vast dat verzoekster aanhaalt dat zij sinds 11 maart 2020 gedurende ongeveer vijf weken ziek is geweest, en dat de hospitalisatie van haar grootouders plaatsvond in april. Voornoemde ziekte en hospitalisatie waren met andere woorden al enige tijd achter de rug op het moment van de inhaalttest in de week van 25 mei 2020. De communicatie van de betrokken lector op Canvas dateert eveneens van na deze zware periode voor verzoekster, te weten 19 en 26 mei 2020. De beoordeling van de interne beroepscommissie, dat de clementie op basis van corona hier niet kan spelen, aangezien het tekort enkel te wijten is aan een niet-deelname op het inhaalexamen van 26 mei 2020, beschouwt de Raad in het licht van deze vaststellingen niet in strijd met het redelijkheidsbeginsel.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, III^e Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,

kamervoorzitter

Marleen Verreth

bestuursrechter – bijzitter

Jan Geens

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.920 van 14 september 2020 in de zaak 2020/236

In zake: Jonas DE VLEESCHOUWER
 Woonplaats kiezend te 1850 Grimbergen
 Lagesteenweg 88

Tegen: KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
 Woonplaats kiezend te 3000 Leuven
 Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 28 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 2 juli 2020 waarbij aan de verzoekende partij een score van 9 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “biag43 constructie” en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 21 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 september 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

De heer Stefan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de verzoekende partij en de heer Toon Boon, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in het Schakelprogramma: Master in de interieurarchitectuur.

Het opleidingsonderdeel “biag43 constructie” werd geëvalueerd middels een schriftelijk examen, dat uit drie delen bestond, met volgende weging:

- Constructie, weging 24/150
- Ergonomie, weging 24/150
- Interieurconstructie, weging 102/150

Verzoekende partij scoorde voor deze onderdelen respectievelijk 8/20, 7/20 en 9/20. Voor het opleidingsonderdeel “biag43 constructie” bekommt verzoekende partij een examencijfer van 8,52/20, afgerond 9/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling, dat hij als volgt motiveert:

“Er werd vooraf gecommuniceerd - zwart op wit - dat we 4 uur tijd kregen voor het openboek examen OP043 (wat op zich al nipt is), bestaande uit 3 delen (met een zee van documenten).

(...)

Plots, halfweg het examen, kregen we tot onze grote verbazing te horen dat we nog één uur de tijd hadden. Kennelijk was de zaal (ICC) slechts beschikbaar voor 3 uur in plaats van de vooraf bepaalde duur van 4 uur.

Ikzelf was begonnen aan het laatste onderdeel van het examen aangezien dit het meeste tijd vergde (hiervoor was ook 2 uur voorzien). Ingevolgde de niet bij aanvang van het examen gecommuniceerde inkorting van de examenduur tot 3 uur restte er te weinig tijd om de vragen van de overige twee onderdelen van het examen nog binnen dat korte tijdbestek op te lossen.

Aangezien de examenvragen waren opgesteld in het besef dat er vier uur waren voorzien voor het examen, terwijl er geen overleg was geweest tussen de verschillende examinatoren over welke vragen elk van hen ging stellen, spreekt het voor zich dat het onmogelijk was om alle vragen op te lossen in 3 uur.

Indien men bij het verbeteren mogelijks zou rekening hebben gehouden met de niet-voorzien ingekorte tijdsduur, dan zal men hierbij vooral rekening hebben gehouden met het laatste onderdeel, terwijl ik net met dit onderdeel was begonnen.

Een bijkomend bezwaar betreft het onderdeel ergonomie. Er diende een plan te worden gecorrigeerd dat zagezegd op 1/20 stond. Maar tijdens het uitvoeren van de opdracht, diende te worden vastgesteld dat het plan niet op 1/20 stond. Hierdoor was het onmogelijk om de opdracht op een correcte wijze uit te voeren. Hoe kan men een plan op schaal corrigeren, als de schaal niet klopt? Bij het indienen confronteerde ik de examiner met deze problematiek, die mij laconiek antwoordde dat "het plan bij het printen was gekrompen"!?

Om al deze redenen ben ik van oordeel dat het examen niet behoorlijk en eerlijk is verlopen en verzoek ik de beroepsinstantie om het resultaat te herzien en naar boven bij te stellen of te tolereren zonder verlies van tolerantiekrediet.

Ik verwijs in bijlage naar mijn ombudsformulier waarin de problematiek van de ingekorte examenduur reeds werd aangeklaagd, alsook het voorgestelde compromis van de examencommissie dat voor schakelstudenten zinloos is.”

Als bijlage voegt verzoekende partij het Ombudsformulier toe, waarin hij het volgende uiteenzet:

“Er zijn momenteel heel wat frustraties bij schakelstudenten omtrent de "compromis" die werd voorgesteld van de examencommissie m.b.t. OPO 43

Waar het op neer komt:

Er werd vooraf gecommuniceerd - zwart op wit - dat we 4 uur tijd kregen voor het openboek examen OP043 (wat op zich al nipt is), bestaande uit 3 delen (met een zee van documenten). Wanneer wij te horen kregen dat de pennen al neer moesten na slechts 3 uur kwam dit zeer bedrieglijk over, zeker na de uitzonderlijke en moeizame weken.

Het voorstel van de commissie: indien je resterend tolerantiekrediet op 4 SP staat mag je dit vak van 5 SP alsnog tolereren (1 SP “cadeau”)

Voor zover ik weet komen alle schakelstudenten uit interieurvormgeving, een programma van 65 studiepunten of iets minder (indien vrijstellingen). Op "studio" (10sp) na zijn al onze vakken 5 studiepunten. Wij hebben met ons 6 sp tolerantiekrediet standaard recht om 1 vak (5sp) te tolereren binnen dit programma. Dit krediet wensen wij niet te verspillen aan een vak waar we onder normale omstandigheden wel voor geslaagd zouden zijn. Dus indien wij 1 vak tolereren staat ons resterend krediet maar op 1 SP.

Om voordeel te kunnen halen uit de situatie zouden wij dan zegge 4SP “cadeau” moeten krijgen. Ik vraag mij ten stelligste af hoe een schakelstudent in een scenario belandt met een resterend tolerantiekrediet van 4SP... ($6-5 = 1$, in mijn geval $5 - 5=0$)

De examencommissie geeft toe dat er moeizaamheden hebben plaatsgevonden en biedt een optie aan die niet gunstig is in mijn geval, alsook voor veel andere schakelstudenten.

Iedereen heeft toch hetzelfde examen afgelegd dus even veel recht op een tegemoetkoming? Waarom bepaalde groepen uitsluiten op basis van tolerantiekrediet?

Daarom verzoek ik vriendelijk de examencommissie toe te staan om een tolereerbaar resultaat te kunnen tolereren zonder verlies van tolerantiekrediet. Of anders geformuleerd: een 9/20 veranderen naar een 10/20 want ik ben er zeker van dat ik wel geslaagd zou zijn met dat extra uur waar we recht op hadden.

Er zijn onjuiste zaken (meervoud) gebeurd wat wij zwart op wit kunnen bewijzen, wij hebben dus zeker een legaal been om op te staan. (...)”

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 21 juli 2020 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het schriftelijke examen van “biag43 constructie” bestond uit vragen over drie thema’s: constructie, ergonomie en interieurconstructie. De student betwist volgens deze beslissing niet zozeer de wijze van quoteren, noch de gegeven quotatie op zich. De student stelt dat, door de omstandigheden van het examen, hij niet alle kansen heeft gekregen om zijn kennis en kunde te demonstreren. Over de constructie-vragen specifiek heeft hij geen opmerkingen.

Vervolgens gaat de interne beroepsinstantie verder in op de verschillende elementen die de student aanbracht:

1. [B.A.] kondigde op 2 juni 2020 per mail aan dat het examen uit drie delen bestond waarvoor in totaal vier uur ter beschikking stond. De student stelt dat tijdens het examen plots werd aangekondigd dat het examen maar drie uur mocht duren.

De docenten hadden een examen samengesteld waarvoor ze vier uur examentijd voorzagen. [B.A.] heeft dat in de mail die de student opnam in zijn brief gecommuniceerd aan de studenten. [B.A.] is er toen op gewezen dat examens in coronatijden maximaal drie uur mochten duren en heeft samen met collega’s [S.B.] en [T.B.] een aangepast examen gemaakt, daarbij rekening houdend met de kortere examentijd. [B.A.] heeft echter verzuimd zijn communicatie van 2 juni 2020 te corrigeren en de aanpassing aan het examen ruim bekend te maken.

Tijdens het gesprek met [D.B.] beschreef de student de aanvang van het examen op 11 juni 2020 in een grote zaal in het ICC in Gent. Vooraan de zaal werd door [B.A.] een mededeling gedaan waarvan, volgens de student, hij net zoals alle studenten in de tweede helft van de zaal de inhoud niet heeft begrepen. [B.A.] bevestigt dat hij bij aanvang van het examen heeft toegelicht dat de examentijd omwille van de coronamaatregelen tot drie uur moest beperkt worden en dat daarvoor ook de omvang van het examen werd aangepast.

De student stelt dat het pas later tot iedereen doordrong dat de examentijd niet zoals eerst voorzien vier uur was, maar slechts drie uur. De student stelt ook dat hij daardoor de beschikbare tijd fout heeft ingezet. De student was naar eigen zeggen begonnen met het deel interieurconstructie, omdat dat het tijdsintensiefste was. Te laat heeft de student daardoor gemerkt dat hij, bij een maximale examentijd van drie uur, in tijdsnood kwam voor de delen constructie en ergonomie.

Volgens de interne beroepsinstantie is het moeilijk te reconstrueren wanneer de student precies wist of kon weten dat de examentijd was beperkt tot drie uur. Het is eveneens moeilijk om daaruit te reconstrueren welke impact dit op zijn examenprestatie heeft gehad. De interne beroepsinstantie kan alleen maar vaststellen dat de verwarring over de duur van examen reëel was. Dit doet volgens de interne beroepsinstantie niets af van het feit dat het examen was opgesteld vanuit het perspectief dat een modale student het moest kunnen afgewerkt krijgen binnen een termijn van 3 uur en dat dit dus op zich geen aanleiding vormt tot een vernietiging van het resultaat.

2. De opdracht voor interieurconstructie behelsde het tekenen van constructiedetails. Na een uur zei [T.B.] dat de tekening in drie dimensies moest en een platte doorsnede niet volstond. De student had naar eigen zeggen niet meer de tijd om dat aan te passen.

De interne beroepsinstantie heeft bij [T.B.] toelichting bij het examen, het resultaat van de student en het verloop van het examen opgevraagd.

De interne beroepsinstantie verwijst ook naar de opgave van het examen. Het eerste wat daarbij opvalt, is dat de opgave in een driedimensionaal beeld van een gebouw wordt voorgesteld. Deze tekening is qua voorstellingswijze en vraagstelling identiek aan de oefeningen die op Toledo beschikbaar zijn en die de student tijdens het examen ook kon raadplegen.

De examenopgave vermeldt niet expliciet dat het antwoord de vorm van een perspectieftekening moest hebben.

Vervolgens verwijst de interne beroepsinstantie naar de examenkopij van de student, met aantekeningen in het rood door [T.B.]. Uit de aantekeningen blijkt dat heel wat informatie

ontbreekt. In het gesprek met [D.B.] stelde de student dat het voor hem – eens de tekening aangezet – helemaal onmogelijk was om deze nog te herwerken in een driedimensionaal beeld. De interne beroepsinstantie merkt op dat uit de aanvullingen in rood op de tekening van de student echter blijkt dat er geen onoverkomelijk probleem was om de tweedimensionale tekening uit te breiden in de derde dimensie.

Tijdens het examen heeft [T.B.] vastgesteld – op basis van wat hij zag op iemands antwoordblad of naar aanleiding van een vraag van een student – dat minstens sommige studenten de vraag niet volledig hadden begrepen en heeft hij daarom die randvoorwaarde verduidelijkt. Zoals uit de aanvullingen op de tekening van de student blijkt, vormt het omwerken van een vlakke doorsnede naar een tekening in een driedimensionale voorstelling geen onoverkomelijk probleem. Het vergt natuurlijk inzicht in de interieurconstructie.

3. In het gedeelte “ergonomie” van het examen moest een plan op schaal 1/20 gecorrigeerd worden. Echter, het plan was niet correct op schaal – maar dat was niet meteen duidelijk – waardoor de opdracht dubbelzinnig werd.

Het examen over het deel ergonomie telde vier opgaven. De student verwijst in zijn brief naar opgave één.

De vraag was om een plan te corrigeren op basis van de ergonomische vereisten van een rolstoelgebruiker. Het blad geeft aan dat de tekening op schaal 1/20 staat en geeft ook nog een schaallat.

De interne beroepsinstantie verwijst naar de toelichting van [S.B.]. Het secretariaat kopieert de examens. Door het document niet op ware grootte af te drukken, ontstond er een kleine afwijking (verkleining) ten opzichte van het origineel. De aanduiding 1/20 werd daardoor fout. De schaallat gaf natuurlijk wel de correcte schaalverhouding weer.

[S.B.] was zich bij de verbetering bewust van het probleem en heeft daarmee rekening gehouden in de verbetering. De afwijkingen in afmetingen hebben geen effect gehad op de toegekende scores.

4. De student verwijst ook naar de beslissing van de examencommissie om één studiepunt tolerantiekrediet extra toe te staan aan studenten in een schakelprogramma die slechts over vier studiepunten tolerantiekrediet beschikken en daardoor hun eventuele tolereerbare onvoldoende voor dit opleidingsonderdeel niet kunnen tolereren. De student komt voor deze regeling niet in aanmerking en vraagt om zijn cijfer te corrigeren tot 10/20 of om vijf studiepunten tolerantiekrediet extra toe te staan.

De interne beroepsinstantie verwijst naar de mededeling van [C.B.] die op 2 juli 2020 via Toledo werd verstuurd naar alle studenten die deelnamen aan “biag43 constructie”.

De examencommissie kwam na onderzoek van de omstandigheden van het examen tot de conclusie dat de behaalde scores konden worden vastgelegd. Dat dit geen examen is dat een schoonheidsprijs verdient, is duidelijk. Aan de andere kant hebben de docenten in de opstelling van hun examen en in de verbetering ervan rekening gehouden met de verminderde examentijd, met de schaalverwarring in de eerste vraag van ergonomie en met de tijdsdruk voor de opdracht voor interieurconstructie in het bijzonder.

De examencommissie oordeelde dat de scheidslijn tussen geslaagd en niet geslaagd kon gehandhaafd blijven. Zij voorzag enkel twee compenserende maatregelen om bepaalde categorieën studenten in staat te stellen hun tolerantiekrediet in te zetten. Dit hield onder andere in dat ze minstens over vier van de vijf benodigde studiepunten tolerantiekrediet beschikken.

De vraag van de student om deze regeling uit te breiden door hem *d’office* te tolereren, gaat veel verder dan de beslissing van de examencommissie en gaat ook voorbij aan de doelstelling van die regeling. Het zou inhouden dat de student substantieel meer tolerantiekrediet zou kunnen inzetten dan volgens het Onderwijs- en Examenreglement voorzien is.

De vraag van de student om zijn cijfer op te trekken naar 10/20, zou inhouden dat de interne beroepsinstantie zou erkennen dat hij de doelstellingen van het opleidingsonderdeel bereikt heeft. De interne beroepsinstantie is van oordeel dat dit manifest niet het geval is. De student slaagde niet voor het opleidingsonderdeel en voor geen enkel van de drie onderwerpen van het examen.

De vraag is of het examen de toets van Artikel 37 van het Onderwijs- en Examenreglement kan doorstaan: *“Elk examen wordt volgens de hierna bepaalde regels zo georganiseerd, dat de studenten de kans krijgen te bewijzen dat zij over de voor het opleidingsonderdeel vereiste competenties beschikken.”* Heeft de student de kans gekregen om te bewijzen dat hij over de vereiste competenties beschikt?

Er mag enige verwarring zijn geweest over de examenduur, maar het examen was dermate opgesteld dat het binnen een termijn van 3 uur kon worden afgewerkt. Als de student daar niet in slaagde, heeft dat grotendeels te maken met een gebrek aan inzicht in de leerstof. Dit blijkt ook uit het feit dat de student bij de andere gebreken – in tegenstelling tot vele andere studenten – er blijkbaar niet in slaagde de nodige omzettingen te doen.

De docenten hebben ter compensatie mild gequoteerd. Zoniet was de score van de student nog lager geweest. Men heeft dus al met de bijzondere omstandigheden rekening gehouden door de score te verhogen.

Zoals blijkt, is de behaalde score van 9/20 door de mildheid van de quotatie al een toegeving. De interne beroepsinstantie stelt dat de student zeker niet bewezen heeft de leerdoelstellingen te hebben behaald. Een aanpassing van de score van de student of het significant verhogen van zijn beschikbaar tolerantiekrediet, zou in die context een dubbele compensatie voor bijzondere omstandigheden zijn.

Op basis van deze informatie stelt de interne beroepsinstantie vast dat het examencijfer op een correcte manier werd vastgesteld en dus gehandhaafd blijft.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 28 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad onderzoekt desnoods ambtshalve de ontvankelijkheid van het beroep. Ten deze stelt de Raad vast dat verzoeker blijkens de inleiding van het verzoekschrift zowel de studievoortgangsbepaling van 2 juli 2020 als de interne beroepsbeslissing van 21 juli 2020 aanvecht. Ingevolge de devolutieve werking van het intern beroep (artikel 104 van het Onderwijs- en Examenreglement van verwerende partij), is de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling echter uit de rechtsorde verdwenen en vervangen door de interne beroepsbeslissing van 21 juli 2020. Bijgevolg kan enkel deze laatste beslissing het voorwerp uitmaken van het extern beroep bij de Raad.

Het beroep is onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de initiële studievoortgangsbepaling van 2 juli 2020. Voor het overige is het beroep ontvankelijk.

V. De middelen

A. Eerste middel

Standpunt van partijen

Standpunt van verzoeker

In het eerste middel beroept verzoeker zich in essentie op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in combinatie met een schending van het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker haalt de niet vooraf aangekondigde inkorting van de examenduur aan. Volgens verzoeker wordt het niet door verwerende partij betwist dat er oorspronkelijk een examen was samengesteld waarvoor een examentijd van vier uur was voorzien. Volgens verwerende partij zou er nadien, nadat de docenten erop waren gewezen dat examens in coronatijd maximaal drie uur mochten duren, een aangepast examen zijn opgesteld. Verzoeker heeft daar zijn twijfels bij en nodigt verwerende partij uit deze bewering te staven met interne e-mails waaruit dit duidelijk blijkt. Zo niet kan hieraan geen geloof worden gehecht.

Zelfs indien de examenvragen werden aangepast aan de ingekorte examentijd, dan nog staat volgens verzoeker vast dat verwerende partij in gebreke bleef om dit vooraf aan te kondigen

aan de studenten. Dit wordt niet door de interne beroepsinstantie betwist, aldus verzoeker. Ook bij de aanvang van het examen werden de studenten niet ingelicht dat zij maar over drie i.p.v. vier uur beschikten om het examen af te leggen. Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing stelt dat [B.A.] die mededeling wél zou hebben gedaan, maar erkent dat mogelijk niet alle studenten – omwille van de omvang van de zaal, zijnde een congrescentrum – de inhoud ervan hebben begrepen, wat het geval was voor verzoeker die in de tweede helft van de zaal zat. Aangezien de e-mail van 2 juni 2020 zeer duidelijk was over het verloop van het examen, maakte verzoeker zich geen zorgen over het feit dat dat hij niet begrepen had wat er vooraan de zaal precies werd gezegd, temeer daar ook de overige studenten die in de tweede helft van de zaal zaten en voor wie de mededeling ook onverstaanbaar was, hierover geen probleem maakten.

Hoe dan ook staat volgens verzoeker vast dat de interne beroepsinstantie op meerdere plaatsen in haar beslissing erkent dat er verwarring was over de precieze examenduur en dat dit te wijten was aan een gebrekkige communicatie en organisatie vanwege verwerende partij. Mede omwille van de begane onregelmatigheden m.b.t. de mededeling van de examenduur, werd door de examencommissie op 2 juli 2020 beslist om, als compenserende maatregel, één studiepunt tolerantiekrediet extra toe te staan, wat evenzeer de erkenning inhoudt van het feit dat het examen niet conform de beginselen van behoorlijk bestuur was georganiseerd.

Volgens verzoeker valt het niet te betwisten dat een student over de noodzakelijke informatie moet beschikken over de examenverrichtingen voor de aanvang van het betreffende examen. Een student mag er op vertrouwen dat hem vooraf duidelijk wordt gemaakt hoeveel tijd hij krijgt om een examen op te lossen. De voorafgaande mededeling van de (correcte) examenduur is fundamenteel opdat de student zijn tijd kan indelen over de verschillende examenvragen/examenonderdelen en het tempo kan bepalen waaraan hij dit moet afwerken. Wanneer men weet dat men over vier uur beschikt om een examen af te leggen, past men zich aan die beschikbare tijd aan waardoor men zelfs in tijdnood kan komen wanneer het examen is opgesteld om binnen een tijdsduur van drie uur te kunnen worden afgewerkt. Als men effectief weet dat men maar over drie uur beschikt, werkt men sneller. De loutere vaststelling door de interne beroepsinstantie dat “*het examen was opgesteld vanuit het perspectief dat een modale student het moest kunnen afgewerkt krijgen binnen een termijn van 3 uur*”, laat derhalve niet in redelijkheid het besluit toe dat de niet-aangekondigde inkorting van de examentijd “*op zich geen aanleiding vormt tot een vernietiging van het resultaat*”.

Verzoeker stelt dat, door te erkennen dat er verwarring was over de examenduur, de interne beroepsinstantie in ieder geval niet wettig, zonder schending van het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, heeft kunnen beslissen dat het examenresultaat van verzoeker moet worden gehandhaafd nu - gelet op de geschetste omstandigheden van het examenverloop - de quoterings van het examenresultaat kennelijk onredelijk is. Deze kritiek, die gesteund is op een gebrekkige informatie en communicatie vanwege de onderwijsinstelling, moet volgens hem leiden tot het ongedaan maken van het ongunstig examenresultaat van verzoeker.

Verzoeker beweert voorts dat verwerende partij niet alleen verantwoordelijk is voor een behoorlijke informatie over het examen, maar ook voor een goede praktische organisatie ervan. Indien de inkorting van de examenduur bij aanvang van het examen mondeling werd toegelicht, zoals verwerende partij beweert, dan diende men erop toe te zien dat dit door alle studenten in de zaal duidelijk kon worden gehoord, desgevallend door achteraan in de zaal deze mededeling te herhalen. Dit is niet gebeurd volgens verzoeker. Ook op dit vlak is er volgens verzoeker dus een inbreuk op de zorgvuldigheidsnorm, waardoor hij een concreet nadeel heeft geleden en met name in tijdsnood is gekomen voor de onderdelen ergonomie (7/20) en constructie (8/20), wat resulteerde in een slechte score voor deze onderdelen. Ook voor het onderdeel interieurconstructie (9/20) kwam verzoeker in tijdsnood, nu pas na één uur was gemeld dat een tekening in 3D werd vereist. Het examenresultaat voor alle onderdelen kan bijgevolg niet worden gehandhaafd.

Verzoeker stelt daarenboven dat een behoorlijk opgesteld examen een redelijke verhouding vereist tussen de omvang en de moeilijkheidsgraad van het examen en de duur ervan. Zoals reeds vermeld, dient verwerende partij te bewijzen dat alle docenten het examen effectief hebben aangepast en samengesteld voor drie uur examentijd. Tevens moet verwerende partij aantonen hoeveel tijd voor elk onderdeel precies was voorzien. Indien de examinerator achteraf zelf van oordeel is dat de tijdsdruk te groot was, zoals *in casu* door de interne beroepsinstantie werd erkend, is een aanpassing van de score achteraf om het tijdsgebrek in rekening te brengen een aanvaardbare compensatie, doch het is dan wel vereist dat de aangekondigde aanpassing van de scores blijkt uit de quoterings van het examen. Blijkt het toegekende resultaat evenwel een louter mathematische optelling van de deelscores, dan wordt niet aangetoond dat met de tijdsdruk rekening werd gehouden zoals was meegedeeld. Welnu, uit

de quotering van elk examenonderdeel blijkt nergens dat *in casu* rekening werd gehouden met die tijdsdruk, terwijl het bestaan ervan door de docent van interieurconstructie alleszins werd erkend. Ook om deze reden meent verzoeker dat zijn examencijfer niet redelijk tot stand gekomen is.

Standpunt van verwerende partij

Verwerende partij laat in haar antwoordnota het volgende gelden. Wat betreft de examenduur werd oorspronkelijk (zie mail d.d. 2 juni 2020 - bijlage 2) een examentijd van vier uur aangekondigd. Omwille van de coronamaatregelen moest dit beperkt worden tot drie uur. De betrokken docenten hebben hun examen aangepast aan de kortere examentijd. Verzoeker weigert dit te geloven, maar brengt geen elementen aan die dit onderbouwen. Het is niet duidelijk waarop verzoeker zijn bewering stoelt dat de docenten niet onderling overlegd zouden hebben.

Om het examen volgens de regels van physical distancing te kunnen organiseren, ging het examen door in het ICC te Gent. In alle zalen waren, naast de examinatoren, ook een geluidstechnicus van het ICC en een verantwoordelijke van de organisatie vanuit KU Leuven aanwezig. Bij andere examens zijn er geen problemen in verband met de verstaanbaarheid van mondelinge mededelingen doorgegeven.

Bij de introductie van het examen heeft [B.A.] mondeling gemeld dat het examen maar drie uur mocht duren en toegelicht dat het examen in die zin werd aangepast (zie mail [B.A.] d.d. 14 en 15 juli 2020 - bijlage 9). Verzoeker vond het op dat moment niet nodig om aan het examentoezicht te melden dat hij de introductie bij het examen niet had begrepen. KU Leuven heeft alle mogelijke inspanningen gedaan om het examen in de best mogelijke omstandigheden te laten doorgaan. Het mag van deelnemers aan een examen verwacht worden dat zij problemen – zoals de verstaanbaarheid van de introductie – die zij vaststellen, signaleren.

Zoals de interne beroepsinstantie schrijft, is het moeilijk te reconstrueren wanneer verzoeker precies wist of kon weten dat de examentijd beperkt was tot drie uur. De docenten zijn in ieder geval duidelijk dat bij het begin van het examen de examenduur van drie uur werd toegelicht en dat daarop uit de zaal geen vragen of opmerkingen kwamen. De verwarring over

de examenduur is volgens verwerende partij op zijn minst mede het gevolg van de passieve houding van verzoeker. Deze verwarring deed volgens de interne beroepsinstantie niets af van het feit dat het examen was opgesteld vanuit het perspectief dat een modale student het moest kunnen afgewerkt krijgen binnen een termijn van drie uur en dat dit dus op zich geen aanleiding vormt tot een vernietiging van het resultaat.

Verwerende partij geeft vervolgens een overzicht van de slaagpercentages voor het opleidingsonderdeel, dat deel uitmaakt van de opleidingen Bachelor in de Interieurarchitectuur (campus Gent en campus Brussel) en van het schakelprogramma van de professionele Bachelor in de Interieurvormgeving naar de Master in de Interieurarchitectuur. De cijfers van het schakelprogramma in Brussel werden niet opgenomen, omdat door het lage aantal studenten in die opleiding dit slaagcijfer in deze context niet significant is. Het slaagpercentage voor biag43/biab43 constructie ligt voor de eerste examenkans in huidig academiejaar rond de 70%. Dit slaagpercentage is gelijkaardig in de drie opleidingen waarin het opleidingsonderdeel wordt aangeboden. Het slaagpercentage in 2019-2020 is vergelijkbaar met (tot hoger dan) het slaagpercentage in de eerste examenkans in 2018-2019. Mocht de verwarring over de examenduur enige ongerustheid bij de studenten hebben veroorzaakt, dan heeft dit alleszins niet geresulteerd in een lagere slaagkans.

Replik verzoeker in de wederantwoordnota

In zijn *wederantwoordnota* stelt verzoeker, wat betreft de examenduur, dat negatieve feiten moeilijk te bewijzen zijn. Verzoeker heeft moeite om te geloven dat de examens werden aangepast aan de beperkte examenduur en in onderling overleg, dit op grond van een geheel van feitelijke vermoedens. Het blijft de vraag wanneer de docenten precies op de hoogte waren van de beperkte beschikbaarheid van de zaal en of er dan nog wel tijd was om het examen aan te passen. De aanvoering dat de examens mild werden verbeterd, rekening houdend met de beperkte examenduur, en dat de examencommissie het nodig heeft geacht om compenserende maatregelen te treffen, sterken verzoeker in zijn vermoeden dat de examens finaal niet werden aangepast. De verklaring van docent [B.] dat het wel was toegestaan om tijdens het examen wifi te gebruiken, is ook eerder een illustratie van een gebrek aan onderling overleg. Het was volgens verzoeker nuttig geweest om het examen van vorig jaar te kunnen raadplegen, om te zien hoeveel vragen toen voor een examenduur van vier uur werden voorzien en dit dan te vergelijken met het examen van dit jaar.

Verzoeker benadrukt dat de examenduur een wezenlijk aspect van een examen is waarover duidelijk werd gecommuniceerd in de e-mail van 2 juni 2020, zodat verzoeker erop mocht vertrouwen – bij gebrek aan een corrigerend bericht per mail – dat de examenduur vier uur zou bedragen. Waar erkend werd dat “de verwarring over de duur van het examen reëel was” – en dit dus niet alleen bij verzoeker het geval was – is het al te gemakkelijk om verzoeker passiviteit te verwijten. Indien de examencommissie na talrijke klachten bij de ombudsdienst beslist, als compenserende maatregel, één studiepunt tolerantiekrediet extra toe te staan, is er volgens verzoeker wel meer aan de hand dan een louter passieve houding van de studenten.

Zelfs indien “het examen was opgesteld vanuit het perspectief dat een modale student het moest kunnen afgewerkt krijgen binnen een termijn van 3 uur”, kan men volgens verzoeker in tijdsnood komen indien men aan het examen begint vanuit de opvatting dat men over vier uur zal beschikken. Verder zijn de slaagpercentages kennelijk gelijkaardig, doch enkel omdat mild werd gecorrigeerd, zoals alle docenten aangeven. Het slaagpercentage bewijst op zich volgens verzoeker dus niet dat het examen was opgesteld voor een tijdsduur van drie uur.

Beoordeling

Uit het dossier blijkt dat professor [B.A.] op 2 juni 2020 volgende e-mail richtte aan de studenten in het opleidingsonderdeel biag43 Constructie:

“Beste studenten,

Nog even de examenafspraken op een rij:

- Het examen bestaat uit drie delen:

> eerste deel [B.A.] – duur 1u – open boek – geen digitale hulpmiddelen (zoals smartphone, tablet, pc, etc.) Prints, eigen notities edm zijn toegelaten.

> tweede deel [S.B.] – duur 1 u – open boek – geen digitale hulpmiddelen (zoals smartphone, tablet, pc etc.) Prints, eigen notities edm zijn toegelaten.

> derde deel [T.B.] – duur 2u – open boek – zie mailing [T.] voor de juiste afspraken”

Omwille van de corona-maatregelen is het examen georganiseerd in een grote hal, waarin ongeveer 120 studenten verspreid zaten over een duizendtal plaatsen. Partijen zijn het erover eens dat er bij aanvang van het examen een mondelinge mededeling werd gedaan vooraan in

de zaal. Blijkbaar werd op dat moment, voor het eerst en in tegenstelling tot de eerdere schriftelijke communicatie, meegedeeld dat het examen maar 3 uur zou duren. Verzoeker stelt dat hij, samen met de laatste helft van de zaal, deze mededeling niet heeft verstaan maar zich geen zorgen maakte, gelet op de eerdere mededelingen en het feit dat zijn medestudenten evenmin ongerust leken.

Partijen zijn het er ook over eens dat verzoeker slechts in de loop van het examen vernam dat de examenduur 3 uur in plaats van 4 uur besloeg.

In ieder geval staat vast, zoals de bestreden beslissing vermeldt, dat er bij verzoeker verwarring heerste over de duur van het examen.

Deze feitelijkheden doen enkele juridische vragen ontstaan.

De eerste vraag die rijst, is of de verwarring omtrent de examenduur verwijtbaar is aan verzoeker. Immers, verzoeker heeft bij aanvang van het examen de mondelinge toelichting niet begrepen, maar heeft niet verder geïnformeerd bij een toezichthouder over de inhoud van deze toelichting.

In dat kader van deze eerste vraag, en na nauwkeurig onderzoek van het dossier, doet de Raad volgende vaststellingen:

- De studenten werden op voorhand schriftelijk en duidelijk ingelicht van het feit dat het examen vier uur zou duren, waarbij er een uur voorzien was voor het deel constructie, een uur voor het deel ergonomie, en twee uur voor het deel interieurconstructie;
- Vóór de aanvang van het examen werden er geen enkele andere berichten in tegengestelde zin aan de studenten gericht;
- De examencommissie heeft na het examen het voorstel gelanceerd om studenten, die nog slechts over vier studiepunten tolerantiekrediet beschikten, een vijfde tolerantiepunt toe te kennen zodanig dat zij hun tolereerbaar resultaat voor het opleidingsonderdeel konden laten tolereren. Samen met verzoeker ziet de Raad in dit voorstel een zekere erkenning vanwege verwerende partij dat er gedurende het examen bepaalde zaken zijn fout gelopen. In dat kader leest de Raad de mededeling van [C.B.] op Toledo van 3 juli 2020, aangaande dit voorstel:

“(…) Aan de andere kant kunnen de omstandigheden van de lessen en de planning van het examen als een bijzondere individuele omstandigheid worden beschouwd.”

De bestreden beslissing stelt:

“(…) We kunnen alleen maar vaststellen dat de verwarring over de duur van [het] examen reëel was.

(…) Er mag enige verwarring zijn geweest over de examenduur.”

De Raad kan in het licht van de concrete omstandigheden van deze zaak het gebrek aan initiatief van verzoeker bij aanvang van het examen (m.n. niet verder informeren naar de mondelinge toelichting, die hij niet kon verstaan) niet gelijkstellen aan een verwijtbaar gedrag in hoofde van verzoeker. Verzoeker mocht er, in het licht van de concrete omstandigheden - met name de duidelijke schriftelijke instructies via e-mail van 2 juni 2020, namelijk vanuit gaan dat het examen vier uur zou duren en moest zich er niet aan verwachten dat de mondelinge mededeling aan het begin van het examen verder zou gaan dan de gebruikelijke korte toelichting over de examenvragen en het materiaal dat tijdens het examen op de tafels van studenten mocht liggen. Er was geen reden voor verzoeker om te verwachten dat de mondelinge mededeling drastische wijzigingen aan de evaluatievorm of -duur zou betreffen, zoals *in casu* nochtans het geval was. Het komt de Raad dan ook onlogisch en te verregaand voor dat verzoeker zou moeten informeren naar gegevens (inkorting examenduur) waarvan hij niet wist dat ze mondeling werden meegedeeld. Men kan geen vragen stellen over een gegeven waarvan men niet hoort dat het besproken wordt, en verzoeker moest zich *in casu* niet verwachten aan een dergelijke drastische wijziging in organisatie van het examen. Eén en ander lijkt in de ogen van de Raad bevestigd te worden door het voorstel van de examencommissie om een extra tolerantiepunt toe te staan voor dit opleidingsonderdeel.

De concrete omstandigheden van een examen kunnen maar aanleiding geven tot de onregelmatigheid van het examenresultaat, indien de student aantoont dat deze omstandigheden van die aard waren dat zij zijn slaagkansen hebben gehypothekeerd of dat zijn resultaat erdoor onredelijk is beïnvloed.

De tweede vraag die rijst, is bijgevolg de vraag of het feit dat verzoeker pas in de loop van het examen vernam dat zijn examenduur met $\frac{1}{4}$ was ingeperkt, in de concrete omstandigheden van deze zaak een onredelijke invloed heeft gehad op zijn eindresultaat.

In het licht van deze tweede vraag, stelt de Raad vast dat het voor een student van wezenlijk belang is de tijdsduur van een examen te kennen, zodanig dat hij kan inschatten hoe hij zijn tijd zal spenderen aan en verdelen tussen de verschillende onderdelen van dat examen en hoe hij zijn prioriteiten zal stellen. Het spreekt voor zich dat een student vervolgens in onverwachte moeilijkheden of tijdsgebrek kan komen indien in de loop van het examen blijkt dat de duur van dit examen korter is dan verwacht, hetgeen deze concrete zaak ook illustreert. *In casu* stelt verzoeker dat hij is begonnen met het derde deel van het examen, interieurconstructie. Ten gevolge van de schriftelijke mededeling op 2 juni 2020, ging verzoeker er immers vanuit dat het oplossen van dit onderdeel twee uur van de voorziene vier uur in beslag zou nemen. Tijdens het examen, volgens verzoeker na ongeveer twee uur, bleek dat verzoeker nog maar een uur de tijd had. Volgens verzoeker restte hem op dat moment te weinig tijd om de vragen van de overige twee onderdelen nog behoorlijk op te lossen.

Afhankelijk van de examenduur, zal een student bovendien minder of meer gedetailleerd antwoorden op de examenvragen. Indien een student over een zeer beperkte examenduur beschikt, kan verwacht worden dat de student zijn antwoorden veel beknopter zal houden dan wanneer hij over een zeer ruime examenduur beschikt. Wanneer een student dan meent dat hij over vier uur tijd beschikt om een examen op te lossen, kan verwacht worden dat hij gedetailleerd te werk zal gaan, waardoor het niet uitgesloten is dat hij in tijdsnood komt wanneer na twee uur blijkt dat hij nog maar over een uur tijd beschikt om de rest van het examen in te vullen.

Verwerende partij voert aan dat het examen opgesteld was om opgelost te kunnen worden binnen drie uur. Met andere woorden ging het niet om een examen waarvoor studenten vier uur de tijd nodig hadden. Nog los van de vraag of dit effectief zo is – verzoeker betwist immers dat het examen is opgesteld om op drie uur te worden opgelost – lijkt dit, in het licht van het voorgaande, niet relevant te zijn. Het is de tijd waarover de student meent te beschikken, die bepaalt hoe hij zijn tijd zal verdelen tussen de onderdelen van het examen en die bepaalt hoe gedetailleerd hij zal antwoorden op de examenvragen. Zoals verzoeker terecht aangeeft:

“Wanneer men weet dat men over vier uur beschikt om een examen af te leggen, past men zich aan die beschikbare tijd aan waardoor men zelfs in tijdsnood kan komen wanneer het examen is opgesteld om binnen een tijdsduur van drie uur te kunnen

worden afgewerkt. Als men effectief weet dat men maar over drie uur beschikt, werkt men sneller.”

Het is dan ook niet uit te sluiten dat verzoeker, indien hij op voorhand had geweten dat hij niet over vier, maar over drie uur tijd beschikte om het examen op te lossen, het examen op een andere manier had benaderd en op een andere manier had ingevuld, hetgeen zou kunnen hebben geleid tot een voldoende op het opleidingsonderdeel. Dit klemmt des te meer, nu verzoeker in de gegeven omstandigheden al een 9/20 behaalde.

Verwerende partij stelt dat deze quoterings van 9/20 al het resultaat is van een milde verbetering vanwege de betrokken docenten, die rekening gehouden zouden hebben met de verwarring die bestond inzake de examenduur. Er zou bovendien ook mild verbeterd zijn om tegemoet te komen aan andere kritiek op het examen (kritiek die verzoeker ontwikkelt in andere middelen), met name dat bij één van de vier examenvragen in het onderdeel ergonomie de schaal aanduiding 1/20 bij een prent niet correct was. De bewering dat er om die redenen mild verbeterd is, vindt echter geen steun in de stukken van het dossier. Na nauwkeurig nazicht van de ingevulde en verbeterde examenkopijen van verzoeker voor het onderdeel interieurconstructie en ergonomie (stukken 5 en 11 van het administratief dossier), stelt de Raad vast dat de betrokken docenten gewis veel opmerkingen en aantekeningen hebben geplaatst op deze examenkopijen, maar dat hieruit op geen enkele manier blijkt dat zij in hun verbetering of quoterings rekening hebben gehouden met de verwarring inzake de examenduur en schaalgrootte. Deze examenkopijen vermelden niets inzake deze problemen. Andere stukken in het dossier bewijzen evenmin dat de quoterings is opgesteld, rekening houdend met de verwarring inzake examenduur en schaalgrootte.

De Raad komt in het licht van het bovenstaande bijgevolg tot de vaststelling dat het feit dat verzoeker pas in de loop van het examen vernam dat zijn examenduur met $\frac{1}{4}$ was ingeperkt, in de concrete omstandigheden van deze zaak, een onredelijke invloed heeft gehad op zijn eindresultaat.

Het eerste middel is gegrond.

B. Overige middelen

Nu de eventuele gegrondheid van de andere middelen niet tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden, onderzoekt de Raad ze niet.

Louter ten overvloede wil de Raad evenwel de aandacht van partijen vestigen op het volgende.

Het is vaste rechtspraak van de Raad dat de onderwijsinstellingen en hun docenten de nodige autonomie hebben bij het organiseren van de evaluatievormen en het opstellen van de evaluatiecriteria. Belangrijk is dat deze vormen en criteria in beginsel vóór de start van het academiejaar vastliggen en dat zij in de ECTS-fiches, die eventueel in samenhang met andere informatiebronnen gelezen kunnen worden, zijn opgenomen, voor zover daaruit voortvloeit dat de student de evaluatiewijze kent of redelijkerwijze had moeten kennen.

De ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel biag43 Constructie vermeldt als evaluatievorm:

“schriftelijk examen en permanente evaluatie; oefeningen dienen individueel en in groep te worden gemaakt. Examen: 123/150^{ste} AW: 27/150^{ste}”

Blijkens het dossier is het opleidingsonderdeel enkel geëvalueerd middels een schriftelijk examen (150/150). Hierover bevraagd ter zitting, bevestigt verwerende partij dat ingevolge de corona-maatregelen inderdaad is afgeweken van de evaluatievorm voorzien in de ECTS-fiche. Op vraag van de Raad, of deze afwijking conform de procedure voorzien in artikel 3 Decreet van 17 april 2020 over maatregelen in het hoger onderwijs voor het academiejaar 2019-2020 als gevolg van de coronacrisis, is doorgevoerd, wordt ontkennend geantwoord. De wijziging van de evaluatievorm werd enkel via Toledo gecommuniceerd aan de studenten, zij kregen het bericht dat zij uitsluitend via een schriftelijk examen zouden worden geëvalueerd.

Uit de stukken van het dossier blijkt bovendien dat er voor één onderdeel van het schriftelijk examen, in zekere mate toch rekening werd gehouden met ingediende taken. Zo verklaart docent [T.B.]:

“Ik heb de reeks oefeningen mee aangewend om te quoteren, om zo de weging van het examen te compenseren, en een bredere beoordelingsbasis te hebben. Ik heb dit gedaan voor alle studenten, en indien ik dit niet had gedaan zou het algemene slaagpercentage veel lager hebben gelegen dan nu het geval is. De student in kwestie heeft echter slechts 3 van de 7 oefeningen ingediend. Daarom is een meer evenwichtige beoordeling van de student moeilijk te realiseren. Niettegenstaande dat heb ik de student omwille van de specifieke examenomstandigheden voor mijn specifiek vak-onderdeel toch een 9/20 gegeven, hetgeen in het kader van de aspecten

beschreven onder punt 1 bezwaarlijk als een strenge beoordeling kan worden beschouwd.” (p. 3 bestreden beslissing)

Verwerende partij heeft aldus blijkbaar zonder de decretaal verplichte raadpleging van de studentenraad, studentenvertegenwoordiging of elke individuele student de evaluatievorm gewijzigd van een combinatie van schriftelijk examen en permanente evaluatie naar een uitsluitend schriftelijk examen, en heeft deze gewijzigde evaluatievorm meegedeeld aan de studenten via het online platform. Nadien is er blijkbaar toch rekening gehouden met ingediende oefeningen en zijn de studenten aldus toch deels geëvalueerd middels permanente evaluatie, maar zonder dat dit op voorhand aan de studenten was meegedeeld en dan ook nog niet voor elke student.

Dergelijke handelswijze doet op het eerste gezicht vragen rijzen omtrent de regelmatigheid van deze beoordeling, maar de Raad onderzoekt deze kwestie niet verder, nu hij op basis van het eerste middel reeds tot vernietiging van de bestreden beslissing overgaat.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 21 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ongegrond werd verklaard.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij neemt een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenvermelde overwegingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen	secretaris
---------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.906 van 2 september 2020 in de zaak 2020/239

In zake: Jelke DE FRENNE
 Woonplaats kiezend te 9570 Lierde
 Eekhoudries 11

Tegen: ODISEE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefanie De Proost
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Antoine Dansaertstraat 92
 Bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 30 juli 2020, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 28 juli 2020 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 september 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stefanie De Proost, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Educatieve bachelor in het lager onderwijs’.

Voor het opleidingsonderdeel “Stage 1” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 7/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 14 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 28 juli 2020 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt dat de termijn voor het instellen van een intern beroep op dwingende wijze is geregeld door de decreetgever in de Vlaamse Codex Hoger Onderwijs. De termijn is van openbare orde, zodat hiervan niet kan worden afgeweken. Ze benadrukt dat het individueel studievoortgangsdossier, waarin de examenresultaten op schriftelijke en elektronische wijze aan elke student worden meegedeeld de uitdrukkelijke vermelding van de beroepsmodaliteiten bevat, net zoals artikel 101 van het Onderwijs- en Examenreglement (hierna: OER).

De interne beroepsinstantie merkt op dat het beroep binnen een vervaltijd van zeven kalenderdagen te rekenen vanaf de kalenderdag na de bekendmaking van de resultaten moet worden ingesteld. Als datum van het beroep geldt de datum van het postmerk van de aangetekende brief.

De resultaten werden bekendgemaakt op 2 juli 2020. Het beroep van de studente moest dus uiterlijk op 9 juli 2020 te worden ingesteld. Volgens de interne beroepsinstantie had de studente op dat moment reeds tweemaal nabespreking van haar resultaat genoten. Het beroep van de studente, zoals dit werd ingesteld bij aangetekende brief van 14 juli 2020, is duidelijk laattijdig. Er werd door haar ook geen voorafgaandelijk bewarend beroep ingesteld. De interne beroepsinstantie verklaart het intern beroep onontvankelijk.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 28 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 30 juli 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad recent reeds heeft overwogen (R.Stvb. 24 augustus 2018, nr. 4.376; R.Stvb. 14 september 2018, nr. 4.405), inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16). De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, RW 1999-00, 850).

De vraag of verzoekende partij op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoekster merkt op dat het intern beroep onontvankelijk wordt geacht omdat dit te laat werd verstuurd na het ontvangen van de resultaten. Ze ontkent dit niet, maar ze wil er wel op wijzen dat er meteen de dag na ontvangst van de resultaten een online gesprek is geweest met mevrouw [M.C.], die eigenlijk voor dit feedbackmoment niet de geschikte persoon was aangezien zij het voorbije schooljaar in zwangerschapsverlof is geweest. Omdat vele dingen niet naar tevredenheid werden beantwoord, heeft verzoekster contact opgenomen met het centrale nummer van Odisee Aalst, waar haar werd aangeraden te gaan praten met de heer [W.D.B.]. Verzoekster werd niet aangeraden om een aangetekend schrijven te richten aan Odisee Brussel, hoewel ze duidelijk had aangegeven de resultaten te willen betwisten. Dit werd volgens verzoekster evenmin vermeld tijdens het gesprek met de heer [W.D.B.], dat heeft plaatsgevonden op de avond van 8 juli. Verzoekster stipt aan dat, aangezien ze dit gesprek pas 's avonds kon voeren met de heer [W.D.B.] en zij de dag nadien terug aan het werk moest, ze de aangetekende zending niet meteen heeft kunnen versturen.

Op 13 juli heeft de mama van verzoekster nog contact gehad met de diensten van de Raad, waar haar werd aangeraden om alsnog de aangetekende zending te versturen, uiteraard met vermelding van alles wat reeds voorafging en met een motivering waarom dit niet correct is. Uit de interne beroepsbeslissing blijkt volgens verzoekster dat de punten die zij heeft aangehaald in haar intern beroepsschrift niet worden weerlegd, misschien zijn ze zelfs niet bekeken. De enige motivering is immers dat een laattijdig beroep onontvankelijk is. Ter volledigheid van het dossier heeft verzoekster nog een kopie van het schrijven van 14 juli 2020 toegevoegd, inclusief alle bijlagen, dat gericht werd aan Odisee Brussel.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat de termijn voor het instellen van een intern beroep op dwingende wijze is geregeld door de decreetgever in de Vlaamse Codex Hoger Onderwijs. De termijn is van openbare orde, zodat hiervan niet kan worden afgeweken. Zij benadrukt dat zowel het individueel studievoortgangsdossier, waarin de examenresultaten op schriftelijk en elektronische wijze aan elke student worden meegedeeld, de uitdrukkelijke vermelding van de beroepsmodaliteiten bevat, net zoals artikel 101 OER.

Volgens verwerende partij moet het beroep worden ingesteld binnen een vervaltijd van zeven kalenderdagen te rekenen vanaf de kalenderdag na de bekendmaking van de resultaten. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende brief.

Verwerende partij stelt vast dat de resultaten werden bekendgemaakt op 2 juli 2020. Het beroep van verzoekster moest aldus uiterlijk op 9 juli 2020 worden ingesteld. Op dat moment had verzoekster reeds tweemaal nabespreking van haar resultaat genoten. Het beroep van verzoekster, zoals dit werd ingesteld bij aangetekende brief van 14 juli 2020, is duidelijk laattijdig.

Verder vindt verwerende partij dat de argumenten die verzoekster aanhaalt in een poging om het overschrijden van de termijn voor het intern beroep alsnog te doen verschonen niet kunnen overtuigen. Ze wijst erop dat verzoekster een nabespreking heeft genoten. De tijd die is verstreken tussen het eerste gesprek met de praktijkpedagoog en het opvolgend gesprek met het opleidingshoofd is enkel aan verzoekster toe te rekenen. Zo heeft zij pas na twee dagen geantwoord op de vraag van de heer [D.B.] of er reeds een gesprek met de praktijkpedagoog had plaatsgevonden en was zij omwille van de studentenjob die ze klaarblijkelijk uitvoerde niet beschikbaar voor een bijkomend gesprek (via MS Teams) met het opleidingshoofd op 6 en 7 juli. Ze kon zich enkel vrijmaken na 18u, waarop haar uiteindelijk een gesprek werd voorgesteld op 8 juli om 20u. Verwerende partij verduidelijkt dat verzoekster op dat moment nog steeds de mogelijkheid had om intern beroep aan te tekenen. De laatste nuttige dag voor het beroep was 9 juli. Niets belette verzoekster ook om in afwachting van dit bijkomend gesprek dat op 8 juli zou plaatsvinden reeds een bewarend beroep in te stellen, wat verzoekster niet heeft gedaan.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekster ook niet verklaart waarom zij heeft gewacht tot 13 juli alvorens contact op te nemen met de diensten van de Raad en tot 14 juli alvorens haar intern beroepsschrift aangetekend te verzenden. Volgens verwerende partij kan het feit dat verzoekster moest werken (studentenjob) niet volstaan om als overmacht in aanmerking te worden genomen en het overschrijden van de termijn (met vijf dagen!) voor het intern beroep te doen verschonen. Verwerende partij stipt aan dat ook de Raad reeds in het verleden heeft geoordeeld dat het feit dat een student moet werken in dat opzicht niet volstaat.

Verwerende partij merkt daarnaast op dat het het opleidingshoofd ook niet ten kwade kan worden geduid dat hij tijdens het gesprek dat hij op 8 juli met verzoekster en haar moeder had niet expliciet heeft verwezen naar de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep. De beroepsmodaliteiten worden uitdrukkelijk vermeld bij de bekendmaking van de resultaten in het individueel studievoortgangsdossier van verzoekster en in het OER, zodat verzoekster (na

twee academiejaren in de hogeschool) geacht moet worden deze te kennen. Volgens verwerende partij heeft verzoekster tijdens dit gesprek overigens op geen enkel ogenblik laten blijken dat zij verdere juridische stappen wenste te zetten tegen het resultaat dat ze voor haar stage had behaald. Het gesprek is, integendeel, verklarend geweest bij de totstandkoming van dit resultaat en het had een zuiver pedagogische insteek waarbij ook dieper werd ingegaan op de studieloopbaan van verzoekster en haar toekomst binnen de opleiding. Verzoekster, die op dat moment werd bijgestaan door haar moeder, heeft minstens de vraag naar de concrete beroepsmodaliteiten niet gesteld.

Volgens verwerende partij moet dan ook worden besloten dat het extern beroep moet worden verworpen, nu het intern beroep niet op tijdige en regelmatige wijze werd uitgeput.

Verzoekende partij gaat hierop in haar *wederantwoordnota* niet in.

Beoordeling

De Raad onderzoekt of de interne beroepsinstantie het beroep van verzoekende partij terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

De Raad stelt vast dat de termijn voor het instellen van het intern beroep op dwingende wijze is geregeld door de decreetgever in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs. Het betreft een vervaltermijn. Een laattijdig intern beroep is derhalve onontvankelijk. Gezien het een regel van openbare orde betreft, onderzoekt de Raad dit desnoods ook ambtshalve.

In casu betreft het voorwerp een examenbeslissing en gaat de vervaltermijn van zeven kalenderdagen in de dag na de proclamatie, d.i. de bekendmaking van de resultaten. Uit het dossier blijkt dat de bekendmaking van de examenresultaten *in casu* op 2 juli 2020 is gebeurd (zie stuk 1 van verwerende partij). De Raad stelt vast dat op de mededeling van de puntenlijst (zie stuk 1 van verwerende partij) de noodzakelijke beroepsmodaliteiten zijn meegedeeld, zodat de beroepstermijn effectief aanvangt de dag na de bekendmaking van de examenresultaten, wat *in casu* op 3 juli 2020 is.

De uiterste datum om een tijdig intern beroep in te stellen was derhalve donderdag 9 juli 2020. Verzoekster diende haar intern beroep pas in op 14 juli 2020. De Raad moet derhalve concluderen dat het beroep *prima facie* niet tijdig werd ingesteld.

De Raad onderzoekt vervolgens in welke mate er *in casu* sprake kan zijn van een overmachtssituatie die de laattijdigheid van de indiening van het beroep kan verschonen.

Verzoekster stelt dat zij op 3 juli 2020 een feedbackgesprek had met mevrouw [M.C.], die volgens haar niet de geschikte persoon was hiervoor. Aangezien vele vragen niet naar haar tevredenheid werden beantwoord, heeft verzoekster op 8 juli een gesprek gehad met de heer [W.D.B.]. Dit gesprek kon toen pas plaatsvinden omwille van de studentenjob van verzoekster en de agenda van de heer [W.D.B.]. Naar het oordeel van de Raad is er *in casu* geen sprake van enige overmachtssituatie, die de laattijdigheid van de indiening van het intern beroep desgevallend zou kunnen verschonen. Niets belette verzoekster immers om reeds binnen de vervaltermijn van zeven kalenderdagen een bewarend intern beroep in te stellen. Deze mogelijkheid staat overigens ook vermeld op de mededeling van de puntenlijst (zie stuk 1 van verwerende partij). Dat de heer [W.D.B.] verzoekster tijdens het gesprek op 8 juli niet heeft gewezen op de beroepsmogelijkheid- en modaliteiten leidt niet tot een ander besluit. Verzoekster werd voldoende geïnformeerd via de mededeling op de puntenlijst en de beroepsmogelijkheid- en modaliteiten zijn bovendien ook terug te vinden in het OER.

Het intern beroep werd aldus terecht niet ontvankelijk verklaard wegens laattijdigheid.

De Raad kan zich niet verder buigen over de grond van de betwisting, gezien het intern beroep niet regelmatig is ingesteld en uitgeput.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.916 van 11 september 2020 in de zaak 2020/242

In zake: Thibo SWERTS
Woonplaats kiezend te 3680 Opoeteren
Jonkersweg 14

Tegen: KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
Woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 1 augustus 2020, strekt tot nietigverklaring van de initiële studievoortgangsbeslissing van 6 juli 2020 waarbij aan verzoeker een 5/20 voor het opleidingsonderdeel “Objectgericht programmeren” werd toegekend en de beslissing op intern beroep van 30 juli 2020, waarbij het beroep van verzoeker ontvankelijk en deels gegrond werd verklaard en het examenresultaat werd gewijzigd naar 9/20.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd. Verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 september 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

De heer Toon Boon, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding “Bachelor in de ingenieurswetenschappen”.

Tot het curriculum van verzoeker behoort het opleidingsonderdeel “Objectgericht programmeren”. Volgens de oorspronkelijke ECTS-fiche wordt dit opleidingsonderdeel geëvalueerd door middel van een project, dat uiteenvalt in drie delen met één mondelinge verdediging aan het einde van het project:

“Het examen voor de 1^e zitting omvat het uitwerken van een project, waarvan de opgave in de loop van het semester in 3 opeenvolgende stappen wordt opgegeven. De finale oplossing moet ingeleverd worden tegen het einde van het semester.

(...)

- Het totale project moet in de blokperiode of in examenperiode mondeling verdedigd worden bij de docent. De verdediging gebeurt in team, als het project in team werd uitgewerkt. (...)

Indien de evaluatie aantoont dat de student één of meerdere doelstellingen van het opleidingsonderdeel onvoldoende heeft bereikt, kan het globale resultaat afwijken van het gewogen gemiddelde van de onderdelen.”

Ingevolge de corona-maatregelen achtte verwerende partij de wijziging van de examenvorm naar een schriftelijk examen noodzakelijk. Op 30 april 2020 deelt prof. [B.J.] aan de studenten mee op het online platform Toledo:

“[...]Wijzigingen omwille van de pandemie

Het is niet mogelijk het traditionele face-to-face mondelinge examen te verenigen met de social distancing-vereiste. Een online mondeling examen is daarentegen te fraudegevoelig. Daarom is beslist een individueel schriftelijk examen in te richten. [...] De eindscore wordt bepaald als volgt:

- 3 punten van de 20 staan op de inzending van Deel 1

- 17 punten van de 20 staan op de inzending van Deel 3 en het schriftelijk examen, met aftrek van de punten verloren ten gevolge van een ondermaatse inzending voor Deel 2. De score is geen optelsom van een deelscore voor de inzending en een deelscore voor het schriftelijk examen: de score is het minimum van de deelscore voor de inzending en de deelscore voor het schriftelijk examen. Beide deelscores moeten dus goed zijn om een goede eindscore te kunnen halen.”

Deze mededeling werd op 5 mei 2020 als volgt aangevuld:

“[...]Voor wie niet geslaagd is op één of beide delen (ingediende project en schriftelijk examen), geldt de eerder vermelde formule: de score zal het minimum zijn van de twee deelscores. Voor wie voor beide delen geslaagd is, is de score het gemiddelde van de beide deelscores, met gelijke gewichten.”

Als examencijfer wordt verzoeker op 6 juli 2020 een quoterings van 5/20 toegekend.

Aansluitend vraagt en bekomt verzoeker feedback over deze quoterings. Op Deel 1 van het project scoorde verzoeker 2.5/3. Op Deel 2 van het project scoorde verzoeker “excellent”. Het

schriftelijk examen bestond uit 3 vragen. Op vraag 1 scoorde verzoeker “excellent”, op vraag 2 “sufficient” en vraag 3 werd niet ingevuld. Op het schriftelijk examen scoorde verzoeker in totaal “very poor”.

Op 13 juli 2020 stelt verzoekende partij tegen dit examencijfer het volgende (bewarende) intern beroep in:

“Op mijn project heb ik op deel 1, 2.5/3 behaald, deel 2 werd niet apart gequoteerd en deel 3 behaalde ik “excellent” . Op mijn examen heb ik op vraag 1 “excellent” gescoord, vraag 2 “sufficient” gescoord en vraag 3 had ik niet ingevuld. Ik heb tijdens het examen al mijn tijd in vraag 2 gestoken. Vraag 1 ging relatief snel maar vraag 2 heeft zeer veel tijd in beslag genomen. Ik dacht best deze volledig uit te werken in plaats van vraag 2 en 3 allebei half af te werken. Ik heb op mijn examen ook geschreven dat ik niet aan vraag 3 begonnen ben wegens te weinig tijd. Ik had namelijk nog maar 2 minuten over dus veel meer dan de vraag lezen heb ik niet kunnen doen. Een groot deel van de studenten waarmee ik na het examen gesproken heb waren van mening dat vraag 2 de grootste vraag was en we dus vermoedden dat deze ook op het meeste punten ging. Er werd nergens vermeld wat de gewichten van de vragen nu precies waren. Achteraf kregen we te horen dat dit dus geen optelsom was maar dat de vraag waar je het minst op scoorde, het zwaarst doortelde. Dit stond ook niet in de ECTS fiche. Ik zou mijn examen volledig anders hebben ingevuld moest ik dit op het begin geweten hebben. Vraag 3 zou ik in principe ook hebben kunnen oplossen maar ik had ervoor gekozen vraag 1 en 2 volledig uit te werken omdat vraag 1 me redelijk gemakkelijk leek en vraag 2 de grootste van de 2 leek. Het leek me dus slimmer om 2 vragen volledig uit te werken dan 3 vragen deels.

Vermits ik een dyslectie handicap heb ik voor alle geplande examens faciliteiten (1/3 extra tijd en geen afstraffing van spelfouten) aangevraagd en ook gekregen. Oorspronkelijk was voor dit vak enkel een mondelinge verdediging gepland waardoor ik hier geen faciliteiten voor heb aangevraagd. Toen het nadien toch een schriftelijk examen werd heb ik te laat gerealiseerd dat ik geen faciliteiten had aangevraagd. Ik heb hiervoor nog een mail naar [J.W.] gestuurd maar kreeg als antwoord dat ik hier te laat mee was.

Door deze ongelukkige samenloop van omstandigheden voelt het voor mij bijzonder onrechtvaardig dat ik met:

- 2.5/3 op deel 1 van het project
- “excellent” op deel 3 van het project
- “excellent” op vraag 1 van het schriftelijk examen
- “sufficient” op vraag 2 van het schriftelijk examen
- niet ingevulde vraag 3 van het schriftelijk examen wegens tijdsgebrek

een eindquotering van slechts 5/20 behaalde. Ik wil hier dan ook beroep tegen aantekenen en hoop dat dit gewijzigd kan worden in een voldoende resultaat, hetgeen ik oprecht denk te verdienen.”

Op 20 juli 2020 wordt verzoeker gehoord door het intern beroepsorgaan in een persoonlijk gesprek.

Op 24 juli 2020 kan verzoeker zijn examen inkijken.

Op 30 juli 2020 oordeelt het intern beroepsorgaan dat het intern beroep ontvankelijk en deels gegrond is. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…) 1.2. Inzake het aanvragen van faciliteiten naar aanleiding van deze gewijzigde examenvorm, meldt de Dienst Studeren en Functiebeperking ons dat u op 30 april een e-mail werd gestuurd waarbij de deadline voor de aanvraag verplaatst werd naar 8 mei:

*"[...] Indien je voor sommige examens bepaalde examenfaciliteiten niet hebt aangevraagd bij de examenombud_, hoewel deze op je attest stonden, maar je door een veranderde examenvorm hier toch nood aan denkt te hebben, is het belangrijk dat je zo snel mogelijk contact opneemt met je examenombuds, en dit **ten laatste op 8 mei.**"*

1.3. De heer [J.W.] meldt mij dat u alsnog faciliteiten heeft aangevraagd, zij het op 9 juni jl., waarop hij diezelfde dag heeft geantwoord dat de deadline voor het aanvragen van faciliteiten inmiddels verstreken was.

2.1. Rond de puntenverdeling op het examen verduidelijkte prof. [J.] mij dat de drie vragen 1 tot en met 3 van het examen overeen stemden met een gewicht 1:3:3. Vraag 1 was een meer evidente vraag die werd overgenomen uit het vooraf ter beschikking gestelde modelexamen en daarom een lager gewicht kreeg. Vragen 2 en 3 peilden naar dieper inzicht in de leerstof en kregen daarom elk een gewicht 3. Prof. [J.] geeft aan dat hij bij de verbetering van het schriftelijk examen inderdaad een beoordelingssleutel heeft toegepast waarbij de 'individueel slechtst beantwoorde vraag het zwaarst doorweegt'. Dit stemt volgens de docent overeen met de ECTS-fiche, die uitdrukkelijk vermeldt dat "indien de evaluatie aantoonde dat de student één of meerdere doelstellingen van het opleidingsonderdeel onvoldoende heeft bereikt, kan het globale resultaat afwijken van het gewogen gemiddelde van de onderdelen". Prof. [J.] voegt eraan toe dat de minimale vereisten om te slagen voor het opleidingsonderdeel in extenso werden bekend gemaakt op Toledo. Verder vermeldde de genoemde Toledo mededeling van 30 april uitdrukkelijk: "Met andere woorden: het is niet voldoende de helft van de concepten te kennen om te slagen; *alle* minimaal te kennen concepten moeten gekend zijn".

2.2. Wat uw eigen score voor het opleidingsonderdeel betreft, lichtte prof. [J.] mij het volgende toe. U behaalde op het schriftelijk examen volgende punten: 20/20 (vraag 1); 10/20 (vraag 2) en 0/20 (vraag 3). Na weging en toepassing van de beoordelingssleutel 'de individueel slechtst beantwoorde vraag weegt het zwaarst door' leidde dit tot een resultaat van 3,33/20 voor het schriftelijk examen. Op delen 1 en 3 van het projectwerk behaalde u resp. 2,5/3 en 18/20. Vermits u niet geslaagd was op het examen werd overeenkomstig de vooraf bekend gemaakte weging geen gemiddelde gemaakt met deel 3 van het project. Dit leidde tot een eindresultaat van 5/20 (schriftelijk examen bepaalde 17 /20 van de eindscore; deel 1 van het project 3/20).

Mijn beslissing

1.1. De gewijzigde examenvorm naar een schriftelijk examen ingevolge het coronavirus werd tijdig bekend gemaakt, op 30 april jl., na overleg in de kernteams van de betrokken opleidingen, waarbij ook de bezwaren van de studenten werden besproken. Deze timing, die mee werd bepaald door het verloop van de pandemie en de belangrijke aanpassingen die dit vereiste, is in overeenstemming met het decretaal kader en de universiteitsbrede en facultaire mededelingen. De wijziging van examenvorm stoelt op objectieve argumenten, met name de noodzaak tot social distancing en de wens mogelijke fraude tegen te gaan.

1.2. Op 30 april werd u ingelicht over de verlenging van de deadline om faciliteiten aan te vragen, tot 8 mei. Uw e-mail van 9 juni werd bijgevolg meer dan een maand na de deadline verstuurd. Op dat moment beslisten de diensten terecht dat uw verzoek niet meer ingewilligd kon worden omdat de organisatie van faciliteiten ook tijd en het nodige werk vergt. Dit wordt voor alle studenten op dezelfde wijze toegepast.

2.1. De docent mocht uiteraard de weging 1:3:3 toepassen voor vragen 1 tot en met 3. Dit hoeft niet vooraf te zijn bekend gemaakt. Zoals hoger uiteengezet kan deze weging ook objectief verantwoord worden. De op het schriftelijk examen toegepaste beoordelingssleutel 'de individueel slechtst beantwoorde vraag weegt het zwaarst door' kan - na dialoog met de docent - echter niet aanvaard worden omdat zij materieel niet afdoende kan worden gemotiveerd. De individueel slechtst beantwoorde vraag behelst immers niet noodzakelijk essentiële leerdoelen die overeenstemmen met de minimale kennis voor het opleidingsonderdeel. De weging van deel 3 van het project en het schriftelijk examen, waarbij voor wie niet geslaagd is op één of beide delen, de minimum deelscore wordt gehanteerd (en niet het gemiddelde van beide deelscores), is gerechtvaardigd. Deze weging werd uitdrukkelijk vooraf bekend gemaakt op Toledo, op 30 april en 5 mei jl. en stemt overeen met hetgeen de ECTS-fiche vermeldt, namelijk de mogelijkheid tot een afwijkende weging indien één of meerdere doelstellingen van het opleidingsonderdeel onvoldoende werden bereikt. Prof. [J.] heeft de concepten opgelijst die de minimale kennis omvatten om te slagen. Gelet op de inhoud van het schriftelijk examen impliceerde het niet slagen erop dat één of meer essentiële leerdoelen van het opleidingsonderdeel niet voldoende werden bereikt.

2.2. Uw eigen resultaat werd bijgevolg herberekend in het licht van mijn bovenstaande opmerkingen, met name door de beoordelingssleutel 'de individueel slechtst beantwoorde vraag weegt het zwaarst door' weg te laten. Op basis van uw punten voor vragen 1 tot en met 3 (zie hoger) impliceert dit dat uw score voor het schriftelijk examen 7,14/20 (6,07/17) wordt in plaats van 3,33/20 (2,83/17). Aangezien u niet geslaagd bent voor het schriftelijk examen, wordt geen gemiddelde gemaakt met deel 3 van het projectwerk. Het punt van het schriftelijk examen dient te worden opgeteld bij deel 1 van het projectwerk (2,5/3). Hierbij wordt rekening gehouden met de in de ECTS-fiche en op Toledo vermelde weging: het schriftelijk examen en deel 3 van het projectwerk bepalen 17/20 van het eindresultaat (indien voor beide delen geslaagd; indien niet alleen het deel met de laagste deelscore); deel 1 van het projectwerk bepaalt 3/20. Dit leidt voor u tot een eindresultaat voor het opleidingsonderdeel van 9/20 in plaats van 5/20. (...)”

Verzoeker bestrijdt thans deze beroepsbeslissing en de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling van 6 juli 2020.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad onderzoekt desnoods ambtshalve de ontvankelijkheid van het beroep. Ten deze stelt de Raad vast dat verzoeker blijkens de inleiding van het verzoekschrift zowel de studievoortgangsbepaling van 6 juli 2020 als de interne beroepsbeslissing van 30 juli 2020 aanvecht. Ingevolge de devolutieve werking van het intern beroep (artikel 104 van het Onderwijs- en Examenreglement van verwerende partij), is de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling echter uit de rechtsorde verdwenen en vervangen door de interne beroepsbeslissing van 30 juli 2020. Bijgevolg kan enkel deze laatste beslissing het voorwerp uitmaken van het extern beroep bij de Raad.

Het beroep is onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de initiële studievoortgangsbepaling van 6 juli 2020. Voor het overige is het beroep onontvankelijk.

V. Middelen

Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat het verzoekschrift voor een deel bestaat uit een feitelijk overzicht van de zaak, zonder dat het steeds duidelijk is welke bezwaren verzoeker precies richt tegen de bestreden beslissing. Verwerende partij zegt te veronderstellen dat de student via zijn beroep de redelijkheid van de beslissing om in zijn geval rekening te houden met de deelscore voor deel 3 van het project wenst te betwisten.

De Raad overloopt hierna de middelen, die hij meent te kunnen afleiden uit het verzoekschrift.

Eerste middel

Het eerste middel heeft betrekking op de weging van de drie examenvragen van het schriftelijk examen.

Verzoeker haalt op verschillende plaatsen in het verzoekschrift aan dat de weging van de verschillende onderdelen (drie vragen) van het schriftelijk examen niet op voorhand bekend was. Verzoeker stelt dat, indien hij deze weging op voorhand had geweten, hij uiteraard zijn tijd anders verdeeld zou hebben bij de beantwoording van de vragen. De Raad leidt hieruit af dat verzoeker daarmee een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aanvoert.

Voorts voert verzoeker in essentie een schending aan van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, daar waar hij stelt dat het niet-beantwoorden van vraag 3 op het schriftelijk examen veel te zwaar doorweegt in de “eindbeoordeling”. Verzoeker stelt dat, indien hij dit op voorhand had geweten, hij uiteraard zijn tijd anders verdeeld zou hebben bij de beantwoording van de vragen.

Verwerende partij stelt dat bij de quoterings van de vragen een 1:3:3-gewichtverdeling werd toegepast, aangezien vraag 1 een meer evidente vraag betrof die bovendien werd overgenomen uit het vooraf te beschikking gestelde voorbeeldexamen, terwijl vragen 2 en 3 peilden naar dieper inzicht in de leerstof. Zij verwijst ook naar een eerdere mededeling op Toledo, die stelt dat alle minimaal te kennen concepten moesten gekend zijn om te kunnen slagen. Bijgevolg had verzoeker zich wel degelijk bewust moeten zijn van het risico dat hij liep om een volledige vraag blanco te laten, nu die vraag betrekking had op een aantal concepten vermeld op Toledo, en die ook aan bod zijn gekomen in het projectwerk. Verwerende partij wijst er ook op dat er geen reglementaire bepaling bestaat die oplegt dat de gewichtsverdeling tussen individuele vragen van het examen vooraf dient te worden bekend gemaakt.

Daarnaast laat verwerende partij gelden dat de bewering van verzoeker dat het feit dat hij één vraag niet heeft opgelost ernstig heeft doorgewogen in de eindbeslissing, nog enigszins zou kunnen opgaan voor de originele examenbeslissing (dus met toepassing van de regel “de individueel slechtst beantwoorde vraag weegt het zwaarst door”), maar niet langer voor de beslissing die op basis van het individuele beroep genomen werd, waarbij de genoemde beoordelingssleutel weggelaten werd. Zij voegt eraan toe dat het feit dat bij de berekening van het eindresultaat van de student geen gemiddelde werd gemaakt met deel 3 van het projectwerk, niet het gevolg is van het feit dat hij één examenvraag niet invulde, maar

wel van het feit dat zijn globaal resultaat over alle drie vragen van het examen onvoldoende bleef om voor dit examen te kunnen slagen. Het feit dat het slagen voor beide onderdelen (project en schriftelijk examen) een voorwaarde was voor het in rekening brengen van deel 3 van het projectwerk, werd in elk geval duidelijk bekend gemaakt op Toledo op 30 april 2020 en 5 mei 2020 en stemt overeen met wat de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel vermeldt, namelijk de mogelijkheid tot een afwijkende weging indien één of meerdere doelstellingen van het opleidingsonderdeel onvoldoende werden bereikt.

Beoordeling

Op basis van de stukken waarover de Raad beschikt, blijkt dat verzoeker tijdig en duidelijk op de hoogte werd gesteld van het feit dat Deel 1 van het project gequoteerd werd voor 3/20 en dat Deel 3 van het project samen met het schriftelijk examen gequoteerd werd voor 17/20 (indien voor beide delen geslaagd; indien niet alleen het deel met de laagste deelscore) met aftrek van de punten verloren ten gevolge van een ondermaatse inzending voor Deel 2. Dit blijkt uit de mededelingen van professor [B.J.] op Toledo op 30 april 2020 en 5 mei 2020. Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel voorziet in de mogelijkheid tot een afwijkende weging indien één of meerdere doelstellingen van het opleidingsonderdeel onvoldoende werden bereikt.

Op basis van deze elementen kon verzoeker op voorhand duidelijk weten wat de verhouding was tussen de drie delen van het project en het schriftelijk examen. Hij was eveneens op de hoogte van het gevolg van het niet-slagen op het schriftelijk examen op het uiteindelijke resultaat: in dat geval zou de score voor Deel 3 en het resultaat voor het schriftelijk examen naast elkaar gelegd worden en zou de laagste score bepalend zijn voor het punt op 17.

Op zich is deze werkwijze – hoewel ingewikkeld - in de ogen van de Raad niet onredelijk. Het definitief examenresultaat moet immers niet noodzakelijkerwijze resulteren uit een mathematische berekening. Binnen de discretionaire bevoegdheid van de onderwijsinstelling kan beslist worden dat een student maar kan slagen indien hij voldoende sterk scoort op alle onderdelen van een vak, op voorwaarde dat de deelresultaten nog op enige wijze tot uiting komen (de goede resultaten mogen niet weggeschreven worden) in het

examencijfer en op voorwaarde dat deze beoordelingswijze een rechtsgrond heeft. Aan deze voorwaarden is *in casu* voldaan:

- De deelresultaten van verzoeker werken nog op enige wijze door in de eindquoting. Immers behaalde hij 2.5/3 op Deel 1 van het project, hetgeen werd meegenomen in het eindresultaat. Ook het feit dat hij Deel 2 van het project niet ondermaats heeft vervuld wordt in rekening gebracht, aangezien dit niet heeft geleid tot het aftrekken van punten op zijn beoordeling voor Deel 3 samen met het schriftelijk examen. Deze goede resultaten worden met andere woorden niet weggeschreven. In dat opzicht benadrukt de Raad bovendien dat het intern beroepsorgaan de oorspronkelijke beoordelingsleutel “de individueel slechtst beantwoorde vraag weegt het zwaarste door” heeft geschrapt, zodat ook de antwoorden op vraag 1 (“excellent”) en 2 (“sufficient”) van het schriftelijk examen wel degelijk doorwerken in het eindcijfer van verzoeker.
- De ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel voorziet:

“Indien de evaluatie aantoont dat de student één of meerdere doelstellingen van het opleidingsonderdeel onvoldoende heeft bereikt, kan het globale resultaat afwijken van het gewogen gemiddelde van de onderdelen.”

Er bestaat dus wel degelijk een rechtsgrond voor de afwijkende scoringsregel waardoor verzoeker voor de beoordeling van Deel 3 en het schriftelijk examen samen, de laagste deelscore kreeg (nu hij niet geslaagd was op dat schriftelijk examen).

Dat verzoeker deze beoordelingswijze ervaart als streng, maakt deze nog niet onregelmatig.

Wat niet op voorhand werd meegedeeld, is de weging van de drie examenvragen van het schriftelijk examen, namelijk 1:3:3. De Raad benadrukt in dat kader dat een docent een ruime autonomie heeft bij het opstellen van het examen en de vraagstelling, het relatieve gewicht van vragen en de wijze waarop die vragen dienen te worden beantwoord, voor zover de grenzen van de redelijkheid niet worden overschreden. Hoewel het in het licht van de transparantie wenselijk is dat de weging van de onderdelen van het examen aangegeven staat op dat examen zelf, bestaat er geen reglementaire bepaling die zulks verplicht. De puntenverdeling moet evenwel op een evenwichtige wijze gebeuren in functie van de inhoudelijk verwachte antwoorden, zodat deze voldoende voorspelbaar is voor studenten.

In dat kader geeft de bestreden beslissing aan dat vraag 1 een meer evidente vraag betrof die bovendien werd overgenomen uit het vooraf te beschikking gestelde voorbeeldexamen, terwijl vragen 2 en 3 peilden naar dieper inzicht in de leerstof. Verwerende partij herhaalt dat in haar antwoordnota. Verzoeker lijkt dit niet te betwisten in zijn verzoekschrift. Nu hij geen wederantwoordnota indiende, kan daaruit evenmin afgeleid worden dat verzoeker zich verzet tegen deze vaststelling. In het intern beroepsschrift (stuk 2 administratief dossier) stelt verzoeker wel:

“Vraag 1 ging relatief snel maar vraag 2 heeft zeer veel tijd in beslag genomen. (...) ... omdat vraag 1 me redelijk gemakkelijk leek ...”

Dit lijkt in ieder geval in overeenstemming met de bewering van verwerende partij dat vraag 1 een meer evidente vraag is. *Prima facie* lijkt het dan ook niet onredelijk om vraag 1 minder te laten doorwegen dan vraag 2 en 3.

Verwerende partij verwijst naar een eerdere mededeling op Toledo, die stelt dat alle minimaal te kennen concepten moesten gekend zijn om te kunnen slagen en die een opsomming geeft van deze concepten. Het komt de Raad dan ook voor dat verzoeker had kunnen weten dat indien hij één van de drie examenvragen blanco liet, hij minstens het risico liep niet aan te tonen dat hij alle minimaal te kennen concepten beheerste. Ook in dat opzicht komt de weging 1:3:3, hoewel niet expliciet meegedeeld, over als voldoende evenwichtig en voorspelbaar.

In deze omstandigheden kan verwerende partij niet verweten worden het zorgvuldigheidsbeginsel of het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur te hebben geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

Hoewel er geen reglementaire bepaling bestaat die het vermelden van de weging van de examenvragen op de examenkopij verplicht stelt en hoewel *in casu* deze weging de Raad als evenwichtig en voorspelbaar voorkomt, stelt de Raad louter ten overvloede vast dat het niet meedelen van deze weging op het moment van het examen nadien tussen partijen een uitgebreide polemiek en discussie heeft doen ontstaan in de interne en externe beroepsprocedure. Het komt de Raad voor dat het expliciet vermelden op de examenkopij van de (verschillende) weging van de examenvragen, discussies (en procedures) tussen student en onderwijsinstelling kan voorkomen en in dat opzicht dus aan te raden valt.

Tweede middel

Standpunt van de partijen

Verzoeker stelt op p. 1 van het verzoekschrift:

“Vermits er oorspronkelijk een mondelinge verdediging voorzien werd, had ik voor dit vak geen examenfaciliteiten aangevraagd (bestaande uit extra tijd wegens mijn dyslexie-handicap). Op 30/04/2020 heb ik een mail ontvangen van de Dienst Studeren en Functiebeperking waarin de deadline voor het aanvragen van examenfaciliteiten naar aanleiding van de veranderde examenvorm gesteld werd op 08/05/2020. Ik erken dat ik in volle coronacrisis deze mail over het hoofd heb gezien. Ik heb deze nalatigheid pas opgemerkt op 09/06/2020 en heb toen alsnog een mail gestuurd om de examenfaciliteiten aan te vragen, maar dit werd geweigerd omdat de deadline inmiddels verstreken was.”

Verwerende partij wijst erop dat verzoeker erkent dat hij pas na de gecommuniceerde deadline, op 9 juni 2020 zijn aanvraag gericht heeft aan de examenombud. Het examen vond pas plaats op 29 juni 2020, maar volgens verwerende partij moest ook rekening gehouden worden met enkele organisatorische uitdagingen omwille van de coronacrisis. Zo werden er in principe drie examensessies per dag gepland en moesten tussen elk examenmoment de examenlokalen grondig worden gereinigd en gedesinfecteerd zodat de examenfaciliteit “1/3 meer tijd” niet in elk lokaal meer mogelijk was. Hiermee moest rekening gehouden worden in de examenplanning, reden waarom de deadline voor het aanvragen van examenfaciliteiten werd geplaatst op 8 mei 2020 en waarom de laattijdige aanvraag van verzoeker niet ingewilligd kon worden. Verwerende partij wijst er nog op dat de beoordeling van de faciliteitenaanvraag niet het voorwerp is van een eventuele procedure bij de Raad.

Beoordeling

Voor zover er in het relaas van verzoeker al een bezwaar ontwaard kan worden (dit lijkt eerder een overzicht van de feiten te zijn), stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing duidelijk motiveert waarom het intern beroepsorgaan niet is ingegaan op dit bezwaar:

“1.2. Op 30 april werd u ingelicht over de verlenging van de deadline om faciliteiten aan te vragen, tot 8 mei. Uw e-mail van 9 juni werd bijgevolg meer dan een maand na de deadline verstuurd. Op dat moment beslisten de diensten terecht dat uw verzoek niet meer ingewilligd kon worden omdat de organisatie van faciliteiten ook tijd en het nodige werk vergt. Dit wordt voor alle studenten op dezelfde wijze toegepast.”

Verzoeker toont niet aan op welke manier de beslissing van het intern beroepsorgaan onrechtmatig zou zijn, integendeel erkent hij deze vaststellingen zelfs. Verzoeker lijkt zich eerder te richten op de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling, zonder duidelijk te maken waarom hij niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing, waarin het intern beroepsorgaan zijn argumentatie heeft onderzocht, beoordeeld en beantwoord.

Evenmin diende verzoeker een wederantwoordnota is, waarin hij standpunt inneemt over de uiteenzetting van verwerende partij in de antwoordnota met betrekking tot de weigering van de examenfaciliteiten.

Het middel is bijgevolg niet gericht tegen de bestreden beroepsbeslissing en is bijgevolg onontvankelijk.

Voor zover verzoeker zou bedoelen dat de beoordeling van het intern beroepsorgaan, dat zijn verzoek tot examenfaciliteiten terecht werd geweigerd, onredelijk zou zijn, stelt de Raad binnen de grenzen van zijn beperkte bevoegdheid in dat kader vast dat de coronacrisis de onderwijsinstelling genoopt heeft tot bijzondere maatregelen inzake organisatie van de examens, teneinde de veiligheid en gezondheid van zowel studenten als het betrokken personeel te waarborgen. In dat opzicht kan het verwerende partij niet ten kwade worden geduid een duidelijke deadline voorop te stellen aan de studenten waarbinnen zij hun aanvraag tot examenfaciliteiten moeten indienen, op voorwaarde dat deze deadline tijdig en duidelijk aan de studenten wordt gecommuniceerd, zodanig dat deze bijzondere organisatie op een afdoende manier kan plaatsvinden. Dat lijkt hier inderdaad het geval te zijn geweest, aangezien verzoeker ruim een week voor de deadline de heldere boodschap kreeg dat hij zijn examenfaciliteiten diende aan te vragen, zodat verwerende partij het redelijkheidsbeginsel niet heeft geschonden.

Het tweede middel is onontvankelijk, minstens ongegrond.

Derde middel

Standpunt van de partijen

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van het Decreet van 17 april 2020 over maatregelen in het hoger onderwijs voor het academiejaar 2019-2020 als gevolg van de coronacrisis en van het proportionaliteitsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt dat voornoemd decreet als opzet had om zo weinig mogelijk studieverlenging te bezorgen aan de studenten ingevolge de coronacrisis en het hen bijgevolg niet nog zwaarder te maken. Toch is dit wat er volgens hem is gebeurd toen verwerende partij de ECTS-fiche heeft aangepast en de mondelinge verdediging van het in teams uitgevoerde project te wijzigen in een bijkomend schriftelijk examen bovenop het in team uit te voeren project. Deze wijziging zou niet in verhouding staan tot de noodzaak tot wijzigingen door de coronacrisis.

Verwerende partij antwoordt dat de examenvorm omwille van coronamaatregelen diende te worden aangepast en dat deze wijziging op objectieve argumenten steunde. De studenten zouden bovendien tijdig en op heel precieze wijze op de hoogte gebracht zijn van deze wijzigingen. Deze beslissing zou zijn genomen na overleg met de kernteams binnen de faculteit en in overeenstemming met het decretaal kader en de universiteitsbrede en facultaire mededelingen.

Bijkomend stelt verwerende partij nog dat de examenvorm wel gewijzigd is, maar dat dit niet betekent dat er fundamenteel andere concepten werden getoetst. Ook tijdens de voorbije academiejaren zou het zo geweest zijn dat elke student afzonderlijk via de verdediging diende aan te tonen dat hij/zij voldoende kennis en inzicht had in de concepten van objectgericht programmeren. Het enige verschil met dit jaar zou zijn dat de bevraging niet gebeurde in de context van het (groeps)project waaraan de student had meegewerkt, maar wel in de context van een modeloplossing (die de studenten vooraf gekregen hadden). Deze context zou een vereenvoudiging voor studenten inhouden, zodat de beoordeling in de huidige examenperiode helemaal niet zwaarder was, aldus verwerende partij.

Beoordeling

Artikel II.294, § 2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs stipuleert:

“De student kan in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na de afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is

gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.”

Blijkens de stukken van het dossier deelde professor [B.J.] op 30 april 2020 op Toledo mee dat beslist werd het mondelinge examen te vervangen door een individueel schriftelijk examen en dat de eindscore van het opleidingsonderdeel als volgt zou worden berekend:

“- 3 punten van de 20 staan op de inzending van Deel 1
- 17 punten van de 20 staan op de inzending van Deel 3 en het schriftelijk examen, met aftrek van de punten verloren ten gevolge van een ondermaatse inzending voor Deel 2. De score is geen optelsom van een deelscore voor de inzending en een deelscore voor het schriftelijk examen: de score is het minimum van de deelscore voor de inzending en de deelscore voor het schriftelijk examen. Beide deelscores moeten dus goed zijn om een goede eindscore te kunnen halen.”

Deze mededeling werd op 5 mei 2020 als volgt aangevuld:

“[...] Voor wie niet geslaagd is op één of beide delen (ingediende project en schriftelijk examen), geldt de eerder vermelde formule: de score zal het minimum zijn van de twee deelscores. Voor wie voor beide delen geslaagd is, is de score het gemiddelde van de beide deelscores, met gelijke gewichten.”

Verzoeker ontkent niet dat deze mededelingen hebben plaatsgevonden. Bijgevolg had verzoeker reeds voor het examen en zeker voor het instellen van het intern beroep kennis van het gegeven dat de mondelinge verdediging van het in teams uitgevoerde project werd gewijzigd in een bijkomend schriftelijk examen en van het gegeven dat 3/20 punten stonden op Deel 1 van het project en 17/20 punten op Deel 3 en het schriftelijk examen, (indien voor beide delen geslaagd; indien niet alleen het deel met de laagste deelscore) met aftrek van de punten verloren ten gevolge van een ondermaatse inzending voor Deel 2.

Bijgevolg was verzoeker in staat om reeds in zijn intern beroepschrift het bezwaar aan te voeren dat dergelijke wijziging in strijd zou zijn met het Decreet van 17 april 2020, dan wel met het proportionaliteitsbeginsel. Dit heeft verzoeker evenwel niet gedaan. Hieruit volgt dat hij het intern beroepsorgaan niet kan verwijten dat het is voorbijgegaan aan dit argument.

Het derde middel is nieuw en bijgevolg onontvankelijk conform artikel II.294, § 2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs.

Vierde middel

Standpunt van de partijen

In een vierde middel voert verzoeker een schending aan van de ECTS-fiche en het proportionaliteitsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Hij stelt dat door de aanpassing van de examenvorm, er in zijn concreet geval slechts 3/20 van de punten is toegekend op basis van het project, hetgeen toch de hoofdbedoeling van het vak is en blijft, zoals blijkt uit de ECTS-fiche. Ook in dit opzicht zou de gewijzigde examenvorm dus niet in verhouding staan tot de noodzaak tot wijzigingen door de coronacrisis.

Verwerende partij antwoordt dat uit de mededelingen op Toledo blijkt dat het slagen voor het project en schriftelijk examen een voorwaarde was voor het in rekening kunnen brengen van deel 3 van het projectwerk en dat zulks overeenstemt met de ECTS-fiche, waar deze de mogelijkheid voorziet tot een afwijkende weging indien één of meerdere doelstellingen van het opleidingsonderdeel onvoldoende werden bereikt. Zonder deze regel zou immers onvoldoende afdoende kunnen worden afgetoetst of het projectteam (bestaande uit 1 of 2 studenten) zonder ongeoorloofde hulp van derden het project heeft uitgevoerd, en/of welke individuele student voldoende actief betrokken geweest is bij het projectwerk en voldoende bijgedragen heeft tot het resultaat van zijn/haar team. Volgens verwerende partij is het projectwerk dus een noodzakelijke leeractiviteit om het modulair objectgericht programmeren in Java in de vingers te krijgen, maar de indiening voor het project zou op zich niet kunnen gelden als bewijs dat de student deze vaardigheden bezit. Slagen voor het schriftelijk examen was daartoe ook een vereiste.

Beoordeling

Zoals reeds uiteengezet in de beoordeling van het derde middel, kan de verzoeker volgens artikel II.294, § 2, tweede lid van de Codex voor Hoger Onderwijs voor de Raad geen nieuwe bezwaren aanvoeren.

De Raad stelt vast dat verzoeker reeds op 30 april 2020 via Toledo door zijn professor in kennis werd gesteld van het feit dat Deel 1 van het project zou meetellen voor 3/20 en Deel 3, met het schriftelijk examen, onder aftrek van de punten verloren ten gevolge van een ondermaatse inzending voor Deel 2, voor 17/20 (indien voor beide delen geslaagd; indien niet

alleen het deel met de laagste deelscore). Bijgevolg was verzoeker in staat om al in zijn intern beroepschrift hogervermeld middel aan te voeren, hetgeen hij echter heeft nagelaten.

Het vierde middel is nieuw en bijgevolg onontvankelijk conform artikel II.294, § 2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, III^e Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Freya Gheysen	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 5.917 van 11 september 2020 in de zaak 2020/243

In zake: Caroline EYSERMANS
Woonplaats kiezend te 2400 Mol
Hofstraat 57

Tegen: KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN
Woonplaats kiezend te 3000 Leuven
Oude Markt 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 3 augustus 2020, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 juli 2020 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van 31 juli 2020, waarbij het beroep van verzoekster ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 september 2020.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Toon Boon, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Master in de Rechten’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Global Law’ bekommt verzoekende partij een examencijfer van 8/20.

Verzoekende partij stelde op datum van 11 juli 2020 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 31 juli 2020 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

In het intern beroep verwees de studente in de eerste plaats naar de manier waarop de lessen voor het opleidingsonderdeel waren georganiseerd. Naar haar aanvoelen waren er van bij het begin van deze lessen heel wat problemen met dit vak. Het opleidingsonderdeel omvat een aantal lessen die door gastdocenten worden gedoceerd. De studente had zich hierbij opgegeven voor de lessencyclus ‘Law as a behavioral discipline’ van prof. [E.]. De studente stelde dat al vlug bleek dat voor deze lessen een vergaande wiskundige en economische voorkennis vereist was en dat prof. [E.] zelf zich niet bewust was van het feit dat de rechtenstudenten in zijn publiek dergelijke kennis niet bezaten. Als gevolg van de discussie die hierover ontstaan was, had de faculteit nog een aanbod gedaan zodat de studente nog van lessenreeks kon veranderen. De studente was hier niet op ingegaan, aangezien dit zou betekend hebben dat zij opnieuw 12 uur les zou moeten volgen en aangezien het aanbod omwille van het “first come, first served”-principe naar haar aanvoelen beperkt bleef. De studente vermeldde ook dat er geen reader ter beschikking gesteld werd voor deze lessenreeks, waardoor zij zich niet op deze lessen had kunnen voorbereiden. De examenopdracht voor deze lessen bestond uit het schrijven van een paper. De studente stuurde de e-mails door die zij hierover ontving enerzijds van prof. [D.] en anderzijds van de facultaire onderwijs- en studentenadministratie. Zij meende dat hierbij sprake was van een tegenstelling. Na de bekendmaking van het punt, had de studente via e-mail feedback gekregen van prof. [D.]. Haar algemene conclusie hierbij was dat zij niet geslaagd was omwille van het feit dat het onderwerp van haar paper “niet was wat hij bedoelde”. De studente meende dat zij zijn bedoelingen echter niet kon afleiden uit de – in haar ogen – onduidelijke opdracht. De studente vermeldde ook dat zij, na deze feedback, nog even weinig aanknopingspunten had over hoe zij deze paper tijdens de derde examenperiode diende te herwerken. Naar haar aanvoelen werd zij bij de beoordeling van deze paper ook op een andere

manier behandeld, in vergelijking met haar medestudenten. Zij stelde immers dat andere studenten, die voor een andere lessenreeks gekozen hadden, uitgebreidere begeleiding gekregen hadden, minder hadden moeten schrijven en in bepaalde gevallen zelfs uitstel gekregen hadden.

In opvolging van het intern beroep werd bijkomende motivering opgevraagd bij prof. [D.]. Hij stuurde hierbij de instructies door zoals die via Toledo gecommuniceerd werden en ook de feedback die hij de studente toestuurde.

De algemene instructies voor de evaluatie van het opleidingsonderdeel ‘Global Law’ luiden:

“Global Law 2019-2020: evaluation paper

Students are required to write a paper about a subject matter that is covered during the Global Law lectures. The paper will need to be digitally submitted by the students by ~~16 May~~. 22 May. Students write an essay on an issue that was discussed in the class room lectures. It must be limited in scope so that the subject can, within the limited length, be analyzed in a scientific manner, with references to legal sources, adequate legal reasoning and resulting in a personal legal opinion that is well argued and motivated.

*Length: 5.000-8.000 words (footnotes included; bibliography not included).
Language: the paper has to be written in the language of instruction of the global law module which the student attended (in most cases this will be English). The selection of the topic can be freely decided by the guest lecturer (whether the same topic for everyone, or whether a specific topic as agreed with each and every student).”*

Daarnaast werd op 28 februari 2020 nog volgend bericht op Toledo geplaatst, specifiek bedoeld voor de studenten die de lessenreeks van prof. [E.] volgden:

“Dear Global Law students,

*if you chose to attend the Heremans Law and Economics Lectures of Prof. [C.E.] ,
here are instructions for the paper:*

- *Your paper should address one of the topics discussed in Prof. [E.]’s lectures.
While it need not engage the technical aspects of the lectures (econometrics,*

mathematical modelling...) -- although it doesn't hurt if it does -- the paper should discuss the findings, concepts and theories presented.

- *It is also expected that the paper will engage some of the literature presented in the lectures.*
- *Your paper should state a research question and make a clear argument (summarised in the introductory section).*
- *Your paper should be an original paper: don't try to recycle materials from another class.*

Warm wishes,

[A.]”

Daarnaast stuurde prof. [D.] ook de e-mailcorrespondentie door die hij met de studente voerde na de bekendmaking van het resultaat. Hij stuurde hierbij op de eerste plaats zijn e-mail van 10 juli 2020 door:

“The paper inadvertently demonstrates why sometimes less is more. Four determinants of judicial decision making are discussed: gender, race, caseload and diagnostic labeling. There doesn't appear to be any rationale for lumping these factors together – what point does the author want to make by treating all four factors together? More importantly, the upshot is that the analysis remains extremely superficial: e.g. the paper devotes less than a page to the influence of race. The treatment of diagnostic labeling is similarly cavalier. This problem is also reflected in the discussion of the literature, which doesn't provide a good overview of the research on the four factors and lacks rigour.

In revising your paper, I suggest that you narrow down on a single factor and try to treat it more thoroughly and rigorously. But remember that you are also expected to engage with the contents and materials featured in Prof. [E.]’s lectures. So maybe race and gender are not a good idea. Try to motivate your choice of subject better in the introductory section (the introductory section in your paper is way too laconic). Also think about how you describe empirical research: research design, context, data (number of observations/subjects), limitations.”

Vervolgens zijn e-mail van 13 juli 2020:

“It is up to the student to define his/her research question and figure out how to answer it best. If I’d formulate your research question and spell out the answer, I would in fact be co-authoring your paper.

Now, you know for sure that your paper needs to be more focused. But there are many options you may choose from to re-write your paper. You need to apply some rigorous thinking to decide what research question your paper should focus on (again, it’s not for me to decide). Obviously, that’s difficult, but it is part and parcel of the exercise. Don’t forget that you are graded, large in part, on your ability to articulate a clear problem statement and to build an argument that answers it convincingly.”

En zijn e-mail van 15 juli 2020:

“Blunt statements like “assignment is still unclear” aren’t helpful unless you specify what makes them unclear. I understand that you want me to choose a topic and research question for you. However, this is not how we proceed in this class. Here is what I suggest:

- 1. You choose a topic and research question*
- 2. You jot down an outline of the structure of your paper.*
- 3. You send me (1) and (2) and I tell you whether you’re going in the right direction.”*

Bij de beoordeling van het beroep van de studente wou de beroepsinstantie op de eerste plaats verduidelijken dat een beroep tegen een examenresultaat essentieel betrekking heeft op het garanderen van de objectiviteit van de beoordelingsprocedure. In haar beroep verwijst de studente uitgebreid naar de omstandigheden waarin de lessen zijn doorgegaan. Dit zijn echter geen elementen waarmee de beroepsinstantie in het kader van de beroepsprocedure rekening kan houden. Indien de studente meende – zoals zij vermeldde in haar beroep – dat er van bij het begin problemen waren met dit vak, o.m. op het vlak van de (on)duidelijkheid over de inhoud ervan, over de verwachte voorkennis of over de gelijke behandeling van studenten, had zij deze opmerkingen kunnen voorleggen aan de faculteit. Voor zover kon worden nagegaan, heeft de studente dit ook gedaan en heeft de faculteit ook concrete oplossingen hiervoor aangereikt. De beroepsinstantie beklemtoont dat een herbeoordeling van deze eerdere facultaire beslissing niet het voorwerp van dit beroep is. De beroepsinstantie kan

enkel vaststellen dat de studente, om voor haar ongetwijfeld goede redenen, gekozen heeft om de lessenreeks van prof. [E.] te blijven volgen en dus op het einde van het semester hiervoor ook geëvalueerd te worden.

De studente stelt hierbij dat de opdracht voor de paper onduidelijk zou geweest zijn, omwille van een vermeende tegenstrijdigheid tussen de e-mail die zij ontving van prof. [D.] en de e-mail die zij ontving van mevr. [H.] van de facultaire onderwijs- en studentenadministratie. Indien de studente inderdaad meende dat er hier sprake was van dergelijke tegenstrijdigheid, had zij tijdens de uitwerking van de paper, en dus in elk geval vóór de evaluatie ervan, verduidelijking kunnen vragen aan prof. [D.]. Noch in het beroep, noch in de informatie ontvangen van de faculteit vond de beroepsinstantie hiervoor enige aanwijzing. In ondergeschikte orde moet de beroepsinstantie bovendien vaststellen dat een dergelijke tegenstrijdigheid niet aanwezig was in de e-mails die de studente doorstuurde. Het feit dat prof. [D.] als opdracht gaf om een topic uit de lessen van prof. [E.] als uitgangspunt te nemen, betekent niet dat dit topic niet in een ruimere juridische context zou kunnen worden geplaatst, zoals mevr. [H.] vermeldt. Het feit dat prof. [D.] daarnaast ook benadrukte dat dit een origineel werk diende te zijn, is hiermee niet tegenspraak. In feite is deze boodschap van prof. [D.] een loutere herhaling van de algemeen geldende plagiaatregels.

De feedback e-mails die prof. [D.] de studente doorstuurde, bevatten bovendien een aantal concrete elementen die het onvoldoende resultaat voor deze paper verklaren. Deze opmerkingen van prof. [D.] hebben dan blijkbaar te maken met het onvoldoende motiveren van de keuze van de studente om vier specifieke determinerende factoren te bespreken, en de te oppervlakkige analyse. In de e-mail van prof. [D.] wordt bovendien verwezen naar specifieke problemen m.b.t. de “treatment of diagnostic labeling” en het te beperkte karakter van het literatuuroverzicht. De e-mails van prof. [D.] bevatten concrete aanwijzingen voor de herwerking van de paper in de derde examenperiode. Met de individuele feedback van prof. [D.] lijkt het de beroepsinstantie redelijk dat de studente op basis van deze instructies een eigen invulling aan een dergelijke paper kan geven. Zijn laatste e-mail bevat eveneens een voorstel voor verder advies op basis van een eerste voorstel van de studente.

De beroepsinstantie beslist dan ook dat de beoordeling voor dit examen ‘Global Law (C05I8A)’ correct verlopen is, en dat het betrokken examencijfer (i.c. 8/20) niet meer wordt aangepast.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 31 juli 2020 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 3 augustus 2020 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij voert een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep aan. Meer bepaald wijst verwerende partij erop dat het beroep volgens de bewoordingen ervan gericht is tegen de initiële studievoortgangsbepaling van 9 juli 2020 én tegen de beslissing van de interne beroepscommissie van 31 juli 2020. Lezing van het verzoekschrift zou echter leren dat de inhoudelijke opmerkingen die verzoekster daarin formuleert, in essentie identiek zouden zijn aan die in het interne beroep. Gelet op de devolutieve werking van het intern beroep, zou enkel de interne beroepsbeslissing echter het voorwerp uitmaken van de procedure voor de Raad. Verwerende partij vat haar standpunt samen als volgt:

“Concluderend moeten we vaststellen dat het huidige externe verzoekschrift op inhoudelijk vlak een loutere herhaling is van de argumenten die ook reeds aan bod kwamen in het intern beroep. De interne beroepsbeslissing was in hoofdzaak gebaseerd op a) de vaststelling dat enkel de beoordelingsprocedure voorwerp kon zijn van dit beroep, b) de vaststelling dat studenten voldoende duidelijk werden geïnformeerd over de examenopdracht en c) de motivering die prof. [D.] voor dit resultaat doorstuurde. In het kader van het intern beroep oordeelde de interne beroepsinstantie dat deze argumentatie voldoende dragend was voor de examenbeslissing en nam zij deze argumentatie over. Op geen enkel moment gaat de student in op de inhoud van de beroepsbeslissing. Zij brengt dan ook geen argumenten aan die de eerdere interne beroepsbeslissing weerleggen.”

In haar wederantwoordnota gaat verzoekster voor het eerst wel in op de motieven van de beslissing van de interne beroepscommissie.

Beoordeling

Artikel II.294, §2, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs luidt:

§ 2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.

Bij de totstandkoming van deze bepaling is door de steller van het ontwerp toegelicht (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 25):

“Er wordt niet vereist dat het verzoekschrift juridisch omlijnde middelen omvat. Het volstaat dat de verzoekster een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerd onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”

Het is ook de vaste rechtspraak van de Raad dat een beroep dat geen bezwaren of middelen bevat, niet ontvankelijk is.

De Raad herinnert eraan dat enkel de beslissing van de interne beroepscommissie het voorwerp van deze procedure uitmaakt. Het is bijgevolg van die beslissing dat verzoekende partij de onregelmatigheid moet aantonen. Met andere woorden moet verzoekende partij bezwaren of middelen ontwikkelen, gericht tegen de beslissing van de vicerector Studentenbeleid.

Na nauwkeurige vergelijking tussen het verzoekschrift op intern beroep en het verzoekschrift voor de Raad, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij in overgrote mate argumenten aanvoert tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling waarbij haar een 8/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Global Law (C05I8A)”. Het verzoekschrift voor de Raad betreft in essentie een letterlijke herneming van het verzoekschrift op intern beroep, met hier en daar een lichte aanpassing qua structuur. De interne beroepscommissie heeft deze argumenten gemotiveerd weerlegd als volgt:

“Bij de beoordeling van uw beroep wil ik op de eerste plaats verduidelijken dat een beroep als dit tegen een examenresultaat essentieel betrekking heeft op het garanderen van de objectiviteit van de beoordelingsprocedure. In uw beroep verwijst u uitgebreid naar de omstandigheden waarin deze lessen zijn doorgegaan. Dit zijn echter geen

elementen waarmee ik in het kader van deze beroepsprocedure kan rekening houden. Indien u meende dat - zoals u vermeldt in uw beroep - er van bij het begin problemen waren met dit vak, o.m. op het vlak van de (on)duidelijkheid over de inhoud ervan, over de verwachte voorkennis of over de gelijke behandeling van studenten had u deze opmerkingen kunnen voorleggen aan uw faculteit. Voor zover ik kan nagaan heeft u dit ook gedaan en heeft uw faculteit ook concrete oplossingen hiervoor aangereikt. Een herbeoordeling van deze eerdere facultaire beslissing is niet het voorwerp van dit beroep.

Ik kan enkel vaststellen dat u, om voor u ongetwijfeld goede redenen, gekozen hebt om de lessenreeks van prof. [E.] te blijven en dus op het einde van het semester hiervoor ook geëvalueerd te worden. U stelt hierbij dan dat de opdracht voor deze paper onduidelijk zou geweest zijn, omwille van een vermeende tegenstrijdigheid tussen de mail die u ontving van prof. [D.] en die van mevr. [H.] van de Onderwijs- en studentenadministratie van uw faculteit. Het is hierbij op de eerste plaats zo dat indien u meende dat er op dit vlak sprake was van dergelijke tegenstrijdigheid, u tijdens de uitwerking van deze paper, en dus in elk geval vóór de evaluatie ervan, verduidelijking had kunnen vragen aan prof. [D.]. Noch in uw beroep, noch in de informatie die ik hierover van uw faculteit ontving, vind ik hiervoor enige aanwijzing. In ondergeschikte orde, moet ik bovendien vaststellen dat ik dergelijke tegenstrijdigheid niet lees in de mails die u doorstuurde. Het feit dat prof. [D.] als opdracht geeft om een topic uit de lessen van prof. [E.] als uitgangspunt te nemen, betekent niet dat je deze context niet in een ruimere juridische context zou kunnen plaatsen, zoals mevr. [H.] vermeldt. Het feit dat prof. [D.] benadrukte dat dit een origineel werk dient te zijn, is hiermee niet tegenspraak. In feite is deze boodschap van prof. [D.] een loutere herhaling van de algemeen geldende plagiaatregels.

In de feedback e-mails van prof. [D.] lees ik bovendien een aantal concrete dragende elementen voor het onvoldoende resultaat dat hij deze paper toekende. Deze opmerkingen hebben dan blijkbaar te maken met het onvoldoende motiveren van uw keuze om 4 specifieke determinerende factoren te bespreken, en de te oppervlakkige analyse. In de mail van prof. [D.] wordt bovendien verwezen naar specifieke problemen m.b.t. de "treatment of diagnostic labeling" en het te beperkte karakter van het literatuuroverzicht. De mails van prof. [D.] bevatten concrete aanwijzingen voor de herwerking van deze paper in de komende derde examenperiode. Met de individuele feedback van prof. [D.] lijkt het me redelijk dat u op basis van deze instructies een eigen invulling aan een dergelijke paper kunt geven. In zijn laatste mail lees ik ook een voorstel voor verder advies op basis van een eerste voorstel van uw kant."

Verzoekster gaat echter voorbij aan deze motieven en bekritiseert deze motieven inhoudelijk niet.

Verzoekster legt in haar extern verzoekschrift niet uit waarom:

- De interne beroepscommissie een eerdere facultaire beslissing wel zou kunnen herbeoordelen;

- De interne beroepscommissie ten onrechte ervan zou uitgaan dat verzoekster de mogelijkheid had om tijdens de uitwerking van de paper uitleg te vragen over een zogenaamde tegenstrijdigheid in e-mails tussen prof. [D.] en mevrouw [H.];
- De interne beroepscommissie er in ondergeschikte orde niet van zou mogen uitgaan dat er geen tegenstrijdigheid bestaat tussen voornoemde e-mails;
- De interne beroepscommissie er ten onrechte van zou uitgaan dat er uit de e-mails van prof. [D.] een aantal concrete dragende argumenten blijken voor de onvoldoende score (onvoldoende motiveren van de keuze om vier specifieke determinerende factoren te bespreken, de te oppervlakkige analyse, specifieke problemen m.b.t. de "treatment of diagnostic labeling" en het te beperkte karakter van het literatuuroverzicht);
- De e-mails van prof. [D.] geen concrete aanwijzingen voor de herwerking van de paper zouden bevatten.

De argumentatie van verzoekster bestaat bijgevolg voor het overgrote deel uit de originele kritiek op de initiële examenbeslissing van 9 juli 2020, zonder de motieven van de interne beroepscommissie te bekritisieren. Deze argumentatie vormt geen bezwaar of middel, gericht tegen de bestreden beslissing van de vicerector Studentenbeleid, in de zin van artikel II.294, § 2, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs. In die mate is het beroep dan ook onontvankelijk.

In haar wederantwoordnota gaat verzoekster voor het eerst wél in op de motieven uit de bestreden beslissing van de interne beroepscommissie. Met betrekking tot die argumentatie merkt de Raad op dat dit nieuwe middelen betreffen die verzoekster in haar verzoekschrift niet heeft opgeworpen, zoals vereist door artikel II.294, § 2, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs. Deze middelen kunnen in die stand van de procedure niet op ontvankelijke wijze voor het eerst in het debat worden gebracht. Verwerende partij heeft daaromtrent in de antwoordnota bovendien ook geen verweer kunnen voeren.

Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoekster in haar extern verzoekschrift onder het punt “Gelijke behandeling” een argument aanvoert dat zij niet heeft laten gelden in de interne beroepsprocedure:

“Daarnaast is er voor sommige groepen ook de mogelijkheid voorzien om een verzoek in te dienen om de paper in het Nederlands te schrijven (bijlage 15). Dat is niet eerlijk

ten opzichte van de andere studenten die wel een paper in een vreemde taal moeten schrijven. Er is geen enkele reden om bepaalde groepen een voordeel te geven gewoon omdat zij een professor hebben die Nederlands kan. Het feit of de professor van de module Nederlandstalig is heeft enkel te maken met geluk. Deze regeling is ook pas van toepassing voor de derde examenperiode (herexamen) wat niet eerlijk is ten opzichte van de studenten uit de tweede examenperiode (eerste zit). Hier is er dus weer een ongelijke behandeling van de studenten.”

Bijlage 15, waarnaar verzoekster verwijst, is een zogenaamd “evaluatiedocument” dat toelicht hoe de studenten hun paper voor het opleidingsonderdeel “Global Law” dienen op te stellen in tweede zitting. Verzoekster stelt ter zitting van de Raad dat zij pas kennis heeft gekregen van dit document nadat zij het intern beroep had ingesteld, hetgeen de verwerende partij ontkent noch bevestigt. Het lijkt de Raad niet onwaarschijnlijk dat dit evaluatiedocument inderdaad pas later op Toledo is geplaatst, nu het instructies voor het herexamen bevat. Bijgevolg was verzoekster pas in haar extern beroepsschrift voor het eerst in de mogelijkheid het middel, gebaseerd op het gelijkheidsbeginsel, aan te voeren. Het middel is bijgevolg ontvankelijk. De Raad onderzoekt het middel hierna op zijn gegrondheid.

De exceptie is gedeeltelijk gegrond.

Het beroep is gedeeltelijk onontvankelijk.

V. Enig middel

Standpunt van de partijen

Verzoekster stelt, onder verwijzing naar haar stuk 15, dat er een schending van het gelijkheidsbeginsel voorligt, omdat sommige groepen van studenten een verzoek mogen indienen om de paper voor het opleidingsonderdeel ‘Global Law’ in tweede zitting in het Nederlands te schrijven. Het gaat om studenten die een module (lessenreeks) volgden bij een Nederlandstalige professor. Hierdoor ontstaat een ongelijkheid ten aanzien van 1) studenten die een module volgden bij een anderstalige professor en 2) studenten in eerste zitting, aldus verzoekster:

“Daarnaast is er voor sommige groepen ook de mogelijkheid voorzien om een verzoek in te dienen om de paper in het Nederlands te schrijven (bijlage 15). Dat is niet eerlijk ten opzichte van de andere studenten die wel een paper in een vreemde taal moeten schrijven. Er is geen enkele reden om bepaalde groepen een voordeel te geven gewoon

omdat zij een professor hebben die Nederlands kan. Het feit of de professor van de module Nederlandstalig is heeft enkel te maken met geluk. Deze regeling is ook pas van toepassing voor de derde examenperiode (herexamen) wat niet eerlijk is ten opzichte van de studenten uit de tweede examenperiode (eerste zit). Hier is er dus weer een ongelijke behandeling van de studenten.”

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota dat, in zoverre verzoekster stuk 15 toevoegt met de bedoeling aan te tonen dat zij ook het recht zou moeten hebben gehad om een paper in het Nederlands te schrijven, in elk geval moet worden vastgesteld dat dit stuk duidelijk verwijst naar de situatie waarbij de module niet gedoceerd werd door een anderstalige docent. Dit was niet het geval bij de lessenreeks gedoceerd door prof. [E.]. Met andere woorden is er volgens verwerende partij sprake van studenten die zich in een objectief verschillende situatie bevinden, zodat er geen sprake is van een schending van het gelijkheidsbeginsel.

In haar wederantwoordnota laat verzoekster nog gelden dat deze studenten zich niet in een objectief verschillende situatie bevinden, nu de studenten die het vak ‘Global Law’ opnemen allemaal hetzelfde vak opnemen, van hetzelfde aantal studiepunten, om uiteindelijk hetzelfde diploma te behalen aan dezelfde faculteit van dezelfde universiteit. Verzoekster wijst erop dat in de vakomschrijving uitdrukkelijk staat vermeld dat het verboden is om een paper in het Nederlands te schrijven, zij voegt daartoe een nieuw stuk E toe. Het is volgens verzoekster onbegrijpelijk dat de faculteit dat wel toelaat als een professor niet anderstalig is en ze zo dus haar eigen regels niet volgt.

Beoordeling

Studenten staan in beginsel niet in een concurrentiële of vergelijkende positie tegenover elkaar. Een minimum aan gelijkberechting dient evenwel te worden gewaarborgd, waarbij objectief voldoende vergelijkbare situaties (zonder dat deze in elk aspect strikt identiek dienen te zijn) op eenzelfde behandeling moeten kunnen rekenen. Het valt evenwel steeds aan de verzoekende partij toe om de ongelijke behandeling met concrete en precieze gegevens aan te tonen, nu het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel niet van openbare orde is.

Stuk 15 van verzoekster bepaalt:

“(…)

Language: the paper has to be written in the language of instruction of the global law module which the student attended (in most cases this will be English).

Opgelet: voor de studenten in de Nederlandstalige programma's geldt hetzelfde principe, met andere woorden de taal waarin de global law module gedoceerd werd is de taal van de paper, maar indien de module niet gedoceerd werd door een anderstalige gastdocent, heeft de student ook de mogelijkheid om via de examenpagina op het studentenportaal te verzoeken de paper te schrijven in het Nederlands.
(...)"

Volgens verzoekster bestaat er een ongerechtvaardigd verschil in behandeling tussen twee groepen van studenten die het Nederlandstalig programma volgen. Enerzijds zijn er studenten die een gastdocent hebben gehad die Nederlandstalig was en anderzijds zijn er studenten die een gastdocent hebben gehad die anderstalig was. De eerste groep heeft de mogelijkheid een verzoek te doen de paper te schrijven in het Nederlands, de tweede groep niet.

Samen met verwerende partij stelt de Raad vast dat het twee groepen van studenten betreft, die zich in objectief verschillende situaties bevinden: het betreft immers studenten die binnen het opleidingsonderdeel 'Global Law' een andere module hebben gevolgd. Met andere woorden gaat het hier om niet-vergelijkbare categorieën van studenten, zodat zij ook verschillend behandeld kunnen worden.

De Raad kan verzoekster evenmin bijtreden, waar zij stelt dat er een ongerechtvaardigde ongelijke behandeling gebeurt tussen studenten in de eerste zitting enerzijds en studenten in de tweede zitting anderzijds. Ook hier betreft het immers twee groepen van studenten, die zich in objectief verschillende situaties bevinden en dus niet-vergelijkbaar zijn.

Verzoekster maakt bovendien niet aannemelijk dat zij wel geslaagd zou zijn indien zij haar paper had mogen opstellen in het Nederlands, minstens beargumenteert zij dat niet. Zij stelt enkel dat deze beweerde ongelijke behandeling "oneerlijk is", maar geeft geen concrete en precieze elementen die aantonen dat deze ongelijke behandeling een nadelige situatie voor haar zou opleveren. Dit klemmt des te meer, nu de Raad vaststelt dat de lessenreeks die verzoekster volgde in het Engels gedoceerd werd, en het de Raad voorkomt dat het schrijven van een paper in diezelfde taal daardoor mogelijk juist makkelijker zou kunnen zijn voor verzoekster. In haar wederantwoordnota lijkt verzoekster zichzelf bovendien tegen te spreken,

daar waar zij ervan uitgaat dat àlle studenten hun paper in een vreemde taal zouden moeten schrijven, en dus niet dat àlle studenten, zichzelf inclus, hun paper in het Nederlands zouden moeten kunnen schrijven. Voor zoverre verzoekster zou beweren dat de studenten die hun paper in het Nederlands mogen schrijven een onrechtmatig voordeel zouden krijgen, onderstreept de Raad dat het niet impliceert dat een student een onrechtmatige behandeling, die een andere student te beurt is gevallen, ook voor zichzelf kan eisen.

Verzoekster brengt stuk E bij als stuk bij haar wederantwoordnota. Het gaat hier over een studiefiche voor het vak ‘Global Law’. De Raad stelt evenwel vast dat deze versie van de studiefiche afwijkt van de versie die verwerende partij bijbrengt als stuk 4 van het administratief dossier. In dit stuk 4 is geen sprake van de zinnen “*Learning English is an integral part of the course aims. Therefore, it is not allowed to write the paper in Dutch*”, zinnen die wel voorkomen in stuk E van verzoekster. Stuk 4 van het administratief dossier betreft duidelijk de studiefiche voor het academiejaar 2019-2020, daar waar stuk E van verzoekster geen verwijzing naar een academiejaar draagt. Er is geen reden voor de Raad om aan te nemen dat stuk 4 van het administratief dossier niet de juiste versie van de studiefiche van 2019-2020 zou zijn. Daarin wordt niet verboden om een evaluatie door te voeren middels een paper in het Nederlands.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 september 2020, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, III^e Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,

kamervoorzitter

Marleen Verreth

bestuursrechter – bijzitter

Jan Geens

bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Freya Gheysen

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Freya Gheysen

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.